

منتدی اقرأ الثقافی توشیووی زیوار

www.iqra.ahlamontada.com

له زیکرو یادی په روه ردگار

وه رگیړاوی

الانکلماء

تألیف:

الإمام الحافظ المحدث الفقيه أبي زكريا

يحيى بن شرف التتوي

(٦٣١ - ٦٧٦ هـ)

وه رگیړه

ماموستا مهلا نه مجهد موحه ممهد خوراسانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تویشووی ریپوار

سرشناسه	:	نووی، یحیی بن شرف، ۶۳۱ - ۶۷۶ق. Nawawi
عنوان قراردادی	:	الاذکار المنتخبة من کلام سیدالابرار. کردی
عنوان و نام پدیدآور	:	توشه‌ی ربیوار وه‌رگیراوی الاذکاری ئیمام نه‌وه‌وی/ وه‌رگیراوی امجد محمد خوراسانی. سنندج: کردستان، ۱۳۹۶.
مشخصات نشر	:	ج. ۲
مشخصات ظاهری	:	ج. ۱: ۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۳۱۴-۲ - ج. ۲: ۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۳۱۵-۹
شابک	:	دوره ۶-۳۱۶-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸:
وضعیت فهرست نویسی	:	فپا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	ذکر
موضوع	:	Islamic meditations
موضوع	:	ذکر -- احادیث
موضوع	:	Islamic meditations -- Hadiths
شناسه افزوده	:	محمد خوراسانی، امجد، ۱۹۶۱ -، مترجم
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۶ ۴۷۰۴۵/ن۹۶۴/۴۵/۲۶۶۶ BP
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۷۷
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۷۵۳۷۸۸

تویشووی ریبوار

له زیکر و یادی پهروهردگار

وه رگپراوی:

«الأذکار»ی

ئیمامی نه وهوی

وه رگپړ:

نه مجهد موحه ممهد زاهید شیخ موحه ممهد خوراسانی

(به رگی دووهم)

انتشارات کردستان

سنه

تۆیشووی رێیوار

✓ ناوی کتێب (نام کتاب):	تۆیشووی رێیوار
✓ وه‌رگیران (ترجمه):	ئه‌مجد موحه‌ممهد زاهید شیخ موحه‌ممهد خوراسانی
✓ که‌ره‌تی چاپ (نویت چاپ):	یه‌که‌م (اول) ۱۳۹۷
✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیاز):	۵۰۰ به‌رگ (دوره)
✓ ژماره‌ی لایه‌ره‌ و قه‌واره (تعداد صفحات):	۱۲۷۵ لایه‌ره (صفحه‌ی وزیر)
✓ بڵاوکه‌ره‌وه (ناشر):	بڵاوک‌ردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کردستان)
✓ شابک:	ج ۱: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۶ - ۲ ج ۲: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۵ - ۹ دوره: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۹۸۰ - ۳۱۶ - ۶

۲۳,۰۰۰ دینار

✓ نرخ (قیمت):

ستندج - چهارراه شهدا - پاساژ هزتی - انتشارات کوردستان - تلفن: ۰۸۷۳۳۱۶۵۳۸۲
سنه - پاساژی هیزه‌تی - بڵاوک‌ردنه‌وه‌ی کوردستان - ته‌له‌فون: ۹۸+ ۳۳۱۶۵۳۸۲ ۸۷

((کتییی زیکرهکانی جیهاد کردن))

سه‌بارت به زیکره‌کانی سه‌فهری جهادو گه‌رانه‌وه لئی، نه‌وه نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت، له‌مه‌ولا له ((کیتی زیکره‌کانی سه‌فهر)) دا باسیان ده‌که‌ین. سه‌بارت به‌وه‌ش که تاییه‌ته به جهاده‌وه، نه‌وه ئیسته به کورتی نه‌وه‌نده‌ی لی باس ده‌که‌ین، که له‌م کاته‌دا له‌بیرماندا ناماده‌یه.

سونه‌ته داوای پله‌ی شه‌هیدی بکریت

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أنس) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که جارێک پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ته‌شریفی برد بۆ مائی ژنه‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (أُمُّ حَرَام) (خوای لی‌پازی بیت)، جا له‌وی خه‌وتو، پاشان که خه‌به‌ری بوویه‌وه، ده‌ستی کرد به پینکه‌نین. جا (أُمُّ حَرَام) عه‌رزى کرد: نه‌وه به‌چی پیده‌که‌نیت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ نه‌ویش فه‌رمووی: «نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عُرِضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرْكَبُونَ ثَبَجَ هَذَا الْبَحْرُ مُلُوكًا عَلَى الْأَسْرِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ». واته: "خه‌لکێک له ئومه‌ته‌که‌مم پيشان درا، که له‌رپه‌گه‌ی خوادا غه‌زایان ده‌کردو، سواری ئه‌م ده‌ریایه‌ ده‌بوون، هه‌ر وه‌کو پاشاکان چۆن به‌سه‌ر ته‌خت و کورسیه‌کانیا نه‌وه داده‌نیشن". (أُمُّ حَرَام) یش عه‌رزى کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له‌خوا به‌پارێره‌وه، که منیش بکات به‌یه‌کێک له‌و که‌سانه‌. پیغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) دو‌عاى بۆ کرد.^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (إِبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (مُعَاذِي) کورپی (جَبَل) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که نه‌و له پیغه‌مبه‌ری خوای بیستوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْقَتْلَ مِنْ نَفْسِهِ صَادِقًا، ثُمَّ مَاتَ أَوْ قُتِلَ، فَإِنَّ لَهُ أَجْرَ شَهِيدٍ». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۲۷ / به ژماره: ۲۶۳۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۸ / به ژماره: ۱۹۱۲.

به رَاسِتْگویی داوای شه‌هیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات و، پاشان بمریت، یان بکوژریت، نه‌وا پاداشتی شه‌هیدی ده‌ست ده‌که‌ویت".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فهرموویه‌تی: «مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا، أُعْطِيَهَا، وَلَوْ لَمْ تُصِبْهُ».^(۲) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌رَاسِتْگویی داوای شه‌هیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات، پاداشتی شه‌هیدبوونی ده‌دریتی، باوه‌کو شه‌هیدبوونیشی تووش نه‌بیت".

دیسان بۆمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَهْل) ی کوری (حَنِيف) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فهرموویه‌تی: «مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ».^(۳) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌رَاسِتْگویی داوای شه‌هیدبوون له‌خوای گه‌وره بکات، خوای گه‌وره ده‌یگه‌یه‌نیه‌ پابه‌ی شه‌هیدان، ئیتر باوه‌کو له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌ویش بمریت".

(۱) برّوانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۵ / به ژماره: ۲۵۴۱، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۱۸۳ / به ژماره: ۱۶۵۴، وَسُنُّ التَّسَائِي / ۶ / ۲۵ / به ژماره: ۳۱۴۱، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۹۳۵ / به ژماره: ۲۷۹۷.

(۲) برّوانه: صَحِيحُ مُسْلِمَ / ۳ / ۱۵۱۷ / به ژماره: ۱۹۰۸.

(۳) برّوانه: صَحِيحُ مُسْلِمَ / ۳ / ۱۵۱۷ / به ژماره: ۱۹۰۹.

باسى ھاندانى پېشەۋاي موسولمانان بۇ ھەرماندى پۇلىك چەكدار
لەسەر ترسان لەخۋاي گەۋرە، ھېرکردنى ئەۋەى كە پېۋىستى پېيەتى
لەبارى شەپرو پېككەۋتن وشتى تر لەگەل دوزمندا

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە ھەحىحى موسلىمدا، لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (بُرَيْدَةَ) ى كورى (حُصَيْبِ) ى (أَسْلَمِي) ەۋە (خۋاي لى بازى بىت)، كە ھەرموۋىەتى: ئەگەر پېغەمبەرى خوا (درودى خۋاي لەسەر بىت)، كە سىكى بىكرادىەتە ھەرماندى سۈپايەك يان پۇلە چەكدارىك، ۋەسىتى بۇ دەكرد، كە لەخۋا بىرسىت سەبارەت بەخۆى و بەر موسولمانانەش كە لەگەلىدان، باش بىت لەگەلىندا، پاشان دەيفەرموو: «اغزُوا بِاسْمِ اللَّهِ، فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ، اغزُوا، وَلَا تَغْلُوا، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا تَمْثُلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا، وَإِذَا لَقِيتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ.....». واتە: "بەناۋى خۋاۋە بىجەنگىن، لەرېگەى خۋادا بىجەنگىن، شەپ لەگەل ئەۋ كەسانەدا بىكەن، كە باۋەرىان بەخۋا نىە. برون بىجەنگىن، خىانەت مەكەن لە دەستكەۋتەكانى جەنگو، غەدرو پەيمان شىكىنى مەكەن، لاشەو روخسارى مردوۋەكانى دوزمندان مەشۋىتىن و سوكاىەتيان بى مەكەن، مندالى بچۈوك مەكوژن، ئەگەر گەيشتىش بە دوزمنەكانتان لە موشرىكەكان، بانگيان بىكەن بۇ پابەندىبون بەم سى خالەۋە". ئىتر ھەدىسەكەى بەدرىزى ھىتا.^(۱)

(۱) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۳۵۷ / بە ژمارە: ۱۷۳۱.

سونه ته بۇ پيشه‌وای موسولمانان و بۇ شهرمانده پۇلىكىش، نه‌گەر

ويستی بروت بۇ غەزايەك، باسى غەزايەكى تربكات

بۆمان رپوايت كراوه له هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، له هاره‌لى
خۆشه‌ويست (كُف) ى كورى (مَالِك) سه‌وه (خوای لى بازى يیت)، كه فهرموويه‌تى:
نه‌گەر پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوای له‌سەر يیت)، بيوستايە بچیت بۇ غەزايەك، باسى
غەزايەكى ترى ده‌کرد. (۱)

باسى دوما کردنى بووبه‌روو بۇ نه‌و كه‌سه‌ى كه شهر دمكات، يان كارىك

دمكات، كه يارمه‌تى شهره‌كه‌ى تيدايه‌و، باسى نه‌وى كه شهر كه‌رمان

چالاک دمكات و هه‌ليان دمنيت له‌سەر شهرکردن

خوای گه‌وره فهرموويه‌تى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ [الأنفال: ۶۵].
واته: {نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خۆشه‌ويست، باوه‌رداران هه‌لبێ له‌سەر جه‌نگ و
شهرکردن}.

هه‌روه‌ها فهرموويه‌تى: ﴿وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ۸۴].

بۆشان رپوايت كراوه له هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، له هاره‌لى
خۆشه‌ويست (أَنَس) سه‌وه (خوای لى بازى يیت)، كه فهرموويه‌تى: پيغه‌مبه‌رى خوا
(درودى خوای له‌سەر يیت)، ته‌شريفى هینا بۆلاى خه‌نده‌قه‌كه‌و، بينى وا كۆچه‌به‌ره‌كان و
پشتیوانان له سبه‌ينايىكى زۆر سارددا چال هه‌لده‌كه‌ن، جا كه بينى وا ماندوو
بوون و برسيانه، فهرمووى: «اللَّهُمَّ، إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ، فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۸ / به ژماره: ۲۷۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۸ /
به ژماره: ۲۷۶۹.

وَالْمُهَاجِرَةَ».^(۱) واته: "خوايه، بهراستی ژيان بریتیه له ژيانی دواړوژ، دهی توښ له پشټيوانان و کوچېره کان خوښه".

باسی دوما کردن و ملکه چی پیشاندان و، (الله اکبر) کردن و، داوا کردن له خوای گهوره، که نهو به لینی سهرخستنه‌ی داویتی به نیمانداران بیپینیته دی

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ * وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ * وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ [الأنفال: ۴۵ - ۴۷]. واته: {نه‌ی نهو که سانه‌ی ئیمانان هیناوه، نه‌گهر گه‌یشتن به کومه‌لیک لهو کافران‌هی ده‌یانه‌ویت شهرتان له‌گه‌لدا بکه‌ن، نه‌وا خوړاگرېن و، زیکری خواش زور بکه‌ن، به‌هیوای نه‌وه‌ی سهرکه‌وتوو بن. گوړپرایه‌لی خواو پیغمبره‌که‌ی بن و، با‌یه‌کده‌نگ بن و ناکوکی و راجیایتان نه‌بیټ، چونکه نه‌گهر و ابن د‌هیدوړیتن و سهرکه‌وتوو نابن و، هیزو ناوبانگیستان نامینیت. به‌صه‌برو خوړاگر بن، چونکه خوای گه‌وره پشټیوانی و هاوکاری که‌سانی به‌صه‌برو خوړاگر ده‌کات. وه‌کو نه‌و بی‌یاوه‌رو هاوه‌ل‌دانه‌رانه‌ش مه‌بن، که به له‌خو‌بایبوون و لوبه‌رزی و ریا‌بازی‌وه له مال‌و خانه‌کانی خو‌یان هاتوونه‌ته د‌ه‌ره‌وه‌و، ده‌یانه‌ویت ریگری و به‌ربه‌ست درووست بکه‌ن بز خه‌لکی، تا نه‌یه‌نه سهر ریگری پراستی ئیسلام و، موسولمان نه‌بن، خوای گه‌وره‌ش ناگای له کرده‌وه‌کانیانه}.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به ژماره: ۲۶۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۱ / به ژماره: ۱۸۰۵.

هەندیک لە زانیان فرموویانە: ئەم ئایەتە پێرۆزە گشتگیرترین دەقە، کە سەبارەت بە نادابەکانی جەنگ ھاتییت.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە ھەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، لە ھاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاس) ھوہ (خوای لە ھەردوکیان رازی بیت)، کە فرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، لەناو خێوەتە کەمی خۆیدا فرمووی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أُنْشِدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ. اللَّهُمَّ، إِنْ شِئْتَ لَمْ تُعْبَدْ بَعْدَ الْيَوْمِ». واتە: "خوایە من داوای بەدیھێتان و جێبەجێ کردنی پەیمان و بەڵێنە کەت لی دەکەم. خوایە ئەگەر بتەوێت نەپەرسرێت، یان ئیسلام سەرنەکەوێت، یان موسولمانان بھەوتێن و تیاچن، ئەوا لەمڕۆ بەدواوە بەندایەتیت بۆ ناکرێت". جا ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لی رازی بیت) دەستی پێغەمبەری گرتو، عەرزێ کرد: بەسە ئەی پێغەمبەری خوا، بەراستی زۆر پێداگری کرد لەسەر پەرورەدگارت. ئێر پێغەمبەری خواش لە خێوەتە کەمی ھاتە دەرەوەو، فرمووی: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبِيرَ * بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ﴾ [القمر: ٤٥ - ٤٦]. واتە: {لەمەولا کۆمەلی کافرو بیاوەرەکان دەدۆرێن، پشت ھەڵدەکەن و رادەکەن. بەلکو وادەي پاداشتی تاوانەکانیان رۆژی قیامەتە، کە رۆژیکی زۆر ناپەھەترو تالەرە بۆیان}.^(١)

جا لە یەکیک لە رپوایەتەکاندا ھاتو، کە ئەم پرووداوە لە رۆژی غەزای (بَدْر) دا بوو، ئەمەش دەقی رپوایەتە کەمی ئیمامی بوخاریە.

سەبارەت بە دەقی ھەدیسە کەش لای ئیمامی موسلیم، ئەوہ (ابْنُ عَبَّاس) فرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، پرووی کردە قیلەو، پاشان دەستەکانی بەرز کردەو، بە دەنگی بەرز دەپارێو، دەیفەرمو: «اللَّهُمَّ، أُنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ، آتِنِي مَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ، إِنْ تَهْلِكْ هَذِهِ الْعِصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، لَا تُعْبَدْ فِي الْأَرْضِ». واتە: "خوایە ئەو بەڵێنەم بۆ بەھێندی کە پێت داووم.

(١) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٣ / ١٠٦٧ / بە ژمارە: ٢٧٥٨.

خوايه نه وهم بدهري كه به لئيت پيدا بووم. خوايه نه گهر نه هم كومه له موسولمانه له ناو بهيت و بيانفه و تئيت، ئير له سهر زهويدا به ندياه تيت بو ناكريت و، ناپه سرتيت ". ئير ههر به دهنگي بهرز داواي ده كردو ده پارايه وهو، دهسته كاني بهرز ده كرده وه، ههتا عاباكهي كهوته خواره وه.^(۱)

بوژمان رپوايهت كراوه له ههردوو سه حيهي بوخاري و موسليمد، له هاوه لئى خو شه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كور ي (أَبِي أَوْفَى) وه (خواله ههردووكيان پازي بيت)، كه پيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سهر بيت)، له هه نديك لهو رۆژانه ي كه تيدا به دوژمن گه يشتوه، چاوه رپي كرده، تاوه كو خو ر له ناوه پراستي ناسمان لايداوه، پاشان هه ستاوه له ناو خه لكه كه داو، فه رموويه تي: «أَيُّهَا النَّاسُ، لَا تَتَمَتَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا إِلَٰهَ الْعَاقِبَةِ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ». واته: "ئه ي خه لكينه، ناوات مه خوازن بگهن به دوژمن و، داواي سه لامه تي و يو ه ي له خوا بكهن، جا نه گهر گه يشتن به دوژمنان، ئير نارامگرو خو را گر بن، بشزانن كه به هه شت له ژير سي به ري شم شيره كاندايه ". پاشان فه رموويه تي: «اللَّهُمَّ، مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيَ السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْهُمْ، وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ».^(۲) واته: "خوايه، ئه ي دابه زينه ري قورئاني پيرۆز، ئه ي جو لئنه رو به ريكه ري هه و ره كان، ئه ي تيكشكينه ري دهسته و تاقمه كان، تيكيان بشكينه و، سه رمان بجه به سه رياندا".

له رپوايه تي كيشدا ها توه: «اللَّهُمَّ، مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابِ. اللَّهُمَّ، اهْزِمْهُمْ، وَزَلِّزْلَهُمْ».^(۳) واته: "خوايه، ئه ي دابه زينه ري قورئاني پيرۆز، ئه ي

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۸۳ / به ژماره: ۱۷۶۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۱ / به ژماره: ۲۸۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۶۲ / به ژماره: ۱۷۴۲.

(۳) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۲ / به ژماره: ۲۷۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۶۳ / به ژماره: ۱۷۴۲.

خواه‌نی لپرسینه‌وه‌ی خیرا، ده‌سته و تاقمه‌کان بشکینه و بیان‌پروختنه. خوايه بیان‌شکینه و، بیان‌خه له‌رزوه و پهرت و بلاویان بکه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَس) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، به‌یانیه‌ک زوو هیرشی کرده سه‌ر خه‌یه‌رو، خه‌لکه‌کش که چاویان پیی کهوت، وتیان: موحه‌مه‌دو سوپاکه‌ی هاتن. ئیتر په‌نایان برد بۆ قه‌لکه‌و، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و، فه‌رمووی: «اللَّهُ أَكْبَرُ، خَرَبْتُ خَيْرُ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ».^(۱) واته: "خوا له همومان گه‌وره‌تره، خوايه قه‌لای خه‌یه‌ر داهه‌پوژیت و ویران بییت (یان قه‌لای خه‌یه‌ر داده‌پوژیت و ویران ده‌بییت و موسولمانان ده‌یگرن)، ئیمه‌ی ئیماندارانیش (یان ئیمه‌ی پیغه‌مبه‌ران) نه‌گه‌ر دابه‌زینه گۆره‌پانی جه‌نگی هه‌ر تاقمیکی بی‌اوه‌په‌وه، نه‌وه ئیتر به‌یانیه‌کی زۆر خراپ و نا‌ره‌حه‌ت دیت به‌سه‌ریاندا".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن)ی (أَبُو دَاوُد)دا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَهْل)ی کورپی (سَعْد)هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «ثَنَانٍ لَا تُرَدَّانِ - أَوْ قَلَّمَا تُرَدَّانِ - الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ الْبَاسِ حِينَ يُلْجَمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا».^(۲) واته: "دوو نزاو پارانه‌وه په‌د ناکرینه‌وه - یان به‌که‌می په‌د ده‌کرینه‌وه: نزاو پارانه‌وه له‌کاتی بانگداو، نزاو پارانه‌وه له‌کاتی جه‌نگدا، نه‌و کاته‌ی سه‌ربازانی هه‌ردوو سوپاکه به‌ناویه‌که‌دا ده‌چن و تیرژان درووست ده‌بییت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۰ / به‌ژماره: ۲۸۲۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۴۵ / به‌ژماره: ۱۳۶۵.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۵ / به‌ژماره: ۲۵۴۰.

منیش ده لیم: له هه ندىك له نسخه متمانه داره كанда به (يُلَجِم) هاتوهو، له هه ندىكى شياندا به (يُلَجِم). هه ردوو كيشيان مانا كانيان ناشكرايه. (كه برتين له: تيرزان و به ناويه كدا چوون).

بوشمان رپوايه ت كراوه له (سُنن)ى (أبو داود) و (ترمذى) و (نسائى) دا، له هاوه لى خو شه ويست (أنس) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: نه گهر پيغه مبهري خوا (درودى خوای له سر بيت)، ته شريفى بېردايه بو غه زه، ده يفهرموو: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ». واته: "خوايه تو پشتيوان و يارمه تيدهرى منى، به هاو كارى تو له پرووى فيلى دوزمناندا ده وه ستمه وهو، به پشتيوانى تو ش په لاماريان ده ده مو، به يارمه تى تو ش شهريان له گه لدا ده كه م".

نيمامى (ترمذى) فهرموويه تى: حه ديسيكي (حسن) ه. ^(۱)

شيخي (خطابي) فهرموويه تى: وشه (أحول) به ماناي (أحتال) ديت. واته: ته نها به يارمه تى تو له پرووى فيل و پيلانى دوزمناندا ده وه ستمه وه.

ههروه ها فهرموويه تى: مانايه كى تريشى تيدا دروسته، نه ويش بريته له: رپگرى لى كردن و له كۆل كردنه وه.

بوشمان رپوايه ت كراوه له (سُنن)ى (أبو داود) و (نسائى) دا، به رسته يه كى (صحيح)، له هاوه لى خو شه ويست (أبو موسى)ى (أشعري) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه نه گهر پيغه مبهري خوا (درودى خوای له سر بيت) ترسى له خه لكىك هه بوايه،

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۸ / به ژماره: ۲۶۲۳، و سُننُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۷۲ / به ژماره: ۳۵۸۴، و سُننُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۰. شيخي عهقه لاني فهرموويه تى: حه ديسيكي (صحيح) ه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۶۰.

دهیفرموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ». ^(۱) واته: "خوایه نیمه هیژو دهسه لاتی تو ده دهین به گزیانداو، په ناش به تو ده گرین له شهرو خراپه یان".

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهای نیمامی (بَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عُمَارَة) ی کورپی (زَعَكْرَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: بیستومه له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: خوای گه وره فهرموویه تی: «إِنَّ عَبْدِي كُلَّ عَبْدِي، الَّذِي يَذْكُرُنِي وَهُوَ مُلَاقٍ قِرْتُهُ». واته: "بهنده ی دلسوزو راسالی من نهو که سیه، که له کاتی رووبه روو بوونه وه ی دوژمنی هاوئاست و هاوتای خویدا منی له بیر وادی من ده کات". مه بهستی کاتی شه ره.

نیمامی (بَرْمِذِي) فهرموویه تی: رشته کهای به هیژ نیه. ^(۲)

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهای شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (جَابِر) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) وه (خو له همدوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، له روژی غه زای حونه یندا ^(۳) فهرموویه تی: «لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، فَإِنَّكُمْ لَا تَذَرُونَ مَا تُبْتَلُونَ بِهِ مِنْهُمْ، فَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبُّنَا وَرَبُّهُمْ، وَقُلُوبُنَا وَقُلُوبُهُمْ بِيَدِكَ، وَإِنَّمَا يَغْلِبُهُمْ

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۷، وَسُنُّ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ / ۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۰ / به ژماره: ۳۵۸۰. به لام شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسکی (حَسَن). بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۶۲ - ۶۳.

(۳) نیمامی (سَيُوطِي) و شیخی (ابْنُ عَلَانَ) فهرموویانه: شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: راسته له نوسخه ی کتیبه کهای شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا و هاووه، که پیغه مبهری خوا له روژی غه زای حونه یندا وای فهرمووه، به لام نهوه هه لیه وه، راسته کهای نهویه که له روژی غه زای خه یه ردا وای فهرمووه. بروانه: ثَخَفَةُ الْأَبْرَارِ / ۹۹ - ۱۰۰، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۶۳.

(تَغْلِبُهُمْ) أَلَّتْ. ^(۱) واته: "ناواتی نهوه مه‌خوازن که بگهن به دوزمنان و رووبه‌روویان بینهوه، چونکه ئیوه نازانن له‌وانه‌وه دوو‌چاری چی ده‌بن. جا نه‌گهر پیان گه‌یشتن، نه‌وا بَلَّین: (خوایه تو په‌روه‌ردگاری ئیمه‌و نه‌وانیشی، دلی ئیمه‌و نه‌وانیش به‌دهستی تویه‌و، ته‌نھا تۆش به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیت)".

بۆشان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌و حه‌دیه‌ی که پیشتر له‌ کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا هینامان، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أُنْس) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموو‌بووی: له‌ غه‌زایه‌ کدا له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا بووین (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، جا که گه‌یشت به‌ دوزمن، گویم لی‌وو ده‌یفه‌رموو: «يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ». جا به‌راستی کۆمه‌له‌ پیاوێکم له‌ کافره‌کان ده‌بینی، که به‌رده‌بوونه‌وه‌و ده‌مردن، فریشته‌ له‌پیشه‌وه‌و له‌دواوه‌ لیان ده‌دان. ^(۲)

نیمامی (شَافِعِي) (په‌حه‌تی خوای لی‌بیت) له‌ کتیی (الْأَمَّ) دا به‌ پرشته‌یه‌کی (مُرْسَل) ریوایه‌تی کردوه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «اطْلُبُوا اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ التَّقَاءِ الْجِيُوشِ، وَإِقَامَةَ الصَّلَاةِ، وَتُرُؤْلِ الْغَيْثِ». ^(۳) واته: "به‌شوین گیرابوونی نزاو پارانه‌وه‌دا بگه‌رپن له‌ کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتن و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی سوپای موسولمانان و کافران و، له‌ کاتی نوێژدابه‌ستن و، له‌ کاتی باران باریندا".

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها زۆر سونه‌ته‌ که چه‌نده‌ بتوانیت قورئان بخوینیت و، نه‌و دو‌عایه‌ش بکات، که پیشتر باسمان کردو، بۆ کاتی بی‌تاقه‌تی و خه‌مه‌ت به‌کار

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۱۴ - ۳۱۵ / به‌ ژماره: ۶۶۸. پرشته‌که‌ی

لاوازه، به‌لام له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ چه‌ند ریگه‌یه‌کی تریشه‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه، بۆیه‌ پله‌ی به‌رز ده‌بیشه‌وه‌ بۆ پله‌ی حه‌دیه‌ی (حَسَن). پروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۷۶۰ - ۷۶۱.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۶۲ / به‌ ژماره: ۳۳۴.

(۳) پروانه: الْأَمَّ / ۲ / ۵۵۴.

چاکه کاریه که ویه. ئەى خواهنى دىاو دواړۆژ، ئەى زىندوو، ئەى راپه‌رپنه‌رى کاروبارى بوونه‌وه‌ران، ئەى ده‌سه‌لاتدارى به‌خشنده، ئەى ئەو که‌سه‌ى ه‌یج شتێک ده‌سته‌وه‌ستانت ناکاتو، ه‌یج شتیکیشته‌ له‌ لا گه‌وره‌و گران نیه، به‌سه‌ر ئەم دوژمنانه‌و غه‌يرى ئەمانه‌شدا سه‌رمان بڅه‌و، به‌م زوانه‌ش زالم‌ان بکه‌ به‌سه‌ریانداو، هه‌مووشمان بپوه‌ى و سه‌لامه‌ت بکه‌".

جا هه‌موو ئەمانه‌ هاندانى دوپاتکراوه‌يان له‌باره‌وه‌ هاتوه‌و، هه‌مووشيان ته‌جروبه‌ کراون.

ئه‌ه‌ى کراوه‌ له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ى ده‌نگ له‌کاتى جه‌نگدا به‌بى پيويست

بۆمان رپوايه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِى) (أَبُو دَاوُد) دا، له‌ يه‌ کي‌نک له‌ شوێنکه‌وتوانه‌وه‌، به‌ناوى (قَيْس)ى کورپى (عَبَّاد)ه‌وه‌ (ره‌حمه‌تى خراى لى‌ يته‌)، که‌ فه‌رموويه‌تى: هاوه‌لا‌نى پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خراى له‌سه‌ر بيته‌) پييان ناخۆش بوو له‌ کاتى جه‌نگدا ده‌نگ به‌رز بکريته‌وه‌.^(١)

دروسته‌ که‌سي‌نک له‌کاتى جه‌نگدا بۆ ترساندنى دوژمنه‌که‌ى بليت؛ من

هه‌لانه‌ که‌سم

بۆمان رپوايه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحى بوخارى و موسلي‌مدا، که‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خراى له‌سه‌ر بيته‌)، له‌ پۆژى غه‌زای حونه‌يندا فه‌رموويه‌تى:

(١) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٥٦ / به‌ ژماره: ٢٦٥٦. هه‌ديسي‌نگى (حَسَن)ه‌. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٥ / ٦٧.

«أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ». ^(۱) واته: "من پیغمبرم و دروئی تیدا نیه و، من کورپی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) م".

بوئشان ریوایت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوێشه‌ویست (سَلَمَة) ی کورپی (أَكْوَع) هوه (خوای لی رازی بیت)، که ئیمامی (عَلِی) (خوای لی رازی بیت) کاتیک له غەزای خه‌یه‌ردا چوه مه‌یدان بو (مَرْحَب)، فه‌رمووی: (أَنَا الَّذِي سَمَّيْتُ أُمِّي حَيْدَرَه). ^(۲) واته: (من ئەو که سه‌م دایکم ناوی ناوم: شیر).

دیسان بوئمان ریوایت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوێشه‌ویست (سَلَمَة) وه، که له کاتی په‌لاماردانی ئەو که سانه‌ی، که دابوویان به‌سه‌ر حوش‌تره‌ ئاوسه‌کانی پیغمبره‌ی خواداو، دزیوونیان، ئەو فه‌رموویه‌تی: (أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ، وَالْيَوْمَ يَوْمُ الرُّضْع). ^(۳) واته: (من "سَلَمَة" ی کورپی "أَكْوَع" م، ئەم‌ڕۆش ڕۆژی تیاچوون و له‌ناوچوونی کهسانی ناره‌سه‌نی ناپاکه‌).

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۳ / به ژماره: ۱۸۰۷. ئەم هه‌دیه‌ ته‌نها له سه‌حیحی موسلیمدا هاته‌وه، له سه‌حیحی بوخاریدا نه‌هاته‌وه. جا سه‌یره که ئیمامی نه‌وه‌وی فه‌رموویه‌تی: له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاته‌وه!!!

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۶ / به ژماره: ۲۸۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۲ / به ژماره: ۱۸۰۶.

سونه ته هونراومی (رَجَز) ^(۱) به کار بهینریت له کاتی زورانبازی و

پوویه پوویونه ودا

سه بارهت بهم باسهش هه مان نهو هه دیسانه هاتون، که له باسه که ی پیش نه م باسه دا هیتان.

بوژشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (براء) ی کوری (عازب) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که پایوئیک لی پرسیه: ئایا رۆژی غهزای حونهین ئیهو پاتان کردو، پیغه مبهری خواتان به جیهیشت؟! (براء) یش فهرمووی: به لām پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) رای نه کرد. من چاوم پی کهوت که به سر نه سپه سپه که ی خویه وه بوو، {(أَبُو سُفْيَانَ) ی کوری (حَارِث) ی کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِب)} یش ره شو که ی گرتبوو، پیغه مبهری خواش (دروودی خوی له سر بیت) دهیغه رموو: «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ» ^(۲).

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا له نه سپه که ی دابهزی و، دهستی کرد به پارانه وهو، داوای له خوی گه و ره کرد که سهریان بخات. ^(۳)

ههروه ها بو مان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (براء) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام بیی (دروودی خوی له سر بیت)، که له رۆژی غهزای نه جزابدا له گه ل ئیمه دا خو لی

(۱) (رَجَز) یه کیکه له به حره کانی هوندنه وهی شیعو، له شهش جار (مُسْتَفْعِلُنْ) پیکهاتوه. به لām هه ندیک پینان وایه: هونراوه نیه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۷۱.

(۲) پروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

(۳) پروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۱ / به ژماره: ۲۷۷۲، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۱ / به ژماره: ۱۷۷۶.

ده گواسته وه، تۆزو خۆل سپایی بندهستی داپۆشیبو، لهو کاته شدا دهیفه رموو: «اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا، فَأَنْزِلْ سَكِينَةً عَلَيْنَا، وَتَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنْ لَاقَيْنَا، إِنَّ الْأَلَى قَدْ بَغَوْا عَلَيْنَا، إِذَا أَرَادُوا فِتْنَةً أَيْنَا».^(۱) واته: "خوايه، نه گهر فه زلۆ لوتفی تۆ نه بوايه رینگه ی راستمان نه ده بینه وه، خه یرو سه ده قه مان نه ده کردو، نوێژیشمان نه ده کرد، ده ی تۆش سه کینه و ئارامی دابه زینه ره سه ر دلّه کانمان، نه گهر گه یشتیشین به دوژمنه کانمان، قاچه کانمان چه سپاو و راگیراو بکه، به راستی ئهم بیاه وهرانه زولم و سته میان لیکردووین، چونکه کاتیک ویستوو یانه بمانگیرنه وه بۆ گومرایی و کوشت و بری، ئیمه رازی نه بووین".

بوژمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوه لّی خوشه ویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموو یه تی: کۆچه ره کان و پشتیوانان خه نده قه که یان هه لده که ندو، به کۆلی خویمان خۆله که یان ده گواسته وه، ده یان فه رموو: (نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ - له ریوایه تیکیشدا نوسراوه "عَلَى الْجِهَادِ" - مَا بَقَيْنَا أَبَدًا). واته: (ئیمه ئهو که سانه یین که له سه ر ئیسلامه تی، یان له سه ر جیهاد و جهنگ به یعه تمان به پیغه مبه ری خوا داوه)، پیغه مبه ری خواش (دروودی خوای له سه ر بیت) وه لامی ده دانه وه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّهُ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ، فَبَارِكْ فِي الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ».^(۲) واته: "خوايه، هیچ خه یریک نیه بیجگه له خه یری دواپۆژ، ده ی تۆش به ره که ت بخه ره ناو پشتیوانان و کۆچه ره انه وه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به ژماره: ۲۶۸۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۰ / به ژماره: ۱۸۰۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۴۳ / به ژماره: ۲۶۸۰. ههروه ها ئیمامی موسلیمیش هیناویتی. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۲ / به ژماره: ۱۸۰۵.

**سونه ته دموړبه‌ری که‌سی بریندارکړاو وای پيشان بدن که به نارامو
به هیزنو، مژده‌شی بدنې که نه‌و له‌پښه‌ی خوا‌دا برینداربوه‌و، به‌رمو
شه‌هیدبوون ده‌چیتو، پيشانی‌شی بدن که نه‌وان به‌م حاله‌ته
خوش‌حالتو، پښان ناخوش نیه، به‌لکو نه‌وانیش هر نه‌ومیان دمویتو،
هر نه‌ومش نه‌وپه‌ری خواستو ناواتیانه**

خوای گه‌وره فەرمو‌به‌تی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ
يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ
وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ * الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ * الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ
قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ * فَانْقَلَبُوا
بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾
[آل عمران: ۱۶۹ - ۱۷۴]. واته: {گومان‌ت وانه‌یت نه‌وانه‌ی له‌پښه‌ی خوا‌دا
کوژراونو شه‌هید کړاون هه‌ستیان نه‌بیټو مردین، به‌لکو زیندوونو لای
په‌روه‌ردگاریان رزقو وړوزیان ده‌دریتۍ. دل خوشن به‌و خه‌لاته‌ی خوای گه‌وره
پیداونو، مژده‌ش دده‌ن به‌و که‌سانه‌ی له‌دوای خو‌یان به‌جیان هیشتوونو، هیشتا
شه‌هید نه‌بوون، که با ترسی قیامت و دوای مردیان نه‌بیټو، خه‌م و خه‌فه‌تی
به‌جیه‌شتنی دنیا‌شیان نه‌بیټ. مژده‌ی نه‌و هه‌موو نازو نيعمه‌تانه دده‌ن، که خوای
گه‌وره به‌لوتفی خو‌ی پی به‌خشیونو، خوای گه‌وره‌ش پاداشتی باوه‌رداران ون
ناکات. نه‌وانه‌ی هاتن به‌ده‌م بانگه‌وازی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه، دوای نه‌وه‌ی
تووشی نازارو برینداری بوون، جا پاداشتیکی گه‌وره هه‌یه بو‌چاکه‌کارو
له‌خواتر‌سه‌کانیان. نه‌وانه‌ی، که که‌سانیک له‌هاوه‌لدانه‌ران پښان ده‌وتن: "به‌پراستی
خه‌لکانیکی زور کو‌بوونه‌ته‌وه‌و دین بو‌له‌ناوبردنان، جا لیان برس‌نو خو‌تانیان لی
لا‌ده‌ن"، که‌چی نه‌و قسه‌یه ئیمان و باوه‌ره‌که‌ی زیاتر کردنو، فەرمو‌ویان: "نیمه

خوامان بهسهو، خواش باشترین کاریسپردراوه". ئیتر نهوانه به پاداشت و خه لاتیکی زۆری خوای پهروهردگارو، بهسهرکهوتوویی و به سهلامهتیهوه گهراڼهوه جینگهی خویانو، بهم گوپراپه لیه شیان شوینی پهزامهندی خوا کهوتن، خوای گهورهش خاوهنی بهخشش و خه لاتی زۆر گهورهیه{.

بوشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَنَسَ) هوه (خوای لَ پازی بیت)، له هه دیسی باسی قورئاخوینه کاندای - نهوانه ییری مهعونه-، که کافرهکان ناپاکیان له گه لدا کردنو، شههیدیان کردن: هاتوه که پیاویک ږمیکي کرد به پشتهی خالوی (أَنَسَ) دا، که بریتی بوو له (حَرَامَ) ی کورپی (مَلْحَانَ) و، سهری ږمه که له پشه هوه ده رچوو، (حَرَامَ) یش فهرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، فُرْتُ رَبِّ الْكَعْبَةِ). واته: "خواله هه موو کهس گهوره تره و، سویند به پهروهردگاری که عبه برده هوه"، ئیتر بهربوویه وه کهوت.^(۱)

له ریوایه ته که ی ئیمامی موسلیمدا (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه که ی تیدا نیه.

نه گهر موسولمانان سهرکهوتن به سهردوژمناندا مروقی موسولمان چی

بلیت؟

ده بیته مروقی موسولمان له و کاته دا سوپاس و ستایشی خوای گهوره زۆر بکات و، دان به وه دا بنیت، که نه و سهرکهوته به لوتف و فه زلی خوای گهوره بوه، نه وه که به هیژو توانای خویان.

ههروه ها ناییت سه رسامبن به زۆریتی ژمارهی خویان. چونکه نه و سه رسامبوونه مه ترسی نه توانکاری و دهسته وه ستانی لی ده کریت، وه کو خوای گهوره فهرموویه تی:

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۰۱ / به ژماره: ۳۸۶۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۱ / به ژماره: ۶۷۷.

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ﴾ [التوبة: ٢٥] واته: {له رۆزی غهزای حونه‌بندا ئیوه سهرسامبوون به زۆری ژمارهی خۆتانو، نهو زۆریهش هیچ سوودیکی نه‌بوو بۆتانو فریاتان نه‌کهوتو، زه‌ویتان لی ته‌سکبویه‌وه، به‌وه‌موو فراوانیهی که هه‌بیوو، پاشان پشتتان هه‌لکردوو هه‌لاتن}.

نه‌گهر مروّفی موسولمان چاوی به شکست و دۆرانی موسولمانان کهوت -

په‌نا به‌خوا - چی بلیت؟

نه‌گهر مروّفی موسولمان چاوی به شکست و دۆرانی موسولمانان کهوت با په‌نا بیاته به‌ر زیکری خواو داوای لیخۆشبوونی لی بکاتو، لیی یارپێته‌وه، که نه‌و به‌لێنه‌یان بۆ به‌یینه‌دی، که داویتی بۆ پشتیوانی کردنی ئیمانداران و سهرخستی ئاینه‌که‌ی.

هه‌روه‌ها نه‌و زیکهره‌ش بکات، که پیشتر هینامان بۆ بیتاقه‌تی و خه‌مو خه‌فدت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ).

هه‌روه‌ها سونه‌ته بیجگه له‌مه نه‌و دوعایانه‌ی تریش بکات که پیشتر باسماں کردنو، نه‌وانه‌ش که له‌مه‌ولا باسیان ده‌که‌ین، بۆ نه‌و جینگایانه‌ی، که مه‌ترسیدارنو نه‌گهری له‌ناو‌چوونیان هه‌یه.

جا له‌باسه‌که‌ی پیشووتریشدا (باسی: رَجَز) نه‌وه‌مان وت، که کاتیک پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوا له‌سهر بیت)، چاوی به شکست و راکردنی موسولمانان کهوت، له‌ نه‌سه‌په‌که‌ی خۆی دابه‌زیو، ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌و داوای سهرخستن له‌ خوا ی پهره‌ردگار. نه‌وه‌بوو سهره‌نجام خوا ی گه‌وره‌ سهری خستن. ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي

رَسُولُ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴿﴾ [الْأَخْبَاب: ۲۱] واته: {له فرمايشت و کرده‌وه و هه‌ئس و که‌وته‌کانی پتغه‌مبه‌ری خواوه پتشه‌نگی و رابه‌رایه‌تیه‌کی جوان هه‌یه بۆ ئیوه}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أُتْس) هوه (خوای لی رازی ینت)، که فرمویه‌تی: کاتیک غه‌زای نوحود پرویداو، موسولمانان په‌رت و بلاو بوون، مامهم - که (أُتْس) ی کورپی (تَضَر) ه- فرموی: خوایه من داوای لی‌بوردنت لی ده‌کم له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی که نه‌وانه کردیان (مه‌به‌ستی هاوه‌لان بوو). خویشم به به‌ری و بیتاوان ده‌زانم له‌وه‌ی که نه‌وانه کردیان (مه‌به‌ستی بی‌اوه‌ره‌کان بوو). پاشان چوه پتشه‌وه‌و، ده‌ستی کرده‌وه به شه‌رکردن، هه‌تا شه‌هید بوو. جا دواتر که بینمانه‌وه، سه‌یرمان کرد لاشه‌ پرۆزه‌که‌ی هه‌شتاو نه‌وه‌نده جیگه‌ی لی‌دانی شمشیر یان یم یان تیری پتوه بوو.^(۱)

باسی و مسفو ستایشی پیشه‌وای موسولمانان بۆ ئه‌و که‌سه‌ی نه‌ شه‌ردا

نیهاتوو بوه

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَلَمَة) ی کورپی (أَكْوَع) هوه (خوای لی رازی ینت)، له‌و هه‌دیه‌ی درێژه‌ی، که سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی هێرش کردنی کافره‌کان هاتوه بۆ سه‌ر مالآت و حوشه‌ره‌کانی شاری مه‌دینه‌ی پی‌رۆزو، دزین و بردنی حوشه‌ره‌ شه‌رده‌ره‌ تازه زاوه‌کانو، رۆیشتی (سَلَمَة) و (أَبُو قَتَادَة) به‌شوێنیاندا، ئێر هه‌دیه‌که‌ی به‌درێژی باس کرد، هه‌تا گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی که فرموی: پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر

(۱) بره‌وه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۳۲ / به‌ ژماره: ۲۶۵۱.

بیت) فرمودی: «كَانَ خَيْرَ فُرْسَانَا الْيَوْمَ أَبُو قَتَادَةَ، وَخَيْرَ رَجَالِنَا سَلَمَةَ».^(۱) واته:
 "نهمرو باشترین سوارچاکمان بریتی بوو له (أبو قَتَادَةَ)و، باشترین پیاده شمان بریتی
 بوو له (سَلَمَةَ)".

نه گهر که سیک له ههزا گه پرایه وه چی بلیت؟

چهند هه دیسیک سه بارهت بهم باسه هاتوه، که نه گهر خوای گه وره بیهویت، له
 ((کتیی زیکره کالی سه فهر کردن)) دا ده یانهین. ته و فیکیش ته نها به دهستی خواجه.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۳۳ / به ژماره: ۱۸۰۷. نه صلی هه دیسه که لای نیمامی
 بوخاریش ههیه، به لām نه مه دهقی ریوایه ته که ی نیمامی موسلیمه و، ته نها له میشدا پیغه مبهری
 خوا ستایشی (أبو قَتَادَةَ) و (سَلَمَةَ) ی کردوه.

((کتیپی زیکره‌گانی سه‌فهر کردن))

بزانه که ئەو زیکرانهی پیشتر باسمان کردن، له شهوو رۆژو له حالهته جیاوازه کاندای سونه تبوون بۆ که سیك که له سه فهدا نه بیته، به هه مان شیوه بۆ که سی سه فهدر که ریش هه ر سونه تن. سه ره رای ئەوهی که که سی سه فهدر که ر چه ند زیکرکی زیاتریشی هه یه، که ئەمانه یان مه بهستی سه ره کی ئەم باسه یه.

جا ئەو زیکرانهش گه لیک زۆرو په رت و بلاون. منیش - نه گه ر خوای گه و ره بیه ویت - زیکره گرنگه کانیا ن به کورته ده هیئم، به پشتیوانی خوا له چه ند باسیکی گونجاودا ده یانخه مه روو.

باسی داوای خه یرتیابوون و راپوێژ کردن (الاستِخَارَةُ وَالِاسْتِشَارَةُ)

بزانه که ئەو که سه ی خه یالی سه فهدر کردن هاتوه به میشکیدا، سونه ته راپوێژ بکات به و که سه ی که ده زانیته دلسۆزو به سۆزو لیژانه و، متمانه شی به دینداری و شاره زاییه که ی هه یه. خوای گه و ره فهدر موویه تی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ [آل عمران: ۱۵۹].

جا به لگه کانی ئەم راپوێژ کردنه گه لیک زۆرن.^(۱)

ئهو جا نه گه ر راپوێژی کردو، ده ر که وت که سه فهدر که ی به رژه وه ندی تیدا یه، ئەوا با بۆ ئەو مه به سه ته له خوای گه و ره به یارێته وه که سه فهدر که ی خه یری تیدا بیته.

(۱) هاوه لێ خۆ شه و یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) فهدر موویه تی: هیچ که سیکم نه بینوه له یغه مبه ری خوا زیاتر راپوێژ به هاوه له کانی بکات. بر وانه: مُسْتَدُ الْأَمَامِ الشَّافِعِيِّ / ۲ / ۱۷۷ / به ژماره: ۶۲۴، وَمُسْتَدُ الْأَمَامِ أَحْمَدُ / ۳۱ / ۲۴۳ - ۲۴۴ / به ژماره: ۱۸۹۲۸، وَصَحِيحُ ابْنِ جَبَّانَ / ۱۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۴۸۷۲، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۷ / ۴۵ / به ژماره: ۱۳۰۸۲.

به‌وهی که دوو رکات نویژی سونهت بکات و، ئەو دو‌عایە‌ی (استِخارَة) بخوینیت،
که پیشتر له باسه‌که‌ی خویدا هێنامان.

به‌لگه‌ی (استِخارَة) کردنیش بریتی بوو له‌و هه‌دیه‌ی پیشوو، که له سه‌حیحی
بوخاریدا هاتبوو. جا هه‌ر له‌ویش ئادابه‌کانی ئەم دو‌عایە‌ی و، چوینتی ئەم نویژه‌مان
باس کرد. خواش له هه‌موو کهس زانا تره‌.

باسی زیکره‌کانی سه‌فه‌رکردن دا‌وای بریاردان له‌سه‌رکردنی سه‌فه‌ره‌که

ئە‌گه‌ر که‌سیک بریاریدا سه‌فه‌ر بکات، با هه‌ول بدات چه‌ند شتی‌ک ده‌سته‌به‌ر
بکات:

با وه‌سیت بکات بۆ هه‌ر شتی‌ک، که پێ‌یستی به وه‌سیت بۆ کردن هه‌یه‌و، با
شایه‌تیش له‌سه‌ر وه‌سیته‌که‌ی بگریت و، گه‌ردنی خویشی ئازاد بکات به هه‌موو ئە‌و
که‌سانه‌ی، که مامه‌له‌یه‌ک یان ره‌فاقه‌تی‌کی له‌گه‌ڵیاندا هه‌یه‌و، هه‌ولێی ره‌زامه‌ندی
دایکی و باوکی و، مامۆستا‌کانی و، ئە‌و که‌سانه‌ش بدات، که پێ‌یستی به چاکه‌و
سۆزی ئە‌وان هه‌یه‌و، با ته‌وبه‌ش بکات و، دا‌وای لی‌خۆشبوونی هه‌موو تاوان و
سه‌رپێچه‌کانی له‌خوا‌ی گه‌وره‌ بکات و، لی‌شی بپارێته‌وه که یارمه‌تی بدات و
پشتیوانی بکات بۆ سه‌فه‌ره‌که‌ی.

هه‌روه‌ها با هه‌ولێی فێربوونی ئە‌و شتانه‌ بدات، که له سه‌فه‌ره‌که‌یدا پێ‌یستی
پێ‌انه:

جا ئە‌گه‌ر بۆ غه‌زا ده‌چوو، با هه‌موو ئە‌و شتانه‌ فێر ببیت، که که‌سی جه‌نگاوه‌ر
پێ‌یستی پێ‌انه، له چوینتی شه‌رکردن و، نزاو پارانه‌وه‌کانی کاتی جه‌نگ و، مه‌سه‌له‌ی
ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ و، به‌گه‌وره‌ی ته‌ماشاکردنی چه‌رامیتی شکست و دۆران له
جه‌نگدا و..... هه‌ندیک شتی تریش.

ههروهه ها نه گهر بۆ چه ج یان بۆ عومره ده چوو، با پایه و نه ر که کانی چه جکردن
فیر بیئت، یان کتییک له و باره وه له گهل خویدا بیات. خو نه گهر فیریان بیئت و
کتیه که شی بیئت، نه وه باشره.

به هه مان شیوه که سی جهنگاوه رو، که سانی تریش هه ر سونه ته کتییکی وایان
بیئت، که نه وه ی پۆیستیان پیته تییدا بیئت.

ههروهه ها نه گهر که سیکی بازرگان بوو، با فیری نه وه بیئت، که پۆیستی پیته تی
له باره ی کرپن و فرۆشته وه، کام مامه له دروسته وه، کامه نادروسته، کامه چه لاله وه،
کامه چه رامه وه، کامه سونه ته وه، کامه ش ناپه سه نده وه، کامه ش ره وایه وه، کامه ش
له کامه باشرو له پیشره؟

ههروهه ها نه گهر که سیکی خواپه رستی گه شتکه ری که نارگیر بوو، نه و با فیری
نه و بابه ته نایینه بیئت، که پۆیستی پیته نه. چونکه نه وانه گرنگترین شتن که
به شوین ده ستختنیاندا بگه ریت.

ههروهه ها نه گهر که سیکی راوچی بوو، نه و با فیری نه و شتانه بیئت، که
راوچه کان پۆیستیان پیته تی و، با بشزانیت کام گیانه به ره چه لاله وه، کامه ش
چه رامه وه، کام نامرازه چه لاله راوی پی بکریت و، کامه ش چه رامه وه، کام
گیانه به ره به مەر جگیراوه سه ربه ردریت و، کامه ش هه ر نه و نه ده به سه که سه گ یان
تیر یان شتی تر بیکوریت.

ههروهه ها نه گهر شوان و گاوان بوو، نه و با نه و شتانه فیر بیئت، که پۆیستی
پیته نه، له وانه ی که با سمان کرد بۆ نه و که سه ی که که نارگیری ده کات له چه لکی.
ههروهه ها با فیری نه وه ش بیئت، که نه رم و نیان و به به زه یی بیئت به رامه ر ناژه لانه وه،
دلسۆز بیئت بۆ ناژه له کان و بۆ خواوه نه کانیشیان و، به وردی و به وریاییه وه چاودیریان
بکات و بیانپاریزیت. ههروهه ها با داوای مۆله ت بکات له خواوه نه کانیان، بۆ

سەربرینی ئەو ئازەلەنەى لە ھەندىك كاتدا لەبەر پىشھاتىك پىوستيان بە سەربرىن ھەيەو..... ھەندىك شتى تىرىش.

ھەروەھا ئەگەر نىردراوى فەرمانرەوايەك بوو بۆلاى فەرمانرەوايەكى تر، يان كەسىكى لەو جۆرە بوو، ئەوا با بايەخ بدات بە فېربوونى ئەوەى پىوستى پىتەتى، لە چۆنىتى قسە كردن لەگەن پياوھ گەورەكانداو، وەلامدانەوہى ئەو پرسىيارانەى لەكاتى گەفت وگۆردا بۆى دىنەپىش. ھەروەھا با بايەخ بەوہ بدات كە چى جۆرە ميوانداری و بەخشىشكى بۆ ھەلەو، چى جۆرىكىشى بۆ ھەلەل نىە. ھەروەھا پىوستە دىسۆز بىتو، ئەوہى لەناخىدايە بىخاتەدەرو، ناپاكى و فېلۆ درۆ نەكاتو، خۆشى لەوہ پارىزىت، كە بىتە ھۆكار بۆ سەرەتای دەر كەوتنى ناپاكى و ئەو شتانەى كە ھەرامن و..... ھەندىك شتى تىرىش.

ھەروەھا ئەگەر برىكارى كەسىك بوو، يان بە قازانچ بەشەراكەت كارى دەكرد، يان كەسىكى لەو جۆرە بوو، ئەوا با فېرى ئەو شتانە بىت، كە پىوستى پىانە، وەكو ئەوہى كە چى شتىك دروستە بكړېتو، چى شتىك دروست نىەو، شت بەچى بفرۆشېت و بەچى نەيفرۆشېتو، تەصەروپ لە چىدا بكاتو، لە چىدا نەيكات، شايت گرتن لە چى مامەلەيە كدا مەرجەو پىوستە، لە چىشدا مەرج نىەو پىوست نىەو، چى جۆرە سەفەرىكى بۆ دروستەو، چى جۆرىكى بۆ دروست نىە.

جا ھەموو ئەم كەسانەى باسماں كردن، ئەگەر وىستيان گەشتى دەريايى بكەن، پىوستە بزائن لە چى كاتىك و لە چى بارودۆخىكدا گەشتى دەريايى دەكړېتو، لە چى كاتىكىشدا نايت بكړېت.

ئەوجا ھەموو ئەمانە لە كتيە فېقھيەكاندا باس كراونو، لەم كتيەدا ناكړېت بەدرېزى باس بكړېنو، مەبەستى منىش لىرەدا تايەت باسى زىكرەكانيانە.

جا فیربونی نهو شتانه به‌شیکه له زیکره‌کان، وه‌کو له سه‌ره‌تای ئهم کتیه‌دا
باسم کردو، داوای ته‌وفیق و عاقیبت خه‌یری له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م بۆ خۆم و
خۆشه‌ویسته‌کانم و موسولمانانیش به‌تیکرا.

باسی نه‌و زیکرانه‌ی که‌سی سه‌فه‌رکه‌ر ده‌یان‌کان، کاتیک ده‌یه‌وێت له‌مان به‌جێته‌ ده‌روه

کاتیک که‌سیک ده‌یه‌وێت له‌مان به‌جێته‌ ده‌روه‌ه، سونه‌ته‌ دوو پ‌کات نوێژ ب‌کات.
له‌به‌ر نه‌و ده‌دیس‌ه‌ی (مُقَطَّم) ی کورپی (مِقْدَام) ی (صَحَابِيّ) (خوای ئی‌پازی ییت)، که
پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر ییت)، فه‌رموو‌یه‌تی: «ما خَلَفَ أَحَدٌ عِنْدَ أَهْلِهِ أَفْضَلَ
مَنْ رَكَعَتَيْنِ يَرَكْعُهُمَا عِنْدَهُمْ حِينَ يُرِيدُ سَفَرًا». واته: "هیچ که‌سیک له‌و دوو پ‌کات
نوێژه باش‌تری به‌جێته‌هێشته‌ره‌ لا‌ی مال‌و مندا‌لو خێزانه‌که‌ی، که‌ لا‌ی نه‌وان
کردوونی، کاتیک ویستوو‌یه‌تی سه‌فه‌ر ب‌کات". ئیمامی (طَبْرَانِيّ) رپوایه‌تی کردوه.^(۱)

(۱) شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموو‌یه‌تی: له‌م فه‌رمایشته‌ی ئیمامی نه‌وه‌ویدا چهند تَبَيِّنِيه‌ك هه‌یه:

- یه‌که‌م: نه‌و له‌ ناوی راپوه‌که‌دا نوسیو‌یتی (مُقَطَّم). به‌لام نه‌وه هه‌له‌یه‌و، راسته‌که‌ی
بریتیه‌ له‌ (مُطْعَم).
- دوهم: نوسیو‌یتی ئهم راپوه‌ (صَحَابِيّ) ه. واته یه‌کێکه له‌ هاوه‌لان. به‌لام راسته‌که‌ی
- دوهم: نوسیو‌یتی ئهم راپوه‌ (صَحَابِيّ) ه. واته یه‌کێکه له‌ هاوه‌لان به‌لام راسته‌که‌ی
له‌وه‌یه، که‌ نه‌و (صَنَعَانِيّ) ه، نیه‌بەت دراوه‌ بۆ‌لا‌ی (صَنَعَاء) ی دیمه‌شق، و تراویشه:
- نیه‌بەت دراوه‌ بۆ‌لا‌ی (صَنَعَاء) ی یه‌مەن، که‌ له‌ نه‌صل‌دا خه‌لکی ئه‌وی بوه‌و، دواتر
هاتوه‌ بۆ ولاتی شام. جا ئهم که‌سه له‌ سه‌رده‌می شوێنکه‌وتواندا ژیاوه‌و، سابتیش نه‌بوه
که‌ ده‌دیس‌ی له‌ هاوه‌لان‌ه‌وه‌ بیستییت. به‌لکو زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کانی هه‌ر له‌
شوێنکه‌وتوانه‌وه‌یه.

هەندىك له هاوه لايمان فەرموویانە: سونەتە لە ڕکاتى یەكەمى نوێژە کەدا سورەتى ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینیت و، لە ڕکاتى دووەمیشدا سورەتى ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت. ^(۱)

هەندىكیشیان فەرموویانە: لە ڕکاتى یەكەمدا لەدواى سورەتى (الْفَاتِحَة) وه سورەتى ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ بخوینیت و، لە ڕکاتى دووەمیشدا ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.

جا کە سلاوى داوه وه، با (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینیت. چونکە هاتوه، کە هەر کەسێک پێش دەرچوونى لەمال (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینیت، هەتا دەگەرێتەوه شتیکی توش نابێت کە پێى ناخۆش بێت. ^(۲)

• سێهەم: کە فەرموویەتى: (ئیمامى (طبرانی) ڕیواى کردوه)، لەگەڵ ئەوه دا کە فەرموویەتى: (صَحَابِيَّه). زیاتر وای لێوەردەگیریت، کە ئەم هەدیسە لە (المُعْجَمُ الْكَبِير) دا بێت، کە هەدیسى هاوه لانی تێدايه. کەجى هەدیسە کە لە کتیبى (الْمَنَاسِك) ى ئیمامى (طبرانی) دايه. ڕوانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۰ - ۱۰۱، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۵.

(۱) شێخى عەسقلانى فەرموویەتى: ئیمامى (حاکم) لە کتیبى (تَارِيخُ نَيْسَابُور) دا هەدیسێکی له هاوه لى خۆشه وێست (أَنَسَ) وه ڕیواى کردوه، کە پێغه مبه رى خوا فەرموویەتى: با لە هەر ڕکاتێکدا سورەتى ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت. پاشان فەرموویەتى: ڕهنگه ئیمامى نه وه وى به خزمه تى ئەم هەدیسە نه گەشتییت و، ئەم دوو ڕکاتە نوێژەش قیاس کردبێت سەر دوو ڕکاتە نوێژە سونەتە کە ی پێش نوێژى بەیانى. ڕوانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۲، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۷.

(۲) شێخى عەسقلانى و ئیمامى (سَخَاوِي) فەرموویانە: ئەم هەدیسە مان بەم دەقە نه بینوه. ڕوانە: تُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ۱۰۲، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۰۸.

سونه تیشه سوره تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بخوینیت. چونکه پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (قَزَوْنِيَّ)، که یه کیکه له شهر عزانه ناوداره‌کانی مه‌زه‌بی ئیمامی (شَافِعِيَّ) و، خاوه‌نی چه‌ندین که‌رامه‌تی ئاشکراو، نه‌حوالی دره‌وشاوه‌یه، نه‌و فهرموویه‌تی: نه‌و سوره‌ته پارێزهره له هه‌موو خراپه‌و ناخۆشیه‌ك.

زانای پایه‌برز (أَبُو طَاهِر) ی کوری (جَحْشَوِيَّه) فهرموویه‌تی: ده‌مویست سه‌فه‌ریك بکه‌مو، لیشی ده‌ترسام. بۆیه‌ چووم بۆ خزمه‌تی شیخی (قَزَوْنِيَّ)، تا داوای دو‌عای خه‌یری لی بکه‌م. نه‌ویش -به‌ر له‌وه‌ی من هیچ بلیم- فهرمووی: هه‌ر که‌سێك ویستی سه‌فه‌ر بکات و، له‌ دو‌ژمن یان له‌ درنده‌ ده‌ترسا، با سوره‌تی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بخوینیت. چونکه نه‌و سوره‌ته پارێزهره له‌ هه‌موو خراپه‌و ناخۆشیه‌ك. ئێتر منیش نه‌و سوره‌ته‌م خویندو، هه‌تا ئیسته‌ش تووشی هیچ شتێك نه‌بوم.

نه‌وجا نه‌گه‌ر له‌ خویندنه‌وه‌ی سوره‌ته‌که‌ بوویه‌وه، سونه‌ته به‌ ئیخلاص و به‌ دلنه‌رمیه‌وه‌ بپاریته‌وه‌و دو‌عا بکات.

جا باشترین شتێك که‌ بیلیت بریتیه له‌: (اللَّهُمَّ، بِكَ أَسْتَعِينُ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ. اللَّهُمَّ، ذَلِّلْ لِي صُعُوبَةَ أَمْرِي، وَسَهِّلْ عَلَيَّ مَشَقَّةَ سَفَرِي، وَارْزُقْنِي مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِمَّا أَطْلُبُ، وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ شَرٍّ، رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي، وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْتَخْفُظُكَ وَأَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَأَقَارِبِي وَكُلَّ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ آخِرَةٍ وَدُنْيَا، فَاحْفَظْنَا أَجْمَعِينَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا كَرِيمُ). واته‌: (خوایه من ته‌نها داوای کۆمه‌کی و پشتیوانی له‌تۆ ده‌که‌مو، پشتیش هه‌ر به‌تۆ ده‌به‌ستم. خوایه نارێحه‌تی و زه‌حه‌تی ئهم کارو سه‌فه‌ره‌م بۆ ئاسان بکه‌و، له‌وه‌ش زیاتر پرزقی خه‌یرم بده‌، که‌ خۆم داوای ده‌که‌مو، هه‌موو شه‌ڕو خراپه‌یه‌ کیشم لی لاده‌. نه‌ی په‌روه‌ردگار، دل‌و سینه‌م گوشادو رو‌شن بکه‌ره‌وه‌و، کاروبارم بۆ ئاسان بکه‌. خوایه داوای پاراستن و ناگا لی‌بوونی رو‌ح و گیان و ئاین و خێزان و منداڵه‌کانم و خزمه‌کانم و،

هممو ئه وخيرو بئرانه دى دواړوژيشت لى ده كه م، كه به خوږم به ئه وانېشت به خشيوه، توش هممو مان له گشت خراپه يه ك بياريزه، ئه دى خواى به خشنده).

ههروه ها با له سهره تاو له كوټايى نزاو پارانه وه كهيدا سوپاس و ستايشى خواى په روه ردگار بكات و، درودو سلاو بنيريت بوسه ر پوحي پروزي پتغه مبهري خوا (درودى خواى له سهر بيت).

پاشان كه له جيگه دى خوى ههستا، با ئه وه بليت، كه له هاوه لى خوشه ويست (انس) هوه (خواى لى رازى بيت) بومان رپوايه ت كراوه، كه پتغه مبهري خوا (درودى خواى له سهر بيت)، هه ر كه دى بيوستايه سه فهرىك بكات، له كاتى هه ستانيدا ده يفهرموو: «اللَّهُمَّ، إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَبِكَ اعْتَصَمْتُ. اللَّهُمَّ، اكْفِنِي مَا هَمَّنِي، وَمَا لَا تُهْتَمُّ لَهُ. اللَّهُمَّ، زَوِّدْنِي التَّقْوَى، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَوَجِّهْنِي لِلْخَيْرِ أَيْتِمًا تَوَجَّهْتُ».^(۱) واته: "خوايه تهنه روه له لوتفى تو ده كه مو، پشتيش به تو ده به ستم. خوايه خوت نهو كارانه م بو جي به جى بكه، كه گرنگن به لاهه وه، ئه وان هه كه گرنگ نين به لاهه وه. خوايه ترسى خوت بخه ره دل مه وه، له تاوانم خوشبه و، بو هه ر كويش رو يستم، به ره و خيرو چا كه ناراسته م بكه".

باسى زيكره كاني سه فهر كردن نه كه ر كه سه كه له مان چوه دهرموه

له سهره تاى نه م كتي به وه نه وه مان باس كرد، كه نهو كه سه دى له مان دهر ده چيت چى ده ليت. جا نهو زيكره بو كه سه سه فهر كه ريش هه ر سونه ته و، سونه تيشه زورى بكات و، سونه تيشه خوا حافيزى و مالاوايى له خيران و خزم و كه س و كارو ها وړى و دراوسيكاني بكات و، داواى دوعاى خهيريان لى بكات و، دوعاشيان بو بكات.

(۱) پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۰ / به ژماره: ۱۰۰۸۶، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۲۳۳ / به ژماره: ۴۹۵، وَالِدُعَاءِ لِلطَّبْرِانِيِّ / ۲۵۵ / به ژماره: ۸۰۵. هه ديبيكي لاوازه. پروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۱ - ۱۱۲.

بوشمان ریوایت کراوه له (مُسْنَدِی نِمَامِی (أَحْمَدِی کورِی (حَبَل) و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبْنُ عُمَرَ) وه (خوا له همدوکیان رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا اسْتَوْدَعَ شَيْئًا، حَفِظَهُ».^(۱) واته: "به راستی خوی گه وره نه گهر شتیکی پی سپردرا، ده پاریزیت".

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ، فَلْيُقِلْ لِمَنْ يُخَلْفُ: أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ».^(۲) واته: "نهو که سهی دهیه ویت سه فهریتک بکات، با بهو که سانه بلیت، که به جیان ده هیلیت: (بهو خوایه تان ده سپرم، که پی سپردراوه کانی نافه ویتن)".

دیسان بوشمان ریوایت کراوه له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ سَفَرًا، فَلْيُودِّعْ إِخْوَانَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَاعِلٌ فِي دُعَائِهِمْ خَيْرًا».^(۳)

(۱) بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَبَلٍ / ۹ / ۴۳۰ / به ژماره: ۵۶۰۵، وَسُنَنُ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۶ / ۱۳۱ / به ژماره: ۱۰۳۴۳. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) -ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۲۳۸ / به ژماره: ۵۰۵. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) -ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۴.

(۳) نِمَامِی نه وه وی نه یغه رموه نه م حه دیسه ی له کویره بوشمان ریوایت کراوه! به لأم بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۱۲ / ۴۲ / به ژماره: ۶۶۸۶، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۳ / ۱۷۵ / به ژماره: ۲۸۴۲. ههروه ها حه دیسه کهش زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدُ / ۳ / ۲۱۰ / به ژماره: ۵۲۸۴، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۵ - ۱۱۶.

واته: "نه گهر يه کيک له ئیوه ویستی سه فه ریک بکات، با مالآوایی و خواحافیزی له براکانی بکات. چونکه خوی گه وره خهیر ده خاته دوعاکیانه وه".

سونه ته نهو که سهی خواحافیزی لی ده کات، نه وهی پی بلیت، که له (سُنن) (أَبُو دَاوُد) دا، له شوینکه وتووی پایه بهرز (قَزَعَة یان قَزَعَة) ی کوری (يَحْيَى) وه بۆمان ریوایهت کراوه، که فه رموویه تی: هاوه لی خوشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) (خوا له هردوکیان بازی بیت)، پی فه رمووم: وه ره با بهو جوړه خواحافیزی لی بکه م که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) خواحافیزی لی کردم، فه رمووی: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِيْنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».^(۱) واته: "تاینه که ت و نه مانه ته که ت و دواینی کرده وه کانت به خوا ده سپرم".

ئیمامی (خَطَّابِي) فه رموویه تی: نه مانه ت لیړه دا بریتیه له خیرانه که ی و نهو که سانه ی به جیان ده هیلیت و، نهو مال هاش که له لای که سیکی متماندار دایناوه.

ههروه ها فه رموویه تی: بویه لیړه دا باسی تاینشی کرده، چونکه زوړ جار سه فه ر کردن ماندو بوون و ناړه حه تی تیدایه، که ږه نگه هه ندیک جار بیته هو ی فه رامو شکردن و پشتگو یخستنی هه ندیک کاروباری تاینی.

ديسان بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له (نَافِع) ه وه، نهویش له هاوه لی خوشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) ه وه (خوا له هردوکیان بازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، خواحافیزی له که سیك بکر دایه، دهستی ده گرت و، بهری نه ده دا، تاوه کو نهو دهستی نه می بهرنه دایه، نهو جا پیی ده فه رموو: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِيْنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَآخِرَ عَمَلِكَ».^(۲)

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۶۰۰. شیخی عه سقه لانی فه رموویه تی:

حه دیسیکی (حَسَن) ه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۱۶.

(۲) پروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۹ / به ژماره: ۳۴۴۲.

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهي ئيمامي (تَرْمِذِي) دا، له (سَالِم) هوه، كه هاوه لى خوشه ويست (ابْنُ عُمَرَ) (خوا له هردووكيان رازى بيت)، بهو كه سهى دهفه رموو، كه دهويست سهفه ر بكات: وهه نزيك بهره وه ليم، تا بهو جوړه خواحافيزيت لى بكه، كه پيغه مبهري خوا (درودى خوى له سر بيت)، خواحافيزى له ئيمه ده كرد: «أَسْتَوِدُّعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

ئيمامي (تَرْمِذِي) فهرمويه تى: حه ديسيكي (حَسَن) ي (صَحِيح) به.^(۱)

بۆشان رپوايهت كراوه له (سُنَنِ) ي (أَبُو دَاوُد) و له غهبرى نهو يشدا، به رسته يه كى (صَحِيح)، له هاوه لى خوشه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كورى (يَزِيد) ي (خَطْمِي) هوه (خوى لى رازى بيت)، كه فهرمويه تى: نه گهر پيغه مبهري خوا (درودى خوى له سر بيت)، بويستايه خواحافيزى له سويى موسولمانان بكات، دهفه رموو: «أَسْتَوِدُّعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ».^(۲)

بۆشان رپوايهت كراوه له كتيبه كهي ئيمامي (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لى خوشه ويست (أَنَس) هوه (خوى لى رازى بيت)، كه فهرمويه تى: پياوړى هات بو خزمه تى پيغه مبهري خوا (درودى خوى له سر بيت) و، عهرزى كرد: نهى پيغه مبهري خوا، دهمه ويست سهفه ريك بكه، بويه هه نديك زانياريم فير بكه وه كو تويشوو پمبيت. نهو يش فهرموى: «زَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى» واته: "خوى گه وره ته قوا بكات به تويشوو بو". پياوه كesh عهرزى كرده وه: قوربان بوم زياد بكه. پيغه مبهريش فهرموى: «وَعَفَرَ ذَنْبَكَ» واته: "له تاوانيشت خوش بيت". پياوه كesh عهرزى كرده وه: قوربان بوم زياد بكه. پيغه مبهريش فهرموى: «وَيَسِّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثَمَا كُنْتَ» واته: "له هه ركوى بيت، خوا كارى خه يرت بو ئاسان بكات".

(۱) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۹ / به ژماره: ۳۴۴۳.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۶۰۱.

نیمامی (تُرْمِذِيّ) فہر موویہ تی: حدیسیکی (حَسَن) به. ^(۱)

(۱) پروانه: سُنُّ التُّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۰۰ / به زماره: ۳۴۴۴.

سونه ته که سی رښوار داوای ناموزگاری له که سانی چاکه کار بکات

بۆمان رپوایهت کراوه له کتبه که ی نیمامی (ترمذی) و (ابن ماجه) دا، له هاو هلی خو شه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که پایوتک عهرزی پیغه مبهری خوای کرد: نهی پیغه مبهری خوا، ده مه ویت سه فهر بکه م، جا ناموزگاریم بکه. نه ویش فهر مووی: «عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ». واته: "له خوای گه وره برسه و، له سهر هه موو جینگه یه کی به رزیشدا (الله اکبر) بکه". جا که پایوه که پشتی هه لکردو رپوشت، پیغه مبهر فهر مووی: «اللَّهُمَّ، اطوِرْ لَهُ الْبَعِيدَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ». واته: "خوایه رینگه ی دووری بو پیچره وه و کورتی بکه ره وه، زه حمت و ناره حته ی سه فهره که شی له سهر ئاسان بکه".

نیمامی (ترمذی) فهر مووی ته ی: حه دیسیکی (حسن) ه. ^(۱)

سونه ته که سی دانیشتوو وه سینت بو که سی رښوار بکات، که له جینگه

چاکه کاندای دوامای خهیری بو بکات، باومکو که سه دانیشتومه که ش له

که سه رښوارمکه باشتر بیت

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أبو داود) و (ترمذی) و له غهیری نه وانیشدا، له نیمامی (عمری) کورپی (خطاب) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهر مووی ته ی: داوام کرد له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، که رینگه ی بدات عومره بکه م، نه ویش رینگه ی پندام و، فهر مووی: «لَا تَنْسَنَا يَا أَخِيَّ مِنْ دُعَائِكَ». جا شتیکی فهر موو، نه وه ندهم پی خو شه، که به هه موو دنیا ی ناگورمه وه.

(۱) نه مه دهقی رپوایه ته که ی نیمامی (ترمذی) ه و، له نسخه به چاپگه یه نه راوه کانیشدا به م جوړه

هاته وه: «اللَّهُمَّ اطوِرْ لَهُ الْأَرْضَ». پروانه: سُننُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۰ / به ژماره: ۳۴۴۵،

و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۹۲۶ / به ژماره: ۲۷۷۱.

له ریوایه ټیکیشدا هاتوه، که پیغمبر فەرمووێتی: «أَشْرِكْنَا يَا أَخِي فِي دُعَايِكَ». واتە: " برالە، یان برا، له نزاو پارانهوێ خۆت فەرامۆشمان مەکە، یان بەشداریمان بکە".

ئیمامی (ترمذی) فەرمووێتی: حەدیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

ئەگەر کەسی سەفەرکەر سواری و لاخ بوو چی بلیت؟

خوای گەوره فەرمووێتی: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ * لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ [الزُحُف: ۱۲ - ۱۴] واتە: {خوای گەوره له کەشتی و له چوارپی و لاخیش هۆکاری سواری و گواستنهوێ بۆ فەراهم کردوون. تا بەرپێکی لەسەر پشتیان جیگیربن و دانیشتن، پاشان ئەگەر رێکبونهوێ و دانیشتن بیری نازو نێعمەتی پەروەردگارتان بکەنهوێ، بڵێن: پاڤو بیگەردی بۆ ئەو خواپەیی که ئەم هۆکارە بۆ پام کردین، ئەگەر لوتفی ئەویش نەبواپە ئێمە توانای سواربوونیمان نەبوو. بەراستی ئێمەش بۆلای پەروەردگارمان دەگەرێننهوێ}.

بۆشمان رێوایەت کراوه له کتێبه کانی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ترمذی) و (نسائی) دا، به چەند پرشتەیه کی (صَحِيح)، له زانای پایه‌به‌رزی شوێنکه‌وتوان (عَلِيّ) ی کورپی (رَبِيعَة) وه، که فەرمووێتی: جَارِيكَ بَيْنِي كِه وَلَاخِيكِيَان هِينَا بۆ ئیمامی (عَلِيّ) ی کورپی (أَبِي طَالِب) (خوای لی رازی بیت)، بۆئەوێ سواری بیت. جا که پێی کرده ناو پێژینه‌که‌یدا، فەرمووێ: (بِسْمِ اللَّهِ). ئەو جا که سواری بوو، فەرمووێ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ).

(۱) پڕوانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۸، و سَنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۹ / به ژماره: ۳۵۶۲.

پاشان فەرمووی: (سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ). واتە: (پاك و بێگەردی بۆ ئەو خواوەی كە ئەمەى بۆ رام كردین، پێشتریش تواناو دەسەڵاتمان نەبوو بەسەریداو، بەراستی لە كۆتاییشدا هەر بۆلای پەرورەدگارمان دەگەڕێنەو). ئەوجا سێ جار فەرمووی (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سێ جاریش فەرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، پاشان فەرمووی: (سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنتَ). واتە: (پاك و بێگەردی بۆ تۆ ئەى پەرورەدگار، بەراستی من ستمم لەخۆم كردو، تۆش لێم خۆشە، چونكە بێجگە لە تۆ، كەس لە تاوانەكان خۆش نایێت). ئەوجا پێكەنى. جا پرسیاری لێكرا: ئەى پێشەوای باوەرداران، بەچی پێدەكەنیت؟ ئەویش فەرمووی: پێغمەبەرى خوام یینی (دروودی خۆى لەسەر بیت)، وەهاى كرد كە من كردم، پاشان پێكەنى. منیش عەزەم كرد: ئەى پێغمەبەرى خوا، بەچی پێدەكەنیت؟ ئەویش فەرمووی: «إِنَّ رَبَّكَ سُبْحَانَهُ يَعْجَبُ مِنْ عَبْدِهِ إِذَا قَالَ: "اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي" يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ غَيْرِي». واتە: "بەراستی پەرورەدگار تۆ ئەو قەسەى بەندەكەى زۆر پێ خۆشە، كە دەلێت: (خواوە لێم خۆشە). كە دەزانیت بێجگە لە من كەسى تر لە تاوانەكان خۆش نایێت".

جا ئەمە دەقى رپوایەتەكەى ئیمامى (أَبُو دَاوُد) ه.

ئیمامى (ترمذی) فەرموویەتى: حەدیسێكى (حَسَن) ه.

لە هەندێك نوسخەشدا فەرموویەتى: حەدیسێكى (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(١)

بۆشمان رپوایەت كراوە لە صەحیحى موسلىمدا، لە (كِتَابُ الْمَنَاسِكِ) دا، لە هاوێلى خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی كۆرى ئیمامى (عُمَر) هوه (خوالە هەردوکیان رازی بیت)، كە ئەگەر پێغمەبەرى خوا (دروودی خۆى لەسەر بیت)، سواری حوشرەكەى بوایەو تەشریفى ببردایە بۆ سەفەر، سێ جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دەكرد، پاشان دەیفەرموو:

(١) بروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٤٠ / بە ژمارە: ٢٦٠٢، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ٥ / ٥٠١ / بە ژمارە: ٣٤٤٦، وَسُنُّ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ٥ / ٢٤٧ / بە ژمارە: ٨٧٩٩.

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا، وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ. اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى. اللَّهُمَّ، هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ». واته:

" پاك و بيگهردي بۆ ئه و خوايهی ئه مهی بۆ رام کردین و، پيشريش تواناو ده سه لایتمان نه بوو به سه ریداو، به راستی له کۆتاییشدا هه ر بۆلای پهروه ردگارمان ده گه رپێنه وه. خوايه ئیمه له م سه فه ره ماندا داوای خه یرو چاکه و له خواترسانت لی ده که یین و، داوای ئه و کرده وه شت لی ده که یین، که خۆت پێی رازیت. خوايه نار ه حه تیه کانی ئه م سه فه ره مان له سه ر سووک و ئاسان بکه و، دووریه که یمان بۆ بپه جه ره وه و نزیکي بجه ره وه بۆمان. خوايه تۆ هاوړپێی راسته قینه ی ئه م سه فه ره ییت و، تۆش جیگه نشینی ئیمه و چاو دپړی مال و مندال و که سوکارمانی. خوايه من په نا به تۆ ده گرم له نار ه حه تی و زه حه تی ئه م سه فه ره و، له بینیی دیمه نی دلته نگه رو خه مناک و، له هاتنه وه به سه ر نار ه حه تی و خراپه ی مال و مندال و که سوکاردا".

هه ره وها ئه گه ر بشگه رپایه ته وه، هه مان فه رمایشتی ده کرد و، ئه مه شی بۆ زیاد ده کرد: «آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ».^(۱) واته: "وا ده گه رپێنه وه بۆ ناو مال و مندال و، ته و به و په شیمانی ده رده برین له تاوانه کائمان و، به ندایه تی هه ر بۆ پهروه ردگارمان ده که یین و، سوپاس و ستایشی ئه ویش ده که یین".

جا ئه مه ده قی رپوایه ته که ی ئیمامی موسلیمه.

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) یش له رپوایه ته که ی خۆیدا ئه مه ی بۆ زیاد کردوه: ئه گه ر پێغه مبه ری خوا و سوپاکه ی به سه ر ته پۆلکه و گرد پکدا سه ربکه و تنایه، (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان ده کرد و، ئه گه ر داشه زینایه ته سییحاتیان ده کرد.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۷۸ / به ژماره: ۱۳۴۲.

(۲) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹ / به ژماره: ۲۵۹۹.

ههروه‌ها له‌رێگه‌ی کۆمه‌له‌ هاوه‌لێکی تریشه‌وه‌ مانای ئهم‌ هه‌دیه‌مان بۆ
 رپوایه‌ت کراوه‌، هه‌دیه‌که‌شيان داوه‌ته‌ پال پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر
 بیت).

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست
 (عَبْدُاللهِ) ی کورێ (سَرْجِس) هه‌وه‌ (خوای لێ رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر
 پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ته‌شریفی بێردایه‌ بۆ سه‌فه‌ر، په‌نای به‌خوای
 گه‌وره‌ ده‌گرت له‌ نا‌ر‌ه‌حه‌تی و زه‌حه‌ته‌کانی سه‌فه‌ره‌که‌و، له‌ بیتا‌قه‌تی و دلت‌ه‌نگی
 کاتی گه‌رانه‌وه‌، له‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌ باشیه‌وه‌ به‌ره‌و خرابی، له‌ دو‌عای که‌سی
 سه‌مه‌لی‌کراو، له‌ بیننه‌وه‌ی که‌س و کار و مال به‌شیوه‌یه‌کی خراب و ناخۆش.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و کتێبه‌که‌ی ئیمامی
 (نَسَائِي) و کتێبه‌که‌ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَه) دا، به‌ چه‌ند رسته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌
 هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُاللهِ) ی کورێ (سَرْجِس) هه‌وه‌ (خوای لێ رازی بیت)، که‌
 فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌گه‌ر سه‌فه‌ری بک‌ردایه‌،
 ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَمِنْ الْخَوَرِ بَعْدَ الْكَوْنِ، وَمِنْ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ،
 وَمِنْ سُوءِ الْمُنْتَظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌ی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌روه‌ها به‌ (الْخَوَرِ بَعْدَ الْكَوْنِ) یش رپوایه‌ت
 کراوه‌. مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه، که‌ به‌ (الْكَوْن) و به‌ (الْكَوْن) یش رپوایه‌ت کراوه‌.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۷۹ / به‌ ژماره: ۱۳۴۳.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۹ / به‌ ژماره: ۳۴۳۹، وَسُنُّ التَّنَائِي الْكُبْرَى / ۵ /

۲۴۸ / به‌ ژماره: ۸۸۰۱، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۹ / به‌ ژماره: ۳۸۸۸.

ههروه‌ها فەرموویەتی: هەردووکیان لەپرووی ماناوە دەگونجین. دیسان
 فەرموویەتی: دەوتریت: ماناکەیان بریتیه لە گەڕانەوه لە باوەرداریەوه بۆ کافر بوون،
 یان لە گوێزپایەڵیەوه بۆ یاخیبوون. واتە: گەڕانەوهیه لە شتیکەوه بۆ شتیکی خراپ.
 جا ئەمە ئەمە فەرمایشتی ئیمامی (تەرمذی)ـە.

زانایانی تریش فەرموویانە: مانای هەردوو وشەکە (واتە: الْکَوْنُ و الْکَوْرُ) بریتیه
 لە گەڕانەوه لە هاوسەنگی، یان زیادبوونەوه بەرهو کەمکردن.

دیسان فەرموویانە: پێوایەتی (الْکَوْرُ) لە پێچانەوهو لول کردن و کۆکردنەوهی
 مێزەرەو جامانیەوه هاتووە، پێوایەتی (الْکَوْنُ) یش لە چاوگی (كَانَ يَكُونُ كَوْنًا)
 وەرگیراوە، کە بەمانای بوون و جیگیربوون دیت.

منیش دەڵێم: پێوایەتی (الْکَوْنُ) لە پێوایەتی (الْکَوْرُ) زیاترەو، لە زۆریەیی
 نوسخە ئەصلیەکانی صەحیحی موسلیمیشدا هەر ئەو هاتووە، بەلکو هەر ئەویش
 مەشهورە.

نه گهر که سی سه فەرکه ر سوارۍ که شتی بوو چی بلیت؟

خوای گه وره فەر موویه تی: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ [هُود: ٤١] واته: {حه زره تی (نُوح) به شوینکه وتوه کانی فەر موو: سوارۍ که شتیبه که بین و، بو رویشتنو بو راوه ستانی ناوی خوا بهیتن}.

ههروه ها فەر موویه تی: ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ [الزُّحُرْف: ١٢].

بو شمان رپوایه ت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له (حُسَيْن) ی کورپی نیمامی (علی) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەر موویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فەر موویه تی: «أَمَانٌ لِّأُمَّتِي مِنَ الْغَرَقِ إِذَا رَكِبُوا أَنْ يَقُولُوا: ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [هُود: ٤١] ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [الزُّمَر: ٦٧] ^(١) واته: "نه گهر نوممه ته که م له کاتی سوار بووندا ئهم دوو نایه ته بخوینن، نهوا له غه رقبون سه لامه ت و پارێزراو ده بن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾" {واته: نهو بیباوه رانه وه کو پیوست ریزی خویان نه گرتوه، که له روژی قیامه تدا تهواوی زهوی له ناو دهستی هیرو توانای نهودایه و، ئاسمانه کانیش لولکراون و پیچراوه نه ته وه

(١) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ٢٣٦ / به ژماره: ٥٠٠. شیخی (ابنُ السُّنِّي) ئهم هه دیسه ی له رینگه ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَعْلَى) وه رپوایه ت کردوه و، نهویش له (جُبَارَة) ی کورپی (مُغَلِّس) هوه. جا شیخ (نُورُ الدِّين) ی (هَيْثَمِي) فەر موویه تی: (جُبَارَة) که سیکی لاوازه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَادِ / ١٠ / ١٣٢ / به ژماره: ١٧١٠١. ههروه ها نیمامی (طَبْرَانِي) ش ئهم هه دیسه ی له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عَبَّاس) هوه رپوایه ت کردوه و، شیخی (هَيْثَمِي) ش فەر موویه تی: رسته که ی نهویش که سیکی (مُتْرُوك) ی تیدا یه.

له دهستی راستیدا، نهو خواجه پاكو بېگه ردو بالا تره له وهی نهوان هاو هلی بو داده نین}.

له هه موو نسخه کاندا بهم جوړه هاتوه: (إِذَا رَكِبُوا). نيز باسی که شتی نه کردوه.^(۱)

سونه ته له سه فهردا دوعا بکريت

بزمان رپوايه ت کراوه له کتبه کانی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاو هلی خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموويه تی: پتغه مبهري خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموويه تی: «ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ». واته: "سی نزاو پارانه وه هن، هيچ گومانيان تیدا نيه که گيرا ده بن: نزاو پارانه وهی که سی سته مليکراو، نزاو پارانه وهی که سی سه فهر که رو، نزاو پارانه وهی باوک و دا يک له مندالی خويان".

نیمامی (تِرْمِذِي) فهرموويه تی: حه دیسیکی (حَسَن) وه، له رپوايه ته که ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا پر که ی (عَلَى وَلَدِهِ) تیدا نيه.^(۲)

(۱) به لام له نسخه به چاپگه نراوه کاندا بهم جوړه هاتوه: (إِذَا رَكِبُوا السَّيْفَةَ).

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۶، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۲ / به ژماره: ۳۴۴۸، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۰ / به ژماره: ۳۸۶۲.

سونه ته که سی پښوار نه کاتی سهرکه وتښدا به سهر ته پوښکه و بهر زاییدا
(الله اکبر) بکاتو، نه کاتی دابه زینیشی بؤ دؤل و شیونیک ته سبیحات بکات
 بؤمان رپوایهت کراوه له صهحیحی بوخاریدا، له هاوه لئی خۆشه ویست
 (جابر) ی کورې (عبدالله) هوه (خوای لئ پازی بیت)، که فهرموویه تی: ئیمه نه گهر
 (بهره و بهر زاییه ک) سهر بکه وتښایه، (الله اکبر) مان ده کردو، نه گهر داشبه زینایه،
 ته سبیحاتمان ده کرد. ^(۱)

بؤمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) دا، لهو حه دیسه
 (صَحیح) هدی، که پشتر هینامان له باسی (نه گهر که سی سهر کهر سوار ی ولاخ
 بوو چی بلیت؟)، له هاوه لئی خۆشه ویست (ابن عُمَر) هوه (خوا له هردوکیان پازی
 بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خواو سوپاکه ی به سهر ته پوښکه و گردیکدا
 سهر که وتښایه، (الله اکبر) یان ده کردو، نه گهر داشبه زینایه ته سبیحاتیان ده کرد.

بؤشمان رپوایهت کراوه له هردوو صهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی
 خۆشه ویست (ابن عُمَر) هوه (خوا له هردوکیان پازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر
 پیغه مبهری خوا له حه جکردن یان له عومره کردن بگه رپایه ته وه - رپویه که ده لیت:
 وا نه زانم له غه زای فهرموو-، جا هر که ی به سهر ته پوښکه یه ک یان زهویه کی
 هه ورازدا سهر بکه وتښایه، سی جار (الله اکبر) ی ده کردو، پاشان ده فهرموو: «لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آيُونَ
 تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ وَعْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ
 وَحْدَهُ». ^(۲)

(۱) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / به ژماره: ۲۸۳۱.

(۲) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / به ژماره: ۲۸۳۳، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ /

به ژماره: ۱۳۴۴.

جا ئەمە دەقى رېوايەتە كەى ئىمامى بوخارىەو، رېوايەتە كەى ئىمامى موسلىمىش
 ھەر وەكو ئەو، بەلام ئەم بېرگەيەى تىدا نىە (وا ئەزانم لە غەزای فەرموو). بەلام
 نەمەى تىدايە: (ئەگەر لەگەل سوپا يان كۆمەلە چەكدارىكدا تەشريفى بەننايەتەو،
 يان لە حەجكردن، يان لە عومرەكردن بگەرپايەتەو).^(۱)

(ئەوجا لەبەر ئەوەى لە فەرمايشتە كەى (ابْنُ عُمَرَ) دا وشەى (فَذَقْد) ھاتو. بۆيە
 ئىمامى نەوەوى فەرموويەتى): (فَذَقْد) بىرىتە لە زەوى ھەورازو سەخت. وتراويشە:
 بىرىتە لەو دەشتە چۆلەى، كە ھىچى تىدا نىە. وتراويشە: بىرىتە لە زەويەكى رەقى
 بەردەلان. وتراويشە: بىرىتە لە زەويەكى رەق لە بەرزايە كدا.

بۆشمان رېوايەت كراو لە ھەردوو صەحىحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاوہلى
 خۆشەويست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) ھو (خوای لى پازى يىت)، كە فەرموويەتى:
 جَارِيكَ لَ خِزْمَتِي يَتَغَمْبَرِي خَوَادَا (دروودى خوای لەسەر يىت) رېتمان دەكرد، جا كە
 دەمانروانى بەسەر دۆلۆ شىوئىكدا، بە دەنگى بەرز (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) مان
 دەكرد. يَتَغَمْبَرِي خَوَاش (دروودى خوای لەسەر يىت) پىمانى فەرموو: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ،
 ارْبِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّهُ مَعَكُمْ، إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ».
 واتە: "ھۆ خەلىكە، بەزەيىتان بەخۆتاندا يىتەو ھو لەسەر خۆبىن، چونكە ئىوہ بانگى
 كەسى گويگران و غائب ناكەن! ئەو كەسەى ئىوہ بانگى دەكەن لەگەلتاندايەو،
 كەسىكى بيسەرى نزيكە".^(۲)

بۆشمان رېوايەت كراو لە كتيبە كەى ئىمامى (تَرْمِذِي) دا، لەو حەديسەى پيشەر
 ھىنامان لە باسى (سونەتە كەسى رېئوار داواى ئامۆزگارى لە كەسانى چاكەكار
 بكات)، كە يَتَغَمْبَرِي خوا فەرمووى: «عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ تَعَالَى، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ / بە ژمارە: ۱۳۴۴.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۱ / بە ژمارە: ۲۸۳۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۶.

/ بە ژمارە: ۲۷۰۴.

شَرَفٍ». واته: "له‌خوای گه‌وره بژسه‌و، له‌سه‌ر هه‌موو جیگه‌یه‌کی به‌رزیشدا (اللهُ أَكْبَرُ) بکه".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ کتێبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَنَس) هه‌وه (خوای لێ رازی بێت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) به‌سه‌ر زه‌ویه‌کی به‌رزدا سه‌ربکه‌وتایه‌، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ الشَّرَفُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ». ^(۱) واته: "خوایه‌ تو له‌ هه‌موو به‌رزیه‌ک به‌رزو بالآتیت، سوپاس و ستایشیش هه‌ر شایسته‌ی تۆیه‌ له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا".

نه‌هی کراوه‌ نه‌وی که‌ نه‌کاتی (اللهُ أَكْبَرُ) کردن و زیکری تردا ده‌نگ زۆر

به‌رز بکریته‌وه

سه‌باره‌ت به‌م باسه‌ش ئه‌و حه‌دیه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) هاتوه (خوای لێ رازی بێت)، که‌ له‌ باسه‌که‌ی پێشتردا هێنرا. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تهره‌.

(۱) پڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۴۶ / به‌ ژماره: ۵۲۲. حه‌دیه‌ی لاوازه.
پڕوانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۴۵.

سونه ته گورانی بو حوشر بوتريت، تاومكو خيرا برواتو، چالاك بيتو،

نارام بيتو، ناسان ري بکات

نهم باسهش چهندين ههديسي مهشهورى له باره وه هاتوه.^(۱)

نه گهر ولاخه كهى له دهست به ريوو چى بليت؟

بزمان رپوايهت كراوه له كتيه كهى شينخى (ابن السنّي) دا، له هاوه لى خو شه ويست (عبدالله) ي كورپى (مسعود) هوه (خوای لى رازى بيت)، نه ويش له پتغه مبهري خواوه (دروودى خوای له سه ر بيت)، كه فهرموويه تى: «إِذَا انْفَلَتَتْ ذَابَّةُ أَحَدِكُمْ بِأَرْضِ فَلَاةٍ، فَلْيُنَادِ: "يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا. يَا عِبَادَ اللَّهِ احْبِسُوا"، فَإِنَّ لِلَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ- فِي الْأَرْضِ حَاصِرًا (حَاضِرًا)، سَيَحْبِسُهُ».^(۲) واته: "نه گهر ولاخ و نازه لى يه كيك له

(۱) يه كيك له وه ههديسانه بريته له وه ههديسى، كه نيمامى بوخارى و موسليم رپوايه تيان كرده له ريگه لى هاوه لى خو شه ويست (انس) ي كورپى (مالك) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: جارئك پتغه مبهري خوا (دروودى خوای له سه ر بيت) له سه فهرميكدا بوو، كزبله يه كى رهش پيستی له خزمه تدا بوو به ناوى (أَنْجَشَةَ) وه، شيعرو گوراني دهوت بو حوشره كانى، پتغه مبهريش پي فهرموو: «رُوَيْدَكَ يَا أَنْجَشَةُ، سَوَّلَكَ بِالْقَوَارِيرِ». بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۴ / به ژماره: ۵۸۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۱۱ / به ژماره: ۲۳۲۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۲۳۹ - ۲۴۰ / به ژماره: ۵۰۸. ههديسيكى لاوازه. به لام پالپشت كراوه به ههديسيكى هاوه لى خو شه ويست (ابن عباس)، نه ويش له پتغه مبهري خواوه، كه فهرموويه تى: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ سِوَى الْحَفَظَةِ، يَكْتُبُونَ مَا يَسْقُطُ مِنْ رَقِ الشَّجَرِ، فَإِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ عَرَجَةٌ بِأَرْضِ فَلَاةٍ، فَلْيُنَادِ: أَعِينُوا عِبَادَ اللَّهِ». نيمامى (بزار) رپوايه تى كرده وه، شيخ (نور الدين) ي (هينسي) فهرموويه تى: كه سه كانى رسته لى گيرانه وه كه لى متمان ه دارن. شينخى عهسقه لانيش فهرموويه تى: ههديسيكى (حسن) به. بروانه: مُسْنَدُ الْبَزَّارِ (الْبَحْرُ الزُّخَارِ) / ۱۱ / ۱۸۱ / به ژماره: ۴۹۲۲، مَجْمَعُ الزُّوَائِدِ / ۱۰ / ۱۳۲ / به ژماره كانى: ۱۷۱۰۳ - ۱۷۱۰۵، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۵۰ - ۱۵۱.

ئۆه له زهويه كى چۆلهوانيدا بهربوو، با دوو جار بانگ بكات و بليت: (ئهى بهندهكانى خوا، بيگرن). چونكه بهراستى خواى گهوره له سهر زهويدا بهندهى تايهتى ههيه، ولاخهكهى بۆ دهگريوت و ناهيلىت پروات".

منيش دهليتم: يه كيك له ماموستا گهوره كانان گيرايهوه، كه ولاخيكي لهدهست بهربوو -وا بزانم قاتر بوه-، جا ناگاي لهم ههديسه ههيوه، بۆيه ئهوهى فهرموه، كه له ههديسه كهدا هاتوه. دهست به جي خواى گهوره ولاخهكهى بۆ راگرتوه.

ههروهها منيش جار يك له گهه كۆمهليكا بوومو، نازهليكيان لهدهست بهربوو، نهياتوانى بيگرنهوهو، منيش ئهوهى ناو ههديسه كهه وت، ئيتر دهست به جي نازهله كه راههستا، بهبى هيج هوكار يك، بيجگه لهو قسهيهى كه من كردم.

ئهگهر سواری ولاخيكي لاسارو نارهحهت بوو چى بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبهكهى شيخي (ابن السنّي) دا، له زاناي بهناوبانگى شوينكهوتوان (أبو عبد الله يونس) ي كور ي (عبيد) ي كور ي (ديثار) ي بهصرهيه، كه زانايان كۆدهنگن لهسهر ئهوهى كهسيكي مهزنى بريتيزى ديندارى پاريزكارى خاوينى ليهاتوه، جا ئهوه فهرموويهتى: ههر پياويك لهسهر ولاخيكي نارهحهت بيتو، ئهه ئايهته بخوينيت بهگويدا: ﴿أَفْغَيْرَ دِينَ اللَّهِ يَنْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ [آل عمران: ٨٣] واته: {ئايا ئهوانه ئايينيكي تريان دهويت، بيجگه له ئايهكهى خواى گهوره، لهكاتيكدا ئهوهى له ئاسمانهكانو زهويدايه، به ويستو نارهزوو يان بهزۆرو ناچارى تهسليمى فرمانو

به‌رنامه‌ک‌ه‌ی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره ب‌و‌ون‌و، س‌ه‌ره‌ن‌ج‌ام ه‌ه‌م‌و‌وش‌ی‌ان ه‌ه‌ر ب‌ۆ‌ل‌ای ئ‌ه‌و
د‌ه‌گ‌ه‌ر‌پ‌ت‌ن‌ه‌و‌ه}، ئ‌ی‌ر ب‌ه ئ‌یز‌نی خ‌و‌ای گ‌ه‌وره و‌ل‌آ‌خ‌ه‌ک‌ه ر‌آ‌د‌ه‌و‌ه‌س‌ت‌یت.^(۱)

ئ‌ه‌گ‌ه‌ر چ‌ا‌و‌ی ب‌ه ل‌اد‌ی‌و ئ‌ا‌و‌م‌د‌ان‌ی‌ه‌ک ب‌ک‌ه‌و‌یت‌و، ب‌ی‌ه‌و‌یت ب‌چ‌ین‌ه ن‌ا‌و‌ی‌ه‌و‌ه چ‌ی ب‌ل‌یت؟

ب‌ۆ‌م‌ان ر‌ی‌و‌ای‌ه‌ت ک‌را‌وه ل‌ه (س‌ُن‌ن‌ی (ن‌س‌ائ‌ی‌) و ل‌ه ک‌ت‌ی‌ه‌ک‌ه‌ی ش‌ی‌خ‌ی (ا‌ب‌ن‌
السُّنَّی) د‌ا، ل‌ه ه‌ا‌و‌ه‌ل‌ی خ‌ۆ‌ش‌ه‌و‌ی‌س‌ت (صُهَیْب‌ه‌و‌ه (خ‌و‌ای ل‌ی ر‌آ‌زی ب‌یت)، ک‌ه ه‌ه‌ر ک‌ات‌یک
ب‌ی‌ت‌ه‌م‌ب‌ه‌ری خ‌وا (د‌ر‌و‌دی خ‌و‌ای ل‌ه‌س‌ر ب‌یت)، چ‌ا‌و‌ی ب‌ه ل‌اد‌ی‌ه‌ک ب‌ک‌ه‌و‌ت‌ای‌ه‌و، ب‌ی‌و‌ی‌س‌ت‌ای‌ه
ت‌ه‌ش‌ر‌ی‌ف ب‌ی‌ات‌ه ن‌ا‌و‌ی‌ه‌و‌ه، د‌ه‌ی‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌و: «اللَّهُمَّ، رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنِ،
وَالْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنِ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَلْنِ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا ذَرَيْنِ،
أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَتَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا».^(۲) و‌ات‌ه: "خ‌و‌ای‌ه، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ح‌ه‌وت ئ‌اس‌م‌ان‌ه‌ک‌ه‌و ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌وان
س‌ی‌ب‌ه‌ر‌ی‌ان ل‌ه‌س‌ه‌ری ک‌رد‌وه (و‌ات‌ه ئ‌ه‌و‌ه‌ی ل‌ه‌ژ‌ی‌ر‌ی‌ان‌د‌ای‌ه‌و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ح‌ه‌وت
ز‌ه‌و‌ی‌ه‌ک‌ه‌و، ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌وان ه‌ه‌ل‌ی‌ان گ‌رت‌وه‌و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری ش‌ه‌ی‌ت‌ان‌ه‌ک‌ان و ئ‌ه‌و‌ه‌ش
ئ‌ه‌وان گ‌وم‌ر‌ای‌ان ک‌رد‌وه‌و، ئ‌ه‌ی پ‌ه‌ر‌و‌ه‌ر‌د‌گ‌اری با‌و، ئ‌ه‌و‌ه‌ش ئ‌ه‌و ه‌ه‌ل‌ی گ‌رت‌وه، د‌ا‌و‌ای
خ‌ه‌ی‌رو چ‌اک‌ه‌ی ئ‌ه‌م ل‌اد‌ی‌ه‌ت ل‌ی د‌ه‌ک‌ه‌م‌و، خ‌ه‌ی‌رو چ‌اک‌ه‌ی خ‌ه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه‌ی و، خ‌ه‌ی‌رو

(۱) ب‌رو‌ان‌ه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (اِبْنُ السُّنَّي) / ۲۴۰ - ۲۴۱ / ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۵۱۰. ح‌ه‌د‌ی‌س‌ی‌کی
(مَقْطُوع‌ی لا‌وا‌زه. چ‌ون‌ک‌ه ک‌ه‌س‌ی‌کی ن‌ه‌ناس‌را‌و ل‌ه ر‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی‌دا ه‌د‌ی‌ه. ب‌رو‌ان‌ه: اَلْفُتُوحَاتُ
الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۵۲.

(۲) ب‌رو‌ان‌ه: سُنُّ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۶ / ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۸۸۲۶، و عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (اِبْنُ
السُّنَّي) / ۲۴۷ / ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۵۲۴. ن‌ی‌م‌ام‌ی (ح‌اک‌ی‌م) ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: ر‌ش‌ت‌ه‌ک‌ه‌ی (ص‌ح‌ی‌ج‌)‌ه‌و،
ش‌ی‌خ‌ی ع‌ه‌س‌ق‌ه‌ل‌ن‌ی‌ش ف‌ه‌ر‌م‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: ح‌ه‌د‌ی‌س‌ی‌کی (ح‌س‌ن‌)‌ه‌و. ب‌رو‌ان‌ه: اَلْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ
/ ۱ / ۶۱۴ / ب‌ه ژ‌مار‌ه: ۱۶۳۴، و اَلْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۵۴.

چاکه‌ی نه‌و‌ه‌ش که له‌ناویدایه، په‌ناشت پی ده‌گرم له شه‌رو خراپه‌ی نه‌م لادیه‌و، شه‌رو خراپه‌ی خه‌لکه‌که‌ی و، شه‌رو خراپه‌ی نه‌و‌ه‌ش که له‌ناویدایه".

بو‌ثمان رپوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له (عائِشَة) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) ته‌شریفی ببردایه‌ته جیگه‌یه‌کو، بیویستایه له‌وی بمیتته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ، وَخَيْرِ مَا جَمَعْتَ فِيهَا؛ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَمَعْتَ فِيهَا. اللَّهُمَّ، ارْزُقْنَا حَيَاةَا، وَأَعِزَّنَا مِنْ وَبَاةَا، وَحَبِّبْنَا إِلَى أَهْلِهَا، وَحَبِّبْ صَالِحِي أَهْلِهَا إِلَيْنَا».^(۱) واته: "خوایه من داوای خه‌یرو خوشی نه‌م جیگه‌یه‌ت لی ده‌که‌م و، خه‌یرو خوشی نه‌و‌ه‌ش تیدا کۆتکردۆته‌وه، په‌ناشت پی ده‌گرم له شه‌رو ناخوشی نه‌م جیگه‌یه‌و، نه‌و‌ه‌ش تیدا کۆتکردۆته‌وه. خوایه شتی‌کمان له‌م جیگه‌یه به‌نصیب بکه‌یت، که هوکاری ژیان بیت و، له په‌تاو نه‌خوشی ناویشی په‌نامان بده‌یت و بمانپاریزیت و، لای خه‌لکه‌که‌شی خوشه‌ویستمان بکه‌یت و، خه‌لکه‌ باشه‌که‌شی خوشه‌ویست بکه‌یت لامان".

نه‌گهر له کۆمه‌له که‌سیک یان له خه‌لکانیکی تر بترسیت چی بلیت؟

بو‌مان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌و هه‌دیه‌ی پیش‌زی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) (خوای لی‌رازی بیت)، که نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت)، له خه‌لکیک

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۴۸ / به‌ژماره: ۵۲۷. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: رشته‌که‌ی لاوازی تیدایه، به‌لام له‌رینگه‌ی تره‌وه پالپشت کراوه. بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۵۸.

بترمایه، دهیفرممو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».^(۱)
 واته: "خوایه نیمه هیژو دهسه لاتی تر ده دهین به گزیانداو، په ناش به تر ده گرین له
 شپرو خراپه یان".

سونه تیشه له گه لیدا دوعای خه فته و بیتافه تی و نهو دوعایانه ی تریش بکات،
 که له گه لیدا باسما ن کردن.

نه گهر جنوکه و شهیتان له شیوهی تاییه تیدا خویمان پیشانی که سیکی ریپوار دا، چی بلیت؟

بومان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاو له ی
 خورشه ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر
 یت) فهرموویه تی: «إِذَا (إِنْ) تَقَوَّلْتُ لَكُمْ (بِكُمْ) الْغِيلَانَ، فَتَادُوا بِالْأَذَانِ».^(۲) واته:
 "ته گهر جنوکه و شهیتانه جادوو گهره کان له شیوازیکی تاییه تیدا خویمان بو
 دهر خستن، نیوه بانگ بدهن".

منیش ده لیم: (غیلان) بریتیه له جنوکه و شهیتانه جادوو گهره کان. وشه ی
 (تَقَوَّلْتُ) یش، واته: له شیوهی تاییه تیدا خویمان پیشانداو به دهر که وتن.

جامه به ستی فهرمایشته که نهو هیه، که له ریگه ی بانگدانه وه شپرو خراپه ی
 نهوانه له کوئی خو تان بکه نه وه. چونکه شهیتان نه گهر گوئی له بانگه وه بو، پشت
 هه لده کات و دهر وات.

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۷، وَسُنُّ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ / ۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۱.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۴۶ - ۲۴۷ / به ژماره: ۵۲۳. حه دیسیکی
 لاوازه. چونکه بچران له رسته کهیدا ههیه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۱۶۱.

ئەوجا پېششیش شتېكمان باس كرد، كه لەمە دەچوو، لە باسی (ئەگەر شەیعانیك خۆی پېشاندا، یان لە شەیعان ترسا چی بلیت؟)، لە سەرەتای ((کۆیی زیکرو پارانەوه کان بۆ کارە پېشەتەکان)) دا. جا لەوێ باسمان کرد، که باشتر وایە خۆی بە خۆتندنەوهی ئەو ئایەتەکانی قورئانی پیرۆزەوه خەریک بکات، که لەوبارەوه هاتون.

ئەگەر ئە جینگەیه کدا لایدا بۆ مانەوه چی بلیت؟

بۆمان رپوایەت کراوە لە سەحیحی ئیمامی موسلیم و (موطاً) ی ئیمامی (مالک) و کتیبە کە ی ئیمامی (ترمذی) و لە غەیری ئەوانیشدا، لە ژنەهاوەلی خوشەویست (خوئە) ی کچی (حکیم) سەوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: لە پێغەمبەری خوام بیستوه (درودی خوای لەسەر بیت)، که فەرموویەتی: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا، ثُمَّ قَالَ: "أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ"، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ، حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».^(۱) واتە: "ئەو کەسە ی بچیتە جینگەیه ک، پاشان بلیت: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)، هیچ شتێک زیانی پێ ناگەیهنیت، تا ئەو جینگەیه بەجێ دەهێلێت".

بۆشان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) و لە غەیری ئەویشدا، لە هاوێلی خوشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ ئیمامی (عُمَرُ) ی کورێ (خَطَّاب) سەوه (خوای لە خۆی و باوکیشی رازی بیت)، که فەرموویەتی: ئەگەر پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) سەفەری بکردایەو، شەوی بەسەردا بهاتایە، دەیفەرموو: «يَا أَرْضُ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ، وَشَرِّ مَا فِيكَ، وَشَرِّ مَا خُلِقَ فِيكَ، وَشَرِّ مَا يَدْبُ عَلَيْكَ، أَعُوذُ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰ / ۲۷۰۸، وَمُوطَاُ الْإِمَامِ مَالِكٍ (رَوَايَةُ يَحْيَى النَّيْسَابُورِيِّ) /

۲ / ۹۷۸ / بە ژمارە: ۱۷۶۳، وَسُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۹۶ / بە ژمارە: ۳۴۳۷.

بِكَ مِنْ أَسَدٍ وَأَسْوَدَ، وَمِنْ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ، وَمِنْ وَالِدٍ وَمَا وَلَدَ».^(۱)
 واته: "تهی زهوی، پهروهردگاری من و توش خوايه، پهنا بهخوا دهگرم له شهرو
 زياني تورو، له شهري نهوهی لهناو تودايه و، له شهري نهوهی لهناو تودا
 دروستکراوه و، له شهري نهوهی بهسر تودا دهروات و دهگهړت. پهنا بهخوا
 دهگرم له شپرو له نادهميزادو، له مارو دووېشکو، له جنوکو، له باوکو وړولهي
 شهيتانه کان".

شيخي (خَطَّابِي) فهرموويه تي: (سَاكِنُ الْبَلَدِ) بریتين له جنوکي نيشته جتي سهر
 زهوی. (بَلَد) يش بریتيه لهو زهوی و شويتنه ي که دهبيته جيگهي مانه وه و حهوانه وهی
 گیانله بهران، ئير باوه کو خانوو مالیش نه بيت.

ههروه ها فهرموويه تي: دهگونجيت مهبهست به (وَالِد) ئيبليس بيت و، مهبهستيش
 به (مَا وَلَدَ) شهيتانه کان بيت.

جا نه مه فهرمايشته که ي شيخي (خَطَّابِي) بوو.

(أَسْوَد) يش واته: کهس. چونکه به هه موو که سيک دهوتريت: (أَسْوَد).

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰ / به ژماره: ۲۶۰۳، وَسُنُّ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۴ / ۴۴۳
 / به ژماره: ۷۸۶۲، وَسُنُّ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵۳ / به ژماره: ۱۰۱۰۱. ئيمامي
 (حَاكِم) فهرموويه تي: رسته که ي (صَاحِب) ه و، شيخي عهسقه لانيش فهرموويه تي:
 حهديسيكي (حَسَن) ه. پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۲ / ۱۱۰ / به ژماره:
 ۲۴۸۷، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۶۴.

نه گهر له سه فدرمکه ی که پایدوه چی بلیت؟

سونه ته نه وه بلیت، که پشتر له حه دیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (ابنُ عُمَر) دا هیتامان، له (باسی (اللهُ اکبر) کردلی که سی پئیوار، نه گهر سهر که وت به سهر ته پۆلکه یه کدا).

بۆشان ریوایت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أنس) وه (خوای لی پازی بیت)، که فدرموویه تی: من و (أَبُو طَلْحَةَ) له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ده هاتینه وه و، (صَفِيَّةُ) ی دایکی ئیماندارانیش له پاشکوی پیغه مبه ردا بوو له سهر حوشره که، جا که گه یشتینه نزیك شاری مه دینه ی پیروز، پیغه مبه ری خوا فدرمووی: «آيُونُ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». ئیتر ههر نه وه ی ده فدرموو، هه تا گه یشتینه شاری مه دینه ی پیروز.^(۱)

نه وه ی که سی پئیوار له دوا ی نویژی به یانیه وه ده یلیت

بزانه که که سی ریواریش ههر سونه ته نه و شته بلیت، که که سانی تر له دوا ی نویژی به یانی ده یلین، وه کو پشتر باسمان کرد.

سونه ته له گهل نه وه شدا نه وه بلیت، که بۆمان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو بَرَزَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که فدرموویه تی: نه گهر پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سهر بیت) نویژی به یانی بکرذایه - پراویه که فدرموویه تی: وا ده زانم فدرمووی: له سه فدردا- ده نگه ی بهرز ده کرده وه، تا هاوه له کانیشی گوئیان لی بیت و، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي جَعَلْتَهُ عِصْمَةً أَمْرِي. اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي جَعَلْتَ فِيهَا مَعَاشِي - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي جَعَلْتَ إِلَيْهَا مَرْجِعِي - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - اللَّهُمَّ، أَعُوذُ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۸۰ / به ژماره: ۱۳۴۵.

بِرِضَاكَ مِنْ سُخْطِكَ. اللَّهُمَّ، أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ -ثَلَاثَ مَرَّاتٍ-، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».^(۱) واته: "خوايه ئاينه كه مم بۆ سازو سهلامهت بکه، که خۆت کردووته به پارێزه‌ری هه‌موو کاروباریکم، دنیا که شم بۆ سازو رێک و پێک و پێک بکه، که بژێوی ژیاخت تیدا داناوه -سێ جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-، دواڕۆژیشم بۆ سازو سهلامهت بکه، که بریارت داوه بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ڕێمه‌وه -سێ جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-، خوايه، په‌نا ده‌گرم به‌ رازیوونت له‌ توورپه‌یت. خوايه په‌نا ده‌گرم به‌ سۆزو میهرت له‌ غه‌زه‌ب و خه‌شت -سێ جار ئه‌مه‌ی ده‌فه‌رموو-، هه‌یج رینگریک نیه‌ له‌ وه‌ی تۆ ده‌یه‌خشیته‌و، هه‌یج به‌خشه‌ریکیش نیه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تۆ رینگریک لی کردوه، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌بوون و به‌خت و ده‌سه‌لاتیش سوود به‌ خاوه‌نه‌که‌یان ناگه‌یه‌ن له‌ لای تۆ، (به‌لکو ئه‌وه‌ی که سوودی هه‌یه، ته‌نها بریتیه‌ له‌ لوتفی تۆ، له‌ کرده‌وه‌ی چاکی که‌سه‌ که‌ خۆی)".

ئه‌گه‌ر چاوی به‌ شارمه‌که‌ی خۆی که‌وت چی بلیت؟

سونه‌ته ئه‌وه بلیت، که له‌ باسه‌که‌ی پێشووتردا باسمان کرد، له‌ هه‌دیه‌سه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (آنس)دا (خوای لی رازی بیت).

سونه‌ته ئه‌وه‌ش بلیت، که له‌ (باسی ئه‌وه‌ی ده‌بلیت، ئه‌گه‌ر چاوی به‌ لادیه‌که‌ که‌وت)دا هه‌تاما.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۶۶ - ۶۷ / به ژماره: ۱۲۷. ده‌قی ئه‌م زی‌ک‌رو پارانه‌وه‌یه به‌م جو‌ره ده‌قیکی لاوازه، که به‌سه‌راپه‌ته‌وه به‌ کاتی سه‌فه‌ره‌وه‌و، هه‌ندیکیشی سیاره‌ بکریته‌وه. به‌لام به‌ ره‌هایی له‌ سه‌حیحی موسلیمدا هاته‌وه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۰، وَالْفَتْوَحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۶۹.

سونه ته بشلېت: (اللَّهُمَّ، اجْعَلْ لَنَا بِهَا قَرَارًا، وَرِزْقًا حَسَنًا).^(۱) واته: (خوايه بريار
بفهرموو که نهم شاره بيته نشينگه و نارامگا بومان و، بشيټه جيگه ي بژوي و پژي
پاک و جوان بومان). خواش له ههموو کهس زانا تره.

نه گهر له سه فهرمه که ي گه پايه وه و، چوه مالي خوځيه وه چي بليټ؟

بومان رپوايه ت کراوه له کتيه که ي شيخي (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لي
خوشه ويست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له همدروکيان رازي بيت)، که فهرموويه تي: نه گهر
پتغه مبهري خوا (دروودي خوي له سر بيت) له سه فهر بگه پايه ته وه و، ته شريف ي بېر دايه ته
ژووره وه بؤ لاي خيرانه کاني، ده يفه رموو: «تَوْبًا تَوْبًا، لِرَبَّنَا أَوْبًا، لَا يُغَادِرُ حَوْبًا».^(۲)
واته: خوايه ته وه و په شيمانيمان لي وهر گره (يان داواي ته وه و په شيمانيت لي
ده که ين) و، بؤ لاي په ورو دگارمان ده گه رپينه وه و، لي ي ده پارينه وه، که هيچ
تاوان يکمان به جي نه هيليت (واته: له ههموي خوش بيت).

باسي نه وه ي به و که سه دمو تر يټ، که له سه فهر ده گه رپينه وه

سونه ته بو تر يټ: سو پاس بؤ نه و خوايه ي، که سه لامه تي کرديت. يان سو پاس بؤ
نه و خوايه ي، که کويکردينه وه و به يه کي گه ياندينه وه. يان قسه يه کي له و جوړه.

(۱) نه گهر چي نيمامي نه وه وي نه يفه رموه نهم حه ديسه ي له کويوه هتاوه. به لام بروانه: عَمَلُ
الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (التَّسَانِي) / ۳۷۲ - ۳۷۳ / به ژماره: ۵۵۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي)
/ ۲۴۷ - ۲۴۸ / به ژماره: ۵۲۵، والدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِيِّ / ۲۶۴ / به ژماره: ۸۳۷. شيخي
عسقه لانيش فهرموويه تي: حه ديسيکي (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۱.
(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۵۰ / به ژماره: ۵۳۱. شيخي عسقه لان ي
فهرموويه تي: حه ديسيکي (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۱ - ۱۷۲.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿لَنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ [إبراهيم: ۷] واته: {نه گهر شوکرو سوپاسی من بکه، منیش نازو نیعمه تان بو زیاد ده کهم}.

ههروه ها سه بارهت بهم باسه، نهو هه دیسه ی دایکه (عائشة) ش هاتوه، که له باسه که ی دواتر دا ده هیتریت.

باسی نهو ی بهو که سه دهوتریت، که له غهزا دمکه ریته وه

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عائشة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: جاریک پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، له غهزا بوو، جا که ته شریفی هتیا به وه ماله وه، منیش هه ستامه وه پیشوازیم لی کردو، ده ستیم گرتو، وتم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصْرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ) واته: (سوپاس بو نهو خوا به ی، که سهری خستیتو، به هیزی کردیتو، ریزی لی گرتیت).^(۱)

باسی نهو ی بهو که سه دهوتریت، که له هه ج که راوه ته وه، نهو ههش نهو که سه دهیلیت به هه لکی

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی خو شه ویست (ابن عمر) وه (خوا له ههردو کیان پازی بیت)، که فهرموویه تی: گه نجیک

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۵۰ - ۲۵۱ / به ژماره: ۵۳۲. شیخی (ابن حبان) یش له سه حیحه که ی خویدا ریوایه تی کردوه، شیخ (شعیب الأرنؤوط) یش فهرموویه تی: رسته که ی (صَحِيحْ) ههروه ها شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) ش له ته خریجی هه دیسه کانی کتیه که ی شیخی (ابن السنّی) دا هه مان شتی فهرموه. پروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانٍ / ۱۲ / ۲۸۱ - ۲۸۲ / به ژماره: ۵۴۶۸، وَغَجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۶۰۳.

هات بۆ خزمه‌تی پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) و، وتی: ده‌مه‌وێت چه‌ج بکه‌م. پتغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سر بیت) (چه‌ند هه‌نگاوێک) له‌گه‌لیدا رویشت و، پتی فهرموو: «يَا غُلَامُ، زَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَوَجَّهَكَ فِي الْخَيْرِ، وَكَفَاكَ الْهَمَّ». واته: "ئه‌ی گه‌نجه‌که، خوا ترسی خۆی بخاته‌ دلت‌ه‌وه‌و، به‌ره‌و خه‌یرت ئاراسته‌ بکات و، له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ش به‌دوورت بگریت". پاشان که گه‌نجه‌که گه‌راپه‌وه، سلاوی له پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) کرد و، پتغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «يَا غُلَامُ، قَبِلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ». واته: "ئه‌ی گه‌نجه‌که، خوا چه‌جه‌که‌ت لی وه‌ربگریت و، له‌ تاوانیشت خۆش ببیت و، جی‌گه‌ی خه‌رجیه‌که‌شت بۆ پرېکاته‌وه".^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی (بَيْهَقِي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِلْحَاجِّ، وَلِمَنْ اسْتَعْفَرَ لَهُ الْحَاجُّ». واته: "خوایه، له حاجی خوشبه‌و، له‌و که‌سه‌ش، حاجی داوای لی‌خۆشبوونی بۆ کردوه".^(۲)

ئیمامی (حاکم) فهرموویه‌تی: ئەم هه‌دیسە (صَحِيح) به‌ له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی موسلیم.^(۳)

-
- (۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۵۱ / به ژماره: ۵۳۳. هه‌دیسکی لاوازه. بڕوانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۵ - ۱۷۶.
- (۲) بڕوانه: سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۶۱ / به ژماره: ۱۰۱۶۱.
- (۳) بڕوانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۰۹ / به ژماره: ۱۶۱۲. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: هه‌دیسکی (حَسَن). بڕوانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۷.

((کتییی زیکره‌کانی خواردن و خواردنه‌وه))

باسی ئه‌ومی ئه‌و که سه‌ ده‌یلت، که خواردنی خراوته به‌رده‌ست

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) هوه (خوا له خزی و باوکی‌ی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، که ئه‌گه‌ر خواردنی بخرایه‌ته به‌رده‌ست، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِيْمَا رَزَقْتَنَا، وَفَنَّا عَذَابَ النَّارِ، بِسْمِ اللَّهِ». ^(۱) واته: "خوایه به‌ره‌که‌ت بخه‌ره ئه‌و رزق و رۆزیه‌ی که پێداوین و، له ئاگری دۆزه‌خیش بمانپاریزه، به‌ناوی خواوه".

سوخته‌ته‌ خواوه‌نی خواردن له‌کاتی خسته‌نه‌به‌رده‌ستی خواردنه‌که‌ بۆ

میوانه‌کانی، بلیت: بخۆن، یان قسه‌یه‌کی ئه‌و جو‌ره‌ بکات

بزانه که سوخته‌ته‌ خواوه‌نی خواردن له‌کاتی خسته‌نه‌به‌رده‌ستی خواردن بۆ میوانه‌کانی، بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)، یان بلیت (بخۆن)، یان سه‌لاواتیک بدات، یان هه‌ر عیbare‌تیکی راشکاوانه، که مانای رینگه‌ پێدان به‌ ده‌ست کردن به‌ خواردن بگه‌یه‌نیت.

جا ئهم قسه‌ کردنه واجب نیه، به‌لکو هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه که خواردنه‌که‌ بخریته به‌رده‌ستیان و، ئیتر ئه‌وانیش هه‌ر به‌وه‌نده بۆیان هه‌یه ده‌ست به‌ خواردن بکه‌ن و، مه‌رجیش نیه به‌ زاره‌کی فهرموویان لی بکریت.

هه‌ندیکیش له هاوه‌لا‌ئمان فهرموویانه: پێسته به‌ زاره‌کی فهرموویان لی بکریت.

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۱۶ - ۲۱۷ / به‌ ژماره: ۴۵۷. هه‌دیسکی زۆر لاوازه. بڕوانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۷۸.

جا راسته که نه‌وی یه که میانه‌و، نه‌و حه‌دیه (صَحیح) انه‌ش، که ده‌باره‌ی رینگه‌پیدانی زاره‌کی هاتون، هه‌موویان و لیکده‌دریته‌وه، که نه‌و کاره سونه‌ته.

باسی (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له‌کاتی خواردن و خواردنه‌ودا

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عُمَر) ی کوری (أَبُو سَلَمَةَ) هوه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، پتی فه‌رمووم: «سَمِ اللَّهُ، وَكُلْ بِمِیْنِكَ، وَكُلْ مِمَّا یَلِیْكَ».^(۱) واته: "ناوی خوا ببه‌و، به ده‌ستی راست بخۆو، له‌به‌رده‌می خۆته‌وه بخۆ."

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوی لێ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ. فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ». واته: "ئه‌گه‌ر یه‌کیك له ئیوه شتیکی خوارد، با له سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه ناوی خوا بیات. خۆ ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه له‌بیری چوو ناوی خوا بیات، با بلیت: به ناوی خواوه له سه‌ره‌تاو له کۆتاییه‌که‌یه‌وه."

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیه‌سیکی (حَسَن) ی (صَحیح) هه.^(۲)

(۱) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۱، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ / به ژماره: ۲۰۲۲.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۷۴ / به ژماره: ۳۷۶۷، وَسُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۲۸۸ / به ژماره: ۱۸۵۸.

بوشمان رپوايه ت كراوه له سه‌حيحى موسليمداء، له هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (جابر) وه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه‌تى: له پتغه‌مبه‌رى خوام بيستوه (درودى خوای له‌سر بيت)، كه فهرموويه‌تى: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: "لَا مَبِيتَ لَكُمْ، وَلَا عِشَاءَ". وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: "أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ". وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: "أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ"»^(۱) واته: "ته‌گهر پياويك بجيته مالى خو‌يه‌وه‌و، له‌كاتى چوونه‌ژووره‌وه‌و، له‌كاتى ناخواردندا ناوى خوای به‌يتيت، شه‌يتان به ده‌ست وپه‌يوه‌نده‌كه‌ى خو‌ى ده‌ليت: نه‌جيگه‌ى مانه‌وه‌ى شه‌وتان ده‌ستكه‌وت و، نه‌خواردنيش. به‌لام ته‌گهر بجيته ژووره‌وه‌و، ناوى خوا نه‌ه‌يتيت، شه‌يتان ده‌ليت: جيگه‌ى مانه‌وه‌ى شه‌وتان ده‌ستكه‌وت. خو ته‌گهر له‌كاتى ناخواردنيشدا ناوى خوا نه‌ه‌يتيت، شه‌يتان ده‌ليت: جيگه‌ى مانه‌وه‌ى شه‌وتان ده‌ستكه‌وت".

ديسان بومان رپوايه ت كراوه له سه‌حيحى موسليمداء، له‌و حه‌ديسه‌ى هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (انس) وه (خوای لى رازى بيت)، كه داگره‌ويه به‌سه‌ر يه‌كيك له موعجيزه ناشكراو دياره‌كاني پتغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوای له‌سر بيت)، كاتيك كه هه‌ردوو هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (أَبُو طَلْحَةَ) و (وَأُمُّ سَلِيمٍ) ده‌عه‌تيان كرد بو خواردن. (انس) ده‌فه‌رمويت: پتغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوای له‌سر بيت) فهرمووى: "رپنگه‌ بده به ده‌كه‌س با بين". نه‌ويش رپنگه‌ى پيدان و، نه‌وانيش هاتنه‌ ژووره‌وه‌و، پتغه‌مبه‌ريش پي فهرموون: "(بِسْمِ اللَّهِ) بكه‌ن و، ده‌ست بكه‌ن به‌خواردن". نه‌وجا نه‌وانيش واين كرد. ئيتر هه‌شتا پياو بده‌ جو‌ره‌هاتن و نانيان خوارد.^(۲)

ديسان بومان رپوايه ت كراوه له سه‌حيحى موسليمداء، له‌ هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (حَذِيفَةُ) وه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه‌تى: ته‌گهر له‌ خزمه‌تى پتغه‌مبه‌رى خوادا

(۱) بېروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۸ / به‌ ژماره: ۲۰۱۸.

(۲) بېروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۳ / به‌ ژماره: ۲۰۴۰.

بهاتینایه ته سهر خواردنیک، دهستان پی نه ده کرد، تا پیغمبهری خوا (درودی خوی
 نسریت)، دهستی پی ده کرد. جاریکیش له خزمه تیدا نامادهی خواردنیک بووین و،
 کچیکی مندان هات و، وه کو بلیت، پالی پیوه دنرا، ئیتر چوو تا دهستی بخاته
 خواردنه که وه، پیغمبهری خواش دهستی گرت. پاشان عهره بیکی دهشته کی هات و،
 وه کو بلیت، پالی پیوه دنرا، پیغمبهری دهستی نهویشی گرت و، فهرمووی: «إِنَّ
 الشَّيْطَانَ يَسْتَحِلُّ الطَّعَامَ أَنْ لَا يُذْكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ. وَإِنَّهُ جَاءَ بِهَذِهِ الْجَارِيَةِ، لِيَسْتَحِلَّ
 بِهَا، فَأَخَذْتُ بِيَدِهَا. فَجَاءَ بِهَذَا الْأَعْرَابِيَّ، لِيَسْتَحِلَّ بِهِ، فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ. وَالَّذِي نَفْسِي
 بِيَدِهِ إِنَّ يَدَهُ فِي يَدَيَّ مَعَ يَدِهِمَا». واته: "بهراستی شهیتان نهو خواردنه به حلالو
 رهوا دهزانیته بو خوی، که ناوی خوی له سهر نه بریت، جا نه کچه بچوو که ی
 هینا، تا بهووی نهو وه حلالی بکات. بویه منیش دهستیم گرت. نهو جا نه عهره به
 دهشته کیه شی هینا، تا بهووی نهو وه حلالی بکات. بویه منیش دهستیم گرت. جا
 سویند بهو که سهی گیانی منی به دهسته، دهستی شهیتان له گهل دهستی کچو
 عهره به که دا له ناو دهستمدایه"، نهو جا پیغمبهری (بِسْمِ اللَّهِ) کردو، دهستی به
 خواردن کرد.^(۱)

بو شمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، له هاوهلی
 خورشه ویست (أُمِّيَّة) ی کوری (مَحْشِي) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی:
 جاریک پیغمبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) دانیشتبوو، پیاوئیکیش خواردنی
 ده خواردو، (بِسْمِ اللَّهِ) نه کرد، هه تا یهک پاروو له خواردنه که ی مایه وه. جا که
 نهویشی بهرز کرده وه بو ده می، وتی: (بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ)، پیغمبهریش دهستی
 کرد به پیکه نین و، نهو جا فهرمووی: «مَا زَالَ الشَّيْطَانُ يَأْكُلُ مَعَهُ، فَلَمَّا ذَكَرَ اسْمَ اللَّهِ،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۵۹۷ / به ژماره: ۲۰۱۷.

استَقَاءَ مَا فِي بَطْنِهِ».^(۱) واته: "به‌رده‌وام شہیتان له گه‌لیدا ده‌بخوارد، جا که ناوی خوای برد، ئیتر شہیتان چی له ناوسکیدا بوو هه‌مووی هه‌لہیتایه‌وه".

منیش ده‌لیم: ئەم حەدیسە وا لیکەدەدریته‌وه، که پیغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، هەتا دوا‌ین پاروو نەیزانیوه که پیاوه‌که (بِسْمِ اللّٰهِ) نە‌کردوه. چونکە ئە‌گەر بیزانیایه، بێ‌ده‌نگ نە‌ده‌بوو له‌ فرمان پێ‌کردنی به‌ (بِسْمِ اللّٰهِ) کردن.

بۆ‌شمان رپوایەت کراوه‌ له‌ (سُنَنِ) ی (تَرْمِذِي) دا، له‌ (عَائِشَةَ) ی دایکی ئی‌ماندارانه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فهرموویە‌تی: پیغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) له‌ ناو شەش کەس له‌ هاوه‌لانی‌دا نانی ده‌خواردو، عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاتو، به‌ دوو پاروو خواردنه‌که‌ی خوارد. پیغه‌مبەری خواش (درودی خوای لەسەر بیت) فهرمووی: «أَمَّا إِنَّهُ لَوْ سَمَىٰ، لَكَفَاكُمُ». واته: "بزانن که ئە‌گەر ناوی خوای به‌یتایه، خواردنه‌که به‌شی ده‌کردن".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویە‌تی: حە‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

بۆ‌شمان رپوایەت کراوه‌ له‌ هاوه‌لی خۆ‌شه‌ویست (جَابِر) وه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، ئە‌ویش له‌ پیغه‌مبەری خواوه (درودی خوای لەسەر بیت)، که‌ فهرموویە‌تی: «مَنْ نَسِيَ أَنْ يُسَمِّيَ عَلَىٰ طَعَامِهِ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ إِذَا فَرَغَ». ^(۳) واته: "ئە‌و که‌سه‌ی

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۷۴ / به‌ ژماره: ۳۷۶۸، وَسُنَنِ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ / ۷۸ / به‌ ژماره: ۱۰۱۱۳. ئیمامی (حَاكِم) فهرموویە‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) ه. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویە‌تی: حە‌دیسیکی لاوازه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۲۱ / به‌ ژماره: ۷۰۸۹، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۱۸۹.

(۲) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۴ / ۲۸۸ / به‌ ژماره: ۱۸۵۸.

(۳) ئە‌گەرچی ئیمامی نه‌وه‌وی نه‌یفه‌رموه ئە‌م حە‌دیسه‌ی له‌ چی کتییکه‌وه بۆ رپوایەت کراوه، به‌لام لهم سه‌رچاوانه‌دا هاتوه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۱۸ / به‌ ژماره: ۴۶۰، وَالِدَعَاءُ لِلطَّبْرِانِي / ۲۷۸ / به‌ ژماره: ۸۹۰. جا حە‌دیسه‌که‌ش حە‌دیسیکی (مَوْضُوع) و

بیری چوو له سهەر خواردن ناوی خوا بهیئت، با که لیبویهوه سورەتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینت.

منیش ده لیم: زانایان کۆدهنگن له سهەر نه وهی که (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له سهەر تایی خواردنه وه سونه ته. خو ئه گهر نه یکرد، ئیتر به دهستی نه نقه ست، یان له بیری نه بوو، یان زۆری لی کرا، یان نه ی توانی له بهر ههر هۆکاریکی ترو، پاشان له میانە ی ناخواردنه که دا توانی بیکات، سونه ته بیکات. له بهر نه وه ده دیسه ی که پیشتر باسمان کرد. جا وه کو له ده دیسه که شدا هاتوه با بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلُهُ وَآخِرُهُ).

ههروه ها (بِسْمِ اللَّهِ) کردن بو خواردنه وه ی ناوو شیرو ههنگوین و شوڤباو هه موو شله مەنیه کانی تریش، ههر وه کو (بِسْمِ اللَّهِ) کردن وه هایه بو خواردن، له هه موو نه وانه ی باسمان کردن.

زانایانی هاوه لآغان و زانایانی تریش فەرموویانه: سونه ته به دهنگی ئاشکراو بهرز (بِسْمِ اللَّهِ) بکات، تاوه کو بیته ئاگادار کردنه وه بو کهسانی تر، که نه وانیش (بِسْمِ اللَّهِ) بکه نو، تاوه کو که سه کهش بیته پیشهنگ له و کاره دا. خواش له هه موو کهس زانا تره.

هه لبه ستره وه. چونکه که سیک له رسته که یدایه، به ناوی (حَمْدُ) ی (نَسِيبِي) هوه، که فەرمووده ناسان و شاره زایان به که سیکێ ده دیسه لبهستی داده نین. بر وانه: الْمَوْضُوعَاتُ لِابْنِ الْجَوَازِي / ۳ / ۳۴، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۹۲. به لām ده بیت ده دیسه که به لای نیمامی نه وه ویه وه (مَوْضُوع) نه بیت، چونکه نه گهر (مَوْضُوع) بیت ده بیت بو خه لکی روون بکاته وه که (مَوْضُوع) ه، نه گینا وه کو خو ی و زانایانیش فەرموویانه: دروست نیه رپویه تی بکات و ییگیر پته وه. بر وانه: إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ / ۱۰۵.

باسيک: {حوکمه کانی (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی خواردن و خواردنه و هدا}

یه کیك له گرنگترین نهو شتانهی که باشه بزانی، بریتیه له شیوازی (بِسْمِ اللَّهِ) کردن و، نهو برهی که پی داده مزریت. بویه بزانه، که باشه وهایه بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). خو نه گهر بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)، نهو هه به سهو، سونه ته که ی پی دیتهدی و، له مده سهله شدا که سی له شگران و، نافرته له سووپی مانگانه داو، که سانی تریش یه کسانن.

ههروه ها وا باشه که هه ریه که له ناخوره کان (بِسْمِ اللَّهِ) بکه ن. خو نه گهر ته نها یه کیکیان کردی، نهوا بو نهوانی تریش جیگه ده گریته، وه کو ئیمامی (شَافِعِي) فهرموویه تی. منیش نه م بوچوونه م له کتیی (الطَّبَقَات) دا، له باسی ژبانی ئیمامی (شَافِعِي) دا له کو مه لیك له زانایانه وه هیناوه.

جا نه م مده سهله ش هه وه کو مده سهله ی وه لامدانه وه ی سلاوو دوعا کردن بو که سی پژمیو وه هایه، که له میشدا یه کیك بیكات بو کو مه لیك جیگه ده گریته.

باسی عهیب و نوقسانی نه بینینه وه له خواردن و خواردنه و هدا

بو مان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) هه رگیز عهیب و نوقسانی له خواردن نه بینیه ته وه، نه گهر هه زی لی کرد بیت، خواردووویه تی و، نه گهر هه زیشی لی نه کرد بیت، وازی لی هیناوه.^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۰۶ / به ژماره: ۳۳۷۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۲ / به ژماره: ۲۰۶۴.

له رپوایه ټیځی ئیمامی موسلیمدا هاتوه، که نه گهر حهزی لی نه کردییت،
یډهنگ بوهو، هیچی نه فهرموه.^(۱)

بوښمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ
مَاجَه) دا، له هاوهلی خوښه ویست (هَلَب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی:
له پیغه مبهری خوام بیستوه (دروودی خوای له سر بیت)، که پیاوړیک عهرزی کرد:
"جَوْرِيكْ خَوَارْدَن هَدِيه، مَن قِيَزِي لِي دَه كَه مَهْوَه". پیغه مبه ریش فهرمووی: «لَا
يَتَحَلَّجَنَّ فِي صَدْرِكَ شَيْءٌ، ضَارَعَتْ بِهِ النَّصْرَانِيَّةَ».^(۲) واته: "با هیچ گومانیک له
دلته نه بیته له باره ی نهو خواردنه وه، چونکه بهو گومانه له گاواره کان ده چیت".

منیش ده لیم: وشه ی (يَتَحَلَّجَنَّ) شیخی (هَرَوِي) و شیخی (خَطَّابِي) و، زوړبه ی
پیشه وایانیش بهم جوړه نوسیویانه و خویندویانه ته وهو، نیمهش لهو نوسخه
نه صلیانه ی که (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و نهوانی تریشمان لیوه بیستوه، ههر بهو
جوړه وهرمان گرتوهو، زانای پایه بهرز (أَبُو السَّعَادَاتِ ابْنُ الْأَثِير) یش ههر بهو جوړه
باسی کردوه. پاشان فهرموویهتی: ههروه ها به (يَتَحَلَّجَنَّ) ش رپوایهت کراوه و،
ههردوو کیښیان به یه ک مانان.

شیخی (خَطَّابِي) فهرموویهتی: مانای نه وهیه، که با گومانی له باره یه وه نه بیته.
ههروه ها فهرموویهتی: نه صله که ی له (حَلَج) هوه وهر گراوه، که برتیه له
جوله جوړلو ناجیگیری.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۶۳۳ / به ژماره: ۲۰۶۴.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۷۸ / به ژماره: ۳۸۷۴، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۱۳۳ / به

ژماره: ۱۵۶۵، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۹۴۴ / به ژماره: ۲۸۳۰. شیخی عهسقه لانی

فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) هه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۱۹۶ - ۱۹۷.

نه گهر پښوېستی کرد، دروسته که سیک بلیت؛ ههزم لهه خواردنه نیه، یان

عاده تم پښوه نه گرتوه بیغوم، یان شتیکی لهه جوړه

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلې خوشه ویست (خالد) ی کورې (ولید) هوه (خوای لې رازی بیت)، له هه دیسی لهه بزغزه یه، که به برژاوی خستیا نه بهردهستی پیغه مبهری خوا (درودی خوای لهه سر بیت)، جا که دهستی بۆ برد، هاوه لآن عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا، ئه وه بزغزه یه. ئه ویش دهستی گه رانده وه. (خالد) یش عه رزی کرد: ئه ی پیغه مبهری خوا، بزغزه هه راهه؟ ئه ویش فهرمووی: نه خیر، به لآم له ولآتی ئیمه دا نه به وه، منیش ههزم لې نیه، ته بیهه تم ناچیتنه سهری. ^(۱)

باسی و هه سفکردنی خواردن له لایه ن که سی بغور هوه

بۆمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلې خوشه ویست (جابر) هوه (خوای لې رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای لهه سر بیت)، داوای پیخوړی کرد له خیرانه که ی (واته: شتیک که به نانه وه بخوړیت)، ئه ویش عه رزی کرد: ته نها سرکه مان هه یه. پیغه مبهریش فهرمووی بیهینه وه، ئه و جا دهستی کرد به خواردنی و، دوو جار فهرمووی: «نعمَ الأذمُ الخُلُّ». واته: "به راستی سرکه پیخوړتکی چاکه". ^(۲)

(۱) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۰۶۰ / به ژماره: ۵۰۷۶، وصحیح مسلم / ۳ / ۱۵۴۳ / به ژماره: ۱۹۴۶.

(۲) بروانه: صحیح مسلم / ۳ / ۱۶۲۲ / به ژماره: ۲۰۵۲.

باسی نهومی نهو کهسه دمیلیت، که خواردن نامادمبیتو، نهویش بهرپوژوو

بیئتو، نهیشی شکینیت

بۆمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شهویست (آبو هریره) وه (خوای لی رازی بیئت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیئت) فهرموویهتی: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُجِبْ. فَإِنْ كَانَ صَائِمًا، فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا، فَلْيُطْعَمْ».^(۱) واته: "ته گهر یه کیک له ئیوه ده عوهت کرا، با بجیت به دهه ده عوهته که وه. خو ته گهر بهرپوژوو بوو، با دو عای خهیران بۆ بکاتو، ته گهر بهرپوژووش نه بوو، با نان بخوات".

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) و له غهیری نهویشدا، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیئت) فهرموویهتی: «إِنْ كَانَ مُفْطِرًا، فَلْيَأْكُلْ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا، دَعَا لَهُ بِالْبَرَكَهَةِ».^(۲) واته: "ته گهر بهرپوژوو نه بوو، با نان بخواتو، ته گهر بهرپوژووش بوو، با دو عای فهر و بهر ه کت بۆ خاوهنی خواردنه که بکات".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۰۵۴ / به ژماره: ۱۴۳۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۳۰ - ۲۳۱ / به ژماره: ۴۸۹، وَالْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / ۱۰ / ۲۳۱ / به ژماره: ۱۰۵۶۳. شیخ (نُورُ الدِّينِ) (هَيْثَمِي) فهرموویهتی: ئیمامی (طَبْرَانِي) له (الْمُعْجَمُ الْكَبِير) دا ریوایهتی کردوهو، که سه کانی رستهی گێرانه وه کهشی متمانه دارن. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۴ / ۵۲ / به ژماره: ۶۱۵۸.

منیش ده لیم: فهرمایشته کهی ئیمامی نه وه وی گومانی نه وه دروست ده کات، که حه دیسه که لای نه مانیش له رینگه ی (آبو هریره) وه ریوایهت کرایت. به لام راسته کهی نه وه یه، که حه دیسه که لای نه مان له رینگه ی هاوهلی خو شهویست (ابن سنّی) وه ریوایهت کراوه.

باسی نهومی نهو کهسه دهیلئت، که دهعوت کراوه بۆ خواردن و، که سیکی

تر که وتۆته شوینی

بۆمان ریوایت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، له هاوێلی خوشەویست (أَبُو مَسْعُودٍ) ی (أَلْصَّارِيُّ) هەو (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: پیاویک پیغەمبەری خوای دەعوت کرد بۆ خواردنێک، که بۆ ئەو بۆ چوار کەسی تر ئامادە کرابوو. ئەو بوو پیاویکیش کەوتە شوینیان. جا که گەشتە دەرگا، پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرمووی: «إِنَّ هَذَا أَتْبَعْنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَنْ تَأْذَنَ لَهُ، وَإِنْ شِئْتَ رَجَعْ». واتە: "ئەم پیاو کەوتۆتە شوینمان، جا ئەگەر دەتەوێت رینگە ی پی بدهیت، ئەوە باشە، ئەگەر دەشتەوێت، دەگەریتەوه". خاوەنی خواردنە کەش عەرزێ کرد: بەلکو رینگە ی پی دەدەم، ئە ی پیغەمبەری خوا.^(۱)

باسی ئامۆزگاری کردن و پەرۆمردە کردنی کەسیک، که خراپ نان دەخوات

بۆمان ریوایت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، له هاوێلی خوشەویست (عُمَرُ) ی کورپی (أَبُو سَلَمَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: کاتێک منداڵ بووم له خزمەتی پیغەمبەری خوادا (دروودی خوای لەسەر بیت)، دەستم دەبرد بۆ هەموو لایەکی قاپە خواردنە کە. پیغەمبەری خواش (دروودی خوای لەسەر بیت) پی فەرمووم: "رۆڵە، ناوی خوا بهێنەو، بە دەستی راست بخۆ، له بەردەمی خۆتەوه بخۆ".^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۳۲ / به ژماره: ۱۹۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۰۸ /

به ژماره: ۲۰۳۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ /

/ به ژماره: ۲۰۲۲.

له رپوایه ټیځې (صَحِيح) یشدا هاتوه، که (عُمَر) فەرموویه تی: رَوْژِک له خزمه تی
 پیغه مبهری خوادا (دروودی خوای له سەر بیت) ناښم ده خواردو، له هه موو لایه کی
 قاپه که وه ده بخوارد. پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سەر بیت) پی فەرمووم: (له
 بهرده می خۆته وه بخۆ).^(۱)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له زانای
 پایه بهرزی شوینکه وتوان (جَبَلَة) ی کورپی (سُحَيم) هوه (خوای لی پازی بیت)، که
 فەرموویه تی: سَالِک له سهرده می فەرمانه وایی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زُبَيْر) دا تووشی
 یی بارانی و وشکه سالی بووین، جا خورمامان پیدراو، له و کاته شدا هاوه لی
 خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی ئیمامی (عُمَر) (خوای له ههردوو کیان پازی بیت) به لاماندا
 تپه پری و، ئیمهش خورمامان ده خوارد، ئه ویش فەرمووی: بهیه ک پاروو دوو خورما
 مه خۆن (واته: له و کاته دا که چهند که سیك بهیه که وهن). چونکه پیغه مبهری خوا
 (دروودی خوای له سەر بیت) نه می کردوه له وهی که خورما دوو دوو بخوړیت. پاشان
 فەرمووی: مه گه ریه کیك خۆی رینگه به براکه ی بدات، که دوو دوو بیخوات
 (واته: لهم کاته دا دروسته).^(۲)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خۆشه ویست
 (سَلَمَة) ی کورپی (أَكْوَع) هوه (خوای لی پازی بیت)، که پیاوێک له خزمه تی پیغه مبهری
 خوادا نانی ده خوارد، ئه ویش پی فەرموو: (به دهستی راست بخۆ). پیاوه کهش وتی:

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۶ / به ژماره: ۵۰۶۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۹ /
 / به ژماره: ۲۰۲۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۲ / ۸۶۷ / به ژماره: ۲۳۲۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۷ /
 به ژماره: ۲۰۴۵.

ناتوانم. پیغمبهریش فهرمووی: (دهی با هەر نه توانیت). جا خو به گه وره زانین رینگه ی
پی نه دا، بویه هه تا مابوو نهیتوانی دهستی راستی بهرز بکاتهوه بو ده می.^(۱)

منیش ده لیم: نهو پیاوه (بُسری کوری (رَاعِي الْغَيْر) بوهو، یه کیکیشه له
هاوه لآنو، له شهرحی صه حیجی موسلیمدا باسم کردوهو، نه م هه دیسه شم پروون
کردۆتهوه.

قسه کردن له سهر نا نغواردن سونه ته

نهو هه دیسه ی هاوه لی خو شه ویست (جَابِر) ی له باره وه هاتوه، که له (باسی
وه سفکردنی خواردن) دا هینامان.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِد) ی (عَزَالِي) له کتیی (إِحْيَاء) دا فهرموویه تی:
یه کیك له ئادابه کانی ناغواردن نه وه یه، که له کاتی خواردنیدا قسه ی باش بکه نو،
باسی چیرۆکو و سهرگوزه شته ی پیاوچاکان بکه ن ده باره ی خواردن و شتی تریش.

باسی نهومی نهو که سه ده یلیت و ده یکات، که هه رده خوات و تیر نابیت

بو مان رپویه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی
خو شه ویست (وَحْشِي) ی کوری (حَرْب) هوه (خوا ی لی رازی بیت)، که هاوه لآن (خوا یان
لی رازی بیت) عه رزی پیغمبه ری خوا یان کرد (دروودی خوا ی له سهر بیت): نه ی پیغمبه ری
خوا، ئیمه هه ر ده خوین و تیر نابین!!! نه ویش فهرمووی: «فَلَعَلَّكُمْ تَفْتَرُقُونَ». واته:
"رهنگه به جیا جیا نان بخۆن". نه وانیش عه رزیان کرد: به لی. نه ویش فهرمووی:

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۵۹۹ / به ژماره: ۲۰۲۱.

«فَاجْتَمِعُوا عَلَى طَعَامِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، يُبَارِكْ لَكُمْ فِيهِ».^(۱) واته: "دهی له سهر خواردنه كه تان كۆبينه وه، ناوی خوا بهین، تا بهره كه تی بخات بۆتان".

نه گهر كه سێك له گهڵ دهرمه دارێكدا نانی خوارد چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت كراوه له (سُنَنِ ئِمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوهێڵی خوێشه و یست (جَابِر) هوه (خوای لی بازی بیت)، كه پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) دهستی كه سێكی (گولبووی) گرت و، له گهڵ دهستی خویدا خسته ناو قاپه خواردنه كه وه، فهرمووی: «كُلْ بِسْمِ اللَّهِ، ثِقَةً بِاللَّهِ، وَكُلًّا عَلَيْهِ».^(۲) واته: "بخۆ به ناوی خوا وه، به متمانه به خوا، به پشتبهستن به خوا".

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۷۳ / به ژماره: ۳۷۶۴، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۰۹۳ / به ژماره: ۳۲۸۶. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۱۴.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۱۳ / به ژماره: ۳۹۲۵، وَسُنَنِ التِّرْمِذِي / ۴ / ۲۶۶ / به ژماره: ۱۸۱۷، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۱۷۲ / به ژماره: ۳۵۴۲. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۱۵ - ۲۱۶.

سونه ته خاموڼی خواردن به میوان و به و که سه ش که حسابی میوانی بؤ
دهکړیت، نه گهر دهستیان له خواردنه که هه لگرت، پښیان بلیت؛
"بخون" و، چهند باره شی بکاته وه، تا د دنیا ده بیت له وهی تیریان
خواردوه، به هه مان شیوه بؤ خواردنه وه و بونی خوش و شتی تری
هاوشیومش

بزانه که هم کاره سونه ته، به جوریکي و هه که سونه ته میرد به ژنه که ی خوی و به منداله کانیشی بلیت، نه وانه یان که گومانی وایه دهستیان له خواردنه که هه لگرتوه، هیشتا پتوستان پی ماوه، باوه کو پتوستانه کی که میش بیت.

جا یه کیك له و هه دیسانه ی که ده کړیت به به لگه بؤ هم باسه، بریتیه له و هه دیسه ی که بومان ربوایه ت کراوه له صه حیجی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که هه دیسیکی دریژه و، داگره وه یه به سهر چهن دین موعجیزه ی ناشکرای پیغه مبهری خوا دا (دروودی خوای له سهر بیت). هه دیسه که ش نه مه یه: جاریک (أبو هريرة) زور زور برسی ده بیت و، له سهر ریگه یه کدا داده نیشیت و، داوا له هه موو نه و که سانه ده کات، که به لایدا تیده په رن، تاوه کو قورنانی بؤ بخوینن، به نومیدی نه وه ی که میوانداری بکه و له گه ل خو یاندا بیسه نه وه. دواتر پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) ناردی به شوین هاوه لانی (أهل) ی (صفة) داو، نه ویش هینانی و، پیغه مبه ریش هه موویانی به په رداخیك شیر تیرا و کرد..... نیتز (أبو هريرة) هه دیسه که ده گیر پته وه، هه تا ده گاته نه وه ی، که ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) پی فهرمووم: "من و تو ماوین". منیش عه رزم کرد: راست ده فهرمویت، نه ی پیغه مبهری خوا. نه ویش فهرمووی: "دانشه تویش بخوره وه". منیش دانیشتم و خواردمه وه. دیسان فهرمووی: "دانشه تویش بخوره وه" نیتز هه ده فهرموو: "بخوره وه"، هه تا منیش عه رزم کرد: ناخوم، سویند به و که سه ی تزی به حق ره وانه کردوه، ریگه ی بؤ نابینمه وه (واته له

گه ده مډا جي گه ی ناپېته وه). نه و جا پټغه مېر فېرمووی: ئاده ی په رداخه کم پېشان بډه. منیش خستمه خزمه تی و، نه ویش سوپاس و ستایشی خوی گه وره ی کردو، (بِسْمِ اللَّهِ ی کردو، چی تېدا مابوو خوی خوار دېه وه.^(۱))

نه گهر که سیک تیری خوار دو دهستی هه لگرت چی بلیت؟

بۆمان رپوایه ت کراوه له صه حیچی بوخاریدا، له هاوه لئ خۆشه ویست (آبو اُمَامَة) وه (خوی لئ رازی بیت)، که پټغه مېری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، نه گهر سفره و قاپه که ی به ردهستی خوی هه لگرتایه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْفَى عَنْهُ، رَبَّنَا».^(۲)

له رپوایه تیکیشدا هاتوه: نه گهر له خواردن بوایه ته وه.

جاریکیش فېرمووی: نه گهر سفره و قاپه که ی خوی هه لگرتایه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا، وَأَرْوَانَا، غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مَكْفُورٍ».^(۳)

منیش ده لیم: وشه ی (مکفی) له رپوایه تی صه حیج و فه صیحا به م جوړه یه و، زوړیکیش به (مکفی) رپوایه تیان کردوه. که نه مه له پرووی زمانه وانیه وه هه لیه، نیژ چی له (کفایه) وه، یان له (کفأ) وه وهر گیرایت. هه ر وه کو چون ناوتریت (مقری) و، ناشوتریت: (مرمی).

خاوه نی کتیی (مطالع النوار) له ته فسیری نه م حه دیسه دا فېرموویه تی: مبه دهستی به هه موو نه م شتانه خوار دنه که یه و، راناوه که ش هه ر بۆ نه و ده گه رپته وه.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۰ / به ژماره: ۶۰۸۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۱۴۲.

(۳) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۱۴۳.

شیخی (حَرْبِي) فەرمووێت: (مَكْفِي) بریتیه له قایی دەمه و خوار کراو، له بهر نیازبێته مان، وه کو فەرمووێت: (غَيْرَ مُسْتَعْنَى عَنْهُ)، یان دەمه و خوار کراو له بهر شتی تر. (غَيْرَ مَكْفُور) یش واته: ئێمه ئینکاری نیعمهتی خوا ناکهین، به لکو شوکرانه بژیری ده کهین و، دانپێدانانه که ناشارینه وه، سوپاس و ستایشی خوای له سه ر ده کهین.

شیخی (خَطَّابِي) ش وای بۆ چوه، که مه به ست به هه موو ئهم دوعایه خوای گه وره یه و، راناوه که ش بۆ ئه و ده گه ریته وه و، مانای (غَيْرَ مَكْفِي) یش ئه وه یه، که ئه و دا بینکه ری خۆرا که و، خۆشی پێوستی به خۆراک نیه و، له م مه سه له دا بی ئیحتیاجه.

هه ندیکش له زانیان له ته فسیری ئهم هه دیسه دا هه ر وای بۆ چوون و، فەرموو یانه: خوای گه وره پێوستی به پشتیوان و هاوکار نیه.

شیخی (خَطَّابِي) فەرمووێت: (وَلَا مُوَدَّعٍ) واته: واز له داوا کردن له خوای گه وره ناهێنین و، ته نها ئاره زووی خزمه تی ئه و یش ده کهین و، ئه مه ش به مانای (وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ) دیت.

وشه ی (رَبَّنَا) ش ده کریت به مه نصوبی بخوێنریته وه. ئه و کاته وه کو ئه وه وه هایه، که و ترا بی: (يَا رَبَّنَا اسْمَعْ حَمْدَنَا وَدُعَاءَنَا)، ده شکریت به مه رفوعی بخوێنریته وه. ئه و کاته وه کو ئه وه وه هایه، که و ترا بی: (أَلْتَ رُبَّنَا)، ده شکریت به مه جروریش بخوێنریته وه، به ده ل بیت له ناوی (اللّٰه) و، وه کو ئه وه وه هایه، که و ترا بی: (الْحَمْدُ لِلّٰه رَبَّنَا).

زانای پایه بهرز (أَبُو السَّعَادَاتِ ابْنُ الْأَثِير) یش له کۆتایی کتیی (النَّهَایَةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ) دا ئهم نا کو کیه ی به کورتی باس کردوه و، فەرمووێت: ئه و که سه ی (رُبَّنَا) ی به مه رفوعی خوێندۆته وه، کردویه تی به مو بته دای دوا که وتوو (الْمُبْتَدَأُ

المُؤَخَّر). واته: (رُبْنَا غَيْرُ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ). بهمهش ده بیټ وشه ی (غَيْرُ) یش به مہرفوعی بخوئیریتہ وه.

ههروه ها فہرموویہ تی: ده شکریت هه موو فہرمايشته که بو (الْحَمْد) بگہریتہ وه. بهمهش وه کوئہ وه وهایہ، که فہرموویتی: (حَمْدًا كَثِيرًا غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَفْعَى عَنْ هَذَا الْحَمْدِ).^(۱)

دهرباره ی (وَلَا مُوَدَّعٍ) یش فہرموویہ تی: واته: واز له گوئیرایہ لی خوای گہوره ناهیتن. وتراویشہ: له خواحافیزی و به جیہیشتہ وه وه رگراوه.^(۲) خواش له هه موو کہس زانا تره.

بوئشان رپوایت کراوه له صہیحی موسلیمدا، له هاوہ لی خوشه ویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فہرموویہ تی: پیغہمبہری خوا (دروودی خوای له سہر بیت) فہرموویہ تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ، فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». واته: "خوای گہوره رازی ده بیټ له بهندہی خزی، نه گہر زہمیک (ی به یانیان یان ئیواران) خواردن بخوات و، سوپاسی خوای له سہر بکات، یان یهک جار ئاو بخواته وه و، سوپاسی خوای له سہر بکات".^(۳)

بوئشان رپوایت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و ههردوو کتییی (الْجَامِع) و (الشَّامِل) ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوہ لی خوشه ویست (أَبُو سَعِيدِ) (خُدْرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نه گہر پیغہمبہری خوا (دروودی خوای له سہر بیت)، له خواردن بوايه ته وه، ده فہرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا، وَسَقَانَا، وَجَعَلَنَا

(۱) بروانه: النَّهَایَةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ / ۴ / ۱۸۲.

(۲) بروانه: النَّهَایَةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ / ۵ / ۱۶۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۵ / به ژماره: ۲۷۳۴.

مُسْلِمِينَ».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که خواردن و خواردنه‌وهی پێداین و، کردوینی به موسولمان".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِلِ) دا، به ریشه‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أَيُّوب خَالِدِی کورپی (زَيْدِی (أَنْصَارِی) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: ئە‌گەر پێغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت)، خواردنیکی بخواردایه، یان شله‌مه‌نیه‌کی بخواردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَ، وَسَقَى، وَسَوَّغَهُ، وَجَعَلَ لَهُ مَخْرَجًا».^(۲) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که خواردن و خواردنه‌وهی پێداین و، قوتدانیشی ئاسان کردوه و، جینگه‌ی ده‌رچوونیشی بۆ داناوه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاذِی کورپی (أَنْس-سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «مَنْ أَكَلَ طَعَامًا، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ"، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».^(۳) واته: ئە‌و که‌سه‌ی خواردنیک بخوات و، به‌دوایدا بلیت: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجهی، که ئە‌م خواردنه‌ی ده‌رخوارد دام و، وه‌ك رۆزیه‌ك پێی به‌خشیم، بێ‌ئهو‌ی هێ‌زو توانای خۆمی تێدا بی‌ت"، خوای گه‌وره له‌و تاوانانه‌ی ده‌بروریت، که پێشتر کردوونی.

(۱) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۰، وَسُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۸ / به ژماره: ۳۴۵۷، وَالشَّامِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ / ۱ / ۵۹ / به ژماره: ۱۹۲. شَيْخِي عَسْقَه‌لَانِي فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن-ه). ب‌روانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۲۹.

(۲) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۱، وَسُنُنُ التَّنَائِي الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۱ / به ژماره: ۶۸۹۴.

(۳) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۴۰ / به ژماره: ۴۰۲۳، وَسُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۸ / به ژماره: ۳۴۵۸، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۰۹۳ / به ژماره: ۳۲۸۵.

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: حەدیسکی (حَسَن)ە.

هەروەها نیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: لەم بارسەدا - مەبەستی (باسی ئەوێ) کەمێک دەپلێت، کە تیری خواردیبت و دەست هەلبگرێت) - حەدیس لە هەریە کە لەم هاوێلە خۆشەویستانەوێ رپوایەت کراوێ: (عُقْبَةُ) ی کورپی (عَامِر) و (أَبُو سَعِيد) و دایکە (عَائِشَةُ) و (أَبُو أُيُوب) و (أَبُو هُرَيْرَةَ).^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوێ لە (سُنَنِ) نیمامی (نَسَائِيّ) و لە کتێبە کە ی شێخی (ابْنُ السُّنِّيّ) دا، بە رێشەیه کی (حَسَن)، لە زانای پایە بەرز ی شوێنکە و توان (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (جُبَيْر) هەو، کە پیاویک بۆی گیراوە تەو، هەشت سالی خزمەتی پێغه مەهری خوای کردوێ (درودی خوای لە سەر بیت)، ئەو ئە گەر خواردنی لە پێغه مەهر نزیک بکردایە تەو، گوێی لیبو و دەیفەرموو: «بِسْمِ اللَّهِ»، ئە گەر لە خواردنە کەش بواوە تەو، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، أَطْعَمْتَ، وَسَقَيْتَ، وَأَغْنَيْتَ، وَأَقْنَيْتَ، وَهَدَيْتَ، وَأَحْيَيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أُعْطِيتَ». ^(۲) واتە: "خوایه، جەنابت خواردنت پێ دام، ئاوداشتەت کردم، بێتازو دەوڵە مەندت کردم، مالو سەروەتت بۆ جەم کردم، هیدایەتت دام، زیانت پێ بەخشیوم، دە ی سوپاس و ستایش بۆ جەنابت لە سەر ئەو خەلاتانە ی بە مەنت بەخشیوێ".

بۆشمان رپوایەت کراوێ لە کتێبە کە ی شێخی (ابْنُ السُّنِّيّ) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاص) هەو (خوێلە هەردووکیان رازی بیت)، ئەویش لە پێغه مەهری خواوێ (درودی خوای لە سەر بیت)، کە ئە گەر لە خواردن بواوە تەو، دەیفەرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا، وَهَدَانَا، وَالَّذِي أَشْبَعَنَا، وَأَرْوَانَا،

(۱) بروانە: سُنَنِ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۲۶۵ / لە پاش حەدیس ی ژمارە: ۱۸۱۶.

(۲) بروانە: سُنَنِ التَّنَائِيّ الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۲ / بە ژمارە: ۶۸۹۸، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيّ) / ۲۲۰ / بە ژمارە: ۴۶۵. شێخی عەسقەلانی فەرموویەتی: حەدیسکی (صَحِيح)ە. بروانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۳۶.

وَكُلُّ الْإِحْسَانِ آثَانًا».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواپەیی، منەتی ناوە بەسەرمانداو، هیدایەتی داوینو، تیرنانو تیرناوی کردوونو، هەموو چاکەییەکی بۆ بەخشیوین".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ يُمَامَى (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و لە کتیبە کەیی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاس) هەو (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیت)، فەرموویەتی: ئەگەر یەکیەک لە ئێوە شتیکی خوارد - لە رپوایەتە کەیی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا نوسراوە: ئەو کەسەیی خوا خواردنیکی دەرخوارددا - با بَلَّيْتُ: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ». واته: "خواپە فەرپو بەرە کەتی تی بخە بۆمانو، لەمەش باشرمان دەرخوارد بەدە". ئەو کەسەش خۆی گەورە شیر دەرخوارددا، با بَلَّيْتُ: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ». واته: "خواپە فەرپو بەرە کەتی تی بخە بۆمانو، زۆرتريشمان بەدەری". چونکە بێجگە لە شیر هیچ شتیکی تر جێگەیی خواردن خواردنەو ناگریت بۆ مروۆفی برسی و تینو.

یُمَامَى (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) هە.^(۲)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە کتیبە کەیی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، بە رشتەییە کیی لاواز، لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هەو (خۆی لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئەگەر پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیت)، لە قاپێکدا شتیکی

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۱ / به ژماره: ۴۶۶. حەدیسێکی زۆر لاوازه.

بڕوانه: الْعِلَلُ لِابْنِ أَبِي حَاتِمِ الرَّازِيِّ / ۴ / ۴۰۱ / به ژماره: ۱۵۱۶، وَذَخِيرَةُ الْحُفَظِ لِابْنِ طَاهِرِ الْمُقَدِّسِيِّ / ۲ / ۸۵۲ / به ژماره: ۱۶۹۹.

(۲) بڕوانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۶۵ / به ژماره: ۳۷۳۰، وَسُنَنِ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۶ / به ژماره: ۳۴۵۵، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۴ / به ژماره: ۴۷۴.

بخوار دایه ته وه، سیّ جار هه ناسه ی ده داو، له هه جار یکیاندا هه مدو سه نای خوای ده کردو، له دوا هه مینیشیاندا شو کرانه ی ده کرد.^(۱)

ئه گهر که سی میوان و ده موه تکر او ده ستیان له خواردن هه تگرت سونه ته

دوعا بۆ خاومن خواردنه که بکه ن

بۆمان ریوایه ت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کور ی (بُسْر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) ته شریفی هیئا بۆ میوانی مائی باو کمو، ئیمه ش خواردنی کمان خسته خزمه تی (که یتکهاتبوو له خورماو که شک و رۆن)و، پاشان خورمای بۆ هینراو، ئه ویش ده بخواردو، ناو که که ی ده خسته نیوان هه ردوو په نجه ی شایه تومان و ناوه راسته وه - ئیمامی (شُعْبَة) فه رموویه ت: من گو مانم وایه، که ناو کی خورماکانی ده خسته نیوان ئه و دوو په نجه یه وه، ئه گهر خواش بیه ویت، هه ر له ویدا بوه - پاشان شله مهنیه کی بۆ هینراو، له ویشی خوارده وه، ئه و جا دایه ده ستی که سی لای راستی خوی. پاشان باو کم عه رزی کرد: له خوا بپا رپه وه بۆمان. پیغه مبه ریش فه رموی: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ، وَارْحَمَهُمْ».^(۲) واته: "خوا یه به ره که ت بجه ته رزق و رۆزیانه وه، لیان خوشه و، ره حیان بی بکه".

بۆشمان ریوایه ت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غهیری ئه ویشدا، به رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (أَتَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت)، ته شریفی هیئا بۆلای هاوه لی خوشه ویست (سَعْد) ی کور ی (عَبَادَة) (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش نان و میوژی بۆ هیئاو،

(۱) بروهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۲ - ۲۲۳ / به ژماره: ۴۷۱.

(۲) بروهانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۱۵ / به ژماره: ۲۰۴۲.

پیغهمبه‌ریش خواردی و، پاشان فهرمووی: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».^(۱) واته: "داوا ده‌که‌م که به‌رده‌وام رۆژوه‌وانان به‌ربانگتان له‌لا بکه‌نه‌وه‌و، پیاوچاکانیش نانتان بخۆن و، فریشته‌کانیش داوای لیخۆشبوونتان بۆ بکه‌ن".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زُبَیْر) هوه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، لای هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْد) ی کورپی (مُعَاذ) (خوای لێ رازی بیت)، به‌ربانگی کرده‌وه‌و، ئه‌وجا فهرمووی: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ».^(۲)

منیش ده‌لیم: ئهم دوو پرووداوه بۆ هه‌ردوو هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْد) ی کورپی (عَبَادَةُ) و (سَعْد) ی کورپی (مُعَاذ) پروویان داوه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له (پیاویکه‌وه)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِر) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو الْهَيْثَمِ ابْنُ التَّيْهَانِ) (خوای لێ رازی بیت) خواردنکی دروست کردبوو بۆ پیغهمبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، جا پیغهمبه‌رو هاوه‌لانی بۆ ده‌عوته‌ت کرد. پاشان که له خواردنه‌که بوونه‌وه، پیغهمبه‌ر فهرمووی: «أَتَيْبُوا أَخَاكُمْ». واته: "پاداشتی براکه‌تان بده‌نه‌وه". ئه‌وانیش عه‌رزیان کرد: "ئه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، پاداشتدانه‌وه‌که‌ی چیه؟" ئه‌ویش فهرمووی: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ، فَأَكَلَ طَعَامَهُ، وَشَرِبَ شَرَابَهُ، فَدَعَا لَهُ، فَذَلِكَ إِثَابَتُهُ». واته: "ئه‌گه‌ر پیاویک سه‌ردانی ماله‌که‌ی

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹۵ / به ژماره: ۳۸۵۴.

(۲) بروانه: سُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۵۵۶ / به ژماره: ۱۷۴۷. هه‌دیه‌که لهم رینگه‌یه‌وه لاوازه. چونکه که‌سیکی لاواز به‌ناوی (مُصْعَب) ی کورپی (قَابِست) له ریشه‌که‌یدایه. بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۴۷.

بکړیتو، خواردنی بخوریتو، خواردنه ووهشی بخوریته وه، نهوجا (میوانه کانی) دوعای
بو بکهن، نهوه پاداشته دانه وه که یه تی".^(۱)

نه گهر که سینک ئاویان شله مهنیه کی دا به که سیکی تر، سونه ته نهو

که سه دوعای خهیری بو بکات

بوژمان رپوایه ت کراوه له صه حی موسلیمدا، له هاوه لئی خوشه ویست
(مقداد) هوه (خوای لی بازی بیت)، لهو هه دیسه دریژه به ناوبانگه ی، که فهرموویه تی:
پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، سه ری بهرز کرده وه بو ئاسمانو، فهرمووی:
«اللَّهُمَّ، أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي». ^(۲) واته: "خوایه خواردنو و خواردنه وه
بدهیت بهو که سه ی خواردنو و خواردنه وه ی دا به من".

بوژمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لئی
خوشه ویست (عَمْرُو) ی کوری (حَمِق) هوه (خوای لی بازی بیت)، که نهو هه ندیک
شیری دا به پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، پتغه مبه ریش فهرمووی: «اللَّهُمَّ،
أَمِئِعُهُ بِشَبَابِهِ». واته: "خوایه، هه ر به گهنجی بیهیل هوه". نهوه بوو (عَمْرُو) ته مهنی چوه
هه شتا سالتو، یه ک ته ل مووی سبی له گیانی خویدا نه بیینی. ^(۳)

بوژمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لئی
خوشه ویست (عَمْرُو) ی کوری (أَخْطَب) هوه (خوای لی بازی بیت)، که فهرموویه تی:

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۳۹۴ / به ژماره: ۳۸۵۳. هه دیسیکی لاوازه. چونکه
که سیکی نه ناسراو له رپشته که یدایه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۴۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۵ / به ژماره: ۲۰۵۵.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۲۴ / به ژماره: ۴۷۵. شیخی عه سقه لانی
فهرموویه تی: هه دیسیکی لاوازه. به لام پالپشتی هه یه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ /

پټغمبهري خوا (دروودی خوی له سر بیت)، داوای ئاوی کردو، منیش له (جُمُجْمَة) په کدا (واته: له په رداختکی داریدا) ئاوم بو هیتاو، ئاوه کesh ته له موویه کی تیدا بوو، دهر مهیتا. پټغمبهري خواش (دروودی خوی له سر بیت)، فهرمووی: «اللَّهُمَّ، جَمِّلْهُ». واته: "خوايه هدر به جوانی بیهیلره وه".

راوی نهم حه دیسه ده فهرمویت: من (عَمْرُو) م بینوه، ته مه نی نه وه دوسی (۹۳) سال بو هو، قزو ریشی هدر رهش بوون.^(۱)

منیش ده لیم: (جُمُجْمَة) بریتیه له په رداختی له دار دروستکراو. جه معه کeshی بریتیه له (جَمَاجِم) و، هدر به نه میش نهو جینگایه ی عیراق ناو نراوه به (دِیْرُ الْجَمَاجِم)، که شهری (ابْنُ الْأَشْعَث) له گهل (حَجَّاج) ی تیدا پرویداو. چونکه په رداختی دارینی تیدا دروست ده کرا. و تراویشه: بویه بهو ناوه وه ناو نراوه، چونکه به که له ی سهری کوژراوه کان دروست کراوه، که خه لکیکی زوری تیدا کوژرا.

سونه ته دوما بو نهو که سه بکریت که میوانداری خه لکی دمکات و، هانیش بلدریت له سهر نهو کاره

بو مان رپوایهت کراوه له هدر دوو صه حیچی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاو یك هات بو خزمه تی پټغمبهري خوا (دروودی خوی له سر بیت)، تا پټغمبهري میوانداری بکات و بیاته وه بو ماله وه، نهویش هیچی نه بوو تا میوانداری بکات. بویه فهرمووی: «أَلَا رَجُلٌ يُضَيِّفُ هَذَا، رَحِمَهُ اللَّهُ». واته: "ئاده ی چی پیاو یك میوانداری نهم که سه

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۵ / به ژماره: ۴۷۷. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۵ / ۲۵۵.

ده کات، ړه حه متی خوای لیبت. "نوه بوو پیاوړیک له پشټیوانان هه ستاو، بر دیه وه بو مالی خوی..... ئیر ته وای حه دیسه که ی باس کرد.^(۱)

باسی ستایشکردنی نهو که سه ی ړیز له میوان دمگریټ

بزمان ړپوایه ت کراوه له هه ردو و صه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاره لی خو شه ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاوړیک هات بو خزمه تی پتغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت و)، عهرزی کرد: ته و او شه که ت و نار حه تم (واته: له برسیتی و تینو یتیدا). پتغه مبه ریش ناردی بولای یه کیك له خیزانه کانی و، نه ویش فهرمووی: "سویند به و که سه ی تزی به حه ق ناردوه، بیجگه له ناو هیچی ترم لا نه". پاشان ناردی بولای خیزانیکي تری و، نه ویش هدر وه های فهرموو. هه تا هه موویان هدر وایان فهرموو. نه و جا پتغه مبه ر فهرمووی: «مَنْ يُضَيِّفُ هَذَا، رَحِمَهُ اللَّهُ؟». واته: "کی میوانداری نه م پیاوه ده کات، ړه حه متی خوای لیبت؟" پیاوړیک له پشټیوانان هه ستاو، وتی: "من، نه ی پتغه مبه ری خوا". نه و بوو بر دیه وه بو مالی خوی و، فهرمووی به خیزانه که ی: "هیچت له لایه؟" نه ویش وتی: "نه خیر، ته نها خو اردنی منداله کام نه بیت". پیاوه که ش وتی: "ده ی به شتیک مناله کان سهرقال بکه و، هدر که میوانه که مان هاته ژووره وه، چرا که بکوژینه وه و، وایشان بده، که نیمه ش نان ده خوین. جا که میوانه که ویستی ده ست بکات به ناخواردن، توش هه سته چرا که بکوژینه وه". نه و بوو هدرسیکه یان دانیشن و، میوانه که نانی خو ارد. نه و جا سبه ینی خاوه نماله که چوو بو خزمه تی پتغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت و)، پتغه مبه ریش فهرمووی: «قَدْ عَجِبَ اللَّهُ مِنْ صَنِيعِكُمْ بِضَيْفِكُمَا اللَّيْلَةَ». واته: خوای گه وره زور رازی له و کاره ی که ئیره نه م شو له گه ل میوانه که تاندا کردتان.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٨٥٤ / به ژماره: ٤٦٠٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٦٢٥ / به ژماره: ٢٠٥٤.

بۆیە خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ [الحنر: ۹] واته: {هاوه‌له پشتیوانه‌کان خه‌لکی پێشده‌خه‌ن به‌سه‌ر خۆیاندا، باوه‌کو خۆیشیان موحتاج و نه‌دار بن}.^(۱)

منیش ده‌لیم: ئه‌م هه‌دیه‌ وای لیکده‌دریته‌وه، که منداڵه‌کان زۆر پێویستیان به‌ خواردنه‌که نه‌بوه. چونکه عاده‌ت وه‌هایه، که منداڵ باوه‌کو تیریش بیت، نه‌گه‌ر بینی که سێک نان ده‌خوات، ئه‌ویش داوای ده‌کات. هه‌روها کرده‌وه‌ی ژن و میرده‌که‌ش وای لیکده‌دریته‌وه، که ئه‌وان به‌شه‌که‌ی خۆیان داوه به‌ میوانه‌که‌یان. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره‌.

سونه‌ته‌ خاومن مال به‌ خێرهاتنی میوانه‌که‌ی بکات و، سوپاسی خوای **گه‌وره‌ بکات، که نه‌و بوته‌ میوانی و، دل خوشی خۆی به‌و بۆنه‌وه** **دەربەریت و، ستایشی خوای گه‌وره‌ بکات، که کردوویه‌تی به‌ نه‌هلی نه‌و** **کاره**

له چه‌ندین پێگه‌وه بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌ردوو هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (أَبُو شُرَيْحٍ) ی (خُزَاعِي) هوه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». ^(۲) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی باوه‌ری به‌ خوا و به‌ رۆژی دوا‌ی هه‌یه، با ریزی میوانه‌که‌ی بگریت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۲ / به‌ ژماره: ۳۵۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۴

/ به‌ ژماره: ۲۰۵۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / به‌ ژماره: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ /

به‌ ژماره: ۴۷.

نه گهر که سینک تیری خوارد و دستي له خواردن هه لگرت چی بلیت؟
 بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عائِشَة) ی دایکی
 ئیماندارانه وه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه
 بیت) فهرموویه تی: «أُذِیْبُوا طَعَامَكُمْ بِذِکْرِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ - وَالصَّلَاةِ، وَلَا تَنَامُوا عَلَیْهِ،

91

فَتَقَسَّوْ لَهُ قُلُوْبُكُمْ». ^(۱) واته: "نه وهی خوار دووتانه به زیکری خوی گه وره و به نویژ کردن بیتاویتنه وه و هه زمی بکه ن، نه که ن له سه ری بجه ون، با دلتان ره ق نه بیت".

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ الْمُنَيِّ) / ۲۳۰ / به ژماره: ۴۸۸. حه دیسیکی (مَوْضُوع) و هه لیه سراوه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۶۴ - ۲۶۵.

**((كتيبي سلاو كردن و، داواي مؤلته تي
هاتنه ژورموي مالان و، دوعا كردن بؤ
كه سي پزيميو، نه وهش پهيوندي به مانه وه
ههيه)) □**

- خَوای گه‌وره فەرموویەتی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَاسْلُمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ [النور: ٦١] واتە: {ئەگەر چوونە ناو خانوویە کەوه، سلاویکی پێڕۆزو خاوینی خوایی لەخۆتان بکەن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [النساء: ٨٦] واتە: {ئەگەر بەجۆریک سلاوتان لی کرا، ئێوەش بە جۆریکی جوانتر یان هەروە کە خۆی وەلامی بدەنەوه}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ [النور: ٢٧] واتە: {ئەو ئەو کەسانە ی باوەڕتان بەخواو پێغەمبەرە کە ی هیناوه، مەچنە ناو خانوویە ک، بێجگە لە خانووی خۆتان، هەتا پرس نەکەن و، سلاو لە خەڵکە کە ی ناوی نەکەن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ [النور: ٥٩] واتە: {کاتیکیش منداڵە کانتان گەیشتنە تەمەنی بالغوون و پێگەیشتن، با ئەوانیش داوی ئیزن و مۆلت بکەن، وە کەو چۆن کەسانی پێش ئەوان داویان دەکرد}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ * إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ [الذاریات: ٢٤ - ٢٥] واتە: {ئایا تۆ باسی میوانە بەرپێژە کانی حەزرەتی (إِبْرَاهِيم) پێگەیشتووە؟ کاتیکی هاتنە ژوورەوه بۆلای، وتیان: سلاوت لێیت، ئەویش فەرمووی: سلاو لە ئێوەش بێت}.

بشزانە کە ئەصلی سلاو کردن بە قورئان و بە سونەت و بە کۆدەنگی زانایان سابت بوە.

سەبارەت بە دانەدانە ی مەسئەلە کانی و لقە لقە باسبە کانی، ئەوه لەوه زۆرترن کە بۆمێردرێن. منیش -ئەگەر خوای گەوره بیهوێت- پوختە ی مەبەستە سەرەکیە کانی لە چەند باسیکدا کەمدا دەهێنم. تەو فێق و رێنمووی و پێکان و چاودێریش تەنها لەلایەن خوداوەیه.

باسی گه ورمیی سلاو کردن و، فەرمان کردن به بلاوکردنه و می سلاو

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) سهوه (خوا له خۆی و باوکیشی رازی بیت)، که پیاویک پرسیاری له پیغه مبهری خوا کرد (دروودی خوی له سهر بیت): (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟) واته: "چی کاریک له ئیسلامدا باشترین کاره؟" نهویش فهرمووی: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ».^(۱) واته: "نان بده بیت و، سلاو بکهیت لهو که سهی که دهیناسیت و، له وهش که نایناسیت".

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویهتی: «خَلَقَ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا. فَلَمَّا خَلَقَهُ، قَالَ: اذْهَبْ، فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ نَقَرٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٍ، فَاسْتَمِعَ مَا يُحْيُونَكَ، فَإِنَّهَا تَحْيَتُكَ وَتَحْيَةُ ذُرِّيَّتِكَ. فَقَالَ: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ". فَقَالُوا: "السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ" فَرَادَوْهُ: وَرَحْمَةُ اللَّهِ».^(۲) واته: "خوی گه ووره باوکه ناده می له سهر شیوهی خۆی دروستکردوه (واته: وه کو پیاویکی ریک و پیک و تهواو، نهک وه کو نهوه وه چه کانی که به چهند قوناغیکدا تیده پهرن)، درێژه کهی شهست قۆل بوو، جا که دروستی کرد، فهرمووی: برۆ، سلاو بکه لهو فریشتانهی دانیشتوون و، گویشبگره له سلاوه کهی نهوان بۆ تو، چونکه نهوه سلاوی توو سلاوی وه چهو نهوه کانیشته. جا نهویش فهرمووی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). نهوانیش (وَرَحْمَةُ اللَّهِ) یان بۆ زیاد کردو، فهرموویان: (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۳ / به ژماره: ۱۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۳۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۹ / به ژماره: ۵۸۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۸۳ / به ژماره: ۲۸۴۱.

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوێلی خوشەویست (بَراء)ی کوری (عَازِب)هوه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) فەرمانی پێی کردین بە حەوت شت: بە سەردانی کردنی نەخۆش و، بە شوێنکەوتنی جەنازە و، بە دوعا کردن بۆ کەسی پۆمیو، بە پشتیوانی کردنی کەسی لاواز و بێدەسەلات و، بە یارمەتیدان و کۆمەکی کردنی کەسی سەملێکراو و، بە بلۆکردنەوهی سلاو کردن و، بە نەشکاندن و بەجێهێنانی سۆتند.^(۱)

جا ئەمە دەقی یەکیک له رپوایەتەکانی ئیمامی بوخاریه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له صەحیحی موسلیمدا، له هاوێلی خوشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)وه (خۆی ئی رازی بیت)، که فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت)، فەرموویەتی: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا. أَوَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ، إِذَا فَعَلْتُمُوهُ، تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». ^(۲) واتە: "ناچنە بەهەشتەوه هەتا ئیمان نەهێنن، ئیمانیشتان تەواو نابێت، هەتا یە کترتان خوش نەوێت. جا رێنمووێتان نە کەم بۆلای شتێک، ئەگەر بیکەن یە کترتان خوش دەوێت؟ سلاو لەناو خۆتاندا بلۆ بکەنەوه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (مُسْنَد)ی ئیمامی (دَارِمِي)و هەردوو کتێبه کە ی ئیمامی (تِرْمِذِي)و (ابْنُ مَاجَه)و له غەیری ئەوانیشدا، بە چەند رێشتەیه کە جوان (جَيِّد)، له هاوێلی خوشەویست (عَبْدُ اللَّهِ)ی کوری (سَلام)هوه (خۆی ئی رازی بیت)، که فەرموویەتی: له پیغەمبەری خوام بیستوه (درودی خۆی لەسەر بیت)، که فەرموویەتی: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفَشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا

(۱) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۲ / به ژماره: ۵۸۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۵

/ به ژماره: ۲۰۶۶.

(۲) برۆانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۴ / به ژماره: ۵۴.

وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». واته: "نهى خه لکینه، له نیوان خو تاندا سلاو بلاوبکهنه وه، نانیده بنو، په یوه ندى خزمایه تی بگه یه نن (به هه والپرسین و سه ردانی کردن) و، نهو کاتهش خه لکی نوستون، نیوه نویژ بکهن، تا به سه لامه تی بچنه به هه شته وه".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (صحیح) ه. ^(۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو کتیه که ی ئیمامی (ابن ماجه) و شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو أمّامة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ره که مان (دروودی خوای له سر بیت)، فهرمانی پیکردین، که سلاو زور بلاو بکهنه وه. ^(۲)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (موطأ) ی ئیمامی (مالک) دا (خوای لی رازی بیت)، له (إسحاق) ی کوری (عبدالله) ی کوری (أبو طلحة) وه، که (طفیل) ی کوری (أبي) ی کوری (کعب) هه والی پی داوه، که نهو دههات بو خزمه تی هاوه لی خوشه ویست (عبدالله) ی کوری ئیمامی (عمر) و، به یانیا ن زوو له خزمه تیدا ده چوو بو بازار. (طفیل) ده فهرمویت: جا که ده چوینه بازار، (عبدالله) به لای هیچ ورده واله فروش و کونه فروش و گرانبه ها فروش و، هه ژارو، هیچ که سینکا تینه ده په ری، هه تا سلاوی لی نه کات. (طفیل) ده فهرمویت: رُوْزُکَ هَاتَمُ بُوْ خَزْمَةِ (عبدالله) و، داوای لی کردم که شونی بکهوم بو بازار. منیش عه رزم کرد: نیش ت چیه له بازار؟ خو تو هیچ ناکریت و، پرسیاری شمه ک و کالایه ک ناکهیت و، مامه له ی پیوه ناکهیت (واته: نه

(۱) پروانه: سنن الدارمی / ۱ / ۴۰۵ / به ژماره: ۱۴۶۰، و سنن الترمذی / ۴ / ۶۵۲ / به ژماره: ۲۴۸۵، و سنن ابن ماجه / ۲ / ۱۰۸۳ / به ژماره: ۳۲۵۱.

(۲) پروانه: سنن ابن ماجه / ۲ / ۱۲۱۸ / به ژماره: ۳۶۹۳، و عمل اليوم والليلة (ابن السنی) / ۱۱۰ - ۱۱۱ / به ژماره: ۲۱۶. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) وه، پالپشتیسی هیه. پروانه: الفتوحات الربانیة / ۵ / ۲۸۰.

کړیاریت و نه فروشیار) و، له هیچ کورپکی بازاره کهدا دانانیشیت! نهوجا عه رزم کرد: دانیشه با لیړه دا قسه بکهین. نیتر هاوه لی خوشه ویست (ابنُ عَمَر) پی فهرمووم: ورگن - چونکه (طُفیل) که سیکي ورگن بوه -! له بهر سلاو کردن ده چین بو بازار، سلاو ده کهین لهو که سهی پی ده گهین.^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له صه حیخی بوخاریدا، له نیمای بوخاری خو په وه، که فهرموویه تی: هاوه لی خوشه ویست (عَمَّار) (خوای لی بازی بیت) فهرموویه تی: سی سیفه ت هه ن، هه ر که سیک له خویدا کو یان بکاته وه، نیمای له خویدا کو کردو ته وه: هه بوونی ویزدان له گه ل نه فس و دهروونی خو تداو، سلاو کردن له خه لکی و، به خشین و خیر کردن له کاتی هه ژاری و نه داریدا.^(۲)

نیمه هم حه دیسه مان له غهیری صه حیخی بوخاریشدا بو ریوایت کراوه و، حه دیسه کهش دراو ته پال پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت).^(۳)

منیش ده لیم: به راستی هم سی رسته په خیر و پیتری دنیاو دواړو ژبی تیدا کو کراوه ته وه. چونکه هه بوونی ویزدان وا ده خوازیت، که هه رچی ماف و فهرمانی خوای گه وره هه په جیه جیان بکات و، خوای له هه موو نهو شتانه لابات، که خوا

(۱) پروانه: موطأ الإمام مالك / ۲ / ۹۶۱ / به ژماره: ۱۷۲۶. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: فهرمایشتیکی (موقوف) ی (صحیح) ه. پروانه: الفتوحات الربانية / ۵ / ۲۸۰.

(۲) پروانه: صحیح البخاری / ۱ / ۱۸.

(۳) زانای پایه بهرز شیخ (نور الدین) ی (هیمي) فهرموویه تی: نیمای (طبرانی) له (المعجم الكبير) دا ریوایتی کرده و، له رسته که شیدا که سیکي لاواز هه په، به ناوی (القاسم ابو عبد الرحمن). پروانه: مجمع الزوائد / ۱ / ۲۱۹ / به ژماره: ۱۸۴. هه ووه ها له هه مان لاپه رده داو له سر حه دیسیکی پیتر به هه مان ده قو به ژماره (۱۸۳) فهرموویه تی: نیمای (بزار) ریوایتی کرده و، که سه کانی رسته ی گپړانه وه که شی نهو که سانه ن که له رسته ی گپړانه وه ی حه دیسی صه حیحا هه ن. به لام نه و نه ده هه په، که ماموستا که ی نیمای (بزار)، که بریتیه له (حسن) ی کوری (عبدالله) ی (کوفی)، نه مینیوه که س باسی بکات.

نه‌هی لی کردنو، مافی خه‌لکیش جیبه‌جی بکاتو، داوای شتیک نه‌کات، که هی خوی نه‌و، ویژدانیشی هه‌بیّت له‌گه‌ل نه‌فس و ده‌روونی خۆیدا، به‌هیج جوریک نه‌یخاته ناو خراپه و تاوانه‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ سلاو کردنیش له‌ خه‌لکی، مانای نه‌وه‌یه، که سلاو له‌ هه‌موو که‌سێک بکات. ئەمەش ئەوه له‌خۆده‌گریت، که خوی له‌ که‌س به‌ گه‌وره‌تر نه‌زانیتو، له‌ گه‌ل هه‌یج که‌سیکیشدا ساردی له‌نیواناندا نه‌بیّت، که به‌هۆیه‌وه سلاوی لی نه‌کات.

سه‌باره‌ت به‌ به‌خشین و خیر کردنیش له‌ کاتی نه‌بوونی و نه‌داریدا، ئەوه واده‌خوازیت که ئەو که‌سه به‌ته‌واوه‌تی متمانه‌ی به‌خوای گه‌وره‌ هه‌یه‌و، پشتی به‌ نه‌و به‌ستوه‌و، سۆزو به‌زه‌یشی بۆ موسولمانان هه‌یه‌و، شتی تریش.

جا ئیمه‌ش له‌خوای به‌خشنده‌ داواکارین، که سه‌رکه‌وتوو مان بکات بۆ هه‌موو ئەمانه‌.

باسی چۆنییتی سلاو کردن

بزانه که باش و هه‌ایه که‌سی موسولمان بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ). واته: پاناوی کۆ به‌کار به‌یئت، باوه‌کو سلاو لیکراوه‌که یه‌ک که‌سیش بیت. هه‌روه‌ها که‌سی وه‌لامده‌ره‌وه‌ی سلاوه‌که‌ش بلیت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

جا هه‌ندێک له‌و زانایانه‌ی که فەرموویانه: باش و هه‌ایه که‌سی سلاوکه‌ر بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ): پێشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَاورِدِي)، له‌ کتیی (الْحَاوِي) دا، له (کِتَابُ السَّيْرِ) داو، پێشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو سَعْدٍ) ی

(مُتَوَلَّى) - که یه کیکه له هاوه لآغان - له (کِتَابُ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ) و، له غهیری نهویشدا.

به لگه ی نه مهش بریتیه لهو حه دیسه ی، که بۆمان ریوایهت کراوه له (مُسْنَدِ) ئیمامی (دَارِمِی) و (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِی) دا، له هاوه لئی خۆشه ویست (عَمْرَان) ی کور ی (حُصَيْن) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاویک هاته خزمه تی پتغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سر بیت) و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ). پتغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، پاشان پیاوه که دانیشت و، پتغه مبه ریش فهرمووی: «عَشْرٌ». واته: (ده خهیری دهست کهوت). پاشان پیاویکی تر هات و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) و، پتغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، نهوجا نهویش دانیشت و، پتغه مبه ریش فهرمووی: «عَشْرُونَ». واته: (بیست خهیری دهست کهوت). پاشان پیاویکی تر هات و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ) و، پتغه مبه ریش وه لآمی دایه وه و، نهوجا نهویش دانیشت و، پتغه مبه ریش فهرمووی: «ثَلَاثُونَ». واته: (سی خهیری دهست کهوت).

ئیمامی (تَرْمِذِی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

له ریوایه تیکی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له ریگه ی هاوه لئی خۆشه ویست (مُعَاذِ) ی کور ی (أَنَس) هوه (خوی لی رازی بیت)، زیاتر له مهش هاتوه، نهو فهرموویه تی: پاشان پیاویکی تر هات و، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ) و، پتغه مبه ریش فهرمووی: «أَرْبَعُونَ». واته: (چل خهیری دهست کهوت). نهوجا فهرمووی: (دهست کهوتنی فهزلو پاداشتی زۆر بهم جوړه ده بیت). ^(۲)

(۱) بروانه: سُنَنِ الدَّارِمِی / ۲ / ۳۶۰ / به ژماره: ۲۶۴۰، وَسُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۵۱۹۵، وَسُنَنِ التَّرْمِذِی / ۵ / ۵۲ / به ژماره: ۲۶۸۹.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۵۱۹۶. حه دیسیکی لاوازه. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۱ - ۲۹۲.

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، به رستهیه کی (ضَعِيف)، له هاوه لێ خوشه ویست (أَنَس) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که فهرموویه تی: جارێک پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، چاودیری ئازده لێ هاوه لانی ده کردو، پیاوێکیش به لایدا تپه پری و، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ). پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) پی فهرموو: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ). جا عهرزی کرا: ئه ی پیغه مبهری خوا، ئه و سلاوه ی له م پیاوه ی ده کهیت، سلاوت له هیچ یه کێک له هاوه لانت پی نه کردوه؟! ئه ویش فهرمووی: جا چی رێگرم لیده کات له وه، له کاتی کدا ئه و پیاوه پاداشتی (۱۰ - ۱۹) که سی ده ست ده که ویت؟^(۱)

هاوه لاغان فهرموویانه: ئه گهر که سی سلاو کهر بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، ئه و سلاوه که دیته جی و، ئه گهر بشلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ)، یان (سَلَامٌ عَلَيْكَ) دیسان ههر دیته جی.

سه بارهت به وه لامی سلاوه کهش، ئه وه که مژین وه لام بریتیه له: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ)، یان (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ). خو ئه گهر واوه که لابیات و، بلیت: (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ)، ئه و ههر دروسته و، ده بیته وه لامیش. ئه مهش ئه و مه زه به دروسته مه شهو رهیه، که ئیمامی (شَافِعِي) له کتیبی (الْأَمَام) دا فهرموویه تی و، زۆربه ی هاوه لانی شمان ههر وایان فهرموه.

زانای پایه بهرز (أَبُو سَعْدٍ) (مُتَوَلِّي) - که یه کێکه له هاوه لاغان - له کتیبی (التَّيَمَّة) دا فهرموویه تی: (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ) دروست نیه و، وه لامیش نیه.

جا ئه مه بۆچوونیکی لاوازه یان هه لیه و، پێچه وانه ی قورئان و حه دیس و ده قی فهرمایشتی ئیمامی (شَافِعِي) ه.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۱۸ - ۱۱۹ / به ژماره: ۲۳۵. حه دیسیکی زۆر لاوازه. پروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۲.

سه‌بارەت بە قورئانی پیرۆز، خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾ [هُود: ٦٩]. جا ئەمە ئەگەرچی شەرعی ئومەتەکانی پێش ئیمەیه، بەلام شەرعە کە ئیمەش پەسەندی کردووە. ئەویش بەو حەدیسە ی ھاوێلی خوشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی پازی بیت)، کە پێشتر باسمان کرد، سه‌بارەت بە وه‌لامی فریشتەکان بۆ باوکە (آدَم) (درودی خوای لەسەر بیت)، کە پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) ھەوالتی پێ داوین، کە خوای گەورە فەرموویەتی: (هِيَ تَحِيَّكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ). واتە: ئەمە سلاوی تۆو، سلاوی وەچەو نەوہ‌کانیشتە. جا مەعلومە کە ئەم ئومەتەش بەشیکە لە وەچەو نەوہ‌کانی باوکە (آدَم). خواش لە ھەموو کەس زانا ترە.

ھاوہ‌لانیشتان یە کدەنگن لەسەر ئەوہی، کە ئەگەر لە وه‌لامی سلاودا بلیت: (عَلَيْكُمْ)، ئەوہ بە وه‌لام دانانریت. جا ئەگەر بلیت: (وَعَلَيْكُمْ)، ئایا بە وه‌لام دادەنریت یان نا؟ ئەوہ دوو بۆچوونی ھاوہ‌لانیشتی لەبارەوہ ھاتوہ.

ئەگەر کەسی سلاو کەر وتی: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، یان وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، ئەوا کەسی وه‌لامدەرەوہ بۆی ھەبە لە ھەردوو شتوازە کەدا بلیت: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) و، بۆشی ھەبە بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ﴾.

پێشەوای پایەبەرزی (أَبُو الْحَسَنِ) ی (وَأَحْمَدِي) - کە یەکیکە لە ھاوہ‌لانیشتان - فەرموویەتی: تۆ لە بە ناسراوی (مَعْرِفَة) و بە نەناسراوی (نَكْرَة) ھێنایی وشە ی (سَلَامٌ) دا سەرپشک و ئارەزوومەندی.

منیش دەلێم: بەلام باشتر وەھایە کە بە ئەلف ولامەوہ بەیتریت (واتە: بە ناسراوی).

باسيک: {دووباره کردنه وی سلاو سونه ته}

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (انس) هوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پتفه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که نه گهر شتیکی بفرموايه، سی جار دووباره ی ده کرده وه، ههتا لی تیگهنو، نه گهر ته شریفیشی بهینایه بۆلای خه لکیک، سی جار سلاوی لی ده کردن.^(۱)

منیش ده لیم: نه م هه دیسه وا لیکده درپته وه، که نه گهر خه لکه که کۆمه لیکي زۆر بووبن. له مه ولاش نه گهر خوای گه وره بیهویت، نه م مه سه له به پروونی باس ده که ینو، فرمایشتی نیمامی (ماوردی) شی له باره وه دهینین، که خاوه نی کتییی (الحاوي) ه.

باسيک: {سلاو کردن به دهنگی بهرز}

که مترین سلاو کردن، که به هۆیه وه وا داده نریت که سیک سونه تی سلاو کردنی به جیهیناوه، نه وه یه، که دهنگی خوای به جوریک بهرز بکاته وه، که که سه سلاو لیکراوه که گوئی لییت. خو نه گهر نه و گوئی لینه ییت، نه وه وا دانانریت که سلاوی کردییتو، واجیش نیه وه لای بدرپته وه.

که مترینی وه لآمدانه وهش، که فهرزی وه لآمدانه وهی سلاوی پی داده که ویت، نه وه یه، که دهنگی به جوریک بهرز بکاته وه، که که سه سلاو که ره که گوئی لییت. خو نه گهر نه و گوئی لینه ییت، نه و فهرزی وه لآمدانه وه که ی له سه ر دانا که ویت. وه کو شیخی (مُتَوَلِي) و غهیری نهویش فرمویانه.

منیش ده لیم: سونه ته نه وهنده دهنگی بهرز بکاته وه، که که سه سلاو لیکراوه که، یان سلاو لیکراوه کان به دلنیا ییه وه گوئیان له سلاوه که بیت. خو نه گهر گومانی

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۴۸ / به ژماره: ۹۵.

هه‌بوو، که ئایا گوئیان لیبوه یان نا، ئەوا با ئیحتیات بکاتو، زیاتر دەنگی بەرز بکاتەوه.

بەلām ئەگەر سلاوی لە کۆمەڵە کەسیکی بەخەبەر کرد، که چەند کەسیکی خەوتوو یان لەلادابوو، ئەوا سونەتە بەجۆریک دەنگی نزم بکاتەوه، که بەخەبەرەکان گوئیان لیبتو، خەوتوەکانیش خەبەر نەکاتەوه.

بۆمان پڕیوایەت کراوه لە صەحیحی موسلیمدا، لە هاوێلی خۆشەویست (مُقَدَّاد) هوه (خوای لی رازی بیت)، لەو حەدیسە درێژەی، که فەرموویەتی: ئێمە بەشە شیرەکەیی پێغەمبەری خوامان (درودی خوای لەسەر بیت) دەبرد بۆ خزمەتیو، ئەویش لە شەودا تەشریفی دەهێناو، سلاویکی وەهای دەکرد، که کەسی خەوتووێ خەبەر نەدەکردهوهو، کەسی بەخەبەریش گوئی لی دەبوو. منیش جاریک خەوم نەدەهاتو، دوو هاورپیکەشم خەوتیوون. جا پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)، تەشریفی هێناو، هەر بەو جۆرە سلاوی کرد، که پێشتر دەیکرد.^(۱) خواش لە هەموو کەس زانا تره.

باسیك: {وەلامدانەوهی سلاو دەست بەجی}

پێشەوای پایەبەرز قاضی (حُسَيْن) و (أَبُو الْحَسَنِ) ی (وَاحِدِي) و، غەیری ئەوانیش لە هاوێلانمان فەرموویانە: بەمەرج گیراوه که وەلامدانەوهی سلاو دەست بەجی بیت. خو ئەگەر دواچستو، پاشان وەلامی دایهوه، ئەوه بە وەلام دانانریتو، تاوانباریش دەبیت، که وەلامی نەداوەتەوه.

(۱) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۶۲۵ / بە ژماره: ۲۰۵۵.

باسی نهو هه‌دیسانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ناپه‌سه‌ندی سلاو کردن به‌نیشاره‌تی

ده‌ست‌و‌شتی تره‌اتون، به‌بی‌ده‌نگ

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌(عَمْرُو) ی‌کۆری (شُعَيْب) به‌وه، ئه‌ویش له‌باوکیه‌وه‌و، ئه‌ویش له‌باپه‌ره‌یه‌وه، ئه‌ویش له‌په‌غه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَّهَ بِغَيْرِنَا. لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى، فَإِنَّ تَسْلِيمَ الْيَهُودِ الْإِشَارَةُ بِأَصَابِعٍ، وَتَسْلِيمُ النَّصَارَى الْإِشَارَةُ بِالْكَفِّ». واته: "ئه‌و که‌سه له‌ئیمه‌یه، که‌خۆی به‌غه‌یری ئیمه‌وه ده‌شوبه‌یتیت. خۆتان مه‌شوبه‌یتن به‌جوله‌که‌و گاواره‌کانه‌وه: چونکه‌به‌راستی سلاو کردنی جوله‌که‌کان بریتیه له‌ئاماژه‌کردن به‌په‌نجه‌کان‌و، سلاو کردنی گاواره‌کانیش بریتیه له‌ئاماژه‌کردن به‌له‌بی‌ده‌ست".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: رسته‌که‌ی لاوازه.^(۱)

منیش ده‌لیم: سه‌باره‌ت به‌وه‌ه‌دیسه‌ش، که‌بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌ژنه‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَسْمَاء) ی‌کچی (بَیْزِید) به‌وه، "که‌رۆژێک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌مزگه‌وتدا تپه‌ری‌و، کۆمه‌له‌نافره‌تیکیش دانیشتبوون، ئه‌ویش به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی بۆ کردن و سلاوی لێ کردن" ئیمامی (تَرْمِذِي) ش‌فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسێکی (حَسَن) به‌^(۲)، ئه‌وه‌وا لیکده‌دریته‌وه، که‌پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ده‌ست‌و‌به‌زمانیش سلاوی لیکردون.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶ / به‌ژماره: ۲۶۹۵. به‌لام پالپشتیشی هه‌یه. بروانه:

الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۹۹ - ۳۰۰.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۸ / به‌ژماره: ۲۶۹۷.

به‌لځه‌ی ئەم لیكدانه‌وه‌ش ئەوه‌یه، كه ئیمامی (أبو داؤد) ئەم حه‌دیسه‌ی رپوایه‌ت كرده‌و، له گێژانه‌وه‌شیدا فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ر سلاوی لێكردین.^(۱)

باسی حوكمی سلاو كردن

بزانه که سلاو کردن سونه تهو، واجب نیهو، سونه تی (کِفَایَة) شه. بویه نه گهر
سلاو که ره کان کۆمه لیک بوون، نهوا سلاو کردنی یه کیکیان به سه بۆ هه موویان. خو
نه گهر هه موویان سلاو بکهن، نهوه باشه.

پیشه‌وای پایه‌برز قاضي (حُسَيْن) - که يه کيکه له پيشه‌وایانی هاوه لاغان- له (کِتَابُ السَّيْرِ) (تَعْلِيْق) به که یدا فهرموويه‌تی: بيجگه له نه‌مه سونه‌تی (کِفَايَة) ی ترمان نيه.

منیش ده لیم: ئه مه ی که قاضي (حُسَيْن) وای داناوه تاکه غمونه یه، جینگه ی سه رنجه. چونکه هاوه لآغان (به حه تی خوايان لِيِيَت) فهرموویانه: دوعا کردن بۆ که سی پڑمیویش هه ر سونه تی (کِفَايَة یه)، وه کو له م نزیکانه دا — نه گه ر خوای گه و ره بیه ویت — بهروونی باسی ده که ی ن.

کۆمەڵیکیش لە هاوەلانیان، بەلکو هەموویان فەرموویانە: قوربانی کردن سونەتی (کفایە)یە، دەرھەق بە تەواوی ئەندامانی خێزانیەک. بۆیە ئەگەر یەکیان قوربانی بکات، ئەوا شیعارو سونەتەکە بۆ هەموویان دیتەدی.

سەبارەت بە ۋەلامدانەۋى سىلاۋىش، ئەۋە ئەگەر سىلاۋ لىكراۋە كە يەك كەس بو، ئەۋا پىۋىستە لەسەرى ۋەلام بەداتەۋە. خو ئەگەر كۆمەلىك بوون، ئەۋا ۋەلامدانەۋە كە فەرزى (كفایة) يە لەسەر ھەموۋيان. بۆيە ئەگەر يە كىچىكان ۋەلامى

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۳ / به ژماره: ۵۲۰۴.

دایه‌وه، نه‌وا نه‌ر که که له‌سه‌ر نه‌وانی تر نامیئت. خو نه‌گه‌ر هه‌موویان وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، نه‌وا هه‌موویان تاوانبار ده‌بن. نه‌گه‌ر هه‌مووشیان وه‌لامیان دایه‌وه، نه‌وه نه‌وپه‌ری ته‌واوی و گه‌وره‌یه. هاوه‌لائخان وایان فەرموه‌وه، فەرماشته‌کشیان به‌هیزو جوانه.

هاوه‌لائشمان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که نه‌گه‌ر که‌سیکی تر (له‌ده‌ره‌وه‌ی کۆمه‌له‌که) وه‌لامی دایه‌وه، نه‌وا وه‌لامدانه‌وه‌که له‌سه‌ر کۆمه‌له‌که دانا‌که‌وێت. به‌لکو پیوسته له‌سه‌ریان وه‌لامی سلاوه‌که بده‌نه‌وه. خو نه‌گه‌ر ته‌نها نه‌و که‌سه وه‌لامی دایه‌وه، نه‌وا هه‌موویان تاوانبار ده‌بن.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا له ئیمامی (عَلِی) سه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فەرموویه‌تی: «يُجْزَى عَنْ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلِّمَ أَحَدُهُمْ، وَيُجْزَى عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ».^(۱) واته: "نه‌گه‌ر کۆمه‌لیک تیپه‌رین و، ته‌نها یه‌کیکیان سلاوی کرد، بۆ هه‌موویان جیگه ده‌گریت و، نه‌گه‌ر کۆمه‌لیکیش دانیشتبوون و، ته‌نها یه‌کیکیان وه‌لامی دایه‌وه، بۆ هه‌موویان جیگه ده‌گریت".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (مُوطَا) دا، له زانای پایه‌به‌رزی شوینکه‌وتوان (زَیْد) ی کوری (أَسْلَم) سه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فەرموویه‌تی: «إِذَا سَلَّمَ وَاحِدٌ مِنَ الْقَوْمِ، أَجْزَأَ عَنْهُمْ».^(۲) واته: "نه‌گه‌ر یه‌ک که‌س له کۆمه‌لیک سلاوی کرد، بۆ هه‌موویان جیگه ده‌گریت".

منیش ده‌لیم: نه‌مه حه‌دیسکی (مُرْسَل) سه‌وه، رسته‌که‌شی (صَحِيح) سه‌وه.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۵ / به ژماره: ۵۲۱۰. شیخی عه‌سقه‌لانی فەرموویه‌تی:

حه‌دیسکی (حَسَن) سه‌وه. بروانه: الْفَتْوَحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۰۵.

(۲) بروانه: مُوطَاُ الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۹۵۹ / به ژماره: ۱۷۲۱.

باسيڻڪ: {ئەو كەسەي سلاويكى پىنگەيشت، واجبە وەلامى بداتەو}

پىشەوای پایه‌رز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلَّى) و غەیری ئەویش فەرموویانە: ئەگەر كەسێك لە پىشتى پەردەيەك یان دیواریكەو بە بانگی كەسێكى تری كردو، وتی: (السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فُلَانُ). واتە: سلاوت لىبێت، ئەى فلانە كەس. یان نوسراویكى نوسیو، تێیدا نوسیوی: (سلاوت لىبێت، ئەى فلانە كەس)، یان (سلاو لە فلانە كەس). یان كەسێكى ناردبوو، پىشى وتبوو: (سلاو بكە لە فلانە كەس)و، كەسە كەش نوسراوە كە یان نێردراوە كەى پىنگەيشت، پێیستە وەلامى سلاو كە بداتەو.

هەروەها شیخی (وَاحِدِيّ) و غەیری ئەویش فەرموویانە: پێیستە لەسەر كەسە نوسراو بۆ كراوە كە وەلامى سلاو كە بداتەو، ئەگەر پێى گەيشت.

بۆمان رپوایەت كراوە لە هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە (عَائِشَةُ) ی دایكى ئیماندارانەو (خوای ئى رازى يىت)، كە فەرموویەتى: پىغەمبەرى خوا (درووى خوای لەسەر يىت) پێى فەرمووم: «ئەمە جوهرەئیلە سلاوت لى دەكات». منیش وتم: (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).^(۱)

جا لە هەندێك لە رپوایەتەكانى هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا بەم جوهرە هاتووە، وشەى (وَبَرَكَاتُهُ) ی تێدايە. بەلام لە هەندێك لە رپوایەتەكاندا ئەو وشەيەى تێدا نیە، زیادهى كەسى متمانەداریش قبوڵكراوە.

لە كتيه كەى ئىمامى (تَرْمِذِيّ) شدا وشەى (وَبَرَكَاتُهُ) هاتووە، ئەویش فەرموویەتى: حەدىسیكى (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۴ / بە ژمارە: ۳۵۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۹۵ / بە ژمارە: ۲۴۴۷.

(۲) بروانە: سُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۵ / بە ژمارە: ۲۶۹۳.

سونه تیشه سلاو بو کسی غائب و دورور بنیردریت.

باسیک: {نهو که سهی سلاوی که سیکی دووری پیگه یشت، واجبه دست به جی وه لآمی بداته وه}

نه گهر که سیک به که سیکی تر دا سلاوی ناردو، نیر دراوه کهش وتی: (فلانه کهس سلاوت لی ده کات)، نه وه وه کو باسمان کرد، پیوسته دهست به جی وه لآمی سلاوه که بداته وه، سونه تیشه وه لآمی که سه سلاو گه یه نه ره کهش بداته وه، بلیت: (وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ) واته: (سلاو له توو، له نهویش).

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له (غَالِب) ی (قَطَّان) سه وه، نهویش له (پیاویکه وه)، که وتوویه تی: باو کم بو ی گپرامه وه له بایره مه وه، که فهرموویه تی: باو کم ناردمی بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سر بیت) و، وتی: بچوره خزمه تی و، سلاوی لی بکه. منیش هاتمه خزمه تی و، عهرزم کرد: باو کم سلاوت عهرز ده کات. نهویش فهرمووی: «وَعَلَيْكَ السَّلَامُ، وَعَلَى أَيْكَ السَّلَامُ».^(۱)

منیش ده لیم: نه مه نه گهر چی ریوایه ته له (که سیکی نادیارو نه ناسراو)، به لآم پیشر باسمان کرد، نهو حه دیسانه ی له باره ی کرده وه چا که کانه وه هاتون، به لای هم مو زانایانه وه چا و پو شیان تیدا ده کریت.

(۱) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۸۰ / به ژماره: ۵۲۳۱.

باسيڻڪ: {سلاو كردن له كه سي گوي گران}

شيخي (مُتَوَلِّي) فرمويده تي: نه گهر سلاوي له كه سيځي گوي گران كرد، نه وا پيويسته به دهم سلاوي لي بكات، چونكه ده توانيت، ههروهه به دهستيش نامازهي بو بكات، تاوه كو كه سه كه تيگات و، نه ميس شايسته ي وه لامدانه وه بيت. بويه نه گهر به ههردوو جوړه كه سلاو نه كات، ئير شايسته ي وه لامدانه وه نابيت.

ديسان فرمويده تي: ههروهه نه گهر كه سيځي گوي گران سلاوي له م كردو، نه ميس ويستي وه لامي بداته وه، ده بيت به زمان وه لامه كه بداته وه، به دهستيش نامازهي بو بكات، تاوه كو كه سه كه تيگات و، نه ميس فهرزي وه لامدانه وه كه ي له سهر دابكه ویت.

ههروهه فرمويده تي: نه گهر سلاوي له كه سيځي لال كردو، كه سه لاله كهش به دهست نامازهي كرد، نه وا فهرزي وه لامدانه وه كه ي له سهر داده كه ویت. چونكه نامازه كردنه كه ي نهو له جيگه ي قسه دا داده نيشيت.

به ههمان شيوه نه گهر كه سيځي لال به نامازه سلاوي ليكرد، نه وا هر شايسته ي وه لامدانه وه ده بيت، له بهر نهو هو كاره ي كه باسما ن كرد.

باسيڻڪ: {سلاو كردن له مندال}

شيخي (مُتَوَلِّي) فرمويده تي: نه گهر كه سيځ سلاوي له مندال يځ كرد، نه وا پيويست نيه له سهر منداله كه وه لامي بداته وه. چونكه مندال لهو كه سانه نيه، كه شتي له سهر فهرز بيت.

جا نه مه ي كه شيخي (مُتَوَلِّي) فرمويده تي راست و دروسته. به لام نه دهب وه هايه و، سونه تيشه كه منداله كه وه لامي بداته وه.

قاضی (حُسَین) و قوتابیه که شی - که شیخی (مُتَوَلّی) ه - فەرموویانه: ئە گەر مندالێک سلاوی له که سێکی پێگه‌یشتووی بالغ کرد، ئایا پێویسته له‌سەر که‌سه پێگه‌یشتوه که وه‌لامی سلاوه‌که‌ی بداته‌وه؟ ئەوه دوو بۆچوونی له‌سەر، که په‌یوه‌ندیان به دروستی موسوڵمانبوونی مندال‌وه هه‌یه:

- ئە گەر بَلّین: موسوڵمانبوونی دروسته، ئەوا سلاوی ئەمیش وه‌کو سلاوی که‌سی پێگه‌یشتوو وه‌هایه‌و، پێویسته وه‌لامی بدرێته‌وه.
- ئە گەر بيشلّین: موسوڵمانبوونی دروست نیه، ئەوا وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاوه‌که‌ی واجب نیه، به‌لکۆ سونه‌ته.

منیش ده‌لێم: بۆچوونه دروست و راسته‌که‌ی ئەم دوو بۆچوونه، ئەوه‌یانه، که واجبه وه‌لامی سلاوه‌که‌ی بدرێته‌وه. چونکه خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا حُيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [النساء: ۸۶].

سه‌بارهت به‌وه‌ش که ئەوان فەرموویانه: "په‌یوه‌ندی به دروستی موسوڵمانبوونی مندال‌ه‌که‌وه هه‌یه"، زانای پایه‌به‌رز شیخ (أَبُو بَكْر) (شَاشِي) فەرموویه‌تی: بۆچوونی که هه‌له‌یه. جا هه‌ر ئەوه راسته، که ئەو فەرموویه‌تی. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

ئە گەر که‌سێکی پێگه‌یشتوو سلاوی له کۆمه‌لێک کرد، که مندالێکیان تێدا بوو، مندال‌ه‌که وه‌لامی دایه‌وه‌و، ئەوانی تر وه‌لامیان نه‌دایه‌وه، ئایا فەرزه‌که‌یان له‌سەر داده‌که‌وێت؟ ئەمه‌ش دوو بۆچوونی له‌سەر:

- دروستترینان - که (قَاضِي حُسَيْن) و شیخی (مُتَوَلّی) له‌سەر - ئەوه‌یه، که فەرزه‌که‌یان له‌سەر دانا که‌وێت. چونکه مندال‌ه‌که له‌و که‌سانه نیه، که شتی له‌سەر فەرز بێت. خو وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاویش فەرزه، بۆیه به وه‌لامدانه‌وه‌ی

مندالە که فهرزه که دانا که ویت، ههروه کو چۆن فهرزی نوێژی جه نازهی پی
دانا که ویت.

• بۆ چوونی دوه میس، که فهرمایشتی شیخ (أَبُو بَكْرٍ) (شَاشِی) ه، خاوه نی
کتیی - (حَلِیَةُ الْعُلَمَاءِ فِي مَعْرِفَةِ مَذَاهِبِ الْفُقَهَاءِ) ناسراو به - (الْمُسْتَظْهَرِي)
- که یه کیکه له هاوه لآغان - ئه وهیه: که فهرزه که ی پی داده که ویت، هه
وه کو چۆن بانگدانی مندال بۆ پیاوان دروسته و، به بانگدانه که ی ئه و، داوی
بانگدان له سه ر پیاوان داده که ویت.

منیش ده لیم: سه باره ت به نوێژ کردن له سه ر جه نازه ش، ئه وه هاوه لآغان دوو
بۆ چوونی جیاوازو مه شهوریان هه یه له سه ر دا که وتی فهرزتی ئه و نوێژه، به کردنی
له لایه ن مندالی که وه: دروستترینیان به لای هاوه لآغانه وه ئه وهیه که داده که ویت و،
فهرمایشتی نیمامی (شَافِعِي) شی له سه ر هاتوه. خواش له هه موو که س زانا تره.

باسیک: {دوباره کردنه وی سلاو نه گه ن هه موو به یه ک گه یشتیکدا}

ئه گه ر که سیک سلاوی له که سیک تر کردو، پاشان له ماوه یه کی نزیکدا پی
گه یشته وه، ئه و سونه ته بۆ جاری دوه مو جاری سیه م و زیاتریش سلاوی لی
بکاته وه و، هاوه لآغان له سه ر ئه مه یه که ده نگن. به لگه ش له سه ری بریتیه له:

ئه و هه دیسه ی که بۆمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و
موسلیمدا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، له هه دیسی
ئه و که سه ی، که نوێژی به خرابی کردوه. جا که سه که هاتوه و، نوێژی کردوه و،
پاشان هاتوه بۆ خزمه تی پێغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) و، سلاوی لی
کردوه و، نه ویش وه لامی سلاوه که ی داوه ته وه و، پێشی فهرموه: «بگه رپه ره وه
نوێژه که ت بکه ره وه. چونکه ئه وه نوێژ نه، که تۆ کردت». جا کابراش گه رپه ره وه و،

نوښه که یی کرده وه، نه و جا هاته وه، سلاوی له پټغمبه ری خوا (دروودی خوی له سر یت) کرده وه، هه تا سی جار نه کاره ی کرد.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی یت)، نه ویش له پټغمبه ری خواوه (دروودی خوی له سر یت)، که فهرموویه تی: «إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، فَلْيَسَلِّمْ عَلَيْهِ. فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجَرٌ، ثُمَّ لَقِيَ، فَلْيَسَلِّمْ عَلَيْهِ».^(۲) واته: "نه گهر یه کیلک له ئیوه گه یشته به بریاه کی دینی خوی، با سلاوی لی بکات. جا نه گهر دره ختیک یان دیواریک یان بهردو تاویریک که وته نیوانیانه وه، پاشان پتی گه یشته وه، با هه ر سلاوی لی بکاته وه."

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَنَسُ) وه (خوی لی رازی یت)، که فهرموویه تی: هاوه لانی پټغمبه ری خوا (دروودی خوی له سر یت)، رییان ده کردو ده هاتن و ده چوون. جا نه گهر داریک یان بهرزیایه که بهاتایه ته پیشیان، ده بوون به دوو به شه وه، بو لای راست و بو لای چه پ. پاشان له و دیوی نه وه وه ده گه یشته وه به یه کترو، سلاویان له یه کتر ده کرد.^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۳ / به ژماره: ۷۲۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۷ / به ژماره: ۳۹۷.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۲ / به ژماره: ۵۲۰۰. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) به. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۱۸.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۲۳ / به ژماره: ۲۴۵. ههروه ها نیمامی بوخاریش له (الْأَدَبُ الْمَفْرَد) و نیمامی (طَبْرَانِي) ش له (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَط) دا ریوایه تیان کرده وه، شیخی (هَيْثَمِي) ش سه باره ته به ریوایه ته که ی نیمامی (طَبْرَانِي) فهرموویه تی: رسته که ی (حَسَن) به. بروانه: الْأَدَبُ الْمَفْرَد / ۳۴۹ / به ژماره: ۱۰۱۱، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَط / ۸ / ۶۹ / به ژماره: ۷۹۸۷، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۸ / ۳۴ / به ژماره: ۱۲۷۵۲. ۱۱۳

باسيڭ: {سلاو كردنى دوو كەسى بە يەك گە يىشتوو ئە يەك كاتدا}

ئە گەر دوو كەس بە يەك گە يىشتوو، ئە يەك كاتدا ھەريەكەيان سلاوى لەوى تريان كرد، يان يەككىيان دواى ئەوى تريان سلاوى كرد، ئەو (قَاضِي حُسَيْن) و شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموويانە: ھەريەكە لەو دوو كەسە دەبن بە سلاو كەر. بۆيە پيويستە لەسەر ھەريەكەيان وەلامى سلاوى ئەوى تريان بداتەو.

شىخى (شَاشِي) فەرموويەتى: ئەمە جىگەى سەرنجە. چونكە ئەو تەعبىرەى بۆ سلاو كردن بەكار دەھىترىت، بۆ وەلامدانەو ھەش دەشيت. بۆيە ئە گەر يەككىيان لەدواى ئەوى تریانەو ھېو، ئەو دەيىتە وەلام. بەلام ئە گەر ھەردووكيان بە يەك جار بو، ئەو نايىتە وەلام.

جا بۆچوونى راست ئەمەيە، كە شىخى (شَاشِي) فەرموويەتى.

باسيڭ: {ھوكمى ئەو كەسەى دىگات بە كەسىكى ترو، پىي دەلىت:

(وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ)

ئە گەر كەسىك كەشت بە كەسىكى ترو، كەسى سلاو كەر وتى: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ)، شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموويەتى: ئەو بە سلاو دانانىت. بۆيە شايستەى وەلامدانەو ھەش نە. چونكە ئەو تەعبىرە بۆ سلاو كردن ناشيت.

منىش دەلىم: بەلام ئە گەر بلىت: (عَلَيْكَ السَّلَامُ)، يان (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ)، بەبى واو، ئەو پىشەواى پاىەبەرز (أَبُو الْحَسَنِ) (وَاحِدِي) فەرموويەتى: بە سلاو كردن دادەنرىت و، پيويستىشە لەسەر كەسى بەرامبەر وەلامى بداتەو، ئە گەرچى تەعبىرە عادەتيە كەشى ھەلگىراو تەو.

جا بۆچوونى بەھىز ئەمەيە، كە شىخى (وَاحِدِي) فەرموويەتى.

ههروه‌ها زانای پایه‌برز (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) یش هه‌ر وای فه‌رموه. بۆیه پێویسته که‌سی به‌رامبه‌ر وه‌لامی سلاوه‌که‌ی بداته‌وه. چونکه ته‌عبیره‌که به سلاو داده‌نریت.

ده‌شگونجیت بوت‌ریت: له‌وه‌دا که ئایا ئه‌و ته‌عبیره به سلاو داده‌نریت، دوو بۆ‌چوونی له‌سه‌ره، وه‌کو ئه‌و دوو بۆ‌چوونه‌ی هاوه‌لانمان، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که نه‌گه‌ر که‌سی نوێ‌خوین بۆ ده‌ر‌چوونی له‌نوێ‌ژه‌که‌ی بلیت: (عَلَيْكُمُ السَّلَام)، ئایا به‌وه له‌ نوێ‌ژه‌که‌ی ده‌رده‌چیت، یان نا؟ دروست‌ترین بۆ‌چوونیان ئه‌وه‌یه که: به‌ئێ‌ ده‌رده‌چیت.

هه‌روه‌ها ده‌شگونجیت بوت‌ریت، ئه‌م که‌سه به‌هیچ جوړیک شایسته‌ی وه‌لامدانه‌وه نیه. له‌به‌ر ئه‌و هه‌دیه‌ی، که بۆمان ر‌یوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، به‌ چه‌ند ر‌شته‌یه‌کی (صَحِيح) له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو جُرَيْج) ی (هَجِيمِي) به‌وه (خوای لێ‌ پازی بیت)، که ناوی (جَابِر) ی کورپی (سَلِيم) به‌ - و‌تر‌اویشه: ناوی (سَلِيم) ی کورپی (جَابِر) ه- جا ئه‌و فه‌رموویه‌تی: جَارِيكَ هَاتَمْ بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) و، عه‌رزم کرد: (عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ). ئه‌ویش فه‌رمووی: «لَا تَقُلْ: "عَلَيْكَ السَّلَامُ"، فَإِنَّ عَلَيْكَ السَّلَامُ تَحِيَّةَ الْمَوْتَى». واته: "مه‌ئێ‌: (عَلَيْكَ السَّلَامُ)، چونکه ئه‌و ته‌عبیره بۆ سلاو کردن له‌ مردوه‌کان به‌کار ده‌هێنریت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌ی (حَسَنِی) ی (صَحِيح) به.^(۱)

منیش ده‌لێم: ده‌گونجیت ئه‌م هه‌دیه به‌ بۆ‌رونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه بیت، که باش‌ترین و ته‌واوترین ته‌عبیری سلاو کردن کامه‌یه. نه‌ك مه‌به‌سته‌که ئه‌وه بیت، که ئه‌و ته‌عبیره بۆ سلاو کردن به‌کار ناهێنریت. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا ت‌ره.

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۴ / به‌ ژماره: ۵۲۰۹، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۷۱ / به‌ ژماره: ۲۷۲۱.

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو حَامِدٍ) ی (غَزَالِي) له کتیی (إِحْيَاء) دا فەرمووێه‌تی:
 ناپه‌سه‌نده که‌سی سلاو که‌ر یه که‌جار بلیت: (عَلَيْكُمُ السَّلَام)، له‌به‌ر ئەم هه‌دیسه.
 جا بۆچوونی هه‌لبژێردراو ئەوه‌یه که سلاو کردن به‌و صیغه‌یه ناپه‌سه‌نده. خو ئە‌گه‌ر
 که‌سیک به‌و جووره سلاوی کرد، پێویسته وه‌لام بدرێته‌وه، چونکه به‌ سلاو
 داده‌نریت.

باسیک: {سلاو کردن به‌ر له قسه کردن سونه‌ته}

سونه‌ته که‌سی موسولمان به‌ر له هه‌موو قسه‌یه‌ک سلاو بکات. هه‌دیسه
 (صَحِيح) به‌کانو، کاری (سَلَف) و (خَلَف) ی ئەم ئومه‌ته‌ش له‌و باره‌وه مه‌شهورن.
 جا به‌لگه‌ی پشت پێ به‌ستراوی ئەم باسه بریتیه له‌و هه‌دیسه سه‌حیحانه‌و، له
 کاری (سَلَف) و (خَلَف) ی ئومه‌ت.

سه‌باره‌ت به‌و هه‌دیسه‌ش، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی
 (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرمووێه‌تی:
 پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فەرمووێه‌تی: «السَّلَامُ قَبْلَ الْكَلَامِ»، ئەوه
 هه‌دیسێکی لاوازه‌و، ئیمامی (تَرْمِذِي) ش فەرمووێه‌تی: ئەمه هه‌دیسێکی (مُنْكَر) ه.^(۱)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۹ / به‌ ژماره: ۲۶۹۹.

باسيک: {فهزل و گه ورمی سلاو کردن}

سلاو کردن (له وه لامدانه وه) باشره. له بهر نهو فهرمایشته ی پیغمبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، که له هه دیسی سه حیجی بوخاری و موسلیمدا هاتوه: «وَحَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ».^(۱) واته: "باشترینان نهو یانه که سلاوه که ده کات".

بویه باشر وه هایه بۆ هه ریه که لهو دوو که سه ی به یه کتر ده گهن، سووریته له سر نهو ی که نهو سلاوه که بکات.

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنن ی ئیمامی (أبو داود) دا، به رشته یه کی جوان (جید)، له هاوه لی خوشه ویست (أبو أَمَامَة) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ».^(۲) واته: "شایسته ترینی خه لکی به لوتفی خوا، نهو که سه یه که سه ره تا سلاو له خه لکی ده کات".

له ریوایه ته که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا هاتوه، که عه رزی پیغمبه ر کراوه: نه ی پیغمبهری خوا، دوو پیاو به یه کتر ده گهن، کامیان سلاو بکات؟ نهویش فهرمووی: «أَوَّلَاهُمَا بِاللَّهِ تَعَالَى».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۶ / به ژماره: ۵۷۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۴ / به ژماره: ۲۵۶۰.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۵۱۹۷.

(۳) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۶ / به ژماره: ۲۶۹۴.

باسی ئەو حالەتانهی که سلاو کردن تیئاندا سونەتەو، ئەوانەش که

تیئاندا ناپەسەندەو، ئەوانەش که تیئاندا (مُباح)ە

بزانە که ئیمە فەرمانغان پێکراوە سلاو زۆر بکەین، وەکو پێشتر باسمان کرد. بەلام سلاو کردن لە هەندیک حالەتدا زۆرتر جەختی لەسەر کراوەتووە، لە هەندیک حالەتیشدا کەمتر، لە هەندیک حالەتیشدا نەهی ئی کراوە.

سەبارەت بەو حالەتانهی که زۆر جەختی لەسەر کراوەتووەو سونەتە، ئەو لە ژمارە نایەن. چونکە سلاو کردن ئەصلە. بۆیە ئیمەش زۆر لەخۆمان ناکەین بۆ باسکردنی یە کەبە یە کە ی حالەتەکان.

بشزانە که سلاو کردن لە زیندووەکان و لە مردووەکان بەر ئەم حالەتانه دەکەون، پێشتریش لە ((کۆتیی زیکرە کالی مردوو)) دا چۆنیتی سلاو کردن لە مردوومان باس کرد.

سەبارەت بەو حالەتانهش که سلاو کردن تیئاندا ناپەسەندە، یان کەمتر جەختی لەسەر کراوەتووە، یان (مُباح)ە، ئەوانە هەلاوێرکراون لە ئەصلە کە. بۆیە پێویستە بەروونی باس بکڕین.

یە کێک لەو حالەتانه ئەو یە کە: ئەگەر سلاو لیکراوە که خەریکی میزکردن یان جوتبوون یان شتیکی لەو جۆرە بیت. کە لەم حالەتانهدا ناپەسەندە سلاوی ئی بکڕیت. خو ئەگەر کە سێک سلاوی کرد، ئەوا شایستە ی وەلامدانەو ناییت.

یە کێکیش لەو حالەتانه ئەو یە کە: کەسە سلاو لیکراوە که خەوتبیت، یان خەوێ نووچکە بیاتەو.

یە کێکیش لەو حالەتانه ئەو یە کە: کەسە که نوێژ بکات، یان خەریکی بانگدان، یان قامەت کردن بیت بۆ نوێژ، یان لە حەمام و لەو جێگانهی تردا بیت، کە سلاو کردن تیئاندا پەسەن نیه.

یه کیکیش لهو حاله تانه ئه وه یه که: خهریکی ناخواردن بیتو، پارووی له ده مه دا بیت.

جا ئه گهر که سیك لهم حاله تانه دا سلاوی لیکرد، ئه وا شایسته ی وه لامدانه وه نابیت. به لام ئه گهر له سه ر خواردن بوو، پارووی له ده مه دا نه بوو، ئه وا هیچ خراپه یه کی تیدا نه، که سلاوی لی بکریتو، پتویسته له سه ریشی وه لامی سلاوه که بداته وه.

به هه مان شیوه له کاتی کرپن و فروشن و سه رجه م مامه له کانی تریشدا سلاو هه ر ده کریتو، واجیشه وه لام بدریته وه.

سه باره ت به سلاو کردن له کاتی وتاری رۆژی جومعه ش، هاوه لانغان فه رموویانه: ناپه سه نده لهو کاته دا سلاو بکریت. چونکه نوێڤخوینه کان فه رمانیان پیکراوه به بیده نگ بوون و گوی گرتن له وتاره که. جا ئه گهر که سیك لهم حاله ته دا سلاوی کرد، ئایا وه لامی ده دریته وه؟ هاوه لانغان بۆچوونی جیاوازیان هه یه:

- هه ندیکیان فه رموویانه: وه لامی نادریته وه. چونکه که مه ترخه می کردوه.
- هه ندیکیش فه رموویانه: ئه گهر بلین بیده نگ و گوی گرتن واجبه، ئه وا وه لامی نادریته وه. ئه گهر بشلین: سونه ته، ئه وا یه کیک له ناماده بوه کان وه لامی ده داته وهو، له هه موو حاله تیکدا نابیت زیاتر له یه ک کهس وه لامی بداته وه.

سه باره ت به سلاو کردنیش لهو که سه ی که خهریکی خویندنی قورئانه، پێشه وای پایه به رز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (وَاحِدِي) فه رموویه تی: باشتر وایه سلاوی لی نه کریت. چونکه خهریکی خویندنی قورئانه. خو ئه گهر که سیك سلاوی لیکرد، ئه وا ته نها ئه وه نده به سه، که به ئامازه وه لامی بداته وه. جا ئه گهر به زمانیش وه لامی

دایه وه، ئەوا با سەرله نوێ (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکات و، ئەوجا بگهڕێته وه بۆ قورئان خوێندنه کهی.

ئهمه فهرمایشتی شیخی (وَاحِدِي) هه، جینگهی سهرنجیشه. بۆچوونی بههیزیش ئه وهیه که کهسی قورئانخوین سلّوی لّی ده گریت و، واجیشه به زمان وهلام بداته وه.

خۆ ئه گهر خهریکی نزاو پارانه وه بوو، تهواویش پوچووبوو تێداو، دلّی به تهواو هتی له لای بوو، ئه وه ده گریت بوتریت: ئه میش له وه دا که باسمان کرد وه کو ئه وه که سه وه هایه، که خهریکی خوێندنی قورئانه. بۆچوونی بههیزیش به لای منه وه سه بارهت بهم که سه ئه وه یه، که ناپه سهنده سلّوی لّی بگریت. چونکه دلّی پیتی ده شکیت و گهر ده گریت و، زۆر زیاتر له وه که سه نارچه تر ده بیت، که خهریکی خواردنه.

سه بارهت به وه که سه ش، که خهریکی تهلبیه کردنه له ئیحرامدا، ئه ویش ناپه سهنده سلّوی لّی بگریت. چونکه ناپه سهنده تهلبیه کردنه کهی بیچریتیت. خۆ ئه گهر که سیک سلّوی لیکرد، ئەوا وه کو ئیمامی (شَافِعِي) و هاوه لائمان (رهحهتی خرایان لیت) فهرموویانه: ده بیت به زمان وهلامی سلّوه که بداته وه.

باسیک: {حوکه کانی وه لامدانه وهی سلّو}

پیشتر باسی ئه وه حاله تانه مان کرد، که سلّو کردن تیاندا ناپه سهنده وه، باسی ئه وه شمان کرد، که له وه حاله تانه دا که سی سلّو کهر شایسته ی وه لامدانه وه نابیت. بۆیه ئه گهر که سه سلّو لیکراوه که خۆی ویستی وه لامی بداته وه، ئایا دروسته بۆی، یان سونه ته؟ ئه وه جووره ته فصلیککی تێدایه:

سه بارهت به وه که سه ی که خهریکی میز کردن یان کاری له وه جوړه یه، ئه وه ناپه سهنده وه لامی سلّوه که بداته وه، ئه مه شمان له سه ره تای کتیه که وه یاس کرد.

سه‌بارەت بەو کەسەش کە خەریکی ناخواردن و شتی وەهایە، ئەو سونەتە وەلامی سلاوە کە بداتەو، لەو جێگەدا کە واجب نیە لەسەری.

سه‌بارەت بەو کەسەش کە نوێژ دەکات، ئەو حەرامە بۆ وەلامدانەوێ سلاوە کە بلیت: (وَعَلَيْكُمُ السَّلَام). خۆ ئەگەر وای وتو، دەشیزانی حەرامە، ئەوا نوێژە کە ی بەتال دەبێتەو. بەلام ئەگەر نەیدەزانی، ئەو بەلای دروستترینی دوو بۆچوونە کە ی لای ئیمەو: نوێژە کە ی بەتال نابێتەو. هەروەها ئەگەر بشلێت: (عَلَيْهِ السَّلَام)، نوێژە کە ی هەر بەتال نابێتەو. چونکە دو عاو پارانەوێ، نەوێ (خِطَاب) و رۆو تێکردن.

سونەتیشە کە سی سلاو لێکراو لەناو نوێژدا بە ئاماژە وەلامی سلاو بداتەو، بە زمان هیچ نەلێت. خۆ ئەگەر لەدوای لیبوونەو لە نوێژە کە بە زمان وەلامی بداتەو، ئەو هیچ خراپەیه کی تێدا نیە.

سه‌بارەت بە کەسی بانگخوێنیش ناپەسەند نیە بە لەفزه عاده‌تیه کە وەلامی سلاو بداتەو. چونکە لەفزه کە کەمەو، بانگە کە ی بێ بەتال نابێتەو، خەلەلیشی تی ناکەوێت.

باسی ئەو کەسەى سلاوى ئى دىكرىتو، ئەوئش سلاوى ئى ناكرىتو،

ئەوئش وەلامى دىدرىتەو، ئەوئش وەلامى نادىریتەو

بزانە كە ئەو كەسە موسولمانەى، كە ناوبانگى تاوانبارى و بىدعەكارى نىە، سلاو دەكاتو، سلاوئشى ئى دەكرىت. بۆيە سونەتە ئەو سلاو بىكاتو، واجبىشە وەلامى بدىریتەو.

هاوہلاغان فەرموویانە: ئافرەت لە گەل ئافرەت وەكو پیاو لە گەل پیاو وەهایە.

سەبارەت بە ئافرەت لە گەل پیاو، پێشەوای پایەبەرز (أَبُو سَعْدِى (مُتَوَلَّى) فەرموویەتى: ئەگەر ژنى خۆى بوو، یان كەنیزەكى بوو، یان یەكێك بوو لە مەحرەمەكانى، ئەو ئەو ئافرەتە لە گەل ئەو پیاویدا وەكو پیاو لە گەل پیاو وەهایە. بۆیە سونەتە بۆ ھەریەكەیان سلاو لەوى تریان بکەن، پێوستیشە لەسەر ئەوى تریان وەلامى بداتەو.

ئەگەر ئافرەتێكى بىگەنەش بوو، ئەوا ئەگەر جوان و گەنج بوو، ترسى حەز لىكردن و دلبەردنى ھەبوو، ئەوا نابێت پیاو سلاوى ئى بىكات. خۆ ئەگەر سلاوى لىكرد، ئەوا دروست نىە ئەو وەلامى بداتەو، ناشییت ئەو سەرەتا سلاو لە پیاو بىكات. خۆ ئەگەر سلاوى لىكرد، ئەوا شایستەى وەلام نابێت. خۆ ئەگەر وەلامى داىەو، ئەوا كارێكى ناپەسەندى كردو.

بەلام ئەگەر پىرو بەتەمەن بوو، ترسى حەز لىكردن و دل بەردنى نەبوو، ئەوا دروستە ئەو سلاو لە پیاو بىكاتو، پێوستیشە لەسەر پیاو وەلامى سلاو كەى بداتەو.

ئەگەر ئافرەتەكان كۆمەلێك بوون، ئەوا دروستە پیاو سلاویان ئى بىكات. یان ئەگەر پیاو كەكان كۆمەلێكى زۆر بوون، سلاویان لە ئافرەتێك كرد، ئەوا دروستە،

ئەگەر ترسى فېتىھى تېدا نەبوو بۇ پياۋىتك يان بۇ ژنەكان، يان بۇ ژنىك يان بۇ پياۋەكان.

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە (سُنَن)ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و لە غەيرى ئەوانىشدا، لە ژنەھاۋەلى خۆشەويست (أَسْمَاء)ى كچى (يَزِيد)ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىيەتى: يىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسر بىت)، بەلاماندا تېپەرى، سالاۋى لىكردىن، ئىمەش كۆمەلە ئافرەتىك بووين.^(۱)

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموۋىيەتى: حەدىسىكى (حَسَن)ە.

ئەمەش كە من ھىنام دەقى رېۋايەتەكەى ئىمامى (أَبُو دَاوُد)ە.

سەبارەت بە رېۋايەتەكەى ئىمامى (تَرْمِذِي)ش، لەۋدا لە (أَسْمَاء)ەۋە ھاتۋە، كە يىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسر بىت) رۆژنىك بەناۋ مزگەۋتدا تېپەرى، كۆمەلە ئافرەتىكىش دانىشتىۋون، ئەۋىش بە ئاماژەى دەست سالاۋى لى كردن.

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەكەى شىخى (أَبْنُ السُّنِّي)دا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (جُرَيْر)ى كورپى (عَبْدُ اللَّهِ)ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە يىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسر بىت)، بەلاى كۆمەلە ژنىكدا تېپەرى، سالاۋى لى كردن.^(۲)

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە صەحىحى بوخارىدا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (سَهْل)ى كورپى (سَعْد)ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىيەتى: ئافرەتىكىمان لەناۋدا بو - لە رېۋايەتىكدا ھاتۋە كە پىرەژنىكىمان ھەبوو - لاسكى سلقى دەگرت، دەيكردە ناۋ مەنجهلەۋە، چەند دىكە جۆيەكىشى دەھارى. جا ئىمەش ئەگەر نوپۇزى

(۱) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۷۷۳ / بە ژمارە: ۵۲۰۴، وَسُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۸ / بە ژمارە: ۲۶۹۷، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۰ / بە ژمارە: ۳۷۰۱.

(۲) بىروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۱۴ / بە ژمارە: ۲۲۵. حەدىسىكى لاۋازە. بىروانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۳۳۴.

جومعه مان بکردایه، ده گه پراښه وهو، سلاومان لی ده کردو، نهویش خواردنه که ی ده خسته بهرده مان.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له (أُمُّ هَانِئِی کچی (أَبُو طَالِب) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له رۆزی فهغی شاری (مکه) ی پیروزدا هاتم بۆ خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، نهویش له و کاته دا خوی ده شور دو، (فَاطِمَةُ) ش پهرده ی بۆ گرتبوو، منیش سلاوم لی کرد..... نیتر تهواوی حه دیسه که ی باس کرد.^(۲)

باسیك: {حوكمی سلاو کردن له کافری (ذِمِّي)}

هاوه لاغمان سه باره ت به بیواوه ری (ذِمِّي) بۆچوونی جیاوازیان هه یه: زۆربه یان بیان وایه، که دروست نیه سلاویان لی بکریت و، هه ندیکیش فهرموویانه: سلاو لی کردن یان حه رام نیه، به لکو ناپه سه نده. خو ئه گهر ئه وان سلاویان له موسولمانیک کرد، با نهویش له وه لامیاندا بلیت: (وَعَلَيْكُمْ) و، هیچی تری بۆ زیاد نه کات.

شیخی (مَاورَدِي) باسی بۆچوونی هه ندیک له هاوه لاغمانی کردوه، که به لای ئه وان هه دروسته سلاویان لی بکریت. به لام موسولمان ده بیت ته نها بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ)، نابیت صیغه ی کۆ به کار به ییت. (واته: نه لیت: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ).

ههروه ها شیخی (مَاورَدِي) باسی بۆچوونیک تریشی کردوه، که پی وایه ئه گهر ئه وان سلاویان کرد، با موسولمان له وه لامیاندا بلیت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَام). به لام با نه لیت: (وَرَحْمَةُ اللَّهِ).

(۱) برهوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / به ژماره: ۵۸۹۴.

(۲) برهوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۹۸ / به ژماره: ۳۳۶. ههروه ها له سه حیحی بوخاریشدا

هاتوه. برهوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۴۱ / به ژماره: ۳۵۰.

جا ئەم دوو بۆچوونه هەردووکیان نامۆ و ڕەدکراوەن.

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە صەحیحی موسڵیماً، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای ئی رازی بێت)، کە پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێت) فەرموویەتی: «لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى بِالسَّلَامِ، فَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ، فَاضْطَرُّوهُ إِلَى أَضْيَقِهِ».^(۱) واتە: "ئێوە سەرەتا سلاو لە جولە کەو گاورە کان مەکەن. ئەگەر لە ڕینگەشدا بە یەکیەک لەوان گەشتن، ناچار ی بکەن بچیتە تەنگەبەری ڕینگە کەووە".

بۆشان ڕیوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسڵیماً، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَنَسُ) وە (خوای ئی رازی بێت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێت) فەرموویەتی: «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ، فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ».^(۲) واتە: "ئەگەر کەسیکی ئەهلی کتێب سلاوی ئی کردن، ئێوەش لە وەلامدا بلێن: (وَعَلَيْكُمْ)".

بۆشان ڕیوایەت کراوە لە صەحیحی بوخاریدا، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ عُمَرَ) وە (خوا لە هەردووکیان رازی بێت)، کە پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێت) فەرموویەتی: «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ الْيَهُودُ، فَإِنَّمَا يَقُولُ أَحَدُهُمْ: "السَّامُ عَلَيْكَ"، فَقُلْ: وَعَلَيْكَ».^(۳) واتە: "ئەگەر جولە کە یەك سلاوی ئی کردن، ئەو ئاگەدارین کە ئەو دەلیت: (السَّامُ عَلَيْكَ). (واتە: مردن بێت بەسەرتدا). بۆیە تۆش بلێ: (وَعَلَيْكَ)".

(۱) ڕیوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٧ / بە ژمارە: ٢١٦٧.

(۲) ڕیوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٣٠٩ / بە ژمارە: ٥٩٠٣، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٥ /
/ بە ژمارە: ٢١٦٣.

(۳) ڕیوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٣٠٩ / بە ژمارە: ٥٩٠٢. هەروەها ئیمامی موسڵیمیش
ڕیوایەتی کردووە. ڕیوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٠٦ / بە ژمارە: ٢١٦٤.

ههروهه ها له مەسه له دا زۆرێك حەدییى تریش هەن، هاووێتهى ئەمانەى باسمان
کردن. خواش له ههموو کەس زانا تره.

زانای پایه‌بەرز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلَّى) فەرموویەتی: ئەگەر موسولمانێك سالاوی
له پیاویك کردو، گومانی وابوو موسولمانه‌و، کهچی دەرکه‌وت کافره، سونه‌ته
داوای گه‌راندنه‌وه‌ی سالاوه‌که‌ی لی بکات و، پێی بلیت: (سالاوه‌که‌م بۆ
بگه‌رێنه‌ره‌وه).

مەبەستیش له‌م کاره‌ نه‌وه‌یه، که‌ وای لی بکات هه‌ست به‌ ته‌نهایى و نامۆی
بکات و، پێشانیشى بدات، که‌ هیچ جۆره‌ خۆشه‌ویستیەك له‌ نێوانیاندا نیه.

رپوایه‌تیش کراوه‌ که‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عُمَرَ) (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی
بیت)، سالاوی کردوه‌ له‌ پیاویك و، پێی وتراوه: "ئه‌وه‌ جووله‌ که‌یه". ئیتر نه‌ویش
که‌وته‌ شوێنى و، پێی فەرموو: (سالاوه‌که‌م بۆ بگه‌رێنه‌ره‌وه).^(۱)

منیش ده‌لێم: بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (مُوطَّأ)ی ئیمامی (مَالِک) دا (رەحمەتی‌ خۆی
لێت)، که‌ پرسیار کراوه‌ له‌ ئیمامی (مَالِک)، دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی سالاو له‌
یه‌هودیه‌ك یان نه‌صرانیه‌ك ده‌کات، ئایا داوای گه‌راندنه‌وه‌ی سالاوه‌که‌ی لی بکاته‌وه‌؟

(۱) ئیمامی نه‌وه‌ی نه‌یفه‌رموه‌ که‌ ئەم حەدیسە له‌ چى سه‌رچاوه‌یه‌ کدا رپوایه‌ت کراوه‌!!! جا
من ده‌لێم زانای پایه‌بەرز (عَبْدُ الرَّزَّاقِ)ی کورێ (هَمَّام) له‌ (مُصَنَّف)ه‌که‌ی خۆیدا رپوایه‌تی
کردوه‌. هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاریش له‌ (الْأَذْبُ الْمُفْرَد) داو، ئیمامی (بَيْهَقِي)ش له‌ (شُعْبُ
الْإِيمَان) دا رپوایه‌تیان کردوه‌، به‌لام له‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ئەماندا نوسراوه‌ کابراکه‌ گاور بوه،
نه‌وه‌ك جووله‌ که‌. بڕوانه: مُصَنَّفُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ / ۱۰ / ۳۹۲ / به‌ ژماره: ۱۹۴۵۸، وَالْأَذْبُ
الْمُفْرَد / ۳۸۱ / به‌ ژماره: ۱۱۱۵، وشُعْبُ الْإِيمَان / ۶ / ۴۶۲ / به‌ ژماره: ۸۹۰۶.
هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ أَبِي شَيْبَةَ)ش رپوایه‌تی کردوه‌، که‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)
به‌لای که‌سیکدا تێه‌رپوه‌و، سالاوی لی کردوه‌و، دواتر پێی وتراوه: ئه‌وه‌ جووله‌ که‌یه،
نه‌ویش پێی فەرموه: "ئه‌ی جووله‌ که‌، سالاوه‌که‌م بۆ بگه‌رێنه‌وه". بڕوانه: مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ
/ ۵ / ۲۵۹ / به‌ ژماره: ۲۵۸۶۸.

ئەویش فەرموویەتی: نەخیر. ^(۱) جا ئەمە مەزھەبی ئەو، زانای پایەبەرز (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) (مَالِکِيِّ) ش ھەللی بژاردو، پێی پەسەندە.

شیخی (أَبُو سَعْد) فەرموویەتی: ئەگەر ویستی سلاو لە بیاوهرێکی (ذِمِّي) بکات، با بە تەعبیڕێکی تری بیجگە لە سلاو بیکات. بۆ غوونە بلیت: (هَذَاكَ اللَّهُ)، یان (أُنْعِمَ اللَّهُ صَبَاحَكَ).

منیش دەلێم: ئەمە ی کە شیخی (أَبُو سَعْد) فەرموویەتی خراپ نیە، ئەگەر پێویستی بە سلاو کردن ھەبوو. بۆیە دەکرێت بلیت: (صُبَّحْتَ بِالْخَيْرِ)، یان (صُبَّحْتَ بِالسَّعَادَةِ)، یان (صُبَّحْتَ بِالْعَافِيَةِ)، یان (صَبَّحَكَ اللَّهُ بِالسُّرُورِ)، یان (صَبَّحَكَ اللَّهُ بِالسَّعَادَةِ وَالنَّعْمَةِ)، یان (صَبَّحَكَ اللَّهُ بِالْمَسْرَةِ)، یان ھەر تەعبیڕێکی تری ھاوشێو.

بەلام ئەگەر پێویستی بە سلاو کردن نەبوو، ئەوا بۆچوونی ھەلبژێردراو لەسەر ئەو، کە ھیچ نەلێت. چونکە ئەو جۆرە قسانە بیاوهرێ کە دل خۆش دەکات، جۆرە خۆشەویستە کیشی بۆ دەر دەخات، ئێمەش فەرمانغان پیکراو کە لە گەن بیاوهراندا رەق بین، نەهیشمان لێ کراو، کە خوشمان بەوین. بۆیە نابێت خۆشەویستیان بۆ دەر بپین. خواش لە ھەموو کەس زانا ترە.

ئەه باسێک: {سلاو کردن ئە کۆمەڵیکی تیکەل ئە موسولمان و ئە ھەیرە

موسولمان

ئەگەر کەسێک بە لای کۆمەڵیکدا تێپەری، کە چەند موسولمانێکیان تێدا بوو، یان موسولمانێک و چەند بیاوهرێکیان تێدا بوو، ئەوا سونەتە سلاویان لێ بکات، مەبەستیشی تەنھا موسولمانەکان، یان موسولمانە کە بیت.

(۱) بروانە: مُوطَا إِمَام مَالِك / ۲ / ۹۶۰ / بە ژمارە: ۱۷۲۳.

بۆمان رېوايت كراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَسَامَةَ) ی کورپی (زَيْد) ەو ە (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (درودی خوی لەسر بیت) به لای کۆرپێکدا تێپەری، که تیکه لێبوو له موسولمانان و موشریکه بتهسته کان و، یه هودیه کان و، سلاویشی لێ کردن.^(۱)

لقه باسیك: {حوكمی نووسینی سلاو بۆ كهسی موشريك}

ئەگەر نوسراویکی نووسی بۆ موشریکیك و، سلاو یان شتیکی لەو جۆرهی تێدا نوسیوو، ئەوا پێویسته ئەوێ تێدا بنوسی، که بۆمان رېوايت كراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هەدیسە کە ی ھاوێلی خۆشەویست (أَبُو سَفْیان) ەو ە (خوی لێ رازی بیت)، لە چیرۆکە کە ی (هَرَقْل) دا، که پێغه مبهری خوا (درودی خوی لەسر بیت) نوسیوی: (مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى هَرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى).^(۲) واتە: "لە موحەمەدی بەنده و پێغه مبهری خواوە بۆ (هَرَقْل) ی گهوهی رۆمه کان، سلاو لەو کەسە ی شوێن رێگە ی راست کەوتو ە".

لقه باسیك سه بارهت به وهی موسولمانیک دهیلت، نه گهر چوو بۆ سهردانی

کافریکی (ذِمِّي) نه خوش.

بزانه، که ھاو ە لا ئمان بۆ چوونی جیاوازیان ههیه سه بارهت به سهردانی کردنی کافری (ذِمِّي) نه خوش: کۆمه لیک به سونه تیان داناوه و، کۆمه لیکیش رێگریان لێ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۷ / به ژماره: ۵۸۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۲۲ / به ژماره: ۱۷۹۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۷ / به ژماره: ۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۹۳ / به ژماره: ۱۷۷۳.

کردوه. شَيْخِي (شَاشِي)ش باسی راجیایه که ی کردوهو، پاشان فەرموویەتی: بۆچوونی راست بەلای منەوه ئەوێه، که بوتريت: سەردانی کردنی کافری نەخۆش لە هەندێک حالەتدا دروستەو، چاوەڕێی دەستکەوتنی پاداشتیش لەو سەردانەدا لەسەر جۆری ئەو پەيوەندیە راوەستاوه که لەنیوانیان موسوڵمانەکو کافره کهدا هەیه، ئایا دراوسێهتیه، یان خزمایهتیه.

منیش دەلێم: ئەمە ی که شَيْخِي (شَاشِي) فەرموویەتی بۆچوونیکی جوانه. چونکه بۆمان پێوايهت کراوه لە صەحیحی بوخاریدا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَس)سەوه (خوای لی رازی بیت)، که مندالێکی یەهودی خزمەتی پێغه مبهري خوای ده کرد (درودی خوای لەسەر بیت). جا که نەخۆش کەوت، پێغه مبهري خوا سەردانی کردو، لای سەریدا دانیشتو، پێی فەرموو: "موسوڵمان بیه". مندالە کەش تەماشایه کی باوکی کرد، که لەوێ دانیشتیوو، باوکیشی وتی: گوێرایه لی (أَبُو الْقَاسِم) بکه. ئەوێه بوو مندالە که موسوڵمان بوو. پێغه مبهريش تەشریفی هێنایه دەرەوهو، فەرمووی: "سوپاس بۆ ئەو خوايهی، که لە ئاگر رزگاری کرد".^(۱)

بۆشان پێوايهت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە (مُسَيَّب)ی کورپی (حَزَن)سەوه – که باوکی زانای پایه بەرز (سَعِيد)ی کورپی (مُسَيَّب)سە (خوای لی رازی بیت) – ئەو فەرموویەتی: لە کاتی سەرەمەرگی (أَبُو طَالِب)دا

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۱ / ۴۵۵ / به ژماره: ۱۲۹۰. ئەم هەدیسە بەلگه یه لەسەر ئەوێ، که دروسته کهسی بیاوه ر به خزمه تکار بگيردریتو، دروستیشه به مندال بوتريت موسوڵمان بیهو، بهلگه شه لەسەر ئەوێ، که نه گهر مندال فامی پهیدا کردو، زانی کو فر مانای چیهو، دواتر مردو باوه ری نه هیناو موسوڵمان نه بوو، تووشی سزا ده بیت. بڕوانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۳ / ۲۲۱.

پیغمبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، ته شریفی هینا بۆلایو، فهرمووی: "مامه، بلی: لا إله إلا الله". ئیتر هه دیسه که ی به درێژی باس کرد.^(۱)

منیش ده لیم: ئەو کەسە ی سەردانی کافرێکی (ذمی) نەخۆش دەکات، وا باشە بۆی، کە باسی ئاینی پرۆزی ئیسلامی بۆ بکاتو، جوانی و چاکیه کانی بۆ پرووون بکاتهوهو، هانی بدات بۆیو، هه لێ بنیت له سه ر باوه ر پنه تانی، به ر له وه ی بگاته حاله تیک، که ته وبه و په شیمانی تیدا سوودی پی نه گیه نیت. ههروه ها نه گه ر دو عایشی بۆ کرد، با دو عای هیدایه ت و شتی له و جو ره ی بۆ بکات.

باسیک: {سلاو کردن له کەسی بیدعه کار}

که سی بیدعه کارو ئەو کەسە ی تاوانیکی گه وره ی ئەنجام داوه و ته وبه شیی نه کردوه، پیوسته سلاویان لی نه کریتو، وه لامی سلاویشیان نه دریته وه. ئیمامی بوخاری و زانیانی تر وه هیان فهرموه.

ئیمامی بوخاری له سه حیح که ی خۆیدا بۆ ئەم مه سه له به لگه ی به و هه دیسه هیناوه ته وه، که بۆمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له چیرۆکه که ی هاوه لێ خۆشه ویست (کعب) ی کوری (مالک) دا، که خۆی و دوو هاوړیکه ی له غه زای ته بوک دواکه وتن، (کعب) فهرمووی: پیغمبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، نه هی کرد له وه ی قسه مان له گه لدا بکریت. ههروه ها فهرمووی:

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۵۷ / به ژماره: ۱۲۹۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴ / به ژماره: ۲۴.

من ده هام بۆ خزمه تی پیغه مبهرو، سلاوم لی ده کردو، له دلی خویدا ده موت: گوايه
لیوه کانی جولانده وه بۆ وه لامدانه وه ی سلاوه کهم، یان نا؟^(۱)

ئیمامی بوخاری فهرموویه تی: هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو)
(خوا له هردووکیان رازی بیت) فهرموویه تی: سلاو له مه یخوره کان مه کهن.^(۲)

منیش ده ئیم: نه گهر که سیك ناچار بوو سلاو له سته مکاران بکات، به هوی
نه وه ی که چوو بۆلایان و، نه گهر سلاوی نه کردایه، ترسی توشبوونی زیان و
خه ساری دینه که ی یان دنیا که ی یان هردووکیانی هه بوو، نهوا با سلاویان لی
بکات.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو بَكْرٍ) ی (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) فهرموویه تی: زانایان فهرموویانه: با
سلاو له که سی سته مکار بکات و، مه به ستیشی نه وه بیت، که (السَّلام) یه کیکه له
ناوه کانی خوای گه وره، نهو کاته مانای (السَّلامُ عَلَیْکُمْ) بهم جو ره ی لی دیت: (اللَّهُ
عَلَیْکُمْ رَقِيبٌ). واته: (خوا چاودیره به سه رتانه وه).

باسیك: {سلاو کردن له مندالان}

سونه ته سلاو له مندالان بکریت.

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی
خو شه ویست (أَنْس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نهو به لای کو مه له مندالی کدا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۰۳ / به ژماره: ۴۱۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۲۰
/ به ژماره: ۲۷۶۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۷.

تیپه‌ریوه، سلاوی لیگردوونو، فەرموویەتی: پیغەمبەری خواش (دروودی خۆی لەسەر بیت) سلاوی لە منداڵان دەکرد.^(۱)

لە ڕیوایەتێکی ئیمامی موسلیمدا لە (أَنَس) هەو هاتو، کە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیت) بەلای کۆمەڵە منداڵێکدا تیپه‌ریوه، سلاوی لیگردوون.^(۲)

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و لە غەیری ئەویشدا -بە ڕشتەیه‌ك، کە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا هەدیسی پێ ڕیوایەت کراوە- لە هاوێلی خوشەویست (أَنَس) هەو (خۆی لی ڕازی بیت)، کە پیغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیت)، بەلای کۆمەڵە منداڵێکدا تیپه‌ری، کە یاریان دەکرد، ئەویش سلاوی لی کردن.^(۳)

ئەم هەدیسه‌مان لە کتێبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) و لە غەیری ئەویشدا بۆ ڕیوایەت کراوە، کە (أَنَس) لە گێڕانه‌وه‌که‌یدا فەرموویەتی: پیغەمبەر فەرمووی: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَبِيَّانُ". واتە: (منداڵینه، سلاوتان لیبیت).^(۴) خواش لە هەموو کەس زانا تره‌.

باسی نادابه‌کانی سلاوکردن، چەند مه‌سه‌له‌یکی تایبەت

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خوشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خۆی لی ڕازی بیت)، کە فەرموویەتی: پیغەمبەری خوا

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / به ژماره: ۵۸۹۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۸ / به ژماره: ۲۱۶۸.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۸ / به ژماره: ۲۱۶۸.

(۳) بڕوانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۳ / به ژماره: ۵۲۰۲.

(۴) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۱۵ / به ژماره: ۲۲۷.

(دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». ^(۱) واته: "با سوار سلاو له پیاده بکات و، پیادهش سلاو له دانیشتو بکات و، کۆمه لئى کهمیش سلاو له کۆمه لئى زۆر بکه ن".

له ریوایتیکی ئیمامی بوخاریدا هاتوه، که: «يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَاشِي وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». ^(۲) واته: "با مندان سلاو له گه و ره بکات و، پیادهش له دانیشتو، کۆمه لئى کهمیش له کۆمه لئى زۆر".

هاوه لاغان و زانایانی تریش فهرموویانه: سونه ت ئهمه یه که باسکرا. خو ئه گهر پیچه وانیه ئهمه یان کردو، کهسی پیاده سلاوی له کهسی سواری کرد، یان کهسی دانیشتو سلاوی له پیاده و له سواری کرد، ئه وه ناپه سهند نیه. وه کو پیشه وای پایه بهرز (أَبُو سَعْدٍ) و (مُتَوَلَّى) و غه یری ئه ویش فهرموویانه.

جا به پئی ئهم فهرماشته بیت، ناپه سهندیش نیه که کۆمه لئى زۆر سلاو له کۆمه لئى کهم بکه ن و، گه و رهش سلاو له مندان بکات. به لام ئهمه وازه تانه له وه ی که حق وایه ئه وان سلاو له مان بکه ن.

ئهم ئه ده بهش بو کاتیکه که دوو کهس له رینگه یه کدا به یه ک بگه ن. به لام ئه گهر که سیک چوو به سهر که سیکى دانیشتو دا، ئه وه ههر ده بیت ئه و سلاو بکات، ئیتر بچووک بیت، یان گه و ره، کهم بن یان زۆر.

شیخی (مَاورَدِيّ) ئهمه ی دوه میانی به سونه ت ناو بردوه و، ئه وه ی یه که میشیان به ئه ده بو، فهرموویه تی ئهمه یان له خوار سونه ته وه یه له فەزل ئو پاداشتدا.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۱ / به ژماره: ۵۸۷۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۳ / به ژماره: ۲۱۶۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۱ / به ژماره: ۵۸۷۷.

باسيڭ: {ناپەسەندە ئەناو كۆمەلە خەلپىڭدا تەنھا سلاۋ ئە ھەندىڭيان

{بكرىت}

شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموۋىەتى: ئەگەر پياۋىڭ گەيشت بە كۆمەللىك، ويستى تەنھا سلاۋ ئە ھەندىڭيان بىكات، ئەو ناپەسەندە. چۈنكى مەبەست لە كردنى سلاۋ دروستبۇنى خۆشەويستى و پىكەۋەبۇنە. جا لە تايەت كردنى سلاۋەكە لە ھەندىڭيان عاجز كردن و بىتاقەت كردنى ئەو كانى تىدايەو، رەنگە بىشپىت بە ھۆكارىڭ بۇ دوژمنايەتى.

باسيڭ: {ھۆكىمى سلاۋ كردن ئە جىگە قەرەبالغەكاندا}

ئەگەر كەسىڭ بە بازارپىڭدا يان بە كۆلانىڭدا زۆر تىدەپەرى، يان بە شوپىڭى ۋەھادا كە بەزۆرى خەللى تىدا بەيەك دەگەن. ئەو شىخى (مَاورَدِي) فەرموۋىەتى: لەو جىڭايانەدا تەنھا سلاۋ ئە ھەندىڭ كەس دەكرىت، لەۋانى تر ناكرىت. جا فەرموۋىەتى: چۈنكى ئەگەر سلاۋ لە ھەموو ئەو كەسانە بىكات، كە پىيان دەگات، ئەۋا بە خەللىكەۋە سەرقال دەبىت، ناپەرژىتە سەر كارو پىۋىستىيەكانى خۆى، لە داب و نەرىتەش دەردەچىت.

ھەروەھا فەرموۋىەتى: مەبەست لەۋ سلاۋ كردنەش تەنھا يەككە لەم دوو شتە: يان دەستخستى خۆشەويستى، يان لەكۆل كردنەۋى خراپە و كىشە.

باسيڭ: {تەنھا يەك جار ۋەلامى سلاۋى كۆمەللىك بىدرىتەۋە بەسە}

شىخى (مُتَوَلَّى) فەرموۋىەتى: ئەگەر كۆمەللىك سلاۋيان لە پياۋىڭ كردو، ئەۋىش لە ۋەلامدا وتى: (وَعَلَيْكُمُ السَّلَام) و، مەبەستىشى ئەۋە بوو، كە ۋەلامى ھەمويان بداتەۋە، ئەۋا فەرزى ۋەلامدانەۋى دەرھەق بە ھەمويان لەسەر

لادەچىت. ۋە ھەر بىر يەك جارى ئۆزىگە سەر ھەندىر ۋە يەك بىكەت، ئەھۋال
فەرزى ئۆزىگە سەر تەۋاۋى خەلگە لادەچىت.

باسىڭ: {سلاۋ كىرىش ۋە كۆمەلەش}

شىخى (مەۋزۇي) فەرمۇيەتتى: ئەگەر كەسكىڭ چوۋى بەسەر كۆمەلەشكى كەمى
ۋەھادا، كە يەك سلاۋ كىرىش ھەمۇيەن دەرگەرگە، ئەھۋال تەنھە يەك جارى سلاۋى
ھەمۇيەن بىكەت. خۇ ئەگەر بەتايىيەت سلاۋىش لى ھەندىكىان كىرىش، ئەھۋال زىيادە
ئەدەبەت، تەنھە يەك كەسكىش لى كۆمەلەش ۋە لىمى بىداتەھ ھەر بەسەر. خۇ ئەگەر
زىيادە لى كەسكىش ۋە لىمى دايەھ، ئەھۋال زىيادە ئەدەبەت.

بەلەم ئەگەر كۆمەلەشكى ۋەھابوۋى، كە تەنھە يەك سلاۋى بە ھەمۇيەن
ئەدەگەشەت، ۋە ھەر مەزگەلەت گەرگە، يان كۆرى ئاھەنگ، ئەھۋال سۈنەت ۋەھابە -
ئەگەر خەلگە كەي دەپنى - ھەر لى سەرھەتلى چوۋىگەرگە سلاۋى بىكەت،
بەھەش ۋە دەرگەرگە سلاۋى لى ھەمۇ ئەھۋال كەسەنە كىرىش، كە گۆيەن لى
سلاۋى كەي بۇ. ئىت ۋە لىمەنەھەي سلاۋى كە بۇ ھەمۇ ئەھۋال گۆيەن لىيە
دەپنى بە فەرزى (كەفەيە). جا ئەگەر ۋىستى لىناۋ ئەھۋال دابىشەت، ئىت سۈنەتلى
سلاۋى كىرىش لى سەر نامىنەت سەرھەت بەھۋال گۆيەن لى سلاۋى كەي نەھە. بەلەم
ئەگەر ۋىستى لىمەنەت ئەھۋال دابىشەت، كە گۆيەن لى سلاۋى كەي بۇ (ۋاتە):
لىناۋ ئەھۋال، كە گۆيەن لى سلاۋى كەي نەھە، ئەھۋال ھەر لىمەنەت دۇر بۇچوۋىيەن
ھەيە:

- يەككىيان ئەھۋال، كە بە سلاۋى كىرىش لىمەنەت يەكەم جارى سۈنەتلى سلاۋى
كىرىش بۇ ئەھۋال ھەر ھاتەتەجى. چۈنكە ھەمۇيەن يەك كۆمەلەش. بۇيە
ئەگەر سلاۋى ئەھۋال بىكەتەھ، ئەھۋال ئەدەبى بەجىيەنەھ. جا بەپنى ئەھۋال

بۆچۈنە، ھەر كام لە خەلكى مزگەوتە كە وەلا مى سلاۋە كەى داىەو، ئىپ
فەرزى (كُفَايَة) ى وەلامدانەو كە لەسەر ھەمويان لادەچىت.

• دومىشان ئەو ەيە، كە ئەگەر وىستى لەناو ئەوانەدا دابىشىت، كە
سلاۋە كەى يە كەم جاريان بى نەگەشتە، سونەتە سلاۋيان لى بكات. جا
بەپى ئەم بۆچۈنە، فەرزى (كُفَايَة) ى وەلامدانەو ى سلاۋى يە كەم لەسەر
ئەوانەى يە كەم جار لاناچىت، بەھۆى وەلامدانەو ى ئەمانەى دواترەو.

باسىك: {سلاۋ كەردن ئەكاتى چۈنە مائەو ەدا}

ئەگەر كەسىك چۈە مالى خۇيەو، سونەتە سلاۋ بكات، باو ەكو كەسىشى تىدا
نەبىت. سونەتەشە بلىت: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ).

ھەر ەھا لە سەرەتەى ئەم كىتەو ە باسى ئەو ەشان كەرد، كە سونەتە كەسىك چى
بلىت، كاتىك دەبەو ىت بچىتەو ە مالى خۇى.

ھەر ەھا ئەگەر چۈە مزگەوتىكەو، يان چۈە مالى كەسىكى ترەو، مائەكەش
كەسى تىدا نەبو، سونەتە ھەر سلاۋ بكاتو، بلىت: (السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ).

باسىك: {سلاۋ كەردن ئەكاتى بەجىيشتى كۆرەكدا}

ئەگەر كەسىك لەگەل كۆمەلىكدا دابىشتەو، پاشان ەستا بۆئەو ى بەجىيان
بەلىت و لىيان جىابىتەو، سونەت ەھايە، كە سلاۋيان لى بكات.

بۆمان رپوايەت كراو ە (سُنَنِ) ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و لە غەبرى
ئەوانىشدا، بە چەند رشتەيەكى جوان (جَيْد)، لە ھاو ەلى خۇشەويست (أَبُو

هُرَيْرَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فەرمووێهتی: پێغه مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فەرمووێهتی: «إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ، فَلْيُسَلِّمْ. فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ، فَلْيُسَلِّمْ. فَلْيَسِّتِ الْأَوَّلَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ». واته: "ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئێوه‌ گه‌یشت به‌ کۆڕێک، با سلاو بکات. جا ئه‌گه‌ر ویستی هه‌ستیت، با سلاو بکاته‌وه‌. چونکه‌ سلاو کردنی یه‌که‌م له‌مه‌ی تریان هه‌ق‌وو له‌پێشتر نیه‌".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرمووێهتی: هه‌دیسێکی (حَسَن)ه‌.^(۱)

منیش ده‌لێم: پ‌واله‌تی ئه‌م هه‌دیه‌ وا پێشان ده‌دات، که‌ واجبه‌ له‌سه‌ر دانێشتوانی کۆره‌که‌، وه‌لامی سلاوی ئه‌و که‌سه‌ بده‌نه‌وه‌، که‌ سلاوی لی کردنو به‌جێ هێشتن.

هه‌ردوو پێشه‌وای پایه‌به‌رز قاضي (حُسَيْن) و قوتاییه‌ که‌شی - که‌ شیخ (أَبُو سَعْد)ی (مُتَوَلِّي)ه‌- فەرمووێهته‌: عاده‌تی هه‌ندێک که‌س وه‌هایه‌، که‌ له‌ کاتی جیا‌ب‌و‌نه‌وه‌یان له‌ کۆمه‌لێک سلاو ده‌که‌ن. جا ئه‌م کاره‌ دوعا کردنه‌و، سونه‌ته‌ وه‌لام بدرێته‌وه‌، به‌لام واجب نیه‌. چونکه‌ سلاو کردن ته‌نها بۆ کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌، نه‌وه‌ک بۆ کاتی لێکه‌جیا‌ب‌و‌نه‌وه‌.

جا ئه‌مه‌ فەرمایشته‌ که‌ی ئه‌وانه‌.

به‌لام پێشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو بَكْر)ی (شَاشِي) پێی رازی نیه‌و، فەرمووێهتی: ئه‌وه‌ بۆچوونێکی هه‌له‌یه‌. چونکه‌ سلاو کردن له‌ کاتی ڕۆشنو به‌جیه‌یشتنیشدا سونه‌ته‌، هه‌روه‌کو چۆن له‌ کاتی هاتن و دانێشتدا سونه‌ته‌و، ئه‌و هه‌دیه‌شی له‌باره‌وه‌ هاته‌و.

جا ئه‌مه‌ی که‌ شیخی (شَاشِي) فەرمووێهتی، بۆچوونه‌ راست و دروسته‌ که‌یه‌.

(۱) پ‌روانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۴ / به‌ ژماره‌: ۵۲۰۸، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۶۲ / به‌ ژماره‌: ۲۷۰۶.

باسيڻڪ: {حوكمى سلاو كردن ئهو كه سەي، گومان وايه وهلام ناداتهوه}

ئەگەر كەسێك بەلای كەسێكى تر یان چەند كەسێكدا تێپەریو، زیاتریش گومانی وا بوو، كە ئەگەر سلاو بكات، وهلامى نادریتهوه، ئیتر یان لەبەر خۆبەگەورەزانینی کابرای بەلاداتیپەریو، یان لەبەر گوێنەدانی بە کابرای تێپەریو، یان بە سلاوه كەى، یان لەبەر شتێكى تر، ئەوا باشتر وهایه كە سلاو بكاتو، لەبەر ئەو گومانە واز لە سلاو كردن نەهێت. چونكە سلاو كردن فەرمانی پێكراوهو، كەسە فەرمانپێكراوه كەش بریتیه لە كەسە تێپەریوه كە. بەلام فەرمان نەكراوه كە دەبیست وهلام بدریتەوه، لەگەڵ ئەوهشدا دەگوێجێت كەسە بەلاداتیپەریوه كە بە هەڵە گومانی خرابى پێ برايتو، كەچى وهلامیش بداتهوه.

سەبارەت بە بۆچوونی ئەو كەسەش، كە تەحقیقی نەكردوه: گوايه "سلاو كردنى كەسە تێپەریوه كە هۆكارە بۆ تاوانباربوونی كەسە بەلاداتیپەریوه كە" ئەمە نەزانینیكى ئاشكراو، نەفامیه كى پروونه. چونكە فەرمانپێكراوه شەرعیه كان لەسەر كەسى فەرمانپێكراو داناكەون بەوینەى ئەم خەيالە پروپووجانە. خۆ ئەگەر تەماشای ئەم خەيالە پووچەللە بكەین، ئەوا دەبیست واز لە ئینكاری كردنى كارى خراب بهێنین، كە كەسێك ئەنجامى دەداتو، نازانیت خراپەو، ئیمەش زیاتر گومانغان وایست، كە بە قسەى ئیمە وازی لى ناهێت. چونكە ئینكاری كردنى ئیمەو، پێناساندنى خرابى كارە كە دەبیستە هۆكار بۆ تاوانباربوونی، ئەگەر وازی لى نەهێت. جا گومانیشى تێدا نیه، كە ئیمە بە گومانی لەم جوړه واز لە ئینكاری كردنى كارى خراب ناهێنین.

جا غوونەى هاوشیوهى ئەمە زۆرەو زانراوه. خواش لە هەموو كەس زانا تره.

ئەگەر كەسێك بە دەنگێكى وها سلاوى لە كەسێكى تر كرد، كە گوێى لیبێتو، واجب بیت لەسەرى كە وهلامى بداتهوه، ئەویش وهلامى نەدايهوه،

سونه ته گهردنی نازاد بکات و، به دهم بلیت: گهردنی نازاد ده کهم له مافی خوږم
سه بارهت به وه لآمدانه وهی سلاوه کهم، یان گهردنی نازاد کردوه له وه لآمدانه وه،
یان ته عبیریکی تری هاو شیوه. به مدهش مافه کهی نامیتیت و داده که ویت. خواش له
هموو کهس زانا تره.

بومان ریوایت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی
خوشه ویست (عبد الرحمن) ی کورپی (شبل) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی:
پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ، فَهُوَ لَهُ؛
وَمَنْ لَمْ يُجِبْ، فَلَيْسَ مِنْنا».^(۱) واته: "نهو که سهی وه لآمی سلاو بداته وه،
پاداشته کهی بو خوویه تی و، نهو که سهش وه لآم نه داته وه، نهو له نیمه نیه".

نهو که سهی سلاوی له که سیکی تر کردوه و، نهویش وه لآمی نه داوه ته وه،
سونه ته به شیوه یه کی جوان و له سه رخو پی بلیت: (وه لآمدانه وهی سلاو واجبه، بو یه
باشتر وایه بو تو وه لآم بده یته وه، تاوه کو فرزه کهت له سر لایچیت). خواش له
هموو کهس زانا تره.

باسی داوای ریگه پندان بو چوونه مالیک

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ [النور: ۲۷].

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنی) / ۱۰۸ - ۱۰۹ / به ژماره: ۲۱۱. نیمامی
(أحمد) و (طبرانی) بهم دهقه: (وَمَنْ لَمْ يُجِبْ، فَلَا شَيْءَ لَهُ) ریوایه تیان کردوه و، شیخی
(هینمی) ش فهرموویه تی: که سه کانی رشتی حه دیسه که لای هه ردو وکیان هه مان نهو
که ساندن، که له رشتی حه دیسه صه حیه کاندنا ناویان هاتوه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَاِئِدِ / ۸ /
۳۶ / به ژماره: ۱۲۷۶۲.

ههروه‌ها فەرمووێه‌تی: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ [الشُّر: ۵۹].

بۆشمان رێبایەت کراوه‌ له ههردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فەرمووێه‌تی:
پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فەرمووێه‌تی: «الاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ
لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ». ^(۱) واته: "داوای مۆلەت کردن سی‌ جاره، نه‌ گەر رێگه‌ت پێدرا،
نه‌وه‌ باشه‌و بجۆره‌ ژووره‌وه‌، نه‌ گینا بگه‌رێه‌وه‌".

هه‌روه‌ها ئه‌م سه‌ده‌یسه‌مان له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ
رێبایەت کراوه‌، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) و، له‌ غه‌یری
ئه‌ویشه‌وه‌، ئه‌وانیش له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ (درودی خوای له‌سه‌ر بیت).

بۆشمان رێبایەت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (سَهْل) ی کورپی (سَعْد) سه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فەرمووێه‌تی:
پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فەرمووێه‌تی: «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ
الْبَصْرِ». ^(۲) واته: "داوای مۆلەت کردن بۆیه‌ دانراوه‌، له‌به‌ر پاراستنی چاو له‌
ته‌ماشاکردنی ناڕه‌وا".

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۵ / به‌ ژماره: ۵۸۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۴ /
به‌ ژماره: ۲۱۵۳.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۴ / به‌ ژماره: ۵۸۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۸ /
به‌ ژماره: ۲۱۵۶.

ژووره وه، سلاوم نه کرد! پیغه مبه ریش فهرمووی: بگه پریره وه، بلی: (السَّلامُ عَلَیْکُمْ)، نایا بیمه ژووره وه؟

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) به. ^(۱)

جا نه مهی که باسمان کرد، له پیشخستنی سلاو کردن به سهر داواکردنی رینگه پیدانی چووره نه ژووره وه دا، نه وه بۆچوونه راسته کهیه. به لّام شیخی (مَاورَدِيّ) له م مهسه له دا باسی سی بۆچوونی کردوه: یه کیکیان نه مهیه وه، دوه میشیان بریتیه له پیشخستنی داواکردنه که به سهر سلاو کردنداو، سییه میشیان، که هه لّبارده وه په سه نندی خوویه تی، نه وه یه: نه گهر که سه که پیش چوونه ژووره وه چاوی به خاوه نی ماله که کهوت، نه وا با سلاوه که پیش بخت و، نه گهر چاویشی پیی نه کهوت، با داوا ی رینگه پیدانه که پیش بخت.

نه و جا نه گهر سی جار داوا ی کردو، رینگه ی پیی نه دراو، گومانی وه هابوو، که خاوه ن ماله که گوئی له دهنگی نه م نه بو، نایا دروسته زیاد له سی جار داوا بکات، یان نا؟

پیشه وای پایه به رزی مه زه بی ئیمامی (مَالِک) شیخ (أَبُو بَكْرٍ) (أَبْنُ الْعَرَبِيِّ) سه بارهت به م مهسه له باسی سی مه زه ب و بۆچوونی کردوه: یه که میان نه وه یه: که ده کریت دووباره ی بکاته وه. دوه میشیان نه وه یه: که ناییت دووباره ی بکاته وه. سییه میشیان نه وه یه: که نه گهر بهو شیوازه داوا ی کردبوو، که پیشتر باسمان کرد، نه وه با دووباره ی نه کاته وه. نه گهر به شیوازیکی تر بوو، نه وه ده کریت دووباره ی بکاته وه.

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۶۵ / به ژماره: ۵۱۷۶، وَسُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۶۴ / به ژماره: ۲۷۱۰.

شیخی (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) فەرموویەتی: دروستترین بۆچوون ئەو یە کە بە هیچ جۆریک نابێت دووبارە ی بکاتەو.

جا ئەمە ی کە ئەو بە دروستی داناو، سونەتیش هەر وا دەخوایێت (واتە: موافیقی سونەتی پیغمبەرە). خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

باسیک: {ئادابەکانی داوای مۆلەتی چوونە ژوورموه کردن}

ئەگەر کەسیک بە سلاو کردن، یان بە لەدەرگادان داوای مۆلەتی چوونە ژوورموه ی لە کەسیکی تر کردو، پێی وترا: (کی؟) پێیستە بلێت: (فلانی کۆری فلانم)، یان (فلانە کەسی ناسراو بە فلانە شت)، یان قسە یەکی لەو جۆرە بکات، بە جۆریک کە بەتەواوەتی بناسرێتەو.

ناپەسەندی شە کە تەنھا بلێت: (منم)، یان (خزمەتکارم)، یان (منالیکم)، یان (دۆستیکم)، یان هەر قسە یەکی هاوشیو ی ئەمانە.

بۆمان رپوایەت کراو لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمد، لە حەدیسە بەناوبانگە کە ی شەو رپو یە کە (الْبَسَاءُ) دا، کە پیغمبەری خوا (درودی خوی لەسەر ینت) فەرموویەتی: پاشان جو برەئیل بردم یە سەرەو بە ئاسمانی دنیاو، داوای کردنەو ی کرد، جا وترا: (کییە؟) ئەویش فەرمووی: (جو برەئیلە). وترا: (کیت لەگەڵدایە؟) فەرمووی: (مُحَمَّد). پاشان بردم یە سەرەو بە ئاسمانی دوهم و سییەم و ئەوانی ترو، لە دەرگای هەموو ئاسمانیکدا دەوترا: (کییە؟) ئەویش دەیفەرموو: (جو برەئیلە).^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۱۰ / به ژماره: ۳۶۷۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۴۸ / به ژماره: ۱۶۳.

بۆشمان رېوايەت كراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له
 ھەدیسەكەى ھاوھەلى خۆشەويست (أَبُو مُوسَى) دا، كە كاتێك پێغەمبەرى خوا
 (درودى خۆى لەسەر بێت) لەسەر بیری باخەكە دانێشتو، ئیمامى (أَبُو بَكْرٍ) تەشرىفى
 ھێناو، داواى رینگەپێدانى كردو، (أَبُو مُوسَى) ش فەرمووى: (كێھ؟) ئەویش
 فەرمووى: (أَبُو بَكْرٍ) ھ. ئەوجا ئیمامى (عُمَرُ) تەشرىفى ھێناو، داواى رینگەپێدانى
 كردو، (أَبُو مُوسَى) ش فەرمووى: (كێھ؟) ئەویش فەرمووى: (عُمَرُ) ھ. پاشان ئیمامى
 (عُثْمَانُ) یش ھەر بەو جۆرە.^(۱)

دیسان بۆمان رېوايەت كراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له
 ھاوھەلى خۆشەويست (جَابِرٌ) ھوھ (خۆى لى پازى بێت)، كە فەرموویەتى: جَارِئِكَ ھَاتَمٌ بَوَّ
 خزمەتى پێغەمبەرى خوا (درودى خۆى لەسەر بێت) و، لە ھەر گام داو، ئەویش
 فەرمووى: (ئەوھ كێھ؟) منیش ھەرزەم كرد: (منم). ئەویش فەرمووى: (منم منم!)
 ھەكو بلیت، پێى ناخۆش بوو.^(۲)

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / بە ژمارە: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸
 / بە ژمارە: ۲۴۰۳.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۰۶ / بە ژمارە: ۵۸۶۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۷
 / بە ژمارە: ۲۱۵۵.

باسيک: {خۇناساندن ئەكاتی داواي مۇلەتى چۈنە ژورمودا}

ھېچى تېدا نې ئەگەر كەسيك بەجۆرىك خۆي بناسييت، كە پىنى بناسريتهو،
ئەگەر كەسى بەرامبەر بەبى ئەو جۆرە نەيدەناسيەو، ئىز باوہ كو خۇناساندنە كەش
جۆرە گەورەيەكى تېدا يىت. وە كو ئەوہى كە بە كونىە خۆي بناسييت (واتە:
بلييت: باوكى فلانە كەسم). يان بلييت: (فلانە كەسى موفتيم)، يان (فلانە كەسى
قازيم)، يان (شيخ فلانە كەسم)، يان ھەر قسەيەكى تىرى ھاوشيوہى ئەمانە.

بۆمان رپوايەت كراوہ لە ھەردوو صەحيحى بوخارى و موسليمد، لە (أُمُّ
هَانِي) كچى (أَبُو طَالِب) ەوہ (خوای ئى رازى يىت) - كە بەپى بۆچوونى مەشھور
ناوى (فَاحْتَةَ) يەو، وتراويشە (فَاطِمَةَ) و، وتراويشە (هِنْد) - جا ئەو فەرموويەتى:
جاريك ھاتم بۆ خزمەتى پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسر يىت)، ئەويش لەو كاتەدا
خۆي دەشۆردو، (فَاطِمَةَ) ش پەردەي بۆ كردبوو، پىغەمبەر فەرمووى: (ئەوہ كيە؟)
منيش وتم: (أُمُّ هَانِي) م.^(۱)

بۆشان رپوايەت كراوہ لە ھەردوو صەحيحى بوخارى و موسليمد، لە ھاوہلى
خۆشەويست (أَبُو ذَرَّ) ەوہ - كە ناوى (جُنْدُب) ەو، وتراويشە: (بُرَيْر) - جا ئەو
فەرموويەتى: شەويك چوومە دەرەوہو، بينيم وا پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسر
يىت) بە تەنھا رى دەكات. منيش لە سيبەرى رۆشنايى مانگەوہ رېم دەكردو، ئەويش
لاي كردهوہو، بينيمى و، فەرمووى: (ئەوہ كيە؟) منيش عەرزىم كرد: (أَبُو ذَرَّ) م.^(۲)

بۆشان رپوايەت كراوہ لە صەحيحى موسليمد، لە ھاوہلى خۆشەويست (أَبُو
قَتَادَةَ) (حَارِث) كورپى (رَبِيعِي) ەوہ (خوای ئى رازى يىت)، لە ھەديسى مەسینە كەدا

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۵۷ / بە ژمارە: ۳۰۰۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۹۸ /
بە ژمارە: ۳۳۶.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۶۶ / بە ژمارە: ۶۰۷۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۸۸ /
بە ژمارە: ۹۴.

(الْمِيضَاءُ)، که داگره وه یه به سهر زۆرێک موعجیزه ی پیغمبهری خوادا (درودی خوی له سهر بیت) و، به سهر چه ند جۆرێک زانست و زانیاریدا. (أَبُو قَتَادَةَ) لهو هه دیسه دا فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) سه ری بهرز کرده وه و، فهرمووی: (ئه وه کییه؟) منیش عه رزم کرد: (أَبُو قَتَادَةَ) م.^(۱)

منیش ده لیم: هاو وینه ی ئه م جۆره خو ناساندنه زۆره، چونکه هه م پێسته و، هه م که سه که ش مه به ستی شانازی کردن نه.

نزیکی شه له م با سه وه ئه و هه دیسه ی که له سه حیحی موسلیمدا بۆمان رپوایه ت کرا وه، له ها وه لێ خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لێ رازی بیت) - که به پێی راسترین بۆ جوون ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوپی (صَخْرَه) - جا ئه و فهرموویه تی: عه رزی پیغمبهری خو ام کرد: ئه ی پیغمبهری خوا، له خوا بپارێره وه تا هیدایه تی دایکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بدات..... ئیتر هه دیسه که ی باس کرد، هه تا گه یشته ئه وی که فهرمووی: ئه و جا گه رامه وه و، عه رزم کرد: ئه ی پیغمبهری خوا، خوا پارانه وه که تی گیرا کردو، دایکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی هیدایه تدا.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۴۷۲ / به ژماره: ۶۸۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۱۹۳۸ / به ژماره: ۲۴۹۱.

باسی چەند مەسەلە یەك، كە دەبنە ئقە باسی سلاو كردن

مەسەلە یەك: {سلاو كردن ئەو كەسەى ئە حەمام دیتە دەرمووە}

پێشەوای پایه بەرز (أَبُو سَعْدِی (مُسَوَّلِی) فەرموویەتی: سلاو كردن لەكاتى هاتنە دەروە لە حەمام، بەوێى كە پێى بوتریت: (طَابَ حَمَّامُكَ)، هیچ ئەصلێكى نیه. بەلام رپوایەت كراوە، كە ئیمامى (عَلِیّ) (خوای ئازى بێت)، بە پیاویكى فەرمووە كە لە حەمام هاتۆتە دەروە: (طَهَّرْتُ، فَلَا نَجِسْتُ). واتە: (هەر خاوین بێتو، پێس نەبیت).

منیش دەلێم: ئەم جیگەیه هیچ فەرماشتێكى صەحیحى لەبارەو نەهاتووە. بەلام نەگەر كەسێك بە مەبەستى خۆشەویستى و دۆستایەتى و راکێشانی مەیلی هاورپێهەى خۆى، پێى بلێت: (أَدَامَ اللَّهُ لَكَ التَّعِيمَ)، یان دوعایەى كى تری هاوشیوێى بۆ بکات، ئەو هیچ خراپەیه كى تیدا نیه.

مەسەلە یەك: {سلاو كردن بە تەعبیریكى تر، بێجگە ئە (السَّلَامُ

عَلَيْكُمْ)}

ئەگەر كەسێك بەلای كەسێكى تردا تێپەریو، سلاوى لێكردو، وتی: (صَبَّحَكَ اللَّهُ بِالْخَيْرِ)، یان (صَبَّحَكَ اللَّهُ بِالسَّعَادَةِ)، یان (قَوَّاکَ اللَّهُ)، یان (لَا أَوْحَشَ اللَّهُ مِنْكَ)، یان ئەو تەعبیرانەى تر، كە خەلكى بەپێى عادەت بە کاریان دەهێنن، ئەو شایستەى وەلامدانەو نایب. خو ئەگەر لەبەر امبەردا كەسەكەى تر دوعای خەیری بۆ بکات، ئەوە کاریكى باشە، مەگەر هەر بیهوێت بەهیچ جورێك وەلامى نەداتەو، تاوێكو تێبگەیه نیت، كە ئەو پێچەوانەى سونەتى كردووە، وازی لە صیغەى تاییەتى سلاو كردن هێناو. هەروەها وەكو تەریبەتدانێكیش بێت بۆ ئەو بۆ كەسانى تریش، كە بایەخى تاییەتى بە سلاو كردن بدەن.

باسيڭ: { ھوكمى ماچكردنى دەست و ڤوومەتى كەسيڭ }

ئەگەر كەسيڭ ويستی دەستی كەسيڭى تر ماچ بىكات، ئەو ئەگەر لەبەر دىئانە ويستی و چاكيڭى، يان لەبەر زانست، يان پايدە بەرزى كەسە كە يىت، يان لەبەر ھەر شىڭى تى ئاينى يىت، ئەو ناپەسەند نى، بەلكو سونەتە. بەلام ئەگەر لەبەر دەولەمەندى و دىئادارى و سەر وەت و شان و شەو كەت و ناودارى كەسە كە يىت لای دىئاداران، يان لەبەر ھەر شىڭى تى ھاوشیۆەى ئەوانە يىت، ئەو زۆر ناپەسەندە.

شىڭى (مُتَوَلَّى) - كە يەككە لە ھاوہ لائغان - فەر موویەتى: ئەو كارە دروست نى. وەكو نامازەيەك بەوہى كە كارىڭى ھەرامە.

بۆشمان رپوایەت كراوہ لە (سُنَن) ى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوہ لى خوشەويست (زَارِع) - ھوہ (خوای لى رازى يىت) - كە لەناو شاندى نوینەرايەتى ھۆزى (عَبْدُ الْقَيْس) دا بوہ بۆ خزمەتى پىغەمبەرى خوا - جا ئەو فەر موویەتى: ئىمەش بە پەلە لە و لاخە كانغان دابەزىن و، دەستمان كرد بە ماچكردنى دەست و قاچى پىغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر يىت).^(۱)

دىسان چىرۆكىڭمان بۆ رپوایەت كراوہ لە (سُنَن) ى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوہ لى خوشەويست (أَبْنُ عُمَرَ) ھوہ (خوای لە ھەردووكيان رازى يىت)، كە تىيدا فەر موویەتى: ئەو جا لى نزيك بووینەوہ (مەبەستى ئەوہ يە: لە پىغەمبەرى خوا نزيكبوونەتەوہ) و، دەستمان ماچ كرد.^(۲)

سەبارەت بەوہى كە پياو ڤوومەتى مندالىڭى خۆى، يان برايەكى ماچ بىكات، يان جىگەيەكى تى ماچ بىكات، وەكو دەست و قاچ و بالۆ ران، يان ھەر

(۱) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۸ / بە ژمارە: ۵۲۲۵. ھەدىسىڭى (حَسَن) - ھە. بىروانە: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۱ / ۵۷.

(۲) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۸ / بە ژمارە: ۵۲۲۳. كەسيڭ لە رشتە كەيدايە، بەناوى (يَزِيد) ى كورپى (أَبُو زِيَاد) ھوہ، زۆرىڭ لە زانايان بە لاوازيان داناوہ.

جینگیه کی تری لاشه‌ی، به مه‌به‌ستی سۆزو به‌زه‌یی و لوتفو خۆشه‌ویستی
خزمایه‌تی، ئه‌وه سونه‌ته.

ئه‌و هه‌دیسانه‌ش که سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له هاتون زۆرو سه‌حیح و مه‌شه‌ورن،
ئێتر منداڵه که نێرینه بی‌ت یان مێینه.

به هه‌مان شیوه سونه‌ته مندالی هاورپی خۆی، یان مندالی که‌سیکی تر ماچ
بکات، به هه‌مان ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی سه‌ره‌وه.

به‌لام ماچکردنی به‌ناره‌زوو به‌یه‌کده‌نگی زانایان کارێکی هه‌رامه. ئێتر ئایا
مندالی خۆی بی‌ت یان هی که‌سیکی تر. به‌لکو به‌یه‌کده‌نگی زانایان ته‌ماشاکردنی
به‌ناره‌زووش هه‌ر هه‌رامه، ئێتر ته‌ماشاکراوه که خزم بی‌ت یان بی‌گانه.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ پازی بی‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) هه‌سه‌نی کورپی ئیمامی (عَلِيٍّ) ماچ کرد (خوای له‌هه‌ردووکیان
پازی بی‌ت)، له‌و کاته‌شدا (أَقْرَعَ) ی کورپی (حَابِس) ی (تَمِيمِيٍّ) له‌خزمه‌تدا بوو.
(أَقْرَعَ) وتی: من ده‌ منداڵم هه‌یه‌و، تاوه‌کو ئێسته هه‌یچکامیانم ماچ نه‌کردوه.
پێغه‌مبه‌ریش ته‌ماشایه‌کی کردو، فه‌رمووی: «مَنْ لَا يَرْحَمُ، لَا يَرْحَمُ».^(۱) واته: "ئه‌و
که‌سه‌ی ربه‌حم نه‌کات، ربه‌حی پی ناکریت".

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له
(عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ پازی بی‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: کۆمه‌له
عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی هاتن بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت)، جا
وتیان: "ئێوه منداڵه‌کانتان ماچ ده‌که‌ن؟" هه‌وه‌لانی‌ش وه‌لامیان دانه‌وه: "به‌لێ".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۳۵ / به‌ژماره: ۵۶۵۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۰۸
/ به‌ژماره: ۲۳۱۸.

نهوانیش وتیان: "سویند به خوا ئیمه منداله کاغان ماچ ناکهین!" پیغه مبهری خواش (دروودی خوی له سر بیت) فهرمووی: «أَوْ أَمْلِكُ أَنْ كَانَ اللَّهُ تَعَالَى نَزَعَ مِنْكُمْ الرَّحْمَةَ؟»^(۱) واته: "من چیم به دهسته، نه گهر خوی گه وره ره حم و سوزی له دلی ئیوه دهر کیشاییت".

جا نه مه دهقی په کیکه له ریوایه ته کان و، به چهند دهقیکی تریش ریوایه ت کراوه.

بوژمان ریوایه ت کراوه له صه حیخی بوخاری و له غهیری نهویشدا، له هاوه لی خوشه ویست (انس) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) (إِبْرَاهِيم) ی کوری خوی گرته باوه شه وه، ماچی کردو بونیشی کرد.^(۲)

بوژمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لی خوشه ویست (براء) ی کوری (عَازِب) هوه (خوا له هردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: کاتیک به که م جار نیمامی (أَبُو بَكْر) ته شریفی هتایه شاری مهیدنیه ی پرورزه وه، من له خزمه تیدا بووم ته شریفی برده وه ماله وه، بینی وا (عَائِشَة) ی کچی (خوی لی رازی بیت) راکشاه وه، تووشی تا بوه. ئیتر نیمامی (أَبُو بَكْر) ته شریفی برد بولای و، فهرمووی: "چونیت کچی خوم؟" نهوجا پرومه تیشی ماچ کرد.^(۳)

بوژمان ریوایه ت کراوه له کتیه کانی نیمامی (بِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابن مَاجَه) دا، به چهند پرسته په کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (صَفْوَان) ی کوری

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۳۵ / به ژماره: ۵۶۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۰۸ / به ژماره: ۲۳۱۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۹ / به ژماره: ۱۲۴۱.

(۳) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۷۷ / به ژماره: ۵۲۲۲. ههروه ها نیمامی بوخاریش نه م حه دیسه ی ریوایه ت کرده. پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۲۶ / به ژماره: ۳۷۰۴.

(عَسَّال) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: که سیکی یه هودی وتی به هاورپیه کی خوئی: وهره با بچین بو لای نهو پیغه مبه ره. نهو جا هاتن بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) و، پر سیاری نو نایه ت و به لگه یان لیگرد نیتر چه دیسه که ی باس کرد، هه تا گه یشته نهو ی که فهرمووی: نیتر که سه که و هاورپیکه ی ده ست و قاچی پیغه مبه ریان ماچ کردو، وتیان: شایه تی ده ده یین که تو پیغه مبه ریت. ^(۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به ریشه یه کی (صَحِیح) ی جوان، له (إِیَّاس) ی کورپی (دَغْفَل) هوه، که فهرموویه تی: (أَبُو نَضْرَةَ) م یینی، روومه تی چه سه نی کورپی ئیمامی (عَلِی) ماچ کرد (خوا له هه ردوکیان رازی بیت). ^(۲)

منیش ده لیم: (أَبُو نَضْرَةَ) ناوی (مُنْذِر) ی کورپی (مَالِک) ی کورپی (قُطْعَة) یه و، شوینکه و توویه کی متمانه داره (تَابِعِی ثِقَّة).

له هاوه لی خو شه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) ی شه وه هاتوه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، که (سَالِم) ی کورپی خوئی ماچ ده کردو، ده یفه رموو: "سه رتان سوور بمیتیت له بیریک، که بیریک ماچ ده کات". ^(۳)

ههروه ها له زانای پایه بهرز (سَهْل) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی (تُسْتَرِی) شه وه هاتوه، که یه کی که له دنیانه ویسته خوا به رسته کانی نه م ئومه ته (خوای لی رازی بیت)، جا نه و

(۱) بروانه: سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۷۷ / به ژماره: ۲۷۳۳، وَسُنَنُ التَّسَائِي / ۷ / ۱۱۱ / به ژماره: ۴۰۷۸، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۱ / به ژماره: ۳۷۰۵. ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: چه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِیح) هه.

(۲) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۷۷ / به ژماره: ۵۲۲۱.

(۳) بروانه: مُسْتَدْرَأُ ابْنِ الْجَعْد / ۳۱۰ / به ژماره: ۲۱۰۳، وَالتَّارِيخُ الْكَبِيرُ (الْمَعْرُوفُ بِتَارِيخِ ابْنِ أَبِي خَيْثَمَةَ) / ۲ / ۸۹۵ / به ژماره: ۳۷۹۰.

تەشرىفى دەھىنا بۆ خزمەتى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) ى (سَجِسْتَانِي) و، دەيفەرموو: ئەو
زمانەتم بۆ دەرېھىنە، كە ھەدىسى پىغەمبەرى خىۋاى بى دەگىرېتەو، با ماچى بىكەم.
ئەوئىش زىمانى دەرەھىناو، ئەمىش ماچى دەكرد.

جا كارو كردهوئى زانايانى (سَلَف) سەبارەت بەم باسە زۆر لەو زىاترە كە
بۆمىزدىت و سنورى بۆ دابىرىت. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسىك: {ماچكردنى پوخسارو شۇئىنى تىرى مردوو}

ھىچى تىدا نىە كە پوخسارى مردوئى چاكەكار بۆ پىرۆزى ماچ بىكرىت و،
ھىچىشى تىدا نىە كە كەسىك پوخسارى ھاوړتېەكى خۆى ماچ بىكات، ئەگەر لە
سەفەرىك يان شتىكى لەو جۆرە گەرايەو.

بۆمان رىۋايەت كراوہ لە صەحىحى بوخارىدا، لە (عَائِشَة) ى داىكى
ئىماندارانەو (خىۋاى لى رازى بىت)، لەو ھەدىسە درىژەى دەربارەى وەفاتى پىغەمبەرى
خىۋا (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) ھاتوہ. داىكە (عَائِشَة) فەرموويەتى: ئىمامى (أَبُو بَكْر)
تەشرىفى ھىنايە ژوورەو، پەردەكەى لەسەر پوخسارى پىرۆزى پىغەمبەرى خىۋا
لابردو، پاشان خۆيدا بەسەرىداو، (نېۋچاۋانى) ماچكردو، دەستى كرد بە گريان.^(۱)

بۆشمان رىۋايەت كراوہ لە كىتەبە كەى ئىمامى (بُرْمِذِي) دا، لە (عَائِشَة) ى داىكى
ئىماندارانەو (خىۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: ھاوړلى خۆشەويست (زَيْد) ى
كورپى (حَارِثَة) (خىۋاى لى رازى بىت) تەشرىفى ھىنايەو بۆ شارى مەدىنەى پىرۆزو،
پىغەمبەرى خواش (دروودى خىۋاى لەسەر بىت)، تەشرىفى لە مالى مندا بوو، (زَيْد) ىش
ھات بۆ خزمەتى و، داى لە دەرگاۋ، پىغەمبەرىش (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) ھەستايەو

(۱) برۋانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۱۸ / بە ژمارە: ۱۱۸۴.

بۆ پيشوازی و، کراسه کهى به شوین خۆیدا راډه کیشاو، دهستی کرده ملی و، ماچی کرد.

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

سه بارهت به دهست لهمل کردن و ماچکردنی روخساری کهسانی تر - بیجگه له مندالو لهو کهسهش له سه فهر گهراوه تهوه - نهوه ههردووکیان ناپه سه نندن. زانای پایه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (بَغَوِيّ) و غهیری نهویش له هاوه لائغان وایان فهرموه.

به لگه ی ناپه سه نندیه کهشیان بریتیه لهو حه دیسه ی، که بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاوێک عهرزی پیغه مبهری خوای کرد: نه ی پیغه مبهری خوا، یه کێک له ئیمه ده گات به برابه ک یان به هاوړپه کی خۆی، ئایا خۆی بۆ بچه مینیت هوه؟ نهویش فهرمووی: "نه خیر". پیاوه کهش عهرزی کرد: نه ی دهست بکاته ملی و، ماچی بکات؟ نهویش فهرمووی: "نه خیر". پیاوه کهش عهرزی کرد: نه ی دهستی بگریت و، تهوقه ی له گه لدا بکات؟ نهویش فهرمووی: "به لی".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۲)

منیش ده لیم: نهوه ی باسماں کرد سه بارهت به ماچ کردن و دهست لهمل کردن، که له کاتی گهراوه له سه فهر و شتی لهو جوړه دا هیچی تیدا نهوه، له غهیری نهوه حاله ته شدا ناپه سه ننده، نهوه بۆ که سیکه که (أَمْرَد) و روخسار جوان نه بیت (أَمْرَد):

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۷۶ / به ژماره: ۲۷۳۲.

(۲) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۷۵ / به ژماره: ۲۷۲۸، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۰ / به ژماره: ۳۷۰۲.

واته: گهنجی لوسکه و مولیدنه هاتوو). به لām (أمرَد) له هه موو حاله تیکدا ماچ کردنی هه رامه، ئیت له سه فهر گه رابیتته وه یان نا.

جا وا ده رده که ویت که ده ست له مل کردنیشی هه ر وه کو ماچ کردنی وه ها بیت، یان نزیك بیت لیه وه. جیاوازش نیه له م مه سه له دا له نیوان ئه وه ی، که ماچکه ره که و ماچکراوه که دوو پیای چاکه کار بن، یان دوانی خراپه کار بن، یان یه کتیکیان چاکه کار بیت. هه مووی هه ر وه کو یه که وه هایه.

مه زه به یی دروستیش به لای ئیمه وه ئه وه یه، که ته ماشا کردنی (أمرَد) ی روخسار جوان کاریکی هه رامه، باوه کو ته ماشا کردنه که ئاره زووی له گه لدا نه بیت و، ترسی فیتنه شی نه بیت. بۆیه ته ماشا کردنی (أمرَد) ی روخسار جوان هه ر وه کو ته ماشا کردنی ئافره ت هه رامه. چونکه ئه میش هه ر له مانای ئافره تدا یه.

باسیک سه باره ت به ته وقه کردن

بزانه که زانایان کۆده نگن له سه ر ئه وه ی، ته وقه کردن له کاتی به یه که گه یشتندا سونه ته.

بۆمان رپوایه ت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له زانای پایه به رز (قَتَادَة) وه، که فه رموویه تی: عه رزی هاوه لی خو شه ویست (أَسْم) م کرد (خوای لی رازی بیت): ئایا ته وقه کردن له نیوان هاوه لانی پیغه مبه ری خوا دا (دروودی خوای له سه ر بیت) هه بوو؟ ئه ویش فه رمووی: "به لی".^(۱)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه دیسی چیرۆکی ته وبه کردنه که ی هاوه لی خو شه ویست (کَعْب) ی کوپی (مَالِک) دا، که

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۱ / به ژماره: ۵۹۰۸.

(کُفَب) فەرمووی: هاوێلی خۆشه‌ویست (طَلْحَة) ی کورێ (عَبْدُ اللَّهِ) (خوای ئی رازی بیت) له‌بەرم هه‌ستاو، به‌راک‌کردن هات بۆلام، هه‌تا ته‌وقه‌ی له‌گه‌ڵدا کردم، بڕۆزبایی ئی کردم.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌ هاوێلی خۆشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که فەرموویه‌تی: کاتێک خه‌لکی یه‌مه‌ن هاتن، پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ هاوێلانی فەرموو: وا خه‌لکی یه‌مه‌ن هاتن بۆلاتان و، ئه‌وان یه‌که‌م خه‌لکێن که ته‌وقه‌یان کردبیت.^(۲)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له‌ هاوێلی خۆشه‌ویست (بَرَاء) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که فەرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فەرموویه‌تی: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا».^(۳) واته: هه‌چ دوو موسوڵمانێک نین که به‌یه‌که‌ر بگه‌ن و ته‌وقه له‌گه‌ڵ یه‌که‌ر بکه‌ن، هه‌تا خوای گه‌وره له‌ گونا‌هه‌کانیان خوش نه‌بیت به‌ر له‌وه‌ی له‌یه‌که‌ر جیا‌بینه‌وه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له‌ هاوێلی خۆشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که فەرموویه‌تی: پیاوێک عه‌رزێ پێغه‌مبه‌ری خوای کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، یه‌کێک له‌ ئیمه ده‌گات به‌

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٠٣ / به ژماره: ٤١٥٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢١٢٠ / به ژماره: ٢٧٦٩.

(۲) بڕوانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٧٧٥ / به ژماره: ٥٢١٣.

(۳) بڕوانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٧٧٥ / به ژماره: ٥٢١٢، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ٥ / ٧٤ / به ژماره: ٢٧٢٧، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ٢ / ١٢٢٠ / به ژماره: ٣٧٠٣. ئیمامی (تِرْمِذِي) فەرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌.

برایهك یان هاوړپیه کی خوځی، ئایا خوځی بو بچه مینیته وه؟ ئه ویش فهرمووی: "نه خیر".
پیاوه که عهرزی کرد: ئه ی دهست بکاته ملی و، ماچی بکات؟ ئه ویش فهرمووی:
"نه خیر". پیاوه که عهرزی کرد: ئه ی دهستی بگریت و، ته وقه ی له گه لدا بکات؟
ئه ویش فهرمووی: "به لئی".

نیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) به.^(۱)

ههروه ها له م باسه دا زوړیک حه دیسی تریش هاتوون.

بوښمان رپوایه ت کراوه له (موطأ) ی نیمامی (مالک) دا (په حه تی خوی لیت)، له
(عطاء) ی کوری (عبدالله) ی (خراسانی) ه وه، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا
(درودی خوی له سر بیت) پی فهرمووم: «تَصَافَحُوا، يَذْهَبِ الْغُلُّ، وَتَهَادُّوا، تَحَابُّوا،
وَتَذْهَبِ الشَّحْنَاءُ».^(۲) واته: ته وقه له گه ل یه کتر بکه ن تا رق و کینه له دل تاندا
نه مینیت بهرامبه ر به یه کتر، دیاری و خه لایش به یه کتر بده ن، تا یه کتر تان خوځ
بویت و، دژایه تی له نیوان تاندا نه مینیت.

منیش ده لیم: ئه مه حه دیسیکی (مُرسَل).

جا بزانه که ئه م ته وقه کردنه له کاتی هه موو به یه ك گه یشتنیکدا سونه ته.

سه باره ت به وهش که خه لکی کردوویانه به عاده ت، له دوای هه ردو نویتزی
به یانی و عه سره وه ته وقه له گه ل یه کتر ده کهن، ئه وه هیچ نه صلیکی له شه رعدا نیه
به م جوړه. به لām کارپکی خرایش نیه. چونکه ته وقه کردن خوځی سونه ته و، ئه وهش
که ئه وان له هه ندیک حاله تدا پاراستوویانه و، له زوړیک یان له زوړینه ی
حالته کاند ا که مته ر خه میان تیدا کردوه، وا ناکات که نه و کاره ی ئه وان بهر نه و
ته وقه کردنه نه که ویت، که نه صله که ی له شه رعدا هاتوه.

(۱) که میک پیشت ته خرجمان کرد.

(۲) بروانه: مُوطَأُ الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۹۰۸ / به ژماره: ۱۶۱۷.

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی کوری (عَبْدُ السَّلَام) یش (ره‌متی خوی لیت) ^(۱)، له کتبی (الْقَوَاعِد) دا فهرموویه‌تی: بیدعه پیچ به‌شه: واجب و حرام و ناپه‌سه‌ندو سونه‌ت و موباح. نه‌وجا فهرموویه‌تی: نموونه‌ی بیدعه‌ی موباح وه‌کو ته‌وقه کردن له‌دوای نویژی به‌یانی و عه‌سردا. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

منیش ده‌لیم: پتویسته خوی له ته‌وقه کردن بپاریژیت له‌گه‌ل (أَمْرَد) ی روخسار جواندا. چونکه وه‌کو له باسه‌که‌ی پیش‌ردا باسماں کرد، ته‌ماشا کردنی حه‌رامه‌و، هاوه‌لانیشمان فهرموویانه: هه‌ر که‌سیک ته‌ماشا کردنی حه‌رام بیت، ده‌ست پیوه‌دانیشی هه‌ر حه‌رامه (واته: پیست به‌ری پیست بکه‌ویت). به‌لکو ده‌ست پیوه‌دان خراپ‌زه. چونکه ته‌ماشا کردنی ئافره‌تی بیگانه‌ه‌لآله، نه‌گه‌ر که‌سه‌که یه‌ویت ماره‌ی بکات. هه‌روه‌ها له‌کاتی فروشتن و کرین و وه‌رگرتن و به‌خشین و هاوشیوه‌ی نه‌مانه‌شدا هه‌ر ته‌ماشا کردنی ئافره‌تی بیگانه‌ه‌لآله. به‌لام دروست نیه له هه‌چکام لهم حاله‌تانه‌دا ده‌ستی پیوه‌ بدریت. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

(۱) نه‌م زانا پایه‌برزه بریتیه له (عَبْدُ الْعَزِيز) ی کوری (عَبْدُ السَّلَام)، کونیه‌که‌ی (أَبُو مُحَمَّد) ه‌و، نازناوه‌که‌شی (عِزُّ الدِّين) ه‌و، ناسراوه به (سُلْطَانُ الْعُلَمَاء) (عِزِّ) ی کوری (عَبْدُ السَّلَام). کتیه‌که‌شی بریتیه له: (قَوَاعِدُ الْأَحْكَامِ فِي مَصَالِحِ الْأَنْامِ). که‌یه‌کینکه له سه‌رچاوه متمانه‌داره‌کانی زانستی (أَصُولُ الْفِقْهِ). سه‌باره‌ت به‌و زانیاریه‌ش که ئیمامی نه‌وه‌وی لیه‌وه هه‌ناویتی، بره‌انه: (قَوَاعِدُ الْأَحْكَامِ فِي مَصَالِحِ الْأَنْامِ (مُرَاجَعَةٌ وَتَعْلِيلٌ: طه عَبْدُ الرَّزُوفِ سَعْد) /

باسيک: {نادابه کانی تهوقه کردن}

له گهڻ تهوقه کردندا ږو خوښی و داوای لیخوښبون کردن و شتی تریش سونه تن.

بزمان ږیوایت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له هاوہلی خوښه ویست (أبو ذر) هوه (خوای لی بازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) پی فهرمووم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ».^(۱) واته: "هیچ کاریکی باش و چاک به بچووک و کهم بایه خ مهزانه، باوه کو نه وهش بیت که به ږوویه کی کراوه و خوښه وه بگهیت به برایه کی دینی خوت".

بوشمان ږیوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنی) دا، له هاوہلی خوښه ویست (براء) ی کوری (عازب) هوه (خوا له همدروکیان بازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ الْمُسْلِمِينَ إِذَا اتَّقُوا، فَتَصَافَحَا، وَتَكَاشَرَا بُودُ وَتَصِيحَةً، تَنَاطَرَتْ خَطَايَاهُمَا بَيْنَهُمَا».^(۲) واته: "به راستی نه گهر دوو موسولمان به یه کتر بگهن و، تهوقه بگهن و، به خوښه ویستی و دلسوزیه وه بزه و پیکه نین له گهڻ یه کتر دا بگهن، هه له و تاوانه کانیان له نیوانیاندا داده وه ریت".

له ږیوایه ټیکشدا هاتوه: «إِذَا اتَّقَى الْمُسْلِمَانِ، فَتَصَافَحَا، وَحَمِدَا اللَّهَ تَعَالَى، وَاسْتَغْفَرَا، غَفَرَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - لَهُمَا».^(۳) واته: "نه گهر دوو موسولمان به یه کتر

(۱) ږوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۶ / به ژماره: ۲۶۲۶. ئیمامی نه وه وی فهرموویه تی: وشه ی (طَلْق) به سی جور ږیوایت کراوه: (طَلْق) و (طَلْق) و (طَلْق). ږوانه: شَرْحُ التَّوْرِي عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ / ۱۶ / ۱۷۷.

(۲) ږوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنی) / ۱۰۱ / به ژماره: ۱۹۵. شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) فهرموویه تی: رسته کهی لاوازه. ږوانه: عُجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۵۵.

(۳) ږوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنی) / ۱۰۰ / به ژماره: ۱۹۳. شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) فهرموویه تی: بهم دهقه لاوازه. ږوانه: عُجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۵۱.

گه‌یشتن و، ته‌وقه‌یان کرد و، سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌یان کرد و، داوای لی‌خو‌شبو‌ونیان لی‌کرد، خوای گه‌وره‌ش لی‌یان خو‌شده‌بی‌ت."

بو‌ثمان ربوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (اُنس) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، نه‌ویش له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سر بی‌ت)، که فهرموویه‌تی: «مَا مِنْ عَبْدَيْنِ مُتَحَابِّينِ فِي اللَّهِ، يَسْتَقْبِلُ أَحَدُهُمَا صَاحِبَهُ، فَيُصَافِحُهُ، فَيُصَلِّيَانِ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِلَّا لَمْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى تُغْفَرَ ذُنُوبُهُمَا مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ».^(۱) واته: "هیچ دوو به‌نده‌یه‌ک نیه، که له‌به‌ر خوا‌یه‌ک‌ریان خو‌شبو‌ی‌ت و، یه‌کی‌کیان پی‌شو‌ازی له‌وی تریان بکات و، ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا بکات و، هه‌ردوو‌کی‌شان سه‌لاوات له‌سر پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌بدن، نه‌وا له‌یه‌ک‌تر جیا‌نابنه‌وه، هه‌تا خوای گه‌وره له‌تاوان و گونا‌هی پی‌ش‌ترو دواتریشیان نه‌بو‌وری‌ت".

دیسان بو‌مان ربوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (اُنس) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، که فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بی‌ت)، ده‌ستی که‌سی‌کی گر‌تی‌ت و ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا کرد‌بی‌ت و، دواتر لی‌ی جیا‌بو‌وی‌ته‌وه، فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».^(۲)

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۰۰ - ۱۰۱ / به ژماره: ۱۹۴. حه‌دیس‌یکی لاوازه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۱۰ / ۲۷۵ / به ژماره: ۱۷۹۸۷، وَإِخَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ بِزَوَائِدِ الْمَسَانِيدِ الْعَشْرَةِ (للْبُوصَيْرِيِّ) / ۶ / ۴۰ / به ژماره: ۵۲۸۰، وَالْقَوْلُ الْبَصِيرُ / ۴۴۹، وَغَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۵۲ - ۲۵۳.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۰۵ / به ژماره: ۲۰۴. رسته‌که‌ی (حَسَن) هه‌. پروانه: غَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۶۳.

باسيک: {خوچه ماندنه وه بۆ که سيک به عینوانی سلاو ناپه سەنده}

پشت چه ماندنه وه بۆ هه موو که سيک له هه موو حاله تیکدا ناپه سەنده.
به لگه که شی بریتیه له وه هه دیسه ی هاره لی خو شه ویست (أَنَسَ) (خوای لی یازی بیت)،
که له دوو باسه که ی پشتردا هینامان، که کابرا پرساری له پیغه مبهری خوا کرد:
"نایا خو ی بۆ بچه مینته وه؟" تهویش فهرمووی: "نه خیر".

ئهمهش هه دیسیکی (حَسَن) بوو، وه کو باسمان کردو، هیچ هه دیسیکیش نه هاتوه
دژایه تی بکات. بۆیه ناکریت سه ریچی لی بکریت و، ناییت که سیش به وه
هه لبخه له تیت که خه لکانیکی زۆر ئه یکه ن، له وانیه ی که به کهسانی زاناو به
پیاوچاک و به پایه بهرز داده نرین. چونکه شوینکه وتن ته نها بۆ پیغه مبهری خوایه
(دروودی خوای له سه ر بیت). خوای گه و رهش فهرموویه تی: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [النحر: ۷] واته: {ئهو ی پیغه مبهری خوا بۆی هیناون و پی
داون، ئیوهش دهستی پیوه بگرن و وه ریگرن و په ی رهوی لی بکه ن، ئه وهش ئه وه نه هی
لی کردوون، ئیوهش وازی لی بهیتن و، توخنی مه که ون}.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [التور: ۶۳] واته: {که واته با ئه وانیه ی سه ریچی له فهرمانی
پیغه مبهری خوا ده که ن، ترسی ئه وه یان هه بیت که ئاشووب و به لایه کیان تووش
بیت، یان سزایه کی ئازارایان تووش بیت}.

پشتریش له ((کتیی زیکره کانی مردوو)) دا فهرماشتیکمان له خواناسی
پایه بهرز (فُضِّلَ) ی کوری (عِیَاض) سه وه هینا، که ئهمه واتا که یه تی: "شوین رینگه ی
راست بکه وه و، که می شوینکه و توانیشی زیانت لی نه دات و، خوشت له رینگه ی
گرمایی پارێزه و، هه لیش مه خه له تی به زۆری ئه وه تیاچوانه ی که له سه رینی".
ته و فیکیش ته نها به دهستی به خوایه.

باسيڻڪ: {ههستانه وه نه بهر كه ساني گه وروه و پايه بهر ز دروسته}

نه گهر كه سيڻڪ هاته ژو وروه وه بۆ جيگه بهك و تۆش له بهري ههستايت وه، نه وه به لاي ئيمه وه كار يكي سونه ته، نه گهر كه سه كه فه زل و گه وروه يه كي ناشكر اي تيدابوو، وه كو خوينده واري و زانايي، يان پياوچاكي، يان پايه بهرزي، يان سهر په رشتياريه كي به پاريز، يان نه گهر مافي لييوون (ولادة) ي به سهر ته وه هه بوو، يان خزميني به ته مه ن بوو، يان شتيكي له و جوړه.

جا نه م ههستانه وه يهش بۆ چا كه كاري و ريز گرته، نهك بۆ روو پامايي و به گه وروه زانين.

كارو هه لئس و كه وتي زاناياني (سلف) و (خلف) يش هه ر له سه ر نه وه هاتوه و بهرده وامه، كه ئيمه به په سه ندمان زانيوه و هه لمان بژاردوه.

منيش له مباره وه كتيبيكي به چو وكي تايه تيم داناوه، نه و هه ديس و فره مايشت و كرده وانه ي زاناياني (سلف) و (خلف) م تيدا كو كردوته وه، كه ده به به لگه له سه ر نه وه ي باسم كرد. هه ووه ها نه و شتانه شم تيدا باس كروه، كه پيچه وانه ي نه وه ن و، به رووني وه لآم داونه ته وه. بۆيه نه و كه سه ي له شتيك له و باره وه كي شه و جوړه تينه گه يشتنيكي هه يه و، هه زيش ده كات نه و كتيبه ي من بخوييتته وه، ئوميدم هه يه - نه گهر خوي گه وروه بيه ویت - كي شه و تينه گه يشتنه كه ي نه مييت. خواش له هه موو كهس زانا تره.^(۱)

(۱) كتيبه كه شي بريته له: (الترخيص بالقيام لذوي الفضل والمزية من أهل الإسلام).

باسيڭ: {رؤيشتن بۇ خزمەتى پياوچاكان}

سەردانى پياوچاكان و برايان و دراوسيڭان و ھاورپيان و خزمان و رېنز گرتنيان و، چاڪە لە گەلدا كردنيان و، ھەبوونی پەيوەندى لە گەلئاندا سونەتيكى دوپاتكراوھە.

جا زەبى ئەم سەردان و پەيوەنديانە بە پى جياوازی حالو پلە و كاتى ئەوان دەگۆرپت. بۆيە دەبىت سەردانە كان بۆلايان بە جۆرېك بىت، ئەوان پىيان ناخۆش نەبىت و، لە كاتىكيشدا بىت، كە پى رازى بن.

حەدىسو فەرمايشتى ھاوەلانو شوينكە وتوانيش لەمبارەو زۆرو مەشھورن. يەكېك لە جواترنيان بریتە لەو حەدىسەى كە لە صەحیحى موسلىمدا بۆمان رىوايەت كراو، لە ھاوەلى خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لى رازى بىت)، ئەويش لە پىغەمبەرى خواو (درودى خوای لەسەر بىت)، كە پياوېك سەردانى براپەكى خوای كرده لە لادىيەكى تر. خوای گەورەش لەسەر رېنگەكەى فرىشتەپەكى دانا. جا كە پى گەيشت، فرىشتەكە پى فەرموو: "بۆ كوى دەچىت؟" ئەويش وتى: "بۆلاى براپەكى خۆم لەو لادىيە". فرىشتەكە فەرموو: "ئایا بەرژەوەندىەكت لایەتى و، دەتەوېت بىپاريزىت و ئاگات لى بىت؟" ئەويش وتى: "نەخىر، بىجگە لەوەى كە لەبەر خاترى خوا خوشم دەوېت". فرىشتەكەش فەرموو: دەى من نىردراوى خوای گەورەم بۆلاى تۆ، تا پىت بلىم: خوای گەورەش تۆى خوش دەوېت، وەكو تۆ ئەوت لەبەر خاترى خوا خوش دەوېت.^(۱)

بۆشمان رىوايەت كراو لە ھەردوو كتيبەكەى ئىمامى (ترمذى) و (ابن ماجه) دا، لە ھاوەلى خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا، أَوْ زَارَ أَخًا لَهُ

(۱) برۋانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۸ / بە ژمارە: ۲۵۶۷.

فِي اللَّهِ، نَادَاهُ مُنَادٍ: أَنْ طُبْتُ، وَطَابَ مَمَشَاكَ، وَتَبَوَّاتَ مِنَ الْجَنَّةِ مَنْزِلًا^(۱)». واته: "ئەو كەسەى لەبەر خوا سەردانى نەخۆشێك یان براىەكى خۆى بكات، بانگكەرێك بانگی دەكات و، بێ دەلیت: یاخو لە تاوان خاوین بیتەو و لە دنیا بەختەو و بژیت و، ڕینگەى بەختەو و ڕى دوا ڕۆزیش بگرتە بەرو، پلەو پایەىەكى گەورەشت دەست بکەوێت و، بەهەشت بیتە جینگە و مەنزلت".

باسیك سەبارەت بەوێ كە سونەتە كە سیك داوا ئە ھاوڕێیەكى چاكی

خۆى بكات، كە سەردانى بكات و، زۆریش سەرى ئى بدات

بۆمان ڕیوايەت كراوە لە صەحیحى بوخارىدا، لە ھاوڕێى خۆشەویست (ابنُ عَبَّاس) ەو (خوا لە ھەردووکیان ڕازی بیت)، كە ھەرموویەتی: پێغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بیت)، بە جوبرەئیلێ ھەرمو: «مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَزُورَنَا أَكْثَرَ مِمَّا تَزُورُنَا؟»، واتە: "ئەو چى ڕینگیت لى دەكات، كە زیاتر لەمە سەردانمان بكەیت؟". ئیتر ئەم نایەتە دا بەزى: ﴿وَمَا تَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ [مريم: ۶۴] واتە: {ئەى جوبرەئیل، بە پێغەمبەرى خوا ھەرموو: ئیمە بە ھەرمانى پەرورەدگارى تو نەبیت دانابەزین و نایەنە خوارەو، ئەوێ لەبەردەماندا ھەو، ئەوێ لەدوامانەو ھەو ھەمووى ھى خوا ھە}.^(۲)

(۱) ڕوانە: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۶۵ / بە ژمارە: ۲۰۰۸، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۶۴ / بە ژمارە: ۱۴۳۴. ئیمامى (تَرْمِذِي) ھەرموویەتی: ھەدیسیكى (حَسَن) ەو، شیخی (ابنُ حَبَّان) یش لە صەحیحە کەیدا ھیناوتی. ڕوانە: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّان / ۷ / ۲۸۸ / بە ژمارە: ۲۹۶۱.

(۲) ڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۶۰ / بە ژمارە: ۴۴۵۴.

باسی دوما کردن بۆ که سی پڑمیوو، حوکی باویشکدان

بۆمان ریوایت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْعَطَسَ، وَيَكْرَهُ التَّثَاؤُبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، وَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: "يَرْحَمُكَ اللَّهُ". وَأَمَّا التَّثَاؤُبُ، فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَثَاءَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ؛ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَثَاءَبَ، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ».^(۱) واته: "خوای گه وره پڑمینی خو شده ویت و، باویشکدانی پی ناخو شه. جا نه گهر یه کیك له ئیوه پڑمی و، سوپاس و ستایشی خوای گه وره ی کرد، نه وه ده بیت به نه رک ی سهر شانی هه موو موسولمانیک، که گوئی لیه تی، پی بلیت: خوا ره همت پی بکات (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). سه بارهت به باویشکدانیش، نه وه له شه یانه وهیه. بۆیه نه گهر یه کیك له ئیوه باویشکی بۆ هات، با چهنده له توانایدا یه بیگه ریتته وه. چونکه نه گهر یه کیك له ئیوه باویشک بدات، شه یان پی ینده که نیت".

منیش ده لیم: زانایان فهرموویانه: مانای نهم حه دیسه نه وهیه، که پڑمین هوکاره که ی باشه، که بریتیه له سوکیتی لاشه، که به هو ی که می چوار تیکه له که ی (زه رداو و خوین و به لغم و ره شاو) و، خواردنی سوکه وه پهیدا ده بیت. که نه مهش کاریکی باشه. چونکه ناره زوو لاواز ده کات و، به ندایه تی و گوپرایه لی ئاسان ده کات. به لām باویشکدان به پیچه وانه ی نه مه وهیه. خواش له هه موو که س زانا تره.

دیسان بۆمان ریوایت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ" وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: "يَرْحَمُكَ اللَّهُ". فَإِذَا قَالَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: "يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحْ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۲.

بَالَكُم»^(۱) واته: "ته گهر یه کیك له ئیوه پژی، با بلیت: سوپاس و ستایش بۆ خوا. براکەشی یان هاوړیکهشی، که گوښان لیتهتی، با بلین: خوا رهحمت پی بکات. نهوجا با نهویش بلیت: خوا هیدایهتتان بداتو، دلته حالتو کاروبارتان سازو باش بکات".

زانایان فەرموویانه: (بَالَكُم) واته: (شَأْنُكُمْ).

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویهتی: دوو پیاو له خزمهتی پتغمبهری خوادا پژمین، پتغمبهریش (دروودی خوای لهسر بیت) دوعای بۆ یه کیکیان کردو، بۆ ئهوی تریانی نه کرد. جا ئهوهی که دوعای بۆ نه کردبوو عهرزی کرد: فلانه کهس پژی، دوعات بۆ کرد، من پژمیم، دوعات بۆ نه کردم؟! پتغمبهریش فەرمووی: ئهو سوپاس و ستایشی خوای گهورهی کردو، تۆ نه تکرد!^(۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له صەحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویهتی: له پتغمبهری خوام بیستوه (دروودی خوای لهسر بیت)، که دهیغهرموو: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، فَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى، فَشَمِّتُوهُ، فَإِنْ لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ، فَلَا تُشَمِّتُوهُ»^(۳) واته: "ته گهر یه کیك له ئیوه پژیو، سوپاس و ستایشی خوای گهورهی کرد، ئیوهش دوعای خهیری بۆ بکهنو، پی بلین (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). خو ته گهر سوپاس و ستایشی خوای نه کرد، ئیوهش دوعای خهیری بۆ مه کهن".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۸ / به ژماره: ۵۸۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۲۹۹۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۲۹۹۲.

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (بَراءِی کورِی (عَازِب) هوه (خوای لَ پازی بَیت)، که فهرموویه‌تی:
پَغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر بَیت) فهرمانی پَی کردین به‌حه‌وت شتو،
نه‌هیشی لَ کردین له‌حه‌وت شت: فهرمانی پَی کردین به‌سەردانی نه‌خۆشو، به
شوینکه‌وتنی جه‌نازه‌و، به‌دوعا کردن بۆ که‌سی پَژمیوو، به‌ده‌مه‌وه‌چوونی
ده‌عه‌وتو، وه‌لامدانه‌وی سلا‌وو، هاوکاری و پشتیوانی که‌سی سته‌ملیک‌راوو،
نه‌خستنی سویند.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه (خوای لَ پازی بَیت)، ئەویش له پَغه‌مبه‌ری خواوه (درودی
خوای له‌سەر بَیت)، که فهرموویه‌تی: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ،
وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ». ^(۲) واته: "ما‌فی
موسولمان له‌سەر موسولمان پَنج شته: وه‌لامدانه‌وی سلا‌وو، سەردانی نه‌خۆشو،
شوینکه‌وتنی جه‌نازه‌و، به‌ده‌مه‌وه‌چوونی ده‌عه‌وتو، دوعا کردن بۆ که‌سی پَژمیوو".

له رپوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمدا هاتوه: «حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا
لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَأَنْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِّدْ
اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ». ^(۳) واته: "ما‌فی موسولمان له‌سەر
موسولمان شەش شته: نه‌گەر پَی گه‌یشتیت، سلا‌وی لَ بکه‌و، نه‌گەر ده‌عه‌وتی
کردیت، بچۆ به‌ده‌میه‌وه‌و، نه‌گەر دا‌وای ئامۆزگاری لَ کردیت، ئامۆزگاری بکه‌و،

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۷ / به ژماره: ۵۸۶۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۳۵ /
/ به ژماره: ۲۰۶۶.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۱۸ / به ژماره: ۱۱۸۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۴ /
به ژماره: ۲۱۶۲.

(۳) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۰۵ / به ژماره: ۲۱۶۲.

نه گهر پښم و سوپاس و ستایشی خوی کرد، توش دوعای خهیری بو بکهو، نه گهر نه خوش کهوت، سهردانی بکهو، نه گهر مردیش، شوینی تهرمه کهی بکهوه".

باسيک: {سونه ته که سی پښميو بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)}

زانایان یه کده ننگن له سهر نه ووی که سونه ته که سی پښميو له دوعای پښمینه که یه وه بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). خو نه گهر بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) نه وه باشره و، نه گهر بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)، نه وه باشره.

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) یمامی (أَبُو دَاوُد) و له غهیری نهویشدا، به رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَقُلْ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ"، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: "يَرْحَمُكَ اللَّهُ"، وَيَقُولُ هُوَ: "يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ"»^(۱) واته: "نه گهر یه کی که له نیوه پښم، با بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) و، با براهی یان هاوړیکه ی بليت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) و، با نهویش بليت: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ)".

بۆشان رپوایهت کراوه له کتبه که ی یمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) وه وه (خوا له همدروکیان رازی بیت)، که پیاویک لای نه ودا پښم و، وتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ). (أَبْنُ عُمَرَ) یش فهرمووی: منیش ده لیم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-) و، که چی

(۱) بروه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۶ / به ژماره: ۵۰۳۳، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۳ / به ژماره: ۲۷۴۱.

پیغمبره‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) وای فیرنه‌کردوین. به‌لکو فیری کردوین،
که بلیین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ).^(۱)

منیش ده‌لیم: سونه‌ته بۆ هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی گویان لییه‌تی، پی بلیین:
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، یان (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، یان (رَحِمَكَ اللَّهُ)، یان (رَحِمَكُمُ اللَّهُ). سونه‌تیشه
بۆ که‌سه پڑمیوه‌که دوا‌ی نه‌وه بلیت: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بِأَلْكُمْ)، یان (يَغْفِرُ اللَّهُ
لَنَا وَلَكُمْ).

بۆشان ریوایه‌ت کراوه له (مُوطَا) ی نیمامی (مَالِك) دا (ره‌حه‌تی خوی لیبیت)، له
نه‌وه‌وه، نه‌ویش له (نَافِع) به‌وه، نه‌ویش له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابْنُ عَمْرٍ) وه (خوا
له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نه‌گهر یه‌کیک له ئیوه پڑمیو، پی وترا:
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، با نه‌ویش بلیت: (يَرْحَمَنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ، وَيَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ).^(۲) واته:
"خوا ره‌حم به‌ ئیمه‌و به‌ ئیوه‌ش بکاتو، له ئیمه‌و له ئیوه‌ش خوش‌بیت".

جا هه‌موو نه‌مانه سونه‌تنو، هیچ شتیکی واجبیان تیدا نیه.

هاوه‌لآغان فهرموویانه: وتنی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) بۆ که‌سی پڑمیو سونه‌تی (كِفَايَة) یه.
بۆیه نه‌گهر یه‌کیک له ئاماده‌بوان بلیت، بۆ هه‌موویان جیگه ده‌گریت. به‌لام باشه
وه‌هایه که هه‌موویان بلیین، نه‌ویش له‌به‌ر رواله‌تی نه‌و فهرمایشته‌ی پیغمبره‌ری خوا
(درودی خوی له‌سر بیت)، که له هه‌دیسی (صَحِيح) دا هاتبوو: «كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ
مُسْلِمٍ سَمْعُهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: "يَرْحَمُكَ اللَّهُ"».

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۸۱ / به ژماره: ۲۷۳۸. نیمامی (حَاكِم) یش ریوایه‌تی
کرده‌و، پاشان فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح) به. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ /
۴ / ۲۹۵ / به ژماره: ۷۶۹۱.

(۲) بروانه: مُوطَا الْأَمَامِ مَالِك / ۲ / ۹۶۵ / به ژماره: ۱۷۳۳. رسته‌که‌ی (صَحِيح) به. به‌لکو
به‌لای نیمامی بوخاریه‌وه له هه‌موو رسته‌کان سه‌حیحه‌وه. بروانه: إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ إِلَى
مَعْرِفَةِ سُنَنِ خَيْرِ الْخَلَائِقِ (تَحْقِيق: الدُّكْتُور نُورُ الدِّين عَن) / ۵۸.

پاشان ئەمەى كە باسماڭ كۆرد سەبارەت بە سونەتوونى وتنى (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، ئەو
مەزھەبى خۆمانە.

ھاوھلانى ئىمامى (مَالِك) یش بۆچوونى جياوازيان ھەيە سەبارەت بەوھى كە
واجبە يان سونەتە:

- زانای پایەبەرز قاضي (عَبْدُالْوَهَّاب) یش ھەر وە کو مەزھەبە كەى ئىمە
فەرموویەتى: سونەتەو، يە كىكیش بىلّیت بۆ كۆمەلّیک دادەمەزرىت.
- زانای پایەبەرز (ابْنُ مُزَيْن) فەرموویەتى: لەسەر ھەموویان واجبەو، شیخی
(ابْنُ الْعَرَبِيِّ) ش ئەم بۆچوونەى ھەلّبژاردوھ.

باسيڭ: {ھۆكمى دوغاي خەير كۆردن بۆ كەسى پڑميو، ئەگەر ئەو (الْحَمْدُ لِلَّهِ) نەكرد}

ئەگەر كەسى پڑميو نەيوت (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، پى ناوترىت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). لەبەر ئەو
ھەدىسەى پىشوو.

جا بەلایەنى كەمەوھ بۆ وتنى (الْحَمْدُ لِلَّهِ)و، (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)و، وەلامە كەيشى
دەبىت ئەوھندە دەنگ بەرز بكا تەوھ، تا كەسى بەرامبەر گوئى لىبىت.

باسيک: {نه گهر که سی پږميو شتيکی تری وت، بيجگه نه (الْحَمْدُ لِلَّهِ)،

نخوا شايسته ی نه وه نيه، که پيی بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) {

بۆمان رپوايه ت کراوه له (سُنَنُ ي ئيمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لى خوښه ويست (سَالِم) ی کورې (عُبَيْد) ی (أَشْجَعِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموويه تی: جاريک له خزمه تی پيغه مبهري خوادا بووين (دروودی خوای له سر بیت)، نه وه بوو که سيک له ناو خه لکه که دا پږمی و، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). پيغه مبهريش فهرمووی: (وَعَلَيْكَ وَعَلَى أُمَّكَ). نه و جا فهرمووی: نه گهر یه کيکتان پږمی، با سوپاس و ستايشی خوا بکات و، - ئيز هه نديک شيوازی سوپاسکردنیشی باس کرد- نه و که سه ش له لايدايه با بليت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). نه و جا با نه ویش وه لآميان بداته وه و، بليت: (يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ).^(۱)

باسيک: {پږمین له ناو نويزدا}

نه گهر که سيک له نويزدا پږمی، سونه ته بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، خویشی بييسيت. نه مه مه زه ده بی ئيمديه.

هاوه لانی ئيمامی (مَالِك) يش سی بۆچوونيان هه يه:

یه کيکیان نه مه يه و، شتيخی (ابنُ العَرَبِيِّ) ش هه لييزاردوه و پيی په سه نده.

دوه ميشيان نه وه يه که با له دلی خویدا (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بکات.

(۱) پروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۶ / به ژماره: ۵۰۳۱، وَسُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۲ / به ژماره: ۲۷۴۰. رسته ی نه م هديسه لاوازه. چونکه يان بچرانی تيدايه، يان که سی نه ناسراو. پروانه: التَّارِيخُ الْكَبِيرُ (لِلْبُخَارِيِّ) / ۴ / ۱۰۶ / له باسی (سَالِم) ی کورې (عُبَيْد) ی (أَشْجَعِي) دا.

سیه‌میشیان، که بۆچوونی (سُحْتُون) به^(۱): نه‌ویه که نابیت (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، نه به دهنگی به‌رزو، نه له دلی خوشیدا.

باسیك: {نادابه‌کانی که‌سی پڑمیو}

نه‌گهر که‌سیك پڑمه‌ی بۆهات، سونه‌ت وه‌هایه ده‌ستی یان کراسه‌که‌ی، یان شتیکی له‌و شیوه‌ له‌سه‌ر ده‌می دابنیت‌و، ده‌نگیشی نزم بکاته‌وه.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) بپڑمایه، ده‌ستی یان کراسه‌که‌ی ده‌خسته‌ سه‌ر ده‌می‌و، ده‌نگی خو‌ی بی‌ نزم، یان که‌م ده‌کرده‌وه -راویه‌که‌ گومان‌ی ه‌دیه‌، که‌ کامیانی فه‌رموه-.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیس‌یکی (صَحِيح) به^(۲).

بۆشان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتیه‌که‌ی شتیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کور‌ی (زُبَيْر) وه‌وه (خوای له‌ ه‌ردوکیان پازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ

(۱) به (سُحْتُون) و، به (سُحْتُون) یش ده‌خوێرتیه‌وه. پروانه: كِفَايَةُ الطَّالِبِ الرَّبَّانِيِّ لِرِسَالَةِ أَبِي زَيْدٍ الْقَيْرَوَانِيِّ / ۱ / ۷۳۷. أَبُو الْحَسَنِ الْمَالِكِيُّ / تَحْقِيقُ: يُوسُفُ الشَّيْخِ مُحَمَّدُ الْبِقَاعِيُّ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوت / ۱۴۱۲ هـ.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۵ / به ژماره: ۵۰۲۹، وَسُننُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۸۶ / به ژماره: ۲۷۴۵.

وَجَلَّ - يَكْرَهُ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالتَّأْوُبِ وَالْعُطَاسِ». ^(۱) واته: "خوای گه‌وره بئی ناخوژشه ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه بو باویشکدان و بو پژمین".

بوژشان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (أُمِّ سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «التَّائِبُ الرَّفِيعُ وَالْعَاطِسُ الشَّدِيدَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ». ^(۲) واته: "باویشکدان به ده‌نگی به‌رزو، پژمینی توندو به‌هیز له شه‌یتانه‌وه‌یه".

باسیك: {حوكمی چەندبارەبوونەوی پژمین}

ئه‌گەر که‌سیك چەند جارێك به‌شوین یه‌کدا پژمی، ئه‌وا سونه‌ته بو‌هه‌موو جارێك بئی بو‌تریّت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، هه‌تا ده‌گاته سیّ جار.

بو‌مان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موس‌لیم و (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَلَمَةَ) ی کو‌ری (أَكْوَع) هه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که گو‌ئی له پیغه‌مبه‌ری خوا بو‌ه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که پیاویك له خزمه‌تیدا پژمیوه‌و، ئه‌ویش بئی فه‌رموه: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). پاشان جارێکی تر پژمیوه‌و، پیغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رمووی: ئه‌م پیاوه هه‌لامه‌تی هه‌یه.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۳ / به ژماره: ۲۶۷. هه‌دیسکی زۆر لاوازه. چونکه که‌سیك له رسته‌که‌یدا‌یه، تۆمه‌تاره به‌ درۆ کردن. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۲۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۲ / به ژماره: ۲۶۴. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه به‌ج‌رانی تیدا‌یه‌و، که‌سی نه‌ناسراویشی تیدا‌یه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۲۲.

جا ئەمە دەقى رىۋايەتە كەى ئىمامى موسلىمە.^(۱)

سەبارەت بە رىۋايەتە كەى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي)، ئەوان فەرموويانە: (سَلَمَةُ) فەرموويەتى: بِأَوَّلِكَ لَهْ خِزْمَتِي يَنْفَعُ مَبْرَى خَوَادَا (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) پۇرمى، و، مەنىش بەدىارەۋە بووم، يَنْفَعُ مَبْرَى خَوَاش (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) فەرمووى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). پاشان بۇ جارى دوم يان سىيەم پۇمىيەۋە. يَنْفَعُ مَبْرَى خَوَاش (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) فەرمووى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، ئەم پىاۋە ھەلامەتى ھەيە.

ئىمامى (تِرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ى (صَحِيح) ە.^(۲)

سەبارەت بە ھەدىسەش، كە لە (سُنَن) ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا بۇمان رىۋايەت كراۋە، لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (عَبْدُ اللَّهِ) ى كورپى (رِفَاعَةُ) ۋە (خىۋاى لى: رازى بىت)، كە فەرموويەتى: يَنْفَعُ مَبْرَى خَوَا (دروودى خىۋاى لەسەر بىت) فەرموويەتى: «يُشَمَّتُ الْعَاطِسُ ثَلَاثًا، فَإِنْ زَادَ، فَإِنْ شَمَّتَ فَشَمَّتُهُ، وَإِنْ شَمَّتَ فَلَا». ^(۳) واتە: "سى جار دوغاي خەير بۇ كەسى پۇمىو دە كرېت. جا ئەگەر زىاتر پۇمى، ئەۋە ئەگەر ويستت دوغاي خەيرى بۇ بكەۋ، ئەگەرنا بۇى مەكە"، ئەۋە ھەدىسىكى لاۋازەۋ، ئىمامى (تِرْمِذِي) لەبارەيەۋە فەرموويەتى: ھەدىسىكى (غَرِيب) ەۋ، رېشتەكەشى نەناسراۋە.

(۱) بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۲ / بە ژمارە: ۲۹۹۳.

(۲) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۷ / بە ژمارە: ۵۰۳۷، وَسُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۸۴ / بە ژمارە: ۲۷۴۳.

(۳) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۲۷ / بە ژمارە: ۵۰۳۶، وَسُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۸۵ / بە ژمارە: ۲۷۴۴.

بۆشمان رېوایەت کراوه له کتیبە کە ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، به رِشته یهك - که
 پیاویکی تێدایه، دَلْیا نیم له وهی حالی چۆنه -^(۱)، به لَام ئه وه ولای رِشته کە ی
 (صَحیح) ه، له هاوه لای خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لای پازی بیت)، که
 فەرموویه تی: گویم له پێغه مبه ری خوا وه بوو (درودی خوای له سه ر بیت)، که
 ده یفه رموو: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيُسَمِّتْهُ جَلِيسُهُ، وَإِنْ زَادَ عَلَى ثَلَاثَةٍ، فَهُوَ مَزْكُومٌ،
 وَلَا يُسَمِّتُ (تَسْمِيتٌ) بَعْدَ ثَلَاثٍ (مَرَّاتٍ)». ^(۲) واته: "ئه گەر یه کێك له ئیوه پڑمی، با
 نه و که سه ی له لایدا دانیشته دو عای خهیری بۆ بکات. جا ئه گەر زیاد له سی جار
 پڑمی، ئه وه هه لآمته تی هه یه. بۆیه له دوای سی جاره وه دو عای خهیری بۆ ناکریت".

زانایانیش سه باره ت به م حاله ته بۆ چوونی جیاوازیان هه یه:

شیخی (ابنُ العَرَبِيِّ) فەرموویه تی: وتراوه: له جاری دوه مدا پێی ده وترێك: تۆ
 هه لآمته ت هه یه. وتراویشه: له سییه م جاردا وای پێده وتریت. وتراویشه: له چواره م
 جاردا. دروستترین بۆ چوونیش ئه وه یه که له سییه م جاردا پێی ده وتریت.

ههروه ها فەرموویه تی: مانای وایه تۆ له و که سانه نیت، که له دوای ئه م جاره وه
 پێت بو تریت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). چونکه ئه مه ی که توشی تۆ بو ه هه لآمته ت و نه خو شیه،
 نه وهك پڑمین.

(۱) شیخی عه سه قه لانی فەرموویه تی: ئه م که سه برتیه له (سُلَيْمَانَ) ی کورپی (أَبُو دَاوُد) ی
 (حَرَّانِي)، که که سیکی لاوازه و، ئیمامی نه سائی له باره یه وه فەرموویه تی: که سیکی نه مین و
 متمانە دار نه. بر وانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۶۰۵.

(۲) بر وانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۱۲۶ / به ژماره: ۲۵۱. شیخ (سَلِيمُ الْهَلَالِي) له
 فەرمویه تی: رِشته کە ی زۆر لاوازه. به لَام هه دیسه که (صَحیح) ه، چونکه له چه ند
 رینگه یه کی تر وه رېوایەت کراوه. بر وانه: عَجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۰۶ - ۳۰۷.

جا ئەگەر بوتريت: خو ئەگەر پڑمینه که نه خوشی بیت، ئەوا هەر دەبیت دوعای
بۆ کەسە که بکريت و، پئی بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). چونکه ئەو له کەسانی تر زیاتر
شایانی ئەو هیه دوعای خهیری بۆ بکريت.

وہ لامي ئەم پرسیاره ئەو هیه، که به لئی سونەتە دوعای بۆ بکريت، بەلام نەك ئەو
دوعایە که بۆ پڑمین دانراوه. بەلکو دەبیت ئەو دوعایانە ی بۆ بکريت، که
موسولمان بۆ موسولمانی دەکات، له له شساعی و سەلامەتی و شتی له و جۆره، نەك
ئەو هی بۆ پڑمین به کار دیت.

باسيک: {ئەو کەسە ی گوئی له (الْحَمْدُ لِلَّهِ) کەسی پڑمیو بوو، با دوعای

خهیری بۆ بکات}

ئەگەر کەسیک پڑمی و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه کرد، ئەوا وه کو باسمان کرد، دوعای بۆ
ناکريت و پئی ناوتریت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). به هه مان شیوه ئەگەر (الْحَمْدُ لِلَّهِ) کردو،
کەس گوئی لی نه بوو. خو ئەگەر کۆمه لیک له نزیک ی بوون و، هه نديکیان گوئیان
لیبوو، هه نديکیشیان گوئیان لی نه بوو، ئەوا ته نه ا ئەوانه یان پئی ده لئین: (يَرْحَمُكَ
اللَّهُ)، که گوئیان لیبو، نەك ئەوانی تر.

شیخی (ابنُ العَرَبِيِّ) باسی ناکۆکیه کی کردوه سەبارەت به وتنی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)
له لایه ن ئەوانه ی گوئیان لی نه بو، ئەگەر گوئیان لیبوو یه کێك له هاوړپیکانیان وتی
(يَرْحَمُكَ اللَّهُ):

جا وتراوه: ئەوانیش با پئی بلئین: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). چونکه به هوی وتیه وه له لایه ن
ره فیه که یانه وه زانیویه که کابرا پڑمیوه و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یشی کردوه.

وتراویشه: نه خیر با پئی نه لئین، چونکه خو یان گوئیان له (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یه که ی
کابرا نه بو.

بشزانه نه گهر کابرا (الْحَمْدُ لِلَّهِ) هەر نه کرد، نهوا سونه ته بۆ نهو که سه ی له لایدا ناماده یه بیخاته وه بیری. نه مهش بۆچوونی هه لێ ژیر دراوه.

نیمهش بۆچوونیکه لهم جۆره مان له کتیبی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) ی شیخی (خَطَّابِي) یه وه بۆ رپوایهت کراوه، له پێشه وای پایه بهرز (إِبْرَاهِيم) ی (نَخَعِي) یه وه، چونکه نهو کاره ده چیه ژیر باسی دلسۆزی و، فرمان کردن به چاکه و، هاوکاری کردن له سهه چاکه کاری و له خوا ترسان.

شیخی (ابْنُ الْعَرَبِيِّ) فهرموویه تی: نابیت بیخاته وه بیری. جا نهو وای داناوه که نهو که سه ی کاری وا بکات نهزانه. به لām نهو لهو بۆچوونه یدا نه پینکاوه. به لکو بۆچوونی راست نهو یه که سونه ته بیخاته وه بیری، له بهر نهو هوکارانه ی باس مان کردن. ته و فیکیش ته نها به دهستی خواجه.

باسیک سه بارهت به وهی، که نه گهر که سیکی جووله که پڑمی؛

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و له غهیری نهوانیشدا، به چهند رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لێ خوشه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) یه وه (خوای لێ رازی بیت)، که فهرموویه تی: جووله که کان له خزمه تی پتعه مبه ری خوا دا (درودی خوای له سهر بیت) ده پڑمین و، ئاوا ته خوازیش بوون، که بیان بلیت: (يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ)، که چی نهو ده یفه رموو: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) یه.^(۱)

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۷ / به ژماره: ۵۰۳۸، و سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۸۲ / به ژماره: ۲۷۳۹.

باسيک: { پڙمين نه کاتي قسه کردندا }

بۆمان رپوایهت کراوه له (مُسْتَنْدِی پَشته‌وای پایه‌برز (أَبُو یَعْلَى) ی (مَوْصِلِی) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سەر بیت) فهرموویه‌تی: «مَنْ حَدَّثَ حَدِيثًا، فَعَطَسَ عِنْدَهُ، فَهُوَ حَقٌّ».^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌یه‌ک بگپ‌پته‌وه‌و، له‌کاتی گپ‌رانه‌وه‌یدا بپژمیت، ئه‌وه قسه‌که‌ی راسته".

هه‌موو که‌سه‌کانی رشته‌ی گپ‌رانه‌وه‌ی ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ متمانه‌دارو مه‌زبوتن، بیج‌که له (بَقِیَّة) ی کورپی (وَلِید)، که رای جیاوازی له‌سه‌ره‌و، زۆرینه‌ی فهرمووده‌ناسانو پَشته‌وایان ئه‌و هه‌دیه‌سه‌ی ده‌که‌ن به‌ه‌ل‌گه‌، که له (شَامِی) ه‌که‌انه‌وه‌ رپوایه‌تی کردوه، جا ئه‌م هه‌دیه‌سه‌شی له (مُعَاوِیَةَ) ی کورپی (یَحْیَى) ی (شَامِی) ه‌وه‌ رپوایه‌ت کردوه.^(۲)

(۱) بر‌وانه: مُسْتَنْدِی أَبِي یَعْلَى / ۱۱ / ۲۳۴ / به‌ ژماره: ۶۳۵۲.

(۲) ئه‌م فهرمایشته‌وا ده‌گه‌یه‌نیت، که ئیمامی نه‌وه‌وی ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ی به‌لاوه‌ په‌سه‌نده‌و، بۆ به‌ه‌ل‌گه‌ه‌یتانه‌وه‌ ده‌شیت. نه‌گه‌رچی هه‌ندیک له‌ زانایانی تر به‌ هه‌دیه‌سیکی (مَوْضُوع) و هه‌له‌سه‌راوی ده‌زانن. بر‌وانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۲۸ - ۲۹، وَكُتِفَ الْخَفَاءُ وَمُرِئِلُ الْإِلْبَاسِ (لِلْعَجْلُونِي) / ۲ / ۲۹۱ / به‌ ژماره: ۲۴۶۱.

باسيڭ: {ئادابەكانى باويشكدان}

ئەگەر كەسيڭ باويشكى بۆ ھات، سۈنەتە ئەۋەندەي بنائىت بىگەرپىتتەۋە،
لەبەر ئەۋ ھەدىسە (صَحِيح)ەي، كە پىشتىر باسماڭ كەرد.

سۈنەتتە دەستى بىخاتە سەر دەمى، لەبەر ئەۋ ھەدىسەي كە لە صەھىھى
موسلىمدا بۆمان رىۋايەت كراۋە، لە ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَبُو سَعِيد)ى
(خُدْرِي)ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىتەي: پىغەمبەرى خۋا (درودى خۋاى لەسەر
بىت)، فەرموۋىتەي: «إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فَمِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ
يَدْخُلُ»^(۱) واتە: "ئەگەر يەككە لە ئۆۋە باويشكى دا، با دەستى بىخاتە سەر دەمى،
چۈنكى شەيتان دەچىتە ژوورەۋە".

مىنىش دەلىم: جا باويشكدانە كە لە نوپۇدا بىت، يان لە دەرەۋەي نوپۇز، سۈنەتە
كەسى باويشكدەر دەستى بىخاتە سەر دەمى. بەلام كاتىك ناپەسەندە نوپۇزخوين
دەستى بىخاتە سەر دەمى، كە پىۋىستىك نەبوو، ۋەكو باويشكدان، يان شىتكى لەۋ
شىۋە. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسى ۋەسفو سەنا كەردن

بزانە كە ۋەسفو سەنا كەردنى كەسيڭ ۋە باس كەردنى سىفەتە جوانەكانى ھەندىك
جار بە ئامادەبوونى خۋىتەي، ھەندىك جارىش بە ئامادەبوونى خۋى نىە.

جا ئەگەر بە ئامادەبوونى خۋى نەبوو، ئەۋا ھىچ رېڭرىك نىە لە ۋەسفى كەردنى،
مەگەر كەسە ۋەسفى كەرەكە زىادەرەۋى بىكات، ۋەكەۋىتە ناۋ درۋو. ئەۋ كاتە
بەھۋى درۋ كەردنە كەۋە قسەكانى ھەرام دەبىت، نەك بەھۋى ۋەسفى كەردنە كە.

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۲۹۳ / بە ژمارە: ۲۹۹۵.

جا هەر وەسفکردنێک کە درۆی تێدا نەبێت، کارێکی سونەتە، ئەگەر بەرژەووەندیەکی تێدا بێت، سەرئەکیشت بۆ خراپە. بەوێی کە بگاتەو بە کەسە وەسفکراوە کەر، ئەویش پێی خۆشحالت و سەرسام بێت، یان شتێکی لەو جورە.

سەبارەت بەو وەسفکردنەش کە بە ئامادەبوونی خودی وەسفکراوە کەیه، ئەو چەندین حەدیسێ لەبارەو هاتو، کە وا دەخوازن ئەو کارە کارێکی دروست بێت، یان سونەت بێت، چەندین حەدیسێش هاتون، کە وا دەخوازن رێگری ئی بکری.

زانایان فەرموویانە: رێگەی کۆکردنەو و یە کخستەوێ حەدیسەکان بەو دەبێت، کە بوتری: ئەگەر کەسە وەسفکراوە کە خواوەنی ئیمانێکی تەواو، دڵنیاوە کە باشو، رەهینانی نەفسو، شارەزاییەکی تەواو بوو، بەجۆرێک، کە بە وەسفکردنە کە خۆشحالت نەدەبوو، لەخۆشی بایی نەدەبوو، نەفسیشی یاری و گالتهی پێ نەدەکرد، ئەو حەرام نەو، ناپەسەندیش نە. بەلام ئەگەر ترسی شتێک لەمانە لیکرا، ئەوا وەسفکردنی کارێکی زۆر ناپەسەندە.

جا لەو حەدیسانە کە سەبارەت بە رێگری لیکردن هاتون:

- بۆمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (مُقَدَّاد) هە (خوای ئی رازی بێت)، کە پیاویک دەستی کرد بە وەسف و سەنا کردنی ئیمامی (عُثْمَان)، (مُقَدَّاد) یش کەوتە سەر ئەزۆکانی، دەستی کرد بە هەلکردنی زیخ و وردەبەرد بەروویدا. ئیمامی (عُثْمَان) یش پێی فەرموو: ئەو چیتە؟ (واتە: بۆچی وا دەکەیت؟) (مُقَدَّاد) یش فەرموو: پێغمەبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بێت)، فەرموویەتی: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ، فَاحْشُوا فِيهِمْ وَجُوهَهُمُ التَّرَابَ».^(١)

(١) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٢٩٧ / بە ژمارە: ٣٠٠٢.

● بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە ھەردوو سەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) گوتى لە پياۋىكە ھەو بو، كە ھەسفو سەنای پياۋىكى تى دەكردو، زیادەپەيشى دەكرد لە ھەسفيدا، ئەويش فەرمووى: «أَهْلَكْتُمْ أَوْ قَطَعْتُمْ ظَهْرَ الرَّجُلِ!». ^(۱) واتە: "پياۋەكەتان لەناو برد، يان پشتيتان شكاند".

● بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە ھەردوو سەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (أَبُو بَكْرَةَ) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە پياۋىك لە خزمەتى پىغەمبەرى خوادا (درودى خوای لەسەر بىت) باسكراو، كە سىيگىش ھەسفى كردو باسى چاكەى كرد. پىغەمبەرىش چەند جار پياۋىك فەرمووى: «وَيَحَاك! قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ!». واتە: "نەگەت، گەردنى رەفەقەكەتت بريە ھەو ملىت شكاند". ئەوجا فەرمووى: «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ، لَا مَحَالَةَ، فَلْيَقُلْ: "أَحْسَبُ كَذَا وَكَذَا"، إِنْ كَانَ يَرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ، وَحَسْبِيهِ اللَّهُ، وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا» ^(۲). واتە: "نەگەر يەك كە لە ئۆھ ناچار بوو ھەسفى براىەكى خۆى بكات، با بلىت: وا بزانم فلانە ھەسفى چاك و فیسارە ھەسفى باشى تىدايە، بە مەرجىك زياتر گومانى وا بىت، كە كەسەكە ھەھايە، ئىتر ئەو ھولای لىنگەرپىت بۆ خوا، ئەو دەزانىت چۆنە، با نەلىت لاى خواش ھەر ھەھايە كە من دەيلىم".

سەبارەت بەو ھەدىسانەش، كە لەبارەى دروستى ھەسفو كردن ھاتون، ئەو ھەلىك زۆرن و نايەنە ھەژمار. بەلام ئىمە تەنھا ئامازە بە ھەندىكيان دەدەين:

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۴۷ / بە ژمارە: ۲۵۲۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۷ / بە ژمارە: ۳۰۰۱.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۲ / بە ژمارە: ۵۷۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۶ / بە ژمارە: ۳۰۰۰.

- یه كَيْك له‌وانه بریتیه له‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروردی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، که له‌ هه‌دیسی (صَحیح) دا‌هاتوه‌و، به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموه: «مَا ظَنُّكَ بِاِثْنَيْنِ، اللَّهُ تَالِثُهُمَا؟». واته: "گومان‌ت چۆنه به‌و دوو که‌سه‌ی، که خ‌وای گه‌وره سییه‌میان‌ه؟".^(۱)
- له‌ هه‌دیسیکی تر‌دا به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموه: «لَسْتُ مِنْهُمْ». واته: "تۆ له‌و که‌سانه نیت، که له‌به‌ر شانازی کردن و خۆبه‌گه‌ووره زانین جل‌و به‌رگی خ‌ویان در‌یژو شو‌ر ده‌که‌ن".^(۲)
- له‌ هه‌دیسیکی تر‌یشدا فه‌رموویه‌تی: «يَا أَبَا بَكْرٍ، لَا تَبْكُ. إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ. وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي، لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا». واته: "(أَبُو بَكْرٍ) مه‌گری. به‌راستی به‌منه‌ت‌ترین که‌س له‌سه‌ر من له‌ ره‌فاقت و مال‌یشدا بریتیه له‌ (أَبُو بَكْرٍ). خ‌و ئه‌گه‌ر له‌ ئومه‌ته که‌مدا خۆشه‌ویست و دۆستی‌کم بۆ خۆم هه‌لبژاردایه، ئه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) م ده‌کرد به‌ خۆشه‌ویست و دۆستی خۆم".^(۳)
- له‌ هه‌دیسیکی تر‌یشدا پێی فه‌رموه: «أَرْجُو أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ». واته: "تکام وایه تۆ له‌و که‌سانه بیت، که له‌ هه‌موو ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شته‌وه بانگ ده‌ک‌رین، بۆئه‌وه‌ی به‌چه‌ ژووره‌وه".^(۴)
- له‌ هه‌دیسیکی تر‌یشدا سه‌باره‌ت به ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموویه‌تی: «إِنِّدَنْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ». واته: "پ‌یگه‌ی پێی بده‌و، مژده‌ی به‌هه‌شتیشی بده‌ری".^(۱)

(۱) ب‌روانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۱۲ / به‌ ژماره: ۴۳۸۶، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۵۴ / به‌ ژماره: ۲۳۸۱.

(۲) ب‌روانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۲ / به‌ ژماره: ۵۷۱۵.

(۳) ب‌روانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۷۷ / به‌ ژماره: ۴۵۴، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۵۴ / به‌ ژماره: ۲۳۸۲.

(۴) ب‌روانه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۷۱ / به‌ ژماره: ۱۷۹۸، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۱۱ / به‌ ژماره: ۱۰۲۷.

- له حەدیسێکی تریشدا فەرموویەتی: «أُثْبِتُ أَحَدُ، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ». واتە: "(أُحَد) جیگیر بەو مەجولێ، چونکە تەنها پێغەمبەرێک و، (صِدِّیق) یەک و، دوو شەهیدەت لەسەرە".^(۲)
- ھەر وەھا پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت)، فەرموویەتی: «کە چوو مە بەهەشتەو، بەلەخانەیەکم بینی. پرسیم: ئەو ھە کییە؟ وتیان: ھە (عُمَر). جا منیش وستم بچمە ناویەو، غێرەتی تۆم بیرکەوتەو ئەو (عُمَر). ئیمامی (عُمَر) یش فەرمووی: باوک و دایکم بەقوربانێت بێت، ئەو پێغەمبەری خوا، بۆچی غێرەت بەرامبەر بە جەنابیش دەمگرت؟^(۳)
- له حەدیسێکی تریشدا پێی فەرمووە: «مَا لَقَيْكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًّا، إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ». واتە: "ئەو (عُمَر)، شەیتان تۆ ببینێت بە ھەر رینگەیە کدا برۆیت، دەچیتە سەر رینگەیەکی تر بێجگە لە رینگە کە تۆ".^(۴)
- له حەدیسێکی تریشدا سەبارەت بە ئیمامی (عُثْمَان) فەرموویەتی: «افْتَحْ لِعُثْمَانَ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ». واتە: "بیکەرەو بە (عُثْمَان) و، مژدەیی بەهەشتیشی بدەری".^(۵)
- له حەدیسێکی تریشدا بە ئیمامی (عَلِيّ) فەرمووە: «أَنْتَ مِنِّي، وَأَنَا مِنْكَ». واتە: "تۆ لە منی و، منیش لە تۆم".^(۱)

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / بە ژمارە: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸ / بە ژمارە: ۲۴۰۳.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۴ / بە ژمارە: ۳۴۷۲.

(۳) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۶ / بە ژمارە: ۳۴۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۳ / بە ژمارە: ۲۳۹۵.

(۴) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۷ / بە ژمارە: ۳۴۸۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۳ / بە ژمارە: ۲۳۹۶.

(۵) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۴۳ / بە ژمارە: ۳۴۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۶۸ / بە ژمارە: ۲۴۰۳.

- له حەدیسێکی تریشدا بە ئیمامی (عَلِیّ) فەرمووە: «أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى؟». واتە: "ئایا رازی ناییت، کە جیگە و پیگە ی تۆ نێبەت بە من، وە کو جیگە و پیگە ی (هَارُونَ) وایت نێبەت بە حەزەرەتی (مُوسَى)؟".^(۲)
- له حەدیسێکی تریشدا بە (بِلَال) ی فەرمووە: «سَمِعْتُ ذَفَّ نَعْلِكَ فِي الْجَنَّةِ». واتە: "گویم لە تەپە و خەشی نەعلە کانت بوو لە بەهەشتدا".^(۳)
- له حەدیسێکی تریشدا بە (أَبِي) ی کورپی (كَعْب) ی فەرمووە: «لِيَهْنَأَكَ (لِيَهْنِكَ) الْعِلْمُ أَبَا الْمُنْذِرِ». واتە: "یاخو زانست بە ئاسانی بێتە بەردەست، ئە ی (أَبُو الْمُنْذِرِ)".^(۴)
- له حەدیسێکی تریشدا بە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (سَلَام) ی فەرمووە: «أَنْتَ عَلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى تَمُوتَ». واتە: "تۆ لەسەر ئیسلام دەمییتەو، هەتا کو دەمریت".^(۵)
- له حەدیسێکی تریشدا بە هاوڕە (أَنْصَارِي) هە کە ی فەرمووە: «ضَحِكَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - أَوْ عَجِبَ مِنْ فِعَالِكُمَا». واتە: "خوای گەورە بێ خوش بوو، وە

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۶۰ / بە ژمارە: ۲۵۵۲.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۵۹ / بە ژمارە: ۳۵۰۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۷۰ / بە ژمارە: ۲۴۰۴.

(۳) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۸۶ / بە ژمارە: ۱۰۹۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۱۰ / بە ژمارە: ۲۴۵۸.

(۴) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۵۶ / بە ژمارە: ۸۱۰.

(۵) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۷ / بە ژمارە: ۳۶۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۰ / بە ژمارە: ۲۴۸۴.

پازی بوو له كردهوهو مامه‌له‌ی خوت و ژنه كټ بهرام‌به‌ر به
ميوانه كه تان".^(۱)

- له حه‌ديسيكي تريشدا به هاوه‌له (أَنْصَارِي) كه كاني فهرموه: «أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ». واته: "ئيوه له خوښه‌ويستريني خه‌لكن به‌لای منه‌وه".^(۲)
- له حه‌ديسيكي تريشدا به (أَشَجِّي) (عَبْدِ الْقَيْسِ) ى فهرموه: «إِنْ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ: الْحِلْمَ وَالْأَنَاءَ». واته: "تو دوو سيفه‌تت تېدايه، خواو پېغه‌مبه‌ره كه‌ی خوښيان ده‌وين: نارام گرتن و له‌سه‌رخوي".^(۳)

جا هدموو نهم حه‌ديسانه‌ی كه ناماژه‌م پېدان مه‌شهورن و له صه‌حيحه‌كاني
بوخاري و موسليمدا هاتوون، بويه نه‌مدانه پال سه‌رچاوه‌كانيان. هه‌روه‌ها زورريك
حه‌ديسي تري هاووينه‌ی نه‌مانه سه‌باره‌ت به وه‌سف كردني رووبه‌رووي پېغه‌مبه‌ري
خوا (دروودي خواي له‌سه‌ر بيت) هاتوون.

سه‌باره‌ت به وه‌سف كردني هاوه‌لان و شوينكه‌وتوان و، نه‌وانه‌ی دواتريش له‌و
زاناو پېشه‌وا پايه‌به‌رزانه‌ی كه كراون به پېشه‌نگ (خوا له همدويان پازی ييت)، نه‌و زور
له‌وه زياتره كه بژميردريت و سنووري بو دابنريت. خواش له هدموو كه‌س زانا تره.

پېشه‌واي پايه‌به‌رز (أَبُو حَامِدِ) ى (غَزَالِي) له كوتايي (كِتَابُ الزَّكَاةِ) ى كتيبي
(أَحْيَاء) دا فهرموويه‌تي: نه‌گه‌ر كه‌سيك خه‌يرو صه‌ده‌قه‌يه‌كي كرد، باشر وايه نه‌و
كه‌سه‌ی كه لتي وه‌رده‌گريت ته‌ماشا بكات: نه‌گه‌ر خه‌يركه‌ره كه له‌و كه‌سانه بوو،
كه پتي خوښبوو سوپاس و ستايشي بكریت له‌سه‌ر نه‌و خه‌يره‌ی كردوويه‌تي و، پيشي

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۲ / به ژماره: ۳۵۸۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۴ /
/ به ژماره: ۲۰۵۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۹ / به ژماره: ۳۵۷۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۴۸ /
/ به ژماره: ۲۵۰۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۸ / به ژماره: ۱۷.

خوش بوو کاره که ی به ناو خه لکیدا بلاو بیته وه، نهوا باش وایه که سه وه رگره که خهیره که بشاریته وه. چونکه دانه وهی مافی که سه خهیر که ره که له لایه ن که سه خهیره وه رگره که وه به وه ده بیت، که له سه ر سته م کردن پالپشتی نه کات. جا هز کردنی که سه خهیر که ره که به وهی که سوپاسی بگریت، جوریکه له جوره کانی سته م کردن.

خو نه گهر به حالو هه لسو که وتیدا دهیزانی که هز به سوپاس کردن ناکات و، مه به سیشی نیه، نهوا باش و هه یه سوپاسی بکات و، خهیر کردنه که شی ناشکرا بکات.

پیشه وای پایه بهرز (سُفیان) ی (ثَوْرِي) (ره جعتی خوی لیتیت) فهرموویه تی: نهو که سه ی خوی ده ناسیت، وه سف و سه نای خه لکی زیانی پی ناگه یه نیت.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِد) ی (غَزَالِي) دوی نهو فهرماشته ی پیشوو فهرموویه تی: پیوسته نهو که سه ی چاودیری دلی خوی ده کات ورده کاری نه م مانایانه له بهر چاو بگریت. چونکه کاری نه نداهه کانی لاشه له گه ل فهراموش کردنی نه م ورده کاریانه مایه ی پیکه نینی شهیتانه، چونکه نه م جوره کاره ماندوو بوونی زوری تیدایه و، سوودیشی که مه. جا هاووینه ی نه م زانسته یه که له باره یه وه ده و تریت: "مه سته له یه کی لی بزانت، له به ندایه تی سالتیک باشره". چونکه به هوی نه م زانسته وه به ندایه تی به رده وام ده بیت و، به ناگا لی نه بوونیشی به ندایه تی نامینیت و په کی ده که ویت. ته و فقیش ته نها به ده سستی خواجه.

نایا دروسته که سیک وەسفی خۆی بکاتو، باسی چاکەکانی بکات؟

خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أُنْفُسَكُمْ﴾ [النجم: ۳۲] واتە: {وەسف و سەنای خۆتان مەکەن}.

بزانه که باسکردنی چاکەکانی خۆی دوو جۆرە: خراپ و باش.

- خراپە کە ئەوەیە کە کەسە کە بۆ شانازی کردن و خۆهەلکێشان و خۆجیاکردنەو لە ھاوڕێ و ڕەفیقه کانی، یان بۆ شتی لەو جۆرە باسی چاکەکانی خۆی بکات.

- باشە کەش ئەوەیە کە بەرژەوهندیه کی ئایینی تێدا بیّت. وەکو ئەوەی کە فەرمان بە چاکە بکات، یان نەهی لە خراپە بکات، یان نەصیحت و دڵسۆزی بنوێت، یان ئاماژە بە بەرژەوهندیه بکات، یان مامۆستا بیّت، یان پەرورده کەر بیّت، یان نامۆزگاریکەر بیّت، یان بیرھێنەر وە بیّت، یان یە کخەر وەو چاککەر وەو پەيوەندی نیوان دوو کەس بیّت، یان خراپە یە کە لە کۆلی خۆی بکاتەو، یان شتی لەو جۆرە. جا ئەم کەسە دروستە باسی چاکەکانی خۆی بکاتو، لە باسکردنە کەشدا نیەتی ئەوە بیّت، کە ئەو باسکردنە وادەکات زیاتر قسە ی لێ وەر بگێرێتو، ئەوەی باسی دەکات پشتی بێ بێ سەزێت، یان بلیت: ئەو قسە ی من بۆتان دەکەم، لای کەسیکی تر دەستان ناکەوێت، بۆیە لەبەری بکەن، یان شتیکی لەو جۆرە.

جا سەبارەت بەم جۆرە باسکردنەش ئەوەندە دەق و فەرماشت هاتون، کە لە ژمارە نایەن. وەکو ئەم فەرماشتانە ی پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیّت):

- «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ». واتە: "من پێغەمبەرم و درووشی تێدا نیە".^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۱ / به ژماره: ۲۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۱۷۷۶.

- «أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ». واته: "من سردارو گه وره ی رۆله ی ناده م".^(۱)
- «أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ». واته: "من یه که م که سم، که زه ویم بۆ ده کرته وه، له گۆر دیمه ده ره وه".^(۲)
- «أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِاللَّهِ وَأَتَقَاكُمْ». واته: "من له ئیوه خواناسرو له خواترسرم".^(۳)
- «إِنِّي أَبَيْتُ عِنْدَ رَبِّي». واته: "من له خزمه تی پهروه ردگار مدام شه وه که مه وه".^(۴)

ههروه ها هاوشیوه ی ئه م هه دیسانه زۆر زۆرن.

- هه زه ته ی (يُوسُفُ) یش (درودی خوی له سه ر بیت) فه رمو یه تی: ﴿اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ [يُوسُف: ۵۵] واته: {هه زه ته ی (يُوسُفُ) به فه رمان په وای میصری فه رموو: بمخه ره سه ر گه نجینه ی ولاتی میصر، چونکه من که سیکی سپاره ده پارێزو زاناو لێزانم}.
- هه زه ته ی (شُعَيْبُ) یش (درودی خوی له سه ر بیت) فه رمو یه تی: ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [القصص: ۲۷] واته: {نه گه ر خوا بیه ویت ده مبینیت، که که سیکی راسالو چا که کارم}.
- ئیمامی (عُثْمَانُ) یش (خوی لێ بازی بیت) کاتیک گه مارۆ درا، ئه وه فه رمایشته ی فه رموو، که له سه حیحی بوخاریدا بۆمان رپوایه ت کراوه وه، فه رمو یه تی: گوا یه ئیوه نازان، که پتفه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) فه رمو یه تی: «مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ، فَلَهُ الْجَنَّةُ؟». واته: (کی پتداویسته کانی سوپای (عُسْرَةَ) دابین ده کات، به هه شت بۆ ئه و؟). جا من دابینم کرد. گوا یه ئیوه

(۱) بره وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۸۲ / به ژماره: ۲۲۷۸.

(۲) بره وانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۸۵۰ / به ژماره: ۲۲۸۱.

(۳) بره وانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۶ / به ژماره: ۲۰.

(۴) بره وانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۹۳ / به ژماره: ۱۸۶۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۷۴ /

به ژماره: ۱۱۰۳.

نازان، که پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «مَنْ حَفَرَ بِئرَ رُومَةَ، فَلَهُ الْجَنَّةُ؟». واته: (کئی بیری (رُومَةَ) هه‌لده‌که‌نیت، به‌هه‌شت بوئیه‌؟). جا من هه‌لمکه‌ند. ئیتر نه‌وانه‌ی گه‌مارۆیان دابوو وتیان: راست ده‌که‌یت و، بروایان به‌فهرمایشته‌کانی کرد.^(۱)

• بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَعْدِی کوری (أَبُو وَقَّاصٍ) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: کاتیک خه‌لکی کوفه‌ شکاتیان لی‌کردم لای ئیمامی (عُمَرِی کوری (خَطَّاب) و، وتیان: (نوێژ باش ناکات!). (سَعْدِیش فهرمووی: (سویند به‌خوا، من یه‌که‌م پی‌اوی عه‌ره‌م، که تیری له‌ریگه‌ی خوادا هاویشتیبت. ئیمه‌ له‌ خزمه‌تی پیغمبه‌ری خوادا (درودی خوی له‌سر بیت) غه‌زaman ده‌کرد.....) ئیتر ته‌واوی حه‌دیه‌که‌ی باس کرد.^(۲)

• بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ ئیمامی (عَلِی) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: سویند به‌و که‌سه‌ی تۆوی ته‌قاندوه‌و، نه‌فسیشی دروست کردوه، نه‌وه‌ په‌یمان و فهرمایشتی دو‌باتکراوه‌ی پیغمبه‌ره (درودی خوی له‌سر بیت) بو من، که ته‌نها که‌سی ئیماندار خو‌شی ده‌وێم و، ته‌نها که‌سی دو‌ورووش رقی لی‌مه.^(۳)

• بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ (أَبُو وَائِل) هوه، که فهرموویه‌تی: هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی‌رازی بیت) وتاری بو‌داین و، فهرمووی: سویند به‌خوا، حه‌فتاو نه‌وه‌نده‌ سوره‌تی قورئانی پیرۆزم له‌ ده‌می پیرۆزی پیغمبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سر بیت) وه‌رگرتوه‌و، هاوه‌لانی پیغمبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سر بیت) ده‌یانزانی،

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۲۱ / به‌ ژماره: ۲۶۲۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۶۴ / به‌ ژماره: ۳۵۲۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۷۷ / به‌ ژماره: ۲۹۶۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۶ / به‌ ژماره: ۷۸.

که من یه کیکم له زانترینیان به کتیه کهی خوای گه وره. به لām من
باشترینیان نیم. خو نه گهر بزخم که سیک له من زانتر هدیته، نه واده چووم
بۆلای. ^(۱)

● بۆشمان رپوایته کراوه له صهیحی موسلیمدا، له هاوه لای خوشه ویست
(ابن عَبَّاس) به وه (خواله هردووکیان رازی بیت)، که پرسیری لای کراوه دهربارهی
حوشتر، نه گهر په کی بکهویت و بههستیته. نهویش فهرموویهتی: که وتویت
به سهر که سی شاره زادا -مه بهستی خوای بو- ئیتر ته وای
حه دیسه کهی باس کرد. ^(۲)

ههروه ها هاووینهی نه مانه نه وهنده زۆرن، له ژماره نایه نو، هه مووشیان به و
جۆره لیکده درینه وه که باسمان کرد. ته و فیکش ته نها به دهستی خوایه.

باسیک سه بارته به چهند مه سه له یه که په یومندیان به و باسانه ی پیشوه وه ده یه

**مه سه له یه که: {سه بارته به وه لامدانه وهی نه و که سه ی بانگی کردوویت،
به (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)}**

نه گهر که سیک بانگی کردیت، سونه ته وه لāmی بدهیته وه، بلایت: (لَبَّيْكَ
وَسَعْدَيْكَ)، یان (لَبَّيْكَ) به ته نها.

نه گهر که سیکش هات بۆلات، سونه ته پی بلایت: (مَرْحَباً).

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۱۲ / به ژماره: ۴۷۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۱۲
/ به ژماره: ۲۴۶۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۶۲ / به ژماره: ۱۳۲۵.

ئەگەر كەس يېڭىش چا كەيە كى بەرامبەرت كىرد، يان كار يېڭى جوانت لى بىنى،
سۈنەتە پى بىت: خوا بىپار يېزىت (حَفِظَكَ اللَّهُ)، يان خوا پاداشتى چاكت بداتەو
(جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)، يان ھەر قسەيە كى ترى ھاوشىو.

جا بەلگە كانى ئەمانە لە ھەدىسى (صَحِيح) دا زۆرۈ مەشھورن.

مەسەلەيەك: {ھۆكىمى ئەوھى، كە غۇت يان كە سىكت بىكەيت بە قوربانى

كە سىكى تر}

ھىچ خراپەيە كى تېدا نە كە كە سىك بە پىاويكى پايدەبەرز - بە زانستە كەي يان
چا كە كارى و دىندارىە كەي، يان بە شىكى ترى لەو شىو - بىت: خوا بىمكات بە
قوربانى (جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ)، يان باوك و دايكەم بن بە قوربانى (فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي)، يان
قسەيە كى ترى لەو شىو.

جا بەلگە كانى ئەمانەش لە ھەدىسى (صَحِيح) دا زۆرۈ مەشھورن، مىش لەبەر
درېژنە بوونەوھى كىتە كە نەمھىتان و لامېردن.^(۱)

(۱) يە كىك لەوانە بىرىتە لەو ھەدىسە ھەجھەي كە ئىمامى بوخارى و موسلىم رىوايەت يان
كردو، لە رېڭەي ئىمامى (عَلَيْهِ سَلَام) ھەو (خوای لى پازى بىت) كە پىغەمبەرى خوا (درودى خوای
لەسەر بىت) لە پۆزى غەزای (أُحَدِّدُ) دا بە ھاوھلى خوشەويست (سَعْدِى كورى (أَبِي
وَقَاصِ) (خوای لى پازى بىت) فەرمو: (فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي). پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ /
۲۲۸۷ / بە ژمارە: ۵۸۳۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۷۶ / بە ژمارە: ۲۴۱۱.

مهسه نه يهك: {نادابه كانی قسه كردنی نافرته نه گهل كهسانی

نامه حرمددا {

نه گهر نافرته تیک پیوستی به وه هه بوو له گهل كهسانی نامه حرمددا قسه بکات، نیر بو فروشتن یان بو کرین، یان بو نهو حاله تانه ی تر که دروسته تیاندا نافرته له گهل نامه حرمددا قسه بکات، نهوا ده بیت دهنگی خو ی نیرو گه وره بکات و، ناسکی نه کاته وه، نه وه کو ته ماعی تی بکریت.

پیشه وای پایه بهرز (أبو الحسن) ی (وَاحِدِي) - که یه کیکه له هاوه لآثمان - له کتیی (الْبَسِيط) دا فهرموویه تی: هاوه لآثمان فهرموویانه: نه گهر نافرته قسه ی له گهل بیگانه دا کرد، سونه ته دهنگی خو ی نیر بکات. چونکه نهو کاره دورتری ده خاته وه له وه ی ته ماعی تی بکریت. به هه مان شیوه نه گهر قسه ی له گهل كه سیکدا کرد، که به هوی ژغوازیه وه بوو بوو به مه حره می. نایا تو نابینیت که خوی گه وره وه سی تی له م جوړه ی بو دایکانی نیمانداران کردوه، له گهل نه وه شدا که نهوان بو هه تا هه تایه له نیمانداران حه رامن. وه کو فهرموویه تی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتْقَيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ [الْأَحْزَاب: ۳۲] واته: {نه ی خیزانه کانی پیغه مبه ر، نیوه وه کو هیچ ژنیکی تر وه ها نین، نه گهر له خوا بترسن و خو تان پیاریژن، بویه له کاتی قسه کردنتان له گهل بیگانه دا دهنگتان ناسک مه که نه وه، تا نهو که سه ی دلی نه خو شی تیدایه ته ماعتان تی نه کات}.

منیش ده لیم: هاوه لآنیشمان هه ر بهو جوړه یان فهرموه، که شیخی (وَاحِدِي) فهرموویه تی، ده بیت نافرته لهو حاله ته دا دهنگی خو ی نیر بکات.

شیخ (إِبْرَاهِيم) ی (مَرْوَزِي) - که یه کیکه له هاوه لآثمان - فهرموویه تی: ریڼگه ی نیر کردنی دهنگی نافرته نه وه یه، که پشتی دهستی بلکییت به ده میه وه، بهو جوړه وه لآم بداته وه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

ئەوئەش كە شىخى (وَاحِدِي) باسى كىردە، كە گوايە ئەو كەسەى بەھۆى
 ژىخووزىيەو بە بە مەھرەم، ھەر وە كو يىگانە وەھايە لەم مەسەلەدا، ئەو
 بۆچوونىكى لاوازەو، پىچەوانەى ئەو بۆچوونەى، كە بەلای ھاوئەلائمانەو
 مەشھوورە. چونكە ئەو كەسە ھەر وە كو ئەو كەسە وەھايە كە بەھۆى خىزمایەتەو
 مەھرەمە، لە دروستى تەماشە كىردەو، بەتەنھا لە گەلدا دانىشتە.

سەبارەت بە دايكانى ئىماندارانىش، ئەوان دايكن لەوئەدا كە ھەرەمە مەرە
 بىكرىن، پىويستە رىزيان لى بگىرىتەو، ھەر بۆيە ھەلەلە كچەكانيان مەرە بىكرىن.
 خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

**((کتییی زیکرهکانی هاوسه رگیری و نهوهی
په یوهندی پیوهیه تی)) □**

باسی نهومی نهو که سه دهلیت، که خوازینی نافرمتیک دمکات له

که س وکارمکه ی، بو خوی، یان بو که سیکی تر

سونه ته که سی خوازینیکار به سوپاس و ستایشی خوی گه وره، به صلاوات له سه ر پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) ده ست پی بکات و، بلیت: شایه تی ده دم که هیچ په رسزاوینکی راسته قینه نیه بیجگه له خوی گه وره، که ته نهایه و شهریکی نیه و، شایه تیش ده دم که (مُحَمَّد) به نده و پیغه مبهری نه وه. نه و جا بلیت: هاتوومه ته خزمه تان بو خوازینی فلا نه کچتان، یان بو نافرته به ریزه که تان فلا نی کچی فلا ن، یان شتیکی له و جوړه.

بو مان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ كَلَامٍ»، له هه ندیک له ریوایه ته کاند ا فهرموویه تی: «كُلُّ أَمْرٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ». هه روه ها به (أَقْطَعُ) یش ریوایه ت کراوه و، هه ردوو کیشان به یه ک مانان. واته: "هه ر و ته یه ک، یان هه ر کاریک به سوپاس و ستایشی خوی گه وره ده ستی پی نه کریت، نه وه بیفه رو که م به ره که ت ده بیت".^(۱)

نهم حه دیسه حه دیسیکی (حَسَن) ه.

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدٌ، فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ». واته: هه ر و تاریک شایه تومانی تیدا نه بیت، وه کو ده ستی بر او، یان ده ستی گول وه هایه.

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۷۷ / به ژماره: ۴۸۴۰، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۶۱۰ / به ژماره: ۱۸۹۴.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: ھەدیسکی (حَسَن) ھە.^(۱)

درووستە پیاو باسی کچی خۆی یان باسی ئەو ئافەرتەى بەشودانى بەدەستى ئەو بەکات بۆکەسانی بەرپۆزو چاکەکار، تا ماری بکەن

بۆمان رپوایەت کراوە لە ھەحیحی بوخاریدا، کە کاتیک مێردە کەى (حَفْصَة) ی کچی ئىمامى ئىمامى (عُمَر) ی کورى (خَطَّاب) (خوایان لى رازى بىت) کۆچى دوایى کرد، ئىمامى (عُمَر) فەرمووی: بە ئىمامى (عُثْمَان) گەیشتم، باسى (حَفْصَة) م بۆ کردو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَة) ی کچی (عُمَر) ت لى ماره دەکەم. ئەویش فەرمووی: "با سەیریکی کاروبارى خۆم بکەم". منیش چەند شەوێک چاوەرێم کردو، پاشان گەیشتەوێ پێم، فەرمووی: "وام بەلاوێ پەسەندە کە لەم کاتەدا ژن نەهێنم". ئىمامى (عُمَر) دەفەرمویت: ئەوجا بە ئىمامى (أَبُو بَكْر) گەیشتم، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَة) ی کچی (عُمَر) ت لى ماره دەکەم. ئىمامى (أَبُو بَكْر) یش بێدەنگ بوو.... ئیتر تەواوی ھەدیسە کەى باس کرد.^(۲)

(۱) برۆانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۷ / بە ژمارە: ۴۸۴۱، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۳ / ۴۱۴ / بە ژمارە: ۱۱۰۶.

(۲) برۆانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۷۱ / بە ژمارە: ۳۷۸۳.

باسی ئەومی ئەو کەسە دەلیلت، کە خوازینی ئافرمیتیک دمکات له

کەس وکارمکە، بۆ غۆی، یان بۆ کەسیکی تر

سونه ته کەسی خوازینیکار به سوپاس و ستایشی خۆی گه‌وره‌و، به‌ صلوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بی‌ت) ده‌ست پێ بکات و، بلیت: شایه‌تی ده‌ده‌م که هیچ په‌رسراویکی راسته‌قینه‌ نه‌یه‌ بیجگه‌ له‌ خۆی گه‌وره‌و، که‌ ته‌نهایه‌و شه‌ریکی نه‌و، شایه‌تیش ده‌ده‌م که‌ (مُحَمَّد) به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری نه‌وه‌. ئه‌وجا بلیت: هاتوومه‌ته‌ خزمه‌تان بۆ خوازینی فلا‌نه‌ کچتان، یان بۆ ئافره‌ته‌ به‌رپزه‌ که‌تان فلا‌نی کچی فلا‌ن، یان شتیکی له‌و جو‌ره‌.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِ یِمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه‌ (خۆی لی‌ رازی بی‌ت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (درودی خۆی له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ كَلَامٍ»، له‌ هه‌ندیک له‌ رپوایه‌ته‌کاندا فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ أَمْرٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْذَمٌ». هه‌روه‌ها به‌ (أَقْطَعُ) یش رپوایه‌ت کراوه‌و، هه‌ردوو کیشیان به‌ یه‌ك مانان. واته‌: "هه‌ر وته‌یه‌ك، یان هه‌ر کارێك به‌ سوپاس و ستایشی خۆی گه‌وره‌ ده‌ستی پێ نه‌کریت، ئه‌وه‌ بی‌فه‌رو که‌م به‌ره‌که‌ت ده‌بی‌ت".^(۱)

ئهم هه‌دیه‌سه‌ هه‌دیسیکی (حَسَن) ه‌.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِ یِمَامِی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه‌ (خۆی لی‌ رازی بی‌ت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (درودی خۆی له‌سه‌ر بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدٌ، فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ». واته‌: هه‌ر وتاریك شایه‌تومانێ تیدا نه‌بی‌ت، وه‌كو ده‌ستی بپا‌و، یان ده‌ستی گول وه‌هایه‌.

(۱) ب‌روانه‌: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۷۷ / به‌ ژماره‌: ۴۸۴۰، و سُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۶۱۰ / به‌ ژماره‌: ۱۸۹۴.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسىكى (حَسَن)ه.^(۱)

دروسته پیاو باسى كچی خۇى يان باسى ئەو ئافرىتەى بە شوودانى

بە دەستى ئەو بەكات بۆكە سانی بەرپۆزو چاگەكار، تا ماری بگەن

بۆمان رىوايەت كراوه لە صەحیحى بوخارىدا، كە كاتىك مێردەكەى (حَفْصَة)ى كچی ئىمامى ئىمامى (عُمَر)ى كورى (خَطَّاب) (خوایان لى رازى بىت) كۆچى دوايى كرد، ئىمامى (عُمَر) فەرمووى: بە ئىمامى (عُثْمَان) گەيشتم، باسى (حَفْصَة)م بۆ كردو، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَة)ى كچی (عُمَر)ت لى ماره دەكەم. ئەویش فەرمووى: "با سەیرىكى كاروبارى خۆم بكەم". منیش چەند شەوێك چاوەرپۆم كردو، پاشان گەيشتەو پۆم، فەرمووى: "وام بەلاوه پەسەندە كە لەم كاتەدا ژن نەهێتم". ئىمامى (عُمَر) دەفەرمویت: ئەوجا بە ئىمامى (أَبُو بَكْر) گەيشتم، وتم: ئەگەر دەتەوێت، (حَفْصَة)ى كچی (عُمَر)ت لى ماره دەكەم. ئىمامى (أَبُو بَكْر)یش بێدەنگ بوو.... ئیتر تەواوى حەدیسەكەى باس كرد.^(۲)

(۱) برۆانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۷۷ / بە ژماره: ۴۸۴۱، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۳ / ۴۱۴ / بە ژماره: ۱۱۰۶.

(۲) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۴ / ۱۴۷۱ / بە ژماره: ۳۷۸۳.

نهومی له کاتی گریه ستی هاوسه رگریدا دموتريت

سونه ته بهر له به ستنی گریه سته که وتاریک بدات، که داگروه بیت به سه ر
نهوانه ی له باسه که ی پشوروترا باسمان کردن، با له وتاره که ی نهویش دریترا
بیت، ئیر نایا نهو که سه وتاره که بدات که گریه سته که نه نجام ده دات، یان
که سیکي تر.

باشترین وتاریش بریتیه لهو وتاره ی که بزمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی
نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) و له غهیری نهوانیشدا، به
چهند رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری
(مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر
بیت)، وتاری پیویستی (خُطْبَةُ الْحَاجَةِ) ی فیر کردین: «الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ،
وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ، فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. يَا أَيُّهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا [النساء:
۱]، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ [آل عمران:
۱۰۲]، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا [الأنزاب: ۷۱].^(۱)

نهمه دهقی یه کیلک له ریوایه ته کانی نیمامی (أَبُو دَاوُد) هوه، له ریوایه تیکی تری
نهودا له دوا ی (وَرَسُولُهُ) نه مهش هاتوه: «أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ
السَّاعَةِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشِدَ، وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ، وَلَا يَضُرُّ

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۶۴۴ / به ژماره: ۲۱۱۸، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۳ / ۴۱۳ / به

ژماره: ۱۱۰۵، و سُننُ النَّسَائِي / ۳ / ۱۰۴ / به ژماره: ۱۴۰۴، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ /

۶۰۹ / به ژماره: ۱۸۹۲.

الله شَيْئًا».^(۱) واته: "خوای گه وره پیغه مبهری ره وانه کرده به ناینیکی راست، وه کو مژده دهر، ترسیندر، بهر له هانتی رۆزی قیامت. نهو که سهی گوپرایه لی خواو پیغه مبهره که ی بکات، رینگه ی راستی گرتوهو، نهو که سهش بیگوینیان بکاو یاخی بیت له فهرمانیان، تهنه زیان له خوئی دهداتو، هیچ زیانیك به خوای گه وره نادات".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.

هاوه لآغان فهرموویانه: سونه ته له گهل نه مه دا (سه ره رشتیاری نافرته که) بلیت: "لیت ماره ده کهم له سه ره نه وه ی که خوای گه وره فهرمانی پیکردوه، یان به چاکی دهستی پیوه بگریت، یان به جوانی رینگه ی بۆ چۆل بکهیت".

که مترینی نه م وتارهش برتیه له (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، أَوْصِي بِتَقْوَى اللَّهِ). خواش له هه موو کهس زانا تره.

بشزانه که نه م وتاره سونه تهو، زانایان یه کدهنگن له سه ره نه وه ی، که نه گهر هیهچی لی نه هیئت، ماره برینه که هه دروسته. حیکایهت کراوه له زانای پایه بهرز (دَاوُد) ی (ظَاهِرِي) سه وه (ره حه تی خوی لیئت)، که فهرموویه تی: نه گهر نهو وتاره نه دریت ماره برینه که دروست نیه. به لآم زانا لیکۆلهره کان نه م ناکۆکیه ی (دَاوُد) به ناکۆکیه کی موعته بهر دانانینو، کۆدهنگی زانایانیش به بۆچوونه پیچه وانه که ی نهو هه لئاوه شیته وه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

سه بارهت به میرده کهش، مه زه بی هه لبرێردراو له سه ره نه وه ی، که هیچ وتاریك نادات. به لکو نه گهر سه ره رشتیاره که پی و ت: "زَوَّجْتُكَ فُلَانَةً"، نهویش به دوایدا بلیت: "قَبِلْتُ تَزْوِجَهَا". نه گهر ویستیشی با بلیت: "قَبِلْتُ نِكَاحَهَا". خو نه گهر وتی: "الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، قَبِلْتُ" نهوا

(۱) بره وانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۳۵۵ / به ژماره: ۱۰۹۷.

ماره کردنه که هەر دروسته و، ئەم قسە یەش لە نیوان (إِنْجَاب) و (قَبُول) هە کە دا هیچ زیانیکی نیه. چونکە کەموو، پەيوەندیشی بە گریه‌سته کەوه هەیه. هەندیکیش لە هاوێلان فەرموویانە: ماره کردنه که ی پێ بەتال دەبێتهوه و، هەندیکیش فەرموویانە: پێ بەتال نابێتهوه، بەلکو سونەته ئەوهش بلیت. بەلام بۆچوونی راست ئەوهیه که پیشتر وتمان، پێیست نیه ئەوه بلیت. خو ئەگەر سەرپێچی کردو، وتی، ئەوه ماره کردنه که ی پێ بەتال نابێتهوه. خواش لە هەموو کەس زانا تره.

ئەوهی ئەه‌وای گریه‌ستی هاوسەرگریه‌که به میرده‌که ده‌وتریت

سونەته به میرده‌که بو‌تریت: "بَارَكَ اللهُ لَكَ" یان "بَارَكَ اللهُ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ". واتە: (خوای گه‌وره کاره‌که‌ت به‌ره‌که‌تدار بکات) یان (خوای گه‌وره به‌ره‌که‌ت داباریتیت به‌سەرتداو، به‌خه‌یریش بتانگه‌یه‌نێته یه‌که‌ت).

سونەتیشه به‌هه‌ریه‌که‌ له‌ ژنو میرده‌که بو‌تریت: "بَارَكَ اللهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْكُمَا فِي صَاحِبِهِ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ". واتە: (خوای گه‌وره بۆ هه‌ریه‌که‌تان به‌ره‌که‌ت بخاته‌ره‌فیه‌که‌یه‌وه و، به‌خه‌یریش بتانگه‌یه‌نێته یه‌که‌ت).

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَنَسَ) ه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ کاتێک هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورێ (عَوْف) هه‌والی ژنه‌یتانی خو‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا گه‌یانده‌، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) پێ فەرموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ».^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۴۶ / به‌ ژماره: ۶۰۲۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۴۲ / به‌ ژماره: ۱۴۲۷.

ديسان له حەديسي صەحيحدا بۆمان رپوايەت كراوه، كه كاتيك هاوهلی خوشەويست (جابر) ههوالی ژنهيتانی خوی به پێغه‌مبەری خوا گه‌ياند، پێغه‌مبەر (دروودی خوی له‌سەر بیت) پێی فەرموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ».^(١)

بۆشمان رپوايەت كراوه له (سُنَنِ) ئيمامي (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و له غەيری ئەوانيشدا، به چەند رشتەيه‌کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، كه ئە‌گەر پێغه‌مبەری خوا (دروودی خوی له‌سەر بیت)، بيوستايه پيرۆزبایی و دوعای به‌يه‌ك گەيشتن و پێكه‌وه‌ژيان بۆ كه‌سيك بكات، كه هاوسەرگري كردبێت، ده‌يفەرموو: «بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ اللهُ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ». واتە: "خوای گە‌وره به‌ره‌كەت بخاتە كارتە‌وه‌و، به‌ره‌كه‌تیش دابارێتێت به‌سه‌رتداو، به‌خه‌يرو خوشيش كۆتان بكاتە‌وه‌و به‌يه‌كتان بگه‌يه‌نێت".

ئيمامي (تَرْمِذِي) فەرموويه‌تی: حەديسي‌کی (حَسَن) ي (صَحِيح) ه.^(٢)

باسييك: {حوكمی وتنی} بِالرِّفَاءِ وَالْبَيْنِ

ئە‌و كه‌سه‌ی ژنی هیتاوه ناپه‌سه‌نده پێی بو‌تریت: (بِرِّفَاءِ وَالْبَيْنِ). واتە: (به‌خوشی پێكه‌وه‌ بژین و مندا‌لیشتان ببیت). ئە‌گەر خوای گە‌وره‌ش بیه‌ویت، له‌ كۆتایی ئە‌م كتیبه‌وه له ((كتیبي پاراستی زمان)) دا به‌لگه‌ی ناپه‌سه‌ندی ئە‌م وته‌یه ده‌هینن.^(٣)

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٠٥٣ / به‌ ژماره: ٥٠٥٢.

(٢) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ١ / ٦٤٧ / به‌ ژماره: ٢١٣٠، وَسُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ٣ / ٤٠٠ / به‌ ژماره: ١٠٩١، وَسُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ٦ / ٧٣ / به‌ ژماره: ١٠٠٨٩، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ١ / ٦١٤ / به‌ ژماره: ١٩٠٥.

(٣) به‌لام ته‌قدیری خوا وه‌هايه، كه له‌وی به‌لگه‌ی ناپه‌سه‌نديه‌كه‌ی نه‌هیتاوه له‌بیری چوه!!!

(رفاء) یش واته: بهیهك گه یشتن و ینكه وه بوون.

باسی نهومی میردمه دمیلت کاتیک ژنه کدی له شهوی گواستنه و میدا دیته ژورمه بۆلای

سونه ته یه که مجار ناوی خوا بهیئت و، که یه کهم جاریش به ژنه کدی ده گات
پشی سه ری بگریت و، بلت: "خوای گه وره بۆ هه ریه که مان به ره که ت بخته
ره فیه که یه وه".

هه روه ها نه وه شی له گه لدا بلت، که له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ
مَاجَه) و کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنَنِ) و له غهیری نه وانیشتا بۆ مان ریوایه ت
کراوه، به چهند رشته یه کی (صَحِيح)، له (عَمْرُو) ی کوری (شُعَيْب) وه، نه ویش
له باو کیه وه، نه ویش له بایره یه وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبه ری خوا وه
(دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ اشْتَرَى خَادِمًا

جا به لگه که ش نه وه یه، که (عَقِيل) ی کوری (أَبُو طَالِب) ژنیکی له شاری به صره له
هوزی (بَنُو جُشَم) ماره کردوه، جا که گواستویه تیه وه، دواتر له مان ده رجوه، خه لکی
پروژبایان لیکردوه، بیان وتوه: (بِالرِّفَاءِ وَالْبَنِينَ). نه ویش فهرموویه تی: (وَا مَهْلَيْنِ).
نه وانیشت عه رزیان کردوه: (ئه ی بلتین چی؟) نه ویش فهرموویه تی: بلتین: (بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ،
وَبَارَكَ عَلَيْكُمْ)، چونکه ئیمه بهم جوړه فهرمانان ینکراوه. له ریوایه تیکی تر دا فهرموویه تی:
(وَا مَهْلَيْنِ، بَه لکو نه وه بلتین، که پیغه مبه ری خوا ده یه فهرموو: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ).
له ریوایه تیکی تر دا فهرموویه تی: (وَا مَهْلَيْنِ). چونکه پیغه مبه ری خوا نه یی کردوه له وه ی که
وا بو تریت، به لکو فهرمانی بی کردوین، که بلتین: بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ). ئهم
حه دیسه نیمامی (أَحْمَد) و (ذَارِمِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (نَسَائِي) و (حَاكِم) و (بَيْهَقِي) و چهند
زانایه کی تریش ریوایه تیان کردوه، لیکۆله ره وه کانی (مُسْتَدَه) که ی نیمامی (أَحْمَد) یش به
صه حیجان داناوه. بروانه: مُسْتَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۳ / ۲۶۰ / به هه ردوو ژماره: ۱۷۳۸ و
۱۷۳۹.

فَلْيَقُلْ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ". وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا، فَلْيَأْخُذْ بِذُرْوَةِ سِنَامِهِ، وَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ». ^(۱) واته: "نه گهر یه کیک له ئیوه ژنیکى هینا، یان خزمه تکاریکى کړی، با بلیت: خوايه، من داواى خهیرى نهم ژنهت لی ده کهم و، داواى خهیرى نهو ره وشت و سیفه تانه شت لی ده کهم که له گهل دروست کردنی نهم ژنهدا کردووتن به به شیک له طه بیعه تی. په ناشت پی ده گرم له خراپه ی نهم ژنهو، خراپه ی نهو ره وشت و سیفه تانه ش که له گهل دروست کردنی نهم ژنهدا کردووتن به به شیک له طه بیعه تی. نه گهر حوشر یکیشی کړی، با لوتکه ی پشی بگریت و، هه مان شت بلیت".

له رپوایه ټیکشدا هاتوه: «ثُمَّ لِيَأْخُذْ بِنَاصِيَتِهَا، وَلِيَدْعُ بِالْبَرَكَةِ فِي الْمَرْأَةِ وَالْخَادِمِ». ^(۲) واته: "نهو جا با پشی سهری بگریت و، داواى بهر ه کهت بکات بو نافرته و خزمه تکاره که".

باسی نهووی به پیاو دهوتریت، داواى نهووی خیزانه که ی ده چیتنه ژوورمهو

بۆلای

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی بوخاری و له غهیری نهویشدا، له هاوه لی خو شه ویست (أنس) هوه (خوای لی بازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) دایکه (زینب) ی گواسته وه و، نان و گوشتی کرد به خواردنی شایه که ئیر باسی شیوازی خواردنه که و، زوری نهو که سانه شی کرد، که ده عوه ت کرابوون بۆی. پاشان فهرمووی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) هاته دهره وه و، ته شریفی برد بو ژووره که ی دایکه (عائشة) و، فهرمووی: «السَّلَامُ

(۱) برهوانه: سَنَنْ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۶۵۵ / به ژماره: ۲۱۶۰، وَسَنَنْ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۶۱۷ / به ژماره: ۱۹۱۸، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۲۸۳ / به ژماره: ۶۰۰.

(۲) برهوانه: سَنَنْ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۶۵۵ / به ژماره: ۲۱۶۰.

عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ». دایکه (عائِشَة) ش فەرمووی: (وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، كَيْفَ وَجَدْتَ أَهْلَكَ؟ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ). واتە: (خێزانه كەت چۆن بوو بە لاتەوه؟ خوا بەره كەت بخاتە كاروبار تەوه). ئێت پێغه مبه ر تە شریفی برد بۆ ژووری خێزانه كانی یه ك به یه ك و، هه ر ئه وه ی پێ ده فەرموون، كه فەرمووی به دایكه (عائِشَة). ئه وانیش هه ر ئه وه یان پێ ده فەرموو، كه دایكه (عائِشَة) پێی فەرموو.^(۱)

ئەوهی كه پیاو له كاتی سه رچینگه یی و جووتبووندا ده یلێت

بۆمان رپوایه ت كراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیما، له چه ندين رینگه وه، له هاوه لی خو شه ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) ه وه (خوا له هه ردووكیان پازی بیت)، ئه ویش له پێغه مبه ری خوا وه (درودی خوی له سه ر بیت)، كه فەرموویه تی: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ^(۲)، قَالَ: "بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا" فَقَضَى بَيْنَهُمَا وَلَدًا، لَمْ يَضُرَّهُ».^(۳) واتە: "ئه گه ر یه كێك له ئیوه ویستی به جێته لای خێزانه كه ی خۆی و، بلیت: (خوایه شه یتان له خۆمان و له و مندا له ش دور بخره وه، كه ده مانده یت)، جا ئه گه ر برپاری خوا وه ها بوو كه به و به یه ك گه یشته مندا لیان ببیت، ئه و شه یتان زیانی پێ نا گه یه نیت".

له رپوایه تێکی ئیمامی بوخاریدا هاتوه: «لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا».^(۴) واتە: "هه ر گیز شه یتان زیانی پێ نا گه یه نیت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۹۹ / به ژماره: ۴۵۱۵.

(۲) واتە: (إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ) وه كو له هه نديك له رپوایه ته كاندا هاتوه.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۱۴۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۵۸ / به ژماره: ۱۴۳۴.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۱۹۸۲ / به ژماره: ۴۸۷۰. هه روه ها له رپوایه ته كه ی ئیمامی موسلیمشدا هه ر به م جو ره هاتوه.

باسی یاری کردن و گالته کردن و قسه‌ی خوش کردنی پیاو له‌گه‌ن ژنی

خویدا

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی خوشه‌ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پتعه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پتی فه‌رمووم: «کچت ماره‌کرد یان بیوه‌ژن؟». منیش عه‌رزم کرد: (بیوه‌ژنم ماره‌کرد). نه‌ویش فه‌رمووی: «هَلَّا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا، ثَلَاغُهَا، وَثَلَاغُكَ». واته: "ته‌ی بۆچی کچت ماره‌نه‌کرد، تا یاری له‌گه‌لدا بکه‌یت و، یاریشت له‌گه‌لدا بکات".^(۱)

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی نیمامی (تِرْمِذِي) و (سُنَنِ) ی نیمامی (نَسَائِي) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی نیماندارانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پتعه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَأَلَطْفُهُمْ لِأَهْلِهِ». واته: "له‌ناو نیمانداراندا نه‌و که‌سه‌یان ته‌ه‌واترین نیمانی

(۱) بره‌انه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۳۹ / به ژماره: ۱۹۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۸۷ / به ژماره: ۷۱۵.

(۲) بره‌انه: سُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۹ / به ژماره: ۲۶۱۲، وَسُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبَرَى / ۵ / ۳۶۴ / به ژماره: ۹۱۵۴. نیمامی (تِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسیکی (صَحِيح) به. منیش ده‌لیم: واته: (صَحِيحُ لَغَيْرِهِ) به، چونکه نه‌و که‌سه‌ی هه‌دیه‌که‌ی له دایکه (عَائِشَةُ) وه رپوایه‌ت کردوه بریتیه له (أَبُو قِلَابَةَ)، نیمامی (تِرْمِذِي) ش فه‌رموویه‌تی: "وا نازانین (أَبُو قِلَابَةَ) هه‌دیسی له دایکه (عَائِشَةُ) بیستیت". واته: رسته‌ی هه‌دیه‌که به‌چرانی تیدا‌یه.

ماوه که بلیم: ده‌قی هه‌دیه‌که له ته‌ه‌وای نو‌سخه‌کانی کتیی (الْأَذْكَار) دا به‌م جو‌ره هاتوه: (وَأَلَطْفُهُمْ لِأَهْلِهِ). به‌لام له ته‌ه‌وای کتیه هه‌دیه‌که‌کاندا به‌م جو‌ره هاتوه: (وَأَلَطْفُهُمْ بِأَهْلِهِ).

ههیه، که له هه موویان ره وشت و هه لئس و که وتی جوانزهو، له هه موشیان نهرم و نیانزه بو خیزان و مالو منداله که ی خوی".

باسی نه دهبی زاوا له گه ل خه زورانیدا له چوئیتی قسه کردندا

بزانه که سونه ته زاوا له قسه کردن له گه ل خزمه کانی ژنه کهیدا شتیک نه لیت، که باسی جیماعی ئافرهت، یان ماچکردن، یان دهست له مل کردن، یان هه شتیکی تر له جوړه کانی چیز بردن له ئافرهتی تیدابیت، یان شتیک نه لیت، که نهو باسانه له خو بگریت، یان بگریت به به لگه له سهریان، یان لییه وه وه بگرین.

بو مان ریوایت کراوه له هه ردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له ئیمامی (عَلِيٍّ) سهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: من پیاوئیک بووم (مَذِي) م زور بوو، شهرم کرد بپرسم له پیغمبه ری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، چونکه کهچه که ی خیزانم بوو. بویه فهرمانم به (مَقْدَاد) کردو، نهو پرسیاری لیکرد.^(۱)

باسی نهومی له کاتی مندالبوون و ژان و نازاری ئافرهتدا دموتريت

باش وه هایه نهو نزاو پارانه وانه زور بکات، که پیشتر بو خهم و خه فتهت باسمان کردن.

بو شان ریوایت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السنّي) دا، له (فَاطِمَةَ) ی کهچی پیغمبه ری خواوه (خوای لی رازی بیت)، که کاتیک واده ی مندالبوونی نزیک بوویه وه، پیغمبه ری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، فهرمانی کرد به هه ردوو دایکی ئیمانداران (أُمُّ سَلَمَةَ) و (زَيْنَب) ی کهچی (جَحْش)، تا بین بولایو، (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) و ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۶۱ / به ژماره: ۱۳۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۴۷ / به ژماره: ۳۰۳.

التَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَيْثُ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهٖ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿[الاعراف: ٥٤]﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ﴾ له لادا بخوتین.^(۱)

باسی بانگدان به گویی مندالی تازه له دایکبوودا

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و له غهیری
ئهوانیشدا، له (أَبُو رَافِع) ی (مَوْلَى) ی پتغه مبه ره وه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: کاتیک (حُسَيْن) ی کورپی ئیمامی (عَلِي) و کچه زای پتغه مبه ری خوا
له دایک بوو (خوا له هه موویان رازی بیت)، بینیم پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت)،
هه مان ئه و بانگه ی خوتیند به گویندا، که بۆ نوێژ ده خوتیریت.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

کۆمه لیک له هاوه لا ئمان فهرموویانه: سونه ته بانگ به گویی راستیدا بخوتینیت و،
قامه تیش به گویی چه پیدا.

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له (حُسَيْن) ی
کورپی ئیمامی (عَلِي) ه وه (خوا له هه ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتغه مبه ری
خوا (دروودی خوای له سه ر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ وَلِدَ لَهُ مَوْلُودٌ، فَأَذَنَ فِيْ اُذُنِهِ اَلْیَمْنِی،

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۹۳ / به ژماره: ۶۲۰. حه دیسیکی زۆر لاوازه،
نه گهر (مَوْضُوع) یش نه بیت، چونکه که سیکی زۆر لاواز له رسته که پیدا هه یه به ناوی
(مُوسَى) ی کورپی (مُحَمَّد) ی کورپی (عَطَاء) ی (دِمَاطِي) ه وه، که هه ندیک له زانایان
تۆمه تباریان کردوه به درۆ کردن. پروانه: الْكَامِلُ فِيْ ضَعْفَاءِ الرِّجَالِ (لَا بِنِ عَدِي) / ۸
/ ۶۴ / به ژماره: ۱۸۲۹، وَمِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ فِيْ نَقْدِ الرِّجَالِ (لِلذَّهَبِي) / ۴ / ۲۱۹
/ به ژماره: ۸۹۱۵، وَعُجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۶۹۹.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۹ / به ژماره: ۵۱۰۵، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۹۷ / به
ژماره: ۱۵۱۴.

وَأَقَامَ فِي أَذُنِهِ الْيُسْرَى، لَمْ تَضُرَّهُ أُمُّ الصَّبَّانِ».^(۱) واته: "نهو کهسهی مندالتیکی بییتو، بانگ بدات به گوئی راستیداو، قامهتیش بکات به گوئی چهپیدا، (أُمُّ الصَّبَّانِ)^(۲) زیان به منداله کهی ناگهیه نیت".

باسی دوما کردن له کاتی هینانی په نجهی شیرینکراو به ملاشوی مندالدا

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رښتهیه کی (صَحِيح)، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بییت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بییت) مندال دههیترا بۆ خزمهتیو، نهویش دوعای بۆ ده کردنو، په نجهی شیرینکراویشی دههینا به ملاشوویاندا.^(۳)

له رپوایهتیکشدا هاتوه، که دوعای بهره کهتی بۆ ده کردن.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۹۴ / به ژماره: ۶۲۳. شیخی (ابْنُ السُّنِّي) نهه حه دیسهی له ریڼگی زانای پایه بهرز (أَبُو يَغْلَى) ی (مَوْصِلِي) سهوه رپوایهت کردوه، جا له رښته کهیدا دوو کهسی زور لاواز ههیه به ناوه کانی (يَحْيَى) ی کورې (عَلَاء) ی (رَازِي) و (مَرْوَانَ) ی کورې (سَالِم) ی (غِفَارِي) سهوه، بۆیه حه دیسه که زور لاوازه، به لکو هندیك له زانایان به (مَوْصُوع) یان داناوه. بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَغْلَى / ۱۲ / ۱۵۰ / به ژماره: ۶۷۸۰، وَالْكَامِلُ فِي ضَعْفَاءِ الرَّجَالِ / ۹ / ۲۳ - ۲۴ / به ژماره: ۲۱۰۴، وَمِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ / ۴ / ۳۹۷ / به ژماره: ۹۵۹۱، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۴ / ۵۹، وَفَيْضُ الْقَدِيرِ / ۶ / ۲۳۸ / له سهر حه دیسی ژماره: ۹۰۸۵، عُجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۷۰۱ - ۷۰۲.

(۲) (أُمُّ الصَّبَّانِ): بۆنیکه ره نڼگه به هۆیه وه مندال له هۆشی خزی بهیّت، یان جوړه جنوکهیه که. بروانه: فَيْضُ الْقَدِيرِ شَرْحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / ۶ / ۲۳۸.

(۳) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۹ / به ژماره: ۵۱۰۶. نهه حه دیسه له صه حیجی موسلیمشدا هاتوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۱ / به ژماره: ۲۱۴۷.

بۆشمان رېوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە ژنەھاوێلی خۆشەویست (أَسْمَاءُ) ی کچی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بێت)، که فەرموویەتی: لە شاری (مَكَّة) ی پیرۆز دوو گیان بووم بە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زُبَیْر) هوه، جا که هاتە شاری (مَدِیْنَة) ی پیرۆز، لە (قُبَاء) نیشتەجێ بووم، لەوێ منداڵە کەم بوو، پاشان هێنام بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت)، ئەویش لە چاکی خۆیدا داینا، ئەوجا داوای خورمایەکی کرد، لە دەمی خۆیدا هەجووی و، پاشان هەندێکی کردە دەمی منداڵە کەوه. بۆیە یە کەم شَتِیک که چوێ ناوسکی منداڵە کەوه بریتی بوو لە لیکێ پیرۆزی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت). ئەوجا خورماکە ی هێنا بە مەلّاشوویدا، پاشان دوای بەرە کەتی بۆ کرد.^(۱)

بۆشمان رېوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خۆی لێ رازی بێت)، که فەرموویەتی: کورپێکم لە دایک بوو، منیش هێنام بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت)، ئەویش ناوی نا (إِسْرَاهِیم) و، خورماکە ی هێنا بە مەلّاشوویدا، دوای بەرە کەتی بۆ کرد.^(۲)

ئەمە دەقی رېوایەتە کە ی ئیمامی بوخاری و موسلیمشە، بێجگە لەوێ کە فەرموویەتی: "دوای بەرە کەتی بۆ کرد"، که ئەمە تایبەت هی ئیمامی بوخاریە.

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۴۲۲ / بە ژمارە: ۳۶۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۱ / بە ژمارە: ۲۱۴۶.

(۲) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۸۱ / بە ژمارە: ۵۱۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۰ / بە ژمارە: ۲۱۴۵.

((کتیبی ناومکان)) □

باسی ناوانانی مندالی تازه له دایکبوو

سونهت وه هایه مندان له رۆژی ههوتهمی له دایکبوونیدا، یان له رۆژی له دایکبوونیدا ناو بنریت.

سهبارهت بهوهی که ناوانان له رۆژی ههوتهمدا سونهته، له بهر نهو هه دیسهیه که له (سُنن) ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا بۆمان رپوایهت کراوه، له (عَمْرُو) ی کورپی (شُعَيْب) هوه، ئه ویش له باوکیه وهو، ئه ویش له باپیرهیه وه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت)، فهرمانی کردوه به ناوانانی مندالی تازه له دایکبوو له رۆژی ههوتهمیداو، فهرمانیشی کردوه که سهری بتاشریتو، گوێزه بانهشی بۆ بکریت.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: هه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) و له غهیری نهوانیشدا، به چه ند رستهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خۆشه و یست (سَمُرَة) ی کورپی (جُنْدَب) هوه (خوی لێ رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت)، فهرموویهتی: «كُلُّ غُلَامٍ رَهِيْنَةٌ بِعَقِيْقَتِهِ تُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ، وَيُحْلَقُ، وَيُسَمَّى». واته: "هه موو مندالێك به ستراره ته وه به هه وقه کهیه وه، که له رۆژی ههوتهمیدا بۆی سه ربپریتو، سه ریشی بتاشریتو، ناویش بنریت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: هه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هه.^(۲)

(۱) برهوانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۳۲ / به ژماره: ۲۸۳۲.

(۲) برهوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۱۱۷ / به ژماره: ۲۸۳۷، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۱۰۱ / به

ژماره: ۱۵۲۲، و سُننُ النَّسَائِي / ۷ / ۱۶۶ / به ژماره: ۴۲۲۰، و سُننُ أَبِي مَاجَه / ۲ /

۱۰۵۶ / به ژماره: ۳۱۶۵.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که ناونان له رۆژی له‌دایک‌بوونیدا سونه‌ته، له‌به‌ر ئه‌و
 حه‌دیه‌یه که له باسه‌که‌ی پێش‌و‌دا هێنا‌مان‌و، له‌ پێگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست
 (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) به‌وه (خوای ئی‌رازی بێت) بۆ‌مان رپوایه‌ت کرابوو.

بۆ‌شان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موس‌لیم و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا، له‌ هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (أَنَس) به‌وه (خوای ئی‌رازی بێت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا
 (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)، فه‌رموویه‌تی: «وُلِدَ لِي اللَّيْلَةُ غُلَامًا، فَسَمَّيْتُهُ بِاسْمِ أَبِي
 إِبْرَاهِيمَ». ^(١) واته: "ئه‌م‌شه‌و منداڵێکمان بوو، منیش به‌ناوی (إِبْرَاهِيم) ی باوکمه‌وه
 ناوم لێنا".

بۆ‌شان رپوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (أَنَس) به‌وه (خوای ئی‌رازی بێت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لی خۆشه‌ویست
 (أَبُو طَلْحَةَ) کورپێکیان بوو، منیش هێنا‌م بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
 له‌سه‌ر بێت)، ئه‌ویش شیرینی هێنا به‌ مه‌لاشویداو، ناویشی نا (عَبْدُ اللَّهِ). ^(٢)

بۆ‌شان رپوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی
 خۆشه‌ویست (سَهْل) ی کورپ (سَعْدِي) به‌وه (خوای ئی‌رازی بێت)، که‌
 فه‌رموویه‌تی: کاتێک (مُنْذِر) ی کورپ (أَبُو أُسَيْد) له‌دایک بوو، هێنا بۆ خزمه‌تی
 پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)، ئه‌ویش خسته‌یه‌ سه‌ر رانی پێرۆزیو، (أَبُو
 أُسَيْد) یش دانیش‌ت‌بوو، پێغه‌مبه‌ریش به‌ شتیکی به‌رده‌ستی خۆیه‌وه‌ خه‌ریک بوو، (أَبُو
 أُسَيْد) یش فه‌رمانی کرد کورپه‌که‌ی لابه‌ن. ئه‌وه‌بوو له‌سه‌ر رانی پێغه‌مبه‌ر هه‌لگیراو،
 براهیه‌وه‌ ماله‌وه‌. ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ر به‌ئاگا هاته‌وه‌و، فه‌رمووی: (کورپه‌که‌ کوا؟) (أَبُو
 أُسَيْد) یش عه‌رزێ کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، بردمانه‌ ماله‌وه‌. پێغه‌مبه‌ریش

(١) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ٤ / ١٨٠٧ / به‌ ژماره‌: ٢٣١٥.

(٢) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٠٨٢ / به‌ ژماره‌: ٥١٥٣، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ٣ / ١٦٨٩.

/ به‌ ژماره‌: ٢١٤٤.

فهرمووی: ناوی چیه؟ نهویش عهرزی کرد: فلان. پتغه مبه ریش فهرمووی: نه خیر، به لکو ناوی (مُنْدِر) ه. ئیتَر نهو رۆژه ناوی نا (مُنْدِر).^(۱)

باسی ناونانی کۆرپه‌ی له‌بارچوو

سونه‌ته کۆرپه‌ی له‌بارچوو ناو بنریت. خو ئه‌گهر نه‌زانرا نیرینه‌یه یان میننه، نه‌وا با به‌ناویک ناو بنریت، که بو نیرینه‌و بو میننه‌ش بگوئجیت. وه‌کو ناوه‌کانی: (هِنْد) و (هَنْدَة) و (خَارِجَة) و (طَلْحَة) و (عُمَيْرَة) و (زُرْعَة) و هاووینه‌ی نه‌مانه.

ئیمامی (بَغَوِي) فهرموویه‌تی: سونه‌ته کۆرپه‌ی له‌بارچوو ناو بنریت، له‌به‌ر هه‌دیسێک که له‌وباره‌وه هاتوه.^(۲)

هه‌روه‌ها بێجگه له ئیمامی (بَغَوِي) یش، هه‌ندیک له هاوه‌لانمان هه‌ر وایان فهرموه.

هاوه‌لانمان فهرموویانه: ئه‌گهر مندالی له‌دایکبوو به‌ر له ناونانی مرد، هه‌ر سونه‌ته ناو بنریت.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۹ / به ژماره: ۵۸۳۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۲ / به ژماره: ۲۱۴۹.

(۲) چهند هه‌دیسێک له‌و باره‌وه هاتوون، هه‌موویان لاوازن. پروانه: الْبَدْرُ الْمُنِيرُ / ۹ / ۳۴۲ - ۳۴۳، وَالتَّلْخِصُ الْحَبِيرُ / ۴ / ۲۷۰ / له‌دواى هه‌دیسى ژماره: ۴۲۲۰، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۱۰۳.

سونه ته بوناوانان ناوی جوان و باش هه لېږدېږي

بۆمان رپوايه ت كراوه له (سُنن) ی ئيمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رښته يه کي جوان (جَيِّد)، له هاوېلې خوښه ويست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خوای لې رازی بيت)، که فېرموويه تی: پېغه مېهري خوا (دروودی خوای له سېر بيت) فېرموويه تی: «إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ».^(۱) واته: "به راسی ئیوه له رۆزی قیامه تدا به ناوی خوتان و باو کتانه وه بانگ ده کړی، بویه با ناوه کانتان باش بن".

باسی خوښه ويستړين ناو به لای خوای گه ورموه

بۆمان رپوايه ت كراوه له صه حیحی موسليمد، له هاوېلې خوښه ويست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له هردو کيان رازی بيت)، که فېرموويه تی: پېغه مېهري خوا (دروودی خوای له سېر بيت)، فېرموويه تی: «إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَائِكُمْ إِلَى اللَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ-: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ».^(۲) واته: "به راسی خوښه ويستړيني ناوه کانتان به لای خوای گه ورموه بریتیه له: (عَبْدُ اللَّهِ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)".

بوشمان رپوايه ت كراوه له هردوو صه حیحی بوخاری و موسليمد، له هاوېلې خوښه ويست (جَابِر) هوه (خوای لې رازی بيت)، که فېرموويه تی: پياوړك له ئيمه كورېكي بو، ناوی لينا (قَاسِم). ئيمهش پیمان وت: ئيمه به کونیه ی (أَبُو الْقَاسِم)

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۰۵ / به ژماره: ۴۹۴۸. سېره به لامه وه که ئيمامی نه وه وی رښته ی نهم حه دیسه ی به جوان (جَيِّد) داناره و، که چی ئيمامی (أَبُو دَاوُد) خوای فېرموويه تی: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورې (أَبُو زَكْرِيَّا) نهم حه دیسه ی له (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه رپوايه ت کړدوه و، به خزمه تیشی نه گه یشته. که واته: وه کو شیخی عه سقه لانیش فېرموويه تی: رښته که بچرانی تېدايه. پروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۵۷۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۲ / به ژماره: ۲۱۳۲.

بانگت ناکهین و، نهو ریژهشت لی نانین. نهویش خه بهره که ی گه یانده پیغه بهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، پیغه بهریش فهرمووی: «کور که ت ناوینی: عَبْدُ الرَّحْمَنِ».^(۱)

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَانِي) و له غهیری نه وانیشدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو وَهْب) ی (جُشَمِي) به وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه بهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، فهرموویه تی: «تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا: حَارِثٌ وَهَمَامٌ، وَأَقْبَحُهَا: حَرْبٌ وَمُرَّةٌ».^(۲) واته: "ناوی پیغه بهره کان هه لبریزن بو ناونان. خوشه ویست زینی ناوه کانیش به لای خوی گه وره وه بریتیه له: (عَبْدُ اللَّهِ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، راستگو ترینیشان بریتیه له (حَارِث) و (هَمَام) و، ناشیرینترین و خراپترینیشان بریتیه له (حَرْب) و (مُرَّة)".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۷ / به ژماره: ۵۸۳۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۴ / به ژماره: ۲۱۳۳.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۰۵ / به ژماره: ۴۹۵۰، وَسُننُ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۶ / ۲۱۸ / به ژماره: ۳۵۶۵. رسته که ی لاوازه، چونکه که سیکی تیدایه، به ناوی (عَقِيل) ی کوری (شَبِيب) به وه، که زۆری زانایان به لاوازی داده نین، نه گهرچی شیخی (ابْنُ حَبَّان) به متمانه داری داناهو، له کتبی (الثَّقَات) دا ناوی بردوه. ههروه ها ئیمامی (بُوصَيْرِي) ش ئهم هه دیسه ی له ریگه ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَغْلَى) وه هیناهو، پاشان فهرموویه تی: که سه کانی رسته که ی متمانه دارن. بروانه: الثَّقَات (لَا بَن حَبَّان) / ۵ / ۲۷۲ / به ژماره: ۴۸۰۱، وَإِثْبَاتُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ۵ / ۳۳۲ / به ژماره: ۴۷۹۲.

سونه ته پیرۆزبایی مندالبوون له باوک و دایکی منداله که بکریت و،

ئهوانیش وهلامی پیرۆزباییکه ره که بدهنده وه

پیرۆزبایی کردن له خاوهنی منداله له دایکبوه که سونه ته.

هاوه لاغان فەرموویانه: سونه ته به و فەرمایشته پیرۆزبایی لی بکریت، که له ئیمامی (حُسَيْن) هه هاتوه (خوای لی رازی بیت) ^(۱)، که پیرۆزبایی فیری پیاویک ده کردو، فەرمووی: بلی: (بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بَرَّهُ). واته: "خوای گهوره بهر کهت بخاته نه و خهلاته ی پی به خشیویت و، شوکرانه بژی پی به خشه ره کهش بکهیت و، منداله کهشت بو پی بگات و، باشیش بیت له گه لدا".

سونه ته که سه پیرۆزبایی لیکراوه کهش وه لام بداته وه و، بلیت: (بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ)، یان (أَجْزَلَ اللهُ ثَوَابَكَ)، یان شتیکی له و جوره. واته: (خوای گهوره بهر کهت بخاته ژیا نی تو وه و، بهر کهتیش دابار نییت به سهرتدا و، پاداشتی خهیرت بداته وه و، مندالیکی واش به تو بیه خشییت)، یان (خوا پاداشتی گه ورهت بداته وه).

باسی نهی کردن له ناوانان به ناوه ناپه سه ندمکان

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خۆشه ویست (سَمُرَة) ی کوری (جُنْدَب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویه تی: پیغه مبه ری خوا

(۱) شیخی (ابنُ عَلَان) فەرموویه تی: به لی له نوسخه کانی کتبی (الْأَذْكَار) دا نوسراوه (حُسَيْن)، به لام له و سهرچاوانه ی که نهم فەرمایشته یان نقل کردوه نوسراوه (حَسَن). جا نه و (حَسَن) هه ش یان (حَسَن) ی کوری ئیمامی (علی) هه، یان شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) هه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۱۰۸ - ۱۰۹.

(درودی خوی لهسر بیت)، فهرموویه تی: «لا تُسَمِّنْ غُلَامَكَ يَسَاراً، وَلَا رَبَاحاً، وَلَا نَجَاحاً، وَلَا أَفْلَحَ، فَإِنَّكَ تَقُولُ: "أَنْتُمْ هُوَ؟" فَلَا يَكُونُ، فَتَقُولُ: "لا"». ^(۱) واته: "منداله كهت ناو مه نئی (یسار) و (رباح) و (نجاح) و (أفلح)، چونکه تو ده لیت: نه ره نه وه فلان له ویه؟ جا که له وی نه بوو، تو ده لیت: نه خیر".

جا (سَمَرَة) فهرموویه تی: به راستی ناوه کان هه ر نه م چواره بوون، بویه به ناوی منه وه بوی زیاد مه کهن".

ههروه ها نه م حه دیسه مان له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داؤد) و له غهیری نه ویشدا بۆ ریوایهت کراوه، له هاوه لی خوشه ویست (جابر) وه (خوای لی رازی بیت). جا نه وه شی تیدایه، که نه هی کردوه له ناوانی مندا له به: (برکة). ^(۲)

بۆشان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبه ری خواوه (درودی خوای لهسر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ أَخْتَنَ اسْمٍ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأُمَلَاكِ». ^(۳) واته: "سووک و رسواترین ناو به لای خوای گه وره وه، نه وه به که پیاوێک خوای ناوینی به: شاهان شاه".

له ریوایه تیکیشدا له بریتی (أختن) نوسراوه (أختی).

له ریوایه تیک ی ئیمامی موسلیمیشدا به م جوړه هاتوه: «أَغِظَ رَجُلٍ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَخْبَثَهُ رَجُلٌ كَانَ يُسَمَّى مَلِكُ الْأُمَلَاكِ». ^(۴)

(۱) بړوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۵ / به ژماره: ۲۱۳۷.

(۲) بړوانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۰۸ / به ههردوو ژماره: ۴۹۵۸ و ۴۹۶۰.

(۳) بړوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۵۸۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸ / به ژماره: ۲۱۴۳.

(۴) بړوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸ / به ژماره: ۲۱۴۳.

زانايان فەرموویانە: مانای (أَخْنَع) و (أَخْنَى) بریتە لە: سوکو و رسواترین.

لە صەحیح (ی موسلیم) یشتا لە زانای پایەبەرز (سُفْیان) ی کوری (عُیْنَة) وە هاتو، کە فەرموویەتی: (مَلِكُ الْأَمْلَکِ) وە کو (شاهان شاه) وایە.^(۱)

دروستە ئادەمیزاد کەسیکی شۆینکەوتە ی خۆی، وەکو مندال، یان خزمەتکار، یان قوتابی، یان کەسیکی هاویننە ی ئەوان بە ناویکی خراپ ناو بەینیت، بۆئەوی تەمینی بکاتو، ڕیگری ئی بکات لە کاریکی خراپو، نەفسی رابەینیت

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە کتیبە کە ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە هاوێلی
خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْر) ی (مَازِنِي) هەو (خوای ئی رازی بیت)، کە
فەرموویەتی: دایکم بە بُولَیک تریوێ ناردمی بۆ خزمەتی پیغەمبەری خوا (درودی خوای
لەسەر بیت)، منیش بەر لەوێ بیگەغە دەستی هەندیکم ئی خوارد، جا کە هێنامە
خزمەتی، گوئی گرتو، فەرمووی: (يَا غَدْرًا!). واتە: (هە ی ناپاک!).^(۲)

بۆشان ڕیوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی
خۆشەویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری ئیمامی (أَبُو بَكْر) ی (صَدِّيق) هەو (خوای
هەردووکیان رازی بیت)، لەو حەدیسە درێژەیدا، کە داگرەوێ بەسەر کەرامەتیکی

(۱) ڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸.

(۲) ڕوانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۹۲ / بە ژمارە: ۴۰۱. شیخی (هَنْبَلِي)
فەرموویەتی: ئیمامی (طَبْرَانِي) ڕیوایەتی کردووە، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (بُسْر) ی (خَبْرَانِي) لە
رشته کەیدا هەبە، شیخی (ابْنُ جَبَّان) بە متمانەداری داناو، زۆربە ی زانا یانیش بە لاوازیان
داناو، کەسە کانی تری رشته کە ی متمانەدارن. ڕوانە: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۹ / ۴۰۵ / بە
ژمارە: ۱۶۱۲۱.

ناشکرای ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) دا (خوای لَیْ رَازی بَیت)، که ماناکه‌ی ئەمهیه: ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) کۆمه‌لێك میوانی هێتایه‌وه‌و، له‌ماله‌وه‌دا داینیشاندن و، خوای ته‌شریفی برد بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بَیت) و، دره‌نگ ته‌شریفی هێتایه‌وه‌. جا که گه‌ڕایه‌وه‌ فهرمووی: "نانتان پێی داو؟" عه‌رزیان کرد: "نه‌خێر". ئەویش پرووی کرده (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کۆری و، فهرمووی: (يَا غُنَّثُ). واته‌: (هه‌ی نا‌ره‌سه‌ن)، ئەوجا فهرمووی: ده‌ك لوتت به‌به‌رین به‌جێت و، هه‌ندێك قسه‌ی تریشی پێی فهرموو.^(۱)

باسی بانگکردن له‌و که‌سه‌ی ناوی نازانرێت

ئه‌گه‌ر ناوی که‌سێک نه‌زانرا وا باشه‌ به‌ جو‌رێک بانگ بک‌رێت، که‌ پێی نازار نه‌خوات و، بانگکردنه‌که‌ش درۆو زیاده‌په‌وی و مه‌رایه‌ی و (تَمَلُّقُ) ی تێدا نه‌بێت. وه‌کو ئەوه‌ی پێی بَلَّیْتُ: ب‌راکه‌م، یان مامۆستا، یان کاب‌رای فه‌قیر، یان گه‌وره‌م، یان هێی تۆ، یان کراس سه‌ی، یان نه‌عل له‌پێ، یان ئەسه‌پ سوار، یان خاوه‌ن حوشت، یان شمشیر به‌ده‌ست، یان خاوه‌ن پ‌م، یان هه‌ر شتیکی تری هاوشیوه‌و، به‌پێی حا‌لی بانگ‌راوه‌که‌، یان بانگ‌که‌ره‌که‌.

بۆمان ر‌یوایه‌ت ک‌راوه‌ له‌ (سُئِنَ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَسَانِي) و (أَبْنُ مَاجَهَ) دا، به‌ ر‌شته‌یه‌کی (حَسَنَ)، له‌ هاوه‌ڵی خو‌شه‌ویست (بَشِيرَ) ی کۆری (مَعْبُد) ه‌وه‌، که‌ ناس‌راوه‌ به‌ (أَبْنُ الْخَصَاصِيَّةِ) (خوای لَیْ رَازی بَیت)، که‌ فهرموویه‌تی: جا‌رێک له‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا (درودی خوای له‌سر بَیت) ر‌ێم ده‌کرد، که‌ ته‌ماشای کرد، ب‌ینی وا پیاوێک به‌ نێوان گۆره‌کاندا ر‌ی ده‌کات و، نه‌علیشی له‌پێدايه‌، جا بانگی کردو

(۱) پ‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به‌ ژماره‌: ۵۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۷ / به‌ ژماره‌: ۲۰۵۷.

فهرمووی: کابرای نه‌عل له‌بیّ (جووتیک نه‌علی بيمووی له‌پیدا بوو)، نه‌گه‌ت، نه‌عله‌کانت داکه‌نه.... ئیتر ته‌واوی حه‌دیه‌که‌ی باس کرد.^(۱)

بوژمان رپوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السّنی) دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (جاریه‌ی) (أنصاری) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: جاریک له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا بووم (درودی خوای له‌سر بیت) جا نه‌گه‌ر ناوی پیاویکی له‌به‌ر نه‌بوایه‌و نه‌یزانیاه، ده‌یفه‌رموو: (یا ابن عبد‌الله). واته: ئه‌ی کوری به‌نده‌ی خوا.^(۲)

باسی نه‌هی کردن له‌مندال و قوتابی که‌باوک و ماموستا به‌ناوی خو‌یا نه‌وه بانگ نه‌که‌ن

بوژمان رپوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السّنی) دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) پیاویکی بینی کورپکی بچووکی له‌گه‌لدا بوو، فه‌رمووی به‌کورپه‌که: (ئهم پیاوه‌کیه؟) نه‌ویش وتی: (باوکمه). پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «فَلَا تَمْشِ أُمَامَهُ، وَلَا تَسْتَسِبَّ لَهُ، وَلَا تَجْلِسْ قَبْلَهُ، وَلَا تَدْعُهُ بِاسْمِهِ». واته: "ده‌ی له‌پیشیه‌وه ری مه‌که‌و، کاریکیش مه‌که‌قه‌ت بی‌بلیت و، به‌ر له‌نه‌ویش دامه‌نیشه‌و، به‌ناوی خو‌شیه‌وه بانگی مه‌که".^(۳)

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۳۶ / به‌ژماره: ۳۲۳۰، وَسُنُّ التَّسَائِي / ۴ / ۹۶ / به‌ژماره: ۲۰۴۸، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۴۹۹ / به‌ژماره: ۱۵۶۸.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السّنی) / ۱۹۱ / به‌ژماره: ۳۹۹. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه‌که‌سی نه‌ناسراوی تیدایه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدَ / ۸ / ۵۶ / به‌ژماره: ۱۲۸۹۵.

(۳) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السّنی) / ۱۹۰ / به‌ژماره: ۳۹۵. حه‌دیه‌یکی لاوازه. پروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۴۹.

بۆشمان رېوایەت کراوه لە کتێبه کە ی شێخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە خواناسی پایە بەرز (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کور ی (زَحْ) هوه (خوای لێ رازی بیت) – کە بە یه کدهنگی زانیان کە سێکی چاکه کاره – ئەو فەرموویەتی: دەوتریت: جۆرێک لە جۆره کانی ئازاردانی دلی باوک ئەوهیه، کە بەناوی خۆیهوه ناوی بهیت و، لە رینگادا له پێشیهوه رێ بکهیت.^(۱)

سونه ته ناو بگۆردریت بۆ ناوی باشتەر

یه کێک لهو هه دیسانه ی له م باره وه هاتوه بریتیه لهو هه دیسه ی هاوه لی خۆشه و یست (سَهْل) ی کور ی (سَعْد) ی (سَاعِدِي) (خوای لێ رازی بیت)، کە له باسی (ناوانی مندال) دا، له چیرۆکی ناوگۆرینه کە ی (مُنْذِر) ی کور ی (أَبُو أُسَيْد) دا هێنامان.

بۆشمان رېوایەت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خۆشه و یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ رازی بیت)، کە (زَيْنَب) ناوی (بَرَّة) بوه. جا و تراوه: (ته زکیه و وه سفی خویی پی ده کات!) پێغه مبه ری خواش (دروودی خوای له سه ر بیت)، ناوی نا (زَيْنَب).^(۲)

بۆشمان رېوایەت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له (زَيْنَب) ی کچی (أَبُو سَلَمَةَ) وه (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: ناو ئه را بوم (بَرَّة). پێغه مبه ری خواش (دروودی خوای له سه ر بیت)، فەرمووی: ناوی بنین (زَيْنَب). هه روه ها فەرموویەتی:

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۹۰ / به ژماره: ۳۹۶.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۹ / به ژماره: ۵۸۳۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷.

/ به ژماره: ۲۱۴۱.

(زَيْنَب) ی کچی (جَحْش) یش هاته خزمه تی پیغمبهرو، نهویش هدر ناوی (بَرَّة) بوهو، پیغمبهرو ناوی نا (زَيْنَب).^(۱)

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له سهحيحي موسليمداء، له هاوهلی خوشهويست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له همدووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: (جُوَيْرِيَّة) ناوی (بَرَّة) بوه. پیغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، گۆری بۆ (جُوَيْرِيَّة). چونکه پیی ناخوش بو، که بوتريت: {لای (بَرَّة) هاته دهروه}.^(۲)

بۆشمان رپوايهت كراوه له سهحيحي بوخاریدا، له زانای پایه رز (سَعِيد) ی کۆری (مُسَيَّب) ی کۆری (حَزَن) هوه، نهویش له باوکیهوه، که باوکی نهو (واته: بایره ی سَعِيد) هات بۆ خزمه تی پیغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، نهویش فهرمووی: ناوت چیه؟ وتی: (حَزَن). پیغمبهری فهرمووی: تو (سَهْل) ی. نهویش وتی: من نهو ناوه ناگۆرم که باوکم ناوی ناوم! (سَعِيد) ده فهرمویت: (فَمَا زَالَتْ الْحُزُونَةُ فِينَا بَعْدُ). واته: ههتا ئیستهش رووگرژی و زبریمان تیدایه.^(۳)

بۆشمان رپوايهت كراوه له سهحيحي موسليمداء، له هاوهلی خوشهويست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له همدووکیان رازی بیت)، که پیغمبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، ناوی (عَاصِيَّة) ی گۆریو، فهرمووی: تو (جَمِيلَة) یت.^(۴)

ديسان له رپوايهتیکي سهحيحي موسليمداء هاتوه، که کچیکي ئیمامی (عُمَرَ) (خوی لێ رازی بیت)، پیی دهوترا (عَاصِيَّة). پیغمبهری خواش (درودی خوی له سر بیت)، ناوی نا (جَمِيلَة).^(۱)

(۱) برپوانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۴۲.

(۲) برپوانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۴۰.

(۳) برپوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۲۸۸ / به ژماره: ۵۸۳۶.

(۴) برپوانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۶۸۶ / به ژماره: ۲۱۳۹.

بۆشمان رېوایەت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد)دا، به رِشته‌یه‌کی (حَسَن)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَسَامَة)ی کوری (أَخْذَرِي)ه‌وه، که کۆمه‌لێک هاتن بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بێت)و، پیاویکیان تێدا‌بوو، پێی ده‌وترا (أَصْرَم). پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بێت) فهرمووی: "ناوت چیه؟" نه‌ویش عه‌رزى کرد: (أَصْرَم). پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی: به‌لکو تۆ (زُرْعَة)ی.^(۲)

بۆشمان رېوایەت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد)و (نَسَائِي)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو شَرِيح هَانِي)ی (حَارِثِي)ه‌وه (خوی لێ‌پازی بێت)، کاتێک له‌گه‌ڵ هۆزه‌که‌یدا هاتن بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بێت)، پێغه‌مبه‌ر گوتی لیبوو، هۆزه‌که‌ی پێیان ده‌وت: (أَبُو الْحَكَم). جا بانگی کردو، پێی فهرموو: "ته‌نها خوا چه‌که‌مه‌و، حوکمیش به‌ده‌ستی نه‌وه. ئێ‌تر بۆچی پێت ده‌وتریت: أَبُو الْحَكَم؟" نه‌ویش عه‌رزى کرد: هۆزه‌که‌م نه‌گه‌ر له شتێکدا ناکۆکیان هه‌بوايه، ده‌هاتن بۆ‌لای من و، منیش حوکم ده‌کرد له‌ نێوانیاندا، ئێ‌تر هه‌ردوولا به‌ حوکمه‌که‌ پازی ده‌بوون. پێغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سه‌ر بێت) فهرمووی: "به‌راستی کارێکی باش و جوانه‌! نه‌ی منداڵت چی هه‌یه؟" نه‌ویش عه‌رزى کرد: (شَرِيح)و (مُسْلِم)و (عَبْدُالله). فهرمووی: "کامیان گه‌وره‌ترینانه؟" منیش عه‌رزى کرد: (شَرِيح). فهرمووی: "ده‌ی تۆ (أَبُو شَرِيح)یت".^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۲ / به ژماره: ۵۸۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۷ / به ژماره: ۲۱۳۹.

(۲) بڕوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۰۶ / به ژماره: ۴۹۵۴.

(۳) بڕوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۰۶ / به ژماره: ۴۹۵۵، وَسُننُ النَّسَائِيِّ / ۸ / ۲۲۶ / به ژماره: ۵۳۸۷. شیخی (ابْنُ الْمُلقَن) فهرمویه‌تی: ئیمامی (أَبُو دَاوُد)و (نَسَائِي)و (حَاكِم)یش رېوایه‌تیان کردوه، شیخی (ابْنُ حِبَّان)یش به (صَحِيح)ی داناوه. بڕوانه: تُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أدِلَّةِ الْمُنْهَاجِ / ۲ / ۵۷۰ / به ژماره: ۱۱۶۶. هه‌روه‌ها شیخی (ابْنُ ۲۲۲

ئىمامى (أَبُو دَاوُد) فەرموويەتى: ھەروەھا پىغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بىت) ناوھەکانى (عَاصِي) و (عَزِيز) و (عَتَلَة) و (شَيْطَان) و (حَكَم) و (غُرَاب) و (جُبَاب) ى گۆرپوھە، (شِھَاب) ى ناوناوھە (هَشَام) و، (حَرْب) ىشى ناوناوھە (سَلَم) و، (مُضْطَجِع) ى ناوناوھە (مُنْبَعِث) و، ئەو زەوېھەش كە ناوى (عَفِرَة) بوھ، ئەو ناوى ناوھە (خَضِرَة) و، دۆلى (ضَلَالَة) ى ناوناوھە: دۆلى (هَدَى) و، (بَنُو الرِّثِيَة) ى ناوناوھە (بَنُو الرِّشْدَة) و، (بَنُو مُغَوِيَة) ى ناوناوھە (بَنُو رِشْدَة).

ئىمامى (أَبُو دَاوُد) فەرموويەتى: رىشتەكانى ئام نەھىناوھە لەبەر ئەوھە درىژ نەبىتەوھە.^(۱) مەنىش دەئىم: شىخى (أَبْنُ مَأْكُولَا) وشەى (عَتَلَة) ى بەو جۆرە خويندوھەتەوھە، فەرموويەتى: شىخ (عَبْدُالْعَنِي) بە (عَتَلَة) خويندوھەتەوھە، پىغەمبەرى خواش (درودى خواى لەسەر بىت) ئەم ناوھەى گۆرپوھە بە (عُتْبَة)، وھەكو (عُتْبَة) ى كورپى (عَبْدُ السُّلَمِي).

دروستە ناو كورت بکړيتهوه، ئەگەر خاوندەكەى پىی ناخووش نەبىت

بۆمان رپوایەت كراوھە لە ھەدىسى (صَحِيح) دا لە چەندىن رینگەوھە، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بىت) ناوى كۆمەلێك لە ھاوھەلانى كورت كەردۆتەوھە. يەكێك لەوانە ئەوھەى كە بە (أَبُو هُرَيْرَة) ى فەرموھە: (يَا أَبَا هِرٍّ)^(۲)، بە دايكە (عَائِشَة) ى فەرموھە: (يَا عَائِشَ)^(۳)، بە (أَنْجَشَة) ى فەرموھە: (يَا أَنْجَشَ).^(۱)

عَلَان) ىش فەرموويەتى: حافى عىراقىش بە (صَحِيح) ى داناوھە. بڕوانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّائِيَّةُ / ۱۲۷ / ۶.

(۱) بڕوانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۰۷.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۰۹ / بە ژمارە: ۲۸۱.

(۳) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۴ / بە ژمارە: ۳۵۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۹۶ / بە ژمارە: ۲۴۴۷.

له کتبه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) بشدا هاتوه، که پیغمبهری خوا (دروودی خوا ی
لهسر بیت) به (أَسَامَة) ی فهرموه: (يَا أُسَيْم).^(۲) و، به (مَقْدَام) یشی فهرموه: (يَا
قُدَيْم).^(۳)

باسی نهی کردن نه به کارهینانی نهو نازناوانه ی، که خامنه کانیان بیان ناخوشه

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَبْزُوا بِاللِّقَابِ﴾ [الخُجَرَات: ۱۱] واته:
{نازناوی خراب و ناشیرین بو یه کتر به کار مهینن}.

زانا یان یه کدهنگ لهسر نهو ی، که حه رانه نازناویک دابریت بو که سیک و،
نهویش پی ناخوش بیت. ئیر ئایا سیفه تی که سه خو ی بیت، وه کو (أَعْمَش) و
(أَجْلَح) و (أَعْمَى) و (أَعْرَج) و (أَحُول) و (أَبْرَص) و (أَشَج) و (أَصْفَر) و (أَخْذَب) و
(أَصَم) و (أَزْرَق) و (أَفْطَس) و (أَشْتَر) و (أَثَرَم) و (أَقْطَع) و (زَمِن) و (مُقْعَد) و (أَشَلَّ)، یان
سیفه تی باوکی یان دایکی، یان هه ر شتیکی تر بیت، که نهو پی ناخوش بیت.^(۴)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۴۹.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۹۶ / به ژماره: ۴۱۱. حه دیسیکی لاوازه.
پروانه: عَجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۶۴.

(۳) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۸۹ / به ژماره: ۳۹۳. رسته که ی زور لاوازه.
پروانه: عَجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۴۶ - ۴۴۸.

(۴) (أَعْمَش) واته: چاو کزی چاو فرمیسکاو ی. (أَجْلَح) واته: سه رپووتاو. (أَعْمَى) واته: کو یرو
نا بینا. (أَعْرَج) واته: شهلو پیله نگ. (أَحُول) واته: خیلو چاولار. (أَبْرَص) واته: به له کاوی.
(أَشَج) واته: نیوچاوان قلیشاو. (أَصْفَر) واته: زه ردۆل. (أَخْذَب) واته: کو رو پست چه ماو.
(أَصَم) واته: گو ی گران. (أَزْرَق) واته: شینکه. (أَفْطَس) واته: لووت پان و لووت فش.
(أَشْتَر) واته: پیلووی چاو هه لگه راو. (أَثَرَم) واته: دان شکاو. (أَقْطَع) واته: بال قرتاو.

ههروه‌ها یه کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دروسته که‌سیک -بۆ ناسینه‌وه- ئه‌و جوړه نازناوه‌ی بۆ به‌کار به‌ئیریت، ئه‌گه‌ر که‌سی به‌رامبه‌ر ته‌نها به‌و جوړه ده‌یناسیه‌وه.

جا به‌لگه‌کانی ئه‌م باسه گه‌لیک زۆرو مه‌شه‌ورن، منیش له‌به‌ر درێژنه‌بوونه‌وه باسم نه‌کردونو، له‌به‌ر مه‌شه‌ووریان پتوستان به‌باسکردن نه‌.

دروسته‌و سونه‌تیشه ئه‌و نازناوه به‌کاربه‌ئیریت، که خاوه‌نه‌که‌ی پێی خوشه

یه کێک له‌وانه ئیمامی (أبو بکر)ی (صَدِّیق)ه (خوای لی‌پازی بیت)، که ناوی (عَبْدُالله)ی کوری (عُثْمَان)ه‌و، نازناویشی (عَتِیق)ه‌.

ئهمه‌ش ئه‌و بۆچوونه دروسته‌یه، که زۆربه‌ی زانیانی فهرموده‌ناسانو شاره‌زایانی سیره‌و میژوو، غه‌یری ته‌وانیشی له‌سه‌ره‌.

وتراویشه: ناوی (عَتِیق)ه‌. زانای پایه‌به‌رز (أبو الْقَاسِم)ی (ابْنُ عَسَاكِر) له کتییی (الْإِشْرَافُ عَلَى مَعْرِفَةِ الْأَطْرَاف) دا باسی ئه‌م بۆچوونه‌ی کردوه. جا بۆچوونه راسه‌که ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان.

زانیانیش یه‌که‌ه‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که (عَتِیق) نازناویکی باشو چاکه‌و، به‌لام رای جیاوازیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ ناوانی ئیمامی (أبو بکر) به‌م نازناوه:

(زَمِن) واته: ده‌رده‌دارو ناته‌واو. (مُقَعَّد) واته: گلۆله‌و له‌بێ که‌وتوو. (أَشْل) واته: گۆج و شه‌له‌په‌ته‌.

جا بۆ زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م جوړه نازناوه‌یان بۆ به‌کاره‌یتراوه، بپروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ١٣٥ - ١٣٦.

له چهند ړنگه‌یه‌ک‌وه بۆمان ړپوایه‌ت کراوه له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خواى لى رازى بیت)، که پیغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى له‌سر بیت) فهرموویه‌تى: «أَبُو بَكْرٍ عَتِيقُ اللَّهِ مِنَ النَّارِ». واته: "ئیمامى (أَبُو بَكْرٍ) ړزگار کراوى خواى گه‌وره‌یه له ناگرى دۆزه‌خ". ئیتر له‌و ړۆژه‌وه ناوړا به (عَتِيقُ) (واته: نازاد کراو).^(۱)

(مُصْنَبُ) ی کورې (زُبُر) و، غه‌پری نه‌ویش له نه‌سه‌بناسان فهرموویانه: بۆیه پى وتراوه (عَتِيقُ) (واته: جوان)، چونکه له نه‌سه‌ب و ږه‌چه‌له کیدا شتیکی تیدا نه‌بوه، که پى عه‌یددار بکړیت.

هه‌روه‌ها شتی تریش وتراوه‌و، خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

یه کیکی تر له‌و جوړه نازاناوه بریتیه له (أَبُو ثَرَابِ)، که نازناوى ئیمامى (عَلِيٍّ) ی کورې (أَبُو طَالِبٍ) به (خواى لى رازى بیت) و، کونیه که‌شى (أَبُو الْحَسَنِ) به.

له حه‌دیسى (صَحِيح) دا هاتوه، که پیغه‌مبه‌رى خوا (درودى خواى له‌سر بیت) بینویتی ئیمامى (عَلِيٍّ) له مزگه‌وت‌دا خه‌وتوه‌و، توژی له‌سر نیشته‌و. جا دوو جار پى فهرموه: هه‌سته نه‌ی (أَبُو ثَرَابِ). ئیتر نه‌م نازناوه چاک و جوانه‌ی پتوه لکا.

نهم حه‌دیس‌ه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحى بوخارى و موسلیما بۆ ړپوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لې خو‌شه‌ویست (سَهْلُ) ی کورې (سَعْدُ) به‌وه (خواى لى رازى بیت). جا (سَهْلُ)

(۱) ئیمامى نه‌وه‌وى نه‌یفه‌رموه نهم حه‌دیس‌ه‌ی له چى سه‌رچاوه‌یه‌ک‌دا بۆ ړپوایه‌ت کراوه! جا بړوانه: سُنُّ التَّرْمِذِيَّ / ۵ / ۶۱۶ / به ژماره: ۳۶۷۹. شَيْخِي (هَيْثَمِي) یش حه‌دیس‌یکى به هه‌مان مانا هیناوه‌و، پاشان فهرموویه‌تى: ئیمامى (بَزَّار) ړپوایه‌تى کردوه‌و، ئیمامى (طَبْرَانِي) ش ده‌قیکی تری هاوشیوه‌ی ړپوایه‌ت کردوه‌و، که‌سه کانی ږشته‌ی گپړانه‌وه‌ی هه‌ردوو ړپوایه‌ته که‌ش که‌سانى متمانه‌دارن. بړوانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۹ / ۴۰ / به ژماره: ۱۴۲۸۹.

فهرموویه تی: ئەمه خوۆشه ویستزینی ناوه کانی ئیمامی (عَلِیّ) بوه به لای خوۆیه وه،
زۆریشی بێّ خوۆشیوه که به و ناوه وه بانگ بکریّت.^(۱)

جا ئەمه دهقی ریوایه ته که ی ئیمامی بوخاریه.

یه کینکی تر له و نازناوانه بریتیه له (ذُو الْیَدَیْنِ)، که ناوی (خِرَبَاق) بوه و،
دهسته کانی هه ندیک درێژبوون.

له هه دیسی (صَحِیح) دا هاته وه، که پێغه مبه ری خوا (دروودی خرای له سه ر بێت) به
(ذُو الْیَدَیْنِ) بانگی ده کردو، ناویشی (خِرَبَاق) بوه. ئیمامی بوخاری به م دهقه له
سه ره تا کانی (کِتَابُ الْبِرِّ وَالصَّلَۀ) دا ریوایه تی کردوه.^(۲)

(۱) پروانه: صَحِیحُ الْبُخَارِی / ۵ / ۲۳۱۶ / به ژماره: ۵۹۲۴، وَصَحِیحُ مُسْلِم / ۴ / ۱۸۷۴ /
/ به ژماره: ۲۴۰۹.

(۲) پروانه: صَحِیحُ الْبُخَارِی / ۵ / ۲۲۴۹ / به ژماره: ۵۷۰۴. ههروه ها ئیمامی موسلیمیش
ریوایه تی کردوه: پروانه: صَحِیحُ مُسْلِم / ۱ / ۴۰۳ / به ژماره: ۵۷۳.

دروسته كه سيك كونيەى ھەبىتو، سونە تيشە كونيە بۆ كه سانى گەورەو

پايە بەرز بە كار بەيئريت

ئەم باسە لەو ھەشھورتەرە كە ئىمە شتىكى لەبارەو ھەنقل بکەين. چونکە خویندەوارو نەخویندەوار ھاوبەشن لە ئاگا لیبوونی بەلگە کانیدا.

ئەدەبیش وەھایە، کە کەسانی پایە بەرزو ئەوانەش نزیکى ئەوان بە کونیە بانگ بکړین. بە ھەمان شیو ئەگەر نامەشیان بۆ بنوسیّت. بە ھەمان شیو ئەگەر شتیکیان لیو بەگێردیتهو. بۆ نمونە بلیت: شیخ یان پشەوای پایە بەرز (أبو فلان)، کە فلانی کورپی فلان بۆی گێراینەو، یان شتیکی لەو جوړە.

ئەدەبیش وەھایە کە پیاو کونیەى خوێ لە کتیبی خویدا یان لە شتیکی تردا نەنوسیّت، مەگەر ئەو کاتەى کە تەنھا بە کونیە کەى ناسرایت، یان کونیە کەى لە ناو کەى مەشھورتەر بیت.

زانای پایە بەرزى شارەزا لە زمانى عەرەبى (أبو جعفرى) (نَحَّاس) فەرموویەتى: ئەگەر کە سيك كونیە کەى لە ناو کەى مەشھورتەر بوو، با کونیە کەى بۆ بە کاربەيتريت، بۆ کەسانی ھاوینەو ھاوئاستى خوێ. بەلام بۆ کەسانی گەورەترو بەرزتر، با ناو کەى بە کاربەيتريتو، پاشان بوتريت: ناسراو بە (أبو فلان).

بە کارهينانى كونيە بۆ پياويك بەناوى گەورەترینى منداڵەکانیەو

پێغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بیت) كونیەى (أبو القاسم)ى بۆ بە کارهينراو، بەناوى (قاسم)ى کورپەو، کە گەورەترینى منداڵەکانى بو.

ھەر وەھا لەم باسەدا ئەو ھەدیسەى (أبو شريح)یش ھاتو، کە پيشتر لە باسى (سونەتە ناو بگۆردريت بۆ ناوى باقى)دا ھىئامان.

به کارهینانی کونیه بۇ پیاویک به ناوی غەیری مندالەکانی خۆیه وه

ئەم باسە باسیکی فراوانەو، ئەو کەسانەش کە ئەم جۆرە کونیانەیان بۆ به کارهیتراوه هێندە زۆرن لە ژمارە نایەن و، به کارهینانە کەشی هیچ خراپەیه کی تێدا نیه.

به کارهینانی کونیه بۆ ئەو کەسە می مندالی نه بووه، به کارهینانیشی بۆ

مندال

بۆمان رپوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَنَس) هوه (خرای لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت)، لە هەموو خەلکی رەوشتی جوانتر و شیرینتر بوو. منیش براهەم هەبوو، پێی دەوترا (أَبُو عُمَيْر) -راوی حەدیسە کە فەرموویەتی: وابزانم (أَنَس) فەرمووی: براهەم لە شیر براهەوه-، جا هەر کاتیک پێغەمبەری خوا تەشریفی بهینایە بۆلای، دەیفەرموو: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ التَّغِيرُ». واتە: "ئەو (أَبُو عُمَيْر)، بالەندە بچوو کە چی کرد؟". چونکە براهەم بالەندەیه کی بچوو کی هەبوو، گەمە ی پێدە کرد.^(۱)

بۆشان رپوایەت کراوه به چەند رشتەیه کی (صَحِيح)، لە (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و لە غەیری ئەویشدا، لە (عَائِشَةَ) دایکی ئیماندارانەوه (خرای لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئەو پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت)، هەموو هاوڕێکەم کونیهیان هیه. پێغەمبەریش فەرمووی: دەو تۆش با کونیهت هەبێت به ناوی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۲

/ به ژماره: ۲۱۵۰.

(عَبْدُ اللَّهِ) ی کورته وه. راوی حه دیسه که فهرموویه تی: مه بهستی هاوه لی خوشه ویست
(عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبیر) ه، که خوشکه زای بوه و، کوری (أَسْمَاء) ی کچی ئیمامی
(أَبُو بَكْر) بوه. بویه ئیتر به دایکه (عَائِشَة) ده وترا: (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ).^(۱)

منیش ده لیم: لیكدانه وهی دروست و ناسراو بۆ حه دیسه که هه ر ئه مه یه.

سه باره ت به وهش که له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا بۆمان رپوایه ت کراوه،
له دایکه (عَائِشَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: مندالیکم له پیغه مبه ری
خوا (درودی خوای له سه ر بیت) له بارچوو، پیغه مبه ریش ناوی لینا: (عَبْدُ اللَّهِ) و، (أُمُّ
عَبْدِ اللَّهِ) شی کرد به کونیه بۆم.^(۲) نه وه حه دیسیکی لاوازه.^(۳)

ههروه ها له هاوه لانیشدا چهند کۆمه لیک هه بوون، بهر له وهی مندالیان هه بیت،
کونیه یان بۆ به کاره یئراوه. وه کو (أَبُو هُرَيْرَة) و، { (أَنَس) ی کوری (مَالِك)، که پی
وتراوه (أَبُو حَمْزَة) } و، خه لکانیکی له ژماره نه ها تووش له هاوه لان و شوینکه وتوان
کهسانی دوا ی ئه وانیش. وه ئه م کارهش هیچ ناپه سه ندیه کی تیدا نه. به لکو کاریکی
باش و په سه نده به و مه رجی که پیشتر باسما ن کرد (ئه ویش ئه وه بوو، که نابیت
درۆی تیدا بیت و، له سنوورده رچوونیشی تیدا بیت).

(۱) بروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۱ / به ژماره: ۴۹۷۰.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۹۹ / به ژماره: ۴۱۷.

(۳) که سیك له رسته که یدا یه، به ناوی (دَاوُد) ی کوری (مُحَبَّر). هه ندیک له زانا یان به درۆزیا ن
داناوه. بویه ده کریت بو تریت: حه دیسیکی (مَوْضُوع) و هه لبه س تراوه. بروانه: التَّلْخِیصُ
الْحَبِير / ۴ / ۲۷۰ / له دوا ی حه دیسی ژماره: ۴۲۲۰، وَعَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۴۷۲ -
۴۷۳.

باسی نهی کردن له به کارهیتانی کونیهی (أبو القاسم)

بۆمان ریوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له کۆمه‌لیک له هاوه‌لانه‌وه -له‌ناویاندا (جابر) و (أبو هريرة) (خوایان لی رازی بیت)-، که پێغه‌مبهری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «سَمُّوا بِاسْمِي، وَلَا تُكْنُوا بِكُنْيَتِي».^(۱) واته: "ناوه‌که‌م بکه‌ن به‌ناو بۆ خۆتان، به‌لام کونیه‌که‌م به‌کارمه‌هێن."

منیش ده‌لێم: زانایان سی بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ دروستی به‌کارهیتانی کونیهی (أبو القاسم):

۱) ئیمامی (شافعی) (ره‌حه‌تی خوی لی بیت) و نه‌وانه‌ش هاوبۆچوونی نه‌ون پێان وایه که حه‌لāl نه‌ بۆ هیچ که‌سیک (أبو القاسم) بکات به‌ کونیه‌ بۆ خۆی، ئیتر ناوی (مُحَمَّد) بیت یان ناویکی تری هه‌بیت.

جا له‌و هاوه‌لانه‌مان که ئه‌م بۆچوونه‌یان له ئیمامی (شافعی) هه‌وه‌ گێراوه‌ته‌وه: پێشه‌وايانی پایه‌به‌رز و متمانه‌دار و شه‌رع‌زان و فهرمووده‌ناس (أبو بکر) ی (بِهَقِّي) و، (أبو مُحَمَّد) ی (بَغَوِي) له سه‌ره‌تای (كِتَابُ النِّكَاح) ی کتیی (التَّهْذِيب) داو، (أبو القاسم) ی (ابن عَسَاكِر) له (تَارِيخُ دِمَشْق) دا.

۲) بۆچوونی دوهم بریتیه له مه‌زه‌به‌ی ئیمامی (مالک) (ره‌حه‌تی خوی لی بیت): که پێی وایه دروسته (أبو القاسم) بکری‌ت به‌ کونیه‌ بۆ نه‌و که‌سه‌ی ناوی (مُحَمَّد) هه‌، بۆ نه‌و که‌سه‌ش که ناویکی تری هه‌یه. نه‌و نه‌هه‌ش که هاتوه تابه‌تی کردوه به‌ کاتی ژیا‌نی پێغه‌مبهری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت).

۳) بۆچوونی سێهه‌م: پێی وایه که دروست نه‌ (أبو القاسم) بۆ که‌سیک به‌کاربه‌یتریت که ناوی (مُحَمَّد) هه‌، به‌لام بۆ که‌سانی تر دروسته.

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۰۱ / به‌ هەردوو ژماره: ۳۳۴۵ و ۳۳۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۳ - ۱۶۸۴ / به‌ هەردوو ژماره: ۲۱۳۳ و ۲۱۳۴.

پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْقَاسِمِ) ی (رَافِعِي) - که یه کیکه له هاوه لاندروست کردغان - فرمویه‌تی: له‌وه ده‌جیت ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی سییه‌میان له دوانه‌که‌ی تر دروستر بیت. چونکه خه‌لکی له هه‌موو سه‌رده‌مانیکدا ئه‌و کونیه‌یان به‌کاره‌یتاوه‌و، که‌سیش ئینکاری لی نه‌کردوه.

جا ئه‌وه‌ی که خاوه‌نی ئه‌م بۆ‌چوونه‌ فرمویه‌تی، سه‌رپێچه‌کی ئاشکرای تێدایه بۆ ده‌قی هه‌دیه‌سه‌که.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی کردویه‌وه، ئه‌و که‌سانه‌ش ئه‌و کونیه‌یان بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه‌و، ئه‌وانه‌ش بۆیان به‌کاره‌یتان بریتی بوون له پیشه‌وایانی ناودارو، زانایانی ئه‌هلی (حَلّ) و (عَقْد) و، ئه‌وانه‌ی که خه‌لکی له‌بابه‌ته‌ گرنگ و سه‌ره‌که‌ی کانی نایندا شویتیان ده‌که‌ون، ئه‌وه‌ پشتگیری مه‌زه‌به‌که‌ی ئیمامی (مَالِک) ی تێدایه، که به‌کاره‌یتانی ئه‌و کونیه‌یه‌ به‌ره‌هایی دروسته. به‌مه‌ش ئه‌و زانایانه‌ و له‌ نه‌هیه‌که‌ تیگه‌یشتون، که تابه‌ته‌ به‌ ژبانی پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، وه‌کو مه‌شهوره‌ که هۆکاری نه‌هی کردنه‌که‌ ئه‌وه‌ بوه، که یه‌هودیه‌کان کونیه‌ی (أَبُو الْقَاسِمِ) یان بۆ خۆیان به‌کار ده‌هێتاو، به‌مه‌به‌ستی نازاردانی پێغه‌مبه‌ریش یه‌کتریان پێ بانگ ده‌کرد. ئه‌م مانایه‌ش ئیسته‌ نه‌ماوه. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره.

دروسته که‌سی کافرو بیده‌کارو تاوانبار به‌ کونیه‌ ناویرێن، ئه‌گه‌ر

ته‌نها به‌وه‌ ده‌ناسرانه‌وه، یان ناویردنیا ن ترسی ناشوب و فیتنه‌ی لی

ده‌کرا

خوای گه‌وره‌ فرمویه‌تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ [الْمَد: ۱] واته: {هه‌ردوو ده‌سته‌کانی (أَبُو لَهَب) له‌ناو بچن و بفه‌وتین}. ناویشی (عَبْدُ الْعُزَّى) بوه.

وتراوه: بۆیه به کونیه باسکراوه. چونکه بهوه ناسراوه.

وتراویشه: له بهر خرابی ناوه که ی بو، که کراوه به بهنده ی بتيك (عَبْدُ الْغَزَى).

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَسَامَةَ) ی کورپی (زَیْد) هوه (خوا له ههردورکیان پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) سواری گویدر یژئیک بوو، بۆتهوه ی بهیته عیاده و سهردانی هاوهلی خوشهویست (سَعْد) ی کورپی (عُبَادَةَ) (خوای لی پازی بیت). ئیتر هه دیسه که ی باس کردو، باسی تهوهشی کرد که پیغه مبهر له رینگه دا به لای (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (أَبِي) ی کورپی (سَلُول) ی دوور وودا تپهری. پاشان ته شریفی برد ههتا چه ژووره وه بۆلای (سَعْد) ی کورپی (عُبَادَةَ) و، پیی فهرموو: "ئه ی سهعد، گویت لی نه بوو (أَبُو حُبَاب) چی دهوت؟" - که مه بهستی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (أَبِي) بوو-، نا وه ها وه های دهوت..... ئیتر تهواوی هه دیسه که ی باس کرد.^(۱)

منیش ده لیم: له هه دیسدا چه نندین جار کونیه ی (أَبُو طَالِب) هاتوه و، ناویشی (عَبْدُ مَنَاف) بوه.

له هه دیسی (صَحِيح) یشدا هاتوه، که ته مه گوپی (أَبُو رِغَال) به.^(۲)

ههروه ها هاووپنه کانی ته مانه گه لیک زۆرن. بۆ هه مووشیان ده بیت ته و مه رجه هاتبیه جی که له ناویشانی باسه که دا باس مان کرد. خو ته گهر مه رجه که نه هاتبوه جی، تهوا نابیت له ناوه که ی زیاتر بو تریت. وه کو بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۶۳ / به ژماره: ۴۲۹۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۴۲۲ / به ژماره: ۱۷۹۸.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۱۹۸ / به ژماره: ۳۰۸۸، وَالْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۳ / ۱۵۸ / به ژماره: ۲۷۸۸، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۱۵۶ / به ژماره: ۷۴۴۲.

له يه كَيْك له نامه كانيدا نوسيووی: "له (مُحَمَّد) ی بهنده و پیغمبهری خواوه، بۆ (هَرَقْل)".^(۱) وهك ده بیریت تهنها به ناوه که ی ناوی برده و، کونیه ی بۆ به کار نه هیناوه و، نازناوی پاشای رومی شی بۆ به کار نه هیناوه، که قه یصهره.

ههروه ها هاووینه کانی ئەمهش گه لێك زۆرن و، ئیمهش -وه کو موسولمان- فەرمانغان پیکراوه که رهق و زبر بین له گه لێاندا. بۆیه ناییت کونیه یان عیاره تیکی ناسکیان بۆ به کار به یین و، ناشییت قسه ی نهرمیان له گه لدا بکهین و، ناشییت خوشه ویستی و دوستایه تیان بۆ دهربرین.

دروسته کونیه ی (باوکی هَلان) بۆ پیاوو، (دایکی هَلان) بۆ ئین به کار

به یئریت، ئیتر هَلانه که ئیرینه بییت یان میینه

بزانه که هه موو ئەمانه هیچ رینگریه کیان له سه ر نه و، کومه لێکی زۆر له پێشه وایانی (سَلَف) ی ئەم ئومه ته، له هاوه لآن و شوینکه وتوان و، خه لکانی دواتریش کونیه ی (أَبُو فُلَانَة) یان هه بوه.

یه کێک له وانه ئیمامی (عُثْمَان) ی کوپی (عَفَان) ه، که سی کونیه ی هه بوه: (أَبُو عَمْرُو) و (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) و (أَبُو لَيْلَى).

یه کیکش له وانه هاوه لی خوشه ویست (أَبُو الدَّرْدَاء) و، ژنه که یه تی -واته: (أُمُّ الدَّرْدَاء) ی گه وره-، که یه کێک بوه له ژنه هاوه لآن و، ناویشی (خَيْرَة) بوه. ههروه ها ژنی دوه میشی که (أُمُّ الدَّرْدَاء) ی بچوو که، ناوی (هُجَيْمَة) بوه و، ئافره تیکی پایه به رزی قه درگرانی شه رغانی زۆر ژیری رێرداری شوینکه وتوان بوه.

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۷ / به ژماره: ۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۹۳ / به ژماره: ۱۷۷۳.

یه کیکیش لهوانه (أَبُو لَيْلَى) ی باوکی زانای پایه بهرز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (أَبُو لَيْلَى) یه، که ژنه کهشی پتی و تراوه (أُمُّ لَيْلَى) و، خویشی و ژنه کهشی هاوهلی خوشه ویستی پیغه مبهری خوا بوون.

یه کیکیش لهوانه: هاوهلی خوشه ویست (أَبُو أَمَامَةَ) یه. ههروه ها کومه لیکی تریش له هاوه لآن. لهوانه: (أَبُو رَيْحَانَةَ) و، (أَبُو رَمْثَةَ) و، (أَبُو رَيْمَةَ) و، (أَبُو عَمْرَةَ) (بَشِيرٍ) ی کوری (عَمْرُو) و، (أَبُو فَاطِمَةَ) ی (لَيْثِي)، که و تراوه: ناوی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أُنَيْسٍ) بوهو، (أَبُو مَرْيَمٍ) ی (أَزْدِي) و، (أَبُو رُقَيْةٍ) (تَمِيمٍ) ی (دَارِي) و، (أَبُو كَرِيمَةَ) (مِقْدَامٍ) ی کوری (مَعْدِي كَرِبٍ)، که هه موو نه مانه هاوهلی خوشه ویستی پیغه مبهری خوا بوون.

له شویکه و توانیش (أَبُو عَائِشَةَ) (مَسْرُوقٍ) ی (أَجْدَع) و، خه لکانیکی زوریش، که له ژماره نایه.

نیمامی (سَمْعَانِي) له کتیی (الْأَسَاب) دا فهرموویه تی: بویه پتی و تراوه (مَسْرُوق). چونکه که سیک به مندالی دزیوتی و، پاشان دۆزراوه ته وه.^(۱)

ههروه ها له چهند هه دیسیکی (صَحِيح) یشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (خرای لی بازی بیت) کونی ه (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی بۆ نهو هاوه له خوشه ویسته به کاره یئاوه.^(۲)

(۱) پروانه: الْأَسَاب / ۱۳ / ۴۲۷. له نیسه تی (هَمْدَانِي) دا / به ژماره: ۵۲۶۴.

(۲) وه کو نه وهی که فهرموویه تی: «أَيْنَ كُنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ». پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ /

۱۰۹ / به ژماره: ۲۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۲ / به ژماره: ۳۷۱.

**((كتيبي زيكړه جوړاوجورو پهرتو
بلاومكان))**

بزانه - که نه گهر خوای گه وره بیهویت - نه م کتیه چهند باسینکی په رت و
 بلاوی نهو زیکرو دوعایانه ی تیدا باس ده کم - که نه گهر خوای گه وره بیهویت -
 سوودی زور گه وره یان ده بیت و، رپسایه کی دیاریکراویشیان نه، تا نیمه به هویه وه
 رپنکخستن و ریزه نندیه کی تاییه تیان بو بکه ین. ته و فقیش ته نها به دهستی خوایه.

سونه ته نه کاتی بیستنی مژده ی دل خوشکهر دا سوپاس و ستایشی خوای گه وره بکریت

بزانه که نهو که سه ی، نازو نیمه تیکي ناشکرا پروی تیکرده وه، یان نه گبه تی و
 نه هاتیه کی ناشکرای له کولبوه ته وه، سونه ته سه جده یه ک بیات بو شوکرانه بژی ری
 خوای گه وره و، سوپاس و ستایشی بکات به و جوړه ی که شایسته ی نه وه.

نهو حه دیس و فهرمایشتانه ش که لهو باره وه هاتون، گهلک زور و مه شهوړن.

بو مان رپوایه ت کراوه له صه حیجی بوخاریدا، له زانای پایه به رز (عَمَر و ی
 کور ی (مِیْمُون) سه وه، ده رباره ی شهید بوونی نیمامی (عَمَر ی کور ی (خَطَّاب)
 (خوای لی رازی بیت)، لهو حه دیسه دریژه دا که باسی شورا و راپوژ ده کات، هاتوه که
 نیمامی (عَمَر) (خوای لی رازی بیت) (عَبْدُالله ی کور ی نارد بولای دایکه (عَائِشَة) (خوای
 لی رازی بیت)، تا داوای موله تی لی بکات، که نه میش له گهل دوو ر ه فیه که پیدا (واته:
 پیغه مبهرو نیمامی أبو بکر) نه سپه رده ی خاك بکریت. جا که (عَبْدُالله) گه راپیه وه،
 نیمامی (عَمَر) فهرمووی: "چی خه به ریکت پیه؟" نهویش عهرزی کرد: "نه وه ی که
 جه نابت پیت خو شه، نه ی پی شه وای نیمانداران. دایکه (عَائِشَة) موله تی دا که لهو ی
 نه سپه رده بکریت". نیمامی (عَمَر) یش فهرمووی: "سوپاس و ستایش بو خوای
 گه وره، هیچ شتیک له وه گرنگ تر نه بوو به لامه وه".^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۵۳ / به ژماره: ۳۴۹۷.

نه گهر كه سيك گويي له قوقه‌ي كه له شير و، سه‌رپني گويندريزو، وهرپني سه‌گه‌وه بوو چي بليت؟

بژمان رپوايه‌ت كراوه له هه‌ردوو سه‌حيحي بوخاري و موسليما، له هاره‌لي خوښه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نه‌ويش له پيغه‌مبه‌ري خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، كه فهرموويه‌تي: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُهَاقَ الْحَمِيرِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا».^(۱) واته: "نه‌گهر گويتان له سه‌رپني گويندريزه‌وه بوو، په‌نا به‌خوای گه‌وره بگرن له شه‌يتان. چونكه گويندريزه‌كه چاوی به شه‌يتانيك كه‌وتوه. نه‌گهر گويتان له قوقه‌ي كه له شير ووه بوو، داوای فه‌زلنو به‌خشش له‌خوای گه‌وره بكه‌ن. چونكه كه له شير ووه كه چاوی به فرشته‌يه‌ك كه‌وتوه".

بژشان رپوايه‌ت كراوه له (سُنَنِ) ي نيمامي (أَبُو دَاوُد) دا، له هاره‌لي خوښه‌ويست (جَابِرِ) ي كورپي (عَبْدُ اللَّهِ) هوه (خوا له هه‌ردووكيان رازی بیت)، كه فهرموويه‌تي: پيغه‌مبه‌ري خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموويه‌تي: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ».^(۲) واته: "نه‌گهر به شه‌ودا گويتان له وه‌رپني سه‌گ و سه‌رپني گويندريزه‌وه بوو، په‌نا به‌خوا بگرن. چونكه نه‌وان شتيك ده‌بين، كه نيوه نايين".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۰۲ / به ژماره: ۳۱۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۲ / به ژماره: ۲۷۲۹.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۸ / به ژماره: ۵۱۰۳. نيمامي (حَاكِم) فهرموويه‌تي: حه‌ديسيكي (صَحِيح) به له‌سه‌ر مه‌رجي نيمامي موسليم. نيمامي (بَغَوِي) ش فهرموويه‌تي: حه‌ديسيكي (حَسَن) ي (صَحِيح) به بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۳۱۶ / به ژماره: ۷۷۶۲، وَشَرْحُ السُّنَّةِ لِلْبَغَوِيِّ / ۱۱ / ۳۹۲.

نہ گھر کھسیک چاوی بہ ناگر کھوت چي بليت؟

بۆمان رپوایت کراوه له کتێبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عمرو) ی کورپی (شعیب) هوه، نهویش له باوکیهوهو، نهویش له باپیرهوهو (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: یَغْمِهْهَری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ، فَكَبِّرُوا، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ». ^(۱) واته: "ئه گهر ناگرتان بینى، (الله اكبر) بکهن. چونکه کردنى (الله اكبر) ناگره که ده یکوژیتتهوه".

سونه تیشه له گهڼ نه وه دا دعای خه مو خه فته و نهو دوعایانه ی تریش بکات
که پیشتر له ((کڅی زیکره کانی کاره پیشهاله کانو، نهوانه ی کاتی به لاو
نه هامة ټی)) دا باسمن کړ دن.

نەگەر كەسك نە كۆرۈك ھەستە چى بىلىت؟

بۆمان رپوایەت کراوە لە کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرمِذی) و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا، له‌ هاوه‌ڵی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فەرموویه‌تی: بِنَغْمِهِ رَی خَوَا (درودی خوای له‌ سه‌ر بیت)، فەرموویه‌تی: «مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ، فَكَثُرَ فِيهِ لَعْنُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ: "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ"، إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ». واته‌: "ئه‌و که‌ سه‌ی له‌ کوژێدا دا بنیشت و، به‌ر له‌ وه‌ی هه‌ستیت، بلیت: (پاک‌ی و بێگه‌ردی و سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌، شایه‌تی ده‌ده‌م که‌ هه‌چ په‌رس‌راویکی راسته‌قینه‌

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۱۴۶ / به ژماره: ۲۹۴. شَيْخِي (مُنَاوِي) فەرموویدی: رشتە کە ی لاوازه، بە لām پālēشتی هەیه. بۆیه نيامی (سَيُوطِي) هيمای (حَسَن) ی بۆ داناه. بروانه: فَتْصُ الْقَدِير / ۱ / ۳۶۰.

نيه بيجگه له جه نابت، داواى ليخوشبوننت لي ده كه مو، به په شيمانیه وه ديمه خزمهت) ئهوا خواى گه وره له هه موو ئه وه له وه قسه خراپانهى ده بووريت، كه له و كۆره دا كردوونى".

ئيمامى (تَرْمِذِي) فهرموويه تى: حه ديسيكي (حَسَن)ى (صَحِيح)ه.^(١)

بوژمان رپوايهت كراوه له (سَن)ى (أَبُو دَاوُد) و له غهبرى ئه ويشدا، له هاوه لى خوشه ويست (أَبُو بَرَزَةَ) وه - كه ناوى (نَضْلَةَ)يه - (خواى لي رازى بيت)، ئه و فهرموويه تى: پيغه مبهرى خوا (دروودى خواى له سهر بيت) له كۆتايى دانىشتن و كۆره كانيدا (يان له كۆتايى ته مهنيدا) ئه گهر بيوستايه له كۆرپك ههستيت، ده يفهرموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ». جا پياويلك عهرزى كرد: ئه ي پيغه مبهرى خوا، تو فهرمايشتيك ده كه بيت، كه پيشتر نه تكردوه! ئه ويش فهرمووى: "ئه و فهرمايشته ده بيته كه فاره تى ئه وهى له و كۆره دا روويداوه".^(٢)

ئيمامى (حَاكِم)يش له كتيبي (المُسْتَدْرَك) دا ئهم حه ديسه ي له ريگه ي دا يكه (عَائِشَةَ) وه (خواى لي رازى بيت) رپوايهت كردوه و، فهرموويه تى: رسته كه ي (صَحِيح).^(٣)

بوژمان رپوايهت كراوه له كتيبي (حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاء) دا، له ئيمامى (عَلِي)ه وه (خواى لي رازى بيت)، كه فهرموويه تى: ئه و كه سه ي پي خوشه به ته ووترين پتوانه پادا هت ده ست بخت، با له كۆتايى دانىشتيدا له كۆرپك، يان له كاتى هه ستانيدا بليت: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصَّافَات: ١٨٠ - ١٨٢] واته: {پهروه ردگارى تو - كه پهروه ردگارى هيزو

(١) بروانه: سَنُ التَّرْمِذِي / ٥ / ٤٩٤ / به ژماره: ٣٤٣٣.

(٢) بروانه: سَنُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٦٨١ / به ژماره: ٤٨٥٩.

(٣) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٦٧٤ / به ژماره: ١٨٢٧.

تواناو دهسه لاته- پاك و خاويته له وهی نهوان وه سفداري ده كهن. سلاویش له پتغمه بیره كان بیت و، سوپاس و ستایشیش بۆ خوی پوره ردگاری هه موو عالمه. (۱)

باسی پارانه وهی كه سیک له كۆرپكدا بۆ خوی و بۆ نهوانه شی له كه لیدان

بۆمان رپوایهت كراوه له كتیبه كهی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خۆشه ویست (ابْنُ عُمَرَ) وهه (خوا له ههردووكیان رازی بیت)، كه فهرموویه تی: كهه جار پتغمه بیری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) له كۆرپك هه لده ستا، تا بهم دوعایانه نه پارایه ته وه بۆ هاوه له كانی: «اللَّهُمَّ، اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّاتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُوْهُنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ، مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا». واته: "خوایه نه وهنده ترسی خۆت بخه ره نیو دله كانان، كه بیته به ربه ست له نیوان ئیتمه و بیقه رمانی تۆدا. نه وهندهش گوپرایه لی خۆتمان پی به خشه، كه به وهی نه وهه بمانگه یه نیته به ههشت. نه وهندهش یه قین و دلنیا ییمان پی به خشه، كه به وهی نه وهه به لاو کاره ساته كانی دنیا مان له لا سووك و ئاسان بکهیت. خوایه، نه وهندهی ده مانژنیست توانای بیست و بین و هیزی دینداریمان پی به خشه و، بیانکه به میراتگری سه رجه م توانا كانی تری لاشه مان و، با تاوه كو ده ژین نه وهی ژانه مان بمیست، تۆله شمان له وه كه سانه بۆ بسینه ره وه، كه سه میان لیكر دووین و، پشتیوانیشمان بکه و سه رمان بخه به سه ر نه وه كه سانهی دژایه تیمان ده كهن. تووشی به لاو کاره ساتمان مه كه له

(۱) بر وانه: حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / ۷ / ۱۲۳. رسته كهی لاوازه و، به (مُرْسَل) یش له

رینگه ی ئیمامی (شُعْبِي) وهه له پتغمه بیری خواوه رپوایهت كراوه. بر وانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲

/ ۳۰۶، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۱۷۰.

ئاينە كەماندا، دنياش مەكە بە ئومىدى ھەرە گەورەمانو بە ئەوپەرى ھىواو ئاواقمان، كەسكىش مەكە بە دەسەلاتدار بەسەرمانەو، كە بەزەي پىماندا نەيەتەو.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ^(۱).

ھەستان لە كۆرپك بەر ئەوۋى زىكرى خىواي گەورە بكريت ناپەسەندە

بۆمان رىوايەت كراو لە (سُنَن) ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و لە غەيرى ئەويشدا، بە رشتەيەكى (صَحِيح)، لە ھاوۋەلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خىواي لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خىواي لەسەر بىت)، فەرموويەتى: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلَسٍ، لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ (عَلَيْهِمْ) حَسْرَةٌ». ^(۲) واتە: "ھەر كۆمەلىك لە كۆرپك ھەستىو، زىكرى خىوايان تىدا نە كەردىت، وەكو ئەو ھەيە كە لەسەر لاكى گۆيدىرئىزىكى بۆگە نەكردو ھەستابنەو، دواترىش دەبىتە مەراق و پەشىمانى بۆيان".

دىسان بۆمان رىوايەت كراو لە (سُنَن) ئىمامى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوۋەلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خىواي لى رازى بىت)، ئەويش لە پىغەمبەرى خواو (درودى خىواي لەسەر بىت)، كە فەرموويەتى: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةٌ». ^(۳) واتە: "ئەو كەسەي لە جىگەيە كەدا دابىشىت، زىكرى خىواي تىدا نەكات، دواتر لەلای خوا بۆى دەبىت بە خەفەت و پەشىمانى. ئەو كەسەش لە جىگەيە كەدا

(۱) بىروانە: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۸ / بە ژمارە: ۳۵۰۲.

(۲) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۰ / بە ژمارە: ۴۸۵۵.

(۳) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۰ / بە ژمارە: ۴۸۵۶. ئىمامى نەوۋەي پىشەر ئەم

ھەدىسەي ھىتاو، فەرموۋى رشتەكەي جوانە.

راکشیت و، زیگری خوی تیدا نه کات، دواتر له لای خوا بوی ده بیت به خه فته و په شیمانی ".

منیش ده لیم: (ترة) واته: نوقسانی. و تراویشه: دهره نجامی خراب. ده شکریت به مانای (حه سرت و په شیمانی) بیت، وه کو له ریوایه ته که ی تردا هاتوه.

له کتبه که ی نیمامی (ترمذی) شدا بومان ریوایت کراوه، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ فِيهِ، إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ». واته: "هر کومه لیک له جیگه یه کدا دابنیشن و، زیگری خوی تیدا نه که ن و، صه لا واتیش له سر پیغه مبهری خوا نه دن، دانیشته که یان ده بیت په شیمانی و خه فته له سهریان. جا نه گهر خوی گه وره بیه ویت سزایان ده دات و، نه گهر بیشیه ویت لیان خوش ده بیت".

نیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه.^(۱)

باسی زیگر کردن به دم پی کردنه وه

بومان ریوایت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَا مِنْ قَوْمٍ جَلَسُوا مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فِيهِ، إِلَّا كَانَتْ عَلَيْهِمْ تَرَةٌ، وَمَا سَلَكَ رَجُلٌ طَرِيقًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - فِيهِ،

(۱) بروانه: سنن الترمذی / ۵ / ۶۱ / به ژماره: ۳۳۸۰. له نسخه به چاپگه یه نراوه کاندایا
نوسراوه: حه دیسیکی (حسن) ی (صحیح) ه.

إِلَّا كَانَتْ عَلَيْهِ تَرَةً».^(۱) واته: "هر کومه لیک له جیگه کدا دابنیشن و، زیگری خوی تیدا نه کهن، دانیشننه که یان ده بیته دهره نجامی خراب و لئی په شمان دهنه وه. نه و که سهش بهر پنگه یه کدا پروات و، زیگری خوی تیدا نه کات، نه و رویشننه ی ده بیته دهره نجامی خراب و لئی په شیمان ده بیته وه".

بو شمان رپوایه ت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابن السنّی) و له (دلائل النبوة) ی نیمامی (بیهقی) دا، له هاوه لئی خو شه ویست (أبو أمّامة) ی (باهلی) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جوهره نیل ته شریفی هیتا بو خزمه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، نه ویش له غدزای (تَبُوك) دا بو، پی فهرموو: {نه ی مُحَمَّد، وهره ناماده به له سر تهرمی هاوه لئی خو شه ویست (مُعَاوِیة) ی کوری (مُعَاوِیة) ی (مُزَنِي)}. پیغه مبه ریش ته شریفی هیتا به دهره وه و، جوهره نیلش له گه ل حفتا هه زار (۷۰۰۰۰) فریشته دا دابه زین و، بالی راستی خسته سر چیاکان و، نه وانش ملکه چ بوون و نرمبوونه وه، بالی چه پیشی خسته سر زهویه کان و، نه وانش ملکه چ بوون و نرمبوونه وه، هه تا پیغه مبه ر چاوی به هه ردو و شاری پروزی (مَكَّة) و (مَدِیْنَة) که وت. نه و جا پیغه مبه رو جوهره نیل و فریشته کان نوژیان له سر کرد. جا که لیوویه وه، فهرمووی: "نه ی جوهره نیل، به چی (مُعَاوِیة) گه یشتو ته نه م پایه؟" نه ویش فهرمووی: به خویندنی سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ به راوه ستان و، به دانیشن و، به سواری و، به پیاده.^(۲)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۹۳ / به ژماره: ۱۷۹. رشته که ی لاوازه. به لام دهقی حدیسه که به هو ی بوونی پالېشته وه (صَحیح) ه. بروانه: عُجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۳۱ - ۲۳۲.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۹۴ / به ژماره: ۱۸۰، و دلائل النبوة (البیهقی) / ۵ / ۲۴۶. حدیسیکی زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۳ / ۳۷ - ۳۸ / به ژماره کانی: ۴۱۹۷ - ۴۱۹۹، و عُجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۳۲ - ۲۳۶.

نه گهر كه سيك توره بووچی بلیت؟

خوای گه وره فەرموویەتی: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۴] واتە: {ئەوانە ی رقی خوێان دەخۆنەوهو، لە خەڵکی دەبوورن و، خوای گه ورهش چاکه کارانی خوش دەوێت}.

ههروهها فەرموویەتی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [فصلت: ۳۶] {ئەگەر وهسوهسو خهیاڵاتیك له شهیتانهوه پرووی له دلت کرد، پهنا به خوا بگره، چونکه بهراستی ئەو بیسهرو زانییه}.

بۆشمان رپوایەت کراوه له هەردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، كه پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فەرموویەتی: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ».^(۱) واتە: "كهسی ئازا به زۆرانبازی نیه، كه كهس دهرهقهتی نهیه و نهیدا بهزهویدا، بهلكو كهسی ئازا ئەو كهسهیه، كه له کاتی توورهبووندا جلّهوی نهفسی خۆی بهدهسته".

بۆشمان رپوایەت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) وه (خوای لی رازی بیت)، كه فەرموویەتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فەرموویەتی: «مَا تَعْدُونَ الصُّرْعَةَ فَيَكُمُ؟». واتە: "له ناو خۆتاندا کی به زۆرانباز دادهنن؟" ئیمهش عهز زمان کرد: (ئەو كهسهی كه پساوان نایدهن بهزهویدا). پیغه مبهریش فەرمووی: «ئەوه نیه، بهلكو ئەو كهسهیه، كه له کاتی توورهبووندا جلّهوی نهفسی خۆی بهدهسته».^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۷ / به ژماره: ۵۷۶۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۴ / به ژماره: ۲۶۰۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۴ / به ژماره: ۲۶۰۸.

منیش ده لیم: (صُرْعَة) به (ضَمَّة) ی صادو، به فته دی داله که به. که بریتیه لهو که سه ی، زور جار خه لکی به زه ویدا ده دات (ده نیتیه ژیر). نه میش وه کو هه ردوو وشه ی (هُمَزَة) و (لُمَزَة) وه هایه، که نهو که سه یه تانه وته شهر له خه لکی زور ده دات.

بوشمان رپوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (مُعَاذ) ی کوری (أَنَس) ی (جُهَنِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ كَظَمَ غَيْظًا، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُفْذَهُ، دَعَا اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيِّرَهُ مِنَ الْخُورِ مَا شَاءَ». واته: "نهو که سه ی رقی خو ی بخواته وهو، تواناشی هه بیت رقه که ی به که سیك بریژیت، خوای گه وره له رژی قیامه تدا له به رچاوی هه موو خه لکی بانگی ده کات، هه تا سه رپشکی بکات له حوریه کانی به هه شت کامه یانی ده ویت هه لیژیریت بو خو ی".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) به.^(۱)

بوشمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (سُلَيْمَان) ی کوری (صُرْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له خزمه تی پیغه مبهری خوا دا (دروودی خوای له سر بیت) دانیشتبووم، دوو پیاویش قسه یان به یه کتر ده وت و، یه کیکیان ده موچاوی سوور هه لگه راو، ده ماره کانی لاملیشی هه لاوسان و فوویان تیوو، پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «إِنِّي لَأَعْرِفُ كَلِمَةً، لَوْ قَالَهَا، لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ». واته: "من فهرمایشیک ده زانم، نه گهر نهو که سه بیلیت، تووره یی و نار هه تیه که ی نامینیت. فهرمایشته که ش نه مه یه: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ

(۱) بروه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۶۲ / به ژماره: ۴۷۷۷، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۷۲ / به ژماره: ۲۰۲۱، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۴۰۰ / به ژماره: ۴۱۸۶.

الرَّجِيمِ). "جا هاوه لآن به کابرای توورپه یان فهرموو: "پتغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرمووی: با (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکات. کابراش وتی: بۆ من شیتیم؟! (۱)

ههروه ها مانای ئەم حه دیسه شمان له ههردوو کتیه کهی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا بۆ رپوایهت کراوه، له رپگه ی زانای پایه بهرز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو لَيْلَى) وه، نهویش له هاوه لئی خوشه و یست (مُعَاذِ) ی کورپی (جَبَل) هوه (خوی لئ رازی بیت)، نهویش له پتغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت). (۲)

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: ئەمه حه دیسیکی (مُرْسَل) ه. مهبهستی نهویه، که (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) به خزمه تی (مُعَاذِ) نه گه یشتوه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لئ رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) ته شریفی هتایه ژووره وه بۆلامو، منیش له و کاته دا تووره بووم، نهویش دهستی هتیاو، لالووتی گرتمو، پرواندی و، پاشان فهرمووی: «يَا عُوَيْشُ، قُولِي: اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَجْرِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ». (۳) واته: "ئه ی (عَائِشَةُ)، بلی: خوایه له تاوانم خوشبه و، ئەم رپو و توورپه ییه ی دلّم لابه و، له شه ی تانیس بپاریزه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۹۵ / به ژماره: ۳۱۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۵ / به ژماره: ۲۶۱۰.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۶۳ / به ژماره: ۴۷۸۰، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۴ / به ژماره: ۳۴۵۲.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۲۱۶ / به ژماره: ۴۵۵. حافظی عیراقی فهرموویه تی: رسته که ی لاوازه. بروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَارِ / ۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۱۱۲۹.

بۆشمان رېوايەت كراوه له (سُنَن)ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد)دا، له هاوړه لى
خۆشه ويست (عَطِيَّة)ى كورپى (عُرْوَة)ى (سَعْدِي)هوه (خوای لى رازى بيت)، كه
فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (دروودى خوای له سر بيت) فهرموويه تى: «إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ
الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ،
فَلْيَتَوَضَّأْ». ^(۱) واته: "توره بوون له شەيتانه وهوه، شەيتانىش له ئاگر دروست كراوه،
ئاگرش تەنها به ئاو ده كورژته وه. جا نه گەر يە كيك له ئيوه توره بوو، با ده ستويز
بگريت".

نه گەر كه سينك كه سينكى خوشويست، سونه ته پيى بليت، كه خوشى دهويت، سونه ته كه سى بهرام به ريش وه لامى بداته وه

بۆمان رېوايەت كراوه له (سُنَن)ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد)و (تَرْمِذِي)دا، له هاوړه لى
خۆشه ويست (مِقْدَام)ى كورپى (مَعْدِيكُرب)هوه (خوای لى رازى بيت)، نه ویش له
پيغه مبهري خواوه (دروودى خوای له سر بيت)، كه فهرموويه تى: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ،
فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ». واته: "نه گەر پياوړك برايه كى ئاينى خوى خوشويست، با پيى
رېبگه يه نيت، كه خوشى دهويت".

ئىمامى (تَرْمِذِي) فهرموويه تى: حه ديسينكى (حَسَن)ى (صَحِيح)ه. ^(۲)

(۱) بړوانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۶۴ / به ژماره: ۴۷۸۴. ئىمامى (أَبُو دَاوُد) هېچى له باره ي
نهم حه ديسه وه نه فهرموه. نهمهش وا ده گه يه نيت، كه بۆ به لگه هيتانه وه و پشت پيى به ستن
بشيت.

(۲) بړوانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۵۴ / به ژماره: ۵۱۲۴، وَسُنَنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۹ / به
ژماره: ۲۳۹۲.

بۆشمان رېوایەت کراوه لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوێلی
خۆشەویست (أَنَس) ھوہ (خوای لێ رازی بێت)، کە پیاویک لە خزمەتی پێغەمبەری
خوادا بوو (درودی خوای لەسەر بێت)، پیاویکیش بەویدا تێپەریو، ئەویش وتی:
"پێغەمبەری خوا، بەراستی ئەو پیاوھم خۆش دەوێت". پێغەمبەریش پێی فەرموو:
"ئاگادارت کردۆتەو؟" ئەویش عەرزی کرد: "نەخێر". پێغەمبەریش فەرمووی:
"دەی ئاگاداری بکەرەو". ئیتر ئەویش کەوتە شوێنی پیاو کەو، پێی وت: "من
لەبەر خاتری خوا تۆم خۆش دەوێت". پیاو کەش وتی: "ئەو کەسەش تۆی خۆش
بویت، کە تۆ منت لەبەر خاتری ئەو خۆش دەوێت".^(۱)

بۆشمان رېوایەت کراوه لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، لە ھاوێلی
خۆشەویست (مُعَاذ) ی کورپی (جَبَل) ھوہ (خوای لێ رازی بێت)، کە پێغەمبەری خوا
(درودی خوای لەسەر بێت) دەستی گرتو، فەرمووی: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأَجُوكُ،
أَوْ صِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدْعَنِّي فِي ذُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ، اعْنِي عَلَي ذِكْرِكَ
وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».^(۲) واتە: "ئەي (مُعَاذ)، سوێند بەخوا من بەراستی تۆم
خۆش دەوێت، جا وەسیتت بۆ دەکەم، کە لەدوای ھەموو نوێژەکانەو واز لەم
زیکرە نەھێتیت: خواپە یارمەتیم بدە لەسەر زیکری خۆت و لەسەر شوکرانەبژێری
خۆت و، لەسەر بەندایەتی بۆ کردنت بە شێوەیەکی جوان".

(۱) برۆانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۵۴ / بە ژمارە: ۵۱۲۵. ئیمامی (حَاكِم) یش رېوایەتی
کردووە، فەرموویەتی: رشتەکە ی (صَحِيح) ە. برۆانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ /
۱۸۹ / بە ژمارە: ۷۳۲۱.

(۲) برۆانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / بە ژمارە: ۱۵۲۲، وَسُنَنُ النَّسَائِي / ۳ / ۵۳ / بە
ژمارە: ۱۳۰۳. ئیمامی نەوھوی پێشتر فەرمووی: رشتەکە ی (صَحِيح) ەو، ئیمامی
(حَاكِم) یش فەرموویەتی: ھەدیسێکی (صَحِيح) ە لەسەر مەرجی بوخاری و موسلیم.
برۆانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۴۰۷ / بە ژمارە: ۱۰۱۰.

بۆشمان ریوایەت کراوە لە کتێبە کە ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، لە شوێنکەوتووی پایەبەرزی (يَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) ی (صَبِي) هوه (خوای لای پازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغه مەبری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «إِذَا آخَى الرَّجُلُ الرَّجُلَ، فَلْيَسْأَلْهُ عَنِ اسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ وَمِمَّنْ هُوَ، فَإِنَّهُ أَوْصَلَ لِلْمَوَدَّةِ».^(۱) واتە: "تەگەر کەسێک ویستی بێتە براو هاوڕێی کەسێک، با پرسیری ناوی خۆی و ناوی باوکی لای بکات و، لێشی پرسێک کە لە چی هۆزو عەشرەتێکە، چونکە ئەم پرسیارکردنە زیاتر دەبێتە هۆی پەیدا بوونی خۆشەویستی".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ی (غَرِيب) هوه، ئێمەش تەنها لەم رینگەیهوه ئاگامان لێهەتی. هەر وەها فەرموویەتی: واش نازانین کە (يَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) حەدیسێ لە پێغه مەبری خواوە بیستێت. دیسان فەرموویەتی: حەدیسێکی وەکو ئەم حەدیسەش لە هاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه ریوایەت کراوە، ئەویش لە پێغه مەبرهوه. بەلام رشتە کە ی (صَحِيح) نیە.

منیش دەلێم: بۆچوونی جیاواز هەیە سەبارەت بە هاوێلی (يَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة):

زانای پایەبەرزی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو حَاتِم) فەرموویەتی: هاوێل نیە. ئەوجا فەرموویەتی: ئیمامی بوخاری وای هێناوە کە هاوێلە. پاشان فەرموویەتی: ئەو بۆچوونە بە هەڵە دانراوە.^(۲)

(۱) برۆانە: سَنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۹۹ / بە ژمارە: ۲۳۹۲.

(۲) برۆانە: الْجَرْحُ وَالتَّعْدِيلُ (لأَبْنِ أَبِي حَاتِمٍ الرَّازِي) / ۹ / ۲۹۲ / بە ژمارە: ۱۲۴۷. شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: ئەو فەرماشتە ی زانای پایەبەرزی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو حَاتِم) جێگە ی سەرئەجە، کە فەرموویەتی: "ئیمامی بوخاری وای هێناوە کە (يَزِيد) ی کورپی (نَعَامَة) هاوێلە". چونکە ئیمامی (تَرْمِذِي) لە کتێبی (الْعِلَل) دا فەرموویەتی: دەربارە ی ئەم حەدیسە پرسیارم لە ئیمامی بوخاری کرد، ئەویش فەرمووی: "حەدیسێکی (مُرْسَل) هـ".

نه گهر که سیکی بینی، تووشی نه خوشی، یان به لایه ک بوو بوو چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له کتبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لای خوښه و یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لای پازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ رَأَى مُبْتَلًى، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا" لَمْ يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ». واته: "نهو که سهی چاوی به که سیکی دهرده دارو لیقه و ماو بکه ویتو، بلیت: (سو پاس و ستایش بۆ نهو خوایهی، منی سه لامهت کردوه له وهی توی پی دهرده دارو گیرۆده کردوه، فه زلشی داوم به سر زۆریک له وانهی دروستی کردوون)، ئیر نهو به لایه ی تووش نابیت".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

بۆشان رپوایهت کراوه له کتبه کهی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له نیمامی (عُمَر) کوری (خَطَّاب) هوه (خوای لای پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ، فَقَالَ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا" إِلَّا غُفِيَ مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ كَانِنَا مَا كَانَ، مَا عَاشَ». واته: "نهو که سهی چاوی به که سیکی دهرده دارو لیقه و ماو بکه ویتو، بلیت: (سو پاس و ستایش بۆ نهو خوایهی، منی سه لامهت کردوه له وهی توی پی دهرده دارو گیرۆده کردوه، فه زلشی داوم به سر زۆریک له وانهی دروستی کردوون)، ههتا ماوه لهو به لایه سه لامهت دهیت، با به لاکه هه رچیش بیت".

وه کو بلیت: نیمامی بوخاری (بَزْدِيّ) کوری (نَعَامَة) ی به هاوه لای دانه ناوه. بپروانه: تَهْذِيبُ التَّهْذِيبِ / ۱۱ / ۳۶۴. ههروهها بپروانه: عِلَلُ التَّرْمِذِيِّ الْكَبِيرِ / ۳۳۰ / له سر حه دیسی ژماره: ۶۱۲.

(۱) بپروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۹۳ / به ژماره: ۳۴۳۲.

ئىمامى (تَرْمِذِي) رېشتەكەى بە لاواز داناوہ.^(۱)

منیش دەلّیم: زانايانى ھاوہ لائمان و غەبرى ئەوانیش فەرموویانہ: پئویستە کەسە کە
ئەم زیکرە بە نەینى و بە پەنھانى بلّیت، بەجۆرئک کە خۆى گوتى لیبت و، کابرای
توشبوو گوتى لى نەبیت، نەوہ کو دلى بەو قسەيە نازارى پى بگات، مەگەر ئەوہى
تووشى بوہ تاوان بىت، ئەو کاتە هیچى تیدا نیە کە گویشى لیبت، بە مەرجئک
ترسى ئەوہى نەبیت، کە بەھۆى ئەو زیکرەوہ تووشى ناشووب و فیتنە بىت. خواش
لە ھەموو کەس زانا ترە.

(۱) بروانہ: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۹۳ / بە ژمارە: ۳۴۳۱. بەلام ھەدیسەکەى پێشوو
پالېشتى دەکات.

ئەگەر كەسنىڭ پىرسىيىرى خۇي، يان خۇشەويستىكى ئىكرا، سۈنەتە ئەگەن ئەومى كە وەلام دەداتەو، سوپاس و ستايشى خۇاي گەورەش بىكات، ئەگەر وەلامەكەى ھەوالى باش و خۇشى تىدا بوو

بۆمان رىوايەت كراو ھە صەحىحى بوخارىدا، ھە ھاوئى خۇشەويست (ابن عباس) ھەو (خو ھەردو كيان رازى بىت)، كە ھە كاتى ئازارو نەخۇشى ھەدنيا دەرچوونى پىغەمبەرى خوادا (دروودى خۇاي ھەسەر بىت) ئىمامى (عَلَيْهِ) (خۇاي ئى رازى بىت) ھە مالى پىغەمبەر تەشريفى ھىتايە دەرەو. جا ھاو ھەلان عەرزىان كىرد: "ئەى باوكى ھەسەن، پىغەمبەرى خوا چۆنە؟" ئەو ىش فەرمووى: "سوپاس بو خۇاي گەورە، باشە".^(۱)

ئەگەر كەسنىڭ چوو بو بازار چى بلىت؟

بۆمان رىوايەت كراو ھە كىتەبەكەى ئىمامى (ترمىذى) ھە غەيرى ئەو ىشدا، ھە ئىمامى (عمرى كورى (خَطَّاب) ھەو (خۇاي ئى رازى بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (دروودى خۇاي ھەسەر بىت)، فەرموويەتى: «مَنْ دَخَلَ السُّوقَ، فَقَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ».^(۲) واتە: "ئەو كەسەى بىچىتە بازار ھەو، بلىت: (ھىچ پەرسىراوئىكى راستەقىنە نىە بىجگە ھە خۇاي تاكو تەنھا، كە شەرىكى نىەو، ھەموو مولك و سامان و دەسەلاتىك ھى ئەو ھەو، ھەموو ستايشىكىش ھەر شاىستەى ئەو ھەو، ژيان و مردن بەدەستى ئەو ھەو، خۇيشى زىندو ھە نامرىتو، ھەموو خەرىكىش بەدەستى ئەو ھەو، تواناشى بەسەر ھەموو شىكدا ھەىە)، خۇاي گەورە يەك مىليون

(۱) بىروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۱ / بە ژمارە: ۵۹۱۱.

(۲) بىروانە: سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۹۱ / بە ژمارە: ۳۴۲۸.

چاگه و خهیری بۆ ده نوسیت و، يهك ملیون خراپه و تاوانیشی لی ده سړیته وه و، يهك ملیون پلهش پلهی بهرز ده کاته وه".

نیمامی (حاکم) له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا، له چه ندين ړینگه وه نهم حه دیسه ی ړپوایه ت کردوه و، له هه نديک له ړینگه کانه وه نهمه شی بۆ زیاده کردوه: "وَبَنَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ". واته: (خوای گه وړه مالیکی شی له به هه شتدا بۆ دروست ده کات). هه وړه ها له يه کيک له ړینگه کانه وه نهمه شی زیاده: ړپوایه که فهرموویه تی: منیش هاته وه بۆ خوراسان و، چووم بۆلای فهرمانړه وا (قُتَيْبَةُ) ی کورپی (مُسْلِم) و، پتم وت: دیار په کم بۆ هیتاویت. نه و جا حه دیسه که م بۆ گتړایه وه. نیتړ (قُتَيْبَةُ) ی کورپی (مُسْلِم) له گهل ده ست و په یوه نده کانیدا به سواری ده هات بۆ بازار و، نه و زیکره ی ده کردو، پاشان ده گه ړایه وه.^(۱)

هه وړه ها نیمامی (حاکم) نهم حه دیسه ی له ړینگه ی هاوړلی خو شه ویست (ابنُ عُمَرَ) وه ړپوایه ت کردوه، نه ویش له پیغهمبه ری خوا وه (درودی خوای له سر بیت).

نیمامی (حاکم) فهرموویه تی: له م باسه دا حه دیس له م هاوړلانه وه ړپوایه ت کراوه: (جَابِرُ و)، (أَبُو هُرَيْرَةَ و)، (بُرَيْدَةَ) ی (أَسْلَمِيَّ و)، (أَنَسَ). نه و جا فهرموویه تی: نزیکترینیان له مده رجه کانی نهم کتیبه وه (واته: کتیبی الْمُسْتَدْرَكُ) بریتیه له حه دیسه که ی (بُرَيْدَةَ)، به غهیری نهم ده قه.^(۲)

نه و جا حه دیسه که ی به رسته ی خو ی له (بُرَيْدَةَ) وه ړپوایه ت کردوه، که نه و فهرموویه تی: نه گهر پیغهمبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت) ته شریفی بر دایه ته ناو بازار، ده یفه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ السُّوقِ، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُصِيبَ فِيهَا يَمِينًا فَاجِرَةً أَوْ

(۱) بړوانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۱ / به ژماره: ۱۹۷۴.

(۲) بړوانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / به ژماره: ۱۹۷۶.

صَفَقَةً خَاسِرَةً».^(۱) واته: "به ناوی خواوه، خوايه من داوای خيرو بیری نهم بازارهت لی ده کهم، خه یرو بیری نهو هس که تیدایه. په ناشت پی ده گرم، له شهر و شور پی نهم بازاره و، شهر و شور پی نهو هس که تیدایه. خوايه من په نات پی ده گرم که تیدا تووشی سویندی درو و کرین و فروشتنی زهره رهنه ند بيم".

نه گهر که سینک به شیومیه کی شهره ی ژنی هینابوو، یان شتیکی کرییوو،

یان کاریکی کردبوو، سونه ته پی بوتریت: پیکاوته (أَصَبْتَ)، یان

چاکت کردوه (أَحْسَنْتَ)، یان شتیکی نهو جوړه ی پی بوتریت

بۆمان رپوایهت کراوه له صه حی موسلیمدا، له هاو هلی خوشه ویست (جابر) هوه (خوای لی بازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، پی فهرمووم: «ئهی جابر، ژنت هیئا؟». منیش عهرزم کرد: "به لی". فهرمووی: «کچ یان بیوه ژن؟». منیش عهرزم کرد: (بیوه ژن، نهی پیغه مبهری خوا). نهویش فهرمووی: «فَهْلَا جَارِيَّةٌ، تُلَاعِبُهَا، وَتُلَاعِبُكَ؟». واته: «ئهی بۆ کچ نه بوو، تا یاری له گه لدا بکه ویت و، یاریشت له گه لدا بکات؟». یان فهرمووی: «تَضَاحِكُهَا وَتَضَاحِكُكَ». منیش عهرزم کرد: (عَبْدُ اللَّهِ) -مه بهستی باوکی خو ی بوه- وه فاتی کردوه و، نو یان هوت کچی به جی هیشتوه و، منیش پیم ناخو شوو کچیکی وه کو خویان بهیتمه ناویان و، هزم کرد نافر هتیک بهیتم، سه رپه رشتیان بکات و، په روه رده یان بکات. پیغه مبه ریش فهرمووی: «أَصَبْتَ». واته: (پیکاوته). ئیر ته واوی هه دیسه که ی باس کرد.^(۲)

(۱) بروانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / به ژماره: ۱۹۷۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۸۷ - ۱۰۸۸ / به ژماره: ۷۱۵. هه روه ها نیمامی

بوخاریش رپوایه تی کردوه. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۴۸۹ / به ژماره: ۳۸۲۶.

نه گهر كه سيك ته ماشاي ناوینهی كرد چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت كراوه له كتیبه كهی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له ئیمامی (عَلِيّ) هوه (خوای لێ ږازی بیت)، كه نه گهر پتغه مبهري خوا (درودی خوای له سهر بیت)، ته ماشای ناوینهی بكر دایه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُمَّ، كَمَا حَسَّنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ خوا، خوا به شیوهیه کی جوان دروست کردووم، ههروا ره وشت و ناكاریشم جوان بکه".

ههروه ها ئهم هه دیسه مان به زیادهیه كه وه لهو كتیبه دا بۆ رپوایهت كراوه، له رینگه ی هاوه لێ خو شه ویست (ابنُ عَبَّاس) هوه.^(۲)

بۆشمان رپوایهت كراوه له كتیبه كهی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له رینگه ی هاوه لێ خو شه ویست (أَنَس) هوه، كه نه گهر پتغه مبهري خوا (درودی خوای له سهر بیت)، له ناوینه دا ته ماشای خو ی بكر دایه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَوَّى خَلْقِي، فَعَدَلَهُ، وَكَرَّمَ صُورَةَ وَجْهِي، فَحَسَّنَهَا، وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ».^(۳) واته: "سوپاس و ستایش بۆ نهو خوا به ی، كه به رێك و پێکی دروستی کردووم، پێزی له وینه ی پوخسارم ناوه، به جوانی دروستی کردوه، کردووشی به یه کیك له موسولمانان".

(۱) بپروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۸۵ - ۸۶ / به ژماره: ۱۶۳. رسته كهی زۆر لاوازه. بپروانه: عُجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۱۷.

(۲) بپروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۸۶ - ۸۷ / به ژماره: ۱۶۴. زیاده كesh له رپوایه ته كهی (ابنُ عَبَّاس) دا بهم جو ره یه: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَسَّنَ خَلْقِي وَخُلُقِي، وَزَانَ مِنِّي مَا شَانَ مِنْ غَيْرِي». هه دیسیکی زۆر لاوازه، نه گهر (مَوْضُوع) یش نه بیت. بپروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۵ / ۱۷۰ - ۱۷۱ / به ژماره: ۸۸۷۵، وَإِتحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ۴ / ۵۲۳ / به ژماره: ۴۰۶۶.

(۳) بپروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۸۷ / به ژماره: ۱۶۵. رسته كهی زۆر لاوازه. بپروانه: عُجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۱۸ - ۲۱۹.

نهمی له کاتی گرتنی که له شاخدا دموتريت

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيه كهی شیخی (ابن السنّي) دا، له ئيمامي (علي) سهوه (خواي لى رازى بيت)، كه فهرموويه تی: پیغه مبهري خوا (دروودی خواي له سه ر بيت) فهرموويه تی: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ عِنْدَ الْحِجَامَةِ، كَانَتْ لَهُ مَنَفَعَةٌ حِجَامَتِهِ».^(۱) واته: "ئهو كه سهی له کاتی گرتنی که له شاخدا (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوینیت، سوودی که له شاخه کهی ده ست ده که ویت".

ئه گهر که سیک گوینی زرنگایه وه چی بلیت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيه كهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه لی خوشه ویت (أَبُو رَافِعٍ) ی (مَوْلَى) ی پیغه مبهري خواوه (خواي لى رازى بيت)، كه فهرموويه تی: پیغه مبهري خوا (دروودی خواي له سه ر بيت) فهرموويه تی: «إِذَا طَنَّتْ أُذُنُ أَحَدِكُمْ فَلْيَذْكُرْنِي، وَلْيَصِلْ عَلَيَّ، وَلْيَقُلْ: ذَكَرَ اللَّهُ بِخَيْرٍ مَنْ ذَكَرَنِي».^(۲) واته: "ئه گهر گوینی یه کیک له ئیوه زرنگایه وه، با ناوی من بیات و، سه لا واتم له سه ر بدات و، بشلیت: (خواي گه وه به چاکه باسی ئه وه که سه بکات، که باسی من ده کات)".

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۸ / به ژماره: ۱۶۷. رسته کهی لاوازه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۲۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۸۷ / به ژماره: ۱۶۶. شیخی (هَيْثَمِي) فهرموويه تی: ئيمامي (طَبْرَانِي) له هه رسی (مُعْجَم) سه کهیدا رپوايهتی کردوه و، رستهی رپوايهته کهی (المُعْجَمُ الْكَبِيرُ) رستهیه کی (حَسَن) سه. به لām ئيمامي سه خواي به لاوازی داناوه و، فهرموويه تی: سهیره، که شیخی (ابن خَزِيمَةَ) له سه حجه کهی خویدا هیناوتی. به لکو شیخی (ابن الْجَوَازِي) وه هه ندیک له زانایان به (مَوْضُوع) یشیان داناوه. به لām شیخی (مُنَاوِي) بی وایه، که هه دیسکی (صَحِيح) سه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَالِد / ۱۰ / ۱۳۸ / به ژماره: ۱۷۱۴۲، وَالْقَوْلُ الْبَدِيع / ۴۲۲ - ۴۲۴، وَالْفَيْضُ الْقَدِير / ۱ / ۳۹۹، وَكَشَفُ الْخَفَاء / ۱ / ۱۱۷ - ۱۱۸ / به ژماره: ۲۹۲.

ئەگەر كەسنىڭ قاچى سېرىق بولۇپ بېلىت؟

بۇمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەپ كەى شىخى (ابْنُ السُّنَنِ) دا، لە (هَيْثَم) ى كورى (حَنَس) - ەو، كە فەرموۋىەتى: لە خزمەتى ھاۋەلى خۆشەۋىست (عَبْدُ اللَّهِ) ى كورى ئىمامى (عُمَر) دا بوۋىن، ئەۋىش قاچى سېرىق، جا پياۋىك عەرزى كرد: "ناۋى خۆشەۋىستىزىن كەس بەلای خۆتەۋە بەيئە" ئەۋىش فەرموۋى: (يَا مُحَمَّدُ)، ئىتر كە ھەستايەۋە، ۋە كو لە پەت و پېئەند بەرىبوۋىت ۋە ھابو. ^(۱)

بۇشمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەپ كەى شىخى (ابْنُ السُّنَنِ) دا، لە زانای پاىەبەرزى شۈبىنكەۋتوان (مُجَاهِد) ەو، كە فەرموۋىەتى: پياۋىك لە خزمەتى ھاۋەلى خۆشەۋىست (ابْنُ عَبَّاس) دا قاچى سېرىق، ئەۋىش پى فەرموۋ: "ناۋى خۆشەۋىستىزىن كەس بەلای خۆتەۋە بەيئە" پياۋە كەش وتى: (مُحَمَّدُ)، ئىتر سېرىق ەو كەى لاچوۋ. ^(۲)

بۇشمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەپ كەى شىخى (ابْنُ السُّنَنِ) دا، لە زانای پاىەبەرزى (إِبْرَاهِيم) ى كورى (مُنْذِر) ى (جَزَامِي) - ەو - يە كىكە لەۋ مامۇستايانەى ئىمامى بوخارى، كە لە صەحىحە كەيدا ھەدىسى لىۋە رېۋايەت كردەۋ - ئەۋ فەرموۋىەتى:

(۱) برۋانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ) / ۸۹ / بە ژمارە: ۱۷۰. ھەندىك كەس ئەم ھەدىسەيان بە لاۋاز داناۋە، بەلام كەسنىڭ بەناۋى (مَجْدِي غَسَّان مَغْرُوف) - ەو كىتەپكى تايەتى لە سەر داناۋە، بە ناۋىشانى: {الْقَوْلُ الْفَضْلُ الْمُسَدَّدُ فِي صِحِّهِ حَدِيثُ (يَا مُحَمَّدُ)}، تىيدا سەلماندوۋىەتى، كە ھەدىسىكى صەحىحە.

(۲) برۋانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ) / ۸۸ - ۸۹ / بە ژمارە: ۱۶۹. ھەدىسىكى زۆر لاۋازە، ئەگەر (مَوْضُوع) ىش نەيىت. چۈنكە كەسنىڭ لە رىشتە كەيدا، بەناۋى (غِيَاث) ى كورى (إِبْرَاهِيم)، زۆرىەى زانايان بە لاۋازيان داناۋە، بەلكو ھەندىكىيان تۆمەتبارىشان كردەۋ بە درۋ كردن. برۋانە: لِسَانُ الْمِيزَانِ (لِلْعَسْقَلَانِي) / ۶ / ۳۱۱ / بە ژمارە: ۶۰۰۲.

خه‌لکی شاری (مَدِیْنَةُ) ی پیرۆز سه‌رسامن به جوانی ئەو دێره هونراوه‌ی شاعیری ناودار (أَبُو الْعَتَاهِيَّةَ)، که فه‌رموویه‌تی:

وَتَخْدَرُ فِي بَعْضِ الْأَحْيَانِ رِجْلُهُ فَإِنْ لَمْ يَقُلْ "يَا عُتْبُ" لَمْ يَذْهَبِ الْخَدَرُ^(۱)
واته: له هه‌ندیك كاتدا قاجی سړ ده‌بیټ، جا ئە‌گه‌ر نه‌لیټ: "ئهی عُتْبَة"
سړبوونه‌كه‌ی ناروات و لاناچیت.

دروسته كه‌سیك دوما ئەو كه‌سه بكات، كه سته‌می له موسولمانان، یان

ته‌ن‌ها له ئەو كردوه

بزانه كه ئەم باسه زۆر فراوانه‌و، سه‌باره‌ت به دروستی ئەم كاره‌ش چه‌ندی‌ن ده‌قی قورئان و سونه‌ت و كرده‌وه‌ی (سَلَف) و (خَلَف) ی ئەم ئومه‌ته هاتون. خ‌وای گه‌وره‌ش له چه‌ندی‌ن جی‌گه‌ی زانرا‌ی قورئانی پیرۆزدا هه‌والی ئەوه‌ی داوه، كه پی‌غه‌مبه‌ره‌كان (دروودی خ‌ویان له‌سه‌ر بیټ) دوعایان له كافرو بی‌یاوه‌ره‌كان كردوه.^(۲)

بۆمان ر‌پ‌وایه‌ت كراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا، له ئیمامی (عَلِيٍّ) سه‌وه (خ‌وای لێ ر‌ازی بیټ)، كه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بیټ) له ر‌وژی (الْأَحْزَاب) دا فه‌رمووی: «مَلَأَ اللَّهُ قُبُورَهُمْ وَبُيُوتَهُمْ نَارًا، كَمَا شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى».^(۱) واته: "خ‌وای گه‌وره گۆږو ماله‌كانیان پ‌ر بكات له نا‌گر، وا مه‌شغولیان ك‌ردین و، نو‌یژی عه‌سرمان ر‌و‌یشت".

(۱) ب‌روانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۹۰.

(۲) خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ [نوح: ۲۶].

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۷۱ / به ژماره: ۲۷۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۶۲۷.

بۆشمان رېوایەت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە چەند رینگەیه کەوه، کە پێغه مەبری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت) دوعای لەو خەلکانە کردووە کە قورئانخۆینە کانیان شەهید کردو، مانگێک بەردەوام دوعای لی دەکردن و، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ الْعَن رِعْلًا وَذَكَوَانَ وَعُصَيَّةً».^(۱) واتە: "خوایە ئەم سی هۆزە لە رەحمەتی خۆت دوور بخرەوه".

بۆشمان رېوایەت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) هەو (خۆی لی رازی بیت)، لەو حەدیسە درێژەیی، سەبارەت بە چیرۆکە کە ی (أَبُو جَهْلٍ) و هاوێلە قورەیشیە کانی هاتو، کاتێک پەرزانی حوشترە سەر بپراوه کە یان خستە سەر پشتی پێغه مەبری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت)، ئەویش دوعای لی کرد و، سی جار فەرمووی: «اللَّهُمَّ، عَلَيكَ بِقَرِيْشٍ». واتە: "خوایە بیاوێرە کانی قورەیش بفرۆتێت". پاشان فەرمووی: «اللَّهُمَّ، عَلَيكَ بِأَبِي جَهْلٍ، وَعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ... هەتا هەر نۆ کەسە کە ی ناو برد». ئێتەر تەواوی حەدیسە کە ی باس کرد.^(۲)

بۆشمان رېوایەت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خۆی لی رازی بیت)، کە پێغه مەبری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت) ئەم دوعایە ی دە کرد: «اللَّهُمَّ، اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِيَّ يُوسُفَ».^(۱) واتە: "خوایە بە توندی هۆزی (مُضَرَ) بگرەو، سزایان بدەو، لە ناویان ببە. خوایە با لە ناو بردنە کە یان بە قات و قری و گرانی و

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٥٠٠ / به ژماره: ٣٨٦٢، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤٦٦ / به ژماره: ٦٧٥.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٩٤ / به ژماره: ٢٣٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٤١٨ / به ژماره: ١٧٩٤.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٣٤١ / به ژماره: ٩٦١، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤٦٧ / به ژماره: ٦٧٥.

وشكه سالى بىت، وه كو گراني و وشكه ساليه كانى سهردهمى هه زره تى (يوسف)
(درووى خوى له سهر بىت).

بوژمان رپوايهت كراوه له سهحيى موسليمد، له هاوه لى خو شه ويست
(سَلْمَة) ي كورپى (أَكْوَع) سه وه (خوى لى رازى بىت)، كه پياويك له خزمه تى پيغه مبه رى
خوادا به دهستى چه پى نانى ده خوارد، نه وىش پى فهرموو: (به دهستى راست بخو).
پياوه كesh وتى: ناتوانم. پيغه مبه ريش فهرمووى: (دهى با ههر نه توانيت). جا
خو به گه وره زانين رينگه ي پى نه دا. (سَلْمَة) فهرمووى: ئيتر له و كاته به دواوه نه و
پياوه نه يتوانى دهستى راستى بهرز بكاته وه بو ده مى.^(۱)

منيش ده ليم: نه و پياوه بريته له (بُسرى كورپى (رَاعِي الْعَيْرِ) (أَشْجَعِي)، كه
يه كيك بوه له هاوه لان.

نهم هه ديسه نه وه ي تيدايه، كه دروسته دوعا له و كه سه بكرىت، كه سهر پيچى
حوكمى شه رعى ده كات.

بوژمان رپوايهت كراوه له هه ردوو سهحيى بوخارى و موسليمد، له هاوه لى
خو شه ويست (جَابِر) ي كورپى (سَمْرَة) وه (خوى لى رازى بىت)، كه فهرموويه تى:
خه لكى شارى كوفه لاي ئيمامى (عُمَر) (خوى لى رازى بىت) شكاتيان له هاوه لى
خو شه ويست (سَعْد) ي كورپى (أَبُو وَقَّاص) كرد (خوى لى رازى بىت)، نه وىش له
فهرمان ره وايى لاي بردو، كه سيكى ترى خسته جيگه كه ي..... ئيتر هه ديسه كه ي
باس كرد، هه تا فهرمووى: ئيمامى (عُمَر) پياويك يان چهند پياويكى له گه ل (سَعْد) دا
نارد بو كوفه، تا هه والى (سَعْد) به رسن. جا هيچ مزگه وتيك نه ما، كه پرسىارى
(سَعْد) ي تيدا نه كرىت و، خه لكى مزگه وته كesh ههر وه سف و ستايشيان ده كرد.
هه تا چوه مزگه وتى هو زى (بُنُو عَبْس) سه وه، پياويك له وان هه ستايه وه، كه پى

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۵۹۹ / به ژماره: ۲۰۲۱.

دهوترا: (أَسَامَةُ) ی کورِی (قَتَادَةُ) و، کونیه که ی (أَبُو سَعْدَةَ) بو، وتی: مادام تۆ
پرسیارمان لی ده که یت و قسه مان وهرده گریت، ده ی بزانه که (سَعْد) له گهل هیج
پۆله چه کدار ی کدا ده ر ناچیت بۆ شهرو، ده سته و تیش به یه کسان ی دابهش ناکات و،
له قه زیه و بریاره کانیشدا دادپهروهه ر نیه.

(سَعْد) یش فهرمووی: ده ی به خوا منیش سی دوعا ده که م: خوا یه نه گهر نه م
به نده ی تۆ درۆ ده کات و، پروپامای ده کات و به شوین ناوو ناوبانگدا ده گهریت،
تۆش ته مهنی در یژ بکه و، به هه ژاریش بیژنه و، توشی فیتنه شی بکه.

جا دواتر نه و (أَسَامَةُ) ناوه ده یوت: پیریکی گیرۆده و عهدا لم، دوعا که ی (سَعْد)
پیکامی.

نه و که سه ش که حه دیسه که ی له (جَابِر) ی کورِی (سَمُرَةَ) وه ریوایه ت کردوه،
که بریتیه له (عَبْدُ الْمَلِك) ی کورِی (عُمَيْر)، فهرموویه تی: منیش له م دوا یانه دا نه و
(أَسَامَةُ) ناوه م بین ی، که له پیری دا برو کانی هاتبوونه سهر چاوه کانی و، ده چوه سهر
رینگای کچان و، ده سته ی پندا ده هینان و، لاشه یانی ده گو شی.^(۱)

بۆشمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی
خۆشه ویست (عُرْوَةُ) ی کورِی (زُبَيْر) وه (خوای لی رازی بیت)، که (أَرْوَى) ی کچی
(أَوْس) - و تراویشه: أَوْس - لای (مَرْوَانَ) ی کورِی (حَكَم) شکاتی له هاوه لی
خۆشه ویست (سَعِيد) ی کورِی (زَيْد) کرد (خوای لی رازی بیت)، ئیدیعیای نه وه ی کرد
که (سَعِيد) به شیک له زهویه کی نه وی بر دوه بۆ خو ی. (سَعِيد) یش (و کو پرسیار یکی
نکو لیکاری) فهرمووی: "من به شیک له زهویه که ی نه وم بر دوه، دوا ی نه و
فهرمایشته ی، که له پتغه مبه ری خوام بیستوه (دروودی خوای له سهر بیت)؟!".
(مَرْوَانَ) یش لئی پرس ی: چیت له پتغه مبه ری خوا بیستوه؟ نه و یش فهرمووی: له

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبَخَارِي / ۱ / ۲۶۲ / به ژماره: ۷۲۲، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۳۳۴ / به
ژماره: ۴۵۳.

پتغه مبهري خوام بيستوه، كه فهرموويه تي: «مَنْ أَخَذَ شِبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا، طُوقَهُ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ». واته: "ئەو كەسەى بستیك زهوى به زولم و ستهم ببات بو خوى، ههتا ههر ههوت چینی زهوى ده كريت به تهوق و ده كريتە ملی". (مروان) یش پشی وت: دهی ئیتر منیش دواى ئەمه داواى بەلگه و شایهتت لی ناکهم. ئەوجا (سعيد) فهرمووی: "خوايه ئەگەر ئەو ژنه درۆ ده كات، تۆش چاوه كانی کوپر بکهو، له زهويه كهی خوشيدا بيكوژه". جا (غروة) ده فهرمویت: ئەو ژنه نه مرد، ههتا چاوه كانی کوپر بوونو، له زهويه كهی خویدا پشی ده كردو، كوتوپر كهوته ناو چالێكهوهو، مرد.^(۱)

باسی خۆبهري كردن له كهسانی بیدعه كارو خراپه كار

بۆمان پیاوێت كراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیما، له زانای پایه بهرز (أبو بُرْدَة) ی كورپی هاوهلی خوشهویست (أبو مُوسَى) ی (أشْعَرِي) هوه، كه فهرموويه تي: (أبو مُوسَى) (خوای لی رازی بیت)، تووشی ئازاریکی سهخت بوو، بههۆیهوه لههۆشی خوی چوو بوو، لهو كاته شدا سهری له چاکی خیزانه كهی خویدا بوو^(۱)، جا خیزانه كهی دهستی كرد به هاوار هاوارو، (أبو مُوسَى) ش نهیده توانی هیچ شتیك بفرمویت. پاشان كه هۆشی هاتهوه، فهرمووی: "من بهریم لهو كەسەى

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۶۸ / به ژماره: ۳۰۲۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۳۱ / به ژماره: ۱۶۱۰.

(۱) واته: دایکی (أبو بُرْدَة) كه پشی و تراوه (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ) ی كچی (أبو دَوْمَة) و، و تراوه ناوی (صَفِيَّة) ی كچی (دَمُون) به. پروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۳ / ۱۶۵، وَغُمْدَةُ الْقَارِي / ۸ / ۹۳.

پټغمبهري خوا خوی لی بهري كړدوه. چونكه پټغمبهري خوا (دروډی خوی له سر
بیت) خوی بهري كړدوه له م سى كه سه: (الصَّالِقَة) و (الحَالِقَة) و (الشَّاقَة).^(۱)

منیش ده لیم:

- (الصَّالِقَة): نهو كه سه يه، كه به دهنګى بهرز هاوار ده كات و ده قير ټيټ.
- (الحَالِقَة): نهو كه سه يه، كه له كاتى ليقه وماندا قزى خوی ده بر ټ.
- (الشَّاقَة): نهو كه سه يه، كه له كاتى ليقه وماندا يه خه ي خوی داده در ټ.

بوښمان رپوايه ت كراوه له صهحي موسىلېمدا، له زانای پایه بهرز (يَحْيَى) ي
كورې (يَعْمَر) هوه، كه فرمويه تى: عهرزى هاوه لى خوشه ويست (ابْنُ عُمَر) م كړد
(خوی له هردووكيان رازى بىټ): "ته ي باوكى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، خه لكېك لای ټيمه
دهر كه وترون و، قورنان ده خوړن و، به قسه ي به تالى خويان ده لى: "قه زاو قه ده ر
نيهو، زانست و قه ده رى خواش له كاتى په يدا بوون و روودانى شته كه دا په يدا ده بىټ"
(په نا به خوا). (ابْنُ عُمَر) يش فرمووى: "ته گهر گه يشتيت به وانه، خه به ريان پى بده،
كه من له وان به ريم و، ته وانيش له من به رين".^(۲)

منیش ده لیم: نهو گومرپايانه درو ده كهن. به لكو خوی گه وره له پيش دروست
كردنى هه موو دروست كراوه كانه وه زانيارى له باره يانه وه هه بوه.

نه گهر كه سيك ده ستى كړد به لا بردنى خرا په يه ك چى بليت؟

بوښمان رپوايه ت كراوه له هردوو صهحي بوخارى و موسىلېمدا، له هاوه لى
خوشه ويست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوی لی رازى بىټ)، كه فرمويه تى: پټغمبهري خوا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۱۲۳۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۰ /
به ژماره: ۱۰۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۶ / به ژماره: ۸.

(دروودی خوای لسه ریت) له رۆژی فەقەدا تەشریفى ھێنايه شارى (مكّة) ى پىرۆزه وه، لهو كاته دا سى سه دو شهست (٣٦٠) بت له دهورى كه عبهى پىرۆزدا هه بوون. ئىتر نه وىش به دارىك، كه به دهسته وه بوو، لى ده دان و، ده يفه رموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [الأنبياء: ٨١] واته: {به رنامه ى راستى ئىسلام هات و، به رنامه ى پوچه ل له ناوچوو، به راستى به رنامه ى پوچه ل هه ر زوو له ناوچوه}، ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ [سبا: ٤٩] واته: {به رنامه ى راستى ئىسلام هات و، به رنامه ى پوچه لىش شتىكى بى نيه تا بى خاته روو، يان له دوای له ناوچوون بى گه رى نته وه}.^(١)

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ٤ / ١٥٦١ / به ژماره: ٤٠٣٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٤٠٨ / به ژماره: ١٧٨١.

نه گهر كه سيك زمانى راهاتېوو له سهر قسه‌ى خراب چى بليت؟

بزمان رپوايت كړاوه له هردوو كتيبه كه‌ى نيمامى (ابن ماجه) و شينخى (ابن السنّي) دا، له هاوړلې خوښه ويست (حذيفة) وه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: سكالای خراپگويى زمانم برده خزمه تى پيغه مبه‌رى خوا (درودى خراى له سهر بيت)، نه ویش فهرمووى: «أَيْنَ أَنْتَ مِنَ الْإِسْتِغْفَارِ؟ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - كُلَّ يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً»^(۱). واته: "له گهل داواى ليخوشبون كړدندا چونت؟ بهراستى من همموو رورژيك سهد (۱۰۰) جار داواى ليخوشبون له خراى گه‌وره ده كه م".

نه گهر كه سيك ولاخه كه‌ى سهرسى دا چى بليت؟

بزمان رپوايت كړاوه له (سُنن)ى نيمامى (أبو داود) دا، له شونكه وتووى به‌ناوبانگ (أبو المَلِیح) هوه، نه ویش له (پياوړكه‌وه)، كه فهرموويه تى: "جاريك له پشتى پيغه مبه‌رى خواوه سوار بووبوم، جا ولاخه كه‌ى سهرسى داو، منيش وتم: (تَعَسَ الشَّيْطَانُ). پيغه مبه‌رى خواش (درودى خراى له سهر بيت) فهرمووى: "مه‌لى: (تَعَسَ الشَّيْطَانُ). چونكه نه گهر وا بليت، شيطان خوى گه‌وره ده كات، هه‌تا وه كو خانويه كى لى ديت و، ده شليت: نهو سهر سمدانه به‌هوى هي‌زى منه‌وه بوه. به‌لام بللى: (بِسْمِ اللَّهِ). چونكه نه گهر وات وت، ئير بچووك ده‌بيته‌وه، هه‌تا وه كو ميشيكى لى ديت".^(۲)

(۱) پروانه: سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۴ / به ژماره: ۳۸۱۷، عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۱۷۶ / به ژماره: ۳۶۲. نيمامى (حَاكِم) فهرموويه تى: رسته كه‌ى (صَحِيح) هه‌له سهر مخرجى نيمامى بوخارى و موسليم. به‌لام به‌لاى نيمامى (بُوصَيْرِي) هوه رسته كه‌ى لاوازه. پروانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۱ / به ژماره: ۱۸۸۲، وَمِصْبَاحُ الرُّجَاةِ / ۴ / ۱۳۴.

(۲) پروانه: سُننُ ابْنِ دَاوُد / ۲ / ۷۱۴ / به ژماره: ۴۹۸۲.

منیش ده‌لیم: ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ئەم حەدیسەى بەم جۆرە لە (أَبُو الْمَلِیح) -هەو
رپوایەت کردووە، ئەویش لە (بیاویکەو)، کە لە پاشکۆو پشتی پیغەمبەری خواوە
سوار بوە.

هەروەها ئەم حەدیسەمان لە کتیبەکەى شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) شدا بۆ رپوایەت
کراوە^(١)، لە رینگەى (أَبُو الْمَلِیح) -هەو، ئەویش لە باوکێوە -کە یەکیک بوە لە
هاوەلان- و، بەپێى بۆچوونى دروست و مەشهوریش ناوی (أُسَامَة) بوە. هەروەها
چەند بۆچوونیکى تریش لەم بارەو هاتوون.

جا هەردوو رپوایەتەکەش (صَحِيح) و (مُتَّصِل) ن. چونکە ئەو پیاو نەناسراوەى
رپوایەتەکەى (أَبُو دَاوُد) یش هەر هاوێلى پیغەمبەرەو، هاوەلانی (خوایان لى رازى بێت)
هەموویان دادپەرورەن و، نەناسرانیشیان هیچ زیانیکی نیە.

سەبارەت بە وشەى (تَعَسَّ) ش وتراوە: واتە: تیاچوو. وتراویشە: کەوت.
وتراویشە: سەرسمى دا. وتراویشە: شەپى پتو بەلکیت.

جا بە کەسەرەو بە فەتخەى عەینەکەش هاتووە، فەتخەکەى مەشهورترەو، شیخی
(جَوَهَرِي) ش لە (صَحَاح) -کەیدا هەر ئەوى باس کردووە.

(١) برپوانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ٢٤٠ / بە ژمارە: ٥٠٩.

**ئەگەر فەرمانرەوای شارێك مرد، سونەتە گەورەى شارەكە وتاربۇ
خەلكەكە بەداتو، نامۆزگاریان بكاتو، فەرمانیان پى بكات بە ئارام
گرتنوو، خۇپاگرتنوو، مانەووە ئەسەر ئەووى كە پىشتەر ئەسەرى بوون**

بۆمان رېوایەت كراوە لەو حەدیسە (صَحِيح) بە مەشهورەى، كە سەبارەت بە
وتارەكەى ئىمامى (أَبُو بَكْرٍ) (صِدِّيق) ھاتو، لە رۆژى وەفاتی پێغەمبەرى خوادا
(دروودی خۆى لەسەر بیت)، كە ئەو فەرمووی: "ئەو كەسەى پىشتەر (مُحَمَّد) پەرستو،
ئەوا بەراستی (مُحَمَّد) وەفاتی كرد، ئەو كەسەش خۆى پەرستو، ئەوا خوا
زىندوو، نامریت".^(۱)

بۆشمان رېوایەت كراوە لە ھەردوو صحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاوھەلى
خۆشەويست (جَرِير) كورپى (عَبْدُ اللَّهِ) ھو، كە ئەو رۆژەى ھاوھەلى خۆشەويست
(مُغِيرَةَ) كورپى (شُعْبَةَ) وەفاتی كرد، كە لەو كاتەدا فەرمانرەوای ھەردوو شارى
(بَصْرَةَ) و (كُوفَةَ) بو. (جَرِير) ھەستايە سەرپىو، سوپاس و ستایشى خۆى گەورەى
كردو، فەرمووی: لەو خوايە بترسن كە تاكو تەنھايەو ھاوبەشى نىو، بە ويقارو
لەسەر خۆ بن. ھەتا فەرمانرەوایەكەتان بۆ دیت. چونكە ھەر ئیستە بۆتان دیت.^(۲)

(۱) برۆانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۴۱۹ / بە ژمارە: ۱۱۸۵.

(۲) برۆانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۱ / بە ژمارە: ۵۸. ئەم حەدیسەم لە صحیحى

موسلىمدا نەبێنێو!!

باسی دوعا کردنی که سینگ بو نه و که سهی چاکه یه کی نه گه لدا کردوه، یان چاکه یه کی نه گه ل هه موو خه لکدا یان نه گه ل کۆمه له خه لکیکدا کردوه و، ستایش کردنی و، هاندانی له سه ر نه و کاره

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَبَّاس) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) ویستی ته شریف بیات بۆ سه رئاو کردن، منیش ئاوم بۆ ناماده کرد، جا که ته شریفی هتایه ده ره وه، فهرمووی: "کی ئهم ئاوه ی داناوه؟" ئیتر خه بهری پتدرا. ئه ویش فهرمووی: "خوایه شاره زای بکهیت". ئیمامی بوخاری ئه مه شی بۆ زیاد کردوه: "له ئاین شاره زای بکهیت".^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو قَتَادَةَ) وه (خوی لێ رازی بیت)، له و هه دیسه درێژه گه وره یه دا، که داگره وه یه به سه ر چه نلین موعجیزه ی پیغه مبهری خوا دا (دروودی خوی له سه ر بیت)، (أَبُو قَتَادَةَ) فهرموویهتی: جا پیغه مبهری خوا هه ر بهردهوام بوو له رۆیشتن، هه تا شه و نیوه بوو، منیش له ته نیشتی بووم، پیغه مبه ریش خه وه نوچکه ده بیر ده وه، له سه ر و لاخه که ی لار بوویه وه، منیش ها تمه نزیک و -بی ئه وه ی خه بهری بکه مه وه- خۆم داوه بهری هه تا له سه ر و لاخه که راست بوویه وه. پاشان هه ر بهردهوام بوو له رۆیشتن، هه تا زۆربه ی شه و به سه رچوو، جارێکی تریش له سه ر و لاخه که ی لار بوویه وه، منیش ها تمه نزیک و -بی ئه وه ی خه بهری بکه مه وه- خۆم داوه بهری هه تا له سه ر و لاخه که راست بوویه وه. پاشان هه ر بهردهوام بوو هه تا کۆتایی به ره به یان، ئه و جا زیاتر له دوو جاره که ی یه کهم لار بوویه وه، هه تا خه ریکبوو بکه وێته خواره وه، منیش

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۶۶ / به ژماره: ۱۴۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۷ / به

هاتمه نزیکی و، خۆم داوه بهری. ئەوجا پێغه‌مبەری خوا سەری بەرز کردەو، فەرمووی: "ئەو کێه؟" منیش عەرزم کرد: (أَبُو قَتَادَةَ م). فەرمووی: "لە کەیه‌وه لە گەل مندا پێ دە‌کەیت؟" منیش عەرزم کرد: هەر لە سەرەتای شە‌وه‌وه لە خزمە‌ت‌دام. ئەویش فەرمووی: «حَفِظَكَ اللَّهُ بِمَا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ». واتە: "خوا بچارێزیت، بە‌هۆی ئە‌وه‌ی کە پێ‌غه‌مبەرە‌کە‌یت پاراست". ئێ‌ر تە‌واوی حە‌دیسە‌کە‌ی باس کرد.^(١)

بۆ‌شمان ر‌ی‌وایە‌ت ک‌راوه لە ک‌تێبە‌کە‌ی ئیمامی (ت‌رم‌ذی) دا، لە‌ هاو‌ه‌لی خۆ‌شە‌ویست (أَسَامَةَ) ی ک‌ور‌ی (زَیْد) ه‌وه (خوا لە‌ ه‌ردوو‌کیان ر‌ازی ب‌یت)، ئە‌ویش لە‌ پێ‌غه‌مبە‌ری خواوه (د‌روودی خ‌وای لە‌ سەر ب‌یت)، کە فەر‌موویە‌تی: «مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ، فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: "جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا"، فَقَدْ أُبْلَغَ فِي الثَّنَاءِ». واتە: "ئە‌و کە‌سە‌ی چاکە‌یه‌کی لە‌ گە‌ڵدا ب‌کر‌یت و، بە‌ چاکە‌ کەرە‌کە‌ ب‌ل‌یت: (خوا پاداشتی خە‌یرت بداتە‌وه)، ئە‌وه ئە‌وه‌ری ستایشی بە‌ جێ‌ه‌ناوه".

ئیمامی (ت‌رم‌ذی) فەر‌موویە‌تی: حە‌دیسێ‌کی (ح‌س‌ن) ی (ص‌ح‌یح) ه‌.^(٢)

بۆ‌شمان ر‌ی‌وایە‌ت ک‌راوه لە (س‌ن‌ن) ی (ت‌س‌ائ‌ی) و (أَبْنُ مَاجَه) و لە ک‌تێبە‌کە‌ی ش‌ی‌خی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، لە‌ هاو‌ه‌لی خۆ‌شە‌ویست (ع‌ب‌د‌الله) ی ک‌ور‌ی (أَبُو ر‌بِيعَةَ) وه (خ‌وای لێ‌ ر‌ازی ب‌یت)، کە فەر‌موویە‌تی: پێ‌غه‌مبە‌ری خوا (د‌روودی خ‌وای لە‌ سەر ب‌یت) چ‌ل ه‌زار (دره‌م) ی لێ‌ قە‌رز ک‌ردم، جا کە مال‌و دە‌ست‌کە‌وت‌ی‌کی بۆ‌ ه‌ات، دای بە‌ من (واتە قە‌رزە‌کە‌ی دامە‌وه) و، فەر‌مووی: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ

(١) ب‌روانه: ص‌ح‌یحُ مُسْلِم / ١ / ٤٧٢ / بە‌ ژماره: ٦٨١.

(٢) ب‌روانه: س‌ن‌نُ الت‌رم‌ذی / ٤ / ٣٨٠ / بە‌ ژماره: ٢٠٣٥.

الْحَمْدُ وَالْأَذَاءُ».^(۱) واته: "خوا بهره کت بخاته خیزانو ماله که ته وه. بهراستی پاداشتی قهرز تنها بریتیه له ستایشی خاوه نه که ی، دانه وهی قهرزه که ی".

بوژمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (جَرِير) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ی (بَجَلِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له سهرده می نه فامیدا خانویه کی هۆزی (خَتْعَم) هه بوو، پیی دهوترا: (الْكَبَّةُ اليمانية) و، پیی دهوترا: (ذُو الْخَلَصَةِ). پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سر بیت) پیی فهرمووم: "ئه وه بو دلۆ دهروم ناسوده ناکه یت و (ذُو الْخَلَصَةِ) م له کۆل ناکه یت هوه؟". منیش له گه ل سه دو په نجا (۱۵۰) سوارچاکی هۆزی (أَحْمَس) دا چووین بۆی و، کیی تیدا بوو کوشتمان و، هاتینه وه بو خزمه تی پیغه مبهرو، خه بهرمان پیدا. ئه ویش دوعای بۆ ئیمه و، بۆ هۆزی (أَحْمَس) یش کرد.^(۲)

له ریوایه تیکیشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) پینج جار دوعای بهره که تی بۆ ئه سپ و پیاوه جهنگاوه ره کانی هۆزی (أَحْمَس) کرد.^(۳)

بوژمان ریوایهت کراوه له سهیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشه ویست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)،

(۱) بروانه: سُنُّ النَّبِيِّ / ۷ / ۳۱۴ / به ژماره: ۴۶۸۳، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۸۰۹ / به ژماره: ۲۴۲۴، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۳۷ - ۱۳۸ / به ژماره: ۲۷۷. حافظی عیراقی فهرموویه تی: رسته که ی (حَسَن) ه. بروانه: الْمُعْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۱ / ۳۰۴ - ۳۰۵ / به ژماره: ۱۱۶۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۹۰ / به ژماره: ۳۶۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۵ / به ژماره: ۲۴۷۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۰ / به ژماره: ۲۸۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۶ / به ژماره: ۲۴۷۶.

ته شریفی هینا بۆلای ئاوی زه مزه مو، نه وانیش ئاویان لی ده گرتو، کاریان تیدا ده کرد. نه ویش فهرمووی: "کار بکه ن، به راستی ئیوه له سه ر کاریکی چاکن".^(۱)

سونه ته که سی دیاری به خش به دوعا کردن پاداشتی که سی دیاری پیندراو بداتوه، نه گهر ئهو له کاتی پیندانی دیاریه که دا دوعای بۆ ئهم کردبوو

بۆمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (عائشه) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: مه رێک به دیاری هینرا بۆ پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت)، نه ویش فهرمووی: "دابه شی بکه". جا که خزمه تکاره که به شه گۆشته کانی ده بردو ده گه راپه وه، دایکه (عائشه) لی ده پرسی: "ئهو خه لکانه ی گۆشته که ت بۆ بردن چیان وت؟" خزمه تکاره که ش عه رزی ده کرد: وتیان: (خوا به ره که ت بخاته ناوتانه وه). دایکه (عائشه) ش ده فیه رموو: "خوا به ره که تیش بخاته ناو نه وانه وه. به هه مان قسه ی خویمان وه لآمیان ده دهینه وه، پاداشته که شمان بۆ ده مینیه وه".^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۸۹ / به ژماره: ۱۵۵۴.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۳۸ / به ژماره: ۲۷۸. ریشه که ی (حَسَن) ه.

بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۳۳ - ۳۳۴.

**نه گهر كه سيك دياريه كي بو نيردراو، نه ویش له بهر هوکاریکی شهرعی
دياريه كه ی رمد كرده وه، بو نمونه: كه سه كه خو ی دادور یان فهرانرما
بوو، یان دياريه كه گومانیکي تیدا بوو، یان له بهر هدر هوکاریکی تر،
سونه ته عوزر بهینیته وه**

بۆمان رپوایهت كراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (ابنُ
عَبَّاس) سه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، كه هاوهلی خو شه ویست (صَغْب) ی كوری
(جَثَامَة) (خوای لی رازی بیت)، كه ره وه حشیه کی پیشكهش به پیغه مبهری خوا كرد،
نه ویش له و كاته دا له ئیحرامدا بوو، جا پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)
بۆی گه رانده وه، فهرمووی: «نه گهر له ئیحرامدا نه بووینایه، لیمان قبول
ده كردیت». ^(۱)

نه گهر كه سيك پیسی و چه په ئیهكت لی بکاته وه چی پی ده ئییت؟

بۆمان رپوایهت كراوه له كتیبه كه ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له زانای پایه بهرز
(سَعِيد) ی كوری (مُسَيَّب) سه وه، نه ویش له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو أُيُوب) ی
(أَنْصَارِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، كه دهستی بردو، شتیکی له ریشی پرۆزی
پیغه مبهری خوا كرده وه، پیغه مبهریش (دروودی خوای له سهر بیت) فهرمووی: «مَسَحَ اللَّهُ
عَنْكَ يَا أَبَا أُيُوبَ مَا تَكْرَهُ». واته: "ئه ی (أَبُو أُيُوب)، خوا نه و شتهت لی بسریت، كه
بیت ناخو شه". ^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۸۵۱ / به ژماره: ۱۱۹۴. ههروه ها نیمای بوخاریش
رپوایهتی كرده. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۴۹ / به ژماره: ۱۷۲۹.
(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۱۳۹ / به ژماره: ۲۸۱. رشته كه ی زور لاوازه.
بروانه: عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۳۶.

له ریوایه‌تیکی تریشدا له (سَعِيد) ی کورپی (مُسَيَّب) هوه هاتوه، که (أَبُو أُيُوب) شتیکی له پیغه‌مبه‌ری خوا کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ری خواش (درودی خوی له‌سر بیت) دوو جار بی فهرموو: «لَا يَكُنْ بِكَ السُّوءُ يَا أَبَا أُيُوبَ، لَا يَكُنْ بِكَ السُّوءُ». واته: "ئه‌ی (أَبُو أُيُوب)، یاخوا هه‌رگیز خراپه‌و پیسیت پتوه نه‌بیّت".^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (بُكَر) ی (بَاهِلِي) هوه، که فهرموویه‌تی: نیمامی (عُمَر) (خوی لی‌رازی بیت) شتیکی له ریش یان له سه‌ری پتاویک کرده‌وه. پیاوه‌که‌ش وتی: "خوا خراپه‌ت لی لادات". نیمامی (عُمَر) یش فهرمووی: "له‌وته‌ی موسولمان بووین خوا خراپه‌ی لی لاداوین. بۆیه‌یه‌گه‌ر له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه شتیک له لاشه‌و جلو به‌رگه‌که‌ت کرایه‌وه، به‌که‌سه‌که‌ بلی: یاخوا خه‌یرت ده‌ستگیر بیّت".^(۲)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۳۹ - ۱۴۰ / به ژماره: ۲۸۲. نیمامی (حَاكِم) به (صَحِيح) ی داناوه. به‌لام رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه (يَحْيَى) ی کورپی (عَلَاء) ی (رَازِي) تیدایه، که زۆربه‌ی زانایان به لاوازیان داناوه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۳ / ۵۲۳ / به ژماره: ۵۹۴۳، وَمِيزَانُ الْاِغْتِدَالِ / ۴ / ۳۹۷ / به ژماره: ۹۵۹۱، وَعُجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۳۶ - ۳۳۷.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۴۰ / به ژماره: ۲۸۳. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (بُكَر) به‌خزمه‌تی نیمامی (عُمَر) نه‌گه‌یشتوه. که‌واته رسته‌که‌ی بچرانی تیدایه. بروانه: عُجَالَةُ الرَّاْغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۳۳۷.

میش ده‌لیم: نیمامی (ذَهَبِي) فهرموویه‌تی: (عَبْدُ اللَّهِ) له سه‌رده‌می فهرمانه‌ویه‌تی (هشام) ی کورپی (عَبْدُ الْمَلِك) دا له‌دایک بوه‌و، له سالی (۲۸۰) ی کۆچیدا وه‌فاتی کرده‌وه. بروانه: سِيرُ أَغْلَامِ الثُّبَلَاءِ / ۹ / ۴۵۰ - ۴۵۱ / به ژماره: ۱۷۰.

نه گهر كه سيك چاوي به نوبه ره كهوت چي بليت؟

بومان رپوايهت كراوه له صدحیحی موسليمداء، له هاوهلی خو شه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموويه تی: خه لکی نه گهر چاويان به يه كه م بهر و بووم بكه و تايه، ده يانه يتا بو خزمه تی پيغه مبهري خوا (دروودی خوای له سر بیت)، جا نه ویش نه گهر وه ريگر تايه، ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدُنَا». واته: "خوایه بهر كهت بخه ره بهر و بووم و ميوه ها تمانه وه، بهر كه تیش بخه ره شاره كه مانه وه، بهر كه تیش بخه ره پوانه و مدن و مشتمان وه". نه و جا بانگی بچوو كترین مندالی خو ی ده كردو، نه و بهر و بووم هی ده دايه. ^(۱)

ديسان له رپوايه تيكي ئيمامي موسليمداء هاتوه، كه فهرموويه تی "بَرَكَهٌ مَعَ بَرَكَهٍ"، پاشان دهيدا به بچوو كترینی نه و مندالانه ی كه له خزمه تيدا بوون. ^(۲)

له رپوايه تی ئيمامي (تَرْمِذِي) دا هاتوه: دهيدا به بچوو كترین مندال كه بيبي نايه. ^(۳)

له رپوايه تيكي شينخی (أَبْنُ السُّنِّي) شدا له هاوهلی خو شه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت) هاتوه، كه فهرموويه تی: پيغه مبهري خوا م بينوه (دروودی خوای له سر بیت)، كه نه گهر نوبه ريه كي بو بهيترايه، ده يخته سه ر چاوه كانی و، پاشان ده يخته سه ر ليوه كانی و، ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، كَمَا أَرَيْتُنَا أَوَّلَهُ، فَأَرِنَا آخِرَهُ». واته: "خوایه وه كو نوبه ره و سه ره تا كه يت پيشان دايين، دوا بهر و كو تايه كه شيمان پيشان بده". پاشان دهيدا به و مندالانه ی كه له خزمه تيدا بوون. ^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۰۰ / به ژماره: ۱۳۷۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۰۰ / به ژماره: ۱۳۷۳.

(۳) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۶ / به ژماره: ۳۴۵۴.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۳۹ / به ژماره: ۲۸۰. رسته كه ی زور لاوازه.

پروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۳۳۵.

سونه ته ئاموژگاری به کورتی بکړیتو، زانستیش به که می بدریت

بزانه که نهو کهسهی ئاموژگاری کومه لیک ده کات، یان زانستیکان فیر ده کات، سونه ته ههول بدات به کورتی بیتو، نهو نه ده دریژی نه کاته وه، که ماندوویان بکات، نهو که کو بیزار بنو، شیرینی و گوره یی ئاموژگاری و زانسته که له دلیاندا نه میتیت. ههروه ها نهو که وایان لی بیت، که رقیان له زانست و له بیستنی خهیر بیته وه، بهمهش تووشی بی شه رعی بن.

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له زانای پایه بهرزی شوینکه وتوان (شقیق) ی کوری (سَلَمَة) وه، که فهرموویه تی: هاوه لی خوشه ویست (ابن مسعود) (خوای لی رازی بیت) هه موو رۆژیک ی پنج شه مه ئاموژگاری ده کردین و، شتی ده هیتایه وه بیرمان. جا پیاو لیک عهرزی کرد: "ته ی (أبو عبد الرحمن)، حه زم ده کرد هه موو رۆژیک ئاموژگاریت بکردینایه". نه ویش فهرمووی: نهو هی که رپگریم لی ده کات، نهو هتان بۆ بکه م، نهو هی که پیم ناخوشه ماندووتان بکه م. منیش هه ر بهو جوړه ئاموژگاریتان ده که م، که پیغه مبه ری خوا ئاموژگاری نیمه ی بۆ ده کرد، له ترسی نهو هی که تووشی بیتا قه تی نه بین.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (عمار) ی کوری (یاسر) وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که ده یفه رموو: گویم له پیغه مبه ری خوا وه بوو (دروودی خوای له سه ر بیت)، که ده یفه رموو: «إِنَّ طُولَ صَلَاةِ الرَّجُلِ وَقَصْرَ خُطْبَتِهِ مِثْلُ مَنْ فِقْهِهِ، فَأَطِيلُوا الصَّلَاةَ واقْصِرُوا الخُطْبَةَ».^(۱) واته: "به راستی دریژی نو یژی که سیلک و کورتی وتاره که ی نیشانه و به لگه ن له سه ر

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۹ / به ژماره: ۷۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۷۳ / به ژماره: ۲۸۲۱.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۹۴ / به ژماره: ۸۶۹.

شاره‌زایی و شهر عزانی نهو که‌سه. دهی که‌وابوو ئیوه‌ش نوێژه‌کانتان درێژ بکه‌نه‌وه‌و،
وتاره‌کانتان کورت بکه‌نه‌وه‌.

منیش ده‌لیم: (مَنْتَه) واته: نیشانه‌و به‌لگه‌ی شاره‌زایی و شهر عزانی که‌سه‌که‌یه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ زانای پایه‌به‌رز (ابنُ شَهَاب) ی (زُهْرِي) هوه (ره‌حه‌تی
خوای لیت)، که‌ فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر کو‌ر درێژه‌ بکیشیت، به‌شی شه‌یتانی تی
ده‌که‌ویت.^(۱)

فه‌زل و گه‌وره‌یی پێنموویی کردن بۆ چاکه‌و، هه‌لنان له‌سه‌ری

خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ [المائدة: ۲] واته:
{پشتیوان و هاوکاری یه‌ که‌تر بن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و له‌خواترسان}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو
هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌زای یت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر یت)
فهرموویه‌تی: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ
مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ، لَا
يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا».^(۲) واته: "نه‌و که‌سه‌ی بانگی خه‌لکی بکات بۆسه‌ر
رێگه‌ی راست، هاوینه‌ی پاداشتی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت که‌ شوینی
ده‌که‌ون، بێ نه‌وه‌ی هه‌یچێک له‌ پاداشتی شوینکه‌وتوه‌کانی که‌م بکاته‌وه‌. نه‌و
که‌سه‌ش بانگی خه‌لکی بکات بۆ گومرایی، هاوینه‌ی تاوانی نه‌و که‌سانه‌ی

(۱) نیمامی نه‌وه‌ی نه‌یفه‌رموه‌ له‌ کو‌یه‌ بۆی رپوایه‌ت کراوه‌! به‌لام بروانه: حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاء / ۳ /

۳۶۶، وَالْجَامِعُ لِأَخْلَاقِ الرَّاويِّ وَآدَابِ السَّامِعِ (لِلنَّخْطِبِ الْبَغْدَادِيِّ) / ۲ / ۱۲۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۰ / به‌ ژماره: ۲۶۷۴.

ده كه ويته سەر كه شوینی ده كه ون، بئ ئەوهی هیچێك له تاوانی شوینكه وتوه كانی كه م بكا ته وه".

ديسان بۆمان رپوايه ت كراوه له سه حیحی موسليمد، له هاوه لئى خو شه ويست (أَبُو مَسْعُودٍ) (أَنْصَارِي) (بَذْرِي) هوه (خوای ئى رازى بيت)، كه فه رمويه تى: پيغه مبه رى خوا (درودى خوای له سەر بيت) فه رمويه تى: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».^(۱) واته: "ئه و كه سه ی چا كه يه ك پيشانى كه سيك بدات، هاو وینه ی پاداشتی بكه رى چا كه كه ی ده ست ده كه ویت".

بۆشان رپوايه ت كراوه له هه ردوو سه حیحی بوخارى و موسليمد، له هاوه لئى خو شه ويست (سَهْل) ی كورپى (سَعْد) هوه (خوای ئى رازى بيت)، كه پيغه مبه رى خوا (درودى خوای له سەر بيت) به ئيمامى (عَلِي) فه رموو: «فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا، خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ».^(۲) واته: "سوین به خوا، ئه گه ر خوا به هو ی تۆ وه هيدا يه تى پياوێك بدات، بۆ تۆ باش ته له خو شه سووره (كه باش ترين و گرانبه ها ترينى خو شه به لای عه ره به كانه وه)".

له هه ديسى سه حیحيشدا ها ته كه پيغه مبه رى خوا (درودى خوای له سەر بيت) فه رمويه تى: «وَاللَّهِ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ».^(۳) واته: "خوای گه و ره له پشتيوانى به نده ی خو يدا يه، تا ئه و له پشتيوانى برا ی خو يدا بيت".

ئه و هه ديسان هه ش سه باره ت به م با سه ها تون زۆرن و، له كتيه سه حیحه كانيشدا مه شه ورن.

(۱) بپروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۵۰۶ / به ژماره: ۱۸۹۳.

(۲) بپروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۶ / به ژماره: ۲۸۴۷، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۱۸۷۲ / به ژماره: ۲۴۰۶.

(۳) بپروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۷۴ / به ژماره: ۲۶۹۹.

ئەگەر كەسبىك داۋاي زانستىكى ئى كراۋ، شارمىزايى لەبارەيەۋە نەبۈۋ، بەلام دەيزانى كە كەسىكى تر دەيزانىيت، باشتروايە داۋاكەرمەكە رېنموۋىيى بىكات بۆلای ئەۋ كەسە

سەبارەت بەم باسەش ھەمان ئەۋ ھەدىسە ھەجھانە ھاتوون، كە لە باسەكەي
 پېشۋودا ھىتران.

ھەرۋەھا ھەدىسى (الدَّيْنُ النَّصِيحَةُ) شى لەبارەۋە ھاتوۋ، چونكە ئەم كارەش ھەر
 نامۆزگارى و دلسۆزىيە.

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە ھەجھى موسلىمدا، لە شۆيئكەۋتوۋى پاىەبەرز
 (شُرَيْح) ى كۆرى (ھانىء) ەۋە، كە فەرموۋىيەتى: ھاتم بۆ خزمەتى دايكە (عائِشَة)
 (خوای ئى رازى بىت)، تا پرسىياري ئى بىكەم دەر بارەي دەستھىنان بەسەر (خُف) دا،
 ئەۋىش فەرموۋى: بچۆ بۆ خزمەتى ئىمامى (عَلِيّ) ى كۆرى (أَبُو طَالِب) (خوای ئى رازى
 بىت) و، پرسىار لەۋ بىكە. چونكە ئەۋ لە خزمەتى پېغەمبەرى خوادا (درودى خوای
 لەسەر بىت) سەفەرى دە كرد. جا ئىمەش چوۋىن بۆ خزمەتى و، پرسىارمان ئى كرد.....
 ئىتر ھەدىسەكەي باس كرد.^(۱)

ئەۋ ھەدىسە درىژەشمان بۆ رېۋايەت كراۋە لە ھەجھى موسلىمدا، كە
 سەبارەت بە چىرۆكەكەي شۆيئكەۋتوۋى پاىەبەرز (سَعْد) ى كۆرى (ھِشَام) ى كۆرى
 (عَامِر) ھاتوۋ، كاتىك ويستويەتى پرسىار بىكات دەر بارەي نوڭزى (وئىر) ى پېغەمبەرى
 خوا (درودى خوای لەسەر بىت). جا ھاتوۋ بۆ خزمەتى ھاۋەلى خۆشەۋىست (ابْنُ
 عَبَّاس) و، لەۋ بارەۋە پرسىياري ئى كردوۋ، ئەۋىش فەرموۋىيەتى: "ئايا رېنموۋىيىت

(۱) برۋانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۳۲ / بە ژمارە: ۲۷۶.

نه کهم بۆلای زاناترین کهسی سهر زهوی به نویژی (وثر) ی پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت)؟" (سَعْد) یش لئی پرسیه: "ئه‌و کهسه کییه؟" ئه‌ویش فهرموویه‌تی: "ئه‌و کهسه دایکه (عَائِشَة) یه، بچۆ بۆ خزمه‌تی و، پرسپاری لئ بکه"..... ئیتر حه‌دیه‌که‌ی باس کرد.^(۱)

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له (عُمَرَان) ی کوری (حِطَّان) هوه، که فهرموویه‌تی: ده‌باره‌ی ئاوریشم پرسپارم له دایکه (عَائِشَة) کرد (خوی لئ رازی بیت)، ئه‌ویش فهرمووی: "بچۆ بۆ خزمه‌تی هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابْنُ عَبَّاس) و، له‌و پیرسه". ئه‌ویش فهرمووی: "له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابْنُ عُمَر) پیرسه". منیش پرسپارم له (ابْنُ عُمَر) کرد، ئه‌ویش فهرمووی: (أَبُو حَفْص) هه‌والی پێدام -مه‌به‌ستی ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) ه- (خوی لئ رازی بیت)، که پیغمبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ».^(۲) واته: "ته‌نها ئه‌و کهسه له دنیا دا ئاوریشم له‌به‌ر ده‌کات، که له رۆژی دوایدا ئاوریشمی ده‌ست ناکه‌وێت و له چاره‌ی نه‌نوسراوه".

هه‌روه‌ها حه‌دیه‌ سه‌حیحه‌کانی هاوینه‌ی ئه‌مانه‌ش زۆرو مه‌شه‌ورن.

ئه‌گه‌ر که سیك بانگ بکریت بۆ کارکردن به‌ حوکمی خوی گه‌وره، چی

بلیت؟

ئه‌گه‌ر که سیك به‌ که‌سیکی تری وت: له‌ نیوان من و تۆدا کتییی خوا، یان سونه‌تی پیغمبه‌ری خوا، یان فهرمایشتی زانایانی موسوڵمانان، یان شتیکی له‌و جو‌ره هه‌یه. یان پێی وت: له‌ گه‌لمدا وه‌ره بۆلای حاکمی موسوڵمانان، یان بۆلای موفتی،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۵۱۲ - ۵۱۳ / به‌ ژماره: ۷۴۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۱۹۴ / به‌ ژماره: ۵۴۹۷.

بۆ يەكلايى كىردنەۋى ناكۆكىيە كەي نىۋانغان، يان شىكى لەو جۆرە، ئەۋا دەيىت كەسى دوھم بلىت: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا)، يان (سَمِعْنَا وَطَاعَةً)، يان (نَعْمَ وَكَرَامَةً)، يان شىكى لەو جۆرە.

خوای گەۋرە فەرموۋىتە: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الشورى: ۵۱] واتە: {بەرپاستى ئەگەر باۋەرداران باگىشت بىرىن بۆلای بەرنامەي خواۋ يىغەمبەرە كەي، تا بىر يار بدات لە نىۋاناندا، قەسەي ئەۋان ھەر ئەۋەيە، كە دەلەين: (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) واتە: "بەرپارە كەمان بىست و گوپرايەلىشى بوۋين"، جا بەرپاستى ھەر ئەۋ باۋەردارانە براۋە و سەر كەۋتون}.

باسىك: {ئەگەر كەسىك ئامۇزگارىيەكى ۋوتىكرا چى بلىت؟}

ئەگەر كەسىك كىشەۋ ناكۆكى لەگەن كەسىكى تردا بەرپا كىردو، پىي وت: (تەقۋاي خوای گەۋرەت ھەيىت)، يان (لە خوای گەۋرە بىرسە)، يان (ئاگات لە خوا يىت)، يان (بزانە كە خوای گەۋرە ئاگاي لىتە)، يان (بزانە ئەۋەي دەيلىت، لەسەرت دەنوسرىت و، لەسەرى موحاسەبە دەكرىت)، يان پىي وت: (خوای گەۋرە فەرموۋىتە: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ [آل عمران: ۳۰] واتە: {لەو رۆژەدا - كە رۆژى قىامەتە - ھەموو نەفسىك چى چاكەيەكى كىردىت لە بەردەمى خۆيدا دەيىنەتەۋە}، يان فەرموۋىتە: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ [البقرة: ۲۸۱] واتە: {لەو رۆژە بىرسن، كە تىدا دەگەرپىرنەۋە بەردەستى لىپرسىنەۋەي خوای گەۋرە}، يان ئايەتى لەم جۆرەي بۆ خويندەۋە، يان ھەر رىستەۋ تەبىرىكى تىر لەو جۆرەي بەكارھىنا. ئەۋا دەيىت كەسى دوھم بە ئەدەبەۋە ۋەلامى بداتەۋە، پىي بلىت: (سَمِعْنَا وَطَاعَةً)، يان (دوا لە خوا دەكەم، كە مەۋفەقەم بىكات بۆ ئەۋ كارە)، يان (داۋاي سۆزو بەزەيى لە خوای بەخشندە دەكەم). ئەۋجا بە

نەرم و نايى قسە لە گەل ئەو كەسەدا بكات، كە وای پى وتو. ھەروەھا با زۆرىش وریاو بە پارێز بێت لە بە کارھێنایى رستەو تەبیردا. چونكە زۆرىك لە خەلكى لەو كاتەدا قسەى ناشایستە دەكەن و، رەنگە ھەندىكیشیان شتێك بڵێن، كە كوفر بێت.

بە ھەمان شێو ئەگەر ھاوڕێیەك بە ھاوڕێیەكى خۆى وت: ئەمەى تۆ كردت پێچەوانەى سونەتى پێغمبەرى خوايە (درودى خراى لەسەر بێت)، یان شتێكى لەو جۆرەى پى وت، ئەوا نابێت لە وەلامدا پى بڵێت: (من خۆم بە ھەدىسەو نەبەستمەو)، یان (من كار بە ھەدىس ناکەم)، یان ھەر عیبارەتێكى تری ناشیرینى لەو جۆرە. ئێر باوھەكو ھەدىسەكە بە روالەت كارێشى پى نەكریت، لەبەر تەخصیص، یان تەئویل، یان شتێكى لەو جۆرە. بەلكو ئەگەر وابوو، با پى بڵێت: ئەو ھەدىسە تەخصیص كراو، یان تەئویل كراو، یان بە كۆدەنگى زانایان كار بە روالەتەكەى ناكړیت، یان با شتێكى لەو جۆرەى پى بڵێت.

باسى وەلام نەدانەوێ نەفامان و پشت ھەلكردن لیبان

- خواى گەورە فەرموویەتى: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۹۹] واتە: {كارو رەوشتى جوانى خەلكى قبول بكەو، فەرمانیش بە چاكە بكەو، خۆت لە نەفامان لادەو پشتیان تى بكە}.
- ھەروەھا فەرموویەتى: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ [القصاص: ۵۵] واتە: {ئەگەر قسەى پرۆپوچیش لە خەلكى ببستن، خۆیانى لى تێناگەيەن و گوێى تى نادەن و، دەلێن: پاداشتى چاكەى كردهوێ خۆمان بۆ خۆمان و، پاداشتى خراپەى كردهوێ خۆشان بۆ خۆتان، ئێمە خۆمان بە وەلامدانەوێ ئێوھە خەريك ناكەین و، بەشوین ھاوڕێیەتى و دوستانەتى نەفامانیشدا ناگەرێن}.

- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَأَعْرِضْ عَمَّن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا﴾ [النجم: ۲۹] واته: {دهی تۆش خۆت لاده لهو کهسهی پشتی کردۆته بهرناکهی ئیمه}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ [النجر: ۸۵] واته: {دهی تۆش بهشیویه کی جوان و رێک و پێک چاوپۆشیان لی بکه}.

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُودٌ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) له رۆژی (حَسَنٌ) دا له دابهشکردنی دهستکهوته کاندایه شی زیادی دا به هه ندیک له گهوره پیاوه کانی عه ره ب. جا پیاوێک وتی: "سویند به خوا ئهم دابهشکردنه دادپهروه ری تیدا نه کراوه و، له بهر خاتری خواش نه بوه!!!" منیش وتم: "سویند به خوا ئهم قسه بو پێغه مبهری خوا ده گیرمه وه (درودی خوای له سهر بیت)". جا هاتم بو خزمه تی پێغه مبهرو، قسه ی کابرام بو گیرایه وه، پێغه مبه ریش رهنگی ده م و چای گۆرا، هه تا وه کو بۆیه ی سووری لیها ت، پاشان فهرمووی: «جا کی دادپهروه ر دهییت، ئه گه ر خواو پێغه مبه ره که ی دادپهروه ر نه بن؟!». ئه و جا فهرمووی: «په حه تی خوا له حه زه ری (مُوسَى)، که له مهش زیاتر ئازار دراو، ئه و هه ر سه برو ئارامی گرت».^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوشهویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) وه (خوا له ههردو کبان رازی بیت)، که فهرموویه تی: (عُیَيْنَةُ) ی کورپی (حِصْنٌ) ی کورپی (حَذِيفَةُ) گه رپایه وه و، لای (حَرْ) ی کورپی (قَيْسٌ) ی برازای مایه وه - که یه کیلک بوو لهو که سانه ی ئیمامی (عُمَرُ) له خو ی نزیک ی ده کردنه وه -. جا که سانی کوړو راپوێژی ئیمامی (عُمَرُ) بریتی بوون له قورئانهزانه کان، چی ئه وانه ی گه و ره و به ته مه ن بوون، یان ئه وانه ی که گه نجو لای بوون. جا (عُیَيْنَةُ) به برازا که ی وت:

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۴۸ / به ژماره: ۲۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۳۹ / به ژماره: ۱۰۶۲.

"برازاکەم، لای ئەم فەرمانڕەوایە رێژو حورمەتێکت هەبە، داواى مۆلەتى لى بکە، با بیهێنم". ئەویش داواى مۆلەتى بۆ کردو، ئیمامى (عمر)یش رێگەى پێدا. جا کە چووە ژوورەو، وتى: "هێ، کورێ (خَطَّاب)، سوێند بەخو بەخشى ژۆرمان پى نەدەیتو، دادپەرورەرانەش حوکم ناکەیت لە ناوماندا!!!!" ئیمامى (عمر)یش توورەبوو، هەتا وىستى پەلامارى بدات، (حُر)یش عەرزى کرد: ئەى فەرمانڕەوای ئیمانداران، خوای گەورە بە پێغەمبەرەکەى خۆى فەرمو: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾، جا ئەمەش یەکیکە لە نەفامەکان.

(ابن عَبَّاس) دەفەرموێت: سوێند بەخو کە ئایەتەکەى خوێندەو، ئیمامى (عمر) لى تێنەپەریو، چونکە بەراستى کەسیکی ژۆر هەلۆیستەکەر بوو لە بەرامبەر کتیبەکەى خوای گەورە (واتە: کارى پى دەکردو، لى تێنەدەپەری).^(۱)

باسى ئامۆژگارى کردنى کەسێک بۆ کەسێک، کە لە خۆى گەورەتر بێت

ئەو حەدیسەى هاوێلى خوشەویست (ابن عَبَّاس)ى لەبارەو هاتو، کە سەبارەت بە چیرۆکەکەى ئیمامى (عمر) هاتبوو، لە باسەکەى پیشوودا.

بزانه کە ئەم باسە لەو باسانەیه کە بایەخپێدانی دووپاتکراوەتو. بۆیه دڵسۆزى و ئامۆژگارى و فەرمان کردن بە چاکەو، نههێ کردن لە خراپە و اجە بۆ هەموو بچووک و گەورەیهک، ئەگەر زیاتر گومانى وەها نەبوو، کە لە ئامۆژگارى کردنەکەى خراپە پەیدا دەبێت.

خوای گەورە فەرموویەتى: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [التخل: ۱۲۵] واتە: {بە حیکمەت و بە شیوازی گونجاو و

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۰۲ / به ژماره: ۴۳۶۶.

به ئامۆزگاری جوان خەلکی بۆ بەرنامە و ڕێگای پەرورەدگارت بانگ بکەو، به جوانترین شیوەش موناڵەشە و گەشت و گۆیان لە گەڵدا بکە}.

هەر وەها گەلیک حەدییسی تری هاووێنەیی ئەمانە هاتوون، کە لە زۆریدا لە ژمارە نایەن.

ئەوێش کە خەڵکانێکی زۆر وازیان لەو کارە هیواوە دەرەق بە کەسانی پەلەبەرزی، بە خەیاڵی خۆیان شەرمیان ئی دەکەن، ئەوێ هەڵەیه کی ئاشکراو ڕاشکاوەو، نەزانیکی ناشیرین و بێزراوە. چونکە بەراستی ئەوێ شەرم نیە. بەلکو کزی و لاوازی و نەتوانکاریە. چونکە شەرم هەمووی خەیرەو، شەرمیش تەنها خەیر دەهێنێت، کەچی ئەم کارە خراپە دەهێنێت. بۆیە بە شەرم دانانرێت. شەرمیش بەلای زانا خواناسەکان و پێشەوا لیکۆلەرەوێ کەنەوێ بریتیه لە ڕەوشتیک، کە هۆکارە بۆ وازەهێنان لە خراپەو، ڕێگرە لە کەمتەرخەمی دەرەق بە خواوەن ماف.

ئەمەش واتای ئەو فەرماشتهی خواناسی گەورە شیخ (جُنید)ە (خوای ئی رازی بیت)، کە لە ڕیسالەیی (قُشَیرِی)دا بۆمان ڕیوایەت کراوە، کە ئەو فەرموویەتی: "شەرم بریتیه لە بینینی نازو نەعمەتەکانو، بینینی کەمتەرخەمیەکان، کە لە نیوانیاندا حالەتیک پەیدا دەبێت، پێی دەوترێت: شەرم".

سوپاس بۆ خوا، کە ئەم مەسەلەم لە سەرەتای شەرحی صەحیحی موسلیمدا بە درێژی ڕوونکردۆتەوێ. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

باسی فەرمان کردن بە پابەندبوون بە پەیمان و بە ئێنەوێ

- خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ [التَّحْل: ۹۱] واتە: {ئەگەر پەیمانتان بە خوای گەورە دا، وەفای پێی بکەن و مەیشکێتن}.

- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ [النَّابِئَةِ: ۱] واته: {ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان به خواو پیغه مبه ره که ی هیئاوه، وه فا به و په یمانانه بکه ن، که به خواو به خه لکیتان داو ن}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ [الْأَنْبَاء: ۳۴] واته: {وه فا بکه ن به و په یمانه ی داوتانه، بیبه نه سه رو مه یشکیتن، چونکه به راستی په یمان لیبر سینه وه ی له سه ره}.

جا نایه ته کانی قورئانی پیروژ له م باره وه زوړن، له توندترینیان بریته له م فه رمایشته ی خوای گه وړه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الْصَّف: ۲ - ۳] واته: {ئه ی ئه و که سانه ی باوه پرتان به خواو به پیغه مبه ره که ی هیئاوه، بوچی شتیک ده لئین و، کاری پی ناکه ن؟ به راستی زوړ جینگه ی تووړه ییه لای خوای گه وړه، که شتیک بلئین و، کاری پی نه که ن}.

بوژمان ریوایه ت کراوه له هه ردو و صه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئ ی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فه رموویه تی: «آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ».^(۱) واته: "نیشانه ی که سی مونافیق و دووړو و سی شته: ئه گه ر قسه بکات، درو ده کات، ئه گه ر به لئیش بدات، پیچه وانیه ی به لئینه که ی ده کات، ئه گه ر شتیکشی پی بسپردریت و متمانیه ی پی بکرت، ناپاکی و خیانه ت ده کات".

له ریوایه تیکدا ئه مه شی بو زیاد کردوه: «وَأِنْ صَامَ، وَصَلَّى، وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ».^(۱) واته: "باوه کو پوژووش بگریت و، نوپژیش بکات و، خویشی به موسولمان دابیت".

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱ / به ژماره: ۳۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / به ژماره: ۵۹.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / به ژماره: ۵۹.

ههروه‌ها حه‌دیسکی زۆر به هه‌مان مانا هاتون، به‌لام ئه‌وه‌نده به‌سه.

زانایانیش کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که ئه‌و که‌سه‌ی به‌لێنی شتێک ده‌دات به
که‌سیکی ترو، شته‌که‌ش نه‌هی لێ نه‌کراوه، ده‌بی‌ت به‌لێنه‌که‌ی به‌جی به‌ی‌ت. جا ئه‌و
به‌جیه‌نانه واجبه‌ یان سونه‌ت؟ ئه‌وه‌ بۆ‌چوونی جیاوازیان له‌باره‌یه‌وه‌ هه‌یه:

ئیمامی (شافعی) و (أبو حنيفة) و زۆربه‌ی زانایان وای بۆ‌چوون که سونه‌ته. بۆ‌یه
ئه‌گه‌ر نه‌یکات، ئه‌وه‌ فەزڵو چا‌که‌یه‌کی له‌ده‌ست ده‌رچوه‌و، کارێکی زۆر
ناپه‌سه‌ندی ئه‌نجام داوه، به‌لام تاوانبار نابێت.

کۆمه‌لێکی‌ش وای بۆ‌چوون که واجبه. پێشه‌وای پایه‌به‌رز (أبو بکر) ی (ابن
العربی) (مالیکی) فەرموویه‌تی: پایه‌به‌رزترینی ئه‌و زانایانه‌ی که ئه‌م بۆ‌چوونه‌یان هه‌یه
بریتیه له پێشه‌وای پایه‌به‌رز (عمر) ی کوری (عبدالعزیز).

هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: زانا مالیکیه‌کان بۆ‌چوونیکی تریان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
که: ئه‌گه‌ر به‌لێنه‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ هۆ‌کارێکه‌وه‌ هه‌بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی که وتی‌تی: (ژن
به‌ینه‌و، ئه‌وه‌نده بۆ‌ تۆ)، یان (سویند بخۆ، که قسه‌م بێ نه‌لی‌ت، ئه‌وه‌نده بۆ‌ تۆ)، یان
شتیکی له‌و جۆره، ئه‌وه‌ واجبه‌ به‌جی به‌ی‌ت. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌لێنیکی په‌ها بوو،
ئه‌وه‌ واجب نیه به‌جی به‌ی‌ت.

جا ئه‌و زانایانه‌ی که به‌ واجبیان دانه‌ناوه، به‌لگه‌یان به‌وه‌ هێناوه‌ته‌وه، که به‌لێن
له‌ مانای به‌خشین دایه‌و، به‌خشینیش به‌لای زۆربه‌ی زانایانه‌وه‌ به‌ وه‌رگرتن نه‌بی‌ت
پێویست نابێت. به‌لام به‌لای زانا مالیکیه‌کانه‌وه‌ به‌ر له‌ وه‌رگرتنیش هه‌ر پێویست
ده‌بی‌ت.

ئەگەر كەسنىڭ مالنىڭ يان شتىكى خستە بەردەست كەسكى تىر - ومكو

دىارى، ئەوا سونەتە كەسى دوم دوعاى خەيرى بۇ بىكات

بۆمان رىۋايەت كراۋە لە صەحىحى بوخارى و لە غەيرى ئەۋىشدا، لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (أَنَس) ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىەتى: كاتىك ھاۋەلە كۆچەرەكان ھاتنە شارى (مَدِيْنَةُ) ى پىرۆزەۋە، ھاۋەلى خۆشەۋىست (عَبْدُالرَّحْمَنِ) ى كورپى (عَوْف) لاي ھاۋەلى خۆشەۋىست (سَعْد) ى كورپى (رَبِيع) مايەۋە، ئەۋىش بى فەرموۋ: "مالە كەى خۆمت لە گەلدا بەش دە كەم، دەستىش لە يە كىك لە ژنە كانم ھەلەدە گرم بۆت". (عَبْدُالرَّحْمَنِ) ىش فەرموۋى: "خۋا بەرە كەت بىخاتە خىزان و مالە كەتەۋە".^(۱)

ئەگەر كافىرىكى (ذِمِّي) چاكەى بەرامبەر موسولماننىڭ كىرد، ئەۋچى پى

بلىت؟

بزانە كە دروست نىە دوعاى لىخۆشبوون و ئەۋ شتانەى بۆ بىكرىت، كە نابىت بۆ كەسانى كافىر بىكرىت. بەلام دروستە دوعاى ھىدايەت و لەشساغى و سەلامەتى و شتى لەۋ جۆرەى بۆ بىكرىت.

بۆمان رىۋايەت كراۋە لە كىتبە كەى شىخى (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (أَنَس) ەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىەتى: جارىك پىغەمبەرى خۋا (درودى خۋاى لەسەر بىت)، داۋاى ئاۋى كىردو، پىاۋىكى جۈولە كە ئاۋى بۆ ھىنا،

(۱) بىروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۱۹۸۳ / بە ژمارە: ۴۸۷۲، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۲۸ /

بە ژمارە: ۱۹۳۳.

پيغه مبهريش پي فەرموو: «جَمَلَكَ اللَّهُ». واتە: "خوا هەر بە جوانی بهیلتێتەوه".
(أَنَسَ) دەفەرموێت: ئێر ئەو پیاوێ یەهودیە هەتا مرد مووی سپی بەخۆیەوه نەبینی.^(١)

**ئەگەر کەسێک ئە خۆدی خۆیدا، یان ئە منداڵێکیدا، یان ئە ماله کەیدا،
یان ئە هەر شتێکی تردا سیفەتێکی وەهای بینی، کە پێی سەرسام بێت،
ترسی ئەو شتی هەبوو، کە چاوی خۆی کاری ئی بکات، پێی زەرمرەند
ببێت، چی بلیت؟**

بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی
خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای ئی رازی بیت)، ئەویش لە پيغه مبهري خواوه (درودی
خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «الْعَيْنُ حَقٌّ». ^(٢) واتە: "چاوی پيس حەقە و هەیه و
کاریگەریشی هەیه".

بۆشان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە (أُمُّ
سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانەوه (خوای ئی رازی بیت)، کە پيغه مبهري خوا (درودی خوای
لەسەر بیت) لە مالتی ئەودا کەچێکی بچووک (یان کەنیزە کێک) ی بینی، کە رەنگی زەرد
هەلگەرا بوو، بۆیە فەرمووی: «اسْتَرْقُوا لَهَا، فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ». واتە: "نوشتە ی بۆ
بکەن، چونکە چاو کاری ئی کردووە". ^(٣)

(١) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ١٤٣ / بە ژمارە: ٢٨٩. رېشتە کە ی لاوازه.
پروانە: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي / ٣٤٢.

(٢) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢١٦٧ / بە ژمارە: ٥٤٠٨، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧١٩ /
بە ژمارە: ٢١٨٧.

(٣) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢١٦٧ / بە ژمارە: ٥٤٠٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٢٥ /
بە ژمارە: ٢١٩٧.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (ابن عباس) هوه (خوا له هردووکیان رازی بیت)، که پیغمهبری خوا (درودی خوی لهسر بیت) فهرموویهتی: «الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ، سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ، فَاغْسِلُوا».^(۱) واته: "چاوی پیس ههقهو کاریگهریشی ههیه. نه گهر شتیکیش بکهوتایهته پیش قهدهری خواوه، نهوا چاو ده کهوته پیشی. جا نه گهر داوی خوشوردنتان لیکرا، خۆتان بشۆن".

منیش دهلیم: زانایان فهرموویانه: (استغسال) نهویه که به شیویهکی جوان به کهسه چاوپسه که بوتریت: "بهناو خۆت بشۆ" پاشان ناوه که بکرت بهسر کهسه چاو لیکراوه کهدا.

له دایکه (عائشه) وه هاتوه، که فهرموویهتی: کاتی خۆی فهرمان دهکرا به کهسه چاوپسه که، که دهستویژ بگرت، پاشان کهسه چاو لیکراوه که به ناوی دهستویژه کهی نهو خۆی بشوات.

ئیمامی (أبو داود) نهه فهرمایشتهی رپوایهتی کردوه به پرشتهیهکی (صَحِيح) له سهر مهرجی ئیمامی بوخاری و موسلیم.^(۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) دا، له هاوهلی خوشهویست (أبو سعيد) ی (خُذْرِي) هوه (خوی لێ رازی بیت)، که فهرموویهتی: کاتی خۆی پیغمهبری خوا (درودی خوی لهسر بیت) پهناوی بهخوا دهگرت له جنۆ کهو له چاوی نادهمیزاد، ههتا هردوو سوورهتی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ دابهزین، جا که نهوان دابهزین، ئیتر نهوانی دهخویندو، وازی له زیکرهکانی تر هینا.

(۱) برهانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۹ / به ژماره: ۲۱۸۸.

(۲) برهانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰۱ / به ژماره: ۳۸۳۰.

ثیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

ههروه ها له سه حیجی بوخاریدا نهو حه دیسه ی هاوه لی خو شه ویست (ابنُ عَبَّاس) مان بۆ رپوایه ت کراوه، که پتغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) دوعای پاراستنی ده کرد بۆ (حَسَن) و (حُسَيْن) و، ده یفه رموو: «أُعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ غَيِّ لَآمَةٍ». واته: "په ناتان ده ده م به فهرماشته ته واره پیرۆزه کانی خوی گه وره، له هه موو شه یتانیک و، له هه موو گیانله به ریکی خاوه ن ژه هری کوشنده و، له هه موو چاویکی پیسی زیان به خش ". ههروه ها ده یفه رموو: «إِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ يُعَوِّذُ بِهِمَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ». واته: "باوکتان (که حه زره تی ئیراهیمه) نه م دوعایه ی ده کرد بۆ پاراستنی ئیسماعیل و ئیسه اقی کوری". ^(۲)

بو شمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) دا، له (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گه ر پتغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) بترسایه که شتیک بییت به چاویه وه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ فِيهِ، وَلَا تَضُرَّهُ». واته: "خوایه به ره که تی تی بخه و، زیانی بی مه گه یه نه". ^(۳)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۳۹۵ / به ژماره: ۲۰۵۸، و سُنُّ التَّسَائِيّ / ۸ / ۲۷۱ / به ژماره: ۵۴۹۴، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۱۶۱ / به ژماره: ۳۵۱۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيّ / ۳ / ۱۲۳۳ / به ژماره: ۳۱۹۱.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۱۰۷ / به ژماره: ۲۰۸. رسته که ی بچرانی تیدا یه و لاوازه. چونکه (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) به خزمه تی هاوه لانیس نه گه یستوه، چیه ی پتغه مبهری خوا!!!! که واته دوو که س به شوین یه کدا له رسته که ی دا که و تون، بویه حه دیسه که حه دیسیکی (مُفَضَّل) به بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۶ / ۲۶۸، و عَجَالَةُ الرَّاغِبِ الْمُتَمَنِّي / ۲۶۷.

ماوه که یلین: له ته وای نوسخه کانی (أَذْكَار) دا حه دیسه که له رینگه ی (سَعِيد) ی کوری (حَكِيم) هوه رپوایه ت کراوه. به لām له نوسخه به چاپ گه یه نراوه کانی کتیه که ی

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فرموویه‌تی: «مَنْ رَأَى شَيْئًا، فَأَعْجَبَهُ، فَقَالَ: "مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" لَمْ يَضُرَّهُ».^(۱) واته: "هر که‌سیک شتیک ببینت و، پتی سه‌رسام بیت و، بلیت: (مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، ئیر هیچ زه‌ره‌رو زیانیکی بی ناگه‌یه‌نیت".

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَهْل) ی کوری (حَنِيف) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فرموویه‌تی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُعْجِبُهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ، فَلْيُرِّكَ عَلَيْهِ، فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ».^(۲) واته: "نه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه له خودی خویدا یان له ماله‌که‌یدا شتیک ببینی و، پتی سه‌رسام بوو، با داوا بکات خوا به‌ره‌که‌تی تی بخات. چونکه چاوی پس حه‌قه‌و راسته".

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَامِر) ی کوری (رَبِيعَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فرموویه‌تی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ

شیخی (ابن السنّي) دا - که نیمای نه‌وه‌وی هه‌دیه‌که‌ی لیوه هیناوه - له ریگه‌ی (حِزَام) ی کوری (حَكِيم) ی کوری (حِزَام) هوه رپوایهت کراوه، که یه‌کیکه له شوینکه‌وتوان. جا هه‌دیه‌که له‌ریگه‌ی نه‌میشه‌وه هه‌ر به‌چرانی تیدایه‌و، هه‌دیسکی (مُرْسَل) هه.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۱۰۶ / به ژماره: ۲۰۷. که‌سیک له رسته‌که‌یدایه، ناسراوه به (أَبُو بَكْرٍ) (هَذَلِي)، شیخی (هَيْثَمِي) له‌باره‌یه‌وه فرموویه‌تی: که‌سیکی زور لاوازه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَايِد / ۵ / ۱۰۹ / به ژماره: ۸۴۳۲.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۱۰۵ / به ژماره: ۲۰۵. رسته‌که‌ی لاوازه. به‌لام ده‌قی هه‌دیه‌که (صَحِيح) هه، چونکه له چه‌ندین ریگه‌ی تره‌وه رپوایهت کراوه. پروانه: عُجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۶۴ - ۲۶۵.

وَمَالِهِ وَأَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ، فَلْيَدْعُ بِالْبَرَكَةِ».^(۱) واته: "نه گهر یه کیك له ئیوه له خودی خویدا یان له ماله کهیدا یان له برابه کیدا شتیکی بینی و، پی سهرسام بوو، با داوا بکات خوا بهره کهتی تی بخات".

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (قَاضِي حُسَيْن) - که یه کیکه له هاوه‌لاغان - (ره‌جمنی خویان لَبِيت) له کتبی (التَّغْلِيقُ فِي الْمَذْهَبِ) دا فهرموویه‌تی: رَوُژِک یه کیك له پیغه‌مبه‌ران (درودو سه‌لامی خوی له‌سهر هم‌ویان بیت) سه‌یری ئومه‌ته‌که‌ی خوی کردو، به زوری زانین و، پینان سهرسام بوو. نه‌وه‌بوو له سه‌عاتیکدا حه‌فتا هه‌زار (۷۰۰۰۰) که‌سیان لی‌مرد. ئیتر خوی گه‌وره‌ش وه‌حی بو کرد: "تو چاوت تی‌پیرین، نه‌گهر کاتی چاوت تی‌پیرین په‌رژینت بگردنایه، تیانه‌ده‌چوون". نه‌ویش عه‌رزی کرد: "به‌چی په‌رژینان بکه‌مو بیانپارێزم؟" خوی گه‌وره‌ش وه‌حی بو کرد، که بلیت: (حَصَّاتُكُمْ بِالْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَبَدًا، وَدَفَعَتْ عَنْكُمْ السُّوءَ بِلا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ). واته: "په‌رژینتان ده‌که‌مو ده‌تانپارێزم به‌و خوایه‌ی که زیندوه‌و، چاودێرو پارێزه‌ری هم‌وو شتیکه‌و، هه‌رگیز نامریت و، خراپه‌و نار‌ه‌حه‌تیشتان لی‌لا‌ده‌ده‌م به‌زیکری (لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)".^(۲)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۱۰۶ / به ژماره: ۲۰۶. رسته‌که‌ی لاوازه. به‌لام ده‌قی هه‌دیه‌که (صَحِيح) به، چونکه له چه‌ندین ریگه‌ی تره‌وه ریوایه‌ت کراوه. بروانه: عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَتِّي / ۲۶۵ - ۲۶۶.

(۲) شیخی (ابْنُ عَلَانَ) فهرموویه‌تی: شیخی عه‌سقه‌لانی له ته‌خریجی هه‌دیه‌که‌ی (أَذْكَار) دا فهرموویه‌تی: له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (صُهِب) به‌وه هاتوه (خوی لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سهر بیت) له رۆژه‌کانی غه‌زای (حُتَيْن) دا له‌دوای نویژی به‌یانیه‌وه لیوه‌کان و ده‌می ده‌جولاندو شتیکی ده‌فه‌رموو، ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له‌دوای نویژی به‌یانیه‌وه تا ئیسته‌ش لیوه‌کانت ده‌جولیتیت و، پیشتیش شتی وات نه‌کردوه؟! نه‌ویش فهرمووی: "یه کیك له پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش من، زوری ئومه‌ته‌که‌ی سهرسامی کردبوو، بۆیه فهرمووی: (هیچ هێژیک - له‌به‌ر زوری - شه‌ر له‌گه‌ل نه‌مانه‌دا ناکات و په‌لاماریان نادات). جا خوی گه‌وره‌وه‌حیی بو کرد، تا ئومه‌ته‌که‌ی سه‌ریشک

جا ئەو كەسەى ئەم فەرمايشتەى (قَاضِي حُسَيْن)ى نوسيوهتەوه، خۆيشى فەرموويهتەى: (قَاضِي حُسَيْن) (پەحمەتى خەى لىيەت) عادەتى وابوو، ئەگەر سەيرى قوتايە كانى بگردايەو، بە ديمەن و شۆازى جوانيان سەرسام بوايە، بەم زىكرە پەرژىنى دە كردن. خواش لە هەموو كەس زانا ترە.

ئەگەر كەسێك شتيكى بينى كە پىي خوشبوو، يان شتيكى بينى كە پىي ناخوش بوو، چى بليت؟

بۆمان رپوايەت كراوە لە كتيە كەى ئىمامى (ابن ماجه) و شىخى (ابن السني)دا، بە رشتەيە كى جوان (جيد)، لە (عائشە)ى داىكى ئيماندارانەوه (خەى لى رازى بيت)، كە فەرموويهتەى: ئەگەر پتەمبەرى خوا (درودى خەى لەسەر بيت) شتيكى بينيايە، كە پىي خۆش بيت، دەيفەرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ». واتە: "سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايەى، كە بە لوتف و منەتى ئەو هەموو نازو نيعمەتە

بكات لەنيوان ئەم سى شتەدا: يان برستى زال دەكەم بەسەرياندا، يان دوژمن، يان مردن، ئەویش وەحيە كەى بۆ نۆمەتە كەى گپرايەوهو، سەرپشكى كردن لەنيوان سى شتەكەدا، ئەوانيش عەرزىان كرد: سەبارەت بە زال كردنى برستى و دوژمن، ئەوه لەتواناماندا نەو بەرگەى ناگرين، بەلام مردن قەيناكە. ئىتر ئەوهبوو لە سى رۆژدا نەو دەهەزار (٩٠٠٠٠) كەسيان لى مرد. ئەوجا پتەمبەرى خوا فەرمووى: منيش ئەمرو دەليم: «اللَّهُمَّ، بِكَ أَصَوَّلُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ، وَبِكَ أَصَوِّلُ».

شىخى عەسقەلانى فەرموويهتەى: ئەمە حەديسێكى (صحيح)ە، ئىمامى (أحمد) و زانايانى تريس رپوايەتيان كردو. پڕوانە: تَاجُ الْإِفْكَار / ٢ / ٣٣٣.

ئەوجا شىخى (ابن علان) فەرمووى: رەنگە (قَاضِي حُسَيْن)يش ئاماژەى بەم چىروكە كردبيتو، رەنگە مەبەستى چىروكێكى تريس بووبيت، چونكە ئەو فەرمووى: "لە سەعاتيكدا حەفتا هەزار (٧٠٠٠٠) كەسيان لى مرد". خواش لە هەموو كەس زانا ترە. پڕوانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ٢٧٠.

چاكو جوانه كان ته‌واو ده‌بن". نه‌گه‌ر شتي‌كيشي بي‌نيايه، كه پتي ناخوش بيت، ده‌يفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ». ^(۱) واته: "سوپاس و ستايش بو خواي گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو حالو شي‌وازو بارودوخيك".

ئيمامي (حاكيم) فه‌رموويه‌تي: ئه‌م هه‌ديسه‌ رسته‌كه‌ي (صَحِيح)ه. ^(۲)

نه‌گه‌ر كه‌سينك سه‌يري ئاسماني كرد چي بليت؟

سونه‌ته بليت: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّا إِذْ دَخَلْنَا النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ [ال عمران: ۱۹۱ - ۱۹۴] واته: {ئهي په‌روه‌ردگارمان، ئه‌مه‌ت بي‌هووده دروست نه‌كردوه، تو پاك و بي‌گه‌رديت، ده‌ي له‌ سزاي ئاگر بمانپاري‌زه. ئهي په‌روه‌ردگارمان، ئهو كه‌سه‌ي تو بي‌خه‌يته ناو ئاگره‌وه، به‌راستي سه‌رشو‌رت كردوه، سه‌مه‌كارانيش هيچ پشتيوان و پارمه‌تيدهرتي‌كيان نيه. ئهي په‌روه‌ردگارمان، ئيمه‌ گويمان له‌ بانگه‌ري‌كه‌وه‌بوو، بانگي خه‌لكي ده‌كرد بو باوه‌ره‌تيان و، ده‌يوت: باوه‌ر به‌ په‌روه‌ردگارتان به‌يتن، ئيمه‌ش باوه‌رمان هيتا. ئهي په‌روه‌ردگارمان، له‌ تاوانه‌كاغمان خو‌شبه‌و، كاره‌ خراپه‌كاغمان بو په‌رده‌پوش بكه‌و، له‌ گه‌ل چاكه‌كاراندا بماغري‌نه. ئهي په‌روه‌ردگارمان، ئه‌وه‌ي به‌ليت پيدا‌بووين له‌سه‌ر زماني پي‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ت، پيمان به‌خسه‌و، له‌ روژي قيامه‌تيشدا سه‌رشو‌رو ريسوامان مه‌كه، به‌راستي تو پي‌چه‌وانه‌ي به‌ليني خو‌ت ره‌فتار ناكه‌يت}.

(۱) بروانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۵۰ / به‌ ژماره: ۳۸۰۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي)

/ ۱۸۳ / به‌ ژماره: ۳۷۸.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۷ / به‌ ژماره: ۱۸۴۰.

به لنگه‌ی نه‌مه‌ش بریتیه له‌و حه‌دیه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما هینراوه، که پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) له‌و کاته‌دا وای ده‌فه‌رموو. وه‌کو پیش‌تریش باسما‌ن کرد. خواش له هه‌رموو که‌س زانا تره.

نه‌گه‌ر که‌سیک نیشانه‌ی شوومی له شتی‌کدا به‌دی کرد چی بلیت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیما، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاوِيَّة) ی کورپی (حَكَم) ی (سُلَيمِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: عه‌رز ی پتغه‌مبه‌ری خوام کرد: "ئه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا، که‌سانیک له ئیمه به‌رده‌وام ره‌شبین و نو‌قلانه‌ی خراب لی ده‌ده‌ن!" پتغه‌مبه‌ریش (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رمووی: «ذَلِكَ شَيْءٌ يَجِدُونَهُ فِي صُدُورِهِمْ، فَلَا يَصُدُّهُمْ». ^(۱) واته: "ئه‌وه شتی‌که له دلی خویاندا وای ده‌بین و، ئه‌صلیکیشی نه‌یه. بۆیه با رینگریان لی نه‌کات و ساردیان نه‌کاته‌وه له کاره‌کانیان".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) و له غه‌یری ئه‌ویشدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عُرْوَة) ی ^(۲) کورپی (عَامِر) ی (جُهَنِّي) هوه (خوای لی رازی

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۳۸۱ / به ژماره: ۵۳۷.

(۲) له هه‌ندیک له نوسخه به‌چاپ‌گه‌یه‌نراوه‌کانی کتیی (أَذْكَار) و له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابنُ السُّنِّي) ی‌شدا نوسراوه: (عُقْبَة) ی کورپی (عَامِر). به‌لام وه‌کو هه‌ندیک له لیکۆله‌ره‌وه‌کانیش ناماژه‌یان بێ داوه، ئه‌وه هه‌له‌یه، به‌لکو راسته‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که حه‌دیه‌که له رینگه‌ی (عُرْوَة) ی کورپی (عَامِر) هوه رپوایه‌ت کراوه، وه‌کو له‌م سه‌رچاوانه‌ی حه‌دیه‌دا هاته‌وه: مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ / ۵ / ۳۱۰ / به ژماره: ۸۵۷۱، وَسَنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۱۲ / به ژماره: ۳۹۱۹، وَسَنُّ ابْنِ أَبِي حَتْمٍ / ۸ / ۱۳۹ / به ژماره: ۱۶۲۹۸.

شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: رای جیاواز هه‌یه سه‌باره‌ت به هاوه‌لینی (عُرْوَة) ی کورپی (عَامِر). ئه‌وجا فه‌رموویه‌تی: هه‌ردوو زانای پایه‌به‌رز (أَبُو أَحْمَد) ی (عَسْكَرِي) و

بیت)، که فرموده‌ی: له باره‌ی ره‌شبینی و لیدانی نوقلانه‌ی خراپه‌وه پرسیار له پیغه‌مبه‌ری خوا کرا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش فرمودی: «أَصْدَقُهَا الْفَالُ، وَلَا يَرُدُّ مُسْلِمًا، وَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنَ الطَّيْرِ شَيْئًا تَكْرَهُوهُ، فَقُولُوا: "اللَّهُمَّ، لَا يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ إِلَّا أَنتَ، وَلَا يَذْهَبُ بِالسَّيِّئَاتِ إِلَّا أَنتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"». (۱) واته: "راستگوترین نوقلانه لیدان بریتیه له گه‌شبینی و نوقلانه لیدانی باش، بویه نابیت ره‌شبینی و لیدانی نوقلانه‌ی خراب موسولمان له نه‌نجامدان و راپه‌راندنی کاره‌که‌ی بگه‌رپینه‌وه. جا نه‌گه‌ر نیشانه‌ی شومیتان له شتیکدا بینی، له باره‌یه‌وه ره‌شبین بوون، بلین: (خوایه بیجگه له جه‌نابت که‌س چاکه ناهیتیت و، بیجگه له جه‌نابیش که‌س خراپه لانادات و، هیچ هی‌زو توانایه کیش نیه بو خولادان له خراپه‌و، بو کردنی چاکه بیجگه له هیزی لوتف و پشتیوانی جه‌نابت) ".

نه‌وه‌ی له‌کاتی چوونه هه‌مامدا ده‌وت‌ریت

وتراوه: سونه‌ته ناوی خوی گه‌وره به‌ت‌ریت و، داوای به‌هه‌شتی لی بک‌ریت و، په‌نای بی بک‌ریت له ناگر.

بو‌شان رپوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، به رسته‌یه‌کی لاواز، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أبو هريرة) وه (خوی لی رازی بیت)، که فرموده‌ی:

نیمامی (بیهقی) بیان وایه، که نهم هه‌دیه‌هه‌دیه‌کی (مُرسَل) ه. {واته: (عُرْوَة) له پیغه‌مبه‌ری خوی نه‌یستوه}. بر‌وانه: الإَصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ / ٤ / ٤٠٤ - ٤٠٥ / به ژماره: ٥٥٣٦.

شیخی (ابن عَلاَن) یش فرموده‌ی: رای جیاواز هه‌یه سه‌باره‌ت به هاوه‌لیتی (عُرْوَة) ی کوری (عَامِر). زانای پایه‌به‌رز (ابن أَبِي حَاتِم) یش له ریزی متمانه‌دارانی شو‌ت‌که‌وتواندا باسی کردوه. به‌مەش نه‌گه‌ر (عُرْوَة) یه‌ک‌ت‌ک بیت له شو‌ت‌که‌وتوان، نه‌وا هه‌دیه‌که به هه‌دیه‌کی (مُرسَل) داده‌ن‌ریت. بر‌وانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٦ / ٢٧٥. (١) بر‌وانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ١٤٤ - ١٤٥ / به ژماره: ٢٩٣.

پتغمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سەر بێت) فهرموویه‌تی: «نَعْمَ الْبَيْتُ الْحَمَّامُ، يَدْخُلُهُ الْمُسْلِمُ، إِذَا دَخَلَهُ سَأَلَ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ- الْجَنَّةَ وَاسْتَعَاذَهُ (وَاسْتَعَاذَ بِهِ) مِنَ النَّارِ».^(۱) واته: "حه‌مام جی‌گه‌و مالیکی باشه، که موسولمان ده‌جێته ناویه‌وه (چونکه خوی تیدا ده‌شتوات و، خوی خاوین ده‌کاته‌وه). جا ئه‌گه‌ر موسولمانیک چوه ناو حه‌مامه‌وه، با داوای به‌هه‌شت له‌خوای گه‌وره بکات و، په‌ناشی پی بگریت له ناگری دۆزه‌خ". (خوا په‌نامان بدات. آمین)

ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌نده‌یه‌ک، یان که‌نیزه‌کیک، یان لاخیکی کری چی بلیت و، ئه‌گه‌ر ته‌رزیکیشی دایه‌وه چی بلیت؟

سونه‌ته له‌وه‌ی یه‌که‌میاندا - که کرینه‌که‌یه - پتشی سه‌ری کۆیله یان ولاخه کراوه‌که بگریت و، بلیت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا جُلَّ عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا جُلَّ عَلَيْهِ). واته: "خوایه، من داوای خه‌یری ئه‌م شته‌ت لی ده‌که‌م و، داوای خه‌یری ئه‌و ره‌وشت و سیفه‌تانه‌شت لی ده‌که‌م که له‌گه‌ل دروست کردنی ئه‌م شته‌دا کراون به‌ به‌شیک له‌ طبعه‌تی. په‌ناشت پی ده‌گرم له‌ خراپه‌ی ئه‌م شته‌و، له‌ خراپه‌ی ئه‌و ره‌وشت و سیفه‌تانه‌ش که له‌گه‌ل دروست کردنی ئه‌م شته‌دا کراون به‌ به‌شیک له‌ طبعه‌تی".

پتشریش له ((کھیتی زیکره‌کانی لیکاح)) دا ئه‌و حه‌دیسه‌مان هینا، که له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُدَ) و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا له‌م باره‌وه هاتبوو.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۵۴ / به‌ ژماره: ۳۱۵. وه‌کو ئیمامی نه‌وه‌وی فهرموویه‌تی: رشتی ئه‌م حه‌دیسه‌ لاوازه، چونکه وه‌کو ئیمامی (بُوصَيْرِي) و ئیمامی (سَخَاوِي)ش فهرموویانه: که‌سیکی لاوازی تیدا، به‌ناوی (يَحْيَى)ی کورپی (عُبَيْدُ اللَّهِ) وه‌وه. پروانه: إِثْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ۱ / ۲۹۹ - ۳۰۰ / به‌ ژماره: ۵۰۵، وَالْمَقَاصِدُ الْحَسَنَةُ / ۱ / ۷۰۰ / به‌ ژماره: ۱۲۵۵.

ههروه‌ها سونه‌ته له دانه‌وه‌ی قه‌رزیشدا به‌ خاوه‌ن قه‌رزه‌که‌ بلیت: (بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، وَجَزَاكَ خَيْرًا). واته: "خوا به‌ره‌که‌ت بخاته‌ خێزان و ماله‌که‌ته‌وه‌و، پاداشتی‌ خه‌یریش‌ت بداته‌وه‌".

ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌سه‌ر و لاخ‌ خۆی نه‌ده‌گرت چی بلیت‌و، چی دوعایه‌کیشی بۆ بکړیت؟

بۆمان‌ پڕیوايه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو‌ سه‌حیحی‌ بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی‌ خو‌شه‌ویست (جَرِير) ی کوری (عَبْدُالله) ی (بَجَلِي) سه‌وه (خوای‌ لێ‌ رازی‌ ییت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: سکا‌لای‌ ئه‌وه‌م‌ برده‌ لای‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوا (درودی‌ خوای‌ له‌سه‌ر ییت)، که‌ ناتوانم‌ له‌سه‌ر و لاخ‌ خو‌م بگرم، ئه‌ویش‌ به‌ده‌ستی‌ کیشای‌ به‌سه‌ر سینه‌مداو، فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ، ثَبِّتْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَّهْدِيًّا». ^(۱) واته: "خوايه‌ راگیرای‌ بکه‌و، بیکه‌ به‌ رینگه‌پیشانده‌رو، هیدایه‌تیشی‌ بده‌و بیخه‌ره‌ سه‌ر رینگه‌ی‌ راست".

نابیت‌ که‌سی‌ خوینده‌واریان‌ که‌سانی‌ تریش‌ شتی‌ک بۆ‌ خه‌لکی‌ باس‌ بکه‌ن، که‌ لینی‌ تینه‌گه‌ن، یان‌ ترسی‌ ئه‌وه‌یان‌ لێ‌ بکړیت، که‌ ماناکه‌ی‌ بگۆڤن‌و، به‌ پیچ‌ه‌وانه‌ی‌ مه‌به‌سته‌که‌یه‌وه‌ لێکی‌ بده‌نه‌وه‌

خوای‌ گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ [إبراهيم: ۴] واته: {ئێمه‌ هه‌ج‌ پیغه‌مبه‌ری‌کمان‌ نه‌ناردوه‌ به‌ زمانی‌ گه‌لو‌ هۆزه‌که‌ی‌ خۆی‌ نه‌بی‌ت، تاوه‌کو‌ به‌رنامه‌و‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی‌ خویان‌ بۆ‌ ڤوون‌ بکه‌نه‌وه‌}.

(۱) پڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۰ / به‌ ژماره: ۵۷۳۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۲۵ / به‌ ژماره: ۲۴۷۵.

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە ھەردوو سەھىحى بوخارى و موسلىمدا، كە كاتىك ھاۋەلى خۆشەويست (مُعَاذ) (خوای ئى رازى يىت) نوپىزى جەماعەتى درىز كرده ۋە، پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر يىت) پى فەرموو: «أَفْتَانُ أَنتَ، يَا مُعَاذُ؟»^(۱) واتە: "ئەى (مُعَاذ) تۆ دەتەۋىت خەلىكى توۋشى فېتنە بىكەيت و لەنوپىزى جەماعەت دوورىان بىخەيتە ۋە؟!"

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە سەھىحى بوخارىدا، لە ئىمامى (عَلَيْهِ سەۋە) خوای ئى رازى يىت، كە فەرموۋىەتى: "شَيْكُ بُوْ خەلىكى باس بىكەن، كە لى تىگەن، بۆ ئىۋە پىتان خۆشە كە خوا و پىغەمبەرە كەى بەدرۆ بىخەيتە ۋە؟!"^(۲)

دەكرىت كەسى زانا يان ئامۇزگارىكەرداۋا لە ئامادەبوانى كۆرەكەيان

بىكەن كە بىدەنگى رابگرن، تا بەباشى گوڭى بۆ بگرن و لى تىگەن

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە ھەردوو سەھىحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (جَرِيْر) كورى (عَبْدُالله) ۋە (خوای ئى رازى يىت)، كە فەرموۋىەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر يىت) لە حەجى مالتاۋايدا پى فەرموو: "خەلىكىم بۆ بىدەنگ بىكە". ئەوجا فەرموو: «لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّاراً، يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ»^(۳) واتە: "لەدوای ۋەفاتى من (يان لەدوای جىابوۋنە ۋە لە من) كافر مەبنە ۋە، خوڭى يە كۆر بە خەلال بزانن (يان ۋە كۆ كافرە كان مەكەن) ھەندىكتان بدەن لە گەردنى ھەندىكى تەتان".

(۱) بىروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۴۹ / بە ژمارە: ۶۷۳، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۳۹ / بە ژمارە: ۴۶۵.

(۲) بىروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۹ / بە ژمارە: ۱۲۷.

(۳) بىروانە: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۶ / بە ژمارە: ۱۲۱، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۱ / بە ژمارە: ۶۵.

نه گهر که سیکي په پرمهولیکراو کاریکی دروستی کرد، که به روالهت

نادروست بوو چی بلیت؟

بزانه که که سی زاناو ماموستاو دادوهر و موفتی و شیخی پهر و ورده کار و غهیری نه و انیش، لهو که سانهی که په پره و یان لی ده کړیت و، بو چوونیان و ورده گیریت، سونه ته خوین به دور و بگرن لهو کردار و گوشتار و هل س و که و تانهی، که به روالهت ناحه قن، باوهر کو له سهر حه قیش بن تیدا. چونکه نه گهر و ا بکن، خراپه ی لی په یدا ده بیت.

- په کی که لهو خراپانه نه و هیه، که زوریک لهو که سانه ی پی ده زانن و ا گومان ده بن، که رواله تی نه و کاره له هه موو حاله تیکدا هه در و وسته و، دواتر ده بیت به شهر و بو هه تا هه تایه کاری پی ده کړیت.
- خراپه یه کی تریشیان نه و هیه، که خه لکی به چاوی که مو کور تیه و ته ماشای که سه که ده که و، باوهر یان وای لی دیت، که که سیکي که مو کور ته و، زمانیا نیشیانی لی به ره لا ده که ن.
- خراپه یه کی تریشیان نه و هیه، که خه لکی گومانی خراپی پی ده بن و، لی دی دوور ده که و نه و هه و، که سانی تریشی لی دور ده خه نه و هه و، بو نه و هی زانستی لی و هرنه گرن.
- هه و هه ریوایهت و شایه تیدانشی لی و هرنه گیریت و، کار به فه تواسی ناکریت و، خه لکیش مه یلیان نامیتیت بو و هرنه گرتی نه و زانستانه ی که پیته تی.

جا نه مانه چهنده خراپه یه کی ناشکرا بوون، که پیوسته نه و که سه خوی له دانه دانه یان به دور و بگړیت، چیه جای هه موویان.

خو نه گهر پټوښتی به یه کټک له و کارانه هه بوو، له واقعیشدا له سهر حهق بوو، نهوا با به ناشکرا نه یکات. خو نه گهر به ناشکرا کردی، یان خو ی ناشکرا بوو، یان پی و ابوو که بهر ژوهندی هه به له به ناشکرا کردنیدا، تاوه کو بز انریت که دروسته و، حوکمی شهرع له باره یه وه چیه، نهوا پټوښته بلټ: (نهمه ی که من کردم حهرام نیه. یان بویه کردم، تا بز انن حهرام نیه، نه گهر بهم جوړه بکړیت که من کردم، نهویش وها وه هایدو، به لگه که شی نه وه و نه وه یه).

بو مان رپوایه ت کراوه له هه ردو و صه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئی خو شه ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْدِی (سَاعِدِی) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوام بینی (درودی خرای له سهر بیت) له سهر مینه رپاوه ستا بوو، (الله اکبر) ی ده کردو، خه لکیش به شوینیدا (الله اکبر) یان ده کرد. نه و جا قورنانی خویندو، رکو عی بردو، خه لکیش به شوینیدا رکو عیان برد. پاشان هه ستایه وه و، نه و جا گه رپایه وه دواوه و، له سهر زهوی سه جده ی بردو، پاشان گه رپایه وه بو سهر مینه ره که، هه تا له نویژه که ی بوویه وه. نه و جا پروی کرده خه لکه که و، فهرمووی: «أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا، وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي». واته: "نه ی خه لکینه، بویه وام کرد، تا شوینم بکه ونو، فیری چو نیتی نویژ کردنیشم بین".^(۱)

هه روه ها گه لیک حه دیسی تریش سه باره ت بهم باسه هاتون، یه کټک له وانه حه دیسه که ی: «نه وه (صَفِيَّة) یه».^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۱۰ / به ژماره: ۸۷۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۸۶ / به ژماره: ۵۴۴.

(۲) نیمامی بوخاری و موسلیم رپوایه تیان کرده له دایکی نیمانداران (صَفِيَّة) ی کچی (حَبِيَّة) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جَارِيكَ پیغه مبهری خوا له مزگه وتدا مابوویه وه بو (اغْتِكَاف)، منیش شه و هاتم بو خزمه تی و، هه ندیک قسم له خزمه تیدا کردو،

له سه‌حیحی بوخاریشدا هاتوه، که جَارِیْکْ ئیمامی (عَلِیَّ) به پراوه‌ستانه‌وه ئاوی ده‌خواردوه‌وه، فهرمووی: "پَئْغَه‌مبه‌ری خوام بینوه (درودی خوی له‌سر بیت) که به‌م جۆره‌ی ده‌کرد، ئیوه‌متنان بینى".^(۱) (واته: بینومه ئه‌ویش به پراوه‌ستانه‌وه ئاوی خواردۆته‌وه).

فهرماشته‌کانی پَئْغَه‌مبه‌ری خواو هاوه‌لَان و شویتکه‌وتوانیش له‌م باره‌یه‌وه له کتێبه سه‌حیحه‌کاندا مه‌شهورن.

پاشان هه‌ستام بگه‌ڕێمه‌وه، پَئْغَه‌مبه‌ریش هه‌ستا له‌گه‌لمّا تا ره‌وانه‌م بکاته‌وه‌وه، له‌و کاته‌شدا مالّمان له‌ خانویه‌کی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَسَامَة) ی کورپی (زَیْد) دا بوو، جا که ده‌رچوین دوو پیاو له‌ پشێوانان به‌لاماندا تپه‌رین و، که چاویان به‌ پَئْغَه‌مبه‌ری خوا که‌وت رۆیشتنه‌که‌یان تیزو خیرا کرد، پَئْغَه‌مبه‌ریش پێی فهرموون: "په‌له‌ مه‌که‌ن و له‌سه‌رخۆ بن، نه‌وه (صَفِيَّة) ی کچی (حَیْ) ه". جا ئه‌وانیش وتیان: "(سُبْحَانَ اللَّهِ) نه‌ی پَئْغَه‌مبه‌ری خوا". پَئْغَه‌مبه‌ریش فهرمووی: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ سُوءًا - أَوْ قَالَ - شَيْئًا». واته: به‌راستی شه‌یتان له‌ لاشه‌ی مرۆفدا به‌ناو رێره‌وی خویندا ده‌روات، منیش به‌راستی ترسام خه‌یاڵێکی خراب یان شتێک بخاته‌ دڵتانه‌وه. ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۹۵ / به‌ ژماره: ۳۱۰۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۲ / به‌ ژماره: ۲۱۷۵.

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۳۰ / به‌ ژماره: ۵۲۹۲.

ئەگەر كەسكى پەيرمولىكراو كاريكى ئەو جۇرمى كرد، شۇنكىكە وتومكانى

چى پى بلىن؟

بزانە كە ئەگەر كەسكى شۇنكىكە وتوو شىكىكى لە مامۇستايە كى خۆى بىنى، يان لە يەكك لەو كەسانەى كە پەيرەويان لى دەكرىتو، شتەكەش لە پوالەتدا خراپ بوو، ئەوا بۆى ھەيە بە مەبەستى ۋەرگرتى رېنمووى پرسیارى لى بكات. جا ئەگەر بە لەبىرنەبون كردبووى، ئەوا پى دەزانىت وازى لى دەھىت، ئەگەر بە دەستى ئەنقەستىش كردبووى، لە واقىعیشدا دروست بوو، ئەو بۆى روون دەكاتەو.

بۆمان رېوايەت كراو لە ھەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (أَسَامَةُ) كورپى (زَيْد) ھو (خوالە ھەردو كيان رازى بىت)، كە فەرموويەتى: جارئك پىغەمبەرى خوا (درودى خوى لەسر بىت) لە راۋەستانى كىوى (عَرَفَةَ) گەرايەو، جا كە گەيشتە ئەو رېنگەيەى حاجىەكان پىيدا تىدەپەرىن لە نىوان دوو كەژەكەدا، دابەزىو، دەستى بەئاو گەياندو، پاشان دەستوئىزى گرتو، منىش عەرزىم كرد: "ئەى پىغەمبەرى خوا، دەتەوئىت نوئىز بىكەيت؟". ئەوئىش فەرمووى: "نوئىز لە پىشتەوھە" ^(۱) واتە: لە (مُزْدَلِفَةَ) نوئىز دەكەين.

منىش دەلئىم: بۆيە (أَسَامَةُ) وای فەرموو. چونكە گومانى وا بوو، كە پىغەمبەر نوئىزى مەغرىبى لەبىر چو. چونكە بەر لە دەرچوونى پىغەمبەر كاتى نوئىزى مەغرىب ھاتبوو.

ھەروەھا لە ھەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا ئەو فەرمایشەى ھاۋەلى خۆشەويست (سَعْدِى كورپى (أَبُو وَقَّاصٍ) یشمان بۆ رېوايەت كراو، كە عەرزى

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۶۵ / بە ژمارە: ۱۳۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۳۴ / بە

ژمارە: ۱۲۸۰.

پتغمبه‌ری کردوه: "ئه‌ی پتغمبه‌ری خوا، ئه‌وه چیه وا فلا‌نه که‌ست په‌راند (و هیج‌ت پتغه‌دا)؟!، سو‌یند به‌خوا من به‌که‌سیکی ئیمان‌داری ده‌زانم".^(۱)

له‌ سه‌حیحی موس‌لیم‌شدا هاتوه، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بُرئدَة) وه، که‌ پتغمبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت) له‌ رۆژی فه‌ت‌حی شاری (مَکَّة) ی پی‌رۆزدا چ‌ه‌ند نو‌یژنکی به‌یه‌ک ده‌ست‌نویژ کرد. ئی‌مامی (عُمَر) یش (خ‌وای لی‌رازی بیت) عه‌رز‌ی کرد: "ئه‌م‌رۆ شتی‌کت کرد، که‌ پیش‌تر نه‌ت‌کرده‌". پتغمبه‌ریش فه‌رمو‌وی: "هه‌ر به‌ ده‌ستی ئه‌نقه‌ست کردم، ئه‌ی (عُمَر)".^(۲)

جا‌حه‌دیسی هاوو‌ینه‌ی ئه‌مانه‌ گه‌لی‌ک زۆرن، له‌ کتیبه‌ سه‌حیحه‌کانیشدا مه‌شه‌وورن.

باسی هاندان له‌سه‌ر پ‌اویژ کردن

خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رمو‌ویه‌تی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ [آل عِمْرَان: ۱۵۹] واته‌: {له‌ کاروباری موس‌ولماناندا پرس و ر‌اویژیان ب‌ی بکه‌}.

حه‌دیه‌ سه‌حیحه‌کانیش له‌مباره‌وه‌ گه‌لی‌ک زۆرو مه‌شه‌وورن، به‌لام که‌ ئه‌م‌ ئایه‌ته‌ پی‌رۆزه‌ هه‌ب‌یت پی‌ویست به‌هیچ به‌لگه‌یه‌کی تر ناکات. چونکه‌ ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ له‌ کتیبه‌که‌ی خ‌ویدا به‌ ده‌ق‌ینکی ر‌وون فه‌رمان به‌ پتغمبه‌ره‌که‌ی بکات که‌ ده‌ب‌یت ر‌اویژ بکات -له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ ته‌واوترینی دروست‌کراوه‌کانیتی-، ئیتر ده‌ب‌یت بۆ که‌سانی تر چۆن ب‌یت؟

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۸ / به‌ ژماره‌: ۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۳۲ / به‌ ژماره‌: ۱۵۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۳۲ / به‌ ژماره‌: ۲۷۷.

جا بزانه که هەر کهسیک بیهوێت کارێک بکات، سونهته لهوبارهوه راویژ بکات بهو کهسهی، که متمانهی ههیه به دین و شارهزایی و زیرهکی و دلسۆزی و بهپاریزی و بهسۆزیه کهی.

ههروهها سونهته راویژ به کۆمهڵێکی زۆر لهو کهسانهش بکات، که نهو سیفهتانهیان ههیهو، پێشیان بلێت مهبهستی لهو کاره چیهو، بهرژهوهندی و زیانی کارهکهشیان بۆ پروو بکاتهوه، نهگهر شتیکی لی دهزانی.

نهوجا دهبیته نهو کهسانه زیاتر راویژ بکهن، که سهپرهرشتیاری کاروباری گشتی دهکهن، وهکو سولتانو، دادوهرو، هاووینهکانیان.

نهو هه دیسه سهحیحانهش که سهبارهت به راویژ کردنی ئیمامی (عَمَر)ی کوری (خَطَّاب) به هاوهلهکانی و، کهپانهوهی بۆ فهرمایشتی نهوان هاتون، گهلیک زۆرو مهشهورن.^(۱)

پاشان سوودی راویژ کردن بریتیه له قبول کردنی بۆچوونی کهسه راویژپیکراوه که، نهگهر نهو سیفهتانهی ههبوو که باسمان کردن، به مهرجیک رێنموونیه کهی هیچ خراپهیهکی تیدا نهبوو.

نهوجا پێویستیه لهسهه کهسه راویژپیکراوه که چهنده دهتوانیت دلسۆزی خۆی پیشان بدات و، بیرو هۆشی خۆی لهو بارهوه بخاته کار.

چونکه بۆمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلهی خۆشهویست (تَمِیم)ی (دَارِی)سهوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پێغهمبهری خواوه (دروودی خوای

(۱) یه کیلک لهوانه هه دیسی تهشریف بردنه کهیهتی بۆ ولاتی شام، که له رینگه خه بهریان پێدا، پهتاو نهخۆشی له ولاتی شامدا بلاوبهتهوه، نهویش هاوهلانی کۆکردهوهو پرسو راویژی بۆ کردن، که تهشریف ببات یان بگهڕێتهوه. پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۶۳ / به ژماره: ۵۳۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۴۰ / به ژماره: ۲۲۱۹.

له‌سەر بێت)، که فهرموویه‌تی: «الدَّيْنُ النَّصِيحَةُ». واته: "ئاین بریتیه له دڵسۆزی و نامۆزگاری". جا ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "دڵسۆزی و نامۆزگاریه بۆ کی؟" ئه‌ویش فهرمووی: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». واته: "بۆ خوا، بۆ کتێبه‌که‌ی، بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی، بۆ پێشه‌وایانی موسولمانان، بۆ هه‌موو موسولمانانیش".^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای ئی‌پازی بێت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر بێت) فهرموویه‌تی: «الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ». واته: "که‌سی راویژێنکراو جینگه‌ی متمانه‌یه".^(۲)

باسی هاندان له‌سەر قسه‌ی باش کردن

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الجنر: ۸۸] واته: {بالی سۆزو ره‌حه‌ت بۆ باوه‌رداران رابخه‌و، له‌گه‌ڵیاندا بێنه‌فسانه مامه‌له‌ بکه}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَلِيّ) ی کوری (حَاتِم) وه وه (خوای ئی‌پازی بێت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر بێت) فهرموویه‌تی: «اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمْرَةٍ».

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۷۴ / به ژماره: ۵۵.

(۲) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۵۵ / به ژماره: ۵۱۲۸، وَسُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۱۲۵ / به ژماره: ۲۸۲۲، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۳۳ / به ژماره: ۳۷۴۵. ئیمامی (حَاكِم) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (صَحِيح) له‌سەر مه‌رجی بوخاری و موسلیم. ب‌روانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۴۵ / به ژماره: ۷۱۷۸. منیش ده‌لێم: ده‌قی حه‌دیسه‌که‌م له نوسخه‌ به‌چاپگه‌یه‌نراوه‌کانی (سُنَنِ) به‌کانی ئیمامی (نَسَائِي) دا نه‌بینیه‌وه!!!

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ، فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ».^(۱) واته: "خوتان له ناگری دوزخ بپاريزن، باوه کو به له ته خورمايه کيش بيت. جائه و کهسهی له ته خورماکهی نه بوو، با به قسهيه کی جوان و شیرين خوی بپاريزت".

بوشمان رپوايهت کراوه له ههردوو سهحيی بوخاری و موسليمد، له هاهوئی خوشهويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازی بيت)، که فهرموويه تی: پتغه مبهري خوا (دروودی خوای له سر بيت) فهرموويه تی: «كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ، كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ تَعْدِلُ بَيْنَ اثْنَيْنِ صَدَقَةٌ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي ذَاتِهِ، فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ. قَالَ: وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ».^(۲) واته: "هموو رپوزيت که خور هه لديت، هموو يه کيت که له جومگه کانی لاشه ی ئاده ميزاد خه يرو سهدهقهيه کيان له سهره: دادپهروهري بکهيت له نيوان دوو که سداو ناوبزيان بکهيت و يه کيان بخه يته وه و سهدهقهيه که، يارمه تي پياوړتک بدهيت تا سواړی ولاخه که ی بيت، يان کړلو باره که ی بو بار بکهيت سهدهقهيه که، قسهيه کی خوش و شیرين سهدهقهيه که، به هموو ههنگاوړتک که دهينييت بو نويز کردن سهدهقهيه که، ئازارو زهحه تيک له رپنگه دا لابييت سهدهقهيه که".

منيش ده ليم: (سُلَامَى) بريته له يه کيت که له جومگه کانی ئه ندامه کانی لاشه ی ئاده ميزاد. جهمعه که شی بريته له (سُلَامِيَّات)، وه کو پيشريش له سهره تا کانی کتيه که دا باسمان کرد.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۱ / به ژماره: ۵۶۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۰۴ / به ژماره: ۱۰۱۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۹۰ / به ژماره: ۲۸۲۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۹۹ / به ژماره: ۱۰۰۹.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوڤشهویست (أبو ذر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغمهبری خوا (دروودی خوای لهسر بیت) پی فهرمووم: «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تُلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ».^(۱) واته: "هیچ کاریکی باش و چاک به بچووک و کهمبایه خ مهزانه، باوه کو نهوهش بیت که به روویه کی کراوه و خوڤشهوه بگهیت به برایه کی دینی خوت".

سونهته قسه به روونی بکریت بوکهسی بووتیکراو

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داود) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: فهرمایشتی پیغمهبری خوا (دروودی خوای لهسر بیت) روون و ناشکرا بوو له گه یاندنی مانادا، بهجۆریک که نهو کهسهی دهییست لی تیده گه یشت.^(۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوهلی خوڤشهویست (أنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغمهبری خواوه (دروودی خوای لهسر بیت)، که نه گهر شتیکی بفهرموایه، سیارهی ده کردهوه، ههتا لیی حالی ببنو، نه گهر تهشریفیشی بهینایه بۆلای کۆمهلیک، سلاوی لی ده کردنو، سلاوه کهشی سیارهی ده کردهوه.^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۶ / به ژماره: ۲۶۲۶.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۶ / به ژماره: ۴۸۳۹. ئیمامی (تِرْمِذِي) ش به دهقیکی هاوماننا رپوایهتی کردهوه، فهرموویهتی: حه دیسکی (حَسَن) ه. بروانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۶۰۰ / به ژماره: ۳۶۳۹.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۸ / به ژماره: ۹۵.

باسی گهمه و گالته کردن

بۆمان رپوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَس) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که یتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به برا بچوو که‌کی نه‌وی ده‌فهرموو: «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ التَّغِيرُ؟»^(۱).

دیسان بۆمان رپوایهت کراوه له هەردوو کتیبه‌کی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَس) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که یتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌وی فهرموو: «يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ». واته: "نه‌ی خاوه‌نی دوو گوینچه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

دیسان بۆمان رپوایهت کراوه له هەردوو کتیبی بوخاری و موسلیمدا، که پیاویک هاتوه‌ته خزمه‌تی یتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) و، عه‌رزێ کردوه: "نه‌ی یتغه‌مبه‌ری خوا، و لا‌خینکم به‌ه‌ری با سواری بم". یتغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «إِنِّي حَامِلُكَ عَلَى وَلَدِ النَّاقَةِ». واته: "به‌چکه‌ حوشترێکت ده‌ده‌می سواری به". پیاوه‌که‌ش عه‌رزێ کرد: "نه‌ی یتغه‌مبه‌ری خوا، به‌چکه‌ی حوشتر چی پی بکه‌م؟". یتغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «وَهَلْ تَلْدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ؟». واته: "نه‌ی بیجگه‌ له حوشتری مێینه‌ هه‌ج شتیکی تر حوشتری نێرینه‌ی ده‌بیته‌؟". (واته: هه‌موو حوشترێک - چی گه‌وره‌ بیت یان بچووێک - هه‌ر له حوشتری مێینه‌ په‌یدا ده‌بیته‌).

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۱ / به ژماره: ۵۸۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۹۲ / به ژماره: ۲۱۵۰.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۹ / به ژماره: ۵۰۰۲، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۵۸ / به ژماره: ۱۹۹۲.

بۆشمان ریوایت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: هاوه‌لان عهرزی پیغه‌مبه‌ریان کرد (درودی خوای له‌سه‌ر بیت): ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، به‌راستی جه‌نابت گه‌مه‌و گالته‌مان له‌گه‌لدا ده‌که‌یت!!! (واته: چون ده‌بیت جه‌نابت گه‌مه‌و گالته‌ بکه‌یت، که‌چی نه‌هیت کردوه له‌ ئیمه‌ که‌ بیکه‌ین!) ئه‌ویش فهرمووی: «إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا». واته: "من بیجگه‌ له‌ قسه‌ی راست هه‌چی تر نالیم". (واته: هه‌رچی بلیم هه‌ر راسته‌).

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: هه‌دیسیکی (حَسَن) هه‌.^(۲)

بۆشمان ریوایت کراوه له‌ کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) هه‌وه‌ (خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که‌ فهرموویه‌تی: «لَا تُمَارِ أَخَاكَ، وَلَا تُمَارِحُهُ، وَلَا تَعِدُهُ مَوْعِدًا، فَتُخْلَفُهُ».^(۳) واته: "چه‌ندوچوون و مشت و مر له‌ گه‌ل برای خۆتدا مه‌ که‌و، گه‌مه‌و گالته‌شی له‌ گه‌لدا مه‌ که‌و، به‌لین و مه‌وعیدیشی مه‌ده‌ری و، دواتریش بۆی جیه‌جی نه‌که‌یت!!!".

زانایان فهرموویانه: گه‌مه‌و گالته‌ی نه‌هی لی کراو ئه‌وه‌یه‌ که‌ زیاده‌ره‌وی تیدا بکریت و، به‌رده‌وامیش بکریت، که‌ ئه‌م جوړه‌ ده‌بته‌ هۆی پیکه‌نینی زۆرو، ره‌قبوونی دلۆ، مروفیش مه‌شغول ده‌کات له‌ زیکری خوا، له‌ بیر کردنه‌وه‌ له‌ بابته‌ گرنگو

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۸ / به‌ ژماره: ۴۹۹۸، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۷ / به‌ ژماره: ۱۹۹۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۷ / به‌ ژماره: ۱۹۹۰. له‌ نوسخه‌ به‌ چاپگه‌یه‌ نه‌راوه‌ کاندا نوسراوه: هه‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هه‌.

(۳) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۹ / به‌ ژماره: ۱۹۹۵. رسته‌که‌ی لاوازه. بروانه: الْمُفْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ۱ / ۴۷۸ / به‌ ژماره: ۱۸۱۷، وَتُلُوءُ الْمَرَامِ / ۴۵۳ / به‌ ژماره: ۱۵۱۲.

سەرەکیەکانی ئاینو، لە زۆربەی کاتەکانیشدا سەردەکیشت بۆ ئازاردانی دلی یەکترو، رِقو کینه پەیدا دەکاتو، شکۆمەندی و رێزو و یقاریش ناهێلێت.

سەبارەت بەو گالته و گەپەش کە ئەم جۆرە شتانە یێدا نیه، ئەو ئەو گەمە و گالته پەواو دروستەیه، کە پێغمەبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت) کردوویەتی. ئەویش تەنھا لە هەندێک حالەتی زۆر کەم و ناوازدەدا دەیکرد، لەبەر بەرژەوهندیه کی تایبەتیو، لەبەر دڵخۆش کردنی کەسی بەرامبەر، کە ئەم جۆرە گالته کردنە بە هیچ جۆرێک رێگری لەسەر نیه. بەلکو -ئەگەر بەم جۆرە بیت- سونەتە. بۆیه تۆش پشت بەمە بیهستە کە لە زانایانەو بۆمان هێنایتو، خۆشان لەم حەدیسانەو تەحقیقمان کردو، حوکمە کەیمان پوون کردەو. چونکە یەکیکە لەو جیگانە ی کە ئاگا لیوونیان زۆر پێویستە. تەو فقیش تەنھا بە دەستی خوایه.

باسی شەفاهەت و تکا کردن

بزانە کە تکا کردن لای دەسەلاتداران و لای کەسانی تریش هەر سونەتە، ئێتر چی خواوەن ماف بیکات یان ئەو کەسانە ی کە ماف دەگەرێننەو بۆ خواوەنە کە ی، بەمەرجێک تکا کردنە کە سەبارەت بە حەدێکی شەری، یان شتیکی وای نەبێت، کە دروست نەبێت وازی لێ بهێنرێت و دەستی لێ هەلبگیرێت. وەکو تکا کردن لای ئەو کەسە ی چاودێری منداڵ، یان شیت، یان مالی وەقف، یان شتی لەو جۆرە دەکات، سەبارەت بە وازەهێنان لە هەندێک لەو مافانە ی کە لە ژێر دەسەلاتی ئەودان.

جا هەموو ئەم جۆرە تکا کردنانە حەرامن و، حەرامە کەسی تکا کار بیانکاتو، حەرامیشە کەسی تکا لیکراو قبوولیان بکاتو، حەرامیشە کەسی تر هەوڵیان تێدا بدات، ئەگەر زانی بەو جۆرەیه.

به لڳه کانی هموو نهمانه ی باسم کردن له قورئان و له سونهت و له فرمايشتی زانایاندا گه لیک زورو ناشکران.

خوای گه وره فرمویه تی: ﴿مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا﴾ [النساء: ۸۵] واته: {ئهو کهسه ی تکایه کی باش بکات و ههول بدات که سیك بگاته کاریکی خهیر، خویشی پاداشتی چاکی لهو تکا کردنه و لهو ههول دانه دهست ده که ویت، ئهو کهسه ش تکایه کی خراپ بکات و ههول بدات که سیك بگاته کاریکی خراپ، خویشی پاداشتی خرابی لهو تکا کردنه و لهو ههول دانه دهست ده که ویت، خوای گه وره ش ناگادار و چاودپرو به توانایه به سهر هموو شتیکدا}.

- وشه ی (مُقِيت) واته: به تواناو برپاردهر له چاره نووس (المُقْتَدِرُ وَالْمُقَدَّر).
ئهمه لیکدانه وهی شاره زایانی زمانه و، له هاوه لی خو شه ویست (ابن عباس) و له ته فسر زانانی تریشه وه هینراوه.
- هه ندیکیش له ته فسر زانان فرمویه یانه: (مُقِيت) واته: پاسه وان و پاریزهر (حَفِیْظ).
- و تراویشه: (مُقِيت) ئهو کهسه یه که زیوارو رزقی هموو گیانله به رانی له سهره.
- شیخی (کَلْبِي) ش فرمویه تی: (مُقِيت) ئهو کهسه یه که پاداشتی چاکه و خراپه ده داته وه.
- و تراویشه: (مُقِيت) واته: چاودپرو ناگادار (شَهِيد). که ئه می ش هه ر بۆ مانای پاسه وان و پاریزهر (حَفِیْظ) ده گه رپته وه.
- وشه ی (کِفْل) یش واته: به شو و پشک.

سه‌بارت بهو (شَفَاعَة) و تکا کردنه‌ش که له نایه‌ته‌که‌دا باسکراوه، زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر نه‌وه‌ن که بریتیه له تکا کردنی هه‌ندیک له خه‌لکی بۆ هه‌ندیکی تریان.

وتراویشه (شَفَاعَة) ی (حَسَنَة) نه‌وه‌یه: که موسولمان ئیمان و باوه‌ره‌که‌ی خۆی دوو‌قات بکاته‌وه، به‌وه‌ی که شه‌ر له‌گه‌ل کافرو بی‌باوه‌ره‌کاندا بکات. ^(۱) خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن پێویستی به‌هاتایه بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پێغه‌مبه‌ریش رپووی ده‌کرده نه‌و هاوه‌لانه‌ی که له‌خزمه‌تیدا دانیشتبوون و، ده‌یفه‌رموو: «اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا، وَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا أَحَبَّ». واته: "تکای باش بکه‌ن بۆ که‌سانی نیازمه‌ند و لیقه‌وماو، تا پاداشتی باشتان لای خوا ده‌ست بکه‌ویت، نه‌و برپاره‌ش خوای گه‌وره پێی خۆشه له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه بۆتان رپوون ده‌کاته‌وه".

له رپوایه‌تی‌که‌شدا به‌م جو‌ره هاته‌وه: (مَا شَاءَ). ^(۲)

له رپوایه‌تی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا به‌م جو‌ره هاته‌وه: «اشْفَعُوا إِلَيَّ لِتُؤْجَرُوا، وَلَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ». واته: "لای من تکای بۆ بکه‌ن، تا پاداشتی

(۱) نَقَلَ الْوَاحِدِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -: أَنَّ الشَّفَاعَةَ الْحَسَنَةَ هِيَ أَنْ يَشْفَعَ إِمَامُهُ بِاللَّهِ بِقِتَالِ الْكُفَّارِ - أَيْ يَضُمُّهُ إِلَيْهِ - وَالشَّفَاعَةُ السَّيِّئَةُ أَنْ يَشْفَعَ كُفْرُهُ بِالْمَحَبَّةِ لِلْكَفَّارِ وَتَرْكُ إِيدَائِهِمْ.

(۲) بروهانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۲۰ / به‌ژماره: ۱۳۶۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۶ / به‌ژماره: ۲۶۲۷.

چاکه تان بدریته وه، خوی گه ورهش له سه ر زمانی پیغه مبه ره که یه وه نه و برپاره ده دات، که خوی ویستویه تی".^(۱)

جا نه م رپوایه ته مانای رپوایه تی هه ردوو سه حیه که روون ده کاته وه.

بۆشمان رپوایه ت کراوه له سه حیه بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابن عَبَّاس) هوه (خوا له هه ردو وکیان رازی بیت)، سه باره ت به چیرۆکه که ی (بَریرَة) و میژده که ی. (ابن عَبَّاس) فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) به (بَریرَة) ی فه رموو: «خۆزگه ده گه راپته وه بۆلای میژده که ت». نه ویش عه رزی کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئایا جه نابت فه رمانم پی ده که ی ت؟" پیغه مبه ریش فه رمووی: «ته نها تکا ده که م». نه ویش عه رزی کرد: "ده ی من پیوستم پی نه".^(۲)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له سه حیه بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابن عَبَّاس) هوه (خوا له هه ردو وکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی: کاتیک (عُیْنَة) ی کوپی (حِصْن) ی کوپی (حُدَيْفَة) ی کوپی (بَدْر) گه راپه وه، لای (خَرّ) ی کوپی (قَیْس) ی برازای مایه وه، که یه کیک بوو له وه که سانه ی ئیمامی (عُمَر) له خوی نزیک ی ده کردنه وه. (عُیْنَة) وتی: "ئه ی برازا که م، لای نه م فه رمانه وایه ریزو حورمه تیکت هه یه، داوای مۆله تی لئ بکه، با بیینم". ئیمامی (عُمَر) یش رینگه ی پێدا. جا که چوه ژووره وه، وتی: "هیی، کوپی (خَطَّاب)، سویند به خوا به خششی زۆرمان ناده پی و، به دادپه روه ریش حوکم ناکه ی ت له ناوماندا!!!!" ئیمامی (عُمَر) یش تووره بوو، هه تا ویستی په لاماری بدات. (خَرّ) یش عه رزی کرد: ئه ی فه رمانه وای ئیمانداران، خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی خوی فه رموه: «خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ»، جا نه مهش یه کیکه له نه فامه کان.

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۵۵ / به ژماره: ۵۱۳۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۲۳ / به ژماره: ۴۹۷۹.

(ابْنُ عَبَّاسٍ) ده‌فهرمویت: سویند به‌خوا که نایه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، ئیمامی (عَمَر) لئی تینه‌په‌ری. چونکه که‌سیکی زۆر هه‌لو‌یسته‌که‌ر بوو له به‌رام‌به‌ر کتیه‌که‌ی خوای گه‌وره.^(۱)

مژده پیدان و پیروزیایی کردن سونه‌ته

- خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى﴾ [آل عمران: ۳۹] واته: {جا جوهره‌ئیل بانگی چه‌زهره‌تی (زَكْرِيَّا) ی کردو، ئه‌ویش له‌و کاته‌دا له میحرا به‌که‌دا راوه‌ستابوو نوێژی ده‌کرد، بێی فهرموو: خوای گه‌وره مژده‌ت ده‌داتی به پیدانی کورپیکی چاک به‌ناوی (يَحْيَى) وه}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ [التكْوِيْن: ۳۱] واته: {له کاتیکدا نێردراوه کاغمان مژده‌که‌یان هینا بو چه‌زهره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى﴾ [هُود: ۶۹] واته: {به‌راستی نێردراوه‌کانی ئیمه مژده‌که‌یان هینا بو چه‌زهره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ [الصَّافَّات: ۱۰۱] واته: {ئیمه‌ش مژده‌ی کورپیکی به‌نا‌رام و خو‌گرمان دا به چه‌زهره‌تی (إِبْرَاهِيم)}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَليمٍ﴾ [الذَّارِيَات: ۲۸] واته: {میوانه‌کان به چه‌زهره‌تی (إِبْرَاهِيم) یان فهرموو: مه‌ترسه‌و، مژده‌ی کورپیکی زاناو شاره‌زاشیان پێدا}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قَالُوا لَا تَوَجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَليمٍ﴾ [الحَجَر: ۵۳] واته: {میوانه‌کان به چه‌زهره‌تی (إِبْرَاهِيم) یان فهرموو: مه‌ترسه، ئیمه مژده‌ی کورپیکی زاناو شاره‌زات ده‌ده‌ینی}.

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۰۲ / به‌ژماره: ۴۳۶۶.

- هدروها فەرموو یەتی: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَلَبَسَ ثَوْبًا يَأْسَحَاقُ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبُ﴾ [مُؤد: ۷۱] واتە: {خێزانه کە ی حەزرەتی (إِسْرَاهِيم) بە پێوە راوەستابوو پێدە کەنی، ئیمەش مژدەمان پێدا، کە (إِسْحَاق) ی دەبێت و، لە دوا ی (إِسْحَاق) یشەو (يَعْقُوب) پەیدا دەبێت}.
- هدروها فەرموو یەتی: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ [آل عمران: ۴۵] واتە: {فریشتە کە بە (مَرْيَم) ی فەرموو: خوای گەورە مژدەت پێ دەدات، کە بە فەرمانی خۆی کۆرپێکت دەبێت و، نازناوی (مَسِيح) ەو، ناویشی (عِيسَى) ی کۆرپ (مَرْيَم) ە}.
- هدروها فەرموو یەتی: ﴿ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ [الشورى: ۲۳] واتە: {ئەو ەو پاداشتەیه، کە خوای گەورە مژدە ی بەخشینی دەدات بەو بەندانە ی، کە باوەریان هێناو ەو، کردەو ی چاک ئەنجام دەدەن}.
- هدروها فەرموو یەتی: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ * الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ [الزمر: ۱۷ - ۱۸] واتە: {دە ی تۆش مژدە بەو بەندانە ی، کە گوێ بۆ قسە دەگرن و، شوێنی چاکترین قسە دەکەون}.
- هدروها فەرموو یەتی: ﴿وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ۳۰] واتە: {مژدە ی ئەو بەهەشتە تان لێبێت، کە بە لێتان پێ درابوو}.
- هدروها فەرموو یەتی: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ [الحديد: ۱۲] واتە: {لەو رۆژە دا پساوان و ژنانی باوەر دار دەبێت، کە رۆشنایی باوەر پە کە یان وە کو چرا لە بەردە میان و لای راستیان ەو دەروات و رینگە ی بەهەشتیان بۆ رووناک دەکات ەو، جا فریشتە کان پێان دەفەرموون: ئەم رۆژ مژدە ی بەهەشتێکتان لێبێت، کە رووباری ئاو بە ژێر دارو باخ و باخاتە کانیدا رێ دەکات}.

• ههروه ها فهرموویه تی: ﴿يَشْرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ [الثوبة: ۲۱] واته: {پهروه ردگاریان مژده ی میهره بانی و په زامه ندی خو یان پیّ ده دات و، مژده ی باخ و باختیکیشیان پیّ ده دات، که نازو نعمه تی هه می شه یی و به رده و امی تیدا یه بۆیان}.

ئو حه دیسانه ش که له کتبه سه حیه کاند له باره ی مژده پیدانه وه هاتون، گه لیک زۆرو مه شه وورن.

یه کیکیان بریتیه له حه دیسی مژده پیدانه که ی (خوای لی رازی بیت) که مالکی له قامیش بۆ درووستکراوه له به هه شتدا، هیچ مانده ووبون و ژاوه ژاویکی تیدا نیه.^(۱)

یه کیکیشیان حه دیسه که ی هاوه لی خو شه ویست (کعب) ی کوری (مالک) به (خوای لی رازی بیت)، که له هه ردو و سه حیه ی بوخاری و موسلیمدا هیتراوه، سه باره ت به چیرۆکی ته و به کردنه که ی. (کعب) فهرموویه تی: گویم له دهنگی که سیکه وه بوو، که به به رزترین دهنگی خو ی هاواری ده کرد: " (کعب) ی کوری (مالک) مژده ". ئیتر خه لکی ده ستیان کرد به مژده پیدانمان و، منیش چووم بۆ خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، خه لکیش دهسته دهسته پیم ده گه یشتن و، پیرۆزبایی ته و به که یان لی ده کردم و، ده یانوت: "پیرۆزت بیت که خوای گه و ره ته و به ی لی وه رگرتیت" هه تا چوومه ناو مزگه وته وه، بینیم وا خه لکی له ده وری پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) کۆبوونه ته وه، جا هاوه لی خو شه ویست (طلحه) ی کوری (عبدالله) هه ستاو، به را کردن هات بۆلام و، ته و قه ی له گه لدا کردم و، پیرۆزبایی لی کردم.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۳۶ / به ژماره: ۱۶۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۸۷ / به ژماره: ۲۴۳۳.

جا هاوه‌لی خوشه‌ویست (کَغَب) نهم هه‌لو‌یسته‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (طَلْحَة) ی قه‌ت له‌بیر نه‌ده‌چوو.

هاوه‌لی خوشه‌ویست (کَغَب) ده‌فه‌رمو‌یت: کاتیک سلاوم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا کرد (دروودی خوی له‌ سه‌ر بیت)، بینیم رو‌خساری له‌ خوشیدا ده‌گه‌شایه‌وه‌و، پێی فه‌رمووم: «أَبَشِّرْ بِخَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتُكَ أُمَّكَ». واته: "مژده‌ت لی‌یت که نه‌مه‌ باشترین رۆژی ته‌مه‌نته، له‌وه‌ته‌ی له‌دایک بو‌یت".^(۱)

دروسته سه‌رسوو‌رمان به‌ نه‌فری (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و

هاو‌وینه‌کانیان ده‌ری‌پریت

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که جاریک له‌ یه‌کیک له‌ رینگه‌کانی شاری مه‌دینه‌ی پیرۆزدا به‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا گه‌یشتم، له‌و کاته‌شدا له‌شم گران بوو. بۆیه به‌ دزیه‌وه‌ رپۆیشتم خۆم شۆردو، پێغه‌مبه‌ریش هه‌ر چاوه‌رپیم بوو. جا که هاته‌وه‌ بۆ خزمه‌تی، فه‌رمووی: "(أَبُو هُرَيْرَةَ) نه‌وه له‌کوی بو‌یت؟" منیش عه‌رزم کرد: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، که گه‌یشتم به‌ خزمه‌ت، له‌شم گران بوو، پێش‌م ناخۆش بوو له‌ خزمه‌ت‌دا دانیشم، هه‌تا خۆم نه‌شۆرم. پێغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ».^(۲) واته: "به‌راستی مرو‌فی ئیماندار پس ناییت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٠٣ / به ژماره: ٤١٥٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢١٢٠ / به ژماره: ٢٧٦٩.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ١٠٩ / به ژماره: ٢٧٩، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٢٨٢ / به ژماره: ٣٧١.

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە ھەردوو سەھىجى بوخارى و موسلىمدا، لە (عائشە) دايكى ئيماندارانە ۋە (خۋاى لى رازى يىت)، كە ئافرەتتەك سەبارەت بە خوشۇردن لە سوورى مانگانە پىرسىارى لە پىغەمبەرى خوا كىرد (درودى خۋاى لەسەر يىت). ئەۋىش فەرمانى بى كىرد كە چۆن خۆى بشۋات و، پىشى فەرموۋ: «خُذِي فِرْصَةً مِنْ مِسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا». واتە: "پارچە قوماشىكى بۇنخۇش بىۋە، خۆتى بى پاك بىكەرەۋە". ئافرەتەكەش عەرزى كىرد: "چۆن خۆمى بى پاك بىكەرەۋە؟" پىغەمبەرىش فەرموۋ: "خۆتى بى پاك بىكەرەۋە". ئافرەتەكە ھەم عەرزى كىردەۋە: "چۆن؟" پىغەمبەرىش فەرموۋ: "(سُبْحَانَ اللَّهِ) خۆت پاك بىكەرەۋە، تەۋاۋ".

دايكە (عائشە) دەفەرموۋىت: مەنىش ئافرەتەكەم پاكىشا بۇلاى خۆم و، وتم: "شۈيىن شۈيىنەۋارى خۈيىنەكە بىكەرەۋە". واتە: (پارچە قوماشەكە بىخەرە ئەۋ جىگەى كە خۈيىنەكەى لىۋە ھاتۋە).^(۱)

مەنىش دەلىم: ئەمە دەقى يەكىك لە رېۋايەتەكانى ئىمامى بوخارىە و، رېۋايەتەكانى ترى و رېۋايەتەكانى ئىمامى موسلىمىش ھەر بە ھەمان مانان.

جا مەبەستى ئەم فەرمايشتە ئەۋەيە، كە با ئافرەتەكە تۈزىك بۇنى مىسك بىدات لە پارچە لۈكەيەك يان پارچە خورىەك، يان پارچە قوماشىك، يان شىتىكى لەۋ جۈرە، ئەۋجا بىخاتە ناۋ زىى خۈيەۋە، تا بۇنخۇشى بىكات و، بۇنە ناخۇشەكەى لاۋبات.

وتراۋىشە: مەبەست لەۋ كارە ئەۋەيە كە زوۋ مىندال بىگىرىت. ئەمەش بۇچۈۋىنىكى لاۋازەۋ، خواش لە ھەموۋ كەس زانا ترە.

(۱) بىروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۱۹ / بە ژمارە: ۳۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۶۰ / بە ژمارە: ۳۳۲.

بوشمان رپوایه ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَنَسٌ) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که خوشکه‌که‌ی (رُبَّیْع) - که پی ده‌وترا (أُمُّ حَارِثَةَ) - مروقیکی بریندار کردبوو، کیسه‌که‌یان هینایه خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت)، نه‌ویش فهرمووی: «الْقِصَاصَ الْقِصَاصَ». واته: "تۆله‌ی شهرعی له‌سر جیه‌جی بکه‌ن، تۆله‌ی شهرعی". دایکی (رُبَّیْع) یش عهرزی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، تۆله‌ی له‌فلانه‌ که‌س ده‌کریشه‌وه؟ سویند به‌خوا تۆله‌ی لی نا‌کریشه‌وه!" پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «سُبْحَانَ اللَّهِ! يَا أُمَّ الرُّبَّيْعِ، الْقِصَاصُ كِتَابُ اللَّهِ». ^(۱) واته: "ئه‌ی (أُمُّ الرُّبَّيْعِ)، تۆله‌ی کردنه‌وه بریارو حوکی خواجه".

منیش ده‌لیم: ئه‌صلی هه‌دیسه‌که‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه. به‌لام ئه‌مه‌ی باسمان کرد ده‌قی رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمه‌و، نه‌ویش مه‌به‌سته‌که‌ی ئیمه‌یه‌ لی‌ره‌دا.

بوشمان رپوایه ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عُمَرَانُ) ی کوری (حُصَيْنٌ) سه‌وه (خوا له‌ هه‌ردوکیان رازی بیت)، له‌و هه‌دیسه‌ درێژه‌یدا، که‌ سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکی ئافه‌ته‌ دیل‌کراوه‌ که‌ هاتوه، که‌ له‌ ده‌ستی کافره‌کان به‌ریه‌وه، سواری حوشه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بوه‌و، نه‌زیشی کردوه، که‌ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ رزگاری بکات، ده‌بی‌ت ئه‌و حوشه‌ سه‌ربرپ‌یت! جا که‌ چیرۆکه‌که‌یان بو پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) باس کرد، نه‌ویش فهرمووی: «سُبْحَانَ اللَّهِ! بِنَسِّ مَا جَزَّئَهَا». ^(۲) واته: "به‌راستی ئه‌و ئافه‌ته‌ پاداشتیکی خرابی حوشه‌که‌ی داوه‌ته‌وه".

بوشمان رپوایه ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِيٌّ) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، له‌ هه‌دیسی داوای مۆله‌ت کردنه‌که‌دا،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۰۲ / به‌ ژماره: ۱۶۷۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۶۲ / به‌ ژماره: ۱۶۴۱.

که ئەو بە ئیمامی (عُمَر)ی فەرموو (خوای لێ ڕازی بیت): {سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: «الْإِسْتِذَانُ ثَلَاثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ».....} جا له کۆتایی هەدیسە کە دا هاتو: "ئە ی کوری (خَطَّاب)، مەبە بە سزاو ئازار بۆ هاوێلانی پێغه مەبر (درودی خوای لە سەر بیت)". ئیمامی (عُمَر)یش فەرمووی: "(سُبْحَانَ اللَّهِ)، مەسەلە کە هەر ئەو هەندەیه کە من شتیکم بیست و، هەزم کرد لێ دنیایم".^(۱)

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، لەو هەدیسە درێژەی هاوێلی خوشەوێست (عَبْدُ اللَّهِ)ی کوری (سَلَام) دا، کاتیک پێی وترا: "تۆ بە هەشتیت". ئەویش فەرمووی: "(سُبْحَانَ اللَّهِ)، ناییت کە سێک شتیک بلیت و، ئاگای لێ نەبیت". ئێز تەواوی هەدیسە کە ی باس کرد.^(۲)

باسی فەرمان کردن بە چاکەو، نەهی کردن ئە خراپە

ئەم باسە گەڕنگترین باسە، یان یە کێکە لە گەڕنگترین باسەکان. لەبەر زۆری ئەو دەقانهی کە لە بارهیهوه هاتون، چونکە پێگهیهکی گەڕنگی ههیهو، زۆریش جێگه ی بایهخه و، زۆر پێکێش له خه لکی تێیدا که مته ر خه من.

لێره شدا ناتوانریت هه رچی له و باره وه هاتبیت باس بکړیت. به لام ئیمه هه چکام له بابته گه رنگه کانی فەرماو ش ناکه ین.

زانایانیش لهم باره وه چه نندین کتیبیان لێره و له وی داناهو، منیش له سه ره تای شه رچی سه حیحی موسلیماً به شیکیم کۆکردۆته وه و، تێیدا هۆشداریم داوه له سه ر ئەو بابته گه رنگانه ی، که کەس له زانین و ئاگا لیوونیان بێ نیاز نه.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۶۹ / به ژماره: ۲۱۵۴.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۷۲ / به ژماره: ۶۶۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۰.

/ به ژماره: ۲۴۸۴.

- خوی گهوره فەرموویەتی: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۴] واتە: {با هەمیشە لەناو ئێوەدا کۆمەڵێک هەبن خەڵکی بانگ بکەن بۆ سەر ڕێگەی راستو، فرمان بە چاکە بکەن، نەهی لە خراپە بکەن، جا هەر ئەوانە براوە و بەختەوەر دەبن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ [الأعراف: ۱۹۹] واتە: {کار و ڕەوشتی جوانی خەڵکی قبوڵ بکەو، فرمانیش بە چاکە بکە}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ [التوبة: ۷۱] واتە: {باوەردارانێ پیاوان و ئافەرەتان هەندیکیان دۆستی هەندیکیان، فرمان بە چاکە دەکەن، نەهی لە خراپە دەکەن}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ [المائدة: ۷۹] واتە: {ئەوانە عەدەتیان وابوو، کە یە کەریان لە خراپە و تاوان نەدەگیرایەو، نەهیان لە خراپە نەدەکرد}.

هەروەها گەڵێک ئایەتی تریش لەم بارەو هاتوون.

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە صحیحی موسلیمد، لە هاوێلی خۆشەویست (أبو سَعِيدٍ) (خُدَی) -سەو (خوی لێ ڕازی بیت)، کە فەرموویەتی: لە پێغمەبەری خوام بیستو (دروودی خوی لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا، فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَلْيُسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ، فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ».^(۱) واتە: "هەر کەسێک لە ئێوە شتێکی خراپ و ناپەرەوای بینی، با بە دەست و هێزی خۆی بگۆڕێت. ئەگەر نەیتوانی، با بە قەس و بە زمانی بگۆڕێت، ئەگەر نەیتوانی، با بە دلی پێ ناخۆش بیت. کە ئەم بەدڵ پێناخۆشبوونە لاوازترین پلەی باوەرە."

(۱) ڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۹ / بە ژمارە: ۴۹.

بۆشمان رېوايهت كراوه له كتيبه كهي ئيمامي (ترمذي) دا، له هاوه لى خوشه ويست (خديفة) وه (خوای لى رازى بيت)، نهویش له پيغه مبهري خواوه (درودى خوای له سهر بيت)، كه فهرموويه تى: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَاباً مِنْهُ، ثُمَّ تَدْعُوهُ، فَلَا يُسْتَجَابَ لَكُمْ». واته: "سوئند بهو كه سهى گيانى منى به دهسته، فهرمان ده كهن به چاكه و، نههى ده كهن له خرايه، يان نزيكه خوای گه وره سزايه كتان لای خوويه وه بۆ ره وانه بكات، نهو جا لى بپارينه وه و، دوعا كه شتان گيرا نه بيت".

ئيمامي (ترمذي) فهرموويه تى: حه ديسيكي (حسن) ه. (۱)

بۆشمان رېوايهت كراوه له (سُنَن) ي ئيمامي (أَبُو دَاوُد) و (ترمذي) و (نسائي) و (ابن ماجه) دا، به چهند رشته يه كى (صحيح)، له ئيمامي (أَبُو بَكْر) ي (صديق) ه وه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: "خه لكينه، ئيوه نهه نايه ته ده خوينه وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ [المائدة: ۱۰۵] واته: {نهى نهو كه سانهى باوه رپتان به خواو پيغه مبهري هيناوه، ناگاتان له خووتان بيت، نه گهر ئيوه له سهر رپنگه ي راست بن، نهو كه سهى گومرا بوه زياتنان بى ناگه يه نيست}، منيش له پيغه مبهري خوام بيستوه (درودى خوای له سهر بيت)، كه فهرموويه تى: «إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ». (۲) واته: "به رپاستى نه گهر خه لكى كه سى سته مكار بينو، دهسته كانى نه گرن و رپنگه ي ستهم كردنى لى نه گرن، نزيكه خوای گه وره سزايه كى گشتگيران لای خوويه وه بۆ بنيريت".

(۱) بپروانه: سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۴۶۸ / به ژماره: ۲۱۶۹.

(۲) بپروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۵۲۵ / به ژماره: ۴۳۳۸، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۴۶۷ / به ژماره: ۲۱۶۸، وَسُنَنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۶ / ۳۳۸ / به ژماره: ۱۱۱۵۷، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۳۲۷ / به ژماره: ۴۰۰۵.

بوشمان رپوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و له غه پری نه وانیشدا، له هاوه لئی خو شه ویست (أَبُو سَعِيد) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ». واته: "گه وره ترین و باشترین جهاد و تیکوژشان بریتیه له کردنی قسه یه کی حق لای ده سه لاتدار یکی زورداری سته مکار".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

منیش ده لیم: حه دیسه کانی ئهم باسه له وه مه شهو ورتن که باس بکرتن.

ئهو ئایه ته پیرۆزه ش - که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ - لهو ئایه تانه یه، که زۆریک له نه زان و نه فامه کان پی هه لده خه له تین و، به شیوه یه کی جیاواز له مه به سته که ی خو ی لیکی ده ده نه وه. به لکو لیکنده وه ی راست بو مانا که ی ئهمه یه: (ئیه ئه گه ر ئه وه ی فهرمانتان پیکراوه بیکه ن، ئیتر گومرایی گومرایان زیانتان پی ناگه یه نیت). جا یه کیک لهو شتانه ی فهرمانیان پیکراوه، بریتیه له فرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه. ئایه ته که ش له پرووی مانا وه له م فهرمایشته ی خوای گه وره وه نزیکه، که فهرموویه تی: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ [الْمَائِدَة: ۹۹، وَالشُّور: ۵۴، وَالْعَنْكَبُوت: ۱۸] واته: {پیغه مبه ر ته نها ناگادار کردنه وه و پیراگه یاندنی له سه ره}.

بشزانه که فرمان کردن به چاکه و، نه هی کردن له خراپه چه ند مه رج و شیوازیکی زانراوی خو ی هه یه، که ئیره جینگه ی ئه وه نیه، به دریزی باسیان بکه ین. باشترین و جوانترین جینگه ش بریتیه له کتیبی (إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّين). منیش ئه وه ی گرنگ و سه ره کیه له شه رحی سه حیحه موسلیمدا به پروونی باسم کردوه. ته و فقیش ته نها به ده سته ی خوایه.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۵۲۷ / به ژماره: ۴۳۴۴، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۷۴۱ / به ژماره: ۲۱۷۴.

((کتییی پاراستتی زمان))

- خوی گهوره فهرموویه تی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته: {ئاده میزاد هەر قسه یه ک بکات، فریشته یه کی چاودیری له لادایه، قسه که ی تو مار ده کات}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ﴾ [الفجر: ۱۴] واته: {به راستی په روه ردگاری تو چاودیریان ده کات و له که میندایه بویان}.

له باسه کانی پيشوودا ئه وهنده ی خوی گهوره بوی ئاسان کردم، باسی زیکره سونه ته کان و هاووینه کانیام کرد. لی ره شدا ده مه ویت ئه و وته و له فزانه بخمه پالیان، که ناپه سه ند یان حه رامن. تاوه کو کتیه که گشتگیر بیت بو حوکه کانی هه موو جو ره وته و له فزیلک.

جا لی ره دا ته نها ئه و وته و له فزه سه ره کی و گرنگانه باس ده که م، که هه موو که سیک دیندار پیوستی به زانین و ناگا لی بوونیان هه یه. ههروه ها ئه وانه ی باسیان ده که م زۆر به یان زانراون. بویه بو زۆریکیان به لگه کانیان ناهیتم. ته و فیکیش ته نها به دهستی خواجه.

باسیک: {پاراستنی زمان له قسه، مه گهر قسه ی خه یر}

بزانه که هه موو (مُکَلَّف) یلک بوی هه یه زمانی خوی پارێزیت له هه موو قسه یه ک، مه گهر قسه یه ک که به رژه وهندی تیدا بیت. هه ر کاتیکیش کردن و نه کردنی قسه یه ک یه کسان بوون له به رژه وهندیدا، ئه وه سونه ت وه هایه که نه کریت. چونکه ره نگه هه ندیک جار قسه ی حه لال سه ربکیشیت بو حه رام یان ناپه سه ند. به لکو ئه مه زۆره، یان عاده ت وایه که زۆر جار هه ر وا ده بیت. هه یج شتیکیش هاوتای سه لامه تی و دوور له کیشه یی نه.

بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ رازی بێت)، ئەویش لە پیغمبەری خواوە (درودی خوای لەسەر بێت)، که فەرموویەتی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكُلْ خَيْرًا، أَوْ لِيَصُومْ»^(۱) واتە: "ئەو کەسە ی باوەری بەخوا و بە رۆژی دوایی هەیە، با قسە ی چاک بکات، یان بێدەنگ بێت".

منیش دەڵێم: ئەم حەدیسە ی که ئیمامی بوخاری و موسلیم هاو دەنگن لەسەر (صَحِيح) یە کە ی، دەقیکی راشکاوە لەسەر ئەو ی که نایێت مەو فێ ئیماندار قسە بکات، مەگەر قسە کە ی خەیر بێت. ئەویش ئەو یە که بەرژەوێندیە کێ ناشکرای تێدا بێت. جا هەر کاتیکیش گومانی هەبوو که بەرژەوێندی تێدا یە، ئێر با قسە نە کات.

ئیمامی (شَافِعِي) (رەحمەتی خوای لێت) فەرموویەتی: ئەگەر کەسێک ویستی قسە بکات، با بەر لە کردنە کە ی بیری لێ بکاتەو، ئەگەر بەرژەوێندی تێدا بوو، با بیکاتو، ئەگەر گومانیشی هەبوو، با نەیکات، هەتا دەردە کەوێت که بەرژەوێندی تێدا یە.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) وه (خوای لێ رازی بێت)، که فەرموویەتی: "عەرزی پیغمبەرم کرد: ئە ی پیغمبەری خوا، کام موسولمانە لە هەموو موسولمانان باشتره؟" ئەویش فەرمووی: «مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ»^(۲). واتە: "ئەو موسولمانە ی، که موسولمانان سەلامەت بن لە زبانی زمانو لە دەستی".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / بە ژماره: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ / بە ژماره: ۴۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۳ / بە ژماره: ۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۶ / بە ژماره: ۴۲.

بۆشمان رېوايەت كراوه له سه حىحى بوخارىدا، له هاوهلى خوشه ويست (سَهْل)ى كورى (سَعْد)هوه (خوای لى رازى بيت)، ئه ویش له پىغه مبهرى خواوه (درودى خوای له سر بيت)، كه فهرموويه تى: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ، أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ».^(۱) واته: "ئهو كه سهى زه مانه تى نيوان دوو شه ويلگه كهى (كه برىته له زمانى) و نيوان ههردوو رانيم بۆ بكات (كه برىته له داوینى)، منیش زه مانه تى به ههشتى بۆ ده كه م".

بۆشمان رېوايەت كراوه له ههردوو سه حىحى بوخارى و موسليدما، له هاوهلى خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى بيت)، كه گوئى لىوه پىغه مبهرى خوا (درودى خوای له سر بيت) فهرموويه تى: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ، مَا يَتَّبِعُ فِيهَا، يَزِلُّ بِهَا إِلَى النَّارِ أَوْ يُبْعَدُ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». واته: "به راستى جارى وا هديه به ندهيه كه قسه يه كه ده كات و، بىرى لى ناكاته وه لى وردنابىته وه كه چاكه يان خراپه، ئهو قسه يه به ناو ئاگرى دۆزه خدا ده بياته خواره وه، زياتر له پانتايى نيوان رۆژه لات و رۆژئاوا".

له رېوايه ته كهى ئىمامى بوخارىدا بهم جوړه هاتوه (أُبْعَدُ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ)، ئىتر باسى (مَغْرِب) نه كراوه.^(۲)

بۆشمان رېوايەت كراوه له سه حىحى بوخارىدا، له هاوهلى خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى بيت)، ئه ویش له پىغه مبهرى خواوه (درودى خوای له سر بيت)، كه فهرموويه تى: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا يُلْقِي لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا دَرَجَاتٍ. وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى، لَا يُلْقِي

(۱) بىروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۶ / به ژماره: ۶۱۰۹.

(۲) بىروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۷ / به ژماره: ۶۱۱۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۰.

/ به ژماره: ۲۹۸۸.

لَهَا بَلَاءٌ، يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ».^(۱) واته: "بهراستی بهنده قسهیه کی وها ده کات، که مایه ی ره زامه ندی خوای گه وره یه و، نه و نه ده ش دلی ناداتی، که چی خوای گه وره به هوی نه و قسه وه چند پله یه ک پله ی بهرز ده کاته وه. جاری واش هدی قسه یه کی وها ده کات، که مایه ی رق و تو وره یی و نار په زایی خوای گه وره یه و، نه و نه ده ش دلی ناداتی، که چی خوای گه وره به هوی نه و قسه وه فره ی ده داته ناو ناگری دوزه خه وه".

منیش ده لیم: له هه موو نسخه نه صلیه کانی صه حیجی بوخاریدا بهم جوړه هاتوه: (يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ)، واته: (دَرَجَاتِهِ)، یان ته قدیری فره مایشته که بهم جوړه یه: (يَرْفَعُهُ).

بوښمان ربوایه ت کراوه له (مُوطَأُ) ی نیمامی (مَالِك) و، له هه ردو و کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خوشه ویست (بِلال) ی کوری (حَارِث) ی (مُزَنِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فره موویه تی: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ، يَكْتُبُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ بِهَا رِضْوَانَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى، مَا كَانَ يَظُنُّ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ، يَكْتُبُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا سَخَطَهُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاهُ». واته: "بهراستی جاری وا هدی په یو نیک قسه یه کی وها ده کات، که مایه ی ره زامه ندی خوای گه وره یه و، گومانیشی وا نه بوه نه و قسه یه بگاته نه و ناسته باشی که پی گه یشته و، که چی خوای گه وره به هوی نه و قسه وه ره زامه ندی خوای بو ده نویست، تا نه و روژه ی پی ده گاته وه. جاری واش هدی قسه یه کی وها ده کات، که مایه ی رق و تو وره یی و نار په زایی خوای گه وره یه و، گومانیشی وا نه بوه نه و قسه یه بگاته نه و ناسته خراپه ی که پی گه یشته و، که چی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۷ / به ژماره: ۶۱۱۳.

خوای گه‌وره به‌هوی ئه‌و قسه‌وه توورپه‌یی و ناره‌زایی خو‌یی بو ده‌نوسیت، تا ئه‌و رۆژه‌ی پێ ده‌گاته‌وه.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۱)

بو‌شان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌ڵی خو‌شه‌ویست (سُفْيَان) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: "عه‌رزی پێغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، شتی‌کم پێ بفهرموو، تا ده‌ستی پتوه بگرم" ئه‌ویش فهرمووی: «قُلْ: "رَبِّيَ اللَّهُ" ثُمَّ اسْتَقِمَّ». واته: "بلی: په‌روه‌ردگارم خوايه‌و، ئه‌وجا له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ پێنه‌ره‌وه". منیش عه‌رزم کرد: "ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ترسناکترین شت بو من چیه؟" ئه‌ویش ده‌ستی گرت به‌ زمانی خو‌یه‌وه، ئه‌وجا فهرمووی: "ئهمه‌یه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. (۲)

بو‌شان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌ڵی خو‌شه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) وه (خوا له هه‌ردووکیان پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنَّ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى الْقَلْبُ الْقَاسِي» (۳). واته: "بێ له زیکری خوا قسه زۆر مه‌که‌ن. چونکه قسه‌ی زۆر کردن،

(۱) بروانه: مُوطَّأُ الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۹۸۵ / به ژماره: ۱۷۸۱، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۹ / به ژماره: ۲۳۱۹، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۲ / به ژماره: ۳۵۱۱.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۷ / به ژماره: ۲۴۱۰، وَسُنُّ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ / ۵۵۸ / به ژماره: ۵۴۹۴، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۴ / به ژماره: ۳۹۷۲.

(۳) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۷ / به ژماره: ۲۴۱۱. ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (غَرِيب) ه.

بی له زیگری خوا، ده بیته هوی په قبوونی دل دورترین که سیش له په حمتی خوا
بریته له خاوه نی دلی په ق و رهش".

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی
خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا
(دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ تَعَالَى شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ، وَشَرَّ مَا
بَيْنَ رِجْلَيْهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ». واته: "نه و که سدی خوای گه وره له شهر و خراپه ی نیوان
شهو یلگه کانی (واته: زمانی) و شهر ی نیوان رانه کانی (واته: داوینی) بیپاریزیت،
ده چیت به هه شته وه".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی
خوشه ویست (عُقْبَةُ) ی کورپی (عَامِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: عهرزی
پیغه مبهری خوام کرد: "نه ی پیغه مبهری خوا، رزگار بوون چیه؟" نه ویش فهرمووی:
«أَمْسِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَلَيْسَعَكَ بَيْتُكَ، وَأَبْكَ عَلَى خَطِيئَتِكَ». واته: "زمانی خوت
بگروه، له مالی خوتدا دانشه و مهیره دهره وهو، به په شیمانیه وه له سر تاوانه کانت
بگری".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۲)

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه لی
خوشه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِيّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری
خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ، فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ
كُلَّهَا تُكْفَرُ اللِّسَانَ، فَتَقُولُ: "اتَّقِ اللَّهَ فِينَا، فَإِنَّمَا نَحْنُ بِكَ، فَإِنِ اسْتَقَمْتَ، اسْتَقَمْنَا، وَإِنِ

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۶۰۶ / به ژماره: ۲۴۰۹.

(۲) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۶۰۵ / به ژماره: ۲۴۰۶.

اغْوَجَجْتَ، اغْوَجَجْنَا».^(۱) واته: "نه گهر ئادهمیزاد پوژی لیوویهوه، هه موو نه نداده کانی له شی به ملکه چی له زمانی ده پارتنه وهوه، بی ده لئین: (له خوا بترسه ده باره ی ئیمه، چونکه ئیمه به تووه به نندین. نه گهر تو پتک و راست بیت، ئیمه ش پتک و راست ده بین. نه گهر توش لارو خوارو خپچ بیت، ئیمه ش لارو خوارو خپچ ده بین)".

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (بَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له (أُمِّ حَبِيبَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی پازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ، لَا لَهُ، إِلَّا أَمْرًا بِمَعْرُوفٍ، وَنَهْيًا عَنْ مُنْكَرٍ، أَوْ ذِكْرًا لِلَّهِ تَعَالَى».^(۲) واته: "هه موو قسه یه کی ئادهمیزاد له دزی حسیب ده کریت، نه که له بهرژه وه نندی، مه گهر نه و قسه یه فهرمان کردن بیت به چاکه و، نه ی کردن بیت له خراپه، یان زیکری خوای گه وره بیت".

بوشمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (بَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خۆشه و یست (مُعَاذ) وه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: "عه رزی پیغه مبهری خوام کرد: نه ی پیغه مبهری خوا، کارو کرده وه یه کم پی بفهرموو، که بمخاته به هه شته وهوه، دووریشم بمخاته وه له ناگر". نه ویش فهرمووی: «لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَنْ يَسِرُّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ».^(۳) واته: "به راستی ده باره ی شتیکی زور گه وره پرسیارت کردو، ئاسانشه له سه ر نه و که سه ی خوای گه وره له سه ری ئاسان بکات: به ندایه تی بو خوا بکه و نه و به رسته و، هیچ شتی که مه که به هاوه لو شه ریک بوی و، نوێزه کان به جوانی و به پتک و پتی نه نجام بده و، مانگی ره مه زان به پوژوو

(۱) بره وانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۵ / به ژماره: ۲۴۰۷. شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْتَوُوط) له ته خریجی (أَذْكَار) دا فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) به.

(۲) بره وانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۰۸ / به ژماره: ۲۴۱۲، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ / به ژماره: ۳۹۷۴. شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْتَوُوط) فهرموویه تی: رسته که ی لاوازه.

بهو، حه جی مالی خوا بکه". ئهوجا پیغه مبهه ره فرمووی: «أَلَا أَذُكَّ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ». واته: "ئایا ریتموویت بکهه بۆلای چه نه ده رگایه کی چاکه؟: رۆزوو گرتن قه لغان و پارێزه ره له ئاگرو، خیر کردن و سه دهقه شه گوناوه تاوان ده کوژیتیه وه، وه کو چون ئاو ئاگر ده کوژیتیه وه، نوێژ کردنی پیاویش له ناو جهه رگای شه ودا". ئهوجا ئهه ئایه تانه ی خوینده وه: ﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنْ الْمَصَاحِعِ يُدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ١٦ - ١٧]. واته: {لاته نیشته کانیان له جیگه ی خهوتنه که بیان دوورده که ویتیه وه، واز له خهوتن ده هین و، له ترسی سزای دۆزه خو به ته مای خه لاتی به ههشت له پهروه ردا گاریان ده پارێته وه، لهو رزق و رۆزیه ی پیمان داو خه یرو سه دهقه ی لی ده کهن * هیچ که سیک نازانیت نهو که سانه چی خه یرو خه لاتیکیان له په نهانه وه بۆ دانراوه، لهو خیر و بیرانه ی که چاویانی پی گهش ده بیتیه وه، ئه مهش وه کو پاداشتیک بۆ نهو کرده وه باشانه ی له دنیا دا نه نجامیان داو}. ئهوجا پیغه مبهه ره فرمووی: «أَلَا أَخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟». واته: "ئایا خه بهرت پی بدهم، که سه ری هه موو جو ره خوا په رستی و دینداریه ک چیه و، کۆله که و چله پۆیه ی ستوونه که ی کامه یه؟" منیش عه رزم کرد: "به لی نه ی پیغه مبهه ری خوا، به فرموو". ئه ویش فرمووی: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ». واته: "سه ری هه موو کاریک بریتیه له ئیسلامه تی و، کۆله که ی ئاینیش بریتیه له نوێژ کردن و، چله پۆیه ی ستوونه که شی بریتیه له جههاد و تیکۆشان". ئهوجا فرمووی: «أَلَا أَخْبِرُكَ بِمِلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟». واته: "ئایا خه بهرت پی نه دهم، که شیرازه و مه بهستی سه ره کی هه موو ئه مانه کامه یه؟" منیش عه رزم کرد: "به لی نه ی پیغه مبهه ری خوا، به فرموو". ئه ویش زمانی خۆی گرت و، فرمووی: «كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا». واته: "ئاگات له مه بیت و، خۆتی لی پارێزه". منیش عه رزم کرد: "ئه ی پیغه مبهه ری خوا، بۆچی ئیمه له سه ره نهو قسانه ی ده یانکه ی لپیر سینه وه مان له گه لدا ده کریت و، سزا ده درین؟". ئه ویش فرمووی:

«تَكِلْكَ أُمُّكَ، وَهَلْ يَكْبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ». واته: "دایکت له دهستت بدات و رۆلەرۆت بۆ بکات، ئەه ی ئایا بێجگه له دروینهی زمانیان، چی تر ههیه ئەو خهڵکه به روودا بخاته ناو ناگری دۆزهخهوه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

منیش ده‌لێم: (ذُرُوءَة) و (ذُرُوءَة) واته: چله‌پۆیه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ رازی بێت)، ئەویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)، که فهرموویه‌تی: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ». ^(۲) واته: "یه کێک له نیشانه‌کانی جوانی و رێک‌وییکی موسالمانی‌تی که‌سیک، ئەوه‌یه که واز له‌و شته به‌ی‌نی‌ت، که په‌یوه‌ندی به ئەوه‌وه نیه".

حه‌دیسێکی (حَسَن) به.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِمُ) وه (خوای له‌خوای و باوکیشی رازی بێت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) فهرموویه‌تی: «مَنْ صَمَتَ نَجَا». ^(۳) واته: "ئەو که‌سه‌ی بێده‌نگ بێت و قسه نه‌کات به سه‌لامه‌تی رزگاری ده‌بێت".

(۱) بر‌وانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۱ / به ژماره: ۲۶۱۶.

(۲) بر‌وانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۵۸ / به ژماره: ۲۳۱۷، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ / به ژماره: ۳۹۷۶.

(۳) بر‌وانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۶۰ / به ژماره: ۲۵۰۱.

رشته‌کەى لاوازه. جا منیش تەنھا لەبەر ئەوە هێنام، کە بَلیم لاوازه. چونکە
هەدیسیکی مەشهوره.^(۱)

هەروەها زۆرێک هەدیسی سەحیحی تری وەکو ئەمانە لەمبارەو هاتوون.
ئەوانەش کە من باسم کردن بەسن بۆ کەسێک کە خوای گەورە تەووفیقی داویت.
لەمەولاش ئەگەر خوا بیهویت، لە باسی غەیبەتدا کۆمەڵیکی تر باس دەکەین.
تەووفیقیش تەنھا بەدەستی خوایه.

هەروەها زۆرێک فەرمايشيش له زانایانی (سَلَف) و لە غەیری ئەوانیشەو
سەبارەت بەم باسە هاتوون، جا لەبەرئەوێ ئەو هەدیسانەى پێشترمان هێنا، ئێتر
پێویست بە هێنانی ئەوان ناکات. بەلام هەندێک لە گەرنگەکانیان باس دەکەین،
لەوانە:

بێمان گەیشتووە کە جارێک (قُس) ی کورێ (سَاعِدَة) و (أَكْثَم) ی کورێ (صَيْفِي)
بەیهێک گەیشتن، یەکیکیان بەوی تریانی وت: "چەند عەبیت لە مەروفا بێنێوەتەوه؟"
ئەویش وتی: "زیاتر لەوێ کە بژمێردریت. بەلام ئەوێ کە ژماردوو مەهەشت
هەزار (۸۰۰۰) عەبیه. جا سێفەتیکیشم بێنێوە، ئەگەر تۆ بەکاری بهییت، هەموو
عەبیه‌کان دادەپۆشیت." ئەویش وتی: "ئەو سێفەتە کامەیه؟" وتی: "پاراستنی زمان".

بۆشمان پڕوایەت کراوە لە زاناو خواناسی پایەبەرز (فَضَّيْل) ی کورێ
(عِيَّاض) هەو (خوای لی‌رازی بیت)، کە فەرموویەتی: "هەر کەسێک قسەکانی خوێ بە

(۱) بەلام حافظى عیراقى فەرموویەتی: رشته‌ی هەدیسه‌کە لای ئیمامی (بُرْمِلَی) لاوازه، ئەگینا
لای ئیمامی (طَبْرَانِی) رشته‌یه‌کی (حَسَن) هەروەها ئیمامی (مُنْذَرِی) و شیخی عەسقەلانی
فەرموویانە: کەسەکانی رشته‌کەى متمانه‌دارن. پڕوانه: الْمُغْنِی عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَار / ۲ / ۷۶۵
/ به ژماره: ۲۸۱۱، وَالتَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْب / ۳ / ۳۴۳ / به ژماره: ۴۳۵۷، وَفَتْحُ الْبَارِي /
۱۱ / ۳۰۹. هەروەها پڕوانه: فَيْضُ الْقَدِير / ۶ / ۱۷۱.

به شَيْك له كرده وه كانی دابنیت، قسه كه م ده كات لهو شتانه دا كه په یوه نندیان به نه وه نه.".

ئیمامی (شَافِعِي) ش (رحمتهی خوی لَبِيت) به (رَبِيع) ی قوتابی خوی فهرموه: "ته ی (رَبِيع)، قسه لهو شته دا مه كه كه په یوه نندی به توره نه. چونكه نه گهر یه ك وشه بَلِيت، نهو وشه ده بیت به خاوه نی تو، تو نابیت به خاوه نی نهو".

بو شمان ریوایه ت کراوه له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) وه (خوی لی رازی بیت)، كه فهرموویه تی: "هیچ شَيْك نه له زمان شایسته تر بیت به سجن کردن".

كه سېكي تر فهرموویه تی: "زمان وه كو گیانله بهری درنده وه هایه، نه گهر باش نه بیه سیتته وه، په لامارت ده دات و هیرش ده كاته سهرت".

بو شمان ریوایه ت کراوه له زانای پایه بهرز شیخ (أَبُو الْقَاسِمِ) ی (قَشِيرِي) وه (رحمتهی خوی لَبِيت)، له (رِسَالَة) به ناوبانگه كه یدا، كه فهرموویه تی: "قسه نه كردن سه لامه تیه و، نه ویش نه صلّه و، بیده نگیوونیش له كاتی خویدا سیفه تی پیاوه گه وړه كانه، وه كو چوڼ قسه كردن له جینگه ی خویدا به ریزترین و گه وړه ترین سیفه ته كانه". پاشان فهرموویه تی: له زانای پایه بهرز (أَبُو عَلِيّ) ی (دَقَّاق) م بیستوه، كه ده یفه رموو: "نهو كه سه ی له بهرام بهر حق بیده نگ بیت شه یثانی لاله".

نه و جا فهرموویه تی: سه باره ت به وهش كه سو فیه خواپه رسته رساله كان بیده نگی و قسه نه كردن یان هه لېژار دوه، له بهر نه وه بوه كه زانیوانه قسه كردن چنده به لای پتویه و، سهره پای نه وه ی كه به شی نه فیشی پتویه و، به دهر خه ری نهو سیفه تانه شه كه هو كاری وه سف و ستایشنو، نار هزووی نه وه شی تیدایه كه كه سه كه ده یه ویت له نیو هاو وینه كانی خویدا جیاوازو تایه ت بیت، به وه ی كه قسه ی جوان ده زانیت. هه ووه ها چندن دین به لای تریش.

بۆيە بىدەنگى و قسە نە كردن يە كىكە لە سىفەتى سۆفیه خواناسە كانو،
يە كىكيشە لە پايە كانى پەيرەو كەيان، بۆ خۆبە كەم زانين و، پالفتە كردنى ئاكارو
رەوشتيان.

جا يە كىك لەو دپړە ھۆنراوانەى لەم بارەو ھۆندوو يانەتەو ە بریتىە لە:

أَحْفَظُ لِسَانَكَ أَيُّهَا الْإِنْسَانُ لَا يَلْدَغَنَّكَ، إِنَّهُ تُعْبَانُ
كَمْ فِي الْمَقَابِرِ مِنْ قَتِيلٍ لِسَانِهِ قَدْ كَانَ هَابَ لِقَاءَهُ الشُّجْعَانُ

واتە: زمانت بپاریزە ئەى مرۆڤ، با پتەو ە نەدات، چونکە ئەو مارە. زۆرىک
کوژراوى زمان لە گۆرستانە کاندان، کە کاتى خۆى ئازاو نەبەردە کان لەو ە
دەترسان بى بگەن و ږووبە ږووى ببنەو.^(۱)

زانای زمانزان (عبّاس)ى کوږى (فَرَج)ى (رِياشِي)ش (رەحمەتى خواى لىبىت)
فەرموویەتى:

لَعَمْرُكَ إِنَّ فِي ذَنْبِي لَشُغْلًا لِنَفْسِي عَنْ ذُنُوبِ بَنِي أُمِّيَّةَ
عَلَى رَبِّي حِسَابُهُمْ إِلَيْهِ تَنَاهَى عِلْمُ ذَلِكَ لَا إِلَهَ
وَلَيْسَ بِضَائِرِي مَا قَدْ أَتَوْهُ إِذَا مَا اللَّهُ أَصْلَحَ مَا لَدَيْهِ

واتە: سویند بە تەمەنى تۆ، لە تاوانە کانى خۆمدا ئەو ەندەم ەدیە، کە سەرقالم
بکەن و، نەمپەرژیتە سەر تاوانى ئومەدیە کان. حیسابى ئەوانیش لای خواى
پەرورەدگارمە، ئەو زانیاری لەبارەیانەو ەدیە، نەك من. ئەو ەى ئەوان دەیکەن
زیانیك لەمن نادات، ئەگەر خواى گەورە ەالتو دلى خۆم چاك بکات.

(۱) منیش دەلیم:

ئاگات لە زمانت بى ئەى مرۆڤى موسولمان نەو ەك پتەو ەدات، ئەو مارە لەبۆ گیان
زۆر کەس لە گۆرستاندا کوژراوى زمانىتى کەچى لە کاتى خۆیدا ئازایان لى دەترسان

باسی حەرامییتی غەییەت و فیتنەیی کردن (الْغِیَّةِ وَالنَّمِیمَةِ)

بزانه که ئەم دوو سیفەتە لە ناشیرینترینی سیفەتە ناشیرینەکانن و، لە ھەمووشیان زیاتر لەناو خەڵکیدا بلاون، بەجۆرێک که خەڵکانێکی کەم نەبێت، کەس لێیان سەلامەت و پارێزراو نیە. جا لەبەرئەوێ که خەڵکی بەگشتی پێویستیان بەو ھەدیە، که لەم دوو سیفەتە بترسێن و ھۆشداریان بدرێتی، بۆیە منیش بەم دوانە دەستم پێکرد:

غەییەت: ئەو ھەدیە که باسی کەسیک بکەیت بە شتێک، که ئەو پێی ناخۆشە. ئێتر ئەو شتە لە لاشەیدا بێت، یان لە ئاینەکە، یان لە دنیاوی کە، یان لە خودی خۆیدا، یان لە شیوازی پێکھاتەیی لاشەیدا، یان لە ڕەوشت و ھەلس و کەوتیدا، یان لە مالتو مولکیدا، یان لە مندالیکیدا، یان لە باوکیدا، یان لە ھاوسەرەکەیدا، یان لە خزمەتکارەکەیدا، یان لە بەندەو کەنیزەکەیدا، یان لە جامانیەکەیدا، یان لە کراسەکەیدا، یان لە ڕۆیشتن و ڕێ کردن و جوولەیدا، یان لە ڕوو خۆشی و بێشەرمی و ڕووگرزی و کرانەو کەیدا، یان لە ھەر شتێکی تردا، که پەيوەندی بەو کەسەو ھەبێت. ئێتر ئایا بە قسە باسی بکەیت، یان بە نووسین، یان بە ھێما، یان بە چاوت یان بە دەست یان بە سەرت ناماژە یۆ بکەیت، یان بە شتێکی لەو جۆرە.

بۆ نمونە لەبارەیی لاشەییەو ەبلیت: کوێرە، یان شەلە، یان چاوی کزو تەرە، یان کەچەلە، کورته، یان درێژە، یان ڕەشە، یان زەردۆلە.

لەبارەیی ئاینە کەشیەو ەبلیت: فاسقە، یان دزە، یان ناپاکە، یان ستەمکارە، یان بەچاوی سووک تەماشای نوێژ دەکات، یان لە بەرامبەر شتە پێسەکاندا کەمتەرخەمە، یان لە گەل باوکیدا چاکە کار نیە، یان زەکات نادات بەو کەسانەیی شایستەیی، یان خۆی لە غەییەت لاناڤات.

لەبارەیی دنیا کەشیەو ەبلیت: کەم ئەدەبە، یان بەچاوی سووک تەماشای خەڵکی دەکات، یان وا نابینیت کەس مافی لەسەری ھەبێت، یان زۆربلییە، یان زۆرخۆرە،

يان زۆرخەو، يان لەو كاتەدا دەخەوئەت، كە كاتى خەو نە، يان لە جىگەيە كدا
دادەنيشت، كە جىگەي ئەو نە.

لەبارەي باوكيشەو بلييت: باوكى فاسقە، يان هينديە، يان (بَبَطِي)، يان
(زَنَجِي)، يان پىنەجى، يان كوتالفرۆشە، يان مسگەرە، يان دارتاشە، يان ئاسنگەرە،
يان جۆلایە.

لەبارەي رەوشت و ئاكاريشەو بلييت: بەدرەوشتە، يان خۆبەزلزانە، يان
رپابازە، يان ھاروھاجە، يان توندو زبەرە، يان نەتوانكارە، يان دللى لاوازە، يان
ھەلەشەو ھەلپەكارە، يان رووگرزو مۆنە، يان بيشەرم و بىعارە، يان شتيكى لەو
جۆرە.

لەبارەي كراس و پۆشاكە كەشيەو بلييت: قۆلى دەلپە، يان لەخوارەو شۆرە،
يان پرت و پيسە، يان شتيكى لەو جۆرە.

ئىتر شتەكانى تريس ھەر بەم جۆرە قياس دەكرين و، رپساكەشى ئەوئەيە، كە
بەجۆرئەك باس بكرئەت، ئەو پى ناخۆش بئەت.

پيشەوای پاىبەرز (أَبُو حَامِد) ي (غَزَالِي) كۆدەنگى مۆسولمانانى ھىناو لەسەر
ئەوئەي، كە غەيەت: برىتە لەوئەي كە بەجۆرئەك باسى كەسيك بکەيت، ئەو پى
ناخۆش بئەت. لەمەولاش ئەو ھەديسە (صَحِيح) دەھينين، كە بەراشكاوى وا
دەفەر مويەت.

(نَمِيمَة) ش: برىتە لە گواستەوئەي قسە لە كەسيكەو بۆ كەسيكى تر، بە
مەبەستى تىكدانى نيوانيان.

جا ئەمە پىناسەي ھەردوو كيان بوو.

سه‌بارت به حوکمی شهرعیش له‌باره‌یانه‌وه، ئه‌وه به کۆده‌نگی موسولمانان هه‌ردووکیان هه‌رامن و، چه‌ندین به‌لگه‌ی ڤاشکاویش له‌سه‌ر هه‌رامیته‌که‌یان له‌قورئان و سونه‌ت و کۆده‌نگی ئومه‌تدا هاتوه.

- خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ [الْحُجُرَات: ۱۲] واته: {هه‌ندیکتان غه‌یه‌تی هه‌ندیکی تر تان مه‌که‌ن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ [الْهُمَزَة: ۱] واته: {له‌ناوچه‌ون و سزا بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی ده‌که‌ن و، بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش تانه‌و ته‌شه‌ر له‌خه‌لکی ده‌ده‌ن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ﴾ [الْقَلَم: ۱۱] واته: {ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی زۆر ده‌که‌ن و، فیتنه‌یی و دووزمانی ده‌که‌ن و، قسه‌ ده‌هێن و ده‌به‌ن}.

بۆشمان ڤیوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (حُذِيفَةُ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ»^(۱). واته: "که‌سی فیتنه‌و دووزمان ناچیته‌ به‌هه‌شته‌وه".

بۆشمان ڤیوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) هه‌وه (خوا له‌ هه‌ردووکیان را‌زی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، به‌لای دوو گۆڤدا تیبه‌ڤی و، فه‌رمووی: «إِنَّهُمَا يُعَذَّبَانِ، وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ». له‌ ڤیوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی بوخاریدا فه‌رموویه‌تی: «بَلَى، إِنَّهُ كَبِيرٌ،

(۱) ڤروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۰ / به‌ ژماره: ۵۷۰۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۱ / به‌ ژماره: ۱۰۵. له‌ سه‌حیحی بوخاریدا ده‌قی هه‌دیسه‌که‌ ته‌نها به‌م جوژه‌ هاتوه: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاتٍ). به‌لام له‌ سه‌حیحی موسلیمدا به‌ هه‌ردوو جوژه‌ که‌ هاتوه.

أَمَّا أَحَدُهُمَا، فَكَانَ يَمْشِي بِاللَّيْمَةِ، وَأَمَّا الْآخَرُ، فَكَانَ لَا يَسْتَرُّ مِنْ بَوْلِهِ».^(۱) واته: "بهراستی ئەم دوانه سزا دەدرێن، لەسەر کاریکیش سزا نادرین که خۆیان به گه‌وره‌یان دانابێت، یان لەسەر کاریک سزا نادرین که واز لیهێتانی ئەرکیکی گه‌وره‌و گران بووێت. بەلێ بهراستی ئەوهی لەسەری سزا دەدرێن تاوانیکی گه‌وره‌یه. چونکه یه‌کیکیان قسه‌ی ده‌هیناو ده‌بردو، فیتنه‌یی و دووزمانی ده‌کرد. ئەوی تریشیان خۆی له‌ میزو له‌ پاشمیز نه‌ده‌پاراست".

منیش ده‌لێم: زانایان فەرموویانه: (وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ) واته: کاریک که به‌لای خۆیان‌وه به‌گه‌وره‌یان نه‌زانیه‌وه. یان کاریک که واز لیهێتانی کاریکی گه‌وره‌نه‌بوه له‌سه‌ریان.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیم و له‌ (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ وَ تَرْمِذِي) وَ (نَسَائِي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فەرمووی: «ده‌زانن غه‌یبه‌ت چیه‌؟». هاوه‌لانی‌ش عه‌رزیان کرد: "خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ هه‌موو که‌س زاناترن". پیغه‌مبه‌ریش فەرمووی: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ». واته: "ئه‌وه‌یه که براکه‌ی خۆت به‌جۆریک باس بکه‌یت، ئەو پێی ناخۆش بێت". جا عه‌رزێ کرا: "ئه‌ی ئە‌گەر براکه‌م ئەو شته‌ی تێدا بوو که من وتم؟" ئەویش فەرمووی: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ، فَقَدْ بَهْتَهُ». واته: "ئه‌گەر ئە‌وه‌ی تو ده‌ی‌لێت له‌ براکه‌تدا هه‌بوو، ئەوه‌ غه‌یبه‌ت کردوه‌و، ئە‌گەر تێشیدا نه‌بوو، ئە‌وه‌ بوختانت بو‌ کردوه‌".

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۰ / به‌ ژماره: ۵۷۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۴۰ / به‌ ژماره: ۲۹۲.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیمد، لە هاوێلی خوشەویست (أَبُو بَكْرَةَ) وه (خوای لی بازی بیت)، که پێغه‌مبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت)، لە حەجی مالتاوییدا، لە وتاری رۆژی جه‌ژندا، لە (مَنِي) فەرمووی: «إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا. أَلَا هَلْ بَلَغْتُ؟»^(۲) واتە: "بەرەستی خوێن و مالتو شەرەفو ناموستان لەیەکتەر حەرەمە، وه‌کو چۆن ئەوانە لەم رۆژه‌داو لەم شارەدا حەرەمن. جا ئایا ئەوهی که لەسەر من بوو رامگەیاندا؟".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، لە (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانەوه (خوای لی بازی بیت)، که فەرموویەتی: عەرزی پێغه‌مبەری خوام کرد (دروودی خوای لەسەر بیت): "ئەوه‌نده‌ت بەس نیه که (صَفِيَّة) وه‌ها وه‌هایه؟" یه‌کیک له‌ راپیه‌کان فەرموویەتی: "مەبەستی ئەوه‌ بوە، که (صَفِيَّة) کورته‌بالا بوە". پێغه‌مبەری خواش فەرمووی: «لَقَدْ قُلْتُ كَلِمَةً، لَوْ مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ، لَمَزَجَتْهُ». واتە: "شتی‌کت گوت، ئەگەر تێکەل بە‌ ناوی دەریا بکری‌ت، بە‌جۆری‌ت تێکەلی دە‌بێت، که تامه‌که‌ی یان بۆنه‌که‌ی ده‌گۆرێت". دایکه (عَائِشَةَ) فەرمووی: "هه‌روه‌ها لاسکانی که‌سی‌کیشم بۆ کرد‌ه‌وه" پێغه‌مبەریش فەرمووی: «مَا أُحِبُّ أُنْثَى حَكِيَّتُ إِنْسَانًا، وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا». واتە: "پێم خوش نیه‌ لاسکانی که‌سی‌ک بکه‌مه‌وه‌، له‌ به‌رامبه‌ردا ئەوه‌نده‌ ئەوه‌نده‌م ده‌ست بکه‌وی‌ت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٠١ / به‌ ژماره: ٢٥٨٩، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ٢ / ٦٨٥ / به‌ ژماره: ٤٨٧٤، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ٤ / ٣٢٩ / به‌ ژماره: ١٩٣٤، وَسُنُنُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ٦ / ٤٦٧ / به‌ ژماره: ١١٥١٨.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٢ / ٦٢٠ / به‌ ژماره: ١٦٥٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٣٠٥ / به‌ ژماره: ١٦٧٩.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ى (صَحِيح) ە.^(۱)

منیش دەلىم: ئەم ھەدىسە يەككىكە لە گەورەترىن، يان ھەر گەورەترىنى ئەو
فەرمايشتانەيە، كە سەبارەت بە رېڭىرى لە غەبەت كەردن ھاتونو، منیش ھىچ
ھەدىسىك پىتازام، كە لە زەمى غەبەتدا بگاتە ئەم ئاستە. خەوای گەورەش
فەرموويەتى: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ [التخيم: ۳ - ۴] واتە:
{ئەوھى پىغەمبەرى خەوای دەیفەرموئەت لە ئارەزووى نەفسى خۆيەوھە نىھ. بەلكو
ئەوھى دەیفەرموئەت وەھىو لەلایەن خەوای بۆى نۆردراوھ}.

جا داوا لە خەوای بەخشنەدە دەكەين، كە لوتفمان لەگەلدە بکاتو، لە ھەموو
خەراپەو ناخۆشەك بمانپاریزەت.

بۆشمان رېوایەت كراوھ لە (سُئِن) ى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوھەلى
خۆشەويست (أَنَس) ەوھ (خەوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خەوای
(دروودى خەوای لەسەر بىت)، فەرموويەتى: «لَمَّا غَرَجَ بِي، مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِّنْ
نَّحَاسٍ، يَخْمِشُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: "مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟" قَالَ: هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحُومَ النَّاسِ، وَيَقْعُونَ فِيْ أَعْرَاضِهِمْ».^(۲) واتە: "كاتىك بۆ ئاسمانەكان
بەرز كرامەوھ، بەلای خەلكانىكدا تىپەرىم، نینۆكيان ھەبوو لە مس، دەم وچاوو
سىنگى خۆيان پى دەرووشاند! منیش پرسىم: (جوبرەئىل، ئەمانە كىن؟) ئەویش

(۱) بېروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / بە ژمارە: ۴۸۷۵، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۴ / ۶۶۰ / بە
ھەردوو ژمارە: ۲۵۰۲ و ۲۵۰۳.

(۲) بېروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / بە ژمارە: ۴۸۷۸. ئىمامى (أَبُو دَاوُد) ھىچى لەبارەى
ئەم ھەدىسەوھە نەفەرموھ. كەواتە بەلایەوھ پەسەندە. ھافىزى عىراقىش فەرموويەتى: ئىمامى
(أَبُو دَاوُد) ئەم ھەدىسەى بە (مُرْسَل) ى و بە (مُسْنَد) ىش رېوایەت كەردوھ، بەلام
(مُسْنَد) ەكەيان (صَحِيح) ترە. بېروانە: الْمُغْنِي عَنِ حَمْلِ الْأَسْفَار / ۲ / ۸۱۶ / بە ژمارە:
۲۹۹۶.

فهرمووی: نه‌مانه نه‌وانه‌ن که گۆشتی خه‌لکی ده‌خۆن و، غه‌یه‌تیان ده‌که‌ن و قسه‌ی خراپ ده‌که‌ن له‌باره‌ی ناموس و ئابروویانه‌وه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاره‌لی خۆشه‌ویست (سَعِيد) ی کورپی (زَيْد) وه (خوای لێ پازی بیت)، ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبِّاِ اسْتِطَالَهٗ فِي عِرْضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ».^(۱) واته: "به‌راستی خراپ‌ترین و قیزه‌و‌ن‌ترین جووری رپاو سوو بریتیه له زماندریژی و ده‌مخسته‌ناو ناموس و ئابرووی موسولمان به‌نا‌ره‌وا".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذِي) دا، له هاره‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت): «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَخُونُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، عِرْضُهُ، وَمَالُهُ، وَدَمُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا، بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْتَقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ». واته: "موسولمان ب‌رای موسولمانه، خیانه‌ت و ناپاکی له‌گه‌لدا ناکات و، درۆی له‌گه‌لدا ناکات و، پشت ناکاته هاوکاری و یارمه‌تیدانی. هه‌موو شتیکی موسولمان له‌سه‌ر موسولمان حه‌رامه: ناموس و مال و خوینی. ته‌قواو له‌خواترسی ئا لی‌ره‌دایه (مه‌به‌ستی ناو دله). نه‌وه‌نده‌ش به‌سه له خراپه و تاوان، که که‌سی‌ک به‌چاوی سوو که‌وه ته‌ماشای ب‌رایه‌کی موسولمانی خۆی ب‌کات".

(۱) ب‌روانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۵ / به ژماره: ۴۸۷۶. ئیمامی (مُنْذِرِي) و شیخی (هَيْثَمِي) فهرموویانه: ئیمامی (أَحْمَد) و ئیمامی (بُزَار) یش رپوایه‌تیان کردوه و، که‌سه‌کانی ر‌شته‌که‌ی ئیمامی (أَحْمَد) متمانه‌دارن. ب‌روانه: التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ / ۳ / ۲۳۰ / به ژماره: ۳۸۱۰، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۸ / ۱۵۰ / به ژماره: ۱۳۴۴۴.

نیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسکی (حَسَن)ه. (۱)

منیش دەلیم: بەراستی ئەم حەدیسە زۆریك سوودی گەورەى تێدايە!!!
تەوفاقیش تەنها بەدەستی خوايە.

باسى ھەندىك بابەتى گرنگ، كە پەيوەنديان بە پېناسەى غەيبەتەو ھەيە

لە باسەكەى پېشوردا ئەو ھەمان وت، كە غەيبەت بریتە لە باسکردنى كەسێك
بەجۆریك كە ئەو پێى ناخۆش بێت. ئێر ئایا بە دەم باسى بكەیت، یان بە نوسین، یان
بە چاویان بە دەست یان بە سەرت ئاماژەى بۆ بكەیت.

رێسای كردنى غەيبەتیش ئەمەيە: ھەر شتێك بەھۆى ئەو ھەو ھەو نوقسانى
موسولمانێك بۆ كەسێك پێشان بدریت، ئەو ھەو ھەو ھەرامە. لەوانە: لاسایى
كردنەو ھەو بەو ھەو كە لارەلار یان لۆقەلۆق دەروات، یان بە ھەر شیوازیكى تر، كە
مەبەست پێى لاسایى كردنەو ھەو شیوازی كەسێك بێت و، بويسەرتیت بەو لاسایى
كردنەو ھەو كەم و كورتى ئەو كەسە پێشان بدریت. جا ھەموو ئەمانە ھەرامن، بەپێى
ناكۆكى لەنیوان زانایاندا.

یەكێكىش لەوانە ئەو ھەو كە دانەرى كتیبێك لە كتیبەكەیدا باسى كەسێك
بكات و، بڵێت: "فلانە كەس وای وت" مەبەستیشى عەیدار كردن و بەناقولاى
باسکردنى بێت، كە ئەو ھەو ھەرامە.

(۱) بڕوانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۲۵ / بە ژمارە: ۱۹۲۷. دەقى ئەم حەدیسە بە ھەندىك
پاش و پێشەو ھەو لای نیمامى موسلىمیش ھاتو ھ. بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۱۹۸۶ / بە
ژمارە: ۲۵۶۴.

خۆ ئەگەر مەبەستی ئەو بوو ڤوونی بکاتەو کە بۆچوونە کە ی هەلەیه، تا کەس شوینی نە کەوێت. یان بۆچوونە کە ی لاوازه لەرپووی زانستیەو، تا کەس پێی هەلە خەلە تێت و، پێی وەرە گرێت، ئەو غەیبەت نیە. بەلکۆ دلسۆزیه و پێوستەو، پاداشتی شی لەسەری دەدرێتەو، ئەگەر مەبەستی ئەو بوو.

بەهەمان شیو ئەگەر دانەری کتێبک، یان کەسیکی تر وتی: خەلکانیک یان کۆمەلێک وایان وتوو، بۆچوونە کەشیان هەلەیه، یان نەزانیە، یان بیتاگیە، یان شتیکی لەو جۆرەیه، ئەو هەش هەر غەیبەت نیە. بەلکۆ غەیبەت بریتیه لە باسکردنی کەسیک یان کۆمەلە کەسیکی دیاریکراو.

هەر وەها جۆریکی تر لە غەیبەتە حەرەمەکان ئەو یە کە تۆ بلیت: کەسیک یان یەکیک لە شەرەزانان، یان یەکیک لەوانە ی کە خۆی بە زانا دادەنێت، یان یەکیک لە موفتیه کان، یان یەکیک لەوانە ی بە پیاوچاک دادەنرێت، یان خۆی بە خۆپاریزو دنیانەویست پیشان دەدات، یان یەکیک لەو کەسانە ی ئەمڕۆ سەردانی کردین، یان یەکیک لەوانە ی ئەمڕۆ بینیمان فلانە کاری ئەنجامدا، یان شتیکی لەو جۆرە، ئەگەر کەسی ڤوتیکراوی قسەلە گەلداکراو لە قسە کە تیگات.

بە هەمان شیو غەیبەتی ئەو کەسانە ی کە خۆیان بە زاناو خۆیندەوارو خواناس پیشان دەدەن. ئەوانیش جاری وا هەیه بە جۆریکی ناراشکاوانە غەیبەت دەکەن، کە خەلکی لێی تێدەگەن، هەر وەکو چۆن لە غەیبەتی راشکاو تێدەگەن. وەکو ئەو ی کە بوتریت بە یەکیک لەوانە: "ئەو فلانە کەس چۆنە؟" ئەویش بلیت: "خوا ئیصلاحان بکات"، یان "خوا لیمان خوش بییت"، یان "خوا ئیصلاحي بکات"، یان "داوا لەخوا دەکەین ساغو سەلامەتمان بکات"، یان "سوپاسو ستایشی ئەو خوا یە دەکەین، کە تاقی نەکردوینەتەو بە چوونە لای سەمەکاران"، یان "پەنا بەخوا دەگرین لە خراپە"، یان "خوا لە کەمشەرمی بمانپاریتریت"، یان "خوا تەوبەمان لێ

وهر گریټ"، یان هدر شتیکی تری هاو شیوه، که نو قسانی و کهم و کورتی که سه که ی لیوه وهر بگریټ. هه موو ئه مانه غه ییه تی هه رامن.

به هه مان شیوه ئه گهر بلیټ: "فلانه که سیش هدر گیرۆده یه به وه ی که ئیمه ی پی گیرۆده ی"، یان "چاره یه کی نیه له و کاره دا، چونکه هه موومان هدر ده یکه ی".

جا ئه مانه نمونه بوون. ئه گینا وه کو باسمان کرد، رپسای غه ییه ت کردن ئه وه یه، که تو به که سی روتیکراوی به رامبه رت بگه یه نیت، که فلانه که س نو قسانی و کهم و کورتی هه یه.

هه موو ئه مانه ش له و هه دیسه وه وهر ده گیرین، که له باسه که ی پیشتر دا له صه حیجی موسلیم و له غه یری ئه ویشدا هیتامان سه باره ت به پیتاسه ی غه ییه ت کردن. خواش له هه موو که س زانا تره.

باسیک: {غه ییه ت کردن و گوئی ئی گرتیشی هه رامه }

بزانه که غه ییه ت وه کو له سه ر ئه و که سه هه رامه، که ده یکات، به هه مان شیوه له سه ر ئه و که سه ش هه رامه که گوئی لئی ده ییت و به لئی بو ده کات. بویه ئه و که سه ی گوئی له که سیکی تره، وا خه ریکه ده ست به غه ییه تی هه رام ده کات، پیویسته له سه ری نه می ئی بکات، ئه گهر ترسی زیانیکی ئاشکرای نه بوو. خو ئه گهر ترسی هه بوو، ئه و ده ییت به دل پی رازی نه ییت و، ئه گهر توانیشی با کۆره که به جی به یلټ. خو ئه گهر توانی به زمان ئینکاری بکات، یان توانی به قسه یه کی تر غه ییه ته که بچریت، ئه وه ده ییت بیکات. جا ئه گهر وا نه کات، ئه و تاوانبار ده ییت.

ئه و جا ئه گهر به ده م وتی: بیده نگ به و، به دلش هزی لیوو به رده وام بیټ، ئه وه پیشه وای پایه رز (أبو حامد) ی (غزالی) فه رمویه تی: ئه وه به دوور ووی

داده‌نریت و، که‌سه‌که‌ش هەر به تاوانبار داده‌نریت، بۆیه پئویسته به دلش پئی ناخۆش بیت.

هەر کاتیکیش که‌سیک ناچار بوو لهو کۆره‌دا بمیته‌وه که غه‌یه‌تی تیدا ده‌کریت و، نه‌شی ده‌توانی ئینکاری بکات، یان ئینکاری ده‌کردو، لئی قبول نه‌ده‌کراو، به‌هیچ‌رێگه‌یه‌کیش نه‌یده‌توانی کۆره‌که به‌جیه‌یلێت، ئه‌وا حه‌رامه له‌سه‌ری که‌ گۆی له‌ غه‌یه‌ته‌که‌ بگریت. به‌لکو رێگه‌چاره‌ی ئه‌و ئه‌وه‌یه‌ که به‌ زمان و به‌ دلش، یان ته‌نها به‌ دل زیکری خوا بکات، یان خۆی به‌ شتیکی تره‌وه خه‌ریک بکات، تا گۆی له‌ غه‌یه‌ته‌که‌ نه‌بیت. ئێر ئه‌گه‌ر گۆیشی لییت هیچ زیانی نیه، به‌لام له‌م حاله‌ته‌دا نابیت خۆی گۆی بۆ بگریت. ئه‌گه‌ر دواى ئه‌وه‌ش توانی کۆره‌که به‌جیه‌یلێت و، ئه‌وان هەر له‌سه‌ر غه‌یه‌ته‌که‌ به‌رده‌وام بوون، ئه‌وا پئویسته له‌سه‌ری به‌جی به‌یلێت.

خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُضُّونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُضُّوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [النعام: ٦٨] واته: {ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ت بینى، که به‌ گالته‌و تانه‌و ته‌شه‌ره‌وه‌ پۆچوو‌بوونه‌ ناو ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌که‌ی ئیمه، تۆش پشتیان تی‌ بکه‌و، روویان لی‌ وه‌ر‌بچه‌رخینه، هه‌تا ده‌چنه‌ ناو باسو و باه‌تیکی تره‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر شه‌یتان ئه‌م نامۆزگاری و رێنموویسه‌ی له‌بیر‌بر‌دیه‌وه‌و، له‌ کۆری ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌سه‌دا دانیشیت، ئه‌وا که‌ بیرت هاته‌وه، ئێر له‌گه‌ل ئه‌و کۆمه‌له‌ سه‌م‌کاره‌دا دامه‌نیشه‌}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ خواناسی پایه‌به‌رز (إبراهيم)ی کوری (أدهم)‌ه‌وه (خوای لی‌‌پازی بیت)، که‌ ده‌عوه‌ت کراوه‌ بۆ خوانیک، ئه‌وه‌یش ته‌شریفی هێناوه. جا خه‌لکی کۆره‌که‌ باسی پیاویکیان کرد، که‌ نه‌هاته‌وه. وتیان: "پیاویکی ته‌مه‌لو لاشه‌ قورسه". شیخ (إبراهيم)یش فەرمووی: "من خۆم ئه‌مه‌م به‌خۆم کرد، وا هاتوم بۆ

جینگه‌یه‌ک، که غه‌یه‌تی خه‌لکی تیدا ده‌کریّت!"، ئیژ ته‌شریفی هاته ده‌ره‌وه‌و، تا سیّ
رۆژ نانی نه‌خوارد.

یه‌کی‌کیش له‌و هۆنراوانه‌ی له‌م باره‌وه و تراون بریتیه له‌:

وَسَمْعَكَ صُنْ عَنْ سَمَاعِ الْقَبِيحِ كَصَوْنِ اللِّسَانِ عَنِ النُّطْقِ بِهِ
فَأَنْتَكَ عِنْدَ سَمَاعِ الْقَبِيحِ شَرِيكَ لِقَائِلِهِ، فَأَنْتَبَهُ
واته: گویت له‌ بیستی قسه‌ی خراپ بپاریژه، وه‌کو چۆن زمانتی لی ده‌پاریژیت.
چونکه تۆ له‌ کاتی بیستی خراپه‌دا ده‌بیت به‌ هاوبه‌شی ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ خراپه‌که‌ی
کردوه، بۆیه ئاگات له‌خۆت بیت.^(۱)

مرۆفی موسولمان به‌چی غه‌یه‌ت له‌کۆلی خۆی بکاته‌وه؟

بزانه که‌ ئه‌م باسه‌ زۆری‌ک به‌لگه‌ی له‌ قورئان و سونه‌تدا له‌سه‌ر هاته‌وه. به‌لام من
ته‌نها ئاماژه به‌ هه‌ندیکیان ده‌که‌م. جا نه‌و که‌سه‌ی خوا موه‌فه‌قی کردی‌ت به‌و
به‌لگانه له‌ غه‌یه‌ت کردن ده‌گه‌رپته‌وه‌و، ئه‌وه‌ش که‌ خوا موه‌فه‌قی نه‌کردوه، به‌
خویندنه‌وه‌ی چهند به‌رگی‌کیش له‌ غه‌یه‌ت کردن ناگه‌رپته‌وه‌وه.

گرنگ‌ترین و سه‌ره‌کی‌ترین به‌لگه‌ی ئه‌م باسه‌ ئه‌وه‌یه که‌ ئه‌و ده‌قانه‌ی سه‌باره‌ت به‌
حه‌رامی غه‌یه‌ت کردن هێنا‌مان، مرۆفی موسولمان بیا‌نخاته‌ پێش چاوی خۆی‌و،
ئه‌وجا بیر له‌م دوو فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌ بکاته‌وه:

(۱) منیش ده‌لیم:

وه‌ک چۆن زمانتی لی به‌دوور ده‌گری
کابرای قسه‌که‌ر تاوان وه‌رده‌گری

گویت بپاریژه له‌ قسه‌ی خراپ
هۆشداربه که‌ تۆش ده‌یه‌ هاوبه‌شی

- ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ١٨] واته: {ئادهمیزاد هەر قسهیهك بكات، فریشتهیهکی چاودێرو ئاماده کراوی له لادایه بۆ نووسین و تومارکردنی نهو قسهیه}.
- ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ [الثور: ١٥] واته: {ئیهو نهو قسهیه به سووک و ئاسان دهزانن، به لām لای خوا زۆر گهوره و گرانه}.

ههروهها با بیر لهو هه دیسه (صَحِيح) ههش بکاتهوه، که ده فهرمویت: (به پراستی پیاو قسهیهك لهو قسانه ده کات، که مایه ی توپه بوونی خوای گه ورهیهو، که چی خوی گوئی پێ ناداتو، قسه کهش ده بیته هوی فیه دانی بۆ ناو ناگری جه هه نه م).

ههروهها با بیر لهو فهرمایشتانه ی تریش بکاتهوه، که پیشتر له (باسی پاراستی زمان) و، له (باسی غه ییه ت) دا هینامانن و، با له گه ل نه وه شدا ناگای له م قسانه ییت: (خوام له گه ل دایه)، (خوا ناگای لیمه)، (خوا ته ماشام ده کات).

له شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِيّ) شه وه هاتوه (به حهتی خوای لییت)، که پیاویك پێی وتوه: "تۆ غه ییه تم ده کهیت!" نه ویش فهرموویه تی: "ئه وه نه ده لای من به پێزو قه درگران نیت، تا بته که مه بریار به ده ست به سه ر چاکه کاغه وه".

بۆشان رپوایهت کراوه له زانای پایه بهرز (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (مُبَارَك) شه وه (به حهتی خوای لییت)، که فهرموویه تی: ئه گه ر غه ییه تی که سیك بکه م، ئه وا غه ییه تی باوک و دایکی خۆم ده که م، چونکه نه وان له هه موو که س له پیشترن بۆ چاکه کانم.

باسی نهو غه ییه تانه ی که حه لالن

بزانه که غه ییه ت ئه گه رچی حه رامه، به لām له هه ندیک حاله تدا - که به رژه وه ندی تێدایه - حه لاله.

ئەو ھەش كە رېڭگە بە كەردنى غەيىت دەدات بىر تىپە لە مەبەستىكى دروستى
شەرىعى، كە تەنھا بە غەيىت كەردنە كە ئادەمىزاد دەتوانىت پىتى بىگات. ئەو ھەش
يە كىكە لەم شەش ھۆكارە:

● يە كەم: سكالانى كەسى ستمەلىكراو. دروستە بۆ كەسى ستمەلىكراو سكالانى
ستەملىكرانى خۆى بىاتە لای فەرمانرەواو دادو ھەرو غەيرى ئەوانىش، لەو
كەسانەى كە دەسەلاتيان ھەيە، تا مافە كەى لە كەسە ستمەكارە كە بۆ
و ھەر گەرنەو. جا دە كرىت بلىت: "فلانە كەس ستمەى لى كەردوم"، يان "فلانە
شتى پىكرەم"، يان "فلانە شتى بىردم"، يان شتىكى لەو جۆرە.

● دو ھەم: داواى ھاو كارى لەسەر گۆرپىنى خراپەيەك، گەراندىنەو ھەى كەسە
خراپە كارە كە بۆ سەر رېڭگەى راست. جا دە كرىت بەو كەسە بوترىت، كە
رەنگە تواناى لا بردنى خراپە كەى ھەيىت: "فلانە كەس فلانە كار دەكات، تۆ
مەھىلەو رېڭگى لى بىكە"، يان شتىكى لەو جۆرەى پىتى بلىت، مەبەستىشى
تەنھا ئەو ھەىت كە خراپە كە لا بىرىت. خۆ ئە گەر مەبەستى ئەو ھەىت، ئەو ھە
جەرامە.

● سىيەم: داواى ھەر گەرنى فەتواى شەرىعى: بەو ھەى كە بە كەسى موفتى بوترىت:
"باو كەم يان برا كەم يان فلانە كەس ستمەىكى ئاواى لى كەردوم، ئاىا بۆى ھەيە
بىكات، يان نا؟ مەن چى رېڭگەيە كەم ھەيە بۆ رىزگار بوون لى، مافە كەى خۆشەم
دەست بىكەو ھەىت، ئەو ستمەشەم لە كۆل بىتەو ھەىت؟" يان پىرسىارىكى لەو جۆرەى
لى بىكات.

ھەرو ھە ئە گەر پىاويك بلىت: "ئە كەم ئاوام لە گەلدا دەكات"، يان ئىنىك
بلىت: "مىردە كەم ئاوام لە گەلدا دەكات"، يان شتىكى لەو جۆرە. كە ئەم جۆرە
گەلەيىانە لەبەر پىويستى دروستەن. بەلام باشتەر ھەيە كەسە كە بلىت: "ئەو تۆ چى
دەفەرمو ھەىت دەربارەى پىاويك، كە ئەو كارى بىت؟"، يان "چى دەفەرمو ھەىت
ئە گەر مىردىك يان ئىنىك ئاوا بىكات؟"، يان شتىكى لەو جۆرە، كە ھەم

مەبەستەكەى پىي دېتەدى، ھەم دەستىشانى كىردى كەسەكەشى تېدا نىيە، ئەگەرچى دەستىشانىشى بىكات ھەر دروستە. لەبەر ئەو ھەدىسەى (ھىندى ژنى (أبو سُفْيَان)، كە ئەگەر خىواى گەورە بىدوئىت، لەمەولا باسى دەكەين. ئەو غەرزى پىغەمبەرى خىواى كىردو (درودى خىواى لەسەر بىت): "ئەى پىغەمبەرى خىوا، بەراستى (أبو سُفْيَان) بىاوئىكى چىرووك و پەزىلە..... ھتە"، پىغەمبەرىش نەھى لى نە كىرد.

• چوارەم: ھۆشدارىدان بە موسولمانان و ئامۇزگارى كىردىيان سەبارەت بە خىراپەكەى دىارىكىراو. ئەوئىش بە چەند رېگەيەك دەبىت:

يە كىك لەوانە بىرىتە لە جەرح كىردى ئەو كەسانەى ھەدىس رىوايەت دەكەن، يان ئەو كەسانەى كە شايتە دەدەن، كە ئەمە بە كۆدەنگى موسولمانان كارىكى دروستە. بەلكو لەكاتى پىوئىستىدا واجبە.

يە كىكەش لەوانە ئەوئەيە كە كەسىك راپوئىت پى بىكات سەبارەت بە ژنو ژىخىواى، يان شەرىكايەتى، يان ئەمانەت لادانان، يان مامەلە لەگەلدا كىردن لەگەل كەسىكى تردا، ئەو پىوئىستە لەسەرت ئەوئەى دەيزانىت سەبارەت بەو كەسە وەكو دىسۆزى باسى بىكەيت. خۆ ئەگەر مەبەستەكە تەنھا بەوئەندە دەھاتەدى، كە تۆ بلىت: "بۆ ئەوئە نەشەت مامەلەى لەگەلدا بىكەيت"، يان "ژنو ژىخىواى لەگەلدا بىكەيت"، يان "وا مەكە"، يان شەكىكى لەو جۆرە، ئەوئە دروست نىيە لەوئە زىاتىر بلىت و، باسى خىراپەكانى بىكەيت. خۆ ئەگەر مەبەستەكە نەدەھاتەدى ھەتا بە راشكاوانە باسى خىراپەكانى نەكەيت، ئەوا قەيناكە بەراشكاوى باسىيان بىكە.

يە كىكەش لەوانە ئەوئەيە كە كەسىك بىنىت بەندەيەك دەسپىت و، بەندەكەش بە دز، يان بە زىناكەر، يان بە مەشروبخۆر، يان بە شەتى تر ناسراو، ئەو پىوئىستە ئەو شەتە بۆ كىرپارەكە رپوون بىكەتەو، ئەگەر پى نەدەزانى. ئەمەش تەنھا تايەت نىيە بەم ھالەتەو. بەلكو ھەر كەسىك زانى كالايەكى فروشراو غەبىپكى تىدايە، پىوئىستە لەسەرى بۆ كىرپارەكەى رپوون بىكاتەو، ئەگەر ئەو پى نەدەزانى.

یە کێکش لەوانە ئەوەیە کە کەسیکی زانستخواز ھاتوچۆی لای کەسیکی بیدعەکار یان فاسق بکات، زانستی ئی وەر بگرێت، تۆش ترسی ئەوەت ھەبێت کە زانستخوازە کە لەو ھاتوچۆیە زەرەرمەندە بێت، ئەوا پێویستە لەسەرت نامۆزگاری بکەیت، حالی مامۆستاکی بۆ روون بکەیتەو. جا بە مەرج گیراوە کە لەم کارەدا مەبەستی دڵسۆزی و نامۆزگاری بێت، کە ئەمە ھەندیک جار ھەڵە ی تێدا دەکرێت. جاری واش ھەیە ھەسادەت وا دەکات کەسە کە ئەو قسانە بکات، یان شەیتان لێ دەگۆرێت، وای پێشان دەدات کە نامۆزگاری و سۆزو بەزەییە. بۆیە دەبێت مەرووفی موسوڵمان زۆر بە وشکاری و زیرەکیەو مامەڵە لەگەڵ ئەم حالەتەدا بکات.

یە کێکش لەوانە ئەوەیە کە کەسیک سەرپەرشتیاریتێکی ھەبێت، بەپێی پێویست و وەکو خۆی جێبەجێ نەکات، ئێر ئایا بۆ ئەو سەرپەرشتیاریتێکی نەبێت، یان کەسیکی فاسقە، یان نەفام و بێئاگایە، یان کەسیکی لەو جۆرە. بۆیە پێویستە باسی ئەو بکریێت بۆ دەسەڵاتدار و فەرمانرەوای گشتی، تا ئەو کەسە لاببات، کەسیکی شیوا بکاتە سەرپەرشتیار، یان دەسەڵاتدارە کە ئاگادار بکاتەو لەوێ کە ئەو کەسە ئاوا، بۆ ئەوێ خۆی مامەڵە لەگەڵدا بکات، پێی ھەڵنەخەڵەتێت. ھەروەھا ھەوڵی ئەوەش بدات، کە دەسەڵاتدارە کە ھانی کەسە کە بدات لەسەر راست روێشتن، یان کەسیکی تر بخاتە شوێنی.

● پێنجەم: ئەوەیە کە کەسیکی وا بێت بە ئاشکرا تاوان بکات، یان بانگەشە بۆ بیدعەکە ی خۆی بکات. وەکو ئەو کەسە کە بە ئاشکرا مەشروب دەخواتەو، یان دەست دەگریێت بەسەر مائی خەڵکیدا، باج و سەرانیان بەناھەق ئی دەسیێت، یان خەریکی خراپە کاریە. بۆیە دروستە باسی ئەو کارە ی بکەیت، کە بە ئاشکرا خەریکیێتی، ھەرامیشە ھیچ عەیبێکی تری باس بکریێت، مەگەر بۆ باسکردنە کە ھۆکاریکی تر ھەبێت لەوانە ی باسمان کردن.

● شه‌شه‌م: ناساندن: ئە‌گەر كه‌سێك به‌نازناوێك ناسرابوو، وه‌كو: (أَعْمَش) و (أَعْرَج) و (أَصَمَّ) و (أَعْمَى) و (أَحُول) و (أَفْطَس) و نازناوه‌كانی تر، ئە‌وه دروسته به‌مه‌به‌ستی ناساندن به‌و نازناوه‌ بناسێنرێت و، هه‌رامیشه به‌مه‌به‌ستی كه‌م و كورتی لێ گرتن بۆی به‌كار به‌یئرێت. خو ئە‌گەر كرا به‌شتیكی تر بناسێنرێت، ئە‌وه باشتره‌.

جا ئە‌مه شه‌ش هۆكار له‌و هۆكارانه‌ بوون، كه‌ زانایان باسیان كردون و، دروسته به‌هۆیانه‌وه غه‌یبه‌ت بك‌ریت، به‌و شیوه‌ی كه‌ باس‌مان كرد.

له‌و زانایانه‌ش كه‌ باسی ئە‌م هۆكارانه‌یان كردوه: پێشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدٍ) (غَزَالِي) له‌ كتیپی (أَحْيَاء) داو، هه‌ندیك له‌ زانایانی ت‌ریش.

به‌لگه‌كانی دروستی ئە‌م جو‌ره غه‌یبه‌ت كردنانه‌ش له‌ هه‌دیه‌ (صَحِيح) به‌كاندا مه‌شه‌وورن، زۆربه‌ی ئە‌م هۆكارانه‌ش جیگه‌ی كۆده‌نگی زانایان، كه‌ دروسته به‌هۆیانه‌وه غه‌یبه‌ت بك‌ریت.

بۆمان ر‌یوایه‌ت كراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا، له‌ (عَائِشَةُ) ی دایكی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ رازی بیت)، كه‌ پیاوێك داوا‌ی مۆلّه‌تی كرد بۆ هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئە‌ویش فه‌رمووی: «أَلْذَنُّوا لَهُ، بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ».^(١) واته‌: "ر‌ینگه‌ی پێ‌ بده‌ن، به‌راستی كه‌سیكی خراپ‌ی عه‌شره‌ته‌كه‌ی خو‌یه‌تی".

ئیمامی بوخاری ئە‌م هه‌دیه‌ی كردوه به‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر دروستی غه‌یبه‌ت كردنی كه‌سی خراپه‌كارو، ئە‌و كه‌سه‌ی گومان له‌ دلی خه‌لكیدا دروست ده‌كات.

(١) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢٢٥٠ / به‌ ژماره‌: ٥٧٠٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٠٢ / به‌ ژماره‌: ٢٥٩١.

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فەرموویه‌تی: پێغه‌مبەری خوا
(دروودی خوای لەسەر بیت) شتیکی دابەش کرد. پیاویکیش له پشتیوانان وتی: "سوێند
به‌خوا، (مُحَمَّد) لهم دابەشکردنه‌دا مەبەستی رەزامه‌ندی خوا نه‌بوه!!!" منیش هاتم بۆ
خزمه‌تی پێغه‌مبەرو، خه‌به‌رم پێدا، ئه‌ویش رەنگی روخساری گۆراو، فەرمووی:
"رەحمه‌تی خوا له‌ حەزەرته‌ی (مُوسَى)، به‌راستی له‌مه‌ش زیاتر نازار دراو، ئه‌و هەر
صه‌بر و نارامی گرت".^(۱)

له‌ هەندێك له‌ رپوایه‌ته‌کاندا (لای ئیمامی موسلیم) هاتوه، که (ابْنُ مَسْعُود)
فەرموویه‌تی: وتم: "ئێز دوای ئه‌مه‌ قسه‌ به‌رز ناکه‌مه‌وه بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبەر".

منیش ده‌لێم: ئیمامی بوخاری ئه‌م حه‌دیسە کردوه به‌ بەلگه‌ له‌سەر ئه‌وه‌ی،
که‌ دروسته‌ که‌سێك خه‌به‌ر بدات به‌ براهیه‌کی خۆی، که‌ چی له‌باره‌یه‌وه‌ وتراوه‌.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌ صەحیحی بوخاریدا، له‌ (عَائِشَةُ) ی دایکی
ئیماندارانه‌وه‌ (خوای لی پازی بیت)، که‌ فەرموویه‌تی: پێغه‌مبەری خوا (دروودی خوای لەسەر
بیت) فەرموویه‌تی: «مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا».^(۲) واته‌: "وا نازانم
فلان و فیسار هیچ له‌باره‌ی ئاینه‌که‌ی ئێمه‌وه‌ بزانه‌".

زانای پایه‌به‌رز (لِیث) ی کورپی (سَعْد) - که‌ یه‌کیکه‌ له‌ راویه‌کان - فەرموویه‌تی:
ئهو دوو که‌سه‌ هەردووکیان دووروو بوون.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (زَیْد) ی کورپی (أَرْقَم) هوه (خوای لی پازی بیت)، که‌ فەرموویه‌تی: له‌

(۱) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۴۸ / به‌ ژماره‌: ۲۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۳۹ /
به‌ ژماره‌: ۱۰۶۲.

(۲) برۆانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۴ / به‌ ژماره‌: ۵۷۲۰.

سه‌فهری‌کدا له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ده‌رچو‌وین (درودی‌خو‌ای له‌سر‌بیت)،
 خه‌لکه‌که‌ش تووشی ناره‌حه‌تی بوونو، (عَبْدُالله) ی کوری (أَبی) یش وتی: "هیچ
 خه‌رج مه‌که‌ن بۆ نه‌وانه‌ی له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دان، تا له‌ ده‌وری نه‌مینو
 بلا‌وه‌ی لی بکه‌ن!!!". هه‌روه‌ها وتی: "ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه‌ بۆ شاری (مَدِیْنَة)،
 ده‌سه‌لات‌داره‌کاغان بیده‌سه‌لاته‌کان ده‌رده‌که‌ین!!!" جا منیش هاتم بۆ خزمه‌تی
 پیغه‌مبه‌رو، خه‌به‌رم پێ‌دا که‌ وای وتوه، ئه‌ویش ناردی به‌شوینی (عَبْدُالله) دا..... ئیتر
 ته‌واوی هه‌دیه‌که‌ی باس کرد. خو‌ای گه‌وره‌ش سوره‌تی (الْمُنَافِقُونَ) ی بۆ
 راستاندنی خه‌به‌ره‌که‌ی (زَیْد) دابه‌زاند: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ.....﴾^(۱).

هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسی (صَحِیح) دا هاتوه، که‌ (هَند) ی خێزانی (أَبُو سُفْیَان)،
 عه‌رز ی پیغه‌مبه‌ری خو‌ای کردوه (درودی‌خو‌ای له‌سر‌بیت): "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا،
 به‌راستی (أَبُو سُفْیَان) پیاویکی چرووک و ره‌زیله‌.....هتد".^(۲)

هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسی (صَحِیح) یشدا هاتوه، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی‌خو‌ای
 له‌سر‌بیت) به‌ (فَاطِمَة) ی که‌چی (قَیْس) ی فه‌رموه: (مُعَاوِیَة) پیاویکی گه‌داو نه‌داره‌و،
 (أَبُو الْجَهْم) یش گالۆک له‌سه‌ر شانی دانانیت (واته: زۆر له‌ ژن ده‌دات).^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِیحُ الْبُخَارِي / ۴ / ۱۸۶۰ / به‌ ژماره: ۴۶۲۰، وَصَحِیحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۱۴۰ /
 به‌ ژماره: ۲۷۷۲.

(۲) بڕوانه: صَحِیحُ الْبُخَارِي / ۲ / ۷۶۹ / به‌ ژماره: ۲۰۹۷، وَصَحِیحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۳۳۸ /
 به‌ ژماره: ۱۷۱۴.

(۳) بڕوانه: صَحِیحُ مُسْلِم / ۲ / ۱۱۱۴ / به‌ ژماره: ۱۴۸۰.

باسی فەرمان کردن بهو کهسهی که گوئی له غهییتهی مامۆستایهکی خۆی یان هاوڕێیهکی یان کهسیکی تر دهبیّت، که بهرپه‌رچی غهییتهکاره‌که بداته‌وه‌و قسه‌که‌ی پوچه‌ن بکاته‌وه

بزانه ئه‌و کهسه‌ی گوئی له غهییته‌ی موسوڵمانێک ده‌بیّت، پێویسته به‌رپه‌رچی بداته‌وه‌و، پێگری له غهییته‌کاره‌که بکات، خۆ ئه‌گه‌ر به قسه‌ وازی نه‌هێنا، ئه‌وا با به ده‌ست پێگری لێ بکات. خۆ ئه‌گه‌ر نه به ده‌ست و نه به زمانیش نه‌یتوانی، ئه‌وا با کۆره‌که به‌جی به‌یلت.

ئه‌وجا ئه‌گه‌ر غهییته‌ی مامۆستایه‌کی خۆی، یان کهسیکی تری بیست، له‌وانه‌ی که مافیکیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه، یان غهییته‌کاره‌که کهسیکی خاوه‌ن پایه‌و چاکه‌کار بوو، ئه‌وا ده‌بیّت زیاتر بایه‌خ به‌و هه‌لوێستانه‌ بدات، که باسمان کردن.

بۆمان رێوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو الدَّرْدَاء) هه‌وه (خوای لێ رازی بیّت)، ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت)، که فهرموویه‌تی: «مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ، رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». واته: "ئه‌و کهسه‌ی پارێزگاری له نامووس و ئابرووی براهه‌کی دینی خۆی بکات و، له‌سه‌ری بکاته‌وه، خوای گه‌وره‌ش له رۆژی قیامه‌تدا ئاگری دۆزه‌خ له ده‌م و چاوی دوورده‌خاته‌وه".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه‌تی: هه‌دیه‌سیکی (حَسَن) هه‌.

بۆشان رێوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌دیه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبَّان) وه - که وا مه‌شه‌ووره‌ عه‌ینه‌که‌ی مه‌کسوره، و تراویشه (مَضْمُون) هه - (خوای لێ رازی بیّت)، که هه‌دیه‌سیکی درێژی مه‌شه‌ووره، ئه‌و فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیّت) ته‌شریفی

(١) بره‌وه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ٤ / ٣٢٧ / به ژماره: ١٩٣١.

ههستا نوڤز بکات، وتیان: "(مَالِك) ی کورپی (دُخْشُم) ^(۱) له کوږیه؟" پیاوړیک وتی: "نهوه دوورپوه، خواو پیغه مبه ره که بی خوش ناویت!!" پیغه مبه ریش فهرمووی: «لا تَقُلْ ذَلِكَ! أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"، يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ؟» ^(۲) واته: "وا مه لئ! بۆ نازانیت که وتوویه تی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، مه به ستیشی ره زامه ندی خوا بوه؟".

بوښمان رپوایه ت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) هوه (ره حه تی خوی لیت)، که (عَائِد) ی کورپی (عَمْرُو) - که یه کیك بوه له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سر بیت) - چوه ته ژوور بولای (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کورپی (زِيَاد) و، پی فهرموه: "کورم، من له پیغه مبه ری خوام بیسته، که فهرموویه تی: «إِنَّ شَرَّ الرَّعَاءِ الْحُطَمَةُ» . واته: "خراپترینی دهسه لاتداران و چاودیران نه وانه که به هو ی زه حه ت و نار ه حه تی هوه ژیر دهسته کانیا تیکده شکین". بویه هه رگیز نه که یت که تو یه کیك بیت له وان. (عُبَيْدُ اللَّهِ) ش پی وت: "فهرموو دانیشه. تو یه کیکی لهو هاوه لانه ی پیغه مبه ر که وه کو که پهك وهان!!! (واته: له شاره زاو پایه به رزه کانیا نیت، به لکو له بیکه لکه کانیا نی، که وه کو سوس و که پهك وهان!!! په نا به خوا له بی نه ده بی لهو جوړه)". (عَائِد) یش فهرمووی: "بۆ نه وانش سوس و که په کیان هه بوه؟! به لکو سوس و که پهك ته نها له دوا ی نه وان و له غه یری نه واند ا هه یه". ^(۳)

بوښمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو صه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئ خوشه ویست (کَعْب) ی کورپی (مَالِك) هوه (خوی لی رازی بیت)، لهو حه دیسه

(۱) شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: نه م ناوه به (دُخْشُم) و (دُخْشِين) یش ده خو ینر یت هوه. بروانه: *الْإِصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ* / ۵ / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۶۴۰.

(۲) بروانه: *صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ* / ۱ / ۱۶۴ / به ژماره: ۴۱۵، و *صَحِيحُ مُسْلِمٍ* / ۱ / ۴۵۵ / به ژماره: ۳۳.

(۳) بروانه: *صَحِيحُ مُسْلِمٍ* / ۳ / ۱۴۶۱ / به ژماره: ۱۸۳۰.

دریژه‌یدا، که سه‌بارت به چیرۆکی ته‌وبه کردنه‌که‌ی هاتوه. ئەو فەرموویه‌تی: کاتێک پێغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت)، لەناو کۆمەڵیکدا دانیشیبوو لە (تَبُوكَ)، پرسیاری کردو فەرمووی: "(كَغَبِی كورپی (مَالِك) چی کرد؟" پیاوێکی هۆزی (بَنُو سَلَمَة) ش وتی: "ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا، عاباو کراسه‌که‌ی، ته‌ماشاکردنی ئە‌ملاولاکانیان نه‌یانهیشت بێت بۆ غه‌زا!!" (مه‌به‌ستی ئە‌وه‌ به‌وه، که که‌سیکی له‌خۆرازی به‌وه). هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاذِی كورپی (جَبَل) یش به‌کابرای فەرموو: "ئای که‌ قسه‌یه‌کی خراپت کرد!! ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا، سوێند به‌خوا، ئێمه‌ ته‌نها چاکه‌ له‌باره‌ی (كَغَبِی) به‌وه‌ ده‌زانین". ئێتر پێغه‌مبەری خواش بێده‌نگ بوو.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌ هه‌ردوو هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِرِی كورپی (عَبْدُ اللَّهِ) و (أَبُو طَلْحَة) وه‌ (خوایان لی‌ رازی بێت)، که‌ فەرموویانه‌: پێغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت) فەرموویه‌تی: «مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ، وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ، إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ، يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ. وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ، يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ، وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ، إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ، يُحِبُّ نُصْرَتَهُ».^(۲) واته‌: "هه‌ر که‌سیک به‌رگری و پشتیوانی له‌ موسوڵمانێک نه‌کات، له‌ جینگه‌یه‌ کدا که‌ ئابرووی ده‌شکێتریت، باسی شه‌ره‌فو نامووسی به‌ خراپه‌ ده‌کریت، خۆی گه‌وره‌ش له‌ جینگه‌یه‌ کدا ئە‌و سه‌رکزه‌ کات، که‌ پێی خۆشه‌ پشتیوانی لی‌ بکریت. هه‌ر که‌سیکیش به‌رگری و پشتیوانی له‌ موسوڵمانێک بکات، له‌ جینگه‌یه‌ کدا که‌ باسی شه‌ره‌فو نامووسی به‌ خراپه‌ ده‌کریت، ئابرووی ده‌شکێتریت، خۆی

(۱) برۆانه‌: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٠٣ / به‌ ژماره‌: ٤١٥٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢١٢٠ / به‌ ژماره‌: ٢٧٦٩.

(۲) برۆانه‌: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٦٨٧ / به‌ ژماره‌: ٤٨٨٤. شَيْخِي (هَيْثَمِي) فەرموویه‌تی: ئیمامی (طَبْرَانِي) هه‌دیه‌سه‌که‌ی (جَابِرِی) له‌ (الْمُعْجَمُ الْأَوْسَط) دا رپوایه‌ت کردوه‌و، ریشه‌که‌شی (حَسَن) ه‌. برۆانه‌: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ٧ / ٢٦٧ / به‌ ژماره‌: ١٢١٣٨.

گهورهش له جیگهیه کدا پشتیوانی لهو ده کات، که پتی خوشه پشتیوانی لی بکریت".

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشهویست (مُعَاذ) ی کورپی (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سهر بیت)، که فهرموویهتی: «مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ» و دهزانه فهرمووی: «بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ. وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ، يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ».^(۱) واته: "ئهو کهسهی حورمهت و نامووسی ئیماندارێک له غهیه تکارێکی دووروو پاریزیت، خوای گهوره له رۆژی قیامهتدا فریشتهیهک ده نیریت، تا گوشتی لاشه ی ئهو له ناگری دۆزهخ پاریزیت. ئهو کهسهش بوختیان بۆ موسولمانێک ده کات، مه بهستی عهیدار کردن و نابروو بردنی بیت، خوای گهوره له سهر پردی دۆزهخ رای ده گریت، ههتا له وهی و توهیهتی رزگاری ده بیت و له تاوانه که ی پاک ده کریته وه (ئیت به گهردننازاد کردنی له لایه ن موسولمانه که وه، یان به شه فاعهت و تکا بۆ کردنی، یان به سزادانی به ئهندهزه ی تاوانه که ی)".

باسی غهیهت کردن به دل

بزانه که ههروه کو چۆن قسه ی خراب کردن حه رامه، گومانی خراب بردنیش هه ر حه رامه. جا وه کو چۆن حه رامه باسی خراپه و که م و کورتی که سیک بکهیت بۆ

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۷ / به ژماره: ۴۸۸۳. حافظی عیراقی فهرموویهتی: رسته که ی لاوازه. بروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَار / ۱ / ۵۱۰ / به ژماره: ۱۹۶۴. به لام شیخ (غَامِر عَلِيّ يَاسِين) له ته خریجی حه دیسه کانی (أَذْكَار) دا فهرموویهتی: حه دیسه که به هۆی پالېشته وه ده بیت به حه دیسیکی (حَسَن).

که سیکي تر، ههروا حهرا مه له ناخو دهروني خوتدا بهو جوړه باسي بکهیت و،
گوماني خرابی پی بهیت.

خوای گه وړه فهرموویه تی: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ [الخُجَرَات: ۱۲] واته: {ئهی
ئهو که سانه ی باوه پتان به خوای گه وړه به پیغه مبه ره که ی هی تاوه، خوتان له
زوریک گومان به دوور بگرن}.

بو شمان رپوایه ت کراوه له ههردوو صه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی
خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای
له سر بیت) فهرموویه تی: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذِبُ الْحَدِيثِ».^(۱) واته: "خوتان
له گومانی خراب پاریزن. چونکه گومانی خراب درو ترین قسه و خه یالی نه فسی
مروقه".

ههروها زوریک حه دیسی تریش له م باره وه هاتون.

مه به ستیش له غه بیه ت کردن به دل نه وه به که دلت بریاری خراب به سر
که سیکي تر دا بدات.

سه بارت بهو خه یالات و خویندنه وه دهرونیانه ش که له دلدا جیگیر نابن و،
خاوه نه که یان له سهریان به رده وام ناییت، نه وه به یه کده نگي زانیان عه فویان لی
دراوه. چونکه خاوه نه که یان هیچ ویست و ناره زوویه کی نیه له دهروستبوونیانداو،
رپگه یه کیشی نیه بو خولیده رباز کردنیان.

هر نه م مانایه ش مه به سته به وه ی که له حه دیسی (صَحِيح) دا له پیغه مبه ری
خواوه هاتوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِمَائِي مَآ

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۳ / به ژماره: ۵۷۱۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۵
/ به ژماره: ۲۵۶۳.

له دلدّا حهرامه. بۆيه ههر كاتيك تۆ خه يالى غه ييه تان تاوانيكى تريت بۆ
دروست بوو، پيوسته لاييه ت و، پشتى تى بكهيت و، ته ئويلى واى بۆ بكهيت، كه
له رواله ته كهى لاي بدات.

پيشه واى پايه بهرز (أَبُو حَامِدٍ) (غَزَالِي) له كتيبي (إِحْيَاءُ) دا فهرموويه تى:
"ئه گهر گوماني خراب كهوته ناو دلته وه، ئه وه يه كيكه له وه سه سه كاني شه يتان،
كه بۆت ده هاو پۆرت. بۆيه پيوسته به درۆى بجه يته وه و باوه رى پى نه كهيت، چونكه
ئهو له هه موو فاسقه كان فاسقه وه، خواى گه وره ش فهرموويه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ
نَادِمِينَ﴾ [الْخُرُوجَات: ٦] واته: {ئهى ئهو كه سانهى باوه رتان به خواو به پيغه مبه ره كهى
هيئاوه، ئه گهر كه سيكى فاسق و تاوانبار هه والۆ زانياره كى بۆ هيئان، ئيه ليه
بكو لته وه و، له راستى و ناراستى دلنيابن، نه وه كو به نه زانين و بيتاگايى په لامارى
خه لكانيك بدهن و، بدهن به سه ريانداو، دواتریش له وهى كردووتانه په شيمان
بنه وه}. بۆيه ناييت باوه ر به شه يتان بكريت. خو ئه گهر قهرينه كه هه بوو له سه ر
ئه وهى كه گومانه خراپه كه نادروسته و، ده گونجيت پيچه وانه كهى راست بيت، ئه وا
ناييت گوماني خراب بریت."

"جا يه كيك له نيشانه كاني گوماني خراب بردن ئه وه يه كه دلت له گه ل
كه سه كه دا بگوريت و، وه كو جارن نه مييت، وات لييت هه زى پى نه كهيت و، پى
بيتافه ت بيت و، كه م موراعاتى بكهيت و رۆزى بگريت و، كه م خه فه تبار بيت بۆ
تاوان و خراپه كاني. چونكه شه يتان به كه مزين خه يال خراپه ي خه لكى له دلى
ئاده ميزاد نزيك ده كاته وه و، وا ده خاته دليه وه، كه: ئه وه نيشانهى زيره كى و ژيرى و
زوو تينگه يشتى تويه و، مروفي ئيمانداريش به نورى خوا ده روانيت، كه چى
له راستيشدا ئه وه كه سه ته نها له رووى له خو بايى بوون و وه سه سه ي شه يتانه وه قسه
ده كات. خو ئه گهر كه سيكى دادپه روهر خه به رى ئه وه شتهى پيدايت، ئه وا نه

حَدَّثَتْ بِهٖ اَنْفُسَهَا، مَا لَمْ تَتَكَلَّمْ بِهٖ اَوْ تَعْمَلْ»^(۱) واته: "خوای گه وره چاوپوښی کردوه له نومه ته که م له و قسه و خه یال له خراپانه ی که دیت به دلپاندا، به مەر جیک به دهم دهرینه برن، یان کاری پی نه کن".

زانایان فەرموویانه: مەبەستی ئه‌و خه‌یال‌اتانه‌یه که جیگیر نابن و نامیننه‌وه.

هه‌روه‌ها فەرموویانه: ئیتر ئایا ئه‌و خه‌یال‌اتانه غه‌یبه‌ت بن، یان کوفر بن، یان شتیکی تر بن. بۆیه ئه‌و که سه‌ی که تنه‌ها به خه‌یال کوفر دیت به خه‌یالیدا، بی نه‌وه‌ی خو‌ی به مەبەست ده‌ستی هه‌بیت له دروستبوونیدا، پاشان ده‌ست به‌جی وازی لی به‌ییت، نه‌وه کافر ناییت و، هه‌یچی له سه‌ر نه‌یه.

پیشتریش له (باسی وه‌سه‌سه) دا له حه‌دیس (صَحیح) دا هیتامان، که کۆمه‌لیک له هاوه‌لان عه‌رز ی پتغه‌مه‌ری خویان کردوه: "ئه‌ی پتغه‌مه‌ری خوا، که‌سی وامان تیدایه هه‌ست به بونی خه‌یالی وا ده‌کات له میشکی خۆیدا، که باسکردنی به شتیکی زۆر گه‌وره ده‌زانیت". ئه‌ویش فەرمووی: "ئه‌و به‌گه‌وره زانینه بریتیه له نیمانی پاک و بیگه‌رد"^(۲).

هه‌روه‌ها چەند حەدیسیکی تریشمان له‌و‌ی باس کردو، چەند حەدیسیکی تریش که هه‌مان مانایان هه‌یه.

جا هو‌ی عه‌فو لیدرانی ئه‌م جو‌ره خه‌یال‌اتانه‌ش نه‌وه‌یه، که ئاده‌میزاد ناتوانیت خویان لی به‌دوور بگیری. به‌لکو نه‌وه‌ی که له‌توانادا هه‌یه، ته‌نه‌ها بریتیه له‌ خو به‌دوور گرتن له به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ریان. هه‌ر بۆیه به‌رده‌وام بوون و چه‌سه‌پوونیان

(۱) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِي / ۶ / ۲۴۵۴ / به ژماره: ۶۲۸۷، وَصَحیحُ مُسْلِم / ۱ / ۱۱۶ / به ژماره: ۱۲۷.

(۲) بروانه: صَحیحُ مُسْلِم / ۱ / ۱۱۹ / به ژماره: ۱۳۲. منیش ده‌لیم: پیشتر نیمانی نه‌وه‌ی ئه‌م حه‌دیسە نه‌هیتاوه. جا سه‌یره به‌لامه‌وه، که فەرموویه‌تی پیشتر هیتاومانه!

له دلدّا حهرامه. بۆيه ههر كاتيك تۆ خه يالى غه ييه تان تاوانيكى تريت بۆ دروست بوو، پيوسته لاييه يت و، پشتى تى بكه يت و، ته ئويلى واى بۆ بكه يت، كه له رواله ته كه ي لاي بدات.

پيشه واى پايه بهرز (أَبُو حَامِدٍ) (غَزَالِي) له كتيبي (إِحْيَاء) دا فهرمويه تي: "ئه گهر گوماني خراپ كه وته ناو دلته وه، ئه وه يه كيكه له وه سه وه سه كاني شه يتان، كه بۆت ده هاو پريت. بۆيه پيوسته به درۆي بجه يته وه و باوه ري پى نه كه يت، چونكه ئه و له هه موو فاسقه كان فاسقه وه، خواى گه وره ش فهرمويه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الْخُجُرَات: ٦] واته: {ئهى ئه و كه سانه ي باوه رتان به خوا و به پيغه مبه ره كه ي هيتا وه، ئه گهر كه سيكي فاسق و تاوانبار هه والۆ زانياره كي بۆ هيتان، ئيره ليى بكۆلنه وه و، له راستى و ناراستى دلنيابن، نه وه كو به نه زانين و بيتاگايى په لامارى خه لكانيك بده ن و، بده ن به سه رياندا و، دواتريش له وه ي كرد و وتانه په شيمان ببه وه}. بۆيه نابيت باوه ر به شه يتان بكريت. خو ئه گهر قهرينه كه هه بوو له سه ر ئه وه ي كه گومانه خراپه كه نادروسته و، ده گونجيت پيچه وانه كه ي راست بيت، ئه و نابيت گوماني خراپ بریت."

"جا يه كيك له نيشانه كاني گوماني خراپ بردن ئه وه يه كه دلت له گه ل كه سه كه دا بگوريت و، وه كو جارن نه ميتيت، وات لييت هه زى پى نه كه يت و، پى بيتافه ت بيت و، كه م موراعاتى بكه يت و پريزى بگريت و، كه م خه فه تبار بيت بۆ تاوان و خراپه كاني. چونكه شه يتان به كه مزين خه يال خراپه ي خه لكى له دلى ئاده ميزاد نزيك ده كاته وه و، وا ده خاته دليه وه، كه: ئه وه نيشانه ي زيره كي و ژيري و زوو تيگه يشتى تويه و، مروفى ئيمانداريش به نوري خوا ده روانيت، كه چى له راستيشدا ئه و كه سه ته نها له رووى له خو بايى بوون و وه سه وه سه ي شه يتانه وه قسه ده كات. خو ئه گهر كه سيكي دادپه روهر خه به ري ئه و شته ي پيدايت، ئه و نه

باوه‌ری پی بکهو، نه به درۆشی بخه‌ره‌وه، تاوه‌کو گومانی خراب به هیچکامیان نه‌به‌یت".

"هەر کاتیکیش گومانیکى خراب ده‌باره‌ی موسولمانیک هات به خه‌یالتدا، هه‌ول بده زیاتر موراعاتی بکه‌یت و ڕیزی بگریت. چونکه ئه‌و کاره شه‌یتان تو‌ره ده‌کاتو، له‌کۆلتی ده‌کاته‌وه‌و، ئێر گومانی له‌و جو‌ره ناخاته دڵته‌وه، له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو ده‌ست بکه‌یت به‌ دو‌عای خه‌یر بۆ کردنی".

"هەر کاتیکیش به‌ به‌لگه‌یه‌کی حاشا هه‌لنه‌گر به‌ تیکه‌وتن و پێخزانی که‌سیکی موسولمانت زانی، ئه‌وا سه‌لامه‌تی له‌وه‌دایه که نه‌یسی بی‌ت لاتو، با شه‌یتانیش هه‌لت نه‌خه‌له‌تینیتو، بانگت بکات بۆ غه‌یه‌ت کردنی ئه‌و که‌سه. خو ئه‌گه‌ر ئامۆژگاریشت کرد، به‌و جو‌ره ئامۆژگاری مه‌که، که تو دڵ خو‌شیت به‌وه‌ی ئاگات له‌و تیکه‌وتن و نو‌قسانیه‌ی ئه‌و هه‌یه‌و، سه‌ره‌نجام ئه‌و ئه‌و به‌چاوی گه‌وره‌یه‌وه ته‌ماشای تو بکاتو، تۆش به‌چاوی بچووکیه‌وه ته‌ماشای ئه‌و بکه‌یت. به‌لکو هه‌ولێی ئه‌وه بده له‌و تاوانه‌ ڕزگاری بکه‌یتو، هه‌روه‌کو چۆن بۆ خو‌ت خه‌فه‌تبار ده‌بی‌ت، ئه‌گه‌ر نو‌قسانیه‌ک ڕووی تی کردیت، هه‌روا بۆ ئه‌ویش خه‌فه‌تبار ده‌بی‌تو، پێوستیشه‌ وازه‌ینانی که‌سه که له‌و نو‌قسانیه به‌بێ ئامۆژگاری تو، به‌لاته‌وه خو‌شه‌ویستر بی‌ت له‌ واز لێهێنانی به‌ ئامۆژگاری تو".

جا ئه‌مه فه‌رمایشته‌که‌ی ئیمامی (غزالی) بوو.

منیش ده‌لیم: پێشتر باسمان کرد، که ئه‌گه‌ر که‌سیک خه‌یالێ گومانی خراپیی بۆ دروست بوو، پێوسته‌ وازی لێ به‌ی‌نیت. ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی شه‌رعی وای نه‌ده‌خواست که بیر له‌و خه‌یاله بکاته‌وه. خو ئه‌گه‌ر به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی شه‌رعی وای ده‌خواست، ئه‌وا دروسته‌ بیر له‌ که‌موکورتیه‌کانی ئه‌و که‌سه بکریته‌وه‌و، شویندۆزیشیان بۆ بکری‌ت، وه‌کو له‌ جه‌رحی شایه‌ته‌کان و ڕاویه‌کان و غه‌یری ئه‌وانیشدا له‌ (باسی ئه‌و غه‌یه‌تانه‌ی که‌ هه‌لالتن) دا باسمان کرد.

باسی که فارهتی غه بیته کردن و تهوبه کردن لی

بزانه ئه و که سهی تاوانیکی ئه نجام داوه، پیوسته پهله بکات بۆ تهوبه کردن له و تاوانه.

جا تهوبه کردن له و کارانهی که مافی خوای گه وره ن، سی مهرجی ههیه: ده بیته که سه که دهم و ده ست واز له تاوانه که بهیته و، په شیمانیشت بیته له کردنی و، برپاریش بدات که هه رگیز نه گه ریته وه بۆی.

تهوبه ش له و شتانهی که مافی ئاده میزاده کانن ئه م سی مهرجه و، مهرجیکی تریشی ههیه، ئه ویش: گه راندنه وهی مافه کهیه بۆ خاوه نه کهی، یان داوای عه فو لی کردنی و، گه ردن ئازاد کردنی.

بۆیه پیوسته له سه ر که سی غه بیته کار به م چوار مهرجه تهوبه بکات. چونکه غه بیته کردن مافیکی ئاده میزاده و، پیوسته داوای گه ردن ئازادی له و که سه بکات، که غه بیتهی کرده.

جا ئایا ئه وه نده به سه که پی بلته: "غه بیته تیکم کردیت، گه ردنم ئازاد بکه"، یان ده بیته باسی غه بیته که شی بۆ بکات، که چی بو؟ ئه وه دوو بۆ چوونی هاوه لانی ئیمامی (شافعی) له باره وه هاوه (ره حه تی خویان لیته):

- یه که میان ئه وه یه که ده بیته باسی بکات و روونی بکاته وه. خو ئه گه ر به بی باسکردنیش کابرای غه بیته تکرار گه ردن ئازاد کرد، ئه وایته باسی بکات، وه کو چۆن ئه گه ر گه ردن ئازاد بکات له مالو مولکیکی نه ناسراودا.
- دوه میان ئه وه یه که به مهرج نه گیراوه باسی بکات. چونکه ئه م مه سه له له و مه سه لانه یه که چاوپۆشیان تیدا ده کریت. بۆیه به مهرج نه گیراوه کابرای

غەبەتکراو بزانیت چی وتو، به پینجه وانە ی مالئو مولکەو، که دەبیت
بزانیت چیه.

جا بۆچوونی یە که میان به هیز تره. چونکه ده گونجیت ئاده میزاد چاوپۆشی له
جۆره غەبەتک بکاتو، چاوپۆشی له جۆریکی تر نه کات.

ئەو جا ئە گەر کابرای غەبەتکراو مردبوو، یان غایب بوو، ئەوا ناگونجیت یان
ئەستەمه گەردننازادی لی وه رینگیریت. بەلام زانایان فەرموویانە: پێویستە داوای
لینخۆشبوونی بۆ بکاتو دوای زۆر بۆ بکاتو، خەیرو چاکەشی زۆر بۆ بکات.

ههرواها سونەتە که سه غەبەتکراوه که گەردنی که سه غەبەتکاره که نازاد
بکات، بەلام واجب نیە لە سه ری. چونکه ئەو گەردن نازاد کردنه کاری چاکەیهو،
وازهتانه له ماف. بۆیه کابرا سەرپشکه تیدا. بەلام زیاتر سونەت وه هایه که
گەردنی نازاد بکات، تاوه کو برا موسولمانه که ی خۆی له سه رهنجامی خراپی ئەو
تاوانه رزگار بکاتو، خۆشی پاداشتی گه و ره ی ده ست بکه ویت، وه کو
لینخۆشبوونی خواییو، خۆشه وستی خوای گه و ره.

خوای گه و ره فەرموویه تی: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۴] {ئەوانه ی رقی خویان ده خۆنه وهو، له خه لکی
ده بورن، خوای گه و ره ش چاکه کارانی خوش ده ویت}.

جا رینگه ی پاکبونه وه ی دلێ به لی بردن له که سه غەبەتکاره که ئەو یه، که
بیری خۆی بخاته وه، تازه ئەو کاره رویدا وه، هیچ رینگه یه کیش نیە بۆ لا بردنی.
بۆیه ناییت پاداشتی ئەم کاره له ده ستی خۆم ده رکهم، ده بیت برا موسولمانه که شم
رزگار نه کهم. چونکه خوای گه و ره فەرموویه تی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ
عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ [التؤزی: ۴۳] واته: {به راستی ئەو که سه ی ئارام ده گریتو، له

خه‌لکی ده‌بووریت، ئه‌و کاره‌ی ده‌یکات کاریکی هه‌ره گه‌وره‌و به‌نرخ و مه‌ردانه‌یه‌.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ [الاعراف: ۱۹۹] واته: {کارو ره‌وشتی جوانی خه‌لکی قبول بکه‌و، فه‌رمانیش به‌ چاکه بکه‌و، خۆت له نه‌فامان لاده‌و پشتیان تی بکه‌و}.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی تری هاووته‌ی ئه‌مانه گه‌لیک زۆرن.

له حه‌دیس (صَحِيح) یشدا هاتوه، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «وَاللّٰهُ فِيْ عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِيْ عَوْنِ اَخِيْهِ». ^(۱) واته: "خوای گه‌وره له پشتیوانی به‌نده‌دایه، تا ئه‌و له پشتیوانی برای ئاینی خۆیدا بیت".

ئیمامی (شَافِعِيّ)ش (ره‌حه‌تی خوای لَبِيت) فه‌رموویه‌تی: "ئه‌و که‌سه شه‌یتانه، که داوای رازیوونی لیده‌کریت و، رازی نابیت".

زانایانی پێشینه‌ش (وه‌ك له دیوانی ئیمامی شافعی‌دا هاتوه) له‌م هۆنراوه‌دا فه‌رمویانه:

قِيلَ لِيْ: قَدْ اَسَاءَ اِلَيْكَ فُلَانٌ وَمَقَامُ الْفَتَى عَلَى الدَّلِّ عَارٌ
قُلْتُ: قَدْ جَاءَنَا وَاَحْدَثَ عُدْرًا دِيَةُ الذُّبِّ عِنْدَنَا الْاَعْتَدَارُ

واته: پێم وترا: فلانه که‌س خراپه‌ی کردوه به‌رامبه‌رت و، مانه‌وه‌ی مرۆفیش له‌سه‌ر زه‌لیلی عه‌یه‌یه‌و ئابروو‌چوونه!! منیش وتم: ئه‌و هات بۆلامان و عوزرو پۆزشی هێتایه‌وه، تۆ‌له‌و خۆیتی تاوانیش لای ئێمه‌ بریتیه له عوزرو پۆزش هێتانه‌وه.

جا بۆچوونه‌ راسته‌که هه‌ر ئه‌مه‌یه که ئێمه‌ باسمان کرد، سه‌باره‌ت به‌ هاندان له‌سه‌ر گه‌ردن ئازاد کردن له‌ غه‌یبه‌ت کردن.

(۱) بره‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۷۴ / به‌ ژماره: ۲۶۹۹.

سه‌بارەت بەو هەش کە لە زانای پایەبەرز (سَعِيد) ی کورپی (مُسَيَّب) هەو هاتو، کە فەرموویەتی: "گەردنی ئەو کەسە ئازاد ناکەم، کە ستمی لێ کردوم". و هەو هەش کە لە زانای پایەبەرز (ابْنُ سَيْرِينَ) هەو هاتو، کە فەرموویەتی: "من لیم حەرام نەکردو، تا بۆی حەلāl بکەم. چونکە خوا غەیبەتی لەو کەسە حەرام کردو، بۆیە منیش هەرگیز ئەو شتە حەلāl ناکەم، کە خوای گەورە حەرامی کردو". ئەمە بۆچوونیکی لاوازه، یان هەڵەیه. چونکە ئەو کەسە ی گەردنی کابرا ئازاد دەکات، شتی حەرامی بۆ حەلāl ناکات. بەلکو دەست لە مافیکی خۆی هەڵدەگریت بەسەر کابراو. سەرەرای ئەو ی کە چەندین دەقی قورئان و سونەتیش هاتون سه‌بارەت بەو ی کە لیبردن و عەفو کردن و، دەست هەلگرتن لە مافی تایبەتی کاریکی سونەتە. یان دەبێت مانای فەرمايشته‌کە ی (ابْنُ سَيْرِينَ) بەم جووره بکریت: "من هەرگیز بە ره‌وای دانانیم کەس غەیبەتم بکات". کە ئەمەش مانایه‌کی راست و دروستە. چونکە ئەگەر کەسێک بلیت: "من ڕێگە دەدەم خەلکی غەیبەتم بکەن" بەمە غەیبەت کردنی ئەو کەسە حەلāl نابێت. بەلکو حەرامە و نابێت هیچ کەسێک غەیبەتی کەسێکی تر بکات.

سه‌بارەت بەو حەدیسەش، کە دەفەرمویت: «أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ كَ—(أَبِي ضَمُّصَمٍ) كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ، قَالَ: "إِنِّي تَصَدَّقْتُ بِعَرْضِي عَلَى النَّاسِ"». ماناکە ی ئەو یه: (من داوای ماف و تۆلە ی خۆم نە لە دنیا و نە لە دواڕۆژیشدا لەو کەسە ناکەم، کە ستمی لێ کردوم). کە ئەمەش سوودی خۆی هەیه سه‌بارەت بە دەست هەلگرتن و وازهێنان لەو مافە زه‌وتکراو ی کە بەر لە گەردن ئازاد کردنه‌کە هەبوه.

سه‌بارەت بەو مافانەش، کە دواتر پەیدا دەبن، ئەو ه پێوستان بە گەردن ئازاد کردنیکی تازه هەیه. تەو فیکیش تەنها بە دەستی خوایه.

باسی فیتنه‌یی کردن (النِّمَّة)

پیشتر باسی حهرامی فیتنه‌یی کردن و به‌لگه‌کانی و نه‌و هه‌ره‌شانه‌شان کرد که له‌سه‌ری هاتبوون. هه‌روه‌ها باسی نه‌و‌شان کرد که فیتنه‌یی مانای چیه. به‌لام باسه‌که به‌کورتی بوو. بۆیه ئیسته زیاتر روونی ده‌که‌ینه‌وه.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدٍ) (غَزَالِي) (ره‌جته‌ی خرای لَبِيت) فهرموویه‌تی: (نَمِيْمَة) به‌زۆری ته‌نها بۆ نه‌وه به‌کار ده‌هێرت که که‌سێک قسه‌ی که‌سێک بگوازێته‌وه بۆلای که‌سه قسه‌ له‌سه‌رکراوه‌که. وه‌کو نه‌وه‌ی بَلِيْت: "فلانه‌ که‌س له‌باره‌ی تۆوه‌ وای وت".

به‌لام (نَمِيْمَة) تايه‌ت نيه به‌وه‌وه. به‌لکو پێناسه‌که‌ی نه‌وه‌یه، که شَتِيک ئاشکرا بکړیت و، ئاشکراکردنه‌که‌شی ناپه‌سه‌ندو خراپ بِيْت، ئیتر ئایا که‌سه له‌یه نقلکراوه‌که، یان که‌سه بۆلا نقلکراوه‌که، یان که‌سێکی تر پتی ناخۆش بِيْت. هه‌روه‌ها گرنگ نيه که به‌ قسه‌ بِيْت، یان به‌ نوسین، یان به‌ هیما، یان به‌ ئاماژه، یان به‌ شتیکی له‌و جۆره. هه‌روه‌ها شته‌ گواستراوه‌که قسه‌ بِيْت، یان کرده‌وه، عه‌یه‌و نه‌نگی بِيْت، یان شتیکی تر.

بۆیه حه‌قیقه‌تی (نَمِيْمَة) بریتیه‌ له: ئاشکراکردن و بلاو‌کردنه‌وه‌ی نه‌ینی و، دادپێنی په‌رده‌ له‌سه‌ر نه‌و شتانه‌ی که ئاشکراکردنیا خراپ و ناپه‌سه‌نده.

ده‌بیت مروّفی موسوّلمان بیده‌نگ بِيْت سه‌باره‌ت به‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌ی ده‌یانینیت و، په‌یه‌ه‌ندیان به‌ خه‌لکيه‌وه هه‌یه، مه‌گه‌ر شتیکی وه‌ها بِيْت که گیرانه‌وه‌که‌ی سودی موسوّلمانیک، یان لادانی تاوانیکی تیدا بِيْت. بۆیه نه‌گه‌ر که‌سێکی بینی مالیکی خۆی ده‌شارده‌وه، نه‌ویش باسی کرد، نه‌وه (نَمِيْمَة)یه.

ئىمامى (غَزَالِيّ) فەرموۋىەتى: ئەو كەسەش كە فېتەنەيەكى بۆ دەھىترىت، پىي دەوترىت: "فلاَنە كەس وای لەبارەى تۆۋە وای وت"، شەش شت پىۋىستەن لەسەرى:

- يەكەم: باۋەر بە كەسەكە نەكات. چونكە كەسى فېتەنە بە فاسق دادەنرىت، فاسقىش خەبەرى لى ۋەرنەگىرىت.
- دوهم: نەھى لى بَكَات لەو كارەو، نامۆزگارى بَكَات، تىيشى بگەيەنيت كە كارىكى خراپ دەكات.
- سىيەم: لەبەر خاترى خوا رِق لەو كەسە ھەلبىگىرىت كە فېتەنەيەكەى بۆ ھىناۋە. چونكە ئەو كەسە خۋاى گەورەش رِقىتى لىي، رِق لىيۋنەۋەش لەبەر خاترى خوا واجبە.
- چوارەم: گومانى خراپ نەيىت بەرامبەر بەو كەسەى قسەكەى لىۋە نَقْلَكراۋەكە. چونكە خۋاى گەورە فەرموۋىەتى: ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ [الْخُجُرَات: ۱۲].
- پىنجەم: نايىت گىرەنەۋەى قسەكە پالەنەر بىت بۆ سىخورى كردن و گەران بەشۋىن راستى و ناراستىەكەيدا. خۋاى گەورە فەرموۋىەتى: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ [الْخُجُرَات: ۱۲].
- شەشەم: ۋەكو نەھى لە كەبىرەى قسەھىن دەكات كە ئەو كارە نەكات، نايىت خۋىشى قسە بەيىت و بىات.

دەگىرەنەۋە كە پىاۋىك باسى پىاۋىكى ترى كىردە بۆ پىشەۋاى پاىەبەرز (عُمَر) كورى (عَبْدُ الْعَزِيز) (خۋاى لى رازى بىت)، ئەۋىش فەرموۋىەتى: "ئەگەر دەتەۋىت تەماشەى قسەكەت دەكەين، جا ئەگەر درۆت كىردىت، ئەۋە بەر ئەم ئايەتە دەكەۋىت: ﴿إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا﴾، ئەگەر راستىشت كىردىت، ئەۋە بەر ئەم ئايەتە دەكەۋىت: ﴿هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بَنِيمٍ﴾. ئەگەر دەشتەۋىت لىت دەبۋورىن.

پیاوه‌ک‌ش عهرزی کرد: "ته‌ی فەرمان‌پ‌ه‌و‌ای ئیمانداران، دا‌و‌ای لی‌ب‌وردن ده‌ک‌ه‌م، هەر‌گیز نا‌گه‌ر‌پ‌یمه‌وه بو‌ئ‌ه‌و کاره".

که‌سی‌ک‌یش نو‌س‌را‌و‌ێ‌کی نار‌د بو‌ل‌ای (ص‌اح‌ب‌ی ک‌ور‌ی (ع‌ب‌اد)، هان‌ید‌اب‌و‌و له‌سه‌ر بر‌د‌نی مال‌ی هه‌تی‌و‌ێ‌ک، که‌ مال‌ی‌کی زۆ‌ر بو‌و. ئه‌و‌یش له‌ پ‌شت‌ی نو‌س‌را‌وه‌که‌وه‌ نو‌سی: "ف‌یت‌نه‌ی -با‌وه‌کو‌ ر‌است‌یش ب‌یت- کار‌ی‌کی نا‌ش‌یر‌ین و ق‌یزه‌ونه. ک‌اب‌رای مر‌د‌و‌وش (واته: با‌و‌کی هه‌تی‌وه‌که) خوا ر‌ه‌حم‌ی ب‌ی‌ ب‌کات‌و، هه‌تی‌وه‌ک‌ش خوا ج‌ی‌گه‌ی با‌و‌کی بو‌ پ‌ر‌ ب‌کاته‌وه‌و، مال‌ه‌ک‌ش خوا به‌ره‌که‌تی تی‌ ب‌خات‌و زیات‌ری ب‌کات‌و، که‌سی ف‌یت‌نه‌ش خوا له‌ ر‌ه‌حمه‌تی خ‌وی دو‌وری ب‌خاته‌وه".

**باس‌ی نه‌ه‌ی کرد‌ن له‌ گ‌وا‌سته‌وه‌ی ق‌سه‌ بو‌ فەرمان‌پ‌روا‌و ده‌سه‌لات‌داران،
نه‌گه‌ر له‌ به‌ر پ‌ی‌و‌ی‌ستی نه‌ب‌یت، وه‌کو‌ تر‌سی خ‌را‌په‌یه‌ک یان ش‌ت‌ی‌کی له‌و**

ج‌ۆ‌ره

بو‌مان ر‌ی‌و‌ایه‌ت ک‌را‌وه له‌ هه‌رد‌وو ک‌ت‌یبه‌که‌ی ئ‌یمام‌ی (أبو داؤد) و (ترم‌ذ‌ی) دا، له‌ ها‌وه‌لی خ‌ۆ‌شه‌ویست (ابن م‌س‌عود) ه‌وه (خ‌و‌ای لی‌ ر‌ازی ب‌یت)، که‌ فەر‌مو‌ویه‌تی: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا (در‌و‌دی خ‌و‌ای له‌سه‌ر ب‌یت) فەر‌مو‌ویه‌تی: «لَا يُلْغَنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا، فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرُجَ إِلَيْكُمْ، وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ». ^(١) واته: "با ه‌ی‌چ‌ک‌ام له‌ ها‌وه‌ل‌نم له‌ به‌ره‌ی که‌سی تره‌وه‌ ق‌سه‌م بو‌ نه‌ه‌ین. چون‌که‌ من پ‌ی‌م خ‌ۆ‌شه‌ کات‌ی‌ک د‌یمه‌ ده‌ر بو‌لاتان‌و، د‌لم ساف‌و ب‌ی‌گه‌رد ب‌یت‌و، ه‌ی‌چی ت‌یدا نه‌ب‌یت".

(١) پ‌روانه: س‌ن‌ن أب‌ی داؤد / ٢ / ٦٨١ / به‌ ژماره: ٤٨٦٠، و س‌ن‌ن الت‌رم‌ذ‌ی / ٥ / ٧١٠ / به‌ ژماره: ٣٨٩٦. ئ‌یمام‌ی (ترم‌ذ‌ی) به‌ لا‌وازی دان‌اوه.

باسی نهی کردن له تانه دان لهو نه سه بانهی، که به زاهیری شهرع سابت

بوون

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الأنعام: ۳۶] واته: {شوینی شتیک مه که وه، که زانیاریت له باره یه وه نیه، چونکه به راستی هیژی بیستن و هیژی بین و دل، هه موو نه مانه پرسیار له خاوه نه کانیان ده کریت له باره یانه وه}.

بو شمان ریوایه ت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «اثنان في الناس هما بهم كفر: الطعن في النسب، والنيابة على الميت». واته: "دوو کار له ناو خه لکیدا هه ن، که له کاری کافره کانن: تانه دان له نه سه ب و، شین وزاری له سهر مردوو".^(۱)

باسی نهی کردن له شانازی کردن و خووه لکیشان

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ [التجم: ۳۲] واته: {جا ئیوه ش خو تان به پاک و بی تاوان دامه نین، چونکه خوا له هه موو که س زاناتره، که کی له خوا ده ترسیت و، خوای له تاوان ده پارتریت}.

بو شمان ریوایه ت کراوه له صه حیجی موسلیم و له (سُنن) ی ئیمامی (أبو داود) و له غهیری نه وانیشدا، له هاوه لی خوشه ویست (عِیاض) ی کورپی (حِمَار) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَوْحَى إِلَيَّ: أَنْ تَوَاضَعُوا، حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۲ / به ژماره: ۶۷.

عَلَى أَحَدٍ». ^(۱) واته: "خوای گه وره وه حی بو کردووم، که خاکی و خوبه که مزان بن، به جۆریک که هیچ که سیک سته و ناهه قی له که سی تر نه کات و، که سیش شانازی به سهر که سی تر دا نه کات".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۹۸ / به ژماره: ۲۸۶۵، وَسُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۹۰ / به ژماره: ۴۸۹۵.

باسی نه‌هی کردن له دهرپرینی دل خوشی و شادومانی به گیرۆده‌بوونی

که‌سیکی موسولمان

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاره‌لی خوشه‌ویست (وَائِلَّة) ی کورپی (أَسْقَع) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مهری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «لَا تُظْهِرِ الشُّمَاتَةَ لِأَخِيكَ، فَيَرْحَمَهُ اللَّهُ، وَيَبْتَليكَ». واته: "شاده‌کامی و خوشحالی به تیکه‌وتن و لیکه‌ومانی برای دینی خۆت دهرمه‌بره، نه‌گینا خوای گه‌وره ره‌حم به‌و ده‌کات و، تو گیرۆده ده‌کات".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) هه.^(۱)

به‌چاوی سووک ته‌ماشا کردنی موسولمانان و، گالته پیکردنیان کاریکی

هه‌رام و نارموایه

- خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [التوبة: ۷۹] واته: {ئه‌و دوورپوانه‌ی تانه‌و ته‌شهر له‌و باوه‌پدارانه ده‌دهن که خه‌یرو سه‌ده‌قه زۆر ده‌که‌ن و، ده‌لین بۆ رپابازی ده‌یکه‌ن، هه‌روه‌ها تانه‌و ته‌شهر له‌و باوه‌پدارانه ده‌دهن، که بیجگه له ره‌نجه‌شانی خۆیان هیچ شک نابهن، جا گالته‌یان بی ده‌که‌ن و، توانجیان لی ده‌گرن، که لات و نه‌دارن، ئه‌وانه خوای گه‌وره گالته‌یان بی ده‌کات و، تۆله‌ی ئه‌و تانه‌و ته‌شهر و گالته‌کردنه‌یان لی ده‌کاته‌وه‌و، سزایه‌کی ئازارویش چاوه‌روانیان ده‌کات}.

(۱) برپوانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۶۶۲ / به‌ژماره: ۲۵۰۶.

- ههروه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ [النَّحْزَات: ۱۱] واته: {ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌ناوه، با هه‌ج کۆمه‌له‌ پیاوێک گالته به هه‌ج کۆمه‌له‌ پیاوێکی تر نه‌که‌ن، چونکه ره‌نگه گالته‌په‌که‌راوه‌کان له گالته‌که‌ره‌کان باش‌تر بن، با هه‌ج کۆمه‌له‌ ئافره‌تیه‌کی گالته به هه‌ج کۆمه‌له‌ ئافره‌تیه‌کی تر نه‌که‌ن، چونکه ره‌نگه گالته‌په‌که‌راوه‌کان له گالته‌که‌ره‌کان باش‌تر بن، هه‌روه‌ها غه‌یه‌تی په‌که‌ری مه‌که‌ن و، نازناوی خراپ و ناشیرینیش بۆ په‌که‌ری به‌کارمه‌هێنن}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ [الْهُمَزَة: ۱] واته: {له‌ناوچوون و سزا بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی غه‌یه‌تی خه‌لکی ده‌که‌ن و، بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش تانه‌و ته‌شه‌ر له خه‌لکی ده‌ده‌ن}.

سه‌باره‌ت به‌و هه‌دیه‌ (صَحِيح)انه‌ش، که ده‌رباره‌ی ئه‌م باسه‌ هاتون، ئه‌و له‌وه زۆرت‌ر که بژمێردرێن. هه‌روه‌ها کۆده‌نگی ئومه‌تیش له‌سه‌ر ئه‌وه دامه‌زراوه، که ئه‌و کاره‌ کارێکی هه‌رامه. خواش له هه‌موو که‌س زانا ت‌ره.

بۆشمان رپوايه‌ت که‌راوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای ئی‌رازی یه‌ت)، که فه‌رموویه‌تی: يَتَغَمَّبُهُ رِي خَوَا (دروودی خوای له‌سه‌ر یه‌ت) فه‌رموویه‌تی: «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ. التَّقْوَىٰ هَا هُنَا» واته: "هه‌سوودی به‌یه‌که‌تر مه‌به‌ن و، زه‌م به‌سه‌ر مامه‌له‌ی په‌که‌ردا مه‌که‌ن و، رقتان له‌یه‌که‌تر نه‌یه‌ت و، پشت له‌یه‌که‌تر هه‌لمه‌که‌ن و، که‌ستان مامه‌له‌ به‌سه‌ر مامه‌له‌ی که‌سی تر دا نه‌کات و، به‌نده‌ی خودا ب‌رای په‌که‌ری بن. موسولمان ب‌رای موسولمانه، سه‌مه‌ی ئی‌ناکات و، له‌کاتی پێوستدا پشتی ته‌ی‌ناکات و، به‌چاوی سووکه‌وه ته‌ماشای ناکات. ته‌قواو له‌خواترسانیش ئا لێره‌دايه‌" سی جار ئاماژه‌ی بۆ ده‌لی کرد له‌ناو سه‌نگیداو، پاشان فه‌رمووی: «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنْ

الشَّرُّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ. كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرَضُهُ».^(۱)
 واته: "نهونده بهسه بۆ خرابی کهسیک، که بهچاوی سووکهوه تهماشای برایشه کی
 موسولمانی خوی بکات. ههموو شتیکی موسولمان لهسهر موسولمان ههرامه:
 خوین و مال و ناموسی".

منیش دهلیم: بهراستی نهم هه دیسه گهلێک سودو کهلکی گهورهی تیدایه بۆ
 کهسیک، که به وردی بیر له ماناکه ی بکاتهوه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (ابن
 مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی لهسر بیت)،
 که فهرموویهتی: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ». واته: "تهو
 کهسه ناچیت بهههشتهوه، که به ئەندازهی مسقاله زه ریهک خۆبه گهوره زانین له
 دلیدا بیت". جا پیاوێک عهرزی کرد: "پیاو ههز ده کات جل و بهرگ و نه علو
 پتلاوه که ی جوان بن". پیغه مبه ریش فهرمووی: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ، يُحِبُّ الْجَمَالَ. الْكِبَرُ
 بَطَرٌ الْحَقُّ، وَغَمَطُ النَّاسِ». واته: "خوا خوی خواوهنی سیفاتی جوانه و، جوانیشی
 خوشدهویت. خۆبه گهوره زانین بریتیه له به لاوه نان و پووچه ل کردنه وهی حق و
 راستی و، بهچاوی سووک ته ماشا کردنی خه لکی".^(۲)

منیش دهلیم: وشه ی (غَمَط) به (غَمَص) یش رپوایهت کراوه و، ههردوو کیشیان
 یهک مانایان ههیه، که بریتیه له: بهچاوی سووک ته ماشا کردنی خه لکی و، به کهم
 زانییان.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۸۶ / به ژماره: ۲۵۶۴.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۳ / به ژماره: ۹۱.

شایه‌تیدانی درو کاریکی زور هه‌رام و نارموايه

- خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ [النَّحْج: ۳۰] واته: {خوتان له قسه‌ی درو به‌دوور بگرن}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [الْأَنْرَاء: ۳۶] واته: {شوینی شتیك مه‌كه‌وه، كه زانیاریت له‌باره‌یه‌وه نیه، چونكه به‌راستی هی‌زی بیستو هی‌زی بینو دل هه‌موو نه‌مانه پرسیار له خاوه‌نه‌کانیان ده‌کریت له‌باره‌یانه‌وه}.

بوشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) (نَفِيع) ی کورپی (حَارِث) وه (خوی لی‌رازی بیت)، كه فهرموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) سی جار به ئیمه‌ی فهرموو: «أَلَا أُتَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟». واته: "ئایا خه‌به‌رتان پی نه‌دهم، كه گه‌وره‌ترینی گونا‌هه گه‌وره‌كان کامه‌یه؟" ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "به‌لی، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، خه‌به‌رمان پی بده". ئه‌ویش فهرمووی: «الْإِشْرَاكَ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ». واته: "هاوه‌لدانان بو خواو، یاخی بوون و به‌چراندنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل باوک و دایکدا" (أَبُو بَكْرَةَ) ده‌فه‌رمویت: "پی‌غه‌مبه‌ر كه وای فهرموو، شانی دادابوو، ئه‌وجا راست دانیشتو، فهرمووی: "أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ، وَشَهَادَةُ الزُّورِ». واته: "ناگادار بن كه قسه‌ی درو، شایه‌تیدانی دروش له گه‌وره‌ترینی گونا‌هه گه‌وره‌كانن". (أَبُو بَكْرَةَ) ده‌فه‌رمویت: ئیتر هه‌ر نهم فهرمایشته‌ی دوباره‌ی ده‌کرده‌وه، هه‌تا وتمان: "خۆزگه بیده‌نگ ده‌بوو".^(۱)

منیش ده‌لیم: هه‌دیسیکی زور له‌مباروه هاتوونو، ئه‌وه‌نده‌ش به‌سه‌ كه من باسم کردنو، کۆده‌نگیش هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه شایه‌تیدانی درو کاریکی هه‌رام و نارموايه.

(۱) بروه‌نه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۲۲۲۹ / به‌ژماره: ۵۶۳۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۱ / به‌ژماره: ۸۷.

نابیت به هوی به خشین یان شتیکی ترموه منهت به سهر که سدا بکریت

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ [البقرة: ۲۶۴]. واته: "ئه‌ی نه‌و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، خه‌یرو به‌خششه‌کانتان به منهت و نازاردان پووجه‌ل مه‌که‌نه‌وه".

زانایانی ته‌فسیر فهرموویانه: واته: (پاداشته‌که‌ی پووجه‌ل مه‌که‌نه‌وه).

بو شمان ریوایت کراوه له‌صه‌حیحی موسلیمدا، له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو ذر) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، نه‌ویش له‌پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سهر بیت)، که فهرموویه تی: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ». واته: "سی‌جور که‌س خوای گه‌وره له‌روژی قیامه‌تدا قسه‌یان له‌گه‌لدا ناکات و، به‌چاوی لوتف و خوشه‌ویسته‌وه ته‌ماشایان ناکات و، له‌تاوان و گونا‌هیش پاکیان ناکاته‌وه". نه‌وجا پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) سی‌جار نه‌و نایه‌ته‌ی (پیشه‌وه‌ی) خوینده‌وه. (أبو ذر) یش عهرزی کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نه‌و به‌دبه‌خت و خه‌سار و مه‌ندانه‌کین؟" پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفَقُ سَلَعَتُهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ». ^(۱) واته: "نه‌و که‌سه‌ی به‌فیزو هه‌وا جل‌وبه‌رگی شور له‌به‌ر ده‌کات و دامینی جل‌ه‌کانی به‌زه‌ویدا ده‌خشینیت و، نه‌و که‌سه‌ی منهت به‌سهر خه‌لکیدا ده‌کات (تایه‌ت نه‌وانه‌ی چاکه‌یه‌کی له‌سهریان هه‌یه) و، نه‌و که‌سه‌ی شه‌ک و کوتالی خو‌ی به‌سویندی درو ساغ ده‌کاته‌وه".

(۱) بر‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۲ / به‌ژماره: ۱۰۶.

نابیت نه فرین له هیج شتیک بکریت

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (ثابت) ی کورپی (ضَحَّاك) هوه (خوای لی پازی بیت) - که یه کیکه لهو هاوه لانه ی له ژێر درهخته کهدا به یعه تیان به پیغه مبهری خوا کردوه - ئه و فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَعْنُ الْمُؤْمِنِ كَقَتْلِهِ»^(۱) واته: "نه فرین کردن له کهسی ئیماندار - له تاواندا - وه کو کوشتنی وه هایه".

بۆشان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا يَنْبَغِي لِصَدِّيقٍ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا»^(۲) واته: "نابیت کهسی راسالو راستگو نه فرینکار بیت و، دوای دوور که و تنه وه له ره چی خوا له کهس بکات".

دیشان بۆمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا يَكُونُ اللَّعَّائُونَ شُفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۳) واته: "نهوانه ی له دنیا دا نه فرین زور ده کهن، له رۆژی قیامه تدا نابن به تکارو، ناشین به شاهد له سر نه ته وه کانی تر (یان پله ی شه هیدیان نادریتی)".

بۆشان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوهلی خو شه ویست (سَمُرَةَ) ی کورپی (جُنْدَب) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا تَلَاعَنُوا بِلَعْنَةِ اللَّهِ وَلَا بِقَضْبِهِ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۴ / به ژماره: ۵۷۵۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰۴ / به ژماره: ۱۱۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۵ / به ژماره: ۲۵۹۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۰۶ / به ژماره: ۲۵۹۸.

وَلَا بِالْأَرِ». واته: "دوعای لهم جوړه له یه کتری مه کهنو، مه لټین: نه فرینی خوات لیټت، یان خوا غه زه بت لی بگریټ، یان خوا بتخاته ناگری دوزه خه وه".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له کتبه کهی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ». واته: "نیمانداری ته وواو زور توانجدهر نیهو، زوریش نه فرینکه ر نیهو، خراپه کاریش نیهو، زمان پیسیش نیه".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۲)

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنَن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) دا له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا، صَعِدَتِ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ، فَتُعَلِّقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا، ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ، فَتُعَلِّقُ أَبْوَابُهَا دُونَهَا، ثُمَّ تَأْخُذُ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاغًا، رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لَعَنَ، فَإِنْ كَانَ أَهْلًا لِذَلِكَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا».^(۳) واته: "بهنده ی خوا نه گهر نه فرینی له شتیک کرد، نه فرینه کهی بهر زده بیته وه بو ناسمانو، دهر گاکانی ناسمانی بهر وودا داده خریت. نه وجا داده به زیت و دیته خواره وه بو سر زهویو، دهر گاکانی زهویشی بهر وودا داده خریت. نه وجا بهر وه لای راستو، بهر وه لای چهپ. جا نه گهر جیگه یه کی

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۵ / به ژماره: ۴۹۰۶، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۰ / به ژماره: ۱۹۷۶.

(۲) پروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۰ / به ژماره: ۱۹۷۷.

(۳) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۴ / به ژماره: ۴۹۰۵. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: رشته کهی جوانه. پروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۰ / ۴۶۷.

نه‌بینیه‌وه، ئیتر ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئەو کەسە‌ی نه‌فرینه‌که‌ی لێ کراوه. جا ئە‌گەر شایانی نه‌فرینه‌که‌ بوو، ئە‌وه‌ باشه، ئە‌گینا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ‌لای کە‌سه‌ نه‌فرینه‌که‌ره‌که‌".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي)دا، له هاوه‌ڵی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاس) به‌وه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ بِأَهْلٍ، رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ». ^(۱) واته: "ئه‌و کە‌سه‌ی نه‌فرین له شتێک بکات و، شته‌که‌ش شایانی نه‌فرینه‌که‌ نه‌بێت، ئە‌وا نه‌فرینه‌که‌ بۆ خۆی ده‌گه‌رپته‌وه".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌ڵی خۆشه‌ویست (عِمْرَان)ی کورپی (حُصَيْن) به‌وه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: جارێک پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بیت) له یه‌کێک له سه‌فه‌ره‌کانیدا بوو، ئافره‌تێکی له پشتیوانان به‌سواری خوشترێکه‌وه بوو، به‌ده‌سته‌یه‌وه وه‌رپه‌سو بێزار بووبوو، ئیتر نه‌فرینی لێ کردو، پێغه‌مبه‌ریش گوتی لیبوو، بۆیه‌ فهرمووی: «خُذُوا مَا عَلَيْهَا، وَدَعُوهَا، فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ». ^(۲) واته: "ئه‌وه‌ی به‌کۆلی خوشتره‌که‌وه‌یه‌ بیه‌نو، وازیش له‌خۆی به‌یئن با بپروات، چونکه‌ نه‌فرینی لێ کراوه".

(عِمْرَان) فهرموویه‌تی: ئیسته‌ش ئە‌و خوشتره‌ ده‌بینم، به‌ناو خه‌ڵکی‌دا ده‌پروات و، کە‌س ناچێته‌ رینگه‌ی.

منیش ده‌لێم: زانایان بۆ‌چوونی جیاوازیان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ موسوڵمانیتی و هاوه‌ڵیتی (حُصَيْن)ی باوکی (عِمْرَان). بۆ‌چوونی دروست له‌سه‌ر ئە‌وه‌یه‌ که

(۱) پ‌روانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۵ / به‌ ژماره: ۴۹۰۸، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۰ / به‌ ژماره: ۱۹۷۸. هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ حِبَّان)یش له سه‌حیحه‌که‌ی خۆیدا رپوایه‌تی کردوه.

پ‌روانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۱۳ / ۵۵ / به‌ ژماره: ۵۷۴۵.

(۲) پ‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۰۴ / به‌ ژماره: ۲۵۹۵.

موسولمان بوهو، يه كيكيشه له هاوه لآن. بۆيه منيش وتم: (خواله ههردوويان رازي بيت).

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له سهحي موسليما، له هاوه لى خوشهويست (أَبُو بَرَزَةَ) وه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: جاريك كه نيزه كيك (يان كچيک) به سهر خوشريكه وه بوو، كه هه نديك شمكه و پيوستى خه لكه كه شى له سهر بوو، كوتوپر چاوى به پيغه مبهري خوا كهوت (درووى خوای له سهر بيت) و، رپيگه لى نيوان شاخه كه ش تهنگه بهر ده بيت (و ناتوانيت زوو بگاته خزمه تى پيغه مبهري)، بۆيه به تورپه ييه وه ده ليت: "دهى خوشره كه برۆ، نهى خوايه نه فرينى لى بكه" پيغه مبهريش فهرمووى: «لَا تُصَاحِبُنَا نَاقَةً عَلَيْهَا لَعْنَةٌ». واته: "با خوشريكمان له گه لدا نه بيت، كه نه فرينى لى كراوه".

له رپوايه تيكيشدا هاتوه كه فهرموويه تى: «لَا تُصَاحِبُنَا رَاحِلَةً عَلَيْهَا لَعْنَةٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى». ^(۱)

باسيک: دوسته نه فرين له كه ساني تاوانبار بكریت به بى دستنيشان کردنيان

له چه ندين هه ديسي (صحيح)ى مه شهووردا هاتوه، كه:

- پيغه مبهري خوا (درووى خوای له سهر بيت) فهرموويه تى: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ.....» ^(۲) واته: "له عنه تى خوا له و ژنه لى قژ ده داته ده مى قژو، له وهش داوا ده كات قژ بدريته ده مى قژى.

(۱) بپروانه: صحيح مسلم / ۴ / ۲۰۰۵ / به ژماره: ۲۵۹۶.

(۲) بپروانه: صحيح البخاري / ۵ / ۲۲۱۶ / به ژماره: ۵۵۸۹، صحيح مسلم / ۳ / ۱۶۷۶.

/ به ژماره: ۲۱۲۲.

- هدروها فەرموو یەتی: «لَعَنَ اللَّهُ أَكِلَ الرَّبَا».^(۱) واتە: "لەعنەتی خوا لە سوو خۆر".
- هدروها فەرموو یەتی: «لَعَنَ اللَّهُ الْمُصَوِّرِينَ».^(۲) واتە: "لەعنەتی خوا لە وێنە کێشان".
- هدروها فەرموو یەتی: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ».^(۳) واتە: "لەعنەتی خوا لەو کەسە ی سنوری زەوی دەگۆڕیت".
- هدروها فەرموو یەتی: «لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ».^(۴) واتە: "لەعنەتی خوا لەو دزە ی هێلکە یەك دەدزیت".
- هدروها فەرموو یەتی: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَيْهِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».^(۵) واتە: "لەعنەتی خوا لەو کەسە ی لەعنەت لە باوک و دایکی خۆی دەکات و، لەعنەتی خواش لەو کەسە ی حەیان بۆ غەیری خوا سەردەبریت".
- هدروها فەرموو یەتی: «مَنْ أَحْدَثَ فِينَا (فِيهَا) حَدَثًا، أَوْ آوَى مُحَدِّثًا، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ».^(۶) واتە: "ئەو کەسە ی کاریکی خراپ لەنێوماندا (لەناو شاری مەدینە ی پیروژدا) دابهێنیت، یان دالەدی کەسی

(۱) دەقی ئەم حەدیسە لای ئیمامی موسلیم بەم جۆرە هاتووە: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَكِلَ الرَّبَا وَمُؤْكِلَهُ». بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۱۸ / بە ژمارە: ۱۵۹۷.

(۲) دەقی ئەم حەدیسە لای ئیمامی بوخاری بەم جۆرە هاتووە: «لَعَنَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَلَعَنَ الْمُصَوِّرِينَ». بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۴۵ / بە ژمارە: ۵۰۳۲.

(۳) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۶۷ / بە ژمارە: ۱۹۷۸.

(۴) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۸۹ / بە ژمارە: ۶۴۰۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۱۴ / بە ژمارە: ۱۶۸۷.

(۵) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۶۷ / بە ژمارە: ۱۹۷۸.

(۶) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۶۱ / بە ژمارە: ۱۷۷۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۹۴ / بە ژمارە: ۱۳۶۶.

داهینه‌ری خراپه بدات، نه‌وه له‌عنه‌تی خواو فریشته‌کانو هه‌موو خه‌لکی له‌سه‌ر بیټ.

• هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، اَلْعَن رِغْلًا وَذَكَوَانَ وَغُصَيَّةَ عَصَتِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ».^(۱) واته: "خوایه له‌عنه‌ت بکه له هۆزه‌کانی (رِغْل) و (ذَكَوَانَ) و (غُصَيَّة)، که له‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی بوون". جا نه‌مانه سی هۆزی عه‌ره‌ب بوون.

• هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ، حُرِّمَتْ عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ، فَجَمَلُوهَا، فَبَاغُوهَا».^(۲) واته: "له‌عنه‌تی خوا له جووله‌که‌کان، به‌زو پیویان لی حه‌رام کرابوو، نه‌وانیش ده‌یان‌تاوانده‌وه، نه‌وجا ده‌یان‌فرۆشت".

• هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».^(۳) واته: "له‌عنه‌تی خوا له جووله‌که‌و گاواره‌کان، که گوڤو مه‌رقه‌دی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کړدبوو به په‌رستگا‌و، نو‌یژو به‌ندایه‌تیان تیدا ده‌کرد".

• هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: «لَعَنَ رَسُولَ اللَّهِ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ، وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ».^(۴) واته: "پیغه‌مبه‌ری خوا له‌عنه‌تی کړدوه له‌و پیاوانه‌ی خویان به ئافره‌تانه‌وه ده‌شوبه‌یتن‌و، له‌و ئافره‌تانه‌ش که خویان به پیاوانه‌وه ده‌شوبه‌یتن".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۰۰ / به ژماره: ۳۸۶۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۶۶ / به ژماره: ۶۷۵.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۷۵ / به ژماره: ۳۲۷۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۰۷ / به ژماره: ۱۵۸۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۴۶ / به ژماره: ۱۲۶۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۷۶ / به ژماره: ۵۲۹.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۰۷ / به ژماره: ۵۵۴۶.

جا هدموو ئهم حه‌ديسانه له سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتون، هه‌ندیکیان له هه‌ردووکیاندا هاتوون و، هه‌ندیکیان له یه‌کیاندا. منیش له‌به‌ر کورتی ته‌نها ئاماژه‌م پێدان و، باسی رێگه‌کانیام نه‌کرد.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (جَابِر) وه (خوای لَی زازی بَیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بَیت)، گوێدرێژکی بینی، ناوچاوانی وه‌کو نیشانه داخ کرابوو، ئه‌ویش فه‌رمووی: «لَعَنَ اللَّهُ الَّذِي وَسَمَهُ».^(۱) واته: "له‌عنه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ی ئه‌و گوێدرێژه‌ی داخ کردوه".

له هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌شدا هاتوه، که هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) (خوا له هه‌ردووکیان زازی بَیت)، به‌لای کۆمه‌له‌ گه‌نجی قوره‌شیدا تێه‌ری، که با‌ل‌داریکیان نابوه‌وه، تیریان پێوه‌ده‌نا. ئه‌ویش فه‌رمووی: "له‌عنه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ی ئه‌م کاره‌ی کردوه". چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بَیت) فه‌رمویه‌تی: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ اتَّخَذَ شَيْئًا فِيهِ الرُّوحُ غَرَضًا».^(۲) واته: "له‌عنه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ی گیانه‌به‌ریک به‌ نیشانه‌ ده‌نیه‌وه".

باسیك: {نه‌فرین کردن له موسولمان کاریکی حه‌رامه‌}

بزانه که به کۆده‌نگی موسولمانان نه‌فرین کردن له موسولمانی خۆپاریژ کاریکی حه‌رام و ناره‌وايه‌و، نه‌فرین کردنیش له‌وانه‌ی که سیفاتی خراپان هه‌یه کاریکی دروست و ره‌وايه‌و. وه‌کو ئه‌وه‌ی که بَلَّیت: "نه‌فرینی خوا له سه‌مه‌کاران"،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۷۳ / به ژماره: ۲۱۱۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۰۰ / به ژماره: ۵۱۹۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۵۰ / به ژماره: ۱۹۵۸.

"نه‌فرینی خوا له بی‌باوه‌رو کافره‌کان"، "نه‌فرینی خوا له جووله‌که و گاوره‌کان"،
 "نه‌فرینی خوا له تاوانبارو فاسقه‌کان"، "نه‌فرینی خوا له وینه‌کیشان" و، له کهسانی
 هاو‌وینه‌ی نه‌مانه، که له باسه‌که‌ی پیش‌وودا باس‌مان کرد.

سه‌باره‌ت به نه‌فرین کردنیش له که‌سیکی دیاریکراو، که تاوانیکی دیاریکراوی
 نه‌نجامداوه، وه‌کو که‌سیکی جووله‌که، یان گاور، یان سته‌مکار، یان داو‌نپیس، یان
 وینه‌کیش، یان سوو‌خۆر، نه‌وه پ‌واله‌تی حه‌دیه‌کان وه‌هایه، که کاریکی حه‌رام
 نیه. به‌لام ئیمامی (غَزَالِي) ناماژه‌ی به‌وه کردوه که کاریکی حه‌رامه، مه‌گره
 ده‌ره‌ق به‌و که‌سه‌ی، که ئیمه‌ بزانی به کافری مردوه. وه‌کو (أَبُو لَهَب) و (أَبُو
 جَهْل) و (فِرْعَوْن) و (هَامَانَ) و هاو‌وینه‌کانیان.

نه‌وجا ئیمامی (غَزَالِي) فه‌رموویه‌تی: چونکه له‌عنه‌ت کردن بریتیه له
 دورخسته‌وه له ره‌حه‌تی خ‌وای گه‌وره‌و، ئیمه‌ش نازانین که ژیا‌نی نه‌و تاوانباره‌یان
 نه‌و کافره به‌چی کو‌تایی ده‌بی‌ت.

پاشان فه‌رموویه‌تی: سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ش که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای
 له‌سه‌ر بی‌ت) تاییه‌تی له‌عنه‌تی لێ کردوون، نه‌وه ده‌کریت نه‌و زانیی‌تی که به‌کافری
 ده‌مرن.

نه‌وجا فه‌رموویه‌تی: دوعای شه‌ر کردنیش له که‌سیک هه‌ر وه‌کو نه‌فرین لێ
 کردنی وه‌هایه، باوه‌کو نه‌و که‌سه سته‌مکاریش بی‌ت. وه‌کو نه‌وه‌ی که‌سیک دوعای
 لێ بکات و بلی‌ت: "خوا لاشه‌ی ساغ نه‌کات"، "خوا سه‌لامه‌تی نه‌کات"، یان هه‌ر
 دوعایه‌کی تری وه‌کو نه‌مانه، که هه‌موویان خراپن.

به هه‌مان شیوه نه‌فرین کردن له هه‌موو گیانه‌به‌ران و له بی‌گیانه‌کانیش، هه‌ر
 کاریکی خراپه.

باسيڭ: {نەفرىن كىرىش شەرتى، كەشايانى نەفرىن ئىزدەش}

زاناي پايەبەرز (ئابۇ جەففىرى (نەئەس) ھىناۋىتى لە يەككىك لە زانايانەۋە، كە فرمۇۋىيەتى: (ئەگەر مەۋقەك نەفرىن لە شەرتى بىكەت، كەشايانى نەفرىن ئىزدەش نەبەت، با يەكسەر بەشۋىتىدا بىلەت: "مەگەر شايانى ئەۋ نەفرىنە نەبەت").

باسيڭ: {ئەۋ تەبىرانە كەسى ئامۇڭگارىكەر بەكارىان دەھىنەت بۇ}

ئامادار كىرىشەۋە ھۇشيار كىرىشەۋە كەسانى تىر

ھەر كەسەك فرمان بەچاكە بىكەت، نەھى لە خراپە بىكەت، پەرۋەردەى مىدال بىكەت دروستە لە ئەنجامدانى كارەيدا بە كەسى بەرامبەر بىلەت: ھەى نەگەت (ۋىلەك)، يان ھەى فەقىرەل (يَا ضَعِيفَ الْحَالِ)، يان ھەى كەم بايەخ بە نەفسى خەت (يَا قَلِيلَ النَّظَرِ لِنَفْسِهِ)، يان ھەى سەمەكار لە نەفسى خەت (يَا ظَالِمَ نَفْسِهِ)، يان شەتىكى لەۋ جەۋرە، بەجەۋرىك ئەۋەى دەبەت نەگاتە ئاستى درۋ كىرىش، جىۋىشى تىدا نەبەت، چى بە سەراحت يان بە كىنايە، يان بە (تەفرىش)، ئىتر باۋەكو قەسەكەشى راسەت بىت.

جا ئەۋ كارە كاتەك دروستە، كە مەبەست لى پەرۋەردە كىرىش رىڭرى كىرىش لى خراپە، ھەرۋەھا بۇ ئەۋەى كە قەسەكە كارىگەرى زىاتر بىت لە دەرۋونى كەسە رۋوتىكرەۋەكەدا.

بۇمان رىۋايەت كرەۋە لە ھەردۋە سەھىحى بوخارى و مۇسلىمدا، لە ھەۋەلى خەشەۋىست (ئەس) ھەۋە (خەۋى لى رازى بىت)، كە پەغەمبەرى خەۋە (درودى خەۋى لەسەر بىت)، پەۋىكى بىنى، خەشەۋىكى لىدەخەۋى، كە ھىناۋى - ۋەكو دىارى - لە بەتدا سەرى بىرەت. ئەۋىش پى فرمۇۋ: "كەبرا سەۋى خەشەۋەكەبە". پەۋەكەش خەۋى كىرىش: "ھىناۋە ۋەكو دىارى بۇ سەۋىرىن". ئەۋىش پى فرمۇۋ: "سەۋىرى".

پیاوه کەش عەرزی کردهوه: "هیناومه وه کو دیاری بۆ سه‌ربرین". جا پیغه‌مبه‌ر له جاری سییه‌مدا پێی فهرموو: "سواریبه هه‌ی نه‌گه‌ت".^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: جَارِيكَ ئَيْمَهُ لَه خِزْمَتِي پیغه‌مبه‌ری خوادا بووین (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش شتیکی دابه‌ش ده‌کرد. پیاویکی هۆزی (بَنُو تَمِيمٍ)، که پێی ده‌وترا (ذُو الْخُوَيْصِرَةِ) عەرزی پیغه‌مبه‌ری کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، له دابه‌ش‌کردنه‌که‌دا دادپه‌روه‌ربه‌!!!". پیغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «وَيْلَكَ، وَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ». ^(۲) واته: "هه‌ی نه‌گه‌ت، جا کی دادپه‌روه‌ر ده‌بیت، ئه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌م؟!".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَدِيٍّ) ی کوری (حَاتِمٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک له خِزْمَتِي پیغه‌مبه‌ری خوادا وتاری ده‌داو، وتی: (مَنْ يُطِيعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعْصِيهِمَا، فَقَدْ غَوَى). واته: "ئه‌و که‌سه‌ی گوێراپه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات، رپیی راستی گرتۆته‌به‌رو، ئه‌و که‌سه‌ش بیگوێسیان بکات، گو‌م‌راو سه‌رگه‌ردانه‌". پیغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «بَشِ الْخَطِيبُ أَتَتْ، قُلْ: وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ». ^(۳) واته: "به‌راستی تۆ وتارییژیکی خراپیت! بلی: ئه‌و که‌سه‌ش بیگوێسی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۰۶ / به ژماره: ۱۶۰۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۶۰ / به ژماره: ۱۳۲۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۲۱ / به ژماره: ۳۴۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۴۴ / به ژماره: ۱۰۶۴.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۹۴ / به ژماره: ۸۷۰.

دیسان بۆمان ریوایت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (جَابِر) ی کوری (عَبْدُالله) سهوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که کۆیلهیهکی هاوهلی خوشهویست { (حَاطِب) ی کوری (أَبُو بَلْتَعَة) } هات بۆ خزمهتی پێغه مبهری خوا، شکاتی له (حَاطِب) کردو، وتی: "ئه ی پێغه مبهری خوا، بهراستی (حَاطِب) دهچیته ناو ئاگری دۆزهخهوه!!!" پێغه مبهری خواش (درودی خرای له سهر بیت) فهرمووی: «كَذَبْتَ، لَا يَدْخُلُهَا، فَإِنَّهُ شَهِدَ بَذْرًا وَالْحُدْيِيَّةَ». ^(۱) واته: "درۆت کرد، ناچیته ئاگری دۆزهخهوه. چونکه بهشداری له غهزای (بَذْر) و له پهیماننامه ی (حُدْيِيَّة) دا کردوه".

ههروهها له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا ئهو فهرماشته ی ئیمامی (أَبُو بَكْر) ی (صِدِّیق) مان بۆ ریوایت کراوه، که کاتیک بینویتی (عَبْدُالرَّحْمَنِ) ی کوری نان و خوانی نه داوه به میوانه کان، ئه ویش پێی فهرموه: (يَا غُنْثَرُ). ^(۲) پێشتریش ئهم هه دیسه مان له ((کتیی ناوه کان)) دا به درێژی باس کرد.

بۆشمان ریوایت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، که هاوهلی خوشهویست (جَابِر) (خوا ی لێ رازی بیت) به کراسیکه وه نوێژی ده کردو، جل و بهرگه کانی تریشی له لایدا دانرا بوون. جا که سیک عهرزی کرد: "ئه وه بۆچی وات کرد؟! ئه ویش فهرمووی: "بۆیه وام کرد تا نه زانی وه کو ئیوه بمینن". له ریوایه تیکیشدا فهرموویه تی: "تا بێ عه قلێ وه کو تو بمینیت". ^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۴۲ / به ژماره: ۲۴۹۵.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۲۷ / به ژماره: ۲۰۵۷.

(۳) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۳۹ / به ژماره: ۳۴۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۳۰۳ / به ژماره: ۳۰۰۸.

**نابیت به هه‌ئس و کهوتی رەق و زەر مامە لە ئەگەڵ هەژاران و کەسان و
هەتیوان و سواڵکەران و هاوێنەکانیاندا بکریت و، دەبیت بە قەسە نەرم و**

خۆبە که مزانی نه وه مامه له یان ئەگەڵدا بکریت

- خوای گەوره فەرموویەتی: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ * وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ [الضحى: ۹ - ۱۰]. واتە: {سەبارەت بە هەتیو، مامە لەی خراپی لەگەڵدا مەکو و دەست بەسەر مایدا مەگرەو، سەبارەت بە سواڵکەریش پووگرژ مەبە لەگەڵدا، بە لکو پێوستیە کە ی بۆ جێبەجێ بکە}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۲]. واتە: {ئە ی پێغەمبەری خوا، ئەو کەسانە لە کۆری خۆت دەر مەکە، کە بە یانیان و ئیواران لە خوا دەپارینەوهو، مەبەستیان دەستخستنی رەزامەندی خوا، چونە حیسابی ئەوان لەسەر تۆ نیەو، حیسابی تۆش لەسەر ئەوان نیە، جا ئەگەر دەریان بکەیت دەجیتە ریزی ستمکارانەوه}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ [الکھف: ۲۸]. واتە: {ئە ی پێغەمبەری خوا، خۆت لەگەڵ ئەو کەسانەدا رابگرە، کە بە یانیان و ئیواران لە خوا دەپارینەوهو، مەبەستیان دەستخستنی رەزامەندی خوا، نە کەیت چاوت لەوان وەر بچەرخیت و بۆ کافرەکان بروانیت}.
- هەروەها فەرموویەتی: ﴿وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الحجر: ۸۸] واتە: {بالی میهرهانی و نەرم و نیانی بۆ باوەرداران رابخە}.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی موسلیمد، لە هاوێلی خوشەویست (عائذی کوری (عمرو) وه، کە جارێک (أَبُو سُفْيَانَ) هات بەسەر کۆمەڵیکدا، کە هەر سێ هاوێلی خوشەویست (سَلْمَانَ) و (صُهَيْب) و (بِلَال) یان تێدابوو. جا ئەوانیش

فهرموویان: "هیشتا شمشیری خوا نه گه یشتوته گهردنی دوزمنی خوا". ئیمامی (أبو بکر) یش (خوای لی رازی بیت) فهرمووی: "ئهوه چۆن قسه ی وا بهرامهر به ریشسپی و گه وری قوره یش ده که نه؟! "ئهوجا ته شریفی هینا بو خزمه تی پیغه مبهرو، خه بهری پیدا. پیغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «يَا اَبَا بَكْر، لَعَلَّكَ اَغْضَبْتَهُمْ!! لَئِنْ كُنْتَ اَغْضَبْتَهُمْ، لَقَدْ اَغْضَبْتَ رَبَّكَ». ^(۱) واته: "ئهوی (أبو بکر)، رهنگه نهو هاوه لانهت تووره کردیت!! خو نه گهر توورپهت کردین، نهوه به دنیاییهوه پهروه ردگارت تووره کردوه". ئهوجا ئیمامی (أبو بکر) ته شریفی هینا بۆلایان و، فهرمووی: "براکام، ئایا من توورپهت کردین؟" ئهوانیش فهرموویان: "نه خیر".

باسی چهند وشه یهك، كه باکارهینانیان ناپه سهنده

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (سهل) ی کوری (حنیف) و له دایکه (عائشه) وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، ئهوانیش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «لا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "حَبَبْتُ نَفْسِي"، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: "لَقِسْتُ نَفْسِي"». ^(۲) واته: (هیچ یه کیك له ئیوه با نه لیت: "نه قسم پیس بوه" به لکو با بلیت: "نه قسم خراب بوه").

بۆثمان ریوایهت کراوه له (سُنان) ی ئیمامی (أبو داود) دا، به رسته یه کی (صحیح)، له دایکه (عائشه) وه (خوای لی رازی بیت)، ئهویش له پیغه مبهری خواوه

(۱) بروانه: صحیح مُسْلِم / ۴ / ۱۹۴۷ / به ژماره: ۲۵۰۴.

(۲) بروانه: صحیح البخاری / ۵ / ۲۲۸۵ - ۲۲۸۶ / به ههردوو ژماره: ۵۸۲۵ و ۵۸۲۶،

و صحیح مُسْلِم / ۴ / ۱۷۶۵ / به ههردوو ژماره: ۲۲۵۰ و ۲۲۵۱.

(دروودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "جَاشَتْ نَفْسِي"، وَلَكِنْ لَيَقُلْ: "لَقِستَ نَفْسِي"».^(۱)

زانایان فهرموویانه: هەردوو وشە (لَقِستَ) و (جَاشَتْ) به مانای خراپوون دین. هەروەها فهرموویانه: وشە (خَبَثَتْ) یش بۆیه ناپه‌سه‌نده، له‌بەر له‌فزه‌که‌ی (که ناپه‌سه‌نده موسولمان به کاری بهیئت بۆ خۆی).

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) فهرموویه تی: هەردوو وشە (لَقِستَ) و (خَبَثَتْ) یه‌ك مانایان هه‌یه. وشە (خَبَثَتْ) ش بۆیه ناپه‌سه‌نده، له‌بەر له‌فزه‌که‌ی و، قێزه‌وونی و ناشیرینی ئەو ناوه‌ی لێ دروست ده‌کریت (واته: خَبِثَتْ). پیغه‌مبه‌ری خواش هاوه‌لانی فیڕکردوه، که وشە جوان به‌کار بهیئن و، واز له وشە خراپ و ناشیرین بهیئن.

باسیک: {ناونانی تری به (کرم) ناپه‌سه‌نده}

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «يَقُولُونَ: الْكَرَمُ. إِنَّمَا الْكَرَمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ». واته: "ئه‌وان ده‌لێن: (کرم)، (کرم) یش بریتیه له دلی مروفی ئیماندار".

له رپوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمیشدا هاوه‌، که فهرموویه تی: «لَا تُسَمُّوا الْعَنْبَ الْكَرَمَ، فَإِنَّ الْكَرَمَ الْمُسْلِمُ». واته: "به تری مه‌لێن: (کرم)، چونکه (کرم) بریتیه له مروفی موسولمان".

له رپوایه‌تیکی تریشیدا فهرموویه تی: «فَإِنَّ الْكَرَمَ قَلْبُ الْمُسْلِمِ».^(۱)

(۱) بروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۷۹.

بۆشمان رېوايت كراوه له صەحیحی موسلىمدا، له هاوہلى خوشەويست (وَأَيْل) ى كورې (حُجْر) ەوہ (خوای لى رازى بىت)، ئەويش له پىغەمبەرى خواوہ (درودى خوای لەسەر بىت)، كە فەرموويەتى: «لَا تَقُولُوا: الْكَرَمُ، وَلَكِنْ قُولُوا: الْعَنَبُ وَالْحَبْلَةُ».^(۲)

مەيش دەلیم: وشەى (حَبْلَة) بە (حَبْلَة) ش خوینراوہ تەوہ، وە كو شىخى (جَوَهَرِي) و غەيرى ئەويش فەرموويانە.

مەبەستىش لەم حەدىسە بریتىە لە نەهى كردن لە ناوانى ترى بە (كَرَم)، كە لە سەردەمى پىش ئىسلامدا وای پى دەوتراو، ەندىك لە خەلكىش ئەمرۆ ەەر وای پى دەلین. پىغەمبەرى خواش (درودى خوای لەسەر بىت) نەهى كردوہ لەو جورە ناو بردنە.

ئىمامى (خَطَّابِي) و غەيرى ئەويش لە زانایان فەرموويانە: پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) لەوہ ترساوہ، كە جوانى و سەرنجراكىشى ناوى (كَرَم) پالەنرىك بىت بۆ خەلكى، كە ئەو مەى و عارەقە بخۆنەوہ و لە بەروبوومەكەى ئەو وەرگىراوہ. بۆيە ئەو ناوہى لى دارنى. خواش لە ەموو كەس زانا ترە.

باسىك: { ەبىدار كەردنى خەلكى و خۆھەلكىشان و شانازى كەردن

بەسەرياندا }

بۆمان رېوايت كراوہ لە صەحیحى موسلىمدا، لە هاوہلى خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لى رازى بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت)

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۸۷ / بە ژمارە: ۵۸۲۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۳ / بە ژمارە: ۲۲۴۷.

(۲) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۴ / بە ژمارە: ۲۲۴۸.

فهرموویه تی: «إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: "هَلَكَ النَّاسُ" فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ». ^(۱) واته: "نه گهر که سیټک بلیت: خه لکی تیاچوون، نه وه خوی له وان تیاچووتره، یان نه وه وتاندوونی".

منیش ده لیم: وشه ی (أَهْلَكُهُمْ) به (أَهْلَكُهُمْ) یش ریوایه ت کراوه و، مه شهووره که شیان بریتیه له وه ی به که میان. له ریوایه تیکشدا که له کتیی (حِلْیَةُ الْأَوْلِيَاءِ) دا بۆمان ریوایه ت کراوه، له باسی ژیا نی زانای پایه بهرز (سُفِيَانِ) ی (ثَوْرِي) (ره جه تی خوی لیتت)، له وی پیغه مبه ری خوا فهرموویه تی: «فَهُوَ مِنْ أَهْلِكِهِمْ». ^(۲) نه م ریوایه ته ش پالپشتی بۆچوونه مه شهووره که ده کات.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ی (حُمَيْدِي) له کتیی (الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ) دا فهرموویه تی: له ریوایه تی به که مدا به کیک له راویه کان فهرموویه تی: من نازانم، گوا به (أَهْلَكُهُمْ) به، یان (أَهْلَكُهُمْ)؟ شیخی (حُمَيْدِي) فهرموویه تی: مه شهووره که یان بریتیه له (أَهْلَكُهُمْ). واته: نه وه له خه لکه که تیاچووتره. نه و جا فهرموویه تی: نه وه ش کاتی که که قسه که ی به شیوازی عهیدار کردن و به چاوی سووک ته ماشا کردنی خه لکی و، خوفه زلدان بیت به سه ریاندا. چونکه نه و ناگای له وه نیه که خوی گه و ره چی نه پتیه کی هه به له دروست کراوه کانی خویدا. جا شیخی (حُمَيْدِي) فهرموویه تی: هه ندیک له زانایانمان ناویان فهرموه. ^(۳)

شیخی (خَطَّابِي) ش فهرموویه تی: مانای هه دیسه که نه وه به، که نه وه که سه بهرده وام عه به له خه لکی ده گرت و، باسی خراپه یان ده کات و، ده لیت: خه لکی خراپ بوون و، تیاچوون و، شتی له و جوړه. جا که ناوی کرد، ئیر نه وه له وان تیاچووتره. واته: حالی له وان خراپه، به هوی نه و گونهار بوونه وه که تووشی ده بیت له نه نجامی عهیدار کردن و باسکردنی خه لکی به خراپه. به لکو ره نگه

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۲۴ / به ژماره: ۲۶۲۳.

(۲) پروانه: حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / ۷ / ۱۴۱.

(۳) پروانه: الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ / ۳ / ۲۸۷ / به ژماره: ۲۶۵۲.

هەندێك جارێش ئەو كارە وای لێ بكات، كە بەخۆی سەرسام بێت، خۆی وا ببینێت، كە فەزڵی هەیه بەسەر خەلكیدا، ئەو لەوان باشترە، بۆیه ئەویش تیا دەچێت.

ئەمەش فەرماشتی شیخی (خَطَّابِي) كە لە كَتِيبِي (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا بۆمان رپوایەت كراوە.

هەروەها ئەم حەدیسەمان لە (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا بۆ رپوایەت كراوە، كە ئەو فەرموویەتی: شیخی (قَعْنَبِي) بۆی گێڕاينەووە لە ئیمامی (مَالِك) -هەو، ئەویش لە (سَهْل) ی كورپی (أَبُو صَالِح) -هەو، ئەویش لە باوكیەو، ئەویش لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لێ رازی بێت)، ئەویش لە پێغمەبەری خواوە. پاشان شیخی (قَعْنَبِي) فەرموویەتی: ئیمامی (مَالِك) فەرموویەتی: ئەگەر كەسەكە ئەو قسە بكات وەكو خەفەت خواردن بۆ حاڵی خەلكی -واتە: مەبەستی دینداری خەلكی بوو-، ئەو و نازانم هیچ خراپەیه كی تێدا بێت. بەلام ئەگەر وا بیلێت، كە بەخۆی سەرسام بێت، خەلكی بە بچووك و سووك بزانی، ئەو كارێكی ناپەسەندەو، نەهیشی لێ كراوە.^(۱)

منیش دەلێم: رشتە ی ئەم تەفسیر و لێكدانەوێهە لەو پەڕی (صَحِيح) یدایەو، لێكدانەوێهە كەش جوانترین و كورتترین لێكدانەوێهە، كە سەبارەت بە مانای حەدیسەكە و تراوە. بەتایبەتیش كە لە ئیمامی (مَالِك) -هەو هاتو (خوای لێ رازی بێت).

(۱) برۆانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۴ / بە ژمارە: ۴۹۸۳.

باسيک: {نابيت بوتريت: نهومي خواي گهوره ويستوويه تي و فلانه

که سيش ويستوويه تي ههروا دهبيت {

بۆمان رپوايهت كراوه له (سُنن) ي ئيمامي (أبو داود) دا، به رستهيه كي (صَحِيح)، له هاوه لي خۆشه ويست (حُذَيْفَة) وه (خوای لي رازی بيت)، نهو يش له پيغه مبهري خواوه (درودی خوای له سهر بيت)، که فهرموويه تي: «لَا تَقُولُوا: "مَا شَاءَ اللَّهُ، وَشَاءَ فَلَانٌ"، وَلَكِنْ قُولُوا: "مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ شَاءَ فَلَانٌ"». ^(۱) واته: "تيوه مه لين: نهو هي خوای گهوره ويستي و فلانه که سيش ويستي، ههروا دهبيت. به لکو بلين: نهو هي خوای گهوره ويستي له سهر بوهو، پاشان فلانه که سيش دهيه ويستي، ههروا دهبيت".

شيخي (خَطَّابِي) و غهيري نهو يش فهرموويانه: نهمه رينموويي كردنه بۆ ره چاو كردني نه ده ب. چونكه پتي (واو) بۆ كو كردنه وهو هاوبه شيهو، پتي (ثم) ش بۆ (عَطْف) كردنه له گه ل به شوپيه كدا هاتن و هه بووني ماوه له نيوان دوو شتدا. بۆيه پيغه مبهري خوا (درودی خوای له سهر بيت) رينموويي خه لكي كردوه، که ويستي و ئيراده ي خوای گهوره پيش بخه ن به سهر ويستي که ساني تر دا.

له زاناي پايه بهرز (إِبْرَاهِيم) ي (نَخَعِي) شهوه هاتوه، که نهو پتي ناخوش بوه که سيک بلتي: "په نا به خواو به توش ده گرم". به لام به دروستي زانيوه که که سيک بلتي: "په نا به خواو پاشان به توش ده گرم".

زانايان فهرموويانه: ده كريت که سيک بلتي: "نه گهر خوای گهوره پاشان فلانه کهس نه بوايه فلانه شتم ده کرد". به لام نابيت بلتي: "نه گهر خواو فلانه کهس نه بوونايه.....".

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۸۰.

باسيڻڪ: {تهنھا خواي گھور پوزيدمرھو خاموني نيمھه ته گانھ}

ناپھسھندھ كھسيڻڪ بليٽ: "بارامنمان بهھوي فلاڻھ هھسارهوھ بۆ باري". خو
ته گھر وا بليٽو، باوھپيشي وايٽ كھ هھساره كھ بارانھ كھي باراندوھ، ٺھوھ كافر
دھبيٽ. بهلام ته گھر وا بليٽو، باوھپيشي وايٽ، كھ خواي گھوره بارانھ كھي
باراندوھو، ٺھو هھسارهيهش نيشانھي باريني بارانھ كھيه، ٺھوھ كافر نايٽ. بهلام
قسھيه كي ناپھسھندي ڪردوھ. چونكھ تهعيريكي به ڪارھيئاوھ، كھ خھلڪاني پيش
ئيسلام به ڪاريان دھيئا، له گھل ٺھوھشدا كھ تهعيريكي هاوبھشھ له نيوان ويستي
كوفرو غھيري ڪوفريشدا.

پيشتريش له باسي (زيڪري دواي باران بارين) دا ٺھوھ حديسه (صحيح)ھمان
هيئا، كھ پھيوھندي بھم باسھوھ هھبوو.

باسيڻڪ: {ئايا دھڪريٽ كھسيڻڪ بليٽ: ته گھر فلاڻھ ڪار ٺھ نھام بدم،

ٺھوھ من جوولھ كھم يان گاورم؟}

ھدراھه كھسيڻڪ بليٽ: "ته گھر فلاڻھ ڪار ٺھنھام بدم، ٺھوھ من جوولھ كھم، يان
گاورم، يان له ئيسلام بهريم"، يان قسھيه كي لهو جوړھ بڪات.

خو ته گھر قسھيه كي واي ڪردو، مھبهستيئي ٺھوھبوو كھ دھرچووني خوئي له
ئيسلام بھهستيئھوھ به ٺھنھامداني ٺھو ڪارھوھ، ٺھوھ دھست بهجي ڪافر دھبيٽو،
بريارھ شھريھ ڪاني تايھت به كھسي لهدين هھلگھراوھ (مُرُتَدَي بهسھردا جيئھجي
دھڪريٽ. بهلام ته گھر مھبهستي ٺھوھ نھبوو، ٺھوھ ڪافر نايٽ. بهلڪو ڪاريكي
ھدراھي ٺھنھام داوھ. بۆيھ پٽويستھ لهسھري تهوبھ بڪات. تهوبھش ٺھوھيه، كھ
دھمودھست واز له تاوانھ كھ بهيئيٽو، له ڪردنيشي پھشيمان بيٽو، برياريش بدات

که هەر گیز نه گه‌رپته‌وه سه‌ری و، دا‌وا‌ی لی‌خ‌و‌ش‌بو‌و‌ن‌یش له‌ خ‌وا‌ی گه‌وره‌ بکات و،
(شایه‌ توم‌ان به‌ی‌ت و) ب‌ل‌ی‌ت: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ".

باسی‌ک: {نابی‌ت به‌ موس‌ل‌مان‌یک بو‌تری‌ت کافر}

زۆر زۆر چه‌رامه‌ که موس‌ل‌مان‌یک به‌ موس‌ل‌مان‌یک ب‌ل‌ی‌ت: "ئه‌ی کافر!!!"

بۆمان ر‌ی‌وا‌یه‌ت کرا‌وه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌ح‌یح‌ی بو‌خاری و موس‌لی‌مدا، له‌ ها‌وه‌لی
خ‌و‌شه‌ویست (ابنُ عُمَرَ) ه‌وه‌ (خ‌وا‌ له‌ هه‌ردووکیان ر‌ازی بی‌ت)، که فه‌رم‌و‌یه‌تی: پی‌غه‌مه‌ری
خ‌وا (درو‌دی خ‌وا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رم‌و‌یه‌تی: «إِذَا قَالَ الرَّجُلُ لِأَخِيهِ: "يَا كَافِرُ"، فَقَدْ بَاءَ
بِهَا أَحَدَهُمَا، فَإِنْ كَانَ كَمَا قَالَ، وَإِلَّا رَجَعَتْ عَلَيْهِ».^(۱)

بۆش‌مان ر‌ی‌وا‌یه‌ت کرا‌وه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌ح‌یح‌ی بو‌خاری و موس‌لی‌مدا، له‌ ها‌وه‌لی
خ‌و‌شه‌ویست (أَبُو ذَرٍّ) ه‌وه‌ (خ‌وا‌ی لی‌ ر‌ازی بی‌ت)، که گو‌تی له‌ پی‌غه‌مه‌ری خ‌وا‌ به‌وه
(درو‌دی خ‌وا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت)، که فه‌رم‌و‌یه‌تی: «مَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكَفْرِ، أَوْ قَالَ: "عَدُوُّ
اللَّهِ"، وَلَيْسَ كَذَلِكَ، إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی به‌ موس‌ل‌مان‌یک ب‌ل‌ی‌ت کافر،
یا‌ن پی‌ی ب‌ل‌ی‌ت ئه‌ی دو‌ژمن‌ی خ‌وا، که‌سه‌که‌ش وه‌ها نه‌بی‌ت، ئه‌وا قسه‌که‌ی
ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ خ‌وی".^(۲)

جا ئه‌مه‌ ده‌قی ر‌ی‌وا‌یه‌ته‌که‌ی ئی‌مام‌ی موس‌لی‌مه‌و، ر‌ی‌وا‌یه‌ته‌که‌ی ئی‌مام‌ی بو‌خاریش
هه‌ر به‌ هه‌مان مانایه‌.

وشه‌ی (حَارَ) ش‌ واته: ده‌گه‌رپته‌وه‌.

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۴ / به‌ ژماره: ۵۷۵۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۹ /
به‌ ژماره: ۶۰.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۷ / به‌ ژماره: ۵۶۹۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۹ /
به‌ ژماره: ۶۱.

باسيڭ: {نابيت دوما بگريت كه خواي گهوره ئيمان نه كه سيڭ بسيني}

نه گهر موسولمانيك دوعاي له موسولمانيكی تر كردو، وتی: "خوايه ئيماني لي بسيني" نهوا بهو دوعايه گوناھبار دهيت. جا نايا به كردني نهو دوعايه كه سه كه كافر دهيت يان نا؟ نهوه دوو بوجووني هاوه لاغمانی له سهره، پشه وای پایه به رزی هاوه لاغمان قاضي (حسين) له فه تاوا كهيدا هه ردوو بوجوونه كهی هيناوهو، دروست ترين شيان نهويه كه نه خير كافر نابيت.

جا ده كريت به لگه بو نهو بوجوونه بهو فه رمايشتهی خواي گهوره به تر ته وه، كه دوعايه کی هه زره تی (موسی) ی تیدا یه (درودی خواي له سهر بیت): ﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَي أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَي قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ [يونس: ۸۸].

به لام نهو به لگه یه جيگه ی تيبني و سه رنجه، نه گهر چی بشليين: شهرعی نومه تانی پيش ئيمه شهرعی ئيمه شه.

باسيڭ: {حوكمی نهو كه سه ی ناچار كراوه وشه ی كوفر به ده ميذا بيت}

نه گهر هه نديك كافر زوريان له موسولمانيك كرد، كه به ناچار ی وشه ی كوفر به ده ميذا بيتو، نهو يش وشه كه ی وتو، دلشي پر بوو له ئيمان، نهوه به ده قی قورناني پيروزو به كودهنگی موسولمانانیش نهو كه سه كافر نابيت.

جا نايا باشتر وه هايه كه وشه كه بليتو، خوی له كوشتن پاريژيت؟ نهوه پنج بوجووني هاوه لاغمانی له سهره:

- بوجووني دروست نهويه كه نارام بگريت تا ده يكوژنو، وشه ی كوفر به ده ميذا نهيه ت. به لگه كانی نهو بوجوونه مه شهوورن له هه دیسه (صحيح) به كانو له كارو كرده وهی هاوه لانيشدا (خوابان لي رازی بیت).
- دوهم: باشتر وایه وشه كه بليتو، خوی له كوشتن پاريژيت.

- سیهم: نه گهر مانهوهی کهسه که بهرژه وهندی موسولمانانی تیدابوو، بهوهی که ئومید هه بوو به سهر دوژمناندا زال بیت، یان برپاره کانی شهرعی راپه پیتیت، نهوه باشر وهه یه که وشه که بلیت. بهلام نه گهر بهو جوړه نه بوو، نهوا خوږاگری له سهر کوشتن باشره.
- چوارهم: نه گهر یه کیک بوو له زانایان، یان لهو کهسانه ی که جیگه پیتان هه لده گیرا، نهوا نارام گرتن باشره، نهوه کو خه لکانی نه خوینده وار بهو کاره ی نهو هه لڅخه له تین.
- پینجهم: پیوسته وشه که بلیت. چونکه خوی گه ووره فهرموویه تی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]. واته: {به دهستی خوتان خوتان مه فهورتین}. جا ئهم بوجوونه یان ههر زور لاوازه.

باسیک: {حوکمی نهو کهسه ی ناچارکراوه موسولمان بیت}

نه گهر موسولمانیک زوری له کافرک کردو، نهویش به ناچاری شایه تومانی هیتا:

جا نه گهر کافرکی (حربی) و شهرکه بوو، نهوا موسولمانبوونه که ی دروسته. چونکه زور لی کردن و ناچار کردنه که ی به حق بوه. بهلام نه گهر کافرکی (ذمی) و په نادراو بوو، نهوا نابیت به موسولمان. چونکه ئیمه له سهر خومان پیوستمان کردوه، که واز لهم جوړه کافره بهیتن. بویه زور لی کردنی حق نه. بوجوونیک لاوازش هیه که ده لیت: بهو زور لی کردنه ده بیت به موسولمان. چونکه موسولمانه که فرمانی پی کردوه، که بیته سهر رینگه ی راست.

باسيک: {نایا وتتی شایه تومان و مکو گیرانه وه به موسولمانبون

دانانریت؟

نه گهر که سیکی کافر به بی زور لی کردن شایه تومانی هینا، جا:

نه گهر به شیوازی گیرانه وه بوو. به وهی که وتی: گویم لیوو فلانه که س دهیوت: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ"، نه وه به موسولمان دانانریت.

به لām نه گهر دواي داوا لیگردنی له لایه ن موسولمانیکه وه شایه تومانه که ی هینا، به وهی که موسولمانیک پی وتبوو: بلی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ"، نه ویش وتی، نهوا به موسولمان داده نریت. خو نه گهر هر خوی سهره تا وتی و، نه گیرانه وه بوو، نه که سیش پی وتبوو، نهوا مهزه بی دروست و مه شهوور - که زور به ی هاوه لاغانی له سهره - نه وهیه که به موسولمان داده نریت. بوچوونیکش ههیه که پی وایه به موسولمان دانانریت. چونکه رهنگه قسه ی موسولمانیکی گیرایته وه.

باسيک: {نابیت به که س بوتریت: جیگه نشینی خوا}

نابیت نهو که سه ی کاروباری موسولمانان به ریوه ده بات پی بوتریت: (خَلِيفَةُ اللَّهِ) واته: جیگه نشینی خوا". به لکو با پی بوتریت: (الْخَلِيفَةُ) و (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ) و (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) واته: "جیگه نشین" و، "جیگه نشینی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سدر بیت)" و، "فهرمانره وای پرواداران".

بومان ریوایت کراوه له کتبی (شَرْحُ السُّنَّةِ) ی پیشه وای پایه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (بَغَوِي) دا، که نهو (ره جته خوی لیت) فهرموویه تی: هیچ خراپه یه کی تیدا نیه که نهو که سه ی کاروباری موسولمانان به ریوه ده بات پی بوتریت: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و (خَلِيفَةُ)، نه گهر چی پیچه وانه ی سیره ی پیشه وادا دپهروه ره کانیشه.

چونکه نهو کهسه کاروباری پرواداران بهرپوه دهباتو، پروادارانیش گوټپرايه لى لى
ده کهن.

ههروه ها فرموويه تى: ده کړيت پټى بوتريت: (خليفة)، چونکه ده بټه
جنگه وهى کهسى پيش خوى و، له جنگه ي نهو دا داده نښت.

ههروه ها فرموويه تى: هيچ که سيک له دواى باو که (آدم) و هه زره تى (داود)
(دروودو سلامى خويان له سر بټ) پټى ناوتريت: (خليفة الله).

خوای گه وړه فرموويه تى: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ [البقرة: ۳۰].

ههروه ها فرموويه تى: ﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ [ص: ۲۶].^(۱)

له زانای پایه بهرز (ابن أبي مليكة) شهوه هاتوه، که پياوټک به نيمامى (أبو بكرى
صديق) وت: "نهى جنگه نشينى خوا". نهو يش (خوای لى رازى بټ) فرمووى: "من
جنگه نشينى (محمد) م (دروودى خوای له سر بټ) و، به و ههش رازيم".^(۲)

پياوټکيش به پيشه وای پایه بهرز (عمرى) کورى (عبد العزيزى) وت: "نهى
جنگه نشينى خوا". نهو يش (خوای لى رازى بټ) فرمووى: "نه گبت، زور روښتيت!!!
دايکم ناوى نوم (عمر). خو نه گهر بهو ناوه بانگت بکردمايه، قبولم بوو. پاشان
که گه وړه بوومو، کونيهى (أبو حفص) م بو دانرا. خو نه گهر بهو يش بانگت

(۱) پروانه: شرح السنة / ۱۴ / ۷۵.

(۲) نيمامى (أحمد) رپوايه تى کردهو، که سه کانى رښته ي گټپرايه وه که شى متمانده دارن، به لام
نه و نه ده هيه، که (ابن أبي مليكة) له سرده مى نيمامى (أبو بكر) دا نه ژياوه. واته رښته که ي
بچرانى تيدايه. پروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۱ / ۲۲۵ / به ژماره: ۵۹، وَمَجْمَعُ الزَّوَايِد / ۵
/ ۱۸۴ / به ژماره: ۸۹۴۱.

بکر دمایه، هەر قبوڵم بوو. پاشان کردمتان به سه‌ر په‌رشتیاری کاروبارتان و، ناوتان نام: فه‌رمان په‌وای بر واداران. خو ئه‌گه‌ر به‌وه‌ش بانگت بکر دمایه، هەر به‌س بوو".^(۱)

شه‌رعزانی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی شافعی، پشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَاورَدِي) به‌صره‌ی، له‌ کتیی (الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّة) دا فه‌رموویه‌تی: پشه‌وای موسوڵمانان پێ و تراوه‌ جیگه‌نشین. چونکه‌ به‌وه‌ته‌ جیگه‌داری پشه‌به‌ری خوا (دروودی خوای له‌ سه‌ر بیت) له‌ناو ئومه‌ته‌ که‌یدا. پاشان فه‌رموویه‌تی: دروسته‌ بو تریت: (خَلِيفَةُ) به‌ په‌ه‌ایی و، دروستیشه‌ بو تریت: (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: زانایان بو‌چوونی جیاوازیان هه‌یه‌ ده‌باره‌ی به‌ کاره‌ینانی (خَلِيفَةُ اللَّهِ):

- هه‌ندیکیان به‌ دروستیان داناوه‌. چونکه‌ سه‌ر په‌رشتی جیه‌جی کردنی مافه‌کانی خوای گه‌وره‌ ده‌کات له‌ناو دروستکراوه‌کانیداو، خوای گه‌وره‌ خویشی فه‌رموویه‌تی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ﴾ [فاطر: ۳۹].
- زۆربه‌ی زانایانیش رینگریان له‌ به‌ کاره‌ینانی ئه‌و ته‌عبیره‌ کردوه‌ و، فه‌رمووشیانه‌: هەر که‌سیک وا بلیت تاوانبار ده‌بیت.

جا ئه‌مه‌ فه‌رمایشتی ئیمامی (مَاورَدِي) بوو.^(۲)

منیش ده‌لیم: یه‌ که‌م که‌سیک که‌ پێ و تراوه‌: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ئیمامی (عُمَرَ) ی کوری (خَطَّاب) به‌ (خوای لی‌رازی بیت). هه‌ج ناکۆکیه‌ کیش له‌م باره‌وه‌ له‌ نیوان زانایاندا نیه‌.

سه‌باره‌ت به‌وه‌ش که‌ هه‌ندیک نه‌خوینده‌واری نه‌زان و گومان ده‌به‌ن، که‌ یه‌ که‌م جار بو‌ (مُسَيَّلَمَة) ی درۆزن به‌ کاره‌ینراوه‌، ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌کی راشکاوانه‌ و نه‌زانینیکی

(۱) پروه‌انه‌: شَرْحُ السُّنَّة / ۱۴ / ۷۶.

(۲) پروه‌انه‌: الْأَحْكَامُ السُّلْطَانِيَّة / ۳۹.

زۆر ناشیرینهو، پیچهوانه‌ی کۆده‌نگی زانایانیشه. کتیبه‌کانیشیان به‌ناشکرا ئه‌وه‌ی تێدایه، که زانایان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که یه‌که‌م که‌سیک پێی وتراوه: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ئیمامی (عُمَرُ) ی کوری (خَطَّاب) به‌ (خوای لێ‌رازی بیت).

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو عَمْرٍو) ی (ابْنُ عَبْدِالْبَرِّ) له‌ کتیبی (الْإِسْتِغَابُ فِي مَعْرِفَةِ الْأَصْحَابِ) دا، باسی ئه‌وه‌ی کردوه که یه‌که‌م جار به‌ ئیمامی (عُمَرُ) وتراوه: (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و، هۆکاره‌که‌شی باس کردوهو، ئه‌وه‌شی باس کردوه، که به‌ ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لێ‌رازی بیت) وتراوه: (خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ) (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت).^(۱)

باسیک: {نابیت به‌که‌س بوتريت} (شاهان شاه)

زۆر چه‌رامه که به‌ ده‌سه‌لاتداریک، یان به‌ هه‌ر که‌سیکی تر بوتريت: (شاهان شاه). چونکه ماناکه‌ی بریتیه له: پاشای پاشایان و، که‌سیش بیجگه له‌خوای گه‌وره به‌و وه‌سفه وه‌سفدار ناکريت.

بو‌ثمان رېوايه‌ت کراوه له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ‌رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «سَوَكُ وَرِسَوَاتِرِنَ نَاوْ بَه‌لَايَ خَوَايَ گَه‌وره‌وه ئه‌وه‌یه، که‌ پیاویک خۆی ناوینت: (مَلِكُ الْأَمَلَاكِ)».^(۲)

زانای پایه‌به‌رز (سُفْيَانُ) ی کوری (عُيَيْنَةُ) ش فه‌رموویه‌تی: (مَلِكُ الْأَمَلَاكِ) وه‌کو (شاهان شاه) وایه.

(۱) بروه‌نه: الْإِسْتِغَابُ فِي مَعْرِفَةِ الْأَصْحَابِ / ۳ / ۱۱۵۰ - ۱۱۵۱.

(۲) بروه‌نه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۹۲ / به‌ ژماره: ۵۸۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۸ / به‌ ژماره: ۲۱۴۳.

باسيک سه بارهت به به کارهينانی وشه‌ی (سید)

بزانه که وشه‌ی (سید) بۆ ئەو کەسه به کار ده‌هێنریت، که گه‌وره‌ی هۆزه‌که‌ی خۆیه‌تی، پله‌و پایه‌ی له‌وان به‌رزتره‌و، بۆ کەسی فه‌رمانه‌روا و پایه‌به‌رزیش به‌کار ده‌هێنریت. هه‌روه‌ها بۆ ئەو کەسه خۆراگرو ئارامگه‌رش به‌کار ده‌هێنریت، که تووره‌بوون نایورووژنیت، بۆ کەسی به‌پێژو، بۆ خاوه‌نی شتو، بۆ می‌ردیش به‌کار ده‌هێنریت.

چەندین هه‌دیسیش ده‌رباره‌ی به‌کارهينانی وشه‌ی (سید) هاتوون بۆ کەسانی به‌پێژو پایه‌به‌رز.

یه کێک له‌وانه ئەو هه‌دیه‌یه که له سه‌حیحی بوخاریدا بۆمان رپوایهت کراوه، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، هه‌سه‌نی کورپی ئیمامی (عَلِيّ) له‌گه‌ل خۆیدا برده‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌و، فه‌رمووی: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فَتْنَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ»^(۱) واته: "به‌راستی ئەم کورپی منه سه‌یدو پایه‌به‌رز، ئومیده‌وارم که خوای گه‌وره دوو گه‌روه‌ی موسولمانانی پێ یه‌کبخاته‌وه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدَیْ) وه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که کاتی‌ک هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْدِ) ی کورپی (مُعَاذ) ته‌شریفی هێنا بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر، پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ پشتیوانانی فه‌رموو: «قَوْمُوا إِلَيَّ سَيِّدُكُمْ، أَوْ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۲۸ / به‌ ژماره: ۳۴۳۰.

خَيْرُكُمْ». ^(۱) واته: "ههستن بچن بهدهم سهیدو گهوره که تانه وه، یان بچن بهدهم باشترینه که تانه وه".

له ههندیك ریوایه تدا بهم جوړه هاتوه، له ههندیکیشیاندا تهنه به (سَیْدُكُمْ) هاتوه، هیچ گومان و دوودلیه کی تیدا نیه. ^(۲)

بوښمان ریوایه ت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: هاوهلی خوشه ویست (سَعْدِی کوری عُبَادَةَ) (خوای لی رازی بیت) عهرزی پیغه مبهری کرد: "تهی پیغه مبهری خوا، نه گهر که سَیْک پیاوکی له گهل ژنه کهی خویدا بینی، ئایا بیکوژیت؟" پیغه مبه ریش (دروودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «انظروا (اسمعوا) إِلَى مَا يَقُولُ سَیْدُكُمْ!». ^(۳) واته: "سهیر کهن (گوی بگرن) سهیدو گهوره که تان چی ده لیت!".

سه باره ت بهو نه هیهش، که لهو هه دیسه دا هاتوه، وا به رسته یه کی (صَحِيح) بومان ریوایه ت کراوه له (سُنَنِ یَمَامِی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشه ویست (بُرَيْدَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ سَیِّدًا، فَإِنَّهُ إِن يَكُ سَیِّدًا، فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ - عَزَّ وَجَلَّ». ^(۴) واته: "به که سی دووروو مه لین سهید، چونکه نه گهر گهوره ی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۱۱ / به ژماره: ۳۸۹۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۸۸ / به ژماره: ۱۷۶۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۰۷ / به ژماره: ۲۸۷۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۱۳۵ / به ژماره: ۱۴۹۸.

(۴) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۱۳ / به ژماره: ۴۹۷۷.

كۆمەللىكىش بىت (يان خاۋەنى مالو كۆيلەو كەنيزە كىش بىت)، ئەوا ئۆۋە بەو قسە پەرۋەردگارتان لەخوتان دەرەنجىن.^(۱)

مىنىش دەللىم: يەكخستەنەو كۆكردنەوئى ئەم حەدىسانە بەو دەبىت، كە قەيناكات بەرەھايى بوترىت: فلانە كەس (سید)ە، يان بە كەسىك بوترىت: (يا سیدی)، يان شتىكى لەو جۆرە، ئەگەر كەسە بە (سید)دانراۋە كە كەسىكى پايەبەرزى چاكەكار بىت، ئىت بەھۆى زانستەو، يان بەھۆى خواپەرستى و دىندارىەو، يان بەھۆى شتىكى ترەو. بەلام ئەگەر كەسىكى فاسق بوو، يان تۆمەتبار بوو سەبارەت بە دىندارىەكەى، يان شتىكى لەو جۆرە، ئەوا ناپەسەندە بىت بوترىت: (سید).

فەرمايشتىكى لەم جۆرەشمان لە پىشەوای پايەبەرز (أبو سُليمان)ى (خطّابي)ەو، بۆرپوایت كراۋە، لە كىتپى (مَعَالِمُ السُّنَنِ)دا، سەبارەت بە چۆنىتى يەكخستەنەو كۆكردنەوئى ئەم حەدىسانە.^(۲)

باسىك: {چۆنىتى بانگردنى گەورە ئەلايەن كۆيلەكەيەو، بانگردنى كۆيلەش ئەلايەن گەورەكەيەو}

ناپەسەندە كۆيلەيەك بە خاۋەنەكەى بلىت: (رَبِّي). بەلكو دەتوانىت بلىت: (سیدی). ھەرۋەھا دەتوانىت بلىت: (مُولاي).

(۱) چونكە كەسى دوورۋو شايانى ئەو رېزو حورمەتە نە. خۆ ئەگەر گەورەى خوتان بىت، ئەو زياتر خواتان توورە كىردە. چونكە دەبىت حالى ئەو كۆمەلە چۆن بىت، كە دوورۋويەكيان كىردە بە گەورەى خويان؟! ئەوجا ئەگەر گەورەى ھىچ كۆمەللىك نەبوو، ئەو دووبارە زياتر خواتان توورە كىردە. چونكە لەلايەك بەكارھىتانی وشەكە درۆيەو لەجىگەى خۆيدا نەو، لەلايەكشەو ۋەكو وتان: كەسەكە شايانى ئەو رېزو حورمەتە نە.

(۲) پروانە: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ۴ / ۱۵۵.

ههروهه ناپهسهنده خاوه نه كەش به كۆيله كەى بلیت: (عهبده كهه، كه نيزه كه كهه). به لام ده توانیت بلیت: (كوره كهه و كچه كهه) يان (غولامه كهه).

بۆمان رپوايهت كراوه له ههردوو سهحیحى بوخارى و موسليهدا، له هاوهلى خو شهويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لى رازى يیت)، ئهويش له پيغه مبهري خواوه (درودى خوای له سه ر يیت)، كه فهرموويه تی: «لَا يَقُلُ أَحَدُكُمْ: "أَطْعِمُ رَبَّكَ"، "وَصَيِّ رَبَّكَ"، "اسْقِ رَبَّكَ. وَلَيَقُل: "سَيِّدِي وَمَوْلَايَ"، وَلَا يَقُلُ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، أَمْتِي"، وَلَيَقُل: "فَتَايَ، وَفَتَاتِي، وَغُلَامِي"». ^(۱) واته: "با كهس له ئيوه نه لیت: خو اردن بده به (رَبّ) كهت، يان ده ستووتى بۆ بگهه، يان ئاوى بده رى. به لكو با بلیت: (سَيِّدِي) و (مَوْلَايَ). با كه سيش له ئيوه نه لیت: (كۆيله كهه)، (كه نيزه كه كهه). به لكو با بلیت: (كوره كهه)، (كچه كهه)، (غولامه كهه)".

له رپوايه تىكى ئىمامى موسليهميشدا هاتوه، كه فهرموويه تی: «لَا يَقُلُ أَحَدُكُمْ: "رَبِّي"، وَلَيَقُل: "سَيِّدِي وَمَوْلَايَ"».

له رپوايه تىكى تريشدا هاتوه، كه فهرموويه تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، وَأَمْتِي"، فَكُلُّكُمْ عَبْدٌ، وَلَا يَقُلُ الْعَبْدُ: "رَبِّي"، وَلَيَقُل: سَيِّدِي"». واته: "با كهس له ئيوه به كۆيله كەى خو ى نه لیت: (بهنده كهه) و (كه نيزه كه كهه). چونكه هه مووتان بهنده ى خوان. با كۆيله ش به گه وه كه ى خو ى نه لیت: (رَبِّي). به لكو با بلیت: (سَيِّدِي)".

له رپوايه تىكى تريشدا هاتوه، كه فهرموويه تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "عَبْدِي، وَأَمْتِي"، كُلُّكُمْ عَبْدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نَسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لَيَقُل: "غُلَامِي، وَجَارِيتِي، وَفَتَايَ، وَفَتَاتِي"».

(۱) بروهه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۰۱ / به ژماره: ۲۴۱۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۵ / به ژماره: ۲۲۴۹.

منیش ده لَیم: زانایان فەرمووایانە: وشەى (الرَّبّ) بە ئەلف و لامەوه تاییەتە بە
خوای گەورەوهو، تەنھا بۆ ئەو بە کار دەهێتریت. بەلام لە گەل دانەپال (إِصَافَة) دا
بۆلای شتێک دەکریت بوتریت: (رَبُّ الْمَالِ) و (رَبُّ الدَّارِ) و، شتی تریش.

یە کێک لە غونەکانی ئەم حالەتە ئەو فەرمایشتەى پیغەمبەرى خواىە (دروودی خوای
لەسەرىت)، لەو حەدیسە (صَحِيح) هەدا، کە سەبارەت بە حوشترە وەنبووە کە هاتووە،
فەرمووێت: «دَعَهَا، حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا».^(۱)

هەروەها ئەو حەدیسە (صَحِيح) هەش، کە پیغەمبەرى خوا (دروودی خوای لەسەر
بیت) فەرمووێت: «حَتَّى يُهُمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ».^(۲)

هەروەها ئەو فەرمایشتەى ئیمامى (عَمَر) یش (خوای لى رازى بیت)، کە لە صەحیحدا
هاتووە، فەرمووێت: (رَبُّ الصُّرَيْمَةِ وَرَبُّ الْغَنِيمَةِ).^(۳) واتە: (خاوەنى گەلە حوشتر و
گەلە مەریکی کەم، کە ژمارەیان لە دەورووبەرى بیست بۆ چل سەردا بیت)

هەروەها بە کارهێنانى تری هاوونەى ئەمانە لە حەدیسدا گەلێک زۆرو
مەشهوورن.

هەروەها شەرەزانیانیش بە کارهێنانى لەم جۆرهیان زۆره.

زانایان فەرمووایانە: بۆیە ناپەسەندە کە کۆیلە بە خاوەنەکەى بلیت: (رَبِّي).
چونکە ئەو لەفزه وا دەگەیهنیت کە خاوەنەکەى هاوبەشى خوای گەورەیه لە
سیفهتێ () دا.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶ / به ژماره: ۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۴۶ / به
ژماره: ۱۷۲۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۱۲ / به ژماره: ۱۳۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۰۱ /
به ژماره: ۱۵۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۱۳ / به ژماره: ۲۸۹۴.

سه بارهت به حه‌دیسى: «حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا» و، (رَبُّ الصُّرَيْمَةِ) و، هاووتنه کانیشیان، بویه بهو جوړه به کاره‌یتراون، چونکه خوشل جیگه‌ی ته‌کلیفی شهرعی نیهو، هدر وه‌کو (خانوو) و (مال) وه‌هایه‌و، گومانیشی تیدا نیه، که وتنى: (رَبُّ الْمَالِ) و (رَبُّ الدَّارِ) هیچ ناپه‌سه‌ندیه‌کی تیدا نیه.

سه بارهت بهو فهرمایشته‌ی حه‌زره‌تی (يُوسُفُ) یش (دروودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: ﴿اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ [يُوسُفُ: ۴۲]. نه‌وه به دوو جوړ وه‌لام دراوه‌ته‌وه:

- په‌کیکیان نه‌وه‌یه، که حه‌زره‌تی (يُوسُفُ) بهو جوړه قسه‌ی له‌گه‌ل‌کابرای به‌ندکراودا کردوه، که لى تى بگات. جا نهم جوړه به‌کاره‌یتانه‌ش له‌بهر ناچاری دروسته. وه‌کو چوون حه‌زره‌تی (يُوسُفُ) (دروودی خوای له‌سر بیت)، به (سَامِرِي) فهرموو: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ﴾ [طه: ۹۷]. واته: (ته‌ماشای نه‌و شته بکه، که کردووته به‌خوای خوټ).

- وه‌لامی دوه‌میش نه‌وه‌یه، که نه‌وه شهرعی نومه‌تانی پیش ئیمه‌یه، شهرعی نه‌وانیش نابیت به‌شهرع بو ئیمه، نه‌گهر له‌شهرعه‌که‌ی خو‌ماندا پیچه‌وانه‌که‌ی هاتبوو. که نه‌مه‌ش هیچ راجیایه‌کی تیدا نیه. به‌لام زانا ئوصولیه‌کان رای جیاوازیان هه‌یه ده‌رباره‌ی نه‌و شهرعی پیش ئیمه، که له‌شهرعه‌که‌ی خو‌ماندا حوکم‌یکى هاووتنه‌ی نه‌و، یان پیچه‌وانه‌که‌ی نه‌هاتوه، نایا ده‌بیت به‌شهرع بو ئیمه‌ش، یان نابیت؟

باسيک: {سه‌بارهت به‌ناپه‌سه‌ندى وتنى (مُولاي)}

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو جَعْفَر) ى (نَحَّاس) له‌کتیى (صِنَاعَةُ الْكِتَابِ) دا فهرموویه‌تی: سه‌بارهت به‌وشه‌ی (الْمَوْلَى) ئیمه‌نازانين که راجیای له‌نیوان زانایاندا هه‌بیت له‌وه‌دا، که نابیت هیچ که‌سیک به‌هیچ که‌سیکی تر بلیت: (مُولاي).

منیش ده‌لیم: ئیمه له‌باسه‌که‌ی پیشوودا نه‌وه‌مان باسکرد، که دروسته وشه‌ی (مُولاي) به‌کاربه‌یتريت و، هیچ دژایه‌تیه‌کیش له‌نیوان فهرمایشته‌که‌ی شیخی

(نَحَّاس) و ئەمەدا نیه. چونکە ئەوێ ئەو باسی کردووە بریتیه له به کارهێنانی وشەى (المَوَّلَى) به ئەلف ولامەوه.

هەروەها شێخى (نَحَّاس) فەرموویەتی: دروسته وشەى (سَيِّد) بۆ کەسێک به کار بهێنرێت، کە فاسق و تاوانبار نه‌بێت، به‌لام دروست نیه وشەى (السَّيِّد) به ئەلف ولامەوه بۆ غەیری خوا به کار بهێنرێت.

جا بۆچوونی به‌هێز ئەوێهه، کە هیچ خراپه‌یه‌کی تێدا نیه، هەردوو وشەى (المَوَّلَى) و (السَّيِّد) به ئەلف ولامەوه به کار بهێنرێن، به‌لام به‌و مەرجه‌ی کە پێشتر باسمان کرد. خواش له هەموو کەس زانا تهره.

ناییت قسه به رەشەبا بوتریت؛

پێشتر له باسی (ئەوێ له کاتی هەڵکردنی رەشەبادا دهوتریت) دوو هه‌دیسمان هینا، کە ده‌باره‌ی نه‌ه‌ی کردن له قسه‌وتن به رەشەبا هاتبوون.

باسيک: {ناپه سنده قسه به نه خوشی (تا) بوتريت}

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (جابر) هوه (خوای لی پازی بیت)، که پیغمبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، ته شریفی برد بۆلای (أُمُّ السَّائِبِ) یان (أُمُّ الْمُسَيَّبِ) و، فهرمووی: «مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ - أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيَّبِ - تُزْفَرِينَ؟» واته: "ئهوه چیه له رزت لیها توه؟" ئه ویش عهرزی کرد: (تام ههیه، خوا به ره که تی تی نه خات!) پیغمبه ریش فهرمووی: «لَا تَسْبِي الْحُمَّى، فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ، كَمَا يَذْهَبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ».^(۱) واته: "قهسه به تا مهلی، چونکه ئه و تاوان و ههله کانی ئاده میزاد لاده بات، وه کو چون کووره یان مووشه ده مهی کووره چی (واته ئه و ئامرازه ی که فووی پی ده کریت له کووره) ژهنگ و پیسای ئاسن لاده بات".

منیش ده لیم: وشه ی (تُزْفَرِينَ) به (تُزْفَرِينَ) ش رپوایهت کراوه، به لام ئه وه ی به که میان مه شهوورتره. جا به کیك له و زانیانه ی باسی ئه م دوو شیوازه خویندنه وه یان کردوه بریتیه له شیخی (ابْنُ الْأَثِيرِ).

خاوه نی کتیی (مَطَالِعُ الْأَنْوَارِ) یش باسی (تُزْفَرِينَ) و (تُزْفَرِينَ) شی کردوه. به لام ئه وه ی که مه شهووره ته نها (تُزْفَرِينَ) و (تُزْفَرِينَ) به.

باسيک سه بارهت به قسه وتن به که له شیر:

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد)، به رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (زَيْدِ) ی کوری (خَالِدِ) ی (جُهَنِّي) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۹۳ / به ژماره: ۲۵۷۵.

تَسُبُّوا الدِّيكَ، فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ».^(۱) واته: "قسه به که له شیر مه لّین. چونکه نهو خه لکی خه بهرده کاته وه بۆ نویژ".

نابیت له کاتی لیقه وماندا هاوار هاوارو نهو قسه خراپانه بکریت، که

له سهرده می نه فامیدا دهکران:

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لّی خو شه ویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهروویه تی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ». واته: "نهو که سه له ئیمه نیه، که (له کاتی لیقه وماندا) بهروومه تی خویدا ده کیشیت و، یه خه ی خو ی داده درپیت و، هاوار هاواری سهرده می نه فامی ده کات".

له رپوایهتیکشدا بهم جو ره ها توه: «أَوْ شَقَّ أَوْ دَعَا».^(۲) واته: نهو که سه له ئیمه نیه، که یه کیك لهو سی کاره نه نجام ده دات).

باسیک: {ناپه سهنده به مانگی (مُحَرَّم) بوتریت (صَفَر)}

ناپه سه ندیشه به مانگی (مُحَرَّم) بوتریت (صَفَر)، چونکه نهو ههش له داب و نه ریتی سهرده می نه فامیه.

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۸ / به ژماره: ۵۱۰۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۶ / به ژماره: ۱۲۳۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۹ / به ژماره: ۱۰۳.

باسيک: {نابیت داوای لیخو شبوون بو که سی کافرو بیباومر بکریت}

حدرامه داوای لیخو شبوون و شتی لهو جوړه بو ئه و که سه بکریت، که به کافری مردوه.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ [الثوبة: ۱۱۳]. واته: {پتغه مبهرو باوه پردارانش بو یان نیه داوای لیخو شبوون بو ئه و که سانه بکه ن، که هاربه شیان بو خوای گه وره داناه، باوه کو ئه و که سانه خزم و که س و کاری خوشیان بن، دواى ئه وه ی بو یان دهر که وت، که ئه وانه دۆزه خین}

ههروه ها حه دیسیش به م مانایه هاتوه و، موسولمانانیش کۆده نگن له سه ری که نابیت کاری له و جوړه بکریت.

باسيک: {نابیت به ناهه ق قسه به موسولمان بوتريت}

حدرامه قسه به موسولمان بوتريت به بی هویه کی شه رعی، که ریگه به قسه پوتن بدات.

بو مان ریوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابن مسعود) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پتغه مبه ری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیت)، که فهرموویه تی: «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ»^(۱). واته: "قسه وتن به موسولمان له ریډه رچوون و فاسقیته".

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷ / به ژماره: ۴۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۱ / به ژماره: ۶۴.

بۆشمان رېوايت كراوه له صەحیحى موسلىم و له هەردوو كتيبه كەى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلى خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خَوَالِي رَازِي بَيْت)، كه پيغه مبهري خوا (دروودي خوال له سەربيت) فهرموويه تي: «الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ». واتە: "ئەو دوو كەسەى قسەو جنيو به يە كتر دەدەن تاوانى هەردوو كيان لەسەر ئەوه يانە كه يە كەم جار دەستى پىكردو، بەمەرجىك كەسە ستم لىكراوه كه زياده رەوى نەكات".

ئىمامى (تَرْمِذِي) فهرموويه تي: حەديسيكى (حَسَن) ي (صَحِيح) ه. ^(۱)

باسىك: {نابيت له كاتى گەفت و گۆو قسە كردن ئەگەن خەلكيدا هەندىك

تەعبىرى خراپ بەكاربهيتريت}

يە كىك لەو تەعبىرە خراپانەى كه بە گۆرەى داب و نەريت بەكار دەهينرين، ئەوه يە كه كه سىك بە كەسيكى ناحەزى خوى بليت: (هەى كەرە)، يان (هەى سابرين)، يان (هەى سەگ)، يان شتىكى لەو جۆرە.

جا ئەم تەعبىرانە لە دوو روه وه خراپين:

يە كەم ئەوه يە كه درۆن. دوه ميس ئەوه يە كه ئازارى بۆ كەسە كه تىدايه.

ئەمەش بە پيچەوانەى ئەوهى كه بە كەسيك بوتريت: (ئەى زالمى ستمكار)، يان شتىكى لەو جۆرە. چونكه ئەمە چاوپوشى لىكراوه لە كاتى بوونى كيشەو ناكوكيدا. لەگەن ئەوه شدا كه بەزورى راستە. چونكه كەم كەس هەيه كه ستمكار نەبىت، ئيتز لە نەفسى خوى، يان لە كەسيكى تر.

(۱) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۰۰ / بە ژمارە: ۲۵۸۷، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۰ /
بە ژمارە: ۴۸۹۴، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۲ / بە ژمارە: ۱۹۸۱.

باسيڭ: {نابيت بوتريت: هيچ مه خلوقىڭم له گه لدا نيه بيجگه له خوا}

شيخي (نَحَّاس) فرموويه تى: هه نديك له زانايان به ناپه سهنديان داناوه، كه كه سيڭ بليت: (هيچ مه خلوقىڭم له گه لدا نيه بيجگه له خوا).

منيش ده ليم: هوى ناپه سهنديه كه برتیه له ناشيرینی ته عبره كه له وړوه، كه نه صل له هه لاور کردن (واته: له استثناء) دا نهويه كه (متصل) بيت (واته: هه لاور كراوه كه له په گه زى هه لاور ليكراوه كه بيت)، كه نه مهش ليړه دا مه حاله. چونكه نهويه له م ته عبره دا هيه (استثناء) ي (مقطع) ه، وه كو نهويه وهايه كه و ترابيت: (به لام تنها خوام له گه لدايه). نه مهش له و فرمايشته ي خواى گه وړه وه وهر گيراوه، كه فرموويه تى: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ٤]. واته: {نيوه له هر شوينيكا بن خواى گه وړه تان له گه لدايه}.

جا باش و هايه كه له برتتي نهويه بوتريت: (كه سم له گه لدا نيه بيجگه له خواى گه وړه).

هه وړه ها شيخي (نَحَّاس) فرموويه تى: ناپه سهنده كه بوتريت: (له سر ناوى خوا دانيشه). به لكو با بوتريت: (به ناوى خواوه دانيشه).

باسيڭ: {نابيت سويند به جورىڭ له جورىڭ كاني به ندايه تى كردن

{بغوريت}

شيخي (نَحَّاس) گيراويتيه وه له يه كيڅ له زانايانى (سلف) ه، كه نه به ناپه سهندي ده زانيت كه سى روزه وان بليت: (سويند به و موره ي كه له سر دهم دراوه). به لگه شى به وه هيناوه ته وه كه موره تنها له سر دهمى كافره كان دهرت.

جا ئەو بەلگەيە جىگەي سەرنج و تېيىنە. بەلگەي ناپەسەندەيەكەي
ئەوۋەيە، كە ئەو قسە سۆيىند خواردنە بەغەير خوا. جا - ئەگەر خەي گەورە
بەوئەت - لەم نەزىكانەشدا باسە ئەو دەكەين، كە نەهي كراو لە سۆيىند خواردن بە
غەيرى خوا.

بۆيە دەتوانىن بۆيىن: ئەو قسەيە لەبەر دوو ھۆ ناپەسەندە:

- يەكەم: لەبەر ئەو بەلگەي كە باسەمان كەرد.
- دوەم: بۆي ئەوۋەي پۆيىست بەكات، كەسەكە دەري دەخات كە بەرپۆژوۋە.
خەش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسىڭ: {ناپەسەندە ئەو وشانە بەكار بەيئەنەن، كە ئەسەردەمى

نەفامىدا بەكار بەيئەنەن}

بۆمان رېۋايەت كراو لە (سۇنەي ئىمامى (أَبُو دَاوُد) دا، لە (عَبْدُ الرَّزَّاق) ھەو،
ئەويش لە (مَعْمَر) ھەو، ئەويش لە (قَتَادَة) ھەو، يان لە كەسەيى ترەو، ئەويش لە
ھاوئەلى خەشەويست (عِمْرَان) ي كورى (حُصَيْن) ھەو (خەو لە ھەردووكيان پازى بىت)،
كە فەرموۋيەتى: (ئىمە لە سەردەمى نەفامىدا دەمانوت "أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَلَيْنَا" ھە "أَنْعَمَ
صَبَاحًا". جا كە ئاينى پىرۆزى ئىسلام ھات، ئىت نەھيمان لى كرا ئەو جۆرە تەبىرانە
بەكار بەيئەنەن).

شەيخ (عَبْدُ الرَّزَّاق) فەرموۋيەتى: شەيخ (مَعْمَر) فەرموۋيەتى: ناپەسەندە كەسەيى
بۆيىت: "أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَلَيْنَا". بەلام ھىچى تىدا نە كە بۆيىت: "أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا".^(۱)

(۱) پروانە: سۇنەي أبى داؤد / ۲ / ۷۷۹ / بە ژمارە: ۵۲۲۷.

منیش ده لیم: ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ئەم حەدیسەى بەم جوړه له (قَتَادَة)، یان له کەسیکی ترهوه پړوايهت کردوه.

جا وه کو زانایانیش فەرموویانه: ئەم جوړه حەدیسە به (صَحِيح) دانانریت. چونکه راسته که (قَتَادَة) کەسیکی متمانه داره، بەلام کەسە کەى تر کەسیکی نه ناسراوه، جا ده گونجیت ئەویش حەدیسە کەى له کەسیکی نه ناسراوى ترهوه وه گرگرتیت. بۆیه حوکمی شهرع بەم جوړه حەدیسە سابت ناییت. بەلام وا باشتره که مرووفی موسولمان خوێ له به کارهینانی ئەم جوړه ته عبیره بپاریزیت، چونکه پهنگه حەدیسە که (صَحِيح) ییت^(۱)، سه په پای ئەوهی که هەندیک له زانایان حەدیسى کەسى نه ناسراو ده کەن به به لگه. خواش له هه موو کەس زانا تره.

(۱) نه خیر ئەم حەدیسە (صَحِيح) نیه، نه گەرچی کەسە کانی رسته کەشى متمانه داربن! چونکه وه کو شیخی عەسقە لانی فەرموویەتی: رسته کەى بچرانی تێدايه. پڕوانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۱۱ / ۴. منیش ده لیم: بچرانه که له نێوان (قَتَادَة) و (عِمْرَان) دایه. چونکه (قَتَادَة) نزیکه ی ههشت سان دواى وه فاتى (عِمْرَان) له دایک بوه. کهواته ناگونجیت حەدیسى له وه گرگرتیت. پڕوانه: سِيرُ أَغْلَامِ الثِّبْلَاءِ / (عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ الْخُزَاعِيُّ) / ۲ / ۵۰۸ - ۵۱۱ / به ژماره: ۱۰۵، وه (قَتَادَةُ بْنُ دِعَامَةَ السَّدُوسِيُّ) / ۵ / ۲۶۹ - ۲۷۰ / به ژماره: ۱۳۲.

نابیت دوو کس به یه که وه چیه بکه نو، که سیکی تریشیان نه که لدا بیت؛

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لَ رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخِرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يُخْزِنُهُ».^(۱) واته: "نه گهر ئیه سێ کهس بوون، دوو ئێک به یه که وه چیه نه که نو، که سێ سییه میس به ته نهها بیت، ههتا تیکه له به خه لکی ده بن. چونکه نهو کاره که سێ سییهم خه فته بارو دلته نگ ده کات".

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (ابْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «إِذَا كَانُوا ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ».^(۲)

ههروهها ئهم هه دیسه مان له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) یشدا بۆ ریوایهت کراوه و، نهو ئهمه شی بۆ زیاد کردوه: (أَبُو صَالِحٍ) - نهو که سهیه که هه دیسه که ی له (ابْنُ عُمَرَ) هوه ریوایهت کردوه - فهرموویهتی: عه رزی (ابْنُ عُمَرَ) م کرد: "ئه ی نه گهر چوار کهس بوون؟" نهویش فهرمووی: "نه گهر چوار کهس بوون قهینا که زیانی نیه".^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۹ / به ژماره: ۵۹۳۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۸ / به ژماره: ۲۱۸۴.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۸ / به ژماره: ۵۹۳۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۱۷ / به ژماره: ۲۱۸۳.

(۳) بڕوانه: سُنَنِی أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۷۹ - ۶۸۰ / به ههردوو ژماره: ۴۸۵۱ و ۴۸۵۲.

**نابیت هیچ نافرمتیک، باسی جوانی لهش و لاری نافرمتیکی تر بکات بو
میردمکەى خوێ، یان بۆ که سیکى تر، نه گەر له بهر پینووستیه کى شهرى
نه بیت، ومکو نارمزوى خواستن و هیئانی نه و نافرمته، یان شتیکی نه و
جۆره:**

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحى بوخارى و موسلیمدا، له هاوهلی
خۆشهویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لى رازی بیت)، که فهرموویه تی: پێغه مبهرى خوا
(درودى خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا تُبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ، فَتَصِفُهَا لِرَوْجِهَا كَأَنَّهُ
يَنْظُرُ إِلَيْهَا».^(۱) واته: "نابیت نافرمتیک ته ماشای نافرمتیکی تر بکات و دهست له
لاشهى بدات و، دواتر به جۆرتیک وه سفى بکات بو میردمکەى خوێ، وه کو
له بهر چاوى بیت".

باسیک: {نه و که سهى هاوسه رگیرى کردوه ناپه سهنده پێى بوتريت:

(به خوشى به یه که وه بژین و، مندالیش له نیوانتاندا پهیدا ببیت)

نه و که سهى ژنى هیتاوه ناپه سهنده پێى بوتريت: (بِالرِّفَاءِ وَالْبَيْنِ) واته: (به خوشى
به یه که وه بژین و، مندالیش له نیوانتاندا پهیدا ببیت). به لکو با پێى بوتريت: (بَارَكَ اللهُ
لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ)، وه کو له ((کێپى هاوسه رگیرى)) دا باسمان کرد.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۲۰۰۷ / به ژماره: ۴۹۴۲. من له سهحیحى موسلیمدا

نهم هه دیسه م نه یینه وه!!!

(۲) ئیمهش له وێ به لگه ی ناپه سه نديه که یمان هیتاوه وه.

باسيڭ: {ناپه سەندە لە کاتى توورەيیدا ئامۆزگارى کەسى توورە بکرىت}

شيخى (نَحَّاس) گىراوتىيەو لە زانای پاىبەرز، شەرعزانى ئەدىب، شەيخ (أَبُو بَكْر) (مُحَمَّد)ى كورى (يَحْيَى)ى (صَوْلِي)، كە فەرموويەتى: ناپەسەندە كە لە کاتى توورەبوونى كەسيكدا پىي بوتريت: "باسى خوا بكە". چونكە مەترسى ئەوەى لى دەكرىت كە توورەيەكەى وای لى بکات كوفر يىت بە دەمىدا. ھەروەھا فەرموويەتى: بەھەمان شيۆە نايىت پىي بوتريت: "سەلاوات لەسەر پىغەمبەر بدە"، چونكە ھەمان مەترسى لى دەكرىت.

باسيڭ: {ناپە سەندە كەسيڭ بليت: خوا دەزانىت، ئەو شتە وەھا نىە،

يان وەھايە}

يەكيڭ لە خراپترين ئەو لەفزو تەعيرانەى، كە زۆرىڭ لە خەلكى عادەتيان پىۆە گرتو، ئەگەر بيانەويت سويند لەسەر شتيڭ بچۆن، خۆيان لەو دەپاريزن، كە بلىن: (سويند بەخوا)، چونكە پىيان ناخۆشە دواتر سويندەكەيان بكەويت، يان ناوى خوا بە گەورە دەزانن، ھەز ناكەن سويندى پىي بچۆن. جا لەبريتى ئەو دەلىن: (خوا دەزانىت، ئەو شتە وەھا نىە، يان وەھايە)، يان شتيكى لەو جۆرە. كە ئەم جۆرە عىبارەتە مەترسىەكى گەورەى تىدايە. چونكە ئەگەر خواوێنەكەى دلىايىت لەوەى كە شتەكە وەھايە وا ئەو دەيلىت، ئەو قەيناكات. بەلام ئەگەر گومانى ھەبو، ئەو ھەر زۆر خراپە. چونكە درۆ بەدەم خواى گەورەو دەكات، كە گوايە خواى گەورە ناگاي لەو شتەيە، كە ئەم دلىا نىە لەسەرى.

ھەروەھا خراپەيەكى وردترىشى تىدايە، كە لەوەى پىشوو خراپترە، ئەويش ئەوەيە كە خواى گەورەى بەو وەسفدار كردو، كە زانيارى لەبارەى شتيكەو ھەيە، كە پىچەوانەكەى راستە. جا ئەم وەسفدار كردنەش لە ھەر كەسيكدا يىتەدى

کافر ده‌بیت. بویه پیوسته له‌سەر مروّفی موسولمان که خۆی له به‌کاره‌ینانی ئەم
جۆره عیبارەتانه بپاریژێت.

باسیڤک: {ناپەسەندە نزاو پادانەوه ببه‌ستریته‌وه به‌ویستی خواوه}

ناپەسەندە له‌ دو‌عا‌کردندا بو‌تری‌ت: (خوایه لێم خۆشبه‌ ئە‌گەر ده‌ته‌وی‌ت). به‌‌ل‌کو
با‌ که‌سه‌ که‌ به‌قه‌ناعه‌تی ته‌واوه‌وه بپاریته‌وه‌و داوا بکات.

بو‌مان ر‌یوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ‌ ر‌ازی بیت)، که‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای
له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ"، "اللَّهُمَّ
ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ"، لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ، فَإِنَّهُ لَا مُكْرَهَ لَهُ».

له‌ ر‌یوایه‌تیکی ئیمامی موس‌لیمدا به‌م جۆره‌ش هاتوه‌: «وَلَكِنْ لِيَعْزِمَ وَلِيُعْظِمَ
الرَّغْبَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَتَعَاطَمُهُ شَيْءٌ أُعْطَاهُ».^(۱) واته‌: "با هیچ که‌سی‌ک له‌ ن‌یوه‌ نه‌‌لی‌ت:
(خوایه لێم خۆشبه‌ ئە‌گەر ده‌ته‌وی‌ت)، (خوایه ر‌ه‌حم پ‌ی بکه‌ ئە‌گەر ده‌ته‌وی‌ت).
به‌‌ل‌کو داواکه‌تان یه‌ کلایی بکه‌نه‌وه‌و، سووربن له‌سه‌ری‌و، به‌ ر‌ه‌غه‌به‌تیکی گه‌وره‌وه
داوا بکه‌ن، چونکه‌ هیچ که‌سی‌ک نه‌ زۆر له‌خوا بکات‌و، هه‌ر شتی‌کیش نه‌و
بیه‌خشی‌ت خۆی به‌ گه‌وره‌و گرانی نازانی‌ت".

بو‌شمان ر‌یوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَنَسُ) وه‌وه (خوای لێ‌ ر‌ازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پ‌یغه‌مبه‌ری خوا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۴ / به‌ ژماره‌: ۵۹۸۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۳ /
/ به‌ ژماره‌: ۲۶۷۹.

(درودی خوی له سر بیت) فرمویه تی: «إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ فَلْيَعِزِّمِ الْمَسْأَلَةَ، وَلَا يَقُولَنَّ: اللَّهُمَّ، إِنْ شِئْتَ فَأَعْطِنِي، فَإِنَّهُ لَا مُسْتَكْرَهَ لَهُ».^(۱)

باسینک: {حوکمی سویند خواردن به غهیری ناوو سیفته ته کانی خوی گه وره}

سویند خواردن به غهیری ناوه کان و سیفته ته کانی خوی گه وره کارینکی ناپه سنده، ئیز ئایا به پیغه مبر بیت، یان به که عبه، یان به فریشته، یان به ئه مانه ت، یان به ژیان، یان به رۆح، یان به غهیری ئه مانه ش. جا سویند خواردنه به ئه مانه ت له هه موویان ناپه سهندتر.

بۆمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابنُ عُمَر) هوه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فرمویه تی: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمُ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لِيَصْمُتْ».

له رپوایه تینکی تری سه حیحدا هاوه، که فرمویه تی: «فَمَنْ كَانَ حَالِفًا، فَلَا يَحْلِفْ إِلَّا بِاللَّهِ، أَوْ لِيَسْكُتْ».^(۲) واته: "خوی گه وره نه هیتان لی ده کات که سویند به باوبایرانتان بخۆن. بۆیه ئه و که سه ی دهیه ویت سویند ده خوات، با ته نها سویند به ناوه کان و سیفته ته کانی خوا بخوات، یان بیده نگ بیت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۴ / به ژماره: ۵۹۷۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۳ / به ژماره: ۲۶۷۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۵ / به ژماره: ۵۷۵۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۶۷ / به ژماره: ۱۶۴۶.

سه‌باره‌ت به نه‌هی کردنیش له سویند خواردن به نه‌مانه‌ت هه‌دیسی زۆر نوندمان بۆ رپوایه‌ت کراوه: له‌وانه‌ ئهو هه‌دیسه‌ی، که له (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا بۆمان رپوایه‌ت کراوه، به‌رشته‌یه‌کی (صَحِیح)، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (بُرَیْدَة) وه (خوای لَی‌ رازی بَیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بَیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ، فَلَيْسَ مِنَّا». ^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی سویند به‌ نه‌مانه‌ت بخوات، له‌ ئیمه‌ نیه (واته: رَیْبازی ئیمه‌ی نه‌گرتوه‌و په‌یره‌وی له‌ ئیمه‌ نه‌کردوه)".

**باسيک: {ناپەسەندە ئەکرپىن و فروشتن و شتى ئەو جورۇدا سويند
بخوريت}**

سویند خواردنی زور له کرینو فروشتن و شتی له و جوړه دا کاریکی ناپه سه نه ده،
باوه کو سوینده که ش راست بیت.

بۆمان رپوایەت کراوه لە سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أبو قتادة) وه (خوای لی رازی بیت)، که له پیغه مبهری خوای بیستوه (دروودی خوای له سر بیت)، فهرموویه تی: «إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلِيفِ فِي الْبَيْعِ، فَإِنَّهُ يُنْفَقُ، ثُمَّ يَمْحَقُ». (۲) واته: له کرین و فروشتندا خۆتان له سویند خواردنی زۆر بیاریژن، چونکه راسته سه رهتا ره و اجو به به مانو شه که که تان ده داتو، بۆتان ساغ ده کاته وه، به لام دواتر بیت و فهری کاسپه که ناهیلێت (به وهی که له دین و له دنیا شدا سوودی لی نابین).

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۴۳ / به ژماره: ۳۲۵۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۲۸ / به ژماره: ۱۶۰۷.

باسيک: {ناپه سه‌نده بوتريت: (قوس قرح)}

ناپه سه‌نده بهو شته بوتريت (قوس قرح)، که به ناسمانه وهیه.

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیی (حلیه الاولیاء)ی زانای پایه‌به‌رز (أبو نعیم)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابن عباس)ه‌وه (خوا له هه‌ردوکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «لا تقولوا: "قوس قرح"، فإن قرح شیطان، ولكن قولوا: "قوس الله - عز وجل -"، فهو أمان لأهل الأرض».^(۱) واته: "مه‌لین: (قوس قرح). چونکه (قرح) یه‌کیکه له ناوه‌کانی شه‌یتان. به‌لکو بلین: (قوس الله)". چونکه نه‌وه نه‌مانی خواجه بۆ خه‌لکی، که ئیز با ترسی غه‌رقبوون و ژیرئاو که‌تیا ن نه‌بیت.

منیش ده‌لیم: شیخی (جوهری)و غه‌یری نه‌ویش فهرموویانه: (قرح) وشه‌یه‌کی (غیر منصرف)ه‌ واته: حاله‌تی مه‌جروریه‌که‌ی به‌فه‌تیه‌وه، خه‌لکی نه‌خوینده‌واریش ده‌لین: (قدح)، که نه‌وه‌ش هه‌له‌یه.

باسيک: {نابیت مروفی موسولمان باسی تاوانی خوی بۆ خه‌لکی بکات}

نه‌گه‌ر که‌سیک تووشی تاوانیک یان شتیکی له‌و جوّره‌بوو، ناپه‌سه‌نده بۆ که‌سیکی تری باس بکات، به‌لکو پیویسته ته‌وبه‌ بکات و بگه‌رپه‌وه بۆلای خوی گه‌وره‌و، ده‌ست به‌جی واز له‌ کاره‌که به‌یتیت و، په‌شیمان بیته‌وه له‌وه‌ی

(۱) بروه: حلیه الاولیاء و طبقات الاصفیاء / ۲ / ۳۰۹. هه‌دیسیکی لاوازه. چونکه که‌سیکی لاواز له‌ رسته‌که‌یدیه، به‌ناوی (زکریا)ی کوری (حکیم). هه‌ندیک له‌ زانایانیش به‌ (موضوع)و هه‌له‌سه‌راویان داناوه. به‌لام ده‌بیت نیمای نه‌وه‌ی به‌ (موضوع)ی دانه‌نابیت، بۆیه هیناوتی. بروه: اللالی المصنوعة فی الاحادیث الموضوعة (للسیوطی) / ۱ / ۷۹ -

کردوویه تی و، برپاریش بدات، که هەرگیز ناگه پښتووه بو تاوانی لهو جوړه. چونکه
 ئه م سیانه بریتین له پایه کانی ته و به کردن و، ته و بهش دروست نیه، هه تا ئه م سئ
 مهرجه ی تیدا نه یه ته دی.

خو ئه گهر بو مامۆستایه کی خو ی گێرایه وه، یان بو که سیکی وه ها، که ئومیدی
 هه یه رښمووی بکات بو دهرچوون له تاوانه که ی، یان شتیکی فیر بکات، که هوکار
 بیت بو پاراستن لهو جوړه تاوانه، یان هوکاری تووشوونی تاوانه که ی پی بناسیت،
 یان دو عای خهیری بو بکات، یان شتیکی لهو جوړه، ئه وه قهیناکات، به لکو
 کاریکی باشیشه. بویه کاتیک ناپه سهنده، که باسکردنه که ی ئه م جوړه
 بهرژه وه ندیانه ی تیدا نه بیت.

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لئ
 خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له پیغه مبهری خوام
 بیستوه (درودی خرای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِلٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ،
 وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ تَعَالَى عَلَيْهِ،
 فَيَقُولُ: "يَا فُلَانُ، عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذًا وَكَذًا"، وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ، وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ
 سِتْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ».^(۱) واته: "هه موو ئومه ته که م له نار هه تی و له زمان و دهستی خه لکی
 سه لامه ت و پارێزرا و ده بن (یان خوا لیان خوش ده بیت به وه ی، که له دنیا دا
 ناشکرایان ناکات، یان له دواړوژدا سزای توندیان نادات) ته نها ئه وانه یان نه بیت که
 نه ینی خو یان ناشکرا ده که ن. نه ینی ناشکرا کردنیش ئه وه یه، که پیاویک به شه ودا
 کاریکی خراپ بکات و، دواتر که پوژ بوویه وه خوای گه و ره بوی پو شیوه، که چی
 خو ی به که سیك ده لیت: فلانه که س من دو ینی شه و کاریکی وه ها وه هام کرد. جا

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۵۴ / به ژماره: ۵۷۲۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۹۱
 / به ژماره: ۲۹۹۰.

خوای گهوره به شهودا پردهی بهسهردا ده‌دات و بۆی ده‌پۆشیت و، خۆشی به‌یانی
ئه‌وه‌ی خوا بۆی پۆشیوه پرده‌ی له‌سهر هه‌لده‌مالیت و ناشکرای ده‌کات.

باسیک: {بهراندنی په‌یوه‌ندی نیوان خه‌لکی کاریکی هه‌رام و ناپه‌وایه‌}

هه‌رامه مرۆفی موکه‌له‌ف قسه‌یه‌کی وه‌ها له‌گه‌ل کۆیله‌ی که‌سیکدا، یان له‌گه‌ل
ژنه‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که‌یدا، یان له‌گه‌ل یه‌کیک
له‌خزمه‌کانیدا بکات و، قسه‌که‌ش بیته‌هۆی تیکدانی هه‌لس و که‌وتی ئه‌مانه‌له‌گه‌ل
که‌سه‌که‌دا، مه‌گه‌ر قسه‌که‌ فەرمان کردن به‌چاکه‌، یان نه‌هی کردن له‌خراپه‌بیت.

• خوای گه‌وره‌ فەرموویه‌تی: ﴿وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ [المائدة: ۲]. واته‌: {هاوکاری یه‌کتر بن له‌سهر چاکه‌و
له‌خواترسان، هاوکاری یه‌کتر مه‌بن له‌سهر تاوان و دوزمنکاری}.

• هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته‌:

{ئاده‌میزاد هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات، فەرشته‌یه‌کی چاودێرو ناماده‌کراو بو
نووسین و تۆمارکردنی ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌لادایه‌}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَسَائِيٍّ) دا،

له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ فەرموویه‌تی:

يَعْتَمِدُ عَلَى خَوَا (درودی خوای له‌سهر بیت)، فەرموویه‌تی: «مَنْ خَبَّ زَوْجَةً أَمْرِي أَوْ

مَمْلُوكُهُ، فَلَيْسَ مِنَّا». واته‌: "ئه‌و که‌سه‌ی ژنی پیاویک یان کۆیله‌که‌ی تیک بدات و

هه‌لی بجه‌له‌تێت له‌ئێمه‌ نه‌".^(۱)

(۱) برۆانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۶۴ / به‌ ژماره‌: ۵۱۷۰، وَسُنُّ التَّسَائِيٍّ الْكُبْرَى / ۵ /

۳۸۵ / به‌ ژماره‌: ۹۲۱۴. هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ حِبَّانَ) و ئیمامی (حَاكِم) یش رپوایه‌تیان

کردوه‌و، ئیمامی (حَاكِم) فەرموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح) به‌. برۆانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ /

منیش دهلیم: (خَبَب) واته: تیکی بدات و، ههلی بجهله تییت.

باسیک: {نه گهر که سینک بریک پارمی نه گوپرایه لی خوای گهورمدا خهرج کرد، با بلیت: نه وندمه پارم خهرج کرد. به لام نابیت بلیت: نه وندمه دۆراند، یان نه وندمه له دهست دا}

هه مالتو پاره بهک له گوپرایه لی خوای گهورمدا خهرج بکریت، وا باشه له باره یه وه بوتریت: (أَنْفَقْتُ) واته: خهرجم کرد، یان شتیکی له و جوره. بۆ غوونه بوتریت: هزار دینارم له سه فهری جه جدا خهرج کرد. یان دوو هزارم له غه زادا خهرج کرد. به هه مان شیوه نه وندمه له میوانداریدا خهرج کردو، نه وندمه شم له خه ته نه کردنی مندا له که مدا خهرج کردو، نه وندمه شم له ژن هیئانه که مدا خهرج کردو، نه وندمه شم بۆ فلا نه کاری هاو شیوه ی نه مانه خهرج کرد.

به لام نابیت وا بلیت که زۆربه ی نه خوینده واره کان ده یلین: له میوانداریدا نه وندمه دۆراندو، له سه فهری جه جدا نه وندمه خهسار کردو، له سه فهره که مدا نه وندمه له دهست ده رچوو.

پوخته ی ئەم باسه نه وه یه که ته عبیری: خهرجم کردو هاو وینه کانی بۆ گوپرایه لی و به ندایه تی به کار ده یترین. ته عبیری: خهسارم کردو، دۆراندو، له دهستم داو، هاو وینه کانیشیان بۆ بیفه رمانی و کاره ناپه سنده کان به کار ده یترین و، بۆ گوپرایه لی به کار ناه یترین.

باسيک: {نایا دمکریټ شوینکە وتوو ئەدوای پیشنوێژەکە یەو}

قورئانە کە ی ئەو بلیتەو؟

یە کێک لەو شانە ی نە ی ئی کراو ئەو یە کە زۆریټک لە خەلکی لە نوێژدا دەیکەن، کاتیټک پیشنوێژە کە دەلیټ: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾، شوینکە وتو کانیټ بە شوینیدا دەلین: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾.

بۆ یە دەبیټ ئەم کارە نە کریټ و، هۆشداریش لە بارە یەو بەدریټ. چونکە خاوەنی کتیی (الْبَيَان) – کە یە کێکە لە هاو ئەمان – فەرموویەتی: ئەو کارە نوێژە کە بەتال دەکاتەو، مەگەر شوینکە وتو کە مەبەستی خویندەو ی قورئان بیټ.^(۱)

جا ئەمە ی کە ئەو فەرموویەتی، ئەگەرچی جێگە ی تیینی و سەرنجەو، ڕەنگە کە سیش هاو ڕای نەبیټ، بەلام باشتر وایە شوینکە وتو خۆ ی لەم جوړە کارە بەدوور بگریټ. چونکە ئەگەر نوێژە کەشی بەتال نەکاتەو، هەر کاریکی ناپەسەندە لەم جێگەدا. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

باسيک: {نە ی کردن ئەو ی بوټریټ: باج حەقی دەوڵەتە}

یە کێک لەو تەعبیرانە ی کە زۆر نە ی ئی کراو و، دەبیټ مروّفی موسوڵمان خۆ ی لە بەکارهێنانیان پارێزێټ ئەو یە، کە خەلکانی نەخویندەوار و هاو وێنەکانیان دەربارە ی ئەو باجانە ی لەسەر کرین و فروشتن و مامەلە ی لەو جوړە وەر دەگیرین، بە کاریان دەهین و دەلین: ئەمە مافی دەوڵەتە، یان مافی دەوڵەت لەسەرە، یان هەر تەعبیریکی تری هاو شیو، کە داگرەو دەبیټ بەسەر ناوانی شتە کە بە ماف یان ئەرک و واجب و شتی لەو جوړە.

(۱) بروانه: الْبَيَان فِي مَذْهَبِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ / ۲ / ۳۱۱.

جا به کارهینانی ئەم تەعبیرانە کارێکی زۆر خراپەو، داھێنراویکی زۆر ناشیرینە. بە جۆرێک کە هەندێک لە زانایان فەرموویانە: ئەو کەسە ی ئەو شتە بە ماف ناو ببات، کافر دەبێت و لە گەرۆهی ئیسلام دەردەچێت. بەلام بۆچوونی دروست ئەوەیە کە کافر نابێت، مەگەر باوەری وایێت کە هەر بەراستی ئەو مافە، لەهەمان کاتدا بشزانێت کە ستم و زوڵمە.

بۆیە بۆچوونی راست ئەوەیە کە بەو شتێک بوترێت: باج یان زەربەی دەوڵەت، یان شتی لەو جۆرە. تەو فیکیش تەنھا بە دەستی خۆیە.

باسیک: {ناپەسەندە بە ناوی خۆی گەورەو داوای شت بکریت}

ناپەسەندە بە ناوی خۆی گەورەو داوای هیچ شتیکی تر بکریت بێجگە لە بەهەشت.

بۆمان رێوایەت کراوە لە (سُنَنِ يُمَامِي (أَبُو دَاوُد) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (جَابِر) هەو (خوای لێ رازی بێت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێت) فەرموویەتی: «لَا يُسْأَلُ بَوَجْهِ اللَّهِ إِلَّا الْجَنَّةُ».^(۱) واتە: "نابێت بە ناوی خوای گەورەو داوای هیچ شتیکی بکریت بێجگە لە بەهەشت".

(۱) بڕوانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۵۲۴ / بە ژمارە: ۱۶۷۱. رێشتەکە ی لاوازه. چونکە کەسیکی لاوازی تێدا یە، بە ناوی (سَلِيمَان) ی کورپی (مُعَاذ) هەو. بڕوانە: ذَخِيرَةُ الْحِفَاط / ۵ / ۲۷۱۸ / بە ژمارە: ۶۳۴۰، وَفَيْضُ الْقَدِير / ۶ / ۴۵۱.

باسيک: {حوکمی نهو کهسهی بهناوی خواوه داوای شت دمکاتو، نهو

دمکات به تکاکار}

ناپه‌سهنده دهست بنریت بهرووی نهو کهسهوه، که بهناوی خوای گه‌وره‌وه
داوای شتیک ده‌کاتو، نهو بکات به تکاکار.

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنن)ی ئیمامی (أبو داود) و (تَسَائِي)دا، به‌چه‌ند
رشته‌یه‌ک - که له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هه‌دیسیان پی ریوایهت
کراوه - له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبْنُ عُمَرَ)هوه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، که
فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ،
فَاعِزُّوهُ، وَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى، فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ، فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ
مَعْرُوفًا، فَكَافِتُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِتُونَهُ، فَادْعُوا لَهُ، حَتَّى تَرَوْا أَتْكُمْ قَدْ
كَافَأْتُمُوهُ».^(۱) واته: "نهو کهسهی په‌نای بۆ خوا برد (وه‌کو نه‌وه‌ی بلیت: توخوا وا
مه‌که، یان نازارم مه‌ده، یان....)، ئیوه‌ش په‌نای بده‌ن. نهو کهسه‌ش به‌ناوی خواوه
داوای شتیک کرد (وه‌کو نه‌وه‌ی بلیت: توخوا فلا‌نه شتم بده‌ری، یان فلا‌نه کارم
بۆ بکه)، ئیوه‌ش به‌ده‌میه‌وه بچن‌و، کاره‌که‌ی بۆ بکه‌ن. نهو کهسه‌ش چاکه‌یه‌کی
به‌رامبه‌ر کردن، ئیوه‌ش پاداشتی بده‌نه‌وه‌و حه‌قی بۆ بکه‌نه‌وه. نه‌گه‌ر شتیک‌یشان
نه‌بوو پاداشتی ئه‌وی پی بده‌نه‌وه، دوعای خه‌یری بۆ بکه‌ن، هه‌تا باوه‌رتان بۆ
دروست ده‌بیت، که به‌و دوعا بۆ کردنه پاداشتان داوه‌ته‌وه".

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۵۲۴ / به ژماره: ۱۶۷۲، وَسُننُ التَّسَائِي / ۵ / ۸۲ / به
ژماره: ۲۵۶۷.

باسيک: {ناپه سەندە بە کەسيک بوتريت: خوا دەوامت بدات، يان خوا

{بتهيليت}

مەشهورترین بۆچوون لەسەر ئەو هی، کە ناپه سەندە کەسيک بە کەسيکی تر بلیت: (أَطَالَ اللَّهُ بَقَاءَكَ) واتە: "خوا درێژه بە مانەوت بدات"، يان (خوا دەوامت بدات).

پێشهواي پایەبەرز (أَبُو جَعْفَرٍ) (نَحَّاس) لە کتیی (صِنَاعَةُ الْكِتَابِ) دا فەرموویەتی: هەندیک لە زانایان پێیان ناخۆش بو، کە خەلکی بلیت: (أَطَالَ اللَّهُ بَقَاءَكَ)، هەندیکیشیان رێگەیان بێ داو.

زانای پایەبەرز (إِسْمَاعِيلُ) ی کورێ (إِسْحَاق) فەرموویەتی: یە کەم کۆمەلێک کە تەعیری (أَطَالَ اللَّهُ بَقَاءَكَ) یان بە کارهێناو بێ دینه کان بوون.

رێواپه تیش کراوه لە زانای پایەبەرز (حَمَّادُ) ی کورێ (سَلَمَةُ) وه (خوای لی رازی بیت)، کە کاتی خوێ نامەو نو سراوی موسولمانان بەم شیوه بوو: (مِنْ فُلَانٍ إِلَى فُلَانٍ: أَمَّا بَعْدُ، سَلَامٌ عَلَيْكَ، فَإِنِّي أَحْمَدُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ). واتە: "لە فلانهوه بۆ فیسار، پاشان، سلاوت لیبت، ئەوجا من سوپاس و ستایشی ئەو خواپە دەکەم، کە هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە بێجگە لە ئەو، داواشی لی دەکەم، کە دروودو سۆزی خوێ برێژیت بەسەر پێغمبەر و خزم و کەس و کارە کەیدا". پاشان بێ دینه کان جوړه نو سراویکیان داھێنا، کە سەرەتا بەمە دەستی بێ دەکرد: (أَطَالَ اللَّهُ بَقَاءَكَ).

باسيڭ: {دروسته به كه سيڭ بوتريت: باوك و دايكم به قوربانت بن}

مه زهه بي دروستي هه لټر ټردراو نه وه، كه ناپه سهند نيه كه سيڭ به كه سيڭي تر بليت: (باوك و دايكم به قوربانت بن)، يان (خوا بمكات به قوربانت).

چهندين هه ديسي مه شهووريش له هه ردو و صه حيحه كه و له غه يري نه وانيشدا له سهه دروستي به كار هيتاني نه و جوړه ته عبيرانه هاتوون، ئيتر ئايا باوك و دايكه كه موسولمان بن، يان كافر. به لام هه نديك له زانايان نه و ته عبيره يان به ناپه سهند داناوه، نه گهر باوك و دايكه كه موسولمان بن.

شيخي (نحاس) فهرموويه تي: ئيمامي (مالك) ي كوري (انس) به ناپه سهندي داناوه كه بوتريت: (خوا بمكات به قوربانت)، به لام هه نديك له زانايان به دروستيان داناوه.

زاناي پايه بهرز قاضي (عياض) يش فهرموويه تي: زور به ي زانايان واي بوچوون كه نه و كار هه دروسته، ئيتر ئايا كه سه به قوربان كراوه كه (واته: باوك و دايكه كه) موسولمان بيت يان كافر.

منيش ده ليم: نه وه نده هه ديسي (صحيح) له سهه دروستي نه و كار هه هاتوون، كه له ژماره نايه. هه نديكي شيانم له (شرح صحيح مسلم) دا هيناوه.^(۱)

(۱) يه كيك له وانه بريته له و هه ديسه صه حيحه ي، كه ئيمامي بوخاري رپوايه تي كرده، له رپگه ي هاوه لي خو شه ويست (انس) ي كوري (مالك) سه وه (خواي لي رازي بيت)، كه هاوه لي خو شه ويست (ابو طلحه) (خواي لي رازي بيت) به پتغه مبهري خواي (دروودي خواي له سهه بيت) فهرموه: (يا نبي الله جعلني الله فداك). بروانه: صحيح البخاري / ۵ / ۲۲۸۷ / به ژماره: ۵۸۳۱.

باسيڭ: {تانه دان له قسه ي خه ټكي و، چهن وچوون و دمه دمه و، كيښه و

ناكوكي نانه وه له گه ل خه ټكيډا كاريكي ناپه سه نده}

(مراء) و (جدال) و (خُصُومَة) ش هندیکن له و قسه و وتو ویزانه ی که کردنیان خراپه.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِدِی (غَزَالِيّ) فهرموویه تی: (مراء): بریتیه له تانه دان له قسه ی که سیکی تر، به ووی دهر که وتنی خه له لو نو قسانیه ک تیدا، تهنه به مه بهستی سووک کردنی خاوه نه که ی و، دهر خستنی فه زلی خوت به سهر نه ودا.

ههروه ها فهرموویه تی: (جدال) یش جوړه گفت وگو یه که، په یوه ندی به سهر خستن و سه لماندنی مه زه به کانه وه هه یه.

ههروه ها فهرموویه تی: (خُصُومَة) ش بریتیه له سوور بوون و پیداگری کردن له سهر قسه یه ک، به مه بهستی ده سته که وتنی مالو پاره یان شتیکی تر.

نه و جا (خُصُومَة) هندیکن جار هه ر له سهره تای قسه کردنه وه بوونی هه یه و، هندیکن جار یش به ووی ره خنه گرته وه له قسه ی که سیکی تر دروست ده بیټ. به لام (مراء) تهنه به ووی ره خنه گرته وه دروست ده بیټ.

جا نه مه فهرمایشته که ی نیمامی (غَزَالِيّ) بوو.

نه و جا بزانه که هندیکن جار (جدال) به کردنی قسه ی حه ق و راست دروست ده بیټ و، هندیکن جار یش به قسه ی هه له و پروپوچ دروست ده بیټ.

• خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [الْمُكَتَبَات: ٤٦].

• ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ [الشخل: ١٢٥].

• ههروه ها فهرموویه تی: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ [غافر: ٤].

جا نه گهر (جدال) به که بو دهر که وتنو سه لماندنی حه قو راستی بیت، نهوا کاریکی باشو په سهنده و، نه گهر بو دزایه تی حه قو راستیش بیت، یان به بی زانیاری و زانست بیت، نهوا کاریکی خراب و ناپه سنده. بویه نهو دهقانه ی که سه باره ت به باشیتی و خراپیتی (جدال) هاتوون ده بیت بهم جوړه لیک بدرینه وه.

پاشان (مُجَادَلَة) و (جدال) ههر یه که مانایان هه یه و، منیش نه م باسه م به دریژی له کتیبی (تَهْذِیْبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) دا پروون کردوته وه.

یه کیک له زانایان فهرموویه تی: هیچ شتیکم نه دیوه له (خُصُومَة) زیاتر دین له ناووبات و، مهردایه تی بشکینیت و، چیژ نه هیلیت و، دلش سهرقال بکات.

جا نه گهر تو بیرسیت و بلیت: (خُصُومَة) کاریکی پیوسته بو ناده میزاد له پیناو مانه وه ی مافه کانیدا.

نهوا وه لآمی پرسیره که ت ههر نهو وه لآمه یه که ئیمامی (غَزَالِي) داویتی ه وه، نهویش نه وه یه که باسی زور خراپیتی (خُصُومَة) ته نها بو نهو که سه یه، که به ناحه ق بیکات، یان به بی زانیاری. وه کو بریکاری قاضی، که له (خُصُومَة) یه کدا ده بیت به بریکار، بهر له وه ی بزائیت مافه که هی کام له دوو لایه نه که یه، واته به بی زانیاری ده چیت نهو (خُصُومَة) که وه.

ههروه ها له جوړی (خُصُومَة) ی خراپه، نهوه ی که که سیک داوای مافی خو ی بکات، به لآم نه که به نه ندازه ی پیوست، به لکو به ناشکرا ئینکاری ده کات و درو ده کات بو نازاردانی بهرام به ره که ی و زالبوون به سه ریدا.

به هه مان شیوه ههر له جوړی (خُصُومَة) ی خراپه، نهوه ی که که سیک قسه ی خراب و نازارای تیکه ل به (خُصُومَة) که ده کات و، هیچ پیوستیشی بهو جوړه قسانه نیه بو ده ستختنی حه قه که ی خو ی.

به ههمان شیوه نهو که سهش که تا که پالنه ری بۆ کردنی (خُصُومَة) که بریتیه له
ئینکاری کردن، بۆ نهو هی که سی بهرام بهر به زینیت و بیشکینیت، که نه مهش
کاریکی خراپه.

سه بارهت بهو که سه ستهم لیکراوهش که به رینگه یه کی شهرعی پشتگیری
به لگه که هی خوی ده کات، بی نهو هی دژایه تی توندو زیاده ره وی و گیری زیاد
له پیوست بکات و، مه به ستیشی ئینکاری و زیان گه یاندن نه، نهو کاره که هی حهرام
نه. به لام باش وایه واز له (خُصُومَة) که بهینیت، نه گهر رینگه یه کی تری هه بوو بۆ
ده ست خستنی مافه که هی خوی. چونکه به پکی راگرتن و ناگا لیوونی زمان
له کاتی (خُصُومَة) دا کاریکی نه ستهم و مه حاله و، (خُصُومَة) ش رق و کینه له دلدا
دروست ده کات و، توو ره یی ده ورووژینیت و، نه گهر توو ره یش ورووژا، ئیتر رق و
کینه له نیوان دوو لایه نه که دا پهیدا ده بیت، هه تا وای لی دیت هه ره که یان به
خه فتهت و خه مباری نهو تریان خوش حال ده بیت و، به دل خوشیشی خه مبار
ده بیت و، زمانی به ره لا ده کات بۆ تانه دان له که سایه تی بهرام بهر که ی. بۆیه نهو
که سهی (خُصُومَة) ده کات، روو به رووی نه م به لا و نه هه مه تیانه ده بیت هه و، به لایه نی
که می شه وه دلی به (خُصُومَة) که وه سه رقان ده بیت، هه تا نه گهر له ناو نوێرشدا بیت،
خه یال و دلی هه به سه راوه به کیشه و (خُصُومَة) که وه، بۆیه حالی به هاو سه نگی
نامینیت هه و.

(خُصُومَة) ش سه ره تای ده ست پیکردنی خراپه یه، به ههمان شیوه (جدال) و
(مراء) یش. بۆیه باش وایه مروقی موسولمان ده رگای (خُصُومَة) له خوی نه کاته وه،
ته نها له کاتی ناچاری و پیوستدا نه بیت. جا له و کاته شدا با زمان و دلی خوی له
به لا و نه هه مه تیه کانی (خُصُومَة) بهارینیت.

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاو له ی
خوشه ویست (ابن عباس) هه و (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی:

پێغه‌مبەری خوا (دروودی خۆی لەسەر بیت) فەرموویەتی: «كَفَى بِكَ إِثْمًا أَنْ لَا تَزَالَ مُخَاصِمًا».^(١) واتە: "بەسە بۆ تاوانباری تۆ، کە هەمیشە خەریکی کێشمە‌کێش و مشتومڕ بیت".

لە ئیمامی (عَلِی) شەووە‌هاتووە (خۆی لێ‌رازی بیت)، کە فەرموویەتی: (إِنَّ لِلْخُصُومَاتِ قُحْمًا) واتە: (بە‌راستی کێشە و ناکۆکیە‌کان چە‌ندین جێگەی تیا‌چوون و لە‌نا‌چوونیان تێ‌دا‌یە).^(٢)

باسیك: {ناپە‌سە‌ندە‌ لە‌ کاتی قسە‌ کردندا دە‌م پان بکریته‌وه‌ و زۆر لە‌ خۆ بکریت بۆ‌ رێ‌ک‌خستنی کۆتایی بر‌گە‌کان}

ناپە‌سە‌ندە‌ کە‌سیك لە‌ کاتی قسە‌ کردندا دە‌م پان بکاتە‌وه‌ و زۆر لە‌ خۆی بکات بۆ‌ رێ‌ک‌خستنی کۆتایی بر‌گە‌کان و، بە‌ کار‌هێنانی ر‌ه‌وانبێژی و ئە‌و جۆرە‌ پێ‌شە‌کیانە‌ی، کە‌ خە‌ڵکانی خۆ‌به‌‌ره‌وانبێژزان خوویان پێ‌وه‌ گرتوون و، هێنانی قسە‌ی رازاوه‌ و زە‌رق و بە‌رق، کە‌ هە‌موو ئە‌مانە‌ لە‌‌جۆری زۆر لە‌‌خۆ کردنی خراپ.

بە‌هە‌مان شی‌وه‌ زۆر لە‌‌خۆ کردن بۆ‌ رێ‌ک‌خستنی کۆتایی بر‌گە‌کانیش هەر کارێکی ناپە‌سە‌ندە‌. هە‌روه‌ها لە‌‌کاتی ر‌وو تێ‌کردنی خە‌ڵکانێکی نە‌خوێندە‌‌واردا گە‌‌ران بە‌‌شوێن ئێ‌عرابی ورد و نا‌روون و وشە‌ی غە‌ریب و سە‌ر‌لێ‌دە‌‌رنە‌‌چوو کارێکی ناپە‌سە‌ندە‌. بۆ‌یه‌ دە‌‌بێت لە‌‌ کاتی قسە‌ کردن لە‌‌ گە‌‌ل ئە‌‌و جۆرە‌ کە‌‌سانە‌دا لە‌‌‌ف‌زو تە‌‌‌عیری وە‌‌ها بە‌‌‌کار به‌‌‌یت، کە‌‌ بە‌‌‌روونی لێ‌‌ تێ‌‌ بگە‌‌ن و، قورس و گران نە‌‌‌بێت لە‌‌‌سە‌‌ریان.

(١) بر‌وانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ٤ / ٣٥٩ / بە‌ ژمارە: ١٩٩٤. ر‌شته‌‌کە‌ی لاوازه. بر‌وانە: فَيْضُ الْقَدِير / ٥ / ٥.

(٢) بر‌وانە: سُنُّ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ٦ / ٨١ / بە‌ ژمارە: ١١٢٢٠.

بۆمان رپوایهت کراوه له هەردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی (عَمْرُو)ی کورپی (عَاصِ)ه‌وه (خوا له‌ خزی و باوکی‌ی رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُغْضُ الْبَلِغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَخَلَّلُ الْبَقَرَةُ». واته: "به‌راستی خ‌وای گه‌وره‌ رقی له‌و که‌سه ده‌مه‌ه‌راشه‌یه، که وه‌کو مانگا زمانی به‌ ده‌میدا راده‌دات".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن)ه. ^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له‌ سه‌حیحی موس‌لیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُود)ه‌وه (خ‌وای لی‌ رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سر بیت) سی‌ جار فهرمووی: «هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ». واته: "ئه‌و که‌سانه‌ تیاچوون که‌ زیاده‌ره‌وی له‌ کاره‌کانیاندا ده‌ که‌ن". ^(۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له‌ کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي)دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِر)ه‌وه (خ‌وای لی‌ رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا. وَإِنْ أَبْغَضْتُكُمْ إِلَيَّ، وَأَبْعَدُكُمْ مِنِّي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَقِّهُونَ». واته: "به‌راستی یه‌کی‌ک له‌ خۆشه‌ویست‌ترین که‌سی ئیوه‌ به‌لای منه‌وه‌، یه‌کی‌ک له‌ نزیک‌ترین که‌ستان له‌ منه‌وه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا، ئه‌وانه‌تانن که‌ خاوه‌نی ره‌وشت و ئاکاری جوان و شیرین. رقی‌بووترین که‌سی ئیوه‌ش به‌لای منه‌وه‌، دوورترین‌شان له‌ منه‌وه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا بریتین له‌: که‌سانی زۆرب‌لی‌و، ده‌مدری‌زو، خۆبه‌گه‌وره‌زان". جا‌ عه‌رزیان کرد: "ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئیمه‌ زانیومه‌

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۲۰ / به‌ ژماره: ۵۰۰۵، و سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۴۱ / به‌ ژماره: ۲۸۵۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۵۵ / به‌ ژماره: ۲۶۷۰.

که (الْثَّرْثَارُونَ) و (الْمُتَشَدِّقُونَ) کین، ئەهی (الْمُتَفَقِّهُونَ) کین؟ "ئەویش فەرمووی: «الْمُتَكَبِّرُونَ». واتە: (ئەوانەن که خۆیان بە گەورە پیشان دەدەن).

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسکی (حَسَن)ه. (۱)

هەر وەها فەرموویەتی: (ثَرثار)یش ئەو کەسەیه کە قسە زۆر دەکات و، (مُتَشَدِّق)یش ئەو کەسەیه کە دەمدریژی و قسە زیاده و خراپ بەرامبەر خەلکی دەکات.

ئەوجا بزانه کە بە کارهێنایی لەفزو تەعبیری جوان لە وتارو ئامۆژگاریدا بەر ئەم کارە خراپە ناکەوێت، ئەگەر زیاده‌ڕەوی و نامۆپیشاندانی تیدا نەبێت. چونکە مەبەست لە وتارو ئامۆژگاری بریتیه لە ورووژاندن و هاندانی دلی خەلکی بۆ گوێزپایەلی کردنی خوای گەورە. جا لەفزو تەعبیری جوانیش لەم ڕووە کاربەگەری ناشکرای هەیە.

باسیک: {ناپەسەندە ئەدوای نوێژی عیشاوه بیجگە ئە قسە ی باش هیچ قسە یه کی تر بکرییت}

هەر کەسیک نوێژی عیشای کرد، ئێتر ناپەسەندە ئەو قسانە بکات، کە لە غەیری ئەو کاتەدا کردنیان حەڵالە. مەبەستم بە قسە ی حەڵال ئەو قسانەیه، کە کردن و نەکردنیان یە کسانە.

سەبارەت بەو قسانەش کە لە غەیری ئەو کاتەدا حەرامن یان ناپەسەندن، ئەو لەم کاتەدا هەر زۆر حەرام و ناپەسەندن.

(۱) برۆانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۷۰ / بە ژمارە: ۲۰۱۸.

سه‌بارەت بە قسەى خەيرو چاكيش، وه‌كو ده‌ور كرده‌وى زانست و، چيرۆكى
پياوچاكان و، ئاكارو ره‌وشته به‌رزەكان و، قسه‌ كردن له‌ گه‌ل ميواندا، ئەوه هيج
ناپه‌سه‌نديه‌كى تيدا نيه‌. به‌لكو سونه‌ته‌و، چه‌ندين هه‌ديسى (صَحِيح) يش له‌وباره‌وه
هاتون.

به‌هه‌مان شيوه‌ قسه‌ كردن له‌بهر پيويستى، يان له‌باره‌ى شته‌ پيشهاته‌كانه‌وه،
ئه‌ويش هه‌ر قه‌يناكات.

ئه‌وجا چه‌ندين هه‌ديسى مه‌شه‌وور له‌باره‌ى هه‌موو ئەمانه‌وه‌ هاتون، كه‌ باس
كردن، به‌لام من به‌ كورتى هه‌نديكيان باس ده‌كه‌م، ئاماژه‌ش بۆ زۆريكيان ده‌كه‌م.

بۆمان رپيوايه‌ت كراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حىحى بوخارى و موسليمد، له‌ هاوه‌لى
خۆشه‌ويست (أَبُو بَرَزَةَ) وه‌ (خوای لى رازى ييت)، كه‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوى له‌سه‌ر
ييت) خه‌وتنى پيش نوێزى عيشاو، قسه‌ كردنى دواى نوێزى عيشاى پيى ناخۆش
بو. ^(١)

ئه‌و هه‌ديسانه‌ش، كه‌ ده‌ربه‌اره‌ى رېگه‌پېندان به‌ قسه‌ كردن له‌و شتانه‌ى پيشه‌وه
هاتون، گه‌ليك زۆرن:

يه‌ كي‌ك له‌وانه‌: هه‌ديسه‌كه‌ى هاوه‌لى خۆشه‌ويست (أَبْنُ عُمَرَ) ه‌ (خواله‌ هه‌ردووكيان
رازى ييت)، كه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حىحى بوخارى و موسليمد هاتوه‌و، باس له‌وه
ده‌كات، كه‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (درودى خوى له‌سه‌ر ييت) له‌ كۆتايى ته‌مه‌نيدا نوێزى
عيشاى كرد، جا كه‌ سلاوى دايه‌وه، فه‌رموى: «أَرَأَيْتُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ، فَإِنَّ عَلَيَّ

(١) بروه‌نه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٢١٥ / به‌ ژماره‌: ٥٧٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤٤٧ / به
ژماره‌: ٦٤٧.

رَأْسِ مِئَةِ سَنَةٍ، لَا يَنْقَى مِمَّنْ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ الْيَوْمَ أَحَدٌ». ^(۱) واته: "لەم شەوهوه به دواوه تاوه کو سەد سالی تر، کەسێک لەوانە نامێن، کە ئەمڕۆ لەسەر زەوی دەژین".

یەکیکیش لەوانە: حەدیسە کە ی هاوێلی خۆشەویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) ه (خوای لی رازی بیت)، کە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً هاتوه، کە پێغه مبه‌ری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) نوێژی عیشای دواخست هەتا شەو نیوه بوو، ئەوجا تەشریفی هێناو نوێژی بە جەماعەت بۆ کردن. جا کە لە نوێژە کە بوویهوه، بەو کەسانە ی فەرموو، کە لە خزمەتیدا بوون: «عَلَى رِسْلِكُمْ، أُعَلِّمُكُمْ، وَأَبْشِرُوا أَنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرَكُمْ». یان فەرمووی: «مَا صَلَّي أَحَدٌ هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرَكُمْ». ^(۲) واته: "پەلە مەکەن و مەڕۆن، تا شتیکنان فێر بکەم، مژدەشتان لیبیت، کە بەراستی یەکیک لە نازو نێعمەتەکانی خوای گەوره لەسەر ئێوه ئەوهیه، کە بێجگە لە ئێوه یەک کەس نیە لەم کاتەدا نوێژ بکات".

یەکیکیش لەوانە: حەدیسە کە ی هاوێلی خۆشەویست (أَنَسُ) ه (خوای لی رازی بیت)، کە لە صەحیحی بوخاریدا هاتوه، کە ئەوان چاوه‌ڕوانی پێغه مبه‌ری خویان کردوه (درودی خوای لەسەر بیت)، ئەویش لە نزیک ی نیوه ی شەودا تەشریفی هێنا بۆلایان و، نوێژی بە جەماعەت بۆ کردن -مەبەستی نوێژی عیشایه-. (أَنَسُ) فەرمووی: پاشان پێغه مبه‌ر وتاریکی بۆ داین و، فەرمووی: «أَلَا إِنَّ النَّاسَ قَدْ صَلُّوا، ثُمَّ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۶۵ / به ژماره: ۲۵۳۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۰۷ / به ژماره: ۵۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴۳ / به ژماره: ۶۴۱.

رَقَدُوا، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا انْتَضَرْتُمُ الصَّلَاةَ».^(۱) واته: "تاگاداربن که بهراستی خه لکی نویژیان کردوهو، پاشان خه وتوون. بهلام ئیوه بهردهوام له نویژدان، مادهم چاوه پئی نویژ بکهن".

یه کیکیش لهوانه: حه دیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (ابن عَبَّاس) به (خواله هردوکیان رازی بیت)، که دهرباره ی شه ومانه وه که ی هاتوه له مالی پوره (مِمْوَنَة) یدا - که خوشکی دایکی بوهو، یه کیکیشه له دایکانی ئیمانداران- (ابن عَبَّاس) فره موویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سر بیت) نویژی عیشای کردو، پاشان ته شریفی برده ماله وهو فره مایشتی له گهل خیزانه که یدا کرد. ههروه ها فره مووی: «نَامَ الْغُلَامُ؟». واته: "کوربه بچوو که که خه وتوه؟".^(۲)

یه کیکیش لهوانه: حه دیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری ئیمامی (أَبُو بَكْر) ه (خواله هردوکیان رازی بیت)، که دهرباره ی چیرۆکی میوانه کانی ئیمامی (أَبُو بَكْر) هاتوهو، ئه و ته شریفی نه هیناوه ته وه بۆلایان هه تا نویژی عیشای کردوه، پاشان ته شریفی هیناوه ته وهو، قسه ی له گهل میوانه کانو، له گهل هاوسه ره که ی و کوره که شیدا کردوه.^(۳)

جا ئهم دوو حه دیسه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوونو، هاووینه ی ئه مانهش له زۆریدا له ژماره نایه نو، ئه وهندهش به سه که ئیمه هیتامان. سوپاس و ستایش بۆ خوی گه وره.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱۶ / به ژماره: ۵۷۵. ههروه ها ئیمامی موسلیمیش

ریوایه تی کردوه. بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۴۳ / به ژماره: ۶۴۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۵ / به ژماره: ۱۱۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۱۲ / به ژماره: ۳۳۸۸.

باسيک: {ناپه سەنده به نويزی عيشا بوتريت: (عَمّة) و، به نويزی

مه غريبيش بوتريت: عيشا}

ناونانی نويزی عيشا به (عَمّة) کاریکی ناپه سەنده، له بهر ئه و هه ديسه سه حيه مه شهوورانهی، که له و باره وه هاتوون. ههروه ها ناونانی نويزی مه غريبيش به عيشا هه کاریکی ناپه سەنده.

بۆمان رپوايه ت کراوه له سه حيهی بوخاريدا، له هاوه لی خوشه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مُغْفَل) ی (مُزَنِي) هوه (خوای لی رازی بيت)، که فهرموويه تی: پتعه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بيت) فهرموويه تی: «لَا تَغْلِبَنَّكُمُ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ». ئه و جا فهرمووی: «وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ: هِيَ الْعِشَاءُ». ^(۱) واته: "با عاده تی عه ره به ده شته کيه کان زال نه بيت به سه رتاندوا، بکه و نه شوین قسه ی ئه وان له ناونانی نويزی مه غريبدا، که ئه وان پي ده لين: عيشا".

سه باره ت به و هه ديسانه ش که ده رباره ی ناونانی نويزی عيشا به (عَمّة) هاتوون، وه کو هه ديسي: «لَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الصُّبْحِ وَالْعَمَةِ، لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا». ^(۲) واته: "ئه گه ر خه لکی بيانزانياه چي خه يرو پاداشتيک له نويزی به يانی و نويزی عيشا (عَمّة) دا هه يه، با به گاوه لکيش بيت، هه ر ده هاتن بۆيان"، ئه وه به دوو جوړ وه لām ده درينه وه:

- يه کهم: ئه و هه ديسانه وه کو روونکردنه وه يه ک وه هان بۆ ئه وه ی، که ئه و نه هي کردنه ی له باره ی ناونانی نويزی عيشا به (عَمّة) هاتوه، بۆ هه رامبوونی کاره که نيه، به لکو بۆ ئه وه يه، که خه لکی خويان له و جوړه به کاره يئانه پياريزن.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۰۶ / به ژماره: ۵۳۸.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۲ / به ژماره: ۵۹۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۲۵ / به ژماره: ۴۳۷.

• دوهم: ئەو ھەدىسانە روويان پىي كراۋەتە كەسانىك، كە ترسى ئەۋەيان لىكراۋە، ئەگەر بوترايە نوپۇزى عىشا، رەنگە لىيان تىك بېجىت، نەزانن مەبەست پىي نوپۇزى مەغرىبە يان عىشا.

سەبارەت بە ناۋنانى نوپۇزى بەيانش بە (عَدَاة)، ئەۋە مەزھەبى دروست لەسەر ئەۋەيە، كە ھىچ ناپەسەندىيە كى تىدا نىدە، زۆرىك ھەدىسى (صَحِيح) ىش لەبارەي بە كارھىنانى ناۋى (عَدَاة) بۆ نوپۇزى بەيانش ھاتوون. كەچى كۆمەللىك لە ھاۋەلانمان پىيان وايە ئەۋە ناۋنانە ناپەسەندە. بەلام بۆچوونە كەيان ھىچ نىە.

ھەروەھا ھىچ خراپەيە كىشى تىدا نىە كە بە ھەردوو نوپۇزى مەغرىب و عىشا بوتريت (عِشَاءَيْن) و، ھىچ خراپەيە كىشى تىدا نىە كە تەعبىرى (الْعِشَاءُ الْآخِرَةَ) بۆ نوپۇزى عىشا بەكار بېتريت. ئەۋەش ھەلەيە كى ئاشكرايە كە لە ئىمامى (أَصْمَعِي) ەۋە نقل كراۋە، كە ئەۋە فەرموويەتى: نايىت بوتريت: (الْعِشَاءُ الْآخِرَةَ). چونكە لە صەحىحى موسلىمدا ھاتو، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خراي لەسەر يىت) فەرموويەتى: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بِخُورٍ فَلَا تَشْهَدْ مَعَنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ». ^(۱) واتە: "ھەر ئافرىدە تىك بۆنى خۆشى دايىت لە خۆى، با لە نوپۇزى عىشادا لەگەلماندا ئامادە نەيىت".

ھەروەھا ئەۋە تەعبىرە لە فەرمايىشى زۆرىك لە ھاۋەلاندا لە ھەردوو صەحىحى بوخارى و موسلىم و لە كىيەكانى ترىشدا ھاتو. مىش ھەموو ئەم بابەتانەم بە بەلگە كانيەۋە لە كىيى (تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) دا بە روونى باس كىردو. تەۋفيقىش تەنھا بەدەستى خوايە.

(۱) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۳۲۸ / بە ژمارە: ۴۴۴.

باسيڻک: {درکاندن و بلاوکردنه وې نهينی کاریکی حه رامة}

یه کیکی تر له و کارانه ی که نه هی لیکراوه بریتیه له درکاندن و بلاوکردنه وې نهینې، زوریک حه دیسیشی له باره وه هاتوه. جا نه و کاره حه رامة نه گهر زیان یان نازاری بو خاوه نه که ی تیدابوو.

بو مان ریوایهت کراوه له (سُنن ی ئیمامی (أبو داؤد) و (ترمذی) دا، له هاوېلی خو شه ویست (جابر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ ثُمَّ انْفَتَتْ، فَهِيَ أَمَانَةٌ». واته: "نه گهر پیوایک قسه یه کی گیرایه وه و، پاشان لایکرده وه، نه وه نه مانه ته".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) به.^(۱)

باسيڻک: {ناپه سنده پرسپاری نه وه له پیاو بکریت، که بوچی داویتی له ژنه که ی}

نه گهر له بهر پیوستی نه بیت، ناپه سنده پرسپار له پیوایک بکریت: بوچی داویتی له ژنه که ی.

له سه ره تای نه م کتیه وه له (باسی پاراستی زمان) دا چهند حه دیسیکی (صَحیح) مان هینا، سه بارهت به بیده نگبون و قسه نه کردن دهر باره ی نه و شته ی، که بهر ژه وه ندیه کی ناشکرای تیدا نیه.

ههروه ها نه م حه دیسه (صَحیح) ه شمان هینا: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ».^(۱)

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۲ / ۶۸۳ / به ژماره: ۴۸۶۸، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۴ / ۳۴۱ / به ژماره: ۱۹۵۹.

بۆشمان رېوایەت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (أَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) هوه (خوای ئی رازی بیت)، ئەویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سەر بیت)، که فهرموویه تی: «لَا يُسْأَلُ الرَّجُلُ: فِيمَ ضَرَبَ امْرَأَتَهُ». (۲) واته: "نابیت پرسیار له پیاو بکریت: بۆچی داویتی له ژنه کهی خوئی؟"

باسیک: {حوکمی شهرع له باره ی نووسین و وتی شیعره وه}

له باره ی شیعره وه هه دیسیکمان بۆ رېوایەت کراوه له (مُسْنَد) ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَعْلَى) ی (مَوْصِلِي) دا، به رسته یه کی (حَسَن) له (عَائِشَة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جارێک له باره ی شیعره وه پرسیار له پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سەر بیت) کرا، ئەویش فهرمووی: «هُوَ كَلَامٌ، حَسَنُهُ كَحَسَنِ الْكَلَامِ، وَقَبِيحُهُ كَقَبِيحِ الْكَلَامِ». (۳) واته: "شیعر قسه یه، جوانه کهی وه کو قسه ی جوان وه هایه و، ناشیرینه کهشی وه کو قسه ی ناشیرین وه هایه".

(۱) ئیمامی نه وه وی پیشتر فهرموویه تی: نهم هه دیسه هه دیسیکی (حَسَن) هوه، دواتریش له سی هه دیسه کهی کوتایی کتیه که دا جارێکی تر ده بهیتیه وه، ده فهرمویت: هه دیسیکی

(حَسَن) هه. جاسهیره بهلامه وه، که لیڕه دا ده فهرمویت: هه دیسیکی (صَحِيح) هه!!

(۲) بڕوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۶۵۲ / به ژماره: ۲۱۴۷، وَسُننُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ /

۳۷۲ / به ژماره: ۹۱۶۸، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۶۳۹ / به ژماره: ۱۹۸۶. ئیمامی

(حَاكِم) یش رېوایه تی کردوه، فهرموویه تی: رسته کهی (صَحِيح) هه. بڕوانه: الْمُسْتَدْرَكُ

عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۱۹۴ / به ژماره: ۷۳۴۲. به لām هه نديک له زانایان فهرموویانه:

رسته کهی که سیک لوازێ تیدایه. بڕوانه: فَيضُ الْقَدِيرِ / ۶ / ۳۹۷، وَأَسْتَى الْمَطْلَبِ فِي

أَحَادِيثَ مُخْتَلَفَةِ الْمَرَاتِبِ / ۳۲۹ - ۳۳۰ / به ژماره: ۱۷۴۵.

(۳) بڕوانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۸ / ۲۰۰ / به ژماره: ۴۷۶۰. ده فی هه دیسه که له نسخه ی

به چاپگه یه نراودا بهم جوړه یه: «هُوَ كَلَامٌ. فَحَسَنُهُ حَسَنٌ وَقَبِيحُهُ قَبِيحٌ».

زانایان فەرموویانە: مانای ئەم ھەدیسە ئەوەیە، کە شیعرو ھۆنراوە ھەروە کو بەخشان وەھایە. بەلام خۆبۆتەر خان کردنی و، تایبەت خەریکبوونی کاریکی خراپە.

جا لە ھەند ھەدیسیکی (صَحِيح) دا ھاتو، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) گوتی لە شیعەر گرتووە^(۱)، فەرمانیشی بە ھاوھەلی خۆشەویست (حَسَّان) ی کورپی (ثَابِت) کردو، کە شیعری (هَجَاء) بەسەر کافرەکاندا بلیت.^(۲)

ھەروەھا ھاتو کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً».^(۳) واتە: "بەراستی جوۆرێک لە شیعەر ھیکمەت و نامۆزگاری چاکی تێدا، یان قسە ی راست و دروستی تێدا.".

ھەروەھا ھاتو کە فەرموویەتی: «لَأَنْ يَمْتَلِيَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَ شِعْرًا».^(۴) واتە: "ئەگەر بۆشایی سکی یەکیک لە ئێوە پڕ بێت لە کیم و زوخوا، باشترە بۆی کە پڕبێت لە شیعەر."

(۱) یەکیک لەوانە ئەو ھەدیسە بە کە نیمامی (أَحْمَد) و (تِرْمِذِي) ڕیوایەتیان کردو، لە ھاوھەلی خۆشەویست (جَابِر) ی کورپی (سَمُرَة) وە (خوای لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: زیاتر لە سەد جار لە خزمەتی پێغەمبەری خوا دا دانیشتوو، ھاوھەلێ شیعریان خۆندۆتووە. نیمامی (تِرْمِذِي) فەرموویەتی: ھەدیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ە. ڕیوانە: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۳۴ / ۴۳۶ / بە ژمارە: ۲۰۸۵۳، وَسُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۱۴۰ / بە ژمارە: ۲۸۵۰.

(۲) وە کو نیمامی بوخاری و موسلیم ڕیوایەتیان کردو، لە ڕێگەی ھاوھەلی خۆشەویست (بَرَاء) ی کورپی (عَازِب) ەو (خوای لی رازی بیت). ڕیوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۹ / بە ژمارە: ۵۸۰۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۳۳ / بە ژمارە: ۲۴۸۶.

(۳) ڕیوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۶ / بە ژمارە: ۵۷۹۳.

(۴) ڕیوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۷۹ / بە ژمارە: ۵۸۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۶۹ / بە ژمارە: ۲۲۵۸. نیمامی ئەوەی فەرموویەتی: مەبەستی فەرماشتە کە ئەوەیە، کە کەسە کە بە جوۆرێک شیعەر زالبووبێت بەسەیدا، کە مەشغول و سەرقالی بکات و، نەپەرژێتە ۴۴۸

جا هه موو ئهم فهرمايشتانه بهو جوړه ليكده درينه وه كه باسمان كرد.

باسيک: {نه هی کردن له خراپگویی و زمانپیسې}

یه کيکی تر لهو کارانه ی که نه هی لی کراوه بریتیه له خراپگویی و زمانپیسې.

نهو هه دیسه (صَحیح) انهش که لهو باره وه هاتوون زوړو ناسراون.

مانای خراپگویی و زمانپیسېش ئه وه یه، که که سیک راشکاوانه باسی شتی خراپ و قیزه ون بکات، ئیتر باوه کو قسه که راستیش بکات و، کابراش راست بکات.

جا ئهم جوړه قسانهش زوړتر په یوه نندیان به جووتبوون و شتی لهو جوړه وه هه یه. بویه پیوسته لهو بواره دا قسه ی کینایه دار بکریت و، به ته عبیریکی جوان قسه که بکریت، که مه بهسته که ی لیوه وه ریگریت.

جا نایه ته کانی قورئانی پیروزو هه دیسه (صَحیح) به پیروزه کانیش هه ر بهو جوړه هاتوون:

- خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾ [البقرة: ۱۸۷]. واته: {نهو شهو ی به یانی به پروزو ده بن جووتبوون له گه لن خیرانه کانتاندا هه لاله بوتان}.
- هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ [النساء: ۲۱]. واته: {چون ده کریت ئیوه مارهی ژنه کانتان بیهن بو خوتان، له کاتیکدا که له ریگهی جووتبوونه وه چیژتان له یه کتر بر دوه}.

سهر خویندنی قورئانی پیروزو، فیروونی سهر جهم زانسته شهرعیه کانی ترو، زیکری خوای گه وره.

- ههروهه ها فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ [البقرة: ۲۳۷].
واته: {نه گهر ژنه کانتان ته لاقد ا بهر له وهی ده ستیان پی بگه یه نن و جوو تن
له گه لیاندا}.

ههروهه ها گه لیک نایه ت و هه دیسی (صَحیح) له م باره وه هاتوون.

زانایان فهرموویانه: ده بیت مروفی موسولمان بو ئه م جوړه کارانه، نه و ته عبیره
راشکاوانه به کار نه هیئت، که مایه ی شهرمه زارین، به لکو به کینایه باسیان بکات.

بو غمونه: له بریتی (جماع) ی نافرته ته عبیری (إفضاء) و (دُخُول) و (مُعَاشَرَة) و
(وَقَاع) و شتی له و جوړه به کار بهیئت و، به راشکاوانه وشه ی (نیک) و (جماع) و
شتی له و جوړه به کار نه هیئت.

ههروهه ها له بریتی نه وه ی بلت میزم کرد، یان پاشه پروم کرد، با باسی جیهه جی
کردنی پیوستی و، چوون بو سه رئاو بکات و، به راشکاوانه باسی میزو پاشه پرو و شتی
له و جوړه نه کات.

به هه مان شیوه بو باسی هه ندیک عه یسه و نوقسانی، وه کو (به له کی) و (بوئی
دهم) و (بوگه نی لاشه) و شتی له و جوړه، با ته عبیری جوانی وه ها به کار بهیئت، که
مه به سته که یان پی بگات.

نیز هه رچی شتی تریش هه یه، هه ر به م جوړه مامه له ی له گه لدا ده کریت.

پاشان بزانه که هه موو ئه مانه کاتیک وه هایه، که پیوست نه کات به راشکاوی
باس بکړین. خو نه گهر پیوستی کرد، بو پروونکړنه وه و فیرکردن، یان ترسی نه وه
هه برو که که سی به رامبه ر له کینایه و مه جاز حالی نه بیت، یان به جوړیکي تر حالی
بیت، نه و با راشکاوانه باسیان بکات، تا به ته و او ه تی که سی به رامبه ر تی بگات.

جا ئەو ھەدىسانەش كە بەراشكاوى باسى ھەندىك لەم شتانەى تىدا كراو^(۱)،
 ھەر بەم جۆرە لىكدەدرىنەو. واتە: بۆ كاتى پىويستى، وەكو باسماڭ كىرد. چونكە
 گەياندىنى مەبەست و تىگەياندىنى كەسى بەرامبەر لە كاتى پىويستىدا لە پەچاوكردنى
 ئەدەب باشىرە. تەو فېقىش تەنھا بەدەستى خوايە.

بۆمان رېوايەت كراو لە كىتەبە كەى ئىمامى (تەرمىزىي)دا، لە ھاوئەلى
 خۆشەويست (عَبْدُ اللَّهِ)ى كورپى (مَسْعُود)ەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى:
 پىغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «ئىماندارى تەواو زۆر تانەو
 توانج لە خەلكى نادات، زۆرىش نەفرىن نايەت بەدەمىداو، خراپەكارىش نىو،
 خراپەگۆر و زمانپىشىش نىو».

ئىمامى (تەرمىزىي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حەسەن)ە.^(۲)

بۆشمان رېوايەت كراو لە ھەردوو كىتەبە كەى ئىمامى (تەرمىزىي) و (ابن ماجە)دا،
 لە ھاوئەلى خۆشەويست (أَنَس)ەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى
 خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَا كَانَ الْفَحْشُ فِي شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ، وَمَا
 كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ». واتە: "خراپەگۆرى و خراپەكارى لە ھەر شىكدا
 بىت، ناشرىنى دەكات، شەرم و ھەياش لە ھەر شىكدا بىت، جوانى دەكات".

ئىمامى (تەرمىزىي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حەسەن)ە.^(۱)

(۱) وەكو ئەو ھەدىسەى كە ئىمامى بوخارى بۆمان رېوايەت دەكات، لە رېنگەى ھاوئەلى
 خۆشەويست (ابن عَبَّاس)ەو (خوای لە ھەردوو كيان رازى بىت)، كە فەرموويەتى: كاتىك
 (مَاعِز)ى كورپى (مَالِك) ھات بۆ خزمەتى پىغەمبەرى خواو، ەرزى كىرد: زىنام كىردەو.
 پىغەمبەرىش (دروودى خوای لەسەر بىت) پى فەرموو: «لَعَلَّكَ قَبْلَتْ أَوْ غَمَزْتَ أَوْ نَظَرْتَ».
 ئەويش ەرزى كىرد: نەخىر ئەى پىغەمبەرى خوا. پىغەمبەرىش پى فەرموو: «أَنَكْتَهَا؟».
 بىروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۵۲۰۲ / بە ژمارە: ۶۴۳۸.

(۲) پىشەر تەخرىجماڭ كىرد.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۳۴۹ / به ژماره: ۱۹۷۴، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۴۰۰ /
به ژماره: ۴۱۸۵.

باسيک: { پيوسته باوک و دايک مامه لهی چاکیان له گه لدا بکړیتو،

نهره نجینرین {

ره نجانندن و زویرکردنی باوک و دايک و هاوینه کانیان کارینکی زور حه رامه.

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا * وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ [الاسراء: ۲۳ - ۲۴]. واته: {خوای گه وره فهرمانی کردوه و بریاری داوه که ده بیت تنهها نه و پهرستن و، مامه لهی چاکیش له گهل باوک و دايکدا بکهن، جا نه گهر یه کیکیان یان هردووکیان پیر بوون و به سالد چوون نابیت توفیان له ده ست بکهیت و، زویریان بکهیت، به لکو ده بیت به ریزه وه قسه یان له گه لدا بکهیت * به ملکه چیه وه بالی سوزو به زه یان بو راجخه و، بلای: پهره وردگارم به زهیت بیاندا بیته وه، وه کو چوون نه وان میان به مندالی پهره ورده کرد}.

بو شمان ریوایهت کراوه له هردوو صه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (عبداللہ) ی کوری (عمرو) ی کوری (عاص) سه وه (خوا له خوی و باوکیسی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مِنَ الْكِبَائِرِ شَتْمُ الرَّجُلِ وَالِدَيْهِ». واته: "یه کیک له تاوانه گه وره کان بریتیه له: قسه وتنی که سیک به باوک و دايکی خوی!". هاوه لانیس عه رزیان کرد: "ته ی پیغه مبهری خوا، گوايه کهس قسه به باوک و دايکی خوی ده لیت؟! "ته ویش فهرمووی: «نَعَمْ، يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ، فَيَسُبُّ أَبَاهُ، وَيَسُبُّ أُمَّهُ، فَيَسُبُّ أُمَّهُ». واته: "به لی، نه و قسه به باوک و دايکی که سیک تر ده لیت و، که سه کهش قسه به باوک و دايکی نه و ده لیت وه".^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۲۸ / به ژماره: ۵۶۲۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۹۲ /

به ژماره: ۹۰.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي)دا، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَبْنُ عُمَرَ)هوە (خوا لە ھەردووکیان رازی بێت)، کە فەرموویەتی: ژنیکم ھەبوو، خۆشم دەویستو، ئیمامی (عُمَر)یش رقی لیبوو، جا پێی فەرمووم: (تەلاقێ بدە)، منیش بە گوێم نەکردو تەلاقم نەدا، ئەویش تەشریفی برد بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت)و، مەسەلە کە ی بۆ باسکرد، پێغەمبەریش (درودی خۆی لەسەر بێت) فەرمووی: «تەلاقێ بدە».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: ھەدیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ە.^(۱)

نەھ ی کردن لە درۆ کردن و، باسی جوورەکانی

چەندین دەقی قورئانی پیرۆزو سونەتی پێغەمبەری خوا ھاتوون سەبارەت بە ھەرامیتی درۆ کردن بە شیوەیەکی گشتی.

درۆ کردنیش یەکیکە لە تاوانە قێزەونەکانو، عەیب و نەنگیە ناشرینەکان.

جا سەرھەرای ئەو دەقە ئاشکرانە ی کە لەبارەییەو ھاتوون، کۆدەنگیش ھەیە لەسەر ھەرامیتیە کە ی. بۆیە پێویست ناکات یە کە بەیە کە ی دەقەکان بەیترین. بەلکو ئەو ی گرنگە بریتیە لە باسکردنی ئەو جوورەکانی کە لێی ھەلاوێر کراونو، ھۆشدارێدان لەسەر وردەکاریەکانی درۆ کردن.

ئەو جا سەبارەت بە خۆپاراستن و دوورکەوتنەو لە درۆ کردن ئەو ھەدیسە بەسە کە ئیمامی بوخاری و موسلیم بەصەحیحیان داناو. ئەویش بریتیە لەو ھەدیسی کە لە ھەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا بۆمان رپوایەت کراوە،

(۱) پراوانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۷۵۷ / ۲ / بە ژمارە: ۵۱۳۸، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۳ / ۴۹۴ / بە ژمارە: ۱۱۸۹.

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لسه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «نیشانه‌ی که‌سی مونافیق و دو‌روو سی‌شته: نه‌گهر قسه‌بکات، درۆ ده‌کات و، نه‌گهر به‌لین بدات، پی‌چه‌وانه‌ی به‌لینه‌که‌ی ده‌کات و، نه‌گهر شتیکی پی‌ بسی‌ر دریت و متمانه‌ی پی‌ بکری‌ت، ناپاکی و خیانه‌ت ده‌کات».^(۱)

بو‌شان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاصِ) سه‌وه (خواله‌ خزی و باوکی‌سی رازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لسه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «أَرَبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُتَأَفِّقًا خَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصَلَةٌ مِّنْهُمْ كَانَتْ فِيهِ خَصَلَةٌ مِّنْ نِّفَاقٍ حَتَّى يَدَّعِيَهَا: إِذَا اتَّخَمَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ».^(۲) واته: "چوار سی‌فه‌ت هه‌ن، نه‌و که‌سه‌ی هه‌موویانی تیدا‌بیت، مونافیق و دو‌روویه‌کی ته‌واوه. نه‌و که‌سه‌ش یه‌کی‌یانی تیدا‌بیت، سی‌فه‌تیکی دو‌روویی تیدا‌به، هه‌تا وازی لی‌ ده‌هینی‌ت (سی‌فه‌ته‌کانیش نه‌مانه‌ن): نه‌گهر متمانه‌ی پی‌کرا، خیانه‌ت و ناپاکی ده‌کات و، نه‌گهر قسه‌شی کرد، درۆ ده‌کات و، نه‌گهر په‌یمان و به‌لینیش بدات، ده‌یشکی‌نیت و غه‌در ده‌کات و، نه‌گهر کی‌شه‌یه‌کی‌شی له‌گه‌ل که‌سینکدا هه‌بوو، ناهه‌قی پی‌ ده‌کات و سه‌می لی‌ ده‌کات (به‌وه‌ی که‌ مافه‌که‌ی بو‌ ناگه‌رینیت‌هوه، یان داوای مافی نه‌و ده‌کات بو‌ خو‌ی)".

له ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمدا له بریتی (وَإِذَا اتَّخَمَ خَانَ) رسته‌ی (إِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ) هاتوه.

(۱) پیش‌تر ته‌خریج‌مان کرد.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۱ / به‌ ژماره: ۳۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۷۸ / به‌ ژماره: ۵۸.

سه‌بارهت بهو حاله‌تانهش که له مه‌سه‌له‌ی درۆ کردن هه‌لاوێر کران، ئه‌وه بۆمان رپوايه‌ت کراره له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما، له ژنه‌هاوه‌لی خوشه‌ویست { (أُمُّ كَلْثُومٍ) ی کچی (عُقْبَةُ) ی کورپی (أَبُو مُعَيْطٍ) } -هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که ئه‌و گوتی له پێغه‌مبه‌ری خوا بهو (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، فه‌رموویه‌تی: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا».^(۱) واته: "دروژن ئه‌و که‌سه‌ نیه، که نێوان خه‌لکی رێک ده‌خات و، قسه‌ی خه‌یرو چاک له‌نیوانیاندا دینی و ده‌با، یان قسه‌ی خه‌یر ده‌کات (بۆ نموونه ده‌لیت: فلانه‌که‌س سلاوی لی ده‌کردیت، یان تۆی زۆر خوش ده‌ویت، یان باسی چاکه‌ی تۆی ده‌کرد.....هتد)".

جا ده‌قی هه‌دیه‌که‌ تا ئێه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما هاته‌وه. ئیمامی موسلیمیش له رپوايه‌تیکی خۆیدا ئه‌مه‌شی بۆ زیاد‌کردوه: (أُمُّ كَلْثُومٍ) فه‌رموویه‌تی: من گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا نه‌به‌و رینگه‌ به‌هیچ جوژه‌ درۆیه‌ک بدات -واته ئه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکیدا ده‌کریت-، ته‌نها له‌ سێ حاله‌تدا نه‌بیت، ئه‌وانیش: جه‌نگ و، چاکسازی له‌نیوان خه‌لکی و، قسه‌ی ژن و می‌رد بۆ یه‌کتری.

جا ئهم هه‌دیه‌ پاشکاوه‌ له‌وه‌دا، که هه‌ندێک جوژی درۆ کردن له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی هه‌لاوێر ره‌وان.

زانایانیش به‌ مه‌زبووتی باسی ئه‌و جوژانه‌یان کردوه، که هه‌لاوێر. جوانترین فه‌رمایشتیکیش که من بێنومه سه‌بارهت به‌ باسکردنیان به‌ مه‌زبووتی، ئه‌وه‌یه که پێشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدٍ) ی (غَزَالِي) باسی کردوه و، فه‌رموویه‌تی: قسه‌ کردن هۆکاره بۆ گه‌یاندنی مه‌به‌سته‌کان. هه‌ر مه‌به‌ستیکیش باش و په‌سهند بیت و، بشکریت له‌رینگه‌ی قسه‌ی راست و درۆشه‌وه که‌سێک پێی بگات، ئه‌وه درۆ کردن تێدا هه‌رامه. چونکه پێویست به‌ درۆ کردن ناکات. خو ئه‌گه‌ر ده‌کرا به‌ درۆ کردن پێی

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۵۸ / به‌ ژماره: ۲۵۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۱۱ / به‌ ژماره: ۲۶۰۵.

بگهیت و، به راست کردن نه ده کرا، نهوا درۆ کردن تییدا حه لآلۆ ره وایه، نه گهر ده ستختنی نهو مهبهسته خوێ له خویدا حه لآلۆ رهوا بییت و، خو نه گهر ده ستختنی مهبهسته که واجب بییت، نهوا درۆ کردنه کهش واجب ده بییت. بۆ نموونه: نه گهر موسولمانیک خوێ له سته مکارێک شاردهوهو، سته مکاره کهش ههوالی پرسی، پیوسته درۆ بکریت سهبارهت به خوشاردنهوه کهی.

به ههمان شیوه نه گهر که سیك نه مانه تیکی لایبوو، یان لای که سیکی تر بوو، سته مکاریکیش ههوالی ده پرسی و، ده یویست بیات، نهوا واجبه درۆ بکات بۆ شاردنهوهی. به جورێک نه گهر کابرای نه مانه تدانهر خوێ خه بهری دا به سته مکاره کهو، ئه ویش به زۆر بردی، نهوا زه مانه تهی نه مانه ته که له سه ر خودی کابرای نه مانه تدانهر ده بییت، که خه بهری داوه. خو نه گهر سته مکاره که سویندیشی بدات له سه ری، نهوا ده بییت سویند بخوات و، له سوینده کهیدا (تَوْرِيَّة) به کار بهییت. جا نه گهر سویندی خواردو (تَوْرِيَّة) شی به کار نه هینا، نهوا دروستترین بۆچوون له سه ر نه وهیه، که سوینده کهی ده که ویت. به لآم بۆچوونیکی لاواز ههیه، که پی وایه سوینده کهی نا که ویت.

به ههمان شیوه نه گهر ئامانجو مهبهستی جهنگێک، یان چاکسازی نیوان دوو کس، یان ههولدان بۆ نه رمکردنی دلی که سیکی تاوان له سه ر کراو بۆ نه وهی له کابرای تاوانبار خوش بییت، به درۆ کردن نه بییت نه ده هاته دی، نهوا درۆ کردن حه رام نیه. بی گومان نه مهش کاتیک که مهبهسته که ته نها به درۆ کردن ده هاته دی.

جا ئیحتیات له هه موو نه مانه دا نه وهیه که (تَوْرِيَّة) به کار بهیتریت. مانای (تَوْرِيَّة) ش نه وهیه، که مهبهست بهو شته ی سوینده کهی له سه ر ده خوات شتیکی راست و دروست بییت، خوێ به درۆی نه زانییت، ئیتر باوه کو به رواله تیش درۆ بییت.

ههروه ها نه گهر مهبهستیکی راست و دروستیشی نه بوو، به لکو به قسه کهی به ره های کردبوو، نهوا له م حاله ته شدا درۆ کردنه که هه ر حه رام نیه.

پيشه‌وای پایه‌برز (أَبُو حَامِدِی (غَزَالِيّ) فرموده‌تی: به هه‌مان شیوه نه‌گه‌ر درو کردنه که په‌یوه‌ندی به مه‌به‌ستیکی دروستی خو‌یه‌وه، یان که‌سیکی تره‌وه هه‌بوو.

مه‌به‌ستی دروستی خو‌ی وه‌کو نه‌وه‌ی که که‌سیکی سته‌مکار گرتوویه‌تی و، داوای مال‌و پاره‌ی لی ده‌کات، تا بیات. له‌م حاله‌ته‌دا بوی هه‌یه نکو‌لی لی بکات و، بلّیت: مال‌و پاره‌م نیه. یان ده‌سه‌لاتداری ولات پرسپاری تاوان و خراپه‌یه‌کی لی ده‌کات، که نه‌نجامی داوه‌و، ته‌نها خو‌ی و خوای گه‌وره ناگیان لی‌یه‌تی. له‌م حاله‌ته‌شدا بوی هه‌یه نکو‌لی لی بکات. بو‌غورونه بلّیت: زینام نه‌کردوه، یان مه‌شروم نه‌خواردو‌ته‌وه.

جا چه‌ندین هه‌دیسی مه‌شه‌وور هه‌ن، سه‌باره‌ت به ته‌لقین کردنی نه‌و که‌سانه‌ی دانیان به یه‌کێک له‌و تاوانانه‌دا ناوه، که هه‌دی شه‌رعیان له‌سه‌ره، جا ته‌لقین ده‌کرتن به‌لکو له‌ دانپیدانانه‌که‌یان پاشگه‌ز ببنه‌وه.^(۱)

سه‌باره‌ت به مه‌به‌ستی دروستی که‌سیکی تریش وه‌کو نه‌وه‌ی که پرسپاری نه‌یتی برابه‌کی خو‌ی لی بکرت، نه‌ویش نکو‌لی لی بکات. یان شتیکی له‌و جو‌ره.

نه‌و‌جا ده‌بی‌ت به‌راوردێک بکرت له‌نیوان خراپه‌ی درو کردنه‌که‌و، نه‌و خراپه‌ی له‌ نه‌نجامی راست کردنه‌که‌وه په‌یدا ده‌بی‌ت. خو‌ نه‌گه‌ر خراپه‌ی راست کردنه‌که‌ زیانی زیاتر بوو، نه‌وا ده‌کرت درو‌که بکرت. به‌لام نه‌گه‌ر به پیچه‌وانه‌وه بوو، یان گومان هه‌بوو که کامیان زیانیان زیاتره، نه‌وا هه‌رامه درو‌که بکرت.

(۱) وه‌کو هه‌دیسه‌که‌ی (مَاعِزِی کورپی (مَالِک)، که عه‌رز ی پیغه‌مه‌ری خوای کرد: زینام کردوه. پیغه‌مه‌ریش (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) پی فرمودو: «لَعَلَّكَ قَبْلَتْ أَوْ غَمَزَتْ أَوْ نَظَرَتْ».

پاشان هر کاتیک دروست بیت که سیک درو بکات، نهوا نه گهر مه بهسته که په یوه ندى به خوږه وه هه بوو، سونهت وه هایه، که درو نه کات. به لام نه گهر په یوه ندى به که سیکى تره وه هه بوو، نهوا ناکریت چاوپوښى له مافى نهو که سه که دا بکریت. نه گهر چى لهو حاله تانه شدا که درو کردن دروست و په وایه، باش و ه هایه که درو هر نه کریت، مه گهر بلین درو کردنه که واجبه، نهو کاته ده بیت بکریت.

بزانه که به لای نه هلى سونه وه درو کردن بریتیه له خه به ردان له شیک به پیچه واندى نه وهى که خوږى هه یه (واته شیک بلینیت، که وا نه بیت)، ئیر تاپا به ده ستى نه نقه ست بیکه یت، یان به نه زانین. به لام له کاتى نه زانیندا که سه که تاوانبار نابیت. به لکو تنها له کاتى ده ستى نه نقه ستدا تاوانبار ده بیت.

هاوه لانیسمان به لگه یان بهو فرمايشته ی پیغه مبه رى خوا هیناوه ته وه، که درو کردنى به ستوته وه به ده ستى نه نقه ست وه، وه کو فرموویه تی: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعْهُ مِنَ النَّارِ».^(۱)

وا باشه مروځى موسولمان بهر له گیرانه وى قسه له راستى و **ناراستیه که ی بکولیتته وهو، نابیت همر شتیکیشى بیست بیگیریتته وه،** **هه تا گومانى وا نه بیت که راسته**

- خواى گه وره فرموویه تی: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [النساء: ۳۶] واته: {شوینى شیک مه که وه، که زانیاریت له باره یه وه نیه، چونکه به راستى گوی و چاوو دن هه موو نه مانه پرسیار له خاوه نه کانیاں ده کریت له باره یانه وه}.

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۵۲ / به ژماره: ۱۱۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰ / به ژماره: ۳.

- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸] واته: {ئاده‌میزاد هه‌ر قسه‌یه‌ک بکات، فریشته‌یه‌کی له‌لادایه، ئاگای لیه‌تی و، قسه‌که‌ی تو‌مار ده‌کات}.
- ههروه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَلَمَّا صَادٍ﴾ [الفجر: ۱۴] واته: {به‌راستی په‌روه‌دگاری تو‌چاودێریان ده‌کات و له‌که‌میندایه‌ بۆیان}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی موسلیمدا له‌ پێشه‌وای پایه‌به‌رزى شوینکه‌وتوان (حَفْص) ی کورێ (عَاصِم) به‌وه، ئه‌ویش له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». ^(۱) واته: "هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ درۆ کردنی که‌سیک، که‌ هه‌رچی بیست بیگێرێته‌وه".

ئیمامی موسلیم له‌ دوو رینگه‌وه‌ ئهم‌ هه‌دیه‌ی رپوایه‌ت کردوه: یه‌کیکیان ئه‌مه‌یه‌و، دوه‌میشیان له‌ (حَفْص) ی کورێ (عَاصِم) به‌وه‌یه، ئه‌ویش به‌ (مُرْسَل) ی رپوایه‌تی کردوه له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئیتر باسی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی نه‌کردوه. بۆیه‌ ئه‌و رپوایه‌ته‌یان پێش ده‌خړیت که‌ له‌ رېشته‌که‌یدا ناوی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی هیناوه. چونکه‌ زیاده‌ له‌ که‌سی متمانه‌داره‌وه‌ قبول ده‌کړیت. ئه‌مه‌ش ئه‌و مه‌زه‌به‌ دروسته‌ هه‌لبژێردراوه‌یه، که‌ شه‌رع‌زانان و ئوصولیه‌کان و لی‌کۆله‌ره‌وانی فهرمووده‌ناسانی له‌سه‌ره، که‌ ئه‌گه‌ر هه‌دیه‌ییک له‌ دوو رینگه‌وه‌ رپوایه‌تکرا‌بوو، یه‌کیکیان (مُرْسَل) و، ئه‌وی تریشیان (مُتَّصِل)، ئه‌وا (مُتَّصِل) به‌که‌ پێش ده‌خړیت و، هه‌دیه‌که‌ش به‌ (صَحِيح) داده‌نړیت و، بۆ هه‌موو مه‌سه‌له‌یه‌کیش ده‌کړیت به‌ به‌لگه‌، چی حوکمی شه‌رعی بیت یان هه‌ر شتیکی تر. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۰ / به‌ ژماره: ۵.

بوشمان رپوایهت کراوه له صحیحی موسلیمدا له نیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) هوه (خوای لى رازی بیت)، که فهرموویه تی: «بِحَسْبِ الْمَرْءِ مِنَ الْكُذِبِ أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». ^(۱) واته: "هر نهونده بهسه بو درو کردنى که سیک، که هرچی بیست بیگیرینه وه".

ديسان له صحیحی موسلیمدا هه دیسیکی تری وه کو ئهم هه دیسه مان له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هوه بو رپوایهت کراوه (خوای لى رازی بیت). ^(۲)

ههروه ها گه لیک فهرمایشتی تریش له م باره وه له هاوه لانو له غهیری نه وانیشه وه ها توه.

بوشمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو مَسْعُود) هوه یان له (حُدَيْفَةَ) ی کوری (يَمَان) هوه (خوایان لى رازی بیت)، که فهرموویه تی: له پیغه مبهری خوام بیستوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «بِئْسَ مَطِيَّةُ الرَّجُلِ زَعَمُوا». ^(۳) واته: "ته عبیری (زَعَمُوا) بارگیریکی خراپه (واته عاده تیکی زور خراپه، که که سیک بو گه یشتن به مه به سیک دیاریکراو سواری نهو ته عبیره بیست و، هر نهو به کار بهیئت)".

بومان رپوایهت کراوه له پی شه وای پایه بهرز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) هوه، که له کتبی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا فهرموویه تی: نه صلی ئهم هه دیسه نه وه یه، که نه گهر که سیک ویستیتی بگات به پیوستیه کی خو ی و پروات بو شاریک، سواری ولاخیک ده بوو، ده رویش هه تا ده گه یشته پیوستیه که ی. جا پیغه مبهری خواش ته عبیری

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱ / به ژماره: ۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱ / به ژماره: ۵.

(۳) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۱۲ / به ژماره: ۴۹۷۲.

(زَعْمُوا) ی شوبهاندوه به ولاخه وه - که کهسیک بهر له قسه کردن به کاری دههینیت، تا پئی بگات به مه بهسته که ی خوی-.

جا ته عبیری (زَعْمُوا) بۆ گێرانه وه ی حه دیسیک به کار دههینیت، که رسته ی نه بیت و که سی متمانه دار نه یگێراییته وه. به لکو ته نها بۆ گێرانه وه ی قسه یه که که گه یشته وه.

پهغه مبه ری خواش (درودی خوی له سه ر بیت) زه می ئه و جوړه قسه یه ی کردوه، که به و جوړه گه یشته وه به که سه که و، فه رمانی شی به و که سه کردوه که له راستی و ناراستی قسه که بکو لیته وه و، نه یگێریته وه هه تا له رینگه ی که سی متمانه داره وه پئی نه گات.

ئه مه فه رمایشته که ی شیخی (خَطَّابِي) بوو. ^(۱) خواش له هه موو که س زانا تره.

باسی به کارهینانی ئوسلویی (تَغْرِیض) و (تَوْرِیة)

بزانه که ئه م باسه یه کیکه له باسه هه ره گرنگه کان، چونکه زۆر به کار دههینیت و، خه لکیش به گشتی پیه وه گیرۆده ن. بۆیه ده بیت به وردی باسی بکه ین و، ده بیت ئه و که سه ش ده یخوینیته وه به وردی لی تیگات و کاریشی پئی بگات.

پیشتریش باسی ئه وه مان کرد که درۆ کردن کاریکی زۆر حه رامه و، باسی ئه وه شمان کرد که به ره لا کردنی زمان چه نده مه تر سیداره. جا ئه م باسه رینگایه که بۆ سه لامه تی له و مه ترسیه.

(۱) بر وانه: مَعَالِمْ السُّنَنِ / ۴ / ۱۳۰.

ئەوجا بزانه كە (تَوْرِيَّة) و (تَغْرِیْض) ئەوھە، كە تۆ وشەھەك بەكاربھێت، ئەو بەروالەت مانایەکی تایبەتی ھەبێت، تۆش مەبەستت پێی مانایەکی تر بێت، كە وشەكە ئەویش دەگرتەو، بەلام ئەو مانایە پێچەوانە ی رووالەتی وشەكەھە. كە ئەمەش جوۆرێكە لە جوۆرەكانی فێل و خەلەتاندن.

زانایان فەرمووین: ئەگەر بەرژەوھەندیەکی شەری بەھێزتر لە خەلەتاندنی كەسی بەرامبەر وای دەخواست كە بەو جوۆرە قسە بكەیت، یان پێوستیەکی وەھا ھەبوو، كە تەنها بە درۆ كردن دەھاتەجی، ئەو قەیناكە (تَغْرِیْض) بەكاربھێت. خو ئەگەر ھێچكام لەمانە نەبوو، ئەو ناپەسەندە، بەلام حەرام نیە، مەگەر بكەیت بە ھۆكارو رێگەھەك بۆ دەستكەوتنی شتیکی ناحەق، یان بۆ بەلاوھەنانی حەق و راستی، ئێر لەم كاتەدا دەبێت بە حەرام. ئائەمەش رێسای باسەكەھە.

سەبارەت بەو فەرمایشتانەش كە سەبارەت بەم باسە ھاتوون، ھەندێكیان بە ڕەواو حەللی دادەنێن، ھەندێكیش بە حەللی دانائین. جا ئەو فەرمایشتانەش بەم جوۆرە لێكەدرێتەو كە ئێمە باسمان كرد.

یەكێك لەو فەرمایشتانە ی دەربارە ی قەدەغەیی و رێگری لێ كردن ھاتووە ئەوھە كە بۆمان رێوایەت كراوە لە (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) دا بە رێشتەھەکی لاواز -بەلام ئەو بەلاوازی دانەناوە، ئەمەش وا دەخوازێت كە بەلای ئەوھە (حَسَن) بێت، وەكو پێشتر باسمان كرد-، لە ھاوھلی خوشەویست (سُفْيَان) ی كورپی (أَسِيد) ھو (خوای لێ رازی بێت)، كە فەرمووین: لە پێغەمبەری خوام بیستووە (دروودی خوای لەسەر بێت)، كە فەرمووین: «كَبُرَتْ خِيَاةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا، هُوَ لَكَ بِمُصَدِّقٍ، وَأَنْتَ بِهِ كَاذِبٌ».^(١) واتە: "خیانەت و ناپاكیەکی زۆر گەورەھە، كە قسەھەك بۆ بڕایەکی خۆت بكەیت، ئەو باوەرێت پێ بکات، تۆش درۆی لەگەڵدا بكەیت".

(١) بڕوانە: سُنَنِی أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧١١ / بە ژمارە: ٤٩٧١. حافظی عێراقی فەرمووین: ھەروەھا ئیمامی (أَحْمَد) و (طَبْرَانِي) ش لە رێگە ی ھاوھلی خوشەویست (ئوأس) ی كورپی ٤٦٣

بۆشمان رېوایەت کراوه له زانای پایەبەرز (ابْنُ سَيْرِينَ) هوه (رەحمەتی خوای لێبێت)،
که فەرمووێتی: بازنی قسە کردن لەوه فراوانترە که کەسی رێکوپێک درۆ بکات.

غوونە (تَغْرِیض) ی رەواو حەلālیش وەکو ئەوهی که شیخی (نَخَعِي) (رەحمەتی
خوای لێبێت) فەرمووێتی: ئەگەر قسەیه کی تۆ گەیشته وه به پیاویک، تۆ بلی: (اللَّهُ
يَعْلَمُ مَا قُلْتُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ). جا کەسی بیسەر وا گومان دەبات، که تۆ
قسە کەت نه کردوه، مەبەستی تۆش ئەوهیه که خوا ئاگای لەوهیه من وتومه.
(چونکه کەسی بیسەر وا تێدەگات که پیتی "مَا" بۆ نه فیه، که چی ئیسمی
مەوصله).

دیسان شیخی (نَخَعِي) فەرمووێتی: به کورە کەت مەلی: "أَشْتَرِي لَكَ سُكَّرًا".
واته: "شه کرت بۆ ده کرم، یان شه کرت بۆ بکرم؟" بەلکو پێی بلی: "ئەوه چی
دەلێت ئەگەر شه کرت بۆ بکرم؟". (چونکه تهعبیری یه کهم ئەگەری بەلێن پێدانی
هەیه، که رەنگه دواتر نه توانیت بۆی جییه جی بکهیت).

هەروەها ئەگەر کەسیک هەوالی شیخی (نَخَعِي) پرسیایه، ئەویش به
کەنیزه که کهی ده فەرموو: "پێی بلی: برۆ له مزگەوت ببینه".

کەسیکی تر وتووێتی: "باوکم بهر له ئێسته له مال دەرچوه".

شیخی (شُعْبِي)ش باز نهیه کی ده کیشاو، ده فەرموو به کەنیزه که کهی: "پەنجەت
بجەره ناویه وه، بلی: ئەو لێره نه".

(سَمْعَان) هوه به رشتەیه کی جوان (جَيِّد) رېوایه تیان کردوه. به لām شیخی (هَيْثَمِي)
فەرمووێتی: رشتە کهی ئەوانیش (عَمَر) ی کورێ (هَارُون) ی تێدايه، که هەندێک له زانایان
به متمانه داریان داناوه، هەندیکیش به لاواز. پروانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَار / ٢ /
٨٠٥ / به ژماره: ٢٩٤٩، وَمَجْمَعُ الزَّوَايِد / ١ / ١٤٢ / به ژماره: ٦١٢.

ههروه‌ها هاوویته‌ی ئه‌مه‌یه ئه‌و قسه‌یه‌ش که خه‌لکی عاده‌تیاں پتوه‌گرتوه‌و، به‌و که‌سه‌ی ده‌عه‌وتی کردوون بۆ خواردن ده‌لێن: "نیه‌تم هیناوه" وای تیده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌و به‌رۆژه‌و، که‌چی مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه، که‌نیه‌تی هیناوه‌ واز له‌ خواردن به‌ییت.

ههروه‌ها وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ که‌سیک پرسیار له‌ که‌سیکی تر بکات: "فلانه‌ که‌ست بینوه؟" ئه‌ویش بلێت: "مَا رَأَيْتُهُ". واته: (مَا ضَرَبْتُ رِئْتَهُ) واته: "نه‌مکیشاوه به‌ سی ئه‌و که‌سه‌دا".

ههروه‌ها ته‌عبیری تری هاوویته‌ی ئه‌مانه‌ گه‌لێک زۆرن.

جا ئه‌گه‌ر که‌سیک سویندی له‌سه‌ر یه‌کیک له‌م ته‌عبیرانه‌ خواردو، له‌ سوینه‌که‌شیدا (تَوْرِيَّة) ی به‌کاره‌ینا، ئه‌وا سوینده‌که‌ی ناکه‌ویت، ئیتر ئایا سویند به‌خوا بخوات، یان به‌ ته‌لاق، یان به‌ شتیکی تر. بۆیه‌ نه‌ ته‌لاقه‌که‌و نه‌ سوینده‌که‌شی ناکه‌ون. ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ر دادوه‌ر سویندی نه‌دات که‌ مه‌به‌ستی چی بوه. به‌لام ئه‌گه‌ر سویندی دا، ئه‌وا حیساب بۆ نیه‌تی دادوه‌ره‌که‌ ده‌کریت، ئه‌گه‌ر سویندی به‌خوا دا. خو ئه‌گه‌ر سویندی به‌ ته‌لاق دا، ئه‌وا حیساب بۆ نیه‌تی سوینخۆره‌که‌ ده‌کریت. چونکه‌ دروست نیه‌ دادوه‌ر سویندی بدات به‌ ته‌لاق. له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌ر وه‌کو که‌سانی تر وه‌هایه‌ له‌م بابه‌ته‌دا. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌.

ئیمامی (غَزَالِي) فه‌رموویه‌تی: یه‌کیک له‌و درۆ چه‌رامانه‌ی که‌ ده‌بیته‌ هۆی فاسقبوون، ئه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌لکی له‌ هه‌ندیک قسه‌دا کردوویانه‌ به‌ عاده‌ت و زیاده‌په‌وی تیدا ده‌که‌ن. وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ یه‌کیک ده‌لێت: (سه‌د جار پیم وتیت) و، (سه‌د جار داوام لی کردیت) و، شتی له‌و جوهره‌، که‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ نیه‌ سه‌د جار ئه‌و کاره‌ی کردوه‌، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ زۆر جار کردوویه‌تی. جا ئه‌گه‌ر ته‌نها یه‌ک جار داوای کردبیت، ئه‌وه‌ درۆی کردوه‌و، ئه‌گه‌ر چه‌ند جار یکیش داوای کردبیت، که‌ به‌یی عاده‌ت که‌س ئه‌وه‌نده‌ داوای شت ناکات، ئه‌وا تاوانبار نابیت. خو ئه‌گه‌ر

نه‌شگه‌یشتبوه سه‌د جارو، چه‌ند جاریکی مابوو، نه‌وا کابرای زیاده‌پره‌ویکار
پروبه‌پرووی درو کردن ده‌بیته‌وه.

منیش ده‌لیم: به‌لگه‌ی دروستی زیاده‌پره‌وی کردنو، نه‌وه‌ش که به درو حساب
ناکریت، نه‌و حه‌دیه‌یه که بومان پړوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و
موسلیمدا، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر بیت) سه‌باره‌ت به (أَبُو الْجَهْم)
فه‌رموویه‌تی: «نه‌و گالۆک له‌سر شانی دانا‌گریتو، سه‌باره‌ت به (مُعَاوِيَةَ)ش،
فه‌رموویه‌تی: نه‌و هیچ مالو پاره‌ی نه‌». ^(۱) خو نه‌وه شتیکی زانراو بوه که (مُعَاوِيَةَ)
کراسی هه‌بوه و له‌به‌ری کردوه‌و، (أَبُو الْجَهْم) یش له‌کاتی خه‌وتن و شتی تردا
گالۆکه‌که‌ی داده‌نا. ته‌و فیکیش ته‌نها به‌ده‌ستی خواجه.

نه‌گه‌ر که‌سێک قسه‌یه‌کی خراپی کرد، چی بلیت و چی بکات

- خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾
[فصلت: ۳۶] واته: {نه‌گه‌ر وه‌سوه‌سه‌و خه‌یالاتیک له‌ شه‌یتانه‌وه پرووی له
دل‌ت کرد، په‌نا به‌خوا بگره‌}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ۲۰۱] واته: {به‌راستی نه‌وانه‌ی له‌خوا ده‌ترسنو،
خویان له‌ تاوان ده‌پاریزن، نه‌گه‌ر وه‌سوه‌سه‌یه‌ک له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه لیان
بدات، یه‌کسه‌ر بیر ده‌که‌نه‌وه‌و، چاوی سه‌رو دل‌یان به‌کار ده‌که‌وێته‌وه‌}.
- هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا
اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ * أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

(۱) بروه‌نه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۲ / ۱۱۱۴ / به‌ ژماره: ۱۴۸۰. من نه‌م حه‌دیه‌م له‌ سه‌حیحی

بوخاریدا نه‌بینیه‌وه!!!

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنَعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٥﴾ [آل عمران: ١٣٥ - ١٣٦] واته:
 {تهوانه‌ی نه‌گهر کاریکی خراب و ناشیرینان نه‌نجامدا، یان سته‌میکیان له
 خو‌یان کرد، خویان به‌بیردیته‌وه‌و، داوای لیخو‌شبوونی تاوانه‌کانیانی لی
 ده‌که‌ن، جا کی هه‌یه بیجگه له خوا له تاوان ببوریت؟ هه‌روه‌ها به‌رده‌وام
 نابن له‌سهر نه‌و خراپه‌و تاوانه‌ی کردوویانه‌و، ده‌سزانن نه‌گهر په‌شیمان
 بینه‌وه، خوا لیان خو‌ش ده‌بیت، نه‌گینا تووشی سزایان ده‌کات. جا نه‌وانه
 پاداشته‌که‌یان بریتیه له لیخو‌شبوون له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گاریانه‌وه‌و، بریتشه له
 باخ و باخاتیک که چهن‌دین رووبارو جو‌گه به‌ژیریاندا ری ده‌که‌ن‌و، نه‌وانیش
 به‌زیندوویی بو هه‌تاهه‌تایه تیدا ده‌میننه‌وه، جا به‌راستی نه‌مه پاداشتیکی هه‌ره
 جوان و باشه بو چاکه‌کاران}.

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی
 خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
 له‌سهر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ حَلَفَ، فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: "بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى"، فَلْيَقُلْ: "لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ". وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: "تَعَالَ أَقَامِرُكَ"، فَلْيَتَصَدَّقْ».^(١) واته: "نه‌و که‌سه‌ی
 سویندی خواردو، له سوینده‌که‌یدا وتی: به (لات) و به (عزّی)، با یه‌کسه‌ر بلیت:
 (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). نه‌و که‌سه‌ش به‌هاورپیه‌کی خو‌ی وت: وه‌ره با قومارت له‌گه‌لدا
 بکه‌م، نه‌وا با له‌که‌فاره‌تی نه‌و قسه‌دا خه‌یرو سه‌ده‌قه‌یه‌ک بکات (یان نه‌و بره‌پاره
 بکات به‌خه‌یر، که ده‌یه‌ویت قوما‌ری پتوه بکات)".

بشزانه نه‌و که‌سه‌ی قسه‌یه‌ک یان کاریکی حه‌رام ده‌کات، پتویسته په‌له بکات
 له ته‌وبه‌کردن، که ته‌وبه‌ش سی‌پایه‌ی هه‌یه: ده‌ست به‌جی واز له تاوانه‌که
 به‌یئت‌و، په‌شیمانیش بیت له کردنی و، برپاریش بدات، که هه‌رگیز نه‌گه‌رپتیه‌وه

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٨٤١ / به ژماره: ٤٥٧٩، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٢٩٧
 / به ژماره: ١٦٤٧.

سهری. خو ئه گهر تاوانه که مافی که سیکیشی پتوه په یوه ست بوو، ئهوا ده بیت له گهل ئهو سیانه دا کاری چواره میش بکات، نهویش بریتیه له گهراندنه وهی مافه که بو خاونه کهی، یان ده ستخستی گهردن ئازادی لپی، که پشتریش نه مه مان باسکرد.

ئهو جا ئه گهر تهوبه ی له یه ک تاوان کرد، ئهوا پتویسته تهوبه له هه موو تاوانه کان بکات. خو ئه گهر تهوبه ی ته نه ا له یه ک تاوان کرد، ئهوا تهوبه که ی له و تاوانه دروسته. ئه گهر به و جوړه ی باس مان کرد تهوبه یه کی دروستی له تاوانیک کردو، پاشان له کاتیکی تر دا گه راپه وه بو کردنی تاوانه که، ئهوا به م کاره ی دوهم گونا هبار ده بیت ه وهو، پتویسته تهوبه ی لی بکات و، تهوبه که ی یه که میشی به تال نابیت ه وه. نه مه ش مه زه به ی ئه هلی سونه یه، به پتچه وانه ی موعته زیله کان که له هه ردوو مه سه له که دا رایان جیا وازه. ته و فقیش ته نه ا به ده ستی خوا به.

باسی به کارهینانی چهند ته عبیریك، که هه ندیک له زانایان به

ناپه سه ندیان دانا ونو، که چی ناپه سه ند نین

بزانه که نه م باسه ش یه کی که له باسه پتویسته کان، نه وه کو که س به بو چوونیک ی پوو چهل هه لبخه له تیت و، پشتی پی به ستیت.

بشزانه که پتج حوکه شه رعیه که - واته: واجب و سونه ت و حه رام و ناپه سه ند (مکروه) و حه لال (مباح) - هی چیان به به لگه نه بیت سابت نابن. به لگه شه رعیه کانیش دیاره کامانه ن. که واته هه ر حوکه مک که به لگه ی نه بیت، لانا کریت به لایه وهو، پتویستیشی به وه لامدانه وه نه، چونکه نابیت به به لگه و، وه لامدانه وهی ناویت، له گهل نه وه شدا هه ندیک له زانایان به لگه یان هیتا وه ته وه له سه ر پوو چهل کردنه وه ی ئه و حوکه ی که به لگه ی شه رعی نه.

مه به ستيشم لهم پيشه كيه نه وهيه، كه ههر مه سه له يه كم باس كرديت و، كه سيك به ناپه سهندي داناييت و، پاشان وتبيت: ناپه سهند نيه، يان قسه يه كي پووجه له، يان شتيكي له و جزره، نه وه پتريست به به لگه هينانه وه ناكات له سر پووجه له كه ي. خو نه گهر به لگه شم هينايه وه، نه وه هه روا هيناومه ته وه.

پاشان بويه نهم باسهم كردوه، تاوه كو پروني بكه مه وه هه له كامه يه و راست كامه يه، بوئوه ي كهس به پايه به رزي و گه وره يي نه و زانايانه هه له نه خه له تيت، كه قسه پووجه له كه دراوه ته پاليان.

بزانه كه من ناوي نه و زانايانه نابهم، كه فهرموويانه نهم ته عبرانه ناپه سهندن، تاوه كو له پله و پايه يان نه يه ته خواره وه و، گوماني خراپان بي نه بريت.

مه به سته كهش نه وه نيه كه له كه دار بكرين و له پله و پايه يان به نيرته خواره وه. به لكو مه به سته كه تنها هوشاريدانه له و قسه و بوچوونه پووجه لانه ي كه ليانه وه نقلكراوه، نير ناياب به صه حيي ليانه وه هاتيت، يان نا. خو نه گهر به صه حيي ليانه وه هاتبو، نه و - وه كو زانراوه - هيچ له كه داريان ناكات و له پله و پايه يان ناهيتته خواره وه. هه نديك جاريش به شيك له و قسانه به مه به ستيكي دروست دراوه ته پاليان، به وه ي كه نه وه ي نه و فهرموويه تي ده گونجيت واييت، جا با كه سيكي تر به ورد ي ته ماشايان بكات، به لكو بوچووني نه و پتجه وانه ي بوچووني من بيت، به مهش بوچوونه كه به وه به هير ده بيت، كه نه و نيمامه ي پيشتر واي فهرموه. ته و فيقيش تنها به ده ستي خوايه.

جا يه كيك له و ته عبرانه نه وه يه كه پيشه واي پايه به رز (أَبُو جَعْفَرِی (نَحَاس) له كتبي (شَرَحُ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى) دا گيراويتيه وه له يه كيك له زانايانه وه، كه نه و به ناپه سهندي داناوه بوتريت: (تَصَدَّقَ اللَّهُ عَلَيْكَ) واته: (خوا خيرت پي بكات). فهرموويه تي: "چونكه كه سي خير كه ر چاوه رني پاداشت ده كات (نه مهش بو خواي گه وره ناگونجيت)".

منیش ده لیم: نهم بریاره هه لیه کی راشکاوو، نه زانیکی ناشیرینه و، به لگه کهشی له خوی خراپتره. چونکه له صهیحی موسلیمدا هاتوه له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت)، که ده باره ی کورت کردنه وه ی نوێز فرموویه تی: «صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ، فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ».^(۱) واته: "خهیری که و، خوی گه وره پی کردوون، ده ی ئیوهش خهیری خوا قبول بکه ن"

باسیک: {دروسته بوتریت: خوی له ناگر نازاد بکه}

یه کیکی تر له و ته غیرانه ئه وه یه که دیسان پشه وای پایه بهرز (أَبُو جَعْفَر) ی (نَحَّاس) له و زاناوه گیراویته وه، که ئه و به نابه سندی داناوه بوتریت: (اللَّهُمَّ، أَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ) واته: (خوی له ناگر نازاد بکه). فرموویه تی: "چونکه ئه و که سه ی کۆیله نازاد ده کات، به شوین پاداشدا ده گهریت".

منیش ده لیم: نهم قسه یه و به لگه کهشی ناشیرینترین هه لیه و، ریسواترین نه زانین و بیتاگیه له نه حکامه کانی شهرع. خو نه گهر من برۆم و به شوین ئه و هه دیسه (صَحِيح) انه دا بگه رپم، که به راشکاوی باسیان له وه کردوه، که خوی گه وره هه رکام له دروستکراوه کانی خوی بویت نازادی ده کات، ئه و کتیه که م ئه وه نده درێژ ده بیته وه، که خویته ر ماندوو بکات.

جا یه کی که له و هه دیسانه بریتیه له هه دیسی: «مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً، أَعْتَقَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهَا عَضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ».^(۲) واته: "ئه و که سه ی کۆیله یه که نازاد بکات، خوی گه وره به هه موو ئه ندامیکی ئه و کۆیله یه ئه ندامیکی ئه ویش له ناگر نازاد ده کات".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۷۸ / به ژماره: ۶۸۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۶۹ / به ژماره: ۶۳۳۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۱۴۷.

/ به ژماره: ۱۵۰۹.

باسيک: {دروسته بوتريت: فلانه شت بکه له سهر ناوی خوا}

یه کيکی تر له و ته عبرانه نه ویه که یه کيک له زانایان فهرموویه تی: ناپه سهنده که سیک بلیت: (افْعَلْ کَذَا عَلَی اسْمِ اللَّهِ) واته: (فلانه شت بکه له سهر ناوی خوا). فهرموویه تی: "چونکه ناوی خوا له سهرووی هه موو شتیکه ویه".

پیشه وای پایه بهرز قاضي (عِیَاض) و غهیری نه ویش فهرموویانه: نه م قسه یه هه له یه. چونکه له چهند هه دیسیکی (صَحیح) دا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) ده باره ی قوربانی کردن به هاوه لانی فهرموه: «اذْبَحُوا عَلَی اسْمِ اللَّهِ». ^(۱) واته: (بلین: "باسمِ الله" و، سهری بیرن).

باسيک: {دروسته بوتريت: (خوای گه وره له ژیر په حه متی خویدا کومان

بکاته وه). دروستیشه بوتريت: (خوایه به په حمی خوت په حمان پی

{بکه}

یه کيکی تر له و ته عبرانه نه ویه که شیخی (نَحَّاس) گپړاوتیه وه، له زانای شهر عزانی نه دیب شیخ (أَبُو بَكْرٍ) (مُحَمَّد) ی کوری (يَحْيَى) ی (صُولِي)، که فهرموویه تی: مه لی: (جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَنَا فِي مُسْتَقَرٍّ رَحْمَتِهِ). واته: (خوای گه وره له ژیر په حه متی خویدا کومان بکاته وه). فهرموویه تی: "چونکه په حه متی خوا له وه فراوانزه که جیگه ی هه بیت". هه ووه ها نه و فهرموویه تی: مه لی: (خوایه به په حمی خوت په حمان پی بکه).

(۱) پروانه: صَحیحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۰۹۵ / به ژماره: ۵۱۸۱، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۵۱ / به ژماره: ۱۹۶۰.

منیش ده‌لیم: وا نازانین که هیچکام لهو دوو فرمایشته به‌لگه‌یان هه‌بیت و، نه‌وه‌ش که نه‌و فرموویه‌تی نابیت به‌لگه. چونکه کابرا - که ده‌لیم له‌زیر ره‌حه‌تی خۆیدا - مه‌به‌ستی به‌هه‌شته. که‌واته مانای قسه‌که‌ی به‌م جو‌ره‌یه: خوای گه‌وره له به‌هشتدا به‌یه‌که‌وه کۆمان بکاته‌وه، که بریتیه له جی‌گه‌ی جی‌گیربوون و مانه‌وه و نیشته‌جی‌بوون به‌ ئارامی و، نه‌و که‌سانه‌ش ده‌چه‌ ناوی، ته‌نها به‌ ره‌حه‌تی خوای گه‌وره ده‌چه‌ ناویه‌وه. پاشان نه‌و که‌سه‌ی ده‌چینه‌ ناوی، هه‌تا هه‌تایه‌ تیدا ده‌مینته‌وه، نه‌مین و بی‌خه‌م ده‌بیت له پرووداوو ناره‌حه‌تیه‌کان، که نه‌مه‌شی ته‌نها به‌ره‌حه‌تی خوا ده‌ستکه‌وتوه. که‌واته وه‌کو نه‌وه وه‌هایه که کابرا وتییتی: "له جی‌گه‌یه‌ کدا کۆمان بکه‌روه، که به‌ره‌حه‌تی تۆ ده‌ستمان ده‌که‌ویت".

باسیک: {دروسته بوت‌ریت: (خوایه له ئاگر رزگارم بکه). دروستیشه

بوت‌ریت: (خوایه شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌رکه‌ تمان به‌ نصیب بکه)}

شیخی (نَحَّاس) گێراویتی‌وه، له‌و شیخ (أَبُو بَكْرٍ) ه‌ی پێشوو، که فرموویه‌تی: با نه‌وتریت: (اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ). واته: (خوایه له ئاگر رزگارم بکه). هه‌روه‌ها با نه‌وتریت: (اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا شَفَاعَةَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). چونکه شه‌فاعه‌ت بۆ که‌سێک ده‌کریت، شایانی چوونه ئاگر بیت.

منیش ده‌لیم: نه‌مه هه‌له‌یه‌کی زۆر ناشیرین و، نه‌زانینیکی پوونه‌و، نه‌گه‌ر له ترسی هه‌له‌خه‌له‌تان به‌و هه‌له‌یه‌و، باسکردنی له کتێبه‌کاندا نه‌بوایه، منیش نه‌مده‌وێرا بی‌گێرمه‌وه. چونکه چه‌ندین هه‌دیس له کتێبه‌ سه‌حیحه‌کاندا هاتون سه‌باره‌ت به‌ هاندانی ئیمانداره‌ ته‌واوه‌کان، که به‌لێتی شه‌فاعه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوایان پێ دراوه.

وه کو ئەم فەرمايشتهی پێغه‌مبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بێت): «مَنْ قَالَ مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ..... حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي».^(۱) هەروەها چەندین فەرمايشتی تریش.

بەراستی پێشەوای پایەبەرز قاضی (عِیَاض) (پەنجەتی خۆی لێت) جوانی فەرموە: کە لە چەندین ڕێگەوێ هاتو، کە چاکەکارانی (سَلَف) (خوایان ئی رازی بێت) داوای شەفاعەتی پێغه‌مبەریان کردو، هەزیشیان ئی کردو. ئەوجا فەرموویەتی: جا بۆیە لانا کرێتو بەلای ئەو دا، کە هەندێک کەس بە ناپەسەندیان داناو، بەپاساوی ئەو، کە شەفاعەت تەنها بۆ تاوانبارانە. چونکە لە چەند هەدیسێکی (صَحِيح) دا هاتو لە صەحیحی موسلیم و لە غەیری ئەویشدا، کە شەفاعەت بۆ خەلکانێک دەکرێت، تا بەبی حساب و لێرسینەو بەجەنە بەهەشتەو، بۆ کەسانیکیش دەکرێت، تا پەلەیان لە بەهەشتدا زیاد بکات. پاشان فەرموویەتی: هەموو کەسیکی ژیر – کە دان بە کەمتەرخەمی خۆیدا بێت – پێوستی بە لێبوردنی خوا هەبەو، ترسی ئەو هەبە کە بچیتە ریزی تیاچوانەو. جا بەبی قسە ی خواوەنی ئەو بۆچوونە بێت، دەبێت ئەو کەسە داوای لێخۆشبوون و رەحمتی خوا نەکات. چونکە ئەوانیش تاییەتن بە تاوانبارانەو، کە هەموو ئەمانەش پێچەوانە ی ئەو، کە لە زانایانی (سَلَف) و (خَلَف) هەو هاتو، ئەوان داوای ئەو شتەیان کردو.

(۱) برۆانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۸ / بە ژمارە: ۳۸۴.

باسيک: {نيناځاري کړدنی نهم قسه يه هيچ نه صليکي نيه: (پشتم به

په رومردگاري به خشندهی خوم به ستوه)}

يه کيکي تر له و ته عبرانه نه و يه که که سانيک له و شيخ (أبو بكر) ه و
گيږاويانه ته و، که فهرموويه تي: مه لي: (تَوَكَّلْتُ عَلَى رَبِّي الرَّبِّ الْكَرِيمِ)، به لکو
بلي: (تَوَكَّلْتُ عَلَى رَبِّي الْكَرِيمِ). واته: پشتم به په رومردگاري به خشندهی خوم
به ستوه.

منيش ده ليم: نه و قسه يه هيچ نه صليکي نيه.

باسيک: {ناپه سه ند نيه به (طواف) بوتريت: (شوط)}

يه کيکي تر له و ته عبرانه نه و يه که که مهيک له زانايان - و ه کو ليانه و نه نقل
کراوه - به ناپه سه نديان داناو به (طواف) ي مالي خوا بوتريت (شوط)، يان (دور).
جا نه و زانايانه فهرموويانه: با بؤ يه ک جار بوتريت (طوفة) و، بؤ دوو جاريش
بوتريت: (طَوَفَاتٍ) و، بؤ سي جاريش بوتريت: (طَوَفَاتٍ) و، بؤ هوت جاريش
بوتريت: (طَوَافٍ).

منيش ده ليم: وا نازانين نه و ي نه و ان فهرموويانه نه صليکي ه بيت. جا ره نځه
هو کاري ناپه سه نديه که به لاي نه و انه و نه و ييت، که نه و ته عبرانه له سه رده مي
نه فاميدا به کاره يتراون. به لام بؤ چووني راست و ه لبريږدراو نه و يه، که
به کاره يتيانان هيچ ناپه سه نديه کي تيډا نيه. چونکه بؤ مان رپوايه ت کراوه له هه ردو و
صه حيحي بوخاري و موسليمدا، له هاو ه لي خو شه ويست (ابن عباس) ه و (خواله
هه ردو و کيان رازي بيت)، که فهرموويه تي: (أَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ
يَرْمُلُوا ثَلَاثَةَ أَشْوَاطٍ، وَلَمْ يَمْنَعُهُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِبْقَاءُ

عَلَيْهِمْ).^(۱) واته: "پېغه مبهري خوا (درودی خوی له سر بیت) فه رمانی به هاوه لآن کرد، که له سی سووړانه وه که یه که مده نهرمه را کردنیکی بو بکه نو، نه وهش که نه پېشت فه رمانیان پی بکات، تا له هه موو سووړانه وه کاندرا را بکه نو، ته نها نه وه بوو که ده یو یست بچینه وهو به هیلاکا نه چن".

باسیک: {حوکمی به کارهینانی ناوی رهمه زان به بی وشه ی مانگ}

یه کیکی تر لهو ته عبیرانه نه وه یه که بوتريت: رهمه زان به رۆزوو بووین، یان رهمه زان هات، یان شتیکی لهو جوړه، نه گهر مده بست پی مانگه که بیت. جا بوچوونی جیاواز هیه سه بارهت به ناپه سنده ی نه م جوړه قسانه: کو مه لیک له زانایانی (مُقَدَّمِین) فه رموویانه: ناپه سنده به ته نها بوتريت رهمه زان و وشه ی مانگی له گه لدا باس نه کریت. جا نه م بوچوونه له هه ردو زانای پایه به رز شیخ (حسن) ی (بَصْرِي) و (مُجَاهِد) وهو ریوایهت کراوه.

ئیمامی (بِهَقِي) فه رموویه تی: ریگه ی گه یشتنی فه رمایشته که بۆلای هه ردو کیان لاوازه.

مه زه بی هاوه لآغان له سر نه وه یه که ناپه سنده بوتريت: رهمه زان هات، یان هاته زووره وه، یان ناماده بوو، یان شتیکی لهو جوړه، که قهرینه یه کیان له گه لدا نه بیت، ده لالهت بکات له سر نه وه ی که مده بست پی مانگه که یه. به لآم نه گهر قهرینه ی له گه لدا باس بکریت ناپه سنده نیه. وه کو نه وه ی که بوتريت: رهمه زان به رۆزوو بوو، یان شهوانه ی رهمه زان ته راویح و عیاده تم ده کرد، یان رۆزووی

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۸۱ / به ژماره: ۱۵۲۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۲۳ / به ژماره: ۱۲۶۶.

رهمهزان واجبه، یان مانگی پیروزی رهمهزان هات، یان هر قهرینه کی تری وه کو
ته مانه.

جا هاوه لاغان وایان فهرموه، ههردو پیشه‌وای پایه‌هرز (أَبُو الْحَسَنِ ی
مَآوَرْدِي) له کتیی (الْحَاوِي) داو، (أَبُو نَصْرِی (صَبَّاح) له کتیی (الشَّامِل) دا ئهم
بوچوونه‌یان له هاوه لاغانه وه نقل کرده.

ههروه‌ها زانایانی تریش هه به‌ره‌هایی ئهم بوچوونه‌یان له هاوه لاغانه وه نقل
کرده.

هاوه لاغان به‌لگه‌یان به حه‌دیسێك هیناوه‌ته‌وه، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له
(سُنَنِ ی ئیمامی (بِهَقِّی) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی
بیت)، که فهرموویه‌تی: پتغه‌مه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «لا
تَقُولُوا رَمَضَانُ، فَإِنَّ رَمَضَانَ اسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، وَلَكِنْ قُولُوا: شَهْرُ رَمَضَانَ».^(۱)
واته: "مه‌لێن: رهمه‌زان. چونکه رهمه‌زان ناویکه له ناوه‌کانی خوای گه‌وره. به‌لکو
بلێن: مانگی رهمه‌زان".

جا ئهم حه‌دیه‌ حه‌دیسێکی لاوازه‌و، ئیمامی (بِهَقِّی) ش به‌لاوازی داناوه‌و،
لاوازیه‌که‌شی دیارو ئاشکرایه‌و، هیچ که‌سیکیش (رَمَضَانَ) ی له‌ ریزی ناوه‌کانی
خوای گه‌وره‌دا باس نه‌کرده‌و، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی که زۆریک له‌ زانایان کتییان
سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌کانی خوای گه‌وره‌ داناوه‌.

بوچوونی دروست -خوایش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌- نه‌وه‌یه‌ که ئیمامی
بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی خو‌ی‌و، چه‌ند زانایه‌کی (مُحَقِّق) یش بو‌ی چوون، که
هه‌رچۆن نه‌و وشه‌یه‌ به‌کار به‌یتریت ناپه‌سه‌ند نه‌. ئیمامی بوخاری فهرموویه‌تی:
چونکه ناپه‌سه‌ندی ته‌نها به‌ شه‌رع سابت ده‌ییت‌و، هیچ شتیکیش سه‌باره‌ت به‌

(۱) بروانه: سُنَنِ الْبِهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۲۰۱ / به ژماره: ۷۶۹۳.

له حەدیسى (صَحِيح) يشدا هاتوه، كه پښه مبهري خوا (دروودى خواى له سر بښت) فەرموو يه تى: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ). جا يه كيك له و پښه بريته له: (صَوْمُ رَمَضَانَ).^(١)

ههروه ها گه ليك حەدیسى ترى له م جوړه هاتوه.

باسيک: {حوکمی ناوانانی سوره ته کانی قورئانی پیرۆز}

یه کيکی تر له و ته عبرانه نه وه یه که له هه نديک له زانا يانی (مُتَقَدِّمِينَ) هوه نقل کراوه، که ناپه سه نده بو تر یت: سوره تی (البقرة) و، سوره تی (الدخان) و (العنكبوت) و (الرؤم) و (الأحزاب) و..... هتد.

جا نه و زانا يانه فەرموو يانه: ده بښت بو تر یت: نه و سوره ته ی که باسی (البقرة) ی تښدا يه و، نه و سوره ته ی که باسی (النساء) ی تښدا يه، ئیز هه به م جوړه.

منیش ده لیم: نه مەش هه له یه و، پښه وانه ی سونه تی پښه مبهري خوا يه (دروودى خواى له سر بښت). چونکه له چە ندين حە دیسدا هاتوه، که له چە ندين جیگه دا نه و جوړه به کاره یانه هاتوه. وه کو نه م فەرمایشته ی پښه مبهري خوا (دروودى خواى له سر بښت): «الْآيَاتِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ، كَفَتَا». ^(٢) واته: "دوو ئایه ته که ی کو تایی سووره تی (البقرة)، نه و که سه ی له شه ودا بیا خو ی تښت، به سی تی بو نو ی کرد نه وه ی ئیمانی، یان له خرا په ی شه ی تان و ئاده می زاد و له ناخوشی ده پیاریزن، یان جیگه ی شه و نو یزو باقی زیکره کانی ترى بو ده گرنه وه".

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ١٢ / به ژماره: ٨، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤٥ / به ژماره: ١٦.

(٢) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٤٧٢ / به ژماره: ٣٧٨٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٥٥٤ / به ژماره: ٨٠٧.

جا ئەم ھەدىسە لە ھەردوو صحیحی بوخاری و موسلىمدا ھاتووە،
ھاوینە کانیشی لە زۆریدا نایەنە ھەژمار.

باسيک: {دروسته بوتريت: (خوای گەورە دەفەرمویت)}

یەکیکی تر لەو تەعبیرانە ئەوێهە کە لە پێشەوای پایەبەرزى شویئەوتوان
(مُطَرَف) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (شَحِیر) ھو ھاتو (بەھەتی خوای لێت)، کە ئەو
بەناپەسەندی داناو کەسیک بلیت: "خوای گەورە لە کتیبە کەیدا دەفەرمویت". جا
ئەو فەرموویەتی: با بوتريت: "خوای گەورە فەرموویەتی". جا رەنگە ئەو بۆیە ئەو
تەعبیرە ی یە کە میان پێ ناپەسەند بو، چونکە فرمانە کە ی رانەبردووە، وا دەخوازیت
کە خوای گەورە ئێستە یان لەداھاتوودا وا دەفەرمویت. خو فەرمایشتی خوای
گەورەش قەدیە (واتە: سەرەتاو کۆتایی نیە).

منیش دەلیم: ئەم قەدیە پەسەند نیە. چونکە لە چەندین ھەدیسی (صَحِیح)دا
ئەم جوۆرە بەکارھێنانە ھاتووە، منیش ھەندیکیانم لە (شَرْحُ صَحِیحِ مُسْلِم) و لە کتیبی
(التَّبَيَان فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا باس کردووە.

خوای گەورەش فەرموویەتی: ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ [الطَّوْب: ٤] واتە: {خوای
گەورە راست دەفەرمویت}.

لە صحیحی موسلىمیشدا ھاتو لە ھاوێلی خوێشەویست (أَبُو ذَرٍّ) ھو (خوای لێ
پازی یت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر یت) فەرموویەتی:
﴿يَقُولُ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ-: «مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾ [الْعَلَام: ١٦٠] واتە:

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: {نهو که‌سه‌ی کاریکی چاک بکات، ده‌قاتی نهو کاره پاداشت وه‌رده‌گریت}.^(۱)

له صدحیحی بوخاریشدا له ته‌فسیری نایه‌تی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ دا هاتوه، که هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو طَلْحَةَ) (خوای لی‌رازی بیت) فهرموویه‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ [آل عِمْرَان: ۹۲] واته: {ئیوه ناگه‌نه پله‌ی چاکه‌کاریو، ناگه‌نه به‌هه‌شت، هه‌تا لهو شتانه نه‌که‌ن به‌خه‌یر که خوشتان ده‌وین}.^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۸ / به ژماره: ۲۶۸۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۳۰ / به ژماره: ۱۳۹۲. هه‌روه‌ها ئیمامی موسلیمیش

ریوایه‌تی کردوه. پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۹۳ / به ژماره: ۹۹۸.

((کتیی نزاو پارانه وه گشتگیره کان)) □

بزانه که مهبه‌ستمان لهم کتیه باسکردنی هه‌ندیک دو‌عاو پارانه‌وهیه، که له هه‌موو کاتیکدا گرن‌گ و سونه‌تن، به‌ی به‌سته‌وه‌یان به کاتیک یان حالیکه تایه‌تیه‌وه.

بشزانه که ئەمه باسیکی زۆر فراوانه‌و، ناگونجیت سه‌رله‌په‌ری باس بکریت‌و، ناشگونجیت ناگاداری به‌سه‌ر ده‌یه‌کیدا په‌یدا بکریت. بۆیه من ته‌نها ئاماژه به گرن‌گترین باسه‌کانی ده‌ده‌م.

جا یه‌که‌مین نزاو پارانه‌وه ئەوانه‌ن که له قورئانی پی‌رۆزدا هینراون‌و، خوای گه‌وره‌خه‌به‌ری داوه که پی‌غه‌مبه‌ران و به‌نده هه‌لبێژێردراوه‌کانی کردوونیان، که ئەوانیش زۆرو ناسراون.

هه‌ندیکیش له‌و نزاو پارانه‌وانه ئەوانه‌ن که به‌سه‌حیحی له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه هاتون (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که ئەو کردوونی، یان فی‌ری که‌سانی تری کردوه. ئەم به‌ش‌ه‌ش گه‌لیک زۆره‌و، هه‌ندیکیمان له‌ باسه‌کانی پی‌ش‌وودا هیناو، لی‌ره‌ش‌دا کۆمه‌له نزاو پارانه‌وه‌یه‌کی سه‌حیحی تر ده‌هینم، تا بخرینه پال نزاو پارانه‌وه‌کانی قورئانی پی‌رۆز. ته‌و‌فقی‌ش ته‌نها به‌ده‌ستی خوايه.

بۆمان پ‌ی‌وایه‌ت کراوه به‌چه‌ند ر‌شته‌یه‌کی (ص‌ح‌یح)، له (س‌ن‌ن)ی ئی‌مامی (أبو داؤد) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه‌)دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (نعمان)ی کورپی (بشیر)ه‌وه (خوا له‌هه‌ردوکیان پ‌ازی بیت)، ئەو‌یش له پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ». واته: "نزاو پارانه‌وه له‌خوا گه‌وره‌ترین جو‌ری خواپه‌رسته‌یه (یان خواپه‌رستی ر‌استه‌قینه‌یه‌و، شایانی ئەوه‌یه پی‌ی بو‌تری‌ت خواپه‌رستی، چونکه به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر رو‌و‌کردنه خوای گه‌وره‌و، پشت هه‌ل‌کردن له‌غه‌یری ئەو)".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: ھەدیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ە.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، بە رشتەبەکی جوان (جَيِّد)، لە (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانەو (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) ھەزی لەو نزاو پارانەوانە دەکرد، کە داگرەو و گشتگیر بوون بۆ خەیری دنیاو دواڕۆژ (یان وشەکانیان کەم بوون و، ماناکانیان فراوان و زۆر بوون) و، بێجگە لەمانە دوای تری نەدەکرد.^(۲)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە ھەردوو کتیبەکە ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا، لە ھاوھەڵی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (خوای لێ رازی بیت)، ئەویش لە پێغەمبەری خواوە (درودی خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ الدُّعَاءِ».^(۳) واتە: "ھیچ شتێک نە بەلای خواوە لە نزاو پارانەو بەرپۆتر بیت".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە کتیبەکە ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، لە ھاوھەڵی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ عِنْدَ

(۱) بڕوانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۶۶ / بە ژمارە: ۱۴۷۹، و سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۲۱۱ / بە ژمارە: ۲۹۶۹، و سُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۶ / ۴۵۰ / بە ژمارە: ۱۱۴۶۴، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۸ / بە ژمارە: ۳۸۲۸.

(۲) بڕوانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۶۷ / بە ژمارە: ۱۴۸۲. ئیمامی (حَاكِم) یش رپوایەتی کردووە، فەرموویەتی: رشتەکە ی (صَحِيح) ە. بڕوانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۳ / بە ژمارە: ۱۹۷۸.

(۳) بڕوانە: سُنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۴۵۵ / بە ژمارە: ۳۳۷۰، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۸ / بە ژمارە: ۳۸۲۹. ھەروەھا شێخی (ابْنُ جَبَّان) و ئیمامی (حَاكِم) یش رپوایەتیان کردووە، ئیمامی (حَاكِم) فەرموویەتی: رشتەکە ی (صَحِيح) ە. بڕوانە: صَحِيحُ ابْنِ جَبَّان / ۳ / ۱۵۱ / بە ژمارە: ۸۷۰، و الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۶۶ / بە ژمارە: ۱۸۰۱.

الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ، فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ». ^(۱) واته: "نهو كهسهی پی خوشه له کاتی تهنگانه و نارهحهتی و خهه و خههتدا نزاو پارانهوهی لی وهربگیریت، با له کاتی خوشی و لهشساغیدا زۆر بپارێتهوه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که زۆرتسین دوعای پتغمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) تهمه بهوه: «اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». ^(۲)

نیمامی موسلیم له رپوایهتهکهی خویدا تهمهشی زیاد کردوه: راوی هه دیسه که فهرموویهتی: (أَنَسَ) یش ته گهر بیویستایه یهک دوعا بکات، ته دوعایهی ده کردو، ته گهر بیشیویستایه دوعا بکات، ته دوعایهی له ناودا ده کرد.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پتغمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) فهرموویهتی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى». ^(۳) واته: "خوایه، من داوای رینموویی و ترسی خۆت و داوینپاکی و بی نیازیت لی ده کهم".

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (طَارِقُ) ی کوری (أَشْجَمَ) ی (أَشْجَعِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: ته گهر پیاویک موسولمان بوایه پتغمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت) فیتری نویژی

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۶۲ / به ژماره: ۳۳۸۲. نیمامی (حَاكِم) یش رپوایهتی کردوه، فهرموویهتی: رسته کهی (صَحِيح) به. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۹ / به ژماره: ۱۹۹۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۷۴ / به ژماره: ۶۰۲۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۰ / به ژماره: ۲۶۹۰.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۱.

ده کردو، پاشان فەرمانی یی ده کرد، که بهم چهند وشهیه بپارێتهوه: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي». ^(۱) واته: "خوایه، لیم خوشبهو، بهزهیت پیمدا بیتهوهو، رپتموویم بکهو، بیوهی و له شساغم بکهو، رزق و رۆزی حه لالیم بدهری".

له رپوایه تیکی تری ئیمامی موسلیمدا له (طَارِق) سهوه هاتوه، که نهو گویی له پیغه مبهری خوا بوه، کاتیک پیاویک هاتوه بو خزمهتیو، عهرزی کردوه: "ئه ی پیغه مبهری خوا، چون بپاریمهوه نه گهر داوا له پهروه دگاربم بکهم؟" پیغه مبهریش فهرموویهتی: "بلی: (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي). چونکه نه مانه داگره وهن به سهر خه یرو خوشی دنیاو دوا رۆژدا. ^(۲)

بو شمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) سهوه (خوا له خزی و باوکیشی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویهتی: «اللَّهُمَّ، يَا مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ، صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ». ^(۳) واته: "خوایه، ئه ی گۆره رو وه رچه رختنه ری دلّه کان، دلّه کاغان بگۆره رو، وه ریان بچه رختنه بو گۆرپه لای خوت".

بو شمان رپوایهت کراوه له ههر دوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویهتی: «تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ: جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ». ^(۱) واته: "په نا به خوا بگرن له: به لای وه رسکه رو

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۳ / به ژماره: ۲۶۹۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۳ / به ژماره: ۲۶۹۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۴۵ / به ژماره: ۲۶۵۴.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۴۴۰ / به ژماره: ۶۲۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰.

/ به ژماره: ۲۷۰۷.

کفتکه‌رو، له گه‌یشتن به به‌دبه‌ختی و نه‌گبه‌تی و، له قه‌زاو قه‌ده‌ریک، که نار‌ه‌حه‌تی و زه‌حه‌تی تیداییت بۆ دین و دنیاو لاشه‌و مال‌و حال‌و چاره‌نووسمان و، له شاده‌کامی و خوش‌خالبوونی دوژمنه‌کان به تیکه‌وتن و لیقه‌ومانی ئیوه^(۱).

له ریوایه‌تیکیشدا له زانای پایه‌به‌رز {سُفْیَان} ی کورپی (عُیْنَة) وه‌هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: له حه‌دیه‌سه‌که‌دا سی‌شت هه‌یه‌و، منیش دانه‌یه‌کم بۆ زیاد کردوون و، ناشزانم کامه‌یانه^(۲).

له ریوایه‌تیکیشدا (سُفْیَان) فه‌رموویه‌تی: گو‌مانم هه‌یه که یه‌کی‌کیانم زیاد کردوه^(۳).

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَنَس) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ»^(۴). واته: "خوایه په‌نات بێ ده‌گرم له بیکاره‌یی و ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زه‌لی و ترسنوکی و پیربوون و په‌ککه‌وتن و چروکی و ره‌زیلی. په‌ناشت بێ ده‌گرم له سزای ناو گۆرو، له فیتنه و ناشوویی ژیان و مردن".

له ریوایه‌تیکدا ئه‌مه‌ش هاتوه: «وَضَلَعَ الدِّينِ، وَغَلَبَ الرَّجَالِ»^(۵). واته: "له قورسایی و نار‌ه‌حه‌تی قه‌رزاری و، له زالبوونی پیاوان به‌سه‌رمدا".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۶ / به ژماره: ۵۹۸۷.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰ / به ژماره: ۲۷۰۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۳۹ / به ژماره: ۲۶۶۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۹ / به ژماره: ۲۷۰۶.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۵۹ / به ژماره: ۲۷۳۶.

بۆشمان ریوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) سه‌وه، ئه‌ویش له ئیمامی
(أَبُو بَكْرٍ) سه‌وه (خوا له هەر سێکه‌یان رازی بێت)، که ئه‌و عه‌رزى پێغه‌مبه‌ری خ‌وای کردوه
(درودی خ‌وای له‌سه‌ر بێت): "دوعایه‌کم فێر بکه، تا له نوێژدا بیکه‌م". پێغه‌مبه‌ریش
فه‌رمووی: بَلَى: «اللَّهُمَّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ». (١) واته: "خ‌وایه،
من سه‌مه‌یکی زۆرم له خۆم کردوه، ته‌نها جه‌نابیشته‌ له تاوانه‌کان خ‌وش ده‌یست.
ده‌ی به‌ لوتفی خ‌ۆت لێم خ‌ۆشه‌و، ره‌حم پێ بکه، چونکه‌ تۆ زاتێکی تاوانه‌خ‌ش و
مه‌هره‌بانیت".

منیش ده‌لێم: وشه‌ی (كَثِيرًا) به‌ (كَبِيرًا) یش ریوایهت کراوه‌و، پێشتریش له
(زیکره‌کانی نوێژ) دا باس‌مان کرد. بۆیه‌ سونه‌ته‌ که‌سی دوعاکه‌ر ب‌لێت: (كَثِيرًا)
كَبِيرًا) و، هەردوو کیان به‌یه‌که‌وه‌ کۆبکاته‌وه‌.

جا ئه‌م دوعایه‌ ئه‌گه‌رچی سه‌باره‌ت به‌ نوێژ هاته‌وه‌، به‌لام دوعایه‌کی جوانی
گرانه‌های سه‌حیحه‌. بۆیه‌ سونه‌ته‌ له‌ هه‌موو کات و شوێنێکدا بکریته‌و، له
ریوایه‌تێکیشدا هاته‌وه‌ (که‌ بریتیه‌ له‌ ریوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیم)، ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ)
فه‌رموویه‌تی: "دوعایه‌کم فێر بکه، تا (له‌ نوێژدا) له‌ ماله‌وه‌دا بیکه‌م".

بۆشمان ریوایهت کراوه له هەردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خ‌وای لێ رازی بێت)، ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری
خ‌واوه (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بێت)، که ئه‌م دوعایه‌ ده‌کرد: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي،
وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي جَدِّي، وَهَزْلِي،
وَخَطِيئِي، وَعَمَلِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا

(١) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ١ / ٢٨٦ / به‌ ژماره‌: ٧٩٩، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٧٨ /
به‌ ژماره‌: ٢٧٠٥.

أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».^(۱) واته: "خوايه، له هه‌له و نه‌فامی و زیاده‌ره ویم خوشبه، لهو تاوانه‌ش که جه‌نابت له‌خۆم زیاتر ناگات لیته‌تی. خوايه، له تاوانه‌کانم خوشبه، نه‌وانه‌ی به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست کردوومنو، نه‌وانه‌ش به‌گالته کردوومنو، نه‌وانه‌ش به‌هه‌له کردوومن، که هه‌مووشیانم هه‌یه. خوايه لهو تاوانانه‌م خوشبه، که پیشتر کردوومنو، له‌وانه‌ش که دواتر ده‌یانکه‌م، نه‌وانه‌ی به‌نه‌یتی و په‌نهانی نه‌نجامم داوونو، نه‌وانه‌ش به‌ناشکرا کردوومنو، لهو تاوانه‌ش که جه‌نابت له‌خۆم زیاتر ناگات لیته‌تی. بریارده‌ری پیشکەوتن و دواکه‌وتن هه‌ر تۆی، تۆش توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه."

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) له‌ نزاو پارانه‌وه‌که‌یدا ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ».^(۲) واته: "خوايه، په‌نات پی ده‌گرم له‌شه‌رو خراپه‌ی نه‌و کاره‌ی که کردوومه‌و، نه‌وه‌ش که نه‌مک‌رده‌و."

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌سه‌حیحی موسلیمدا، له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عُمَرَ) وه‌وه (خوا له‌هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نزاو پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) نه‌مه‌بوه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفَجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سُخْطِكَ».^(۱) واته: "خوايه، په‌نات پی ده‌گرم له‌نه‌مانی نازو نيعمه‌ته‌کانتو، له‌گۆرانی بیوه‌یی و له‌شساعی بۆ نه‌هامه‌تی و

(۱) برپوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۰ / به‌ژماره: ۶۰۳۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به‌ژماره: ۲۷۱۹.

(۲) برپوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۶ / به‌ژماره: ۲۷۱۶.

(۱) برپوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۷ / به‌ژماره: ۲۷۳۹.

نه خوښی و، له ټولې کتوپرو ناگهان و، له همدو نه و کارانه یی، که مایه یی
توره یی و په نجان دنی تویه".

بوښمان رپوایه ت کراوه له صهیحی موسلیمدا، له هاوه لې خوښه ویست
(زید) ی کوری (أرقم) هوه (خوای نې رازی بیت)، که فهرموویه تی: "منیش هر نه و نزاو
پارانه وه تان پی ده لیم، که کاتی خو ی پیغه مبهری خوا ده یکردن"، نه و ده یفه رموو:
«اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَمِّ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ.
اللَّهُمَّ، آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا، أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا. اللَّهُمَّ،
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ
لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». (۱) واته: "خوایه، من په نات پی ده گرم له نه توانکاری و،
ته مبه لې و، تر سنوکی و، په زیلی و پژدی و، خهم و خه فته و، سزای ناو گور. خوایه
ترسی خوت بخره ناو دلمه وه و، پالفته و خاوتنی بکه ره وه، چونکه تو باشترین
که سیت بو پاک کردنه وه ی، هر تو ش خاوه و دلسوژو سه په رشتیاری دل و
ده روونی. خوایه، من په نات پی ده گرم له زانستیک که سوودی نه بیت و، له دلیک
که ملکه چ نه بیت و را نه چله کیت و، له نه فس و ده روونیکیش که تیر نه بیت و، له
نزاو پارانه وه به کیش، که وهر نه گریت و گرا نه بیت".

بوښمان رپوایه ت کراوه له صهیحی موسلیمدا، له نیمامی (علی) هوه (خوای نې
رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لمر بیت) فهرموویه تی:
بلی: «اللَّهُمَّ، اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي». (۱) واته: "خوایه، بمخهره سه ریگه ی راست و
رینموویم بکه و، ریت و راوه ستاوم بکه".

له رپوایه ټیکشدا فهرموویه تی: بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّادَات». (۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۸ / به ژماره: ۲۷۲۲.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۰ / به ژماره: ۲۷۲۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۰ / به ژماره: ۲۷۲۵.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سعدی کورپی (أبو وقاص) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: "عه‌ره‌بیکی ده‌شته کی هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) و، عه‌رزی کرد: "ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، زی‌کری‌کم فیر بکه، تا بیکه‌م" پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: بلی: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». جا کابرا عه‌رزی کرد: "ته‌مانه بو‌په‌روه‌ردگارم بوون، ته‌ی چی بو‌خوم؟" پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: بلی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي». جا راوی حه‌دیسه‌که له وشه‌ی (عافینی) دا گومانی هه‌یه.^(۱)

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت)، فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». ^(۲) واته: "خوایه، دین و ناینه‌که‌مم بو‌سازو رپنک و پینک بکه، که مایه‌ی پارێزرانی هه‌موو کاروباری‌کمه. دنیا‌که‌شم بو‌سازو رپنک و پینک بکه، که بژئوی و گوزه‌راغی تێدا‌یه. دوا‌پۆزیشم سازو سه‌لامه‌ت بکه، که تێیدا ده‌گه‌رپیمه‌وه خزمه‌تی تۆو زیندوو ده‌کریمه‌وه. ژیا‌نی دنیا‌شم بکه به هۆ‌کاری زیاد‌بوونی هه‌موو خه‌یرو چاکه‌یه‌ک. مردنیشم بکه به مایه‌ی حه‌سانه‌وه‌و رزگار‌بوونم له هه‌موو شه‌رو خراپه‌یه‌ک".

بوشمان رپوایهت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابن عباس) هوه (خوا له هه‌ردوو‌کیان پازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۲ / به ژماره: ۲۶۹۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۲۰.

(درودی خوی لسمریت)، فرموده‌تی: «اللَّهُمَّ، لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ».^(۱) واته: "خوایه، من فرمانبردارای برپاره کانی توام، ایمان و باورم به تو هیناوه، پشتم به تو بهستوه، به نام بو تو هیناوه، بو خزمه‌تی تو گهراومه‌تهوه و کاروبارم به تو سپاردوه، به پشتمستن به لوتفی تو ده‌چم به گزی ناحزانمدا. خوایه، من په‌نا ده‌گرم به گموره‌یی و ده‌سه‌لاتی تو، که هیچ په‌رسراویکی راسته‌قینه نیه بینجگه له تو، په‌نات بی ده‌گرم له‌وهی که گومرام بکه‌یت و، له‌رینگه لام بده‌یت. تو نه‌و زاته زینله‌وهی، که نامریت و، هم‌وو جنوکه و ناده‌میزاده‌کان دهمرن".

بو‌شمان ریوایهت کراوه له (سُننِی تیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ترمذی) و (نسائی) و (ابن ماجه) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (بُریده) وه (خوای لی‌پازی یت)، که جاریک پتغمبه‌ری خوا (درودی خوی لسمریت)، گوئی لیتوو پیاوړیک ده‌یوت: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ). واته: "خوایه، من لیت ده‌پارتمه‌وه به‌وهی، که شایه‌تی ده‌دهم تو خوای و، هیچ په‌رسراویکی راسته‌قینه نیه بینجگه له تو، تا‌کو تمه‌های و، جینگه‌ی رازو نیازیت و خړشت بی‌نیازی، تو نه‌و خوایه‌ی، که کمسی لی‌نبه‌وه و، له که‌میش نه‌به‌وه، که‌میش هاووته‌وه هاوشیوه‌ی نیه". پتغمبه‌ریش فرمودی: «لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ تَعَالَى بِالْإِسْمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ أَجَابَ». واته: "په‌راستی تو به‌و ناوه‌ی خوی گموره‌لی پارایتمه‌وه داوت لی‌کرد، که نه‌گرم به‌و ناوه‌ی داوای هرچی لی‌بکریت، ده‌یه‌خشیت و، نه‌گرم نزاو پارانه‌وه‌شی له خزمه‌تدا بکریت، گرای ده‌کات و وه‌لامی ده‌داته‌وه".

(۱) بروانه: صَنِحُ الْبَخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۸۸ - ۲۶۸۹ / به هردو ژماره: ۶۹۴۸ و ۶۹۵۰، وصَنِحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۶ / به ژماره: ۲۷۱۷.

له ریوایه ټیکشدا هاتوه، که فهرموویه تی: «لَقَدْ سَأَلْتُ اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ».

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه^(۱).

بوشمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، له هاوه لی خوښه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که جاریک له خزمه تی پیغه مبهری خوادا دانیشووم، پیاوټکیښ نوټزی ده کرد. پاشان پاراپه وه، وتی: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ). واته: "خوایه، من لیت ده پارپمه وه و داوات لی ده که م، که سوپاس و ستایش هدر شایسته ی تو یه و، هیچ په رسزاوټکی راسته قینه ش نیه بیجگه له تو، که خواوه نی منه ت و نازو نیعمه تی زوری به سه رمانه وه، داهینه ری زه وی و ئاسمانه کانیت، نه ی خواوه نی شکومه ندی و به خشش و ریژ، نه ی زیندووی بی سه ره تاو بی کوتا، نه ی چاودترو راپه رینه ری کاروباری بوونه وه ران". پیغه مبه ریش (دررودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «لَقَدْ دَعَا اللَّهَ تَعَالَى بِاسْمِهِ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ، أَجَابَ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ، أُعْطِيَ»^(۲). واته: "به راستی نه و پیاوه به و ناوه گه وره یی خوا ی گه وره لئی پاراپه وه و داوای لی کرد، که نه گهر به و ناوه نزاو پارانه وه ی له خزمه تدا بکریت، گیرای ده کات و وه لایمی ده داته وه و، نه گهر داواشی لی بکریت، ده یبه خشیت".

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۶۹ / به ژماره: ۱۴۹۳، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۵ / به ژماره: ۳۴۷۵، و سُننُ النَّسَائِي الْكُبْرَى / ۴ / ۳۹۴ / به ژماره: ۷۶۶۶، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۷ / به ژماره: ۳۸۵۷.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۵، و سُننُ النَّسَائِي الْكُبْرَى / ۱ / ۳۸۶ / به ژماره: ۱۲۲۳. ههروه ها شیخی (ابن حبان) و ئیمامی (حاکم) یش ریوایه تیان کردوه. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّانَ / ۳ / ۱۷۵ / به ژماره: ۸۹۳، و الْمُسْتَدْرَكُ عَلَي الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۸۳ / به ژماره: ۱۸۵۷.

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، به چهند رشتهیه کی (صَحِيح)، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لِي پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، بهم چهند وشهیه ده پاریه وه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ شَرِّ الْغَنَى وَالْفَقْرِ». واته: "خوایه، من په نا به تو ده گرم له فیتنه و ناشووب و سزای ئاگری دوزه خو، له خراپه و شهری پاره داری و نه داری".

جا ئه مه دهقی ریوایت ته که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) وه، ئیمامی (تِرْمِذِي) ش فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تِرْمِذِي) دا، له (زِيَاد) ی کوری (عِلَاقَة) وه، نه ویش له مامهیه وه - که بریتیه له هاوه لی خوشه ویست (قُطْبَة) ی کوری (مَالِك) (خوای لِي پازی بیت) - نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ». واته: "خوایه، من په نا به تو ده گرم له ئاکارو کردارو ئاره زووی خراپ و ناپه سهند".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۲ / به ژماره: ۱۵۴۳، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۵ / به ژماره: ۳۴۹۵، و سُننُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۶۲ / به ژماره: ۵۴۶۶، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۲ / به ژماره: ۳۸۳۸. ههروه ها ئیمامی بوخاری و موسلیمیش ئهم حه دیسه یان به ده قیکی درێتر ریوایت کردوه. بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۳۴۱ / به ژماره: ۶۰۰۷، و صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۷۸ / به ژماره: ۵۸۹.

(۱) بروانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۵ / به ژماره: ۳۵۹۱. ئیمامی (حَاكِم) یش ریوایت ته کردوه، فهرموویه تی: رشته که ی (صَحِيح) ه له سر مه رجی ئیمامی موسلیم. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۴۹۷ / به ژماره: ۱۹۰۴.

بۆشمان ریوایەت کراوە لە (سُنَنِ ئِمَامِي (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا،
 لە ھاوێلی خۆشەویست (شَکَل) ی کورێ (حُمَید) هوه (خوای لی رازی ییت)، که
 فەرموویەتی: "عەرزی پێغمەبەری خوام کرد: ئەو پێغمەبەری خوا، نزاو پارانەوهم
 فێر بکه". ئەویش فەرمووی: بَلَى: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ
 بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي». واتە: "خوایە، من پەنا بەتۆ
 دەگرم لە شەڕو خراپەیی هێزی بیستم (تا شتی خراپ و ناپەرەوای پێ نەبیسم) و، لە
 شەڕو خراپەیی هێزی بینیم (تا شتی خراپ و ناپەرەوای پێ نەبینم) و، لە شەڕو
 خراپەیی زمانم (تا قسەیی خراپ و ناپەرەوای پێ نەگەم) و، لە شەڕو خراپەیی دڵم (تا
 بیروباوەری خراپ و سیفەتی ناشیرینی تێ نەچێت) و، لە شەڕی تۆوی خۆم (تا زۆرم
 بۆ نەهێت و، زال نەبێت بەسەرمدا، بۆ کردنی داوێنپێسی، یان پێشەکیەکانی)".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسیکی (حَسَن) هـ.^(۱)

بۆشمان ریوایەت کراوە لە ھەردوو کتێبەکی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا،
 بە دوو رێشتە (صَحِيح)، لە ھاوێلی خۆشەویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی ییت)،
 که پێغمەبەری خوا (دروودی خوای لەسەر ییت) فەرموویەتی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ». ^(۱) واتە: "خوایە، من پەنا بەتۆ دەگرم لە
 بەلەکی، لە شیتی، لە گولی، لە نەخۆشیە پێسو خراپەکان".

(۱) برۆانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۳ / بە ژمارە: ۱۵۵۱، و سُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۳ / بە
 ژمارە: ۳۴۹۲، و سُنَنِ النَّسَائِي / ۸ / ۲۵۹ / بە ژمارە: ۵۴۵۵. ئیمامی (حَاكِم) یش
 ریوایەتی کردووە، فەرموویەتی: رێشتەکی (صَحِيح) هـ. برۆانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى
 الصَّحِيحَيْنِ / ۵ / ۱ / بە ژمارە: ۱۹۰۸.

(۱) برۆانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۴ / بە ژمارە: ۱۵۵۴، و سُنَنِ النَّسَائِي / ۸ / ۲۷۰ / بە
 ژمارە: ۵۴۹۳.

بوژمان رپوایه ت کراوه له هەردوو کتییی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو الْيَسْرِ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَدْمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّي،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَرَقِ وَالْحَرَقِ وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ،
وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيْعًا». ^(۱) واته: "خوایه
من په‌نا به‌تۆ ده‌گرم له داهه‌رۆژانی شتیک به‌سه‌رمداو، په‌ناشت پی ده‌گرم له
که‌وته‌خواره‌وه‌و، له خنکانو، له سووتانو، له پیری و په‌ککه‌وتن. په‌ناشت پی
ده‌گرم که له‌کاتی مردندا شه‌یتان ده‌ستم لی بشیوینیت و دین و عه‌قلم لی بشیوینیت.
په‌ناشت پی ده‌گرم که له رینگه‌ی تۆدا به‌پشته‌ل‌کردویی بمرو، په‌ناشت پی
ده‌گرم، که به‌پۆه‌دانی گیانله‌به‌ریکی ژه‌هردار بمرم".

جا ئه‌مه ده‌قی یه‌کیک له ئیمامی (أَبُو دَاوُد) هوه، له رپوایه‌تیکی تریدا ئه‌مه‌ش
هاتوه: (وَالْعَمَّ).

بوژمان رپوایه ت کراوه له هەردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا،
به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)،
که فهرموویه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ، فَإِنَّهُ يَنْسُ الضَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا بَنَسَتْ
الْبَطَانَةَ». ^(۱) واته: "خوایه من په‌نات پی ده‌گرم له برستی، که هاوونویتیکی خراپ و
به‌ده. په‌ناشت پی ده‌گرم له خیانه‌ت و ناپاکی، که ناواخنیکی خراپ و به‌ده".

(۱) بروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۴ / به ژماره: ۱۵۵۲، وَسَنُنُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۸۲ / به

ژماره: ۵۵۳۱. ئیمامی (حَاكِم) یش رپوایه‌تی کردوه‌و، فهرموویه‌تی: ریشه‌که‌ی
(صَحِيح) به. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۴۹۶ / به ژماره: ۱۹۰۳.

(۱) بروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۳ / به ژماره: ۱۵۴۷، وَسَنُنُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۶۳ / به
ژماره: ۵۴۶۸.

بۆشمان ریوایەت کراوە لە کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عَلِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که کۆیله‌یه‌کی نوسراو بۆ کراو (مُكَاتَّب) هات بۆ خزمه‌تی و، عه‌رزى کرد: "توانام نیه نه‌وه‌ی له نوسراوه‌که‌مدا هاتوه بیده‌م، تۆ هاوکاریم بکه". نه‌ویش پێی فهرموو: "ده‌ی وریابه، چه‌ند وشه‌یه‌کت فی‌ر ده‌که‌م، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فی‌ری کردووم؟ نه‌گه‌ر وه‌کو کی‌وی (صِیْر) قه‌رزت به‌سه‌ره‌وه‌بیت، خوای گه‌وره له‌سه‌رت لا ده‌بات. وشه‌کانیش نه‌مانه‌ن: «اللَّهُمَّ، اكْفِنِي بِحَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». واته: "خوایه به‌رزی حه‌ل‌آلی خۆت له‌حه‌رامه‌کانت بێ نیازم بکه. به‌فه‌زل‌و لوتفی خۆشت له‌غه‌یری خۆت بێ نیازم بکه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌.^(۱)

بۆشمان ریوایەت کراوە لە کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عِمْرَان) ی کورپی (حُصَيْن) هوه (خرا له‌هه‌ردوکیان رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) دوو فهرمايشتی فی‌ری (حُصَيْن) ی باوکی کرده، تا پێیان بپارێته‌وه، فهرمايشته‌کانیش نه‌مانه‌ن: «اللَّهُمَّ، أَلْهَمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي». واته: "سه‌رکه‌وتووم بکه بۆ گرته‌به‌ری رێگه‌ی راست و، له‌خراپه‌و شه‌ری نه‌فسی خۆشم بپارێزه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌.^(۱)

بۆشمان ریوایەت کراوە له‌هه‌ردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) دا، به‌رشته‌یه‌کی لاواز، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۰ / به‌ژماره: ۳۵۶۳.

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۹ / به‌ژماره: ۳۴۸۳.

الشَّقَاقِ وَالنَّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ». ^(۱) واته: "خوايه په نا به تو ده گرم له سه ريڼچي کردن له حق و راستي (يان له کيشه و ناکوکي و دوو بهر کي و دوژمنايه تي) و، له نيفاق و دووړووي و، له په وشتي خراب و بهد".

بوښمان رپوايه ت کراوه له کتيبه کي نيمامي (ترمذي) دا، له زاناي پايه به رزي شونکه و توان (شهر) ي کوري (خوشب) هوه، که فهرموويه تي: عهرزي (أُمُّ سَلَمَةَ) م کرد (خوای لي پازي بيت): "نه ي دايکي نيمانداران، کاتيک پيغه مبهري خوا لاي تو ده بوو، چي دوعايه کي زور ده کرد؟" نه ویش فهرمووي: زورترين دوعاي نه مه بوو: (يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). واته: (نه ي هه لسو ورينه رو وهر چه رخينه ري دله کان، دلّم له سهر نايه که ت راگير او بکه).

نيمامي (ترمذي) فهرموويه تي: حهديسيکي (حسن) ه. ^(۲)

بوښمان رپوايه ت کراوه له کتيبه کي نيمامي (ترمذي) دا، له (عائشة) ي دايکي نيماندارانه وه (خوای لي پازي بيت)، که پيغه مبهري خوا (درودي خوای له سهر بيت) فهرموويه تي: «اللَّهُمَّ، عَافِنِي فِي جَسَدِي، وَعَافِنِي فِي بَصَرِي، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». ^(۱) واته: "خوايه، لاشه و جهسته م سه لامه ت و بيوه ي بکه، هيزي بيستنيشم

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۸۲ / به ژماره: ۱۵۴۶، وَسُنُّ التَّسَانِي / ۸ / ۲۶۴ / به ژماره: ۵۴۷۱. وه کو نيمامي نه وه وي فهرمووي: (رشته کي لاوازه). چونکه که سيکي لاوازي تيديده، به ناوي (ضبارة) ي کوري (عبدالله) هوه. بروانه: ذَخِيرَةُ الْحِفَاظِ / ۱ / ۴۶۳ / به ژماره: ۶۶۶.

(۲) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۸ / به ژماره: ۳۵۲۲.

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۸ / به ژماره: ۳۴۸۰. حهديسيکي لاوازه. چونکه نيمامي (حاکم) فهرموويه تي: نه م هديسه رسته کي (صحيح) ه، نه گهر راست بيت که (حبيب) ي کوري (أَبُو ثَابِت) حهديسي له (عُرْوَة) ي کوري (زُبَيْر) بيستيت. نيمامي (ترمذي) ش له دواي حهديسه که وه فهرموويه تي: له نيمامي بوخاريم بيستوه، که (حبيب) ۴۹۷

سهلامهت بکه، بیشیکه به میراتگری سه‌رحم هیزه‌کانی تری لاشه‌مو، تا ده‌مرم بهیل‌له‌روهه بۆم، هیچ په‌رس‌تراویکی راسته‌قینه نیه بیجگه له تو، که خواجه‌کی به‌ئارامو میهره‌بانیت، پاکو بیگه‌ردی بۆ ئه‌و خواجهی، که په‌روه‌ردگاری عهرشی مه‌زنه‌و، سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خواجهی، که په‌روه‌ردگاری هه‌موو عاله‌مه‌".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هه‌وه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هوه (خوای لێ‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: یه‌کێک له‌ دو‌عاکانی حه‌زهرتی (دَاوُد) (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ئه‌مه‌ بوه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ». واته‌: "خواجه من داوای خۆشه‌ویستی خۆت و خۆشه‌ویستی ئه‌و که‌سه‌شت لێ‌ ده‌که‌م که تۆی خۆش ده‌وێت و، داوای کارێکت لێ‌ ده‌که‌م، که بگه‌یه‌نێته خۆشه‌ویستی تو. خواجه خۆشه‌ویستی خۆم له‌لا خۆشه‌ویستێ بکه‌یت له‌ خۆم و خێزان و که‌س و کارم، له‌ ئاوی ساردیش".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) هه‌.^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هه‌وه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْدِي كُورِي) (أَبُو وَقَّاص) هوه (خوای لێ‌پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «دَعْوَةُ ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، فَإِنَّهُ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ، إِلَّا اسْتَجَابَ لَهُ».^(۱) واته‌ "نزاو پارانه‌وه‌که‌ی

هیچ حه‌دیسی له‌ (عُرْوَة) نه‌یستوه. که‌وابوو ریشه‌که‌ی به‌جرا‌نی تێدا‌یه. ب‌روانه‌: الْمُسْتَنْزَك

عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۱۱ / به‌ ژماره‌: ۱۹۴۱.

(۱) ب‌روانه‌: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۵ / به‌ ژماره‌: ۳۴۹۰.

(۱) ب‌روانه‌: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۹ / به‌ ژماره‌: ۳۵۰۵.

حهزره تی (یونس) (دروودی خوی له سهر بیت)، کاتیک له ناو سکی نه ههنگه که دا پتی ده پارییه وه له پهروه ردگاری خوی بریتی بوو له مه: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، جا ههر موسولمانیک بهم دوعایه پاریته وه بو ههر شتیک، خوی گه وره دیت به هانه یه وه، دوعاکه ی گیرا ده کات".

ئیمامی (حاکیم) فهرموویه تی: رسته که ی (صَحیح).^(۱)

بو شمان رپوایه ت کراوه له ههردوو کتیه که ی ئیمامی (ترمذی) و (ابن ماجه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (انس) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیاوړیک هات بو خزمه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) و، عهرزی کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، کام نزاو پارانه وه له هه موو نزاو پارانه وه کان گه وره ترو باشتره؟" پیغه مبه ریش فهرمووی: «سَلْ رَبَّكَ الْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ». واته: "داوای سه لامه تی و بیوه یی له پهروه ردگارت بکه له دنیاو له دواړوژدا". پاشان کابرا له روژی دوه مدا هاته وه، عهرزی کرده وه: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، کام نزاو پارانه وه له هه موو نزاو پارانه وه کان گه وره ترو باشتره؟" ته ویش ههر هه مان شتی پی فهرموو. ته و جا کابرا له روژی سییه میشدا هاته وه، هه مان پرسیا ری لی کرده وه. پیغه مبه ریش فهرمووی: «فَإِذَا أُعْطِيتَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا، وَأُعْطِيتَهَا فِي الْآخِرَةِ، فَقَدْ أَفْلَحْتَ». واته: "ته گهر خوی گه وره سه لامه تی و بیوه یی دنیاو دواړوژت پی بیه خشیته، ته وه به دلنیا یه وه براوه و سهر که وتوو ده بیت".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه.^(۱)

بو شمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (ترمذی) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عباس) ی کوړی (عَبْدُ الْمُطَّلِب) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۸۴ / به ژماره: ۱۸۶۲.

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۳۳ / به ژماره: ۳۵۱۲، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۵ /

به ژماره: ۳۸۴۸.

فهرموویه تی: "عه‌رزی پیغه‌مبه‌ری خوام کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نزاو پارانه‌وه‌یه کم فی‌ر بکه، تا پتی بپاریمه‌وه له‌خوای گه‌وره". ئه‌ویش فهرمووی: «سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ». منیش دوا‌ی چهند رَوژێك هاتمه‌وه بۆ خزمه‌تی‌و، عه‌رزم کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، نزاو پارانه‌وه‌یه کم فی‌ر بکه، تا له‌خوای گه‌وره‌ی پتی بپاریمه‌وه" ئه‌ویش فهرمووی: "ئه‌ی (عَبَّاس)، ئه‌ی مامه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، داوا‌ی له‌ش‌ساغی‌و بی‌وه‌یی دنیاو دوا‌روژ له‌خوا بکه‌ن".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: ئه‌مه حه‌دیسێکی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بۆ‌شان رپوایه‌ت کراوه له‌ کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أُمَامَةَ) وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) دوعایه‌کی زۆری کردو، ئیمه‌ش هی‌چیمان له‌به‌ر نه‌کرد. منیش عه‌رزم کرد: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، دوعایه‌کی زۆرت کردو، ئیمه‌ش هی‌چیمان له‌به‌ر نه‌کرد" ئه‌ویش فهرمووی: ئایا دوعایه‌کتان فی‌ر نه‌که‌م، که هه‌موو ئه‌وانه له‌خۆ بگریت؟ دوعاکه‌ش ئه‌مه‌یه: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاغُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». واته: "خوایه، ئیمه داوا‌ی به‌شێک له‌و خه‌یرو چا‌کانه‌ت لێ‌ ده‌که‌ین، که (مُحَمَّد) ی پیغه‌مبه‌رت داوا‌ی کردوون لیت، په‌ناشت بێ‌ ده‌گرین له‌ شه‌رو خراپه‌ی ئه‌و شتانه‌ی، که (مُحَمَّد) ی پیغه‌مبه‌رت په‌نای گرتوه به‌ تۆ لێ‌یان. هه‌ر تۆ پش‌تیوان و جی‌گه‌ی هانای‌و، تۆ‌شان به‌سه‌و (هه‌ر تۆ‌ش ده‌توانیت بمانگه‌یه‌نیته خه‌یرو خۆ‌شی دنیاو قیامه‌ت)، هیچ هی‌زو توانایه‌کی‌ش نیه بۆ خۆ‌لادان له‌ خراپه‌و، بۆ کردنی چا‌که بی‌جگه له‌ هی‌زی لوتف‌و پش‌تیوانی جه‌نابت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) ه. ^(۱)

(۱) بر‌وانه: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۴ / به ژماره: ۳۵۱۴.

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه کهی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خوشه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «أَلْظُوا بِ— يَاذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ». واته: "همیشه پابه ندبن به وتی: (يَاذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) هوه".^(۲)

هر نهم حه دیسه شمان له کتیه کهی نیمامی (نَسَائِي) دا بوشمان ریوایت کراوه، له ریڼگه ی هاوهلی خوشه ویست (رَبِيعَة) ی کورپی (عَامِر) هوه (خوای لی رازی بیت).^(۳)

نیمامی (حَاكِم) فهرموویه تی: رسته کهی (صَحِيح) هه.^(۴)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (ابن ماجه) دا، له هاوهلی خوشه ویست (ابن عَبَّاس) هوه (خوا له همدروکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، ده پاراپه وهو، ده یغه فهرموو: «رَبِّ اعْنِي، وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي، وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي، وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهَدَى لِي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ. رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا، لَكَ ذَاكِرًا، لَكَ رَاهِبًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْ مُنِيًّا، تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْأَلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي». واته: "ئه ی پهروه ردگار، یارمه تیم بدهو، یارمه تی کهس مده ده له دژی من، پشتیوانیم بکهو سهرم بخه، کهس سهرمه خه به سهرم داو، ناحهزو دوژمنه کانم تووشی فیتنه و به لا بکه، نه وهک من، ریڼموویم بکهو، ریڼگه ی راستم بوشمان بکهو، سهرم بخه به سهر ئه و کهسه ی سته می لی کردووم و ده ستریزوی کردو ته سهرم. ئه ی پهروه ردگار، وام لی بکه سوپازگوزاری تو یم، زیکرو یادی تو بکه، لیت برسم،

(۱) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۷ / به ژماره: ۳۵۲۱.

(۲) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۰ / به ژماره: ۳۵۲۵.

(۳) بروانه: سُننُ النَّسَائِي / ۴ / ۴۰۹ / به ژماره: ۷۷۱۶.

(۴) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۶ / به ژماره: ۱۸۳۶.

زور گوړپړايه لت ېم، ملکه چی فەرمانه کانت ېم، بو هه موو کارو باریکم بگهړېمه وه بو خزمه تی تو. ته وبه کهم قبول بکهو، تاوان و هه لدم بشوره وهو، پارانه وهم گیرا بکهو، بوچوون و به لگم بهیرو راگیرا بکهو، دلّم هیدایه ت بدهو، زمان و قسم رپک و راست بکه، تا حق و راستی بپیکت و، رق و کینه له دلّم دهرکه".

له رپوایه ته که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا بهم جوړه هاتوه: «أَوَاهَا مُنِيًّا».

نیمامی (تَرْمِذِي) فەرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

منیش ده لیم: (سَخِيْمَة) واته: رق و کینه. جه معه که شی بریتیه له (سَخَائِم). جا لهم حه دیسه دا نه مه مانای (سَخِيْمَة) به. به لآم له حه دیسیکی تردا، که ده فهرمویت: «مَنْ سَلَ سَخِيْمَتَهُ فِي طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ».^(۲) مه به ست لیتی: (پسی و پاشه رو) به. واته: "تهو که سه ی پسی و پاشه رو ی خو ی له سهر رپنکه ی موسولمانان دابکات، له عنده تی خوی لیبت".

بو شمان رپوایه ت کراوه له (مُسْنَدِی نِیْمَامِی (أَحْمَد) ی کوری (حَبْل) دا (ره حنی خوی لیبت) و، له (سُنن) ی نیمامی (ابْنُ مَاجَه) دا، له (عَائِشَة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت)، پی فهرموه: بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۴۷ / به ژماره: ۱۵۱۰، وَسُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۴ / به

ژماره: ۳۵۵۱، وَسُننُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۲۵۹ / به ژماره: ۳۸۳۰.

(۲) بروانه: الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۵ / ۳۲۰ / به ژماره: ۵۴۲۶، وَالْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ /

۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۶۶۵.

لِي مِنْ أَمْرٍ، أَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رَشْدًا».^(۱) واته: "خوايه، من داوای هموو خه یرو چاکه یه کت لی ده کهم، نهو هی ئیستا هه یه، نهو هی له داهاتو وشدا پیدای ده بیت، نهو هی ده یزانم و ناگام لییه تی و، نهو هش نایزانم و ناگام لی نیه. په ناشت پی ده گرم له هموو شهرو خراپه یه ک، نهو هی ئیستا هه یه، نهو هی له داهاتو وشدا پیدای ده بیت، نهو هی ده یزانم و ناگام لییه تی و، نهو هش نایزانم و ناگام لی نیه. داوای به هه شت و نهو گوفتارو کرداره شت لی ده کهم، که لهو نزیکم ده که نهو. په ناشت پی ده گرم له ناگری دوزه خو و نهو گوفتارو کرداره ش، که لهو نزیکم ده که نهو. داوای باشترینی نهو داواکاریانه ت لی ده کهم، که (مُحَمَّد) ی بهنده و پیغه مبهرت داوای لی کردوویت (دروودی خوی له سر بیت)، په ناشت پی ده گرم له خراپترینی نهو شتانه ی، که (مُحَمَّد) ی بهنده و پیغه مبهرت (دروودی خوی له سر بیت) په نای به تو گرتوه لیان. داواشت لی ده کهم، که هه کاریک بریارت داوه بۆم، وای لی بکهیت پاشه پۆزو ناکامی باشی هه بیت".

ئیمامی (حاکم) فهرموویه تی: ئەم هه دیسه رسته که ی (صَحِيح) ه.^(۲)

ههروه ها به خزمه تی هه دیسیکیش که یشتووم له کتبی (المُسْتَدْرَك) ی ئیمامی (حاکم) دا، که له هاوه لی خوشه ویست (ابنُ مَسْعُود) هوه (خوی لی بازی بیت) ریوایهت کراوه، نهو فهرموویه تی: یه کیک له دو عاکانی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، ئەممه بوو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَنِيْمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْقُوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ». واته: "خوايه من داوای نهو شتانه ت لی ده کهم، که مایه ی ره همت و میهره بانی تۆن و، نهوانه ش که هوکاری لیخوشبوونی تۆن و، داوای سه لامه تیت لی ده کهم له هموو تاوان و

(۱) بروانه: مُسْتَدْرَكُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۴۲ / ۶۷ / به ژماره: ۲۵۱۳۷، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ /

۱۲۶۴ / به ژماره: ۳۸۴۶.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۰۲ / به ژماره: ۱۹۱۴.

خراپه يه كړو، داواى به شو خو لاټيشت لى ده كه م له هه موو چا كه يه كړو، داواى شاد بوون به به هه شتو، رزگار بوون له دوزه خت لى ده كه م".

نيمامى (حَاكِم) فهرموويه تى: حه ديسيكي (صَحِيح) به له سر مهر جى نيمامى موسليم.^(۱)

به خزمه تى حه ديسيكي ترش گه يشتووم له كتيبى (المُسْتَدْرَكُ) دا، كه له هاوه لى خوشه ويست (جَابِرِى كورى (عَبْدُ اللَّهِ) هوه (خو له مهر دوو كيان رازى بيت) رپوايه ت كراوه، نهو فهرموويه تى: پياوړك هات بو خزمه تى پيغه مبه رى خوا (درودى خواى له سر بيت) و، دوو جار يان سى جار وتى: (نای لهو تاوانه ي نه نجامم داوه!!) پيغه مبه رى خواش (درودى خواى له سر بيت) فهرمووى: بلى: «اللَّهُمَّ، مَغْفِرُكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي، وَرَحْمَتُكَ أَرْجَى عِنْدِي مِنْ عَمَلِي». واته: "خوايه، ليخوشبوونى جه نابت له تاوانه كانى من فراوانزهو، ره همت و ميه ريش له كرده وه كام زياتر جيگه ي هيو او نو ميدن". جا كا براش نه م دو عايه وته وه. پاشان پيغه مبه ر فهرمووى: (جاريكي تر)، كا براش دوو باره ي كرده وه. پاشان پيغه مبه ر فهرمووى: (جاريكي تر)، كا براش سيپاره ي كرده وه. نهو جا پيغه مبه ر فهرمووى: (ههسته، به راستى خواى گه وړه ليت خوشبو).^(۱)

(۱) پروانه: المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۰۶ / به ژماره: ۱۹۲۵. شينخى عه سقه لاني فهرموويه تى: رشته ي حه ديسه كه بهو جوړه نيه، كه نيمامى (حَاكِم) فهرموويه تى. پروانه: إِحْفَافُ الْمَهْرَةِ بِالْفَوَائِدِ الْمُتَكَرَّرَةِ مِنْ أَطْرَافِ الْعَشْرَةِ / ۱۰ / ۲۷۶ - ۲۷۷ / به ژماره: ۱۲۷۵۱. شيخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْنَؤُوط) له ته خريجي (أَذْكَار) دا فهرموويه تى: حه ديسيكي (حَسَن) به.

(۱) پروانه: المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۸ / به ژماره: ۱۹۹۴. شينخى (مُناوِي) فهرموويه تى: رشته كه ي (حَسَن) به. پروانه: التَّيْسِيرُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / ۲ / ۳۸۷. به لام شيخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْنَؤُوط) فهرموويه تى: رشته كه ي چند كه سيكي نه ناسراوى تيدايه. واته: لاوازه.

به خزمه‌تی حه‌دیسکی تریش گه‌یشتووم له کتییی (المُسْتَدْرَكُ)دا، که له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ)وه (خوای لی رازی یت) ریوایه‌ت کراوه، نه‌و فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سەر یت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَلَكًا مُّوَكَّلًا بِمَنْ يَقُولُ: "يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ". فَمَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا، قَالَ لَهُ الْمَلَكُ: "إِنَّ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ قَدْ أَقْبَلَ عَلَيْكَ، فَسَلْ"». ^(۱) واته: "خوای گه‌وره فریشته‌یه‌کی راسپێردراوی هه‌یه تاییه‌ت به‌و که‌سانه‌ی، که ده‌لێن: (يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). جا هه‌ر که‌سێک سی جار وا بلێت، نه‌و فریشته‌یه‌ بی ده‌لێت: (أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ) پرووی له تو کردوه، ده‌ی تۆش داوای لی بکه‌و بپارێه‌وه".

نادابه‌کانی نزاو پاران‌ه‌وه

بزانه که نه‌و مه‌زه‌به‌هه‌ له‌بێژێردراوه‌ی شه‌رع‌زانا‌ن و فهرمووده‌ناسا‌ن و زۆربه‌ی زانا‌یا‌نی هه‌موو ده‌سته‌و چینه‌کانی (سَلَف) و (خَلَف)ی له‌سه‌ره‌ نه‌وه‌یه که نزاو پاران‌ه‌وه کارێکی سونه‌ته.

- خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [غافر: ۶۰] واته: {په‌روه‌ردگارتان فهرموویه‌تی: هاوار بکه‌نه من و لێم بپارێنه‌وه، به‌ده‌نگانه‌وه دێم، پاران‌ه‌وه که‌تان گه‌را ده‌که‌م}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الاعراف: ۵۵] واته: {به‌مله‌که‌چی و به‌شا‌راوه‌یی و په‌نامه‌کیه‌وه له‌ په‌روه‌ردگاری خۆتان بپارێنه‌وه}.

(۱) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۲۸ / به ژماره: ۱۹۹۶. رسته‌که‌ی زۆر لاوازه. چونکه که‌سێکی تێدا‌یه، به‌ناوی (فَضَال)ی کورپی (جَبْرِ)ه‌وه، که نیمامی (ذَهَبِي) له‌باره‌یه‌وه فهرموویه‌تی: هیچ نه‌یه. واته: زۆر لاوازه. بروانه: مُخْتَصَرُ اسْتِثْرَاكِ الْحَافِظِ النَّهْيِي عَلَى مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ (لَا بَنِي الْمُلقَن) / ۱ / ۴۶۳ / به ژماره: ۱۵۶.

ههروهه زۆرێك ئایهتی تریش لهو بارهوه هاتوون.

سه بارهت به هه دیسه (صَحِيح) به کانیشت، ئهوه لهوه مه شهوورترن که بخرینه پروو، لهوهش ئاشکرا ترن که باس بکرین. ئیمهش لهم نزیکانه دا له باسی نزاو پارانهوه کاندایه وهندهمان هینا که بهس بیت. تهو فیکیش تهنها به دهستی خواجه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (رِسَالَة) کهی زانای پایه بهرز شیخ (أَبُو الْقَاسِم) ی (قُشَيْرِي) بهوه (خوای لێ رازی بیت)، که نهو فهرموویهتی: "خه لکی بۆچوونی جیاوازیان ههیه، که ئایا نزاو پارانهوه باشتره، یان بیدهنگی و رازیبوون؟"

- هه ندیک فهرموویانه: نزاو پارانهوه خووی بۆخووی عیادهته، له بهر نهو هه دیسه ی پێشوو (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) و، له بهر نهوهش که نزاو پارانهوه ده رخستو و ده برپینی پێوستی و ئیحتیاجیه له خزمهتی خوای گه وه دا.
- کۆمه لیکیش فهرموویانه: بیدهنگی و خو مات کردن له ژێر حوکم و برپاری خوا تهواوتره و، رازیبونیش بهوهی له تهقدیری خوا دا نو سراوه باشتره.
- کۆمه لیکیش تریش فهرموویانه: با به زمان بپارێته وه و، به دلێش رازی بیت، تا ههردوو کاره که نه نجام بدات."

ئیمامی (قُشَيْرِي) فهرموویهتی: "باشتر وایه بو تریت: کاته کان جیاوازن، له هه ندیک کاتدا نزاو پارانهوه له بیدهنگی باشتره و، نه ده بیهش هه ر وه هایه. له هه ندیک کاتیشدا بیدهنگی له نزاو پارانهوه باشتره و، نه ده بیهش هه ر وه هایه. ئه مهش به گوێره ی کات ده گوێریت. جا نه گه ر که سیک ناماژه ی نزاو پارانهوه ی له دلی خویدا بینی، نهوه نزاو پارانهوه باشتره و، نه گه ر ناماژه ی بیدهنگیشی بینی، نهوه بیدهنگی تهواوتره."

ههروه‌ها فرموویه‌تی: "دروستیشه بوت‌ریت: هه‌ر شتیک به‌شی موسولمانانی تیدا بیت، یان مافی خوای گه‌وره‌ی تیدا بیت، ئه‌وه نزاو پارانه‌وه باشه‌ه، چونکه ئه‌و عیاده‌ته. به‌لام نه‌گه‌ر به‌شی نه‌فسی مرۆفی تیدا‌بوو، ئه‌وا بیده‌نگی ته‌واوتره‌.

ههروه‌ها فرموویه‌تی: "یه‌کیک له‌ مه‌رجه‌کانی گیرابوونی پارانه‌وه ئه‌وه‌یه، که خۆراکی دوعا‌که‌ره‌که‌ حه‌لال بیت".

خواناسی پایه‌به‌رز (یحیی‌ی) کورپی (مُعَاذِی) (رَازِی)ش (خوای لی‌پازی بیت) فرموویه‌تی: "(خوایه)، چۆن لیت پیاپیمه‌وه‌و، که من یاخی و تاوانبارم، چۆنیش لیت نه‌پاریمه‌وه‌و، که تۆ به‌خشنده‌و میهره‌بانی؟!"

یه‌کینکیش له‌ ئادابه‌کانی نزاو پارانه‌وه بریتیه له‌ ئاماده‌گی و ئاگایی دل له‌مه‌ولاش نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت به‌لگه‌که‌ی باس ده‌که‌ین.

هه‌ندیکیش له‌ زانایان فرموویه‌نه: مه‌به‌ست له‌ نزاو پارانه‌وه ده‌رخستو ده‌برپینی پێوستی و ئیحتیاجیه، نه‌گینا خوای گه‌وره هه‌ر ئه‌وه ده‌کات که خۆی ده‌یه‌ویت.

پێشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو حَامِدِی) (عَزَالِی) له‌ کتیی (إِحْيَاء)دا فرموویه‌تی: ئادابه‌کانی نزاو پارانه‌وه ده‌دانه‌ن:

- یه‌که‌م: که‌سه‌که‌ بگه‌رپیت به‌شوین کاته‌ پیرۆزه‌کاندا. وه‌کو: رۆژی (عَرَفَة)و، مانگی رهمه‌زانو، رۆژی هه‌ینیو، سییه‌کی کۆتایی شه‌وو، کاتی به‌ره‌به‌یان.
- دوهم: حاله‌ته‌ پیرۆزه‌کان به‌ده‌ستکه‌وت بزانی‌ت. وه‌کو: حاله‌تی سه‌جده‌ بردن، به‌یه‌که‌ گه‌یشتن و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی سوپای موسولمانانو کافرانو، دابارینی بارانو، هه‌ستانه‌وه‌ بۆ نوێژو، دوا‌ی نوێژ.

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها حاله‌تی دل نه‌رمبوون.

● سییه: پروو بکاته قیلهو، دهسته کانی بهرز بکاته وهو، دواى پارانه وه که بیانیهیت به دهو وچاويدا.

● چوارهم: به دهنگیکى مامناوهند بپارېته وه، نه زور نرمو نه زور بهرز.
● یتجهم: نابیت زور له خوئى بکات بو رېکخستنى کوتایى برگه کانی پارانه وه که. چونکه وا لیکدراوه ته وه، که ئه مه جوړه ده سترېزه که بو سهر پارانه وه که. جا باشر وه هابه نهو نزاو پارانه وانه بکات که له قورئان و سونه تدا هاتون. چونکه هه موو که سیك نازانیت جوان بپارېته وه، بویه مەترسى نه وهى لی ده کریت، که ده سترېزی بکاته سهر پارانه وه که.

هەندیک له زانایان فەرموویانه: به زمانى ملکه چى و موحتاجیه وه بپارېته وه، نهک به زمانى رهوان و پاراو.

ده شوتریت: زانایان و خواناسان له نزاو پارانه وه دا حهوت شت زیاتر نالین. به لگه ی ئه مهش بریتیه لهو پارانه وانه ی، که خواى گه وره له کوتایى سوره تی (البقرة) دا باسى کردون: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۶] واته: {ئهى په ورو دگارمان، لیمان مه گره نه گهر شیکمان له بیرچوو، یان هه لیه کمان کرد، ئهى په ورو دگارمان، بارى گران مه خه ره سهر شامان، وه کو خستبوته سهر شانى نه وانه ی پیش ئیمه، ئهى په ورو دگارمان، باریک مه خه ره سهر شامان، که توانای جیه جی کردن و هه لگرتیمان نه بیت و، لیمان ببوره و، لیمان خوشبه و، به زهیت پیماندا بیته وه، تو گه وروه سهر په رشتیارمانی، ده ی سهرمان بخه به سهر کافرو بیباوه ره کاندای}.

خواى گه ورهش له هیچ جیگه یه کى پارانه وه ی به نده کانیدا لهم حه وته زیاتری باس نه کردوه.

منیش ده لیم: ئەم فەرمايشتهی خوای گه وره له سوره تی (إِبْرَاهِيمَ) دا هەر وه کو
 ئەو وه هایه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ﴾ [إِبْرَاهِيمَ: ۳۵] واته: {یادی ئەوه بکه، که چه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) (درودی خوای
 له سهر بیت) فەرمووی: ئەی پهروه ردگارم، ئەم شارو ولاته سهلامهت و پارێزراو بکهو،
 من و ئەوه کانیشم لهوه دوور بچه ره وه، که بته کان په رستین}.

دیسان ده لیم: ئەو بۆچوونه هه لێژێردراوه ی که زۆربه ی زانیانی له سه ره
 ئەوه یه، که هیچ رێگریه ک نیه له وه ی که موسو لمان چی نزاو پارانه وه یه ک بکاتو،
 ناپه سه ندیش نیه زیاتر له وه حه وته داوا بکریت. به لکو سونه ته به ره های نزاو
 پارانه وه زۆر بکریت.

● شه شه م: با به ملکه چی و کزۆلی و تر سه وه بپاریته وه.

خوای گه وره فەرموویه تی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا
 وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾ [الأنبياء: ۹۰] واته: {به راستی ئەم پێغه مبه رانه ده ست و بردو
 په له په لیان ده کرد بۆ کارو کرده وه ی چاکه و، به هیوای ده سته که وتنی پاداشتی
 باشو، له ترسی سزای دواړوژ له تیه ده پارانه وه و، ملکه چی فەرمانه کانیشمان
 بوو بوون}.

ههروه ها فەرموویه تی: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الاعراف: ۵۵] واته:
 {به ملکه چی و به په نامه کی له پهروه ردگاری خو تان بپاریته وه}.

● حه وته م: با به یه قینیکی ته واه وه بپاریته وه و، دلنیا شیته له وه ی که
 پارانه وه که ی گیرا ده بیت و، راستگۆشیته له هیوا و ئومیدی به گیرا بوونی
 دو عاکه.

به لگه کانی ئەم خاله ش گه لیک زۆرو مه شهوورن.

زانای پایه‌سهرز (سُفیان)ی کوری (عُیْنَة) (ره‌حتی خرای لیتت) فهرموویه‌تی:
 "ئه‌وه‌ی یه‌کێک له‌ ئیوه‌ له‌باره‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌یزانیت با رینگری لی نه‌کات له‌ نزاو
 پارانه‌وه‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ وه‌لامی داوای خراپترین دروستکراوی خۆی دایه‌وه‌،
 که‌ ئیلبسه‌، وه‌کو فهرموویه‌تی: ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُعْتُونَ﴾ * قَالَ إِنَّكَ مِنَ
 الْمُنْظَرِينَ ﴿[ان‌غزاف: ۱۴ - ۱۵]" واته‌: {شه‌یتان وتی: خوايه‌ مۆلته‌م بده‌و بمه‌یل‌ره‌وه‌
 هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی ئاده‌میزاده‌کان زیندوو ده‌کړنه‌وه‌. خوای گه‌وره‌ش فهرمووی: ده‌ی
 بێگومان تۆ مۆلته‌ت هه‌یه‌و، تا ئه‌و کاته‌ ده‌هیل‌ریته‌وه‌}.

- هه‌شتم: با پێداگری بکات له‌سه‌ر پارانه‌وه‌که‌ی، سیاره‌ی بکاته‌وه‌و،
 په‌له‌ش نه‌کات له‌ گیرابوونی، نه‌لێت پارامه‌وه‌و گیرا نه‌بوو.
- نۆیه‌م: با پارانه‌وه‌که‌ی به‌ زیکری خوای گه‌وره‌ ده‌ست بێ بکات.

منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها با سه‌ره‌تا سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ بکات، دواتر
 سه‌لاوات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا بدات، هه‌ر به‌مانه‌ش کۆتایی به‌ پارانه‌وه‌که‌ی
 به‌یت.

- ده‌یه‌م: ئه‌مه‌ گرنگ‌ترینی ئادابه‌کانه‌و، ئه‌صلیشه‌ له‌ گیرابوونی نزاو پارانه‌وه‌دا.
 ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ ته‌وبه‌ کردن، گه‌راندنه‌وه‌ی مافه‌کان بۆ خاوه‌نه‌کانیان،
 ڕووکردنه‌ خوای گه‌وره‌.

باسێک: {سوودمکانی نزاو پارانه‌وه‌}

ئیمامی (عَزَالِي) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر بوتریت: باشه‌ نزاو پارانه‌وه‌ سودی چیه‌،
 له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ قه‌زاو قه‌ده‌رو بریاری خوا ڕه‌ده‌بوونه‌وه‌ی نیه‌؟

جا بزانه‌ که‌ به‌شێک له‌ قه‌زاو قه‌ده‌رو بریاری خوا بریتیه‌ له‌ ڕه‌ده‌بوونه‌وه‌ی
 نه‌هامه‌تی و نا‌ره‌حتی به‌ نزاو پارانه‌وه‌. که‌واته‌ نزاو پارانه‌وه‌ هۆکاره‌ بۆ ڕه‌ده‌بوونه‌وه‌ی

نه هامة تى و، ده سكه وتى سۆز و ره حى خوى پهروه دگار. ههروه كو چۆن قه لغان
هۆكاره بۆ گه پاندنه وهى چهك و سىلاح و، ناویش هۆكاره بۆ ده رجوونى روهك له
زهوى.

جا ههروه كو چۆن قه لغان تير ده گه پريتته وه و، بهيه كدا ده ده ن، پارانه وه و
نه هامة تيش هه ر به و شيوه ن. مه علوميشه كه يه كيك له مه رجه كانى دانپيانان به
بريار و قه زاو قه ده رى خوا نه وه نيه كه كه س چهك هه لنه گريت. چونكه خوى
گه و ره فه رموو يه تى: ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ [النساء: ۱۰۲] واته: {با
ئىحتياتى خويان بكه ن و، چه كه كانيشيان هه لى بگرن}. جا خوى گه و ره ته قديرى
كاره كه ي كرد وه و، ته قديرى هۆكاره كه شى كرد وه.

ههروه ها نزا و پارانه وه نه و سودانه شى تيدا يه، كه ئيمه باسما ن كردن، نه وانيش:
ئاماده گى دل و مو حجاجى كه سه كه يه، كه ئهم دوانه ش ئه و په رى به نديا يه تى و
خواناسين. خواش له هه مو و كه س زانا تره.

باسى پارانه وه و (توسل) كردنى كه سيك به كردم وه چا كه كانى بۆلای

خوى گه و ره

له هه ردوو سه حيجى بو خارى و موسليما نه و حه ديسه ي كه سه كانى
ئه شكه وته كه مان بۆ رپوا يه ت كرا وه، له ها وه لى خو شه ويست (ابن عَمَر) وه (خوا له
هه ردو و كان رازى بيت)، كه فه رموو يه تى: له پتعه مبه رى خوام بيستوه (درودى خوى له سه ر
بيت)، كه فه رموو يه تى: سى كه س له وانه ي پيش ئيو به رپنگا يه كدا ده رويشتن، هه تا
شه وىك په نايان برده به ر ئه شكه وتي ك بۆ مان وه، جا كه چوونه ئه شكه وته كه وه،
به ردىك له كه ژه كه وه گلبوويه وه و، ده مى ئه شكه وته كه ي لى داخستن. نه وانيش
به خويان وت: نه وه ي له م به رده رزگارتان ده كات ته نها نه وه يه كه له خوى گه و ره

بپاړتېه وه، كړده وه چا كه كانتان بكن به وه سيله. جا به كيكيان وتي: "خوايه، من باوك و دايكيكي پيو به ته مخم هه بوو، بهر له نه وان شير و خوار د نه وه م نه ده دا به مالتو مندا له كام". ئير ته و او ي حه ديسه دريژه كه ي گيړا يه وه، هه ر به كه يان ده ر باره ي كړده وه چا كه كه ي خوي و توي: "خوايه، نه گهر من نه و كار هم له بهر خاتري تو كړده، له م ته گانه يه رزگار مان بكه و ده روويه كمان لي بكه ره وه". جا به نزاو پارانه وي هه ر به كيكيان هه نديك له ده ر گاي نه شكه و ته كه يان بو كرايه وه، هه مو و شي له دواي دوعاي سيهم كه سيان كرايه وه، نه و انيش هاته ده ره وه روښتن.^(۱)

زانا پا يه به رزي ها وه لا ثمان (قاضي حُسين) و غه يري نه و يش له با سي نو يژه بارانه دا شتيكيان فهرموه، كه نه مه مانا كه يه تي: هه ر كه سيك كه و تبيته نا و نا ره حه تي و زه حه تي كه وه سونه ته بپاړتېه وه، كړده وه چا كه كانيشي بكات به وه سيله. به لگه شيان به م حه ديسه هينا وه ته وه.

جا ره نكه بو تري ت: نه م قسه يه شتيكي تيډايه، چونكه وا ده گه يه ني ت كه سه كه پيويستي رهاي به خواي گه وره نيه و، له گه ل نه وه شدا نه وي كه پيويسته له پارانه وه دا هه بي ت بري ته له پشان داني پيويستي و مو حتا جي كه سه كه. به لا م پيغه مبه ري خوا (درو دي خواي له سر بي ت) نه م حه ديسه ي بو وه سف و سه ناي نه و سي كه سه هينا وه ته وه. نه وه ش به لگه يه له سه ر نه وي كه كا ره كه ياني به دروست دانا وه. ته و فيقيش ته نها به ده ستي خوايه.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۷۱ / به ژماره: ۲۱۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۹ / به ژماره: ۲۷۴۳.

باسيک: ئەوێ له زانایانی (سەلف) ههوه هاتوه سهبارهت به نزاو

پارانهوه

یه کێک له جوانترین ئەو باسە ی که له زانایانی (سەلف) ههوه هاتوه سهبارهت به نزاو پارانهوه بریتیه لهوێ که له ئیمامی (أَوْزَاعِي) ههوه (پهجهتی خوی لییت) ریوایهت کراوه، که فهرموویهتی: خهڵکی چوونه دهروهو بو کردنی نوێزه بارانهو، خواناسی پایه بهرز (بلال) ی کوری (سعد) ههستاو، سوپاس و ستایشی خوی گهوره ی کردو، پاشان فهرمووی: "ئاماده بوان، ئایا ئیوه دان به خراپه ی خۆتاندا نائین؟" وتیان: "به لئ دانی پێدا ده نین" ئه ویش فهرمووی: "خوایه ئیمه بیستومانه که تو فهرمووته: ﴿عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ [الثَّوبَةُ: ٩١] واته: {چاکه کاران گله یان لی ناکریت و لیان ناگیریت}، وایمهش داغان به تاوانباری خۆماندا ناوه، جا ئایا لیخو شبوونی تۆش هه ر بو کهسانی وه کو ئیمه نیه؟ خوایه، لیمان خو شبهو، بهزه ییت پیماندا بیته وهو، بارانمان بو ببارینه" ئه و جا دهسته کانی بهرز کرده وهو، خه لکه کهش دهسته کانیان بهرز کرده وهو، خوی گه ورهش بارانی به سه ردا باراندن.

سه بارهت بهم مانایهش که سانیک ئه م دێره هۆنراوه یان نویسه:

أَنَا الْمَذْنُبُ الْخَطَاءُ وَالْعَفْوُ وَاسِعٌ وَلَوْ لَمْ يَكُنْ ذَنْبٌ لَمَا وَقَعَ الْعَفْوُ
واته: من تاوانبارم وه لئه ی زۆریشم کرده و، لیبوردنی تۆش فراوان و زۆره،
خۆ نه گه ر تاوانیش نه بوایه لیبوردنیش نه ده بوو. ^(١)

(١) منیش ده لیم:

تاوانبارم زۆر هه لئه م عه فوی خوا فراوانه نه گه ر تاوان نه بوایه لیبوردن نه بوو گیانه

باسی بهرزکردنهومی دهسته‌کان له کاتی پارانه‌ومداو، پاشان هینانیا

به‌دم و چاودا

بۆمان ږیوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عُمَر) کوری (خَطَّاب) به‌وه (خوای لَ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر پیغه‌مه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سهر بیت) له کاتی پارانه‌وه‌دا دهسته‌کانی به‌رز بگردایه‌ته‌وه، نه‌یده‌هینانه خواره‌وه هه‌تا نه‌یهینانایه به‌دهم و چاودا.^(۱)

هه‌روه‌ها ده‌قیکی له‌م جوړه‌شمان له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا بۆ ږیوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاس) به‌وه (خوا له هه‌ردوکیان رازی بیت). جا رسته‌ی هه‌ردوو کیشیان لاوازی تیداوه.^(۲)

سه‌باره‌ت به‌و فهرمایسته‌ی زانای پایه‌به‌رز شیخ (عَبْدُ الْحَقّ) ی (إِسْبِلِي) یش، که فهرموویه‌تی: ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: "حه‌دیسکی (صَحِيح) به".^(۳) نه‌وه له نسخه‌متمان‌ه‌داره‌کانی کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا نه‌ها‌توه، که فهرموویتی: "حه‌دیسه‌که (صَحِيح) به" به‌لکو نه‌و فهرموویه‌تی: هه‌دیسکی (غَرِيب) به.^(۴)

(۱) ږوانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۳ / به ژماره: ۳۳۸۶.

(۲) ږوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۶۸ / به ژماره: ۱۴۸۵. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: هه‌ردوو ږیوایه‌ته‌که وا ده‌خوازن که هه‌دیسه‌که (حَسَن) بیت. ږوانه: بُلُوغُ الْمَرَام / ۴۶۴.

(۳) ږوانه: الْأَحْكَامُ الشَّرْعِيَّةُ الْكُبْرَى (المُحَقَّق: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ حُسَيْنُ بْنُ عَكَاشَةَ) / ۳ / ۵۵۲.

(۴) منیش ده‌لیم: له نسخه‌به‌چاپ‌گه‌یه‌نراوه‌که‌دا نوسراوه: هه‌دیسکی (صَحِيح) ی (غَرِيب) به.

سونه ته نزاو پارانه وه چه ندباره بکړیته وه

بۆمان رپوایه ت کراوه له (سُنَنِ ی نِیْمَامِی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لّی خوشه ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لّی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) پی خوشبوو سی جار بپارپته وه، سی جاریش داوای لیخو شبوون بکات. ^(۱)

باسی هاندان له سر ټاگایي و ټاماده یی دلّ له کاتی نزاو پارانه ومدا

بزانه که مهبه ست له پارانه وه ټاگایي و ټاماده یی دلّ، وه کو پیشتر باسمان کرد. به لگه کانی ټم باسه ش له زوریدا نایه نه هه ژمارو، زانیاریش سه باره ت بهم باسه له وه روونتره که باس بکړیت. به لّام ټیمه بو فېرو بهره که ت هه دیسیکی له باره وه ده هیښن.

بۆمان رپوایه ت کراوه له کتبه که ی نِیْمَامِی (تِرْمِذِی) دا، له هاوه لّی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لّی رازی بیت)، که فېرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فېرموویه تی: «ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَسْتَجِيبُ دَعَاءَ مَنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَاهٍ». ^(۲) واته: "له خوا بپارپته وه، دلّنیاش

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۷ / به ژماره: ۱۵۲۴. ههروه ها شیخی (ابْنُ حِبَّان) یش له صه حیه که ی خویدا رپوایه تی کرده و، شیخ (شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط) یش فېرموویه تی: رسته که ی (صَحِيح) که له سر مخرجی نِیْمَامِی بوخاری و موسلیم. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۳ / ۲۰۳ / به ژماره: ۹۲۳.

ههروه ها نِیْمَامِی موسلیمیش هه دیسیکی هاوونته ی ټمه ی رپوایه ت کرده، له رپگه ی هاوه لّی خوشه ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لّی رازی بیت)، که له باره ی دوعا کردنی پیغه مبهری خوا وه فېرموویه تی: «وَكَانَ إِذَا دَعَا دَعَا ثَلَاثًا، وَإِذَا سَأَلَ سَأَلَ ثَلَاثًا». بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۴۱۸ / به ژماره: ۱۷۹۴.

(۲) بروانه: سُنَنِ التِّرْمِذِی / ۵ / ۵۱۷ / به ژماره: ۳۴۷۹.

بن پارانوهه که تان گيرا ده بیټ. بشزانن، که خوی گه وره پارانوهه یه ک گيرا ناکات، که له دلکی بی ناگای مه شغولوه کرا بیټ".

رشته که ی لاوازی تیدایه.^(۱)

باسی گه وره یی و نه زلی پارانوهی په نهانی

- خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [النحر: ۱۰]. واته: {نهوانهش که له دوی نهوانه وه هاتون ده لئ: نهی په روه ردگارمان، له ئیمه خوشبهو، لهو برایانه شمان، که به ئیمانوه پیشی ئیمه که وتونو، به ئیمانوه روښتون}.
- هه روه ها فهرموویه تی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [محمّد: ۱۹] واته: {داوای لیخوشبون بو تاوانی خوتو بو باوه ردارانی پساوانو نافرته تانیش بکه}.
- هه روه ها خوی گه وره له سهر زمانی حه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) هوه (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ [إِبْرَاهِيم: ۴۱] واته: {نهی په روه ردگارمان، له خومو باو کمو

(۱) چونکه وه کو ئیمامی (مُنْذِرِي) و ئیمامی (ذُهَبِي) و حافظی عیراقی فهرموویانه: که سیکي لاواز له رشته که یدایه، به ناوی (صَالِحِي) (مُرِّي). به لام حه دیسیکی تر به هه مان مانا لای ئیمامی (أَحْمَد) هاتوه، له رینگه ی هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عاص) هوه. ئیمامی (مُنْذِرِي) و شیخی (هَيْثَمِي) فهرموویانه: رشته که ی (حَسَن) هه. بروانه: التَّوْبَةُ وَالتَّوْبَةُ / ۲ / ۳۲۲ / به هه ردوو ژماره: ۲۵۵۴ و ۲۵۵۵، وَمُخْتَصَرُ اسْتِزْرَاكِ الْحَافِظِ الذَّهَبِيِّ عَلَى مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ / ۱ / ۳۷۱ / به ژماره: ۱۱۸، وَالْمُعْنِي عَنْ حَمَلِ الْأَسْفَارِ / ۱ / ۲۶۲ / به ژماره: ۱۰۰۸، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۱۰ / ۱۴۸ / به ژماره: ۱۷۲۰۳.

دایکمو له باوه‌ردارانیش خوښه، نهو روزهی که حساب و لپرسینه‌وه به‌رپا ده‌بیت}.

• هه‌روه‌ها له‌سه‌ر زمانی چه‌زه‌تی (نوح) هوه (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [نوح: ۲۸] واته: {نه‌ی په‌روه‌ردگارم، له‌ خو‌م و باوکم و دایکم و نه‌و که‌سه‌ش به‌ باوه‌رداریه‌وه هاتوته‌ ماله‌که‌م و له‌ باوه‌ردارانی پساوان و نافرته‌تانی‌ش خوښه}.

بو‌شان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوښه‌ویست (أبو الدرداء) هوه (خوی لی‌ رازی بیت)، که‌ نه‌و گوئی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا به‌وه (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُّسْلِمٍ يَدْعُو لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، إِلَّا قَالَ الْمَلَكُ: "وَلَكَ بِمِثْلٍ"». ^(۱) واته: "هه‌ر به‌نده‌یه‌کی موسولمان دوعا بو‌ براهیه‌کی ئاینی خوی بکات، به‌بی‌ ناماده‌یی و ناگایی نه‌و، فریشته‌یه‌کی راسپی‌دراو پی‌ی ده‌ل‌یت: هه‌مان دوعاش بو‌ تو".

له‌ رپوایه‌تیک‌ی تری سه‌حیحی موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خوښه‌ویست (أبو الدرداء) هوه هاتوه (خوی لی‌ رازی بیت)، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «دَعَاَ الْمَرْءُ الْمُسْلِمَ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةً، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُّوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: "آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلٍ"». ^(۲) واته: "نزاو پارانه‌وه‌ی که‌سیکی موسولمان بو‌ براهیه‌کی ئاینی خوی، به‌بی‌ ناماده‌یی و ناگایی نه‌و گپرا ده‌بیت و قبول ده‌ک‌ریت، له‌ راسه‌ریدا فریشته‌یه‌ک‌ راسپی‌دراوه، هه‌ر کاتیک نه‌و دوعایه‌کی خه‌یری بو‌ براهیه‌ی کرد، فریشته‌ راسپی‌دراوه‌که‌ش ده‌ل‌یت: (آمِينَ)، هه‌مان دوعاش بو‌ تو".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۴ / به‌ ژماره: ۲۷۳۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۴ / به‌ ژماره: ۲۷۳۳.

بۆشمان رپوایهت کراوه له هەردوو کتێبه‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي)دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عُمَرَ)هوه (خوا له هەردووکیان رازی بێت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بێت) فه‌رموویه‌تی: «أَسْرَعُ الدُّعَاءِ إِجَابَةً دَعْوَةُ غَائِبٍ لِّغَائِبٍ».^(۱) واته: "خێراترین پارانه‌وه بۆ گه‌یرابوون بریتیه له پارانه‌وه‌ی که‌سیک بۆ که‌سیکی نا‌ئاماده‌و بێ ئاگا".

ئیمامی (تَرْمِذِي) به‌لاوازی داناوه.^(۲)

سونه‌ته‌ مەرووفی موسوڵمان دوعا بۆ نه‌و که‌سه بکات که چاکه‌ی نه‌گه‌لدا

کردوه‌و، باسی شیوازی دوعا کردنه‌که‌شی

نهم باسه شتی زۆری له‌باره‌وه هاته‌وه، که له چه‌ند جێگه‌یه‌کی پێشتردا هه‌ندیکیمان هه‌تا. یه‌کیک له جوانترینان بریتیه له‌و هه‌دیه‌یه‌ی که له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي)دا بۆمان رپوایهت کراوه، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَسَامَةَ)ی کورپی (زَیْد)هوه (خوا له هەردووکیان رازی بێت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بێت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ صُنِعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ، فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: "جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا"، فَقَدْ أُبْلَغَ فِي الشَّاءِ». واته: "هه‌ر که‌سیک چاکه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بکری‌ت، به‌ چاکه‌کاره‌که‌ بلی‌ت: (خوا پاداشتی خه‌یرت بداته‌وه)، ئه‌وه ئه‌وه‌په‌ری سوپاس و ستایشی به‌جێهێناوه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌یه‌کی (حَسَن)ی (صَحِيح)ه.^(۱)

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۵، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۳۵۲ / به ژماره: ۱۹۸۰.

(۲) چونکه وه‌کو خۆی فه‌رموویه‌تی: که‌سیکی لاواز له رسته‌که‌یدایه، به‌ناوی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)ی کورپی (زِيَاد)ی کورپی (أَنْعَم)ی (أَفْرِيقِي)هوه.

ههروه‌ها له‌م نزی‌کانه‌شدا له ((کتییی پاراستی زمان)) دا له هه‌دیسیکی
 (صَحیح) دا نه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا‌مان هینا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ریت)، که
 فه‌رمووبووی: «وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا، فَكَافَتْهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِتُونَهُ، فَادْعُوا
 لَهُ، حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ».

(۱) بر‌وانه: سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ٤ / ٣٨٠ / به ژماره: ٢٠٣٥.

سونه ته داوای دوعای خهیر له کهسانی گه وره و خامن فەزل بکړیت، باومکو داواکارمکه له داوا لیکراومکه باشتړیش بیتو، باسی پارانه وه له جینگه پیروزمکاندا

بزانه که نه و هه دیسانه ی سه باره ت بهم باسه هاتوون له وه زیاترن که
بژمیردرین و، باسه کهش کۆدهنگی زانایانی له سه ره.

جا یه کیک له به هیزترین نه و هه دیسانه ی که ده کړیت به به لگه بریتیه له و
هه دیسه ی که له هه دروو کتیه که ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا بۆمان رپوایه ت
کراوه، له نیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) له وه (خوای لَ پازی بیت)، که فهرموویه تی:
داوام له پیغه مبهری خوا کرد (دروودی خوای له سر بیت)، که رینگهم پی بدات عومره
بکه م، نه ویش رینگه ی پیدام و، فهرمووی: «براله، له دوعای خهیرت له بیرمان
مه که». نیمامی (عُمَر) ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا فهرمايشتيکی فهرموو، نه وه نده م
پی خوشه، به هه موو دنیای ناگۆرمه وه.

له رپوایه تیکیشدا پیغه مبهر فهرموویه تی: «براکه م، له دوعای خهیرت به شدارمان
بکه».

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

پیشتریش له (زیکره کانی که سی رپوار) دا نه م هه دیسه مان باسما ن کرد.

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۰ / به ژماره: ۱۴۹۸، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۹ / به
ژماره: ۳۵۶۲.

نابیت موسولمانی (مُکَلَّف) دوعای شهر له خوئی و، له مندانو،

خزمه تکارو، مال و شتی خوئی بکات

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنَن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، به رشته یه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خو شه ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَا تَدْعُوا عَلَي أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَي أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَي خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَي أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً نِيلَ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجَابَ لَكُمْ». واته: "دوعای شهر و خراب له خو تان و، له مندان له کانتان و، له خزمه تکاره کانتان و، له مال و مولکشان مه که ن، نه وه کو دوعا که تان رپکه وتی نه و کاته بکات، که تیدا ئاده میزاد ده گات به مبهست و داخوازی خوئی و، نه و کاته دوعا که تان گیرا بییت. ^(۱)

ئیمامی موسلیمیش له کۆتایی سه حیه کهیدا ئهم هه دیسه ی ریوایهت کردوه و، پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) له ریوایه ته که ی نه و دا فهرموویه تی: «لَا تَدْعُوا عَلَي أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَي أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَي أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ». واته: "دوعای شهر و خراب له خو تان و، له مندان له کانتان و، له مال و مولکشان مه که ن، نه وه کو دوعا که تان رپکه وتی نه و کاته بکات، که کاتی داوا کردنی به خشش و خه لاتی خوایی بییت و، نه و کاتهش خوای گه و ره دوعا که تان گیرا بکات". ^(۲)

(۱) پروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۹ / به ژماره: ۱۵۳۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۳۰۴ / به ژماره: ۳۰۰۹.

**به لکه هدی له سهر نه وې که پارانه وې مروځي موسولمان گيرا دېت،
جا بو نه و شته داوای کردو یان بو شتیکی تر، به لام نابیت په نه بکات**

له گېرابوون

• خوی گه وړه فهرمووېته: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [البقرة: ۱۸۶] واته: {نه گهر بهنده کاتم له باره ی منه وه پرسیاریان لی کردیت، من نزیکم، نزاو پارانه وې که سی دواکه ر گېرا ده کهم، نه گهر لیم ده پارېته وه}.

• هه وړه ها فهرمووېته: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [غافر: ۶۰] واته: {هاوار بکه نه من و لیم بپارېته وه، به ده نګتانه وه دیمو، پارانه وه که تان گېرا ده کهم}.

بو شمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاو له ی خو شه ویست (عِبَادَة) ی کور ی (صَامِت) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درو دی خوی له سر بیت) فهرمووېته: «مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ مُسْلِمٌ يَدْعُو اللَّهَ تَعَالَى بِدَعْوَةٍ، إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ إِلَافًا، أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، مَا لَمْ يَدْعُ يَأْتِ أَوْ قَطِيعَةً رَحِمٍ». واته: "هه موسولمانیک له سر پرووی زه وی نزا به که له خوی گه وړه داوا بکات، مسو گهره که خوی گه وړه داوا که ی ده داتی و نزا که ی گېرا ده کات، یان به نه ندازه ی داوا که ی خرا په یه کی لی لاده دات، به مهر جیک داوای شتیک نه کات، که خرا په و تاوان بیت، یان داوای بچراندنی په یوه ندی خزمایه تی نه کات".

جا په کیک له وانه ی له خزمه تیدا بوون عه رزی کرد: ده ی که و ابو و نیمه ش زور نزا ده که ین. پیغه مبه ری خواش فهرمووې: «اللَّهُ أَكْثَرُ». واته: خوی گه وړه زورتری له لایه.

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرمووېته: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۶ / به ژماره: ۳۵۷۳.

نیمامی (حاکم) یش له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا ئەم هەدیسهی
 رپوایەت کردووە، له رینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خوای
 لی رازی ییت)، جا ئەو ئەمه‌شی بۆ زیاد کردووە: «أَوْ يَدَّخِرَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَهَا». واتە:
 "یان به ئەندازه‌ی ئەوه‌ی داوای ده‌کات خوا پاداشتی بۆ هه‌لده‌گیرت".^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی
 خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی ییت)، ئەویش له پیغمبه‌ری خواوه (درودی
 خوای له‌سه‌ر ییت)، که فهرموویه‌تی: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، فَيَقُولَ: "قَدْ
 دَعَوْتُ، فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي"». ^(۲) واتە: "نزاو پارانه‌وه‌ی هه‌ریه‌که له ئیوه گیرا ده‌ییت،
 به‌مه‌رجیک په‌له نه‌کات و، نه‌لێت: پارامه‌وه‌و، گیرا نه‌بوو!!".

(۱) بڕوانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۰ / به ژماره: ۱۸۱۶. نیمامی (حاکم)
 فهرموویه‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) ه.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۵ / به ژماره: ۵۹۸۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۵ /
 / به ژماره: ۲۷۳۵.

((کتییی داوای لیخوْشبوون کردن)) □

بزانه که ئەم کتیبە یەکیەکە لە گەرنەگەڕین ئەو باسانە ی که بایەخی پێدەدرێت و، هەمیشە کاری پێدەکرێت. منیش مەبەستم لە دواخستنی ئەو یە، که ئومێدی خەیرم بەخوای گەورە و بەخشنده هەیه، بەلکو کۆتایی ژیا ئمان بە لیخۆشبوون بهیئت. جا داوای لی دەکەم و لیبی دەپاریمەوه بۆ خۆم و خۆشەویسته کائەم و تیکرای موسولمانانیش، که لیخۆشبوون و هەرچی کاری خەیری تریش هەیه بکات بە نصیمان. (آمین).

• خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ [غافر: ۵۵] واتە: {داوای لیخۆشبوون بۆ تاوانە کانت بکە، بە ئیواران و بە بەیاناندا تەسیحات و سوپاس و ستایشی پەرورەدگارت بکە}.

• هەر وەها فەرموویەتی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ [مُحَمَّد: ۱۹] واتە: {داوای لیخۆشبوون بۆ تاوانی خۆت و بۆ باوەردارانێ پیاوان و ئافەرەتان بکە}.

• هەر وەها فەرموویەتی: ﴿وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۰۶] واتە: {داوای لیخۆشبوون لەخوا بکە، بەراستی خوا زاتیکێ لیبرودە ی میهرەبانە}.

• هەر وەها فەرموویەتی: ﴿لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ * الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ [آل عمران: ۱۵ - ۱۷] واتە: {ئەو کەسانە ی لەخوا دەترسن و، خۆیان لە تاوان دەپاریزن، لای پەرورەدگاریان باخ و باخاتیکیان بۆ ئامادە کراوە، کە چەندین رووبار و جوگی ئاو بەژێریاندا دەروات و، بە هەمیشە ی تیاندا دەمیئنەوه، هەر وەها هاوسەر و خێزانی پاک و خاوەنیشیان بۆ ئامادە کراوە، رەزامەندی لای خوایشیان دەست دەکەوێت و، خوای گەورەش بەندەکانی دەبینێت و چاوی لیانە.

نهوانه‌ی، که ده‌لین: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان، نیمه به‌راستی باوه‌ری ته‌واومان به تَوو به پیغه‌مبه‌ره‌کته هیتاره، ده‌ی تَوَش له تاوانه‌کاغان خوشه‌و، له ناگری دَوَزه‌خیش بمانباریزه. جا نه‌مانه که‌سانی به‌نارام و خَوَراگرو راستگَوو له‌خواترس و خه‌یرکه‌رو داوای لیخَوَشبوونکهرن له به‌ره‌به‌یاندای.

• هه‌روه‌ها فره‌موویه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ [الأنفال: ۳۳] واته: {خوای گه‌وره سزایان نادات، که تَو له‌ناویاندا بیت و، سزاشیان نادات، که خَوَیان داوای لیخَوَشبوون بکه‌ن}.

• هه‌روه‌ها فره‌موویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۳۵] واته: {نه‌وانه‌ی نه‌گهر کاریکی خراب و، ناشیرینان نه‌نجامدا، یان سته‌میکیان له خَوَیان کرد، خویان به‌بیردیته‌وه و، داوای لیخَوَشبوونی تاوانه‌کانیانی لی ده‌که‌ن، جا کی هه‌یه بیجگه له خوا له تاوان بیوریت، هه‌روه‌ها به‌رده‌وام نابن له‌سه‌ر نه‌و خرابه‌و تاوانه‌ی کردوویانه‌و، ده‌سزانن نه‌گهر په‌شیمان بینه‌وه، خوا لییان خوش ده‌بیت، نه‌گینا تووشی سزایان ده‌کات}.

• هه‌روه‌ها فره‌موویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۱۱۰] واته: {هه‌ر که‌سیک تاوان و خرابه‌یه‌ک نه‌نجام بدات، یان سته‌میک له خوی بکات و، پاشان داوای لیخَوَشبوون له‌خوای گه‌وره بکات، ده‌بینیت که خوای گه‌وره لیبورده‌و میهره‌بانه}.

• هه‌روه‌ها فره‌موویه‌تی: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ [مزد: ۳] واته: {داوای لیخَوَشبوون له په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن و، په‌شیمان بینه‌وه و بگه‌رپته‌وه بَوَلا‌ی نه‌و، خوای گه‌وره‌ش تا ماوه‌یه‌کی دیاریکراو نازو نیعمه‌تی پاک و خاوین و

چاكتان ده داتی و، نهو كه سه ش زیاده چاكه یه کی هه بیټ، خوی گه وره نهو زیاده شی ده داته وه}.

• هه وره ها له سه ر زمانی هه زره تی (نوح) هوه (دروودی خوی له سه ر بیټ) هه رموویه تی: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ [نوح: ۱۰] واته: {منیش پیټ وتن: داوی لیخو شبوون له په وره ردگار تان بکه ن، چونکه به راستی نهو زاتیکی زور گونا هه خش و لیبوره ده یه}.

• هه وره ها له سه ر زمانی هه زره تی (هود) هوه (دروودی خوی له سه ر بیټ) هه رموویه تی: ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ [هود: ۵۲] واته: {نه ی گه لو هوزه کم، داوی لیخو شبوون له په وره ردگار تان بکه ن، پاشان به په شیمانیه وه بگه ریټنه وه بولای، تا نه ویش بارانی به خوړتان بو بنیړیت و، هیژی زیاتریشتان بداتی له وه ی که خو تان هه تانه}.

جا نهو نایه تانه ی سه باره ت به داوی لیخو شبوون کردن هاتوون گه لیک زورن، به هه ندیکیش له مانه ی نیمه هینامان مروقی موسولمان هو شیار ده بیټ.

سه باره ت بهو هه دیسانه ش که له باره ی داوی لیخو شبوون کردنه وه هاتوون، نهو ناکریت هه مووی باس بکریت، به لآم من نامازه به سه ره تای هه ندیکیان ده ده م:

بۆمان رپوایه ت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَغْرَى (مُزَنِي) هوه (خوی لی رازی بیټ)، که پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیټ) هه رموویه تی: «إِنَّهُ لَيَغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً».^(۱) واته: "هه ندیک جار منیش په رده و تارمایی سه ردلیم ده گریټ، بویه هه موو روژیک سه د (۱۰۰) جار داوی لیخو شبوون له خوا ده که م".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۵ / به ژماره: ۲۷۰۲.

بۆشمان رېوایەت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «وَاللّٰهُ اِنِّیْ لَاسْتَغْفِرُ اللّٰهَ، وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ فِی الْیَوْمِ اَکْثَرَ مِنْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً».^(۱) واته: "سویند به‌خوا، من له هه‌موو رۆژیکدا زیاده‌یه‌وه له حه‌فتا (۷۰) جار داوای لی‌خو‌شبوون و ته‌وبه‌و په‌شیمانی له‌خوای گه‌وره ده‌که‌م".

دیسان بۆمان رېوایەت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (شَدَّادُی کُورِی (أَوْس) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: سه‌ردارو سه‌روه‌ری ئه‌و زیکرانه‌ی که بۆ داوای لی‌خو‌شبوون به‌کار ده‌هێنرێن ئه‌وه‌یه که به‌نده بلیت: «اللّٰهُمَّ، اَنْتَ رَبِّیْ، لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ، خَلَقْتَنیْ، وَاَنَا عَبْدُکَ، وَاَنَا عَلٰی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، اَبُوْءُ لَکَ بِنِعْمَتِکَ عَلَیَّ، وَاَبُوْءُ بِذَنْبِیْ، فَاغْفِرْ لِیْ، فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ». واته: "خواه، تۆ په‌روه‌ردگاری منیت، هیچ په‌رس‌تراویکی راسته‌قینه‌یه بی‌جگه له تۆ، تۆ منت دروست کردوه، منیش به‌نده‌ی تۆم، ئه‌وه‌نده‌ی بتوانم له‌سه‌ر ئه‌و په‌یمان و به‌لێنهم که به‌ تۆم داوه، په‌نات پێ ده‌گرم له خراپه‌ی ئه‌و کاره‌ی نه‌نجام داوه، دان ده‌نیم به‌وه‌دا که نازو نيعمه‌تیکی زۆرت به‌سه‌رمه‌وه هه‌یه‌و، دانیش به‌ تاوانه‌که‌مدا ده‌نیم، ده‌ی تۆش لیم ببوره‌و به‌خه‌شه، چونکه بی‌جگه له تۆ که‌س له تاوانه‌کان نابوو‌ریت". ئه‌وجا پیغه‌مبه‌ری خوا فهرمووی: هه‌ر که‌سیک ئه‌م زیکره له رۆژدا بکات و، باوه‌ری ته‌واوی پێی هه‌بیت و، له‌و رۆژه‌دا به‌ر له‌وه‌ی شه‌وی به‌سه‌ردا بیت بمریت، ئه‌وه به‌هه‌شتیه‌و، هه‌ر که‌سیکیش له شه‌ودا بیکات و، باوه‌ری ته‌واوی پێی هه‌بیت و، له‌و شه‌وه‌دا به‌ر له‌وه‌ی رۆژی به‌سه‌ردا بیت بمریت، ئه‌ویش به‌هه‌شتیه.^(۲)

(۱) بڕوانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۴ / به‌ ژماره: ۵۹۴۸.

(۲) بڕوانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۳ / به‌ ژماره: ۵۹۴۷.

منیش ده لیم: (أَبُو) واته: دانی پندا ده نیم و پی لی ده نیم.

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (إِبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (إِبْنُ عُمر) هوه (خوا له هردو وکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: ئیمه له یهك کۆر دا ده مانژ مارد، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سر بیت)، سه د (۱۰۰) جار ده یفه رموو: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَثُبَّ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ». واته: "ئه ی په روه ردگار، لیم خو شه و، ته و به م لی وه رگ ره، به راستی تو زاتیکی زور لیورده و میهره بانیت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (إِبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (إِبْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له هردو وکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ». ^(۲) واته: "ئه و که سه ی به رده و ام هۆگر بیت به داوای لی خو شبوون کردنه وه، خوی گه و ره له هه موو ته نگانه یه کدا ده روازه یه کی بو ده کاته وه و، له هه موو خه م خه فه تیك رزگاری ده کات و، به جوړیک رزق و رۆزی بو ده نی ریت، که خویشی به خه یالیدا نایه ت".

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۶، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۴ / به

ژماره: ۳۴۳۴، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۳ / به ژماره: ۳۸۱۴.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۸، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۴ /

به ژماره: ۳۸۱۹. ئیمامی (حَاكِم) یش ریوایه تی کردوه و، پاشان فهرموویه تی: رسته که ی

(صَحِيح) ه. به لام ئیمامی (بَغَوِي) و ئیمامی (ذَهَبِي) فهرموویانه: که سیکی لاواز له

رسته که یدایه به ناوی (حَكَم) ی کوری (مُصَنَّب) هوه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ /

۴ / ۲۹۱ / به ژماره: ۷۶۷۷، وَشَرْحُ السُّنَّةِ / ۵ / ۷۹، وَمُخْتَصَرُ اسْتِذْرَاكِ الْحَافِظِ

الذَّهَبِيِّ عَلَى مُسْتَدْرَكِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمِ / ۶ / ۲۸۷۹ / به ژماره: ۹۷۱.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویهتی: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا، لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ، فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ تَعَالَى، فَيَغْفِرُ لَهُمْ».^(۱) واته: "سویند بهو که سهی گیانی منی به دهسته، نه گهر ئیوه تاوان نه کهن، خوای گهوره ده تانباته وه، خه لکانیکی تر ده هیت، که تاوان بکهن و، به شوینیدا داوای لیخۆشبوون له خوای گهوره بکهن و، نهویش لیان خۆش بیت".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خۆشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) وه (خوای ئی رازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) پتی خۆشبوو سی جار نزاو پارانه وه بکات و، سی جاریش داوای لیخۆشبوون بکات.^(۲)

جائهم هه دیسه مان لهم نزیکانه شدا هینا له ((کهیی نزاو پارانه وه گشگیره کان)) دا.

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو کتیبه که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له یه کیك له (مَوَّلِي) کانی ئیمامی (أَبُو بَكْرِي) (صِدِّيق) وه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویهتی: «مَا أَصْرَ مَنْ اسْتَغْفَرَ، وَإِنْ عَادَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً». واته: "هه که سیک داوای لیخۆشبوون له خوای گهوره بکات، مانای وایه سوور نیه له سهر تاوانباری، باوه کو له پۆژیکدا هفتا (۷۰) جاریش بگهڕێته وه سهر تاوان کردن".^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۱۰۶ / به ژماره: ۲۷۴۹.

(۲) پیشتر ته خریجمان کرد.

(۳) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۴، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۸ / به

ژماره: ۳۵۵۹.

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: رشتەکە ی بە هیژ نیه!^(۱)

بۆشان رپوایەت کراوە لە کتێبە کە ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، لە هاوێلی خۆشەویست (أَنَسُ) هەو (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: لە پێغەمبەری خوام بیستوه (دروودی خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «خوای گەورە فەرموویەتی: {يَا بَنَ آدَمَ، إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أِبَالِي. يَا بَنَ آدَمَ، لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ، ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي، غَفَرْتُ لَكَ. يَا بَنَ آدَمَ، لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ أَتَيْتَنِي، لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا، لَأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً}». واتە: "ئە ی ئادەمیزاد، هەتا تۆ لێم بپاریتەوه و هیوات بە لێخۆشبوونی من هەبیت، منیش لەو تاوانانەت خۆش دەم کە کردووتن، دەر بەستیش نایەم. ئە ی ئادەمیزاد، ئە گەر تاوانە کانت بگەنە هەوری ئاسمان و، پاشان داوای لێخۆشبووم لێ بکەیت، لێت خۆش دەم. ئە ی ئادەمیزاد، ئە گەر بە نزیکە ی پری زەوی هەلەو تاوانەوه بیت بۆ لام، هیچ هاوێلۆ شەریکت بۆ دانەنایم، منیش بە نزیکە ی پری زەوی لێخۆشبوونەوه دیم بە دەمتەوه".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) ه.^(۱)

(۱) شێخی (ابْنُ عَلَانَ) فەرموویەتی: رەنگە لەبەر ئەوه بیت، کە نازانرێت (مَوْلَى) کە ی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) کتێب. بە لام شێخی عەسقەلانی و شێخی (عَيْنِي) رشتەکە یان بە (حَسَن) داناه. بڕوانە: فَتْحُ الْبَارِي / ۱ / ۱۱۲، وَعُمْدَةُ الْقَارِي / ۱ / ۲۷۷، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۷ / ۲۸۲.

منیش دەلێم: خۆ ئە گەر رشتە ی حەدیسە کە لاوازیشت بیت، وه کو ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فەرموویەتی، ئەوا وه کو ئیمامی (سَخَاوِيّ) و شێخی (عَجَلُونِيّ) فەرموویانە: رپوایەتێکی تر پالێشتی دەکات، کە ئیمامی (طَبْرَانِيّ) لە کتێبی (الدُّعَاء) دا لە رێگە ی هاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) هەو هیناوتی. بڕوانە: الدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِيِّ / ۱ / ۵۰۷ / بە ژمارە: ۱۷۹۷، وَالْمَقَاصِدُ الْحَسَنَةُ / ۱ / ۵۷۰ / بە ژمارە: ۹۳۰، وَكَشَفُ الْخَفَاءِ / ۲ / ۲۰۸ / بە ژمارە: ۲۱۷۰.

منیش ده لیم: (عَنَانَ السَّمَاءِ) بریتیه له هه وری ئاسمان. تاکه که ی بریتیه (عَنَانَه).
وتراویشه: (عَنَانَ) بریتیه له و به شه ی ئاسمان، که نه گهر سهرت بهرز بکه یته وه
ده بینیت و لیته وه دیاره.

سه بارهت به (قُرَابِ الْأَرْضِ) یش، نه وه به (قُرَاب) و به (قُرَاب) یش ریوایهت
کراوه و، (قُرَاب) به که یان مه شه ورت ره و، مانا که شی واته: (نزیکه ی پری زه وی).

جا یه کیلک له و زانایانه ی که فه رموویه تی به (قُرَاب) یش ده خوێتریه وه، بریتیه له
خاوه نی کتیی (مَطَالُعُ الْأَنْوَارِ).

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ئیمامی (ابْنُ مَاجَه) دا، به رسته یه کی جوان
(جَیْد)، له هاوه لێ خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (بُسْر) وه وه (خوای لێ رازی بیت)، که
فه رموویه تی: پێغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی: «طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ
فِي صَحِيفَتِهِ اسْتِغْفَارًا كَثِيرًا».^(۲) واته: "خۆشه ختی بۆ نه و که سه ی له ده فته ری
کرده وه کانیدا داوای لیخۆشبوونی زۆر ده بینیتیه وه".

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوه لێ
خۆشه ویست (ابْنُ مَسْعُود) وه وه (خوای لێ رازی بیت)، که فه رموویه تی: پێغه مبه ری خوا
(دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ قَالَ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ" غُفِرَتْ ذُنُوبُهُ، وَإِنْ كَانَ قَدْ فَرَّ مِنَ الرَّحْفِ».^(۳) واته: "نه و

(۱) بروهانه: سُنَنِ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۸ / به ژماره: ۲۵۴۰.

(۲) بروهانه: سُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۵۴ / به ژماره: ۳۸۱۸. ئیمامی (مُزَنِي) و ئیمامی
(بُوصَيْرِي) فه رموویه تی: رسته که ی (صَحِيح) ه. بروهانه: التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ / ۲ / ۳۰۹ /
به ژماره: ۲۵۰۳، وَمِصْبَاحُ الرُّجَاةِ / ۴ / ۱۳۴ - ۱۳۵.

(۳) بروهانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به ژماره: ۱۵۱۷، وَسُنَنِ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۸ / به
ژماره: ۳۵۷۷. له راستیدا ریوایه تی هه دیسه که له رینگه ی (ابْنُ مَسْعُود) وه له لایه ن
ئیمامی (حَاكِم) وه هینراوه و، فه رموشیتی هه دیسیکی صه حیه. به لآم ریوایه تی

کهسه‌ی بَلِیت: (داوای لیخۆشبوون لهو خوایه ده‌که‌م، که بیجگه له ئه‌و هیچ په‌رس‌تراویکی راسته‌قینه نه‌و، زاتیکی زیندوه‌و، راپه‌رینه‌رو چاودیری کاروباری بوونه‌وه‌رانه‌و، داوای ته‌وبه‌و په‌شیمانی لی ده‌که‌م)، خوای گه‌وره له تاوانه‌کانی ده‌بووریت، باوه‌کو له پروبه‌پروو بوونه‌وه‌ی جه‌نگی کافرانش هه‌لاتییت و رای کردییت".

ئیمامی (حاکم) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (صَحِیح) به‌له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی بوخاری و موسلیم.^(۱)

منیش ده‌لێم: ئه‌م باسه‌ هه‌ر زۆر فراوانه‌و، مه‌گه‌ر به‌ کورت کردنه‌وه‌ زه‌بت بکریت، بۆیه ئیمه‌ش هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ی لی باس ده‌که‌ین.

باسیك: {حوکی داوای لیخۆشبوون کردن}

یه کێک له‌و باسانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ داوای لیخۆشبوون کردنه‌وه‌ هه‌یه، ئه‌وه‌یه که له‌ پێشه‌واو خواناسی پایه‌به‌رزی شوینکه‌وتوان (رَبِیع) ی کورپی (خَئِیم) به‌وه‌ هاتوه‌، که فه‌رموویه‌تی: "با که‌س له‌ ئیوه‌ نه‌لێت: (داوای لیخۆشبوون و ته‌وبه‌ له‌ خوای گه‌وره‌ ده‌که‌م)، جا دواتر نه‌گه‌ر وا نه‌کات، قسه‌که‌ی ده‌بییت به‌ درۆ. به‌لکو با بلیت: (خوایه لێم خۆش به‌و، ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لی وه‌رگه‌ه)".

جا ئه‌م به‌شه‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی (خوایه لێم خۆش به‌و، ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لی وه‌رگه‌ه) فه‌رمایشتیکی جوان و چاکه‌.

حه‌دیه‌که‌ لای ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا له‌ رینگه‌ی (بَلال) ی کورپی (يَسَار) ی کورپی (زَيْد) ه، له‌ باوکیه‌وه، له‌ باپه‌یه‌وه.

(۱) بروانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۲ / به‌ ژماره‌: ۱۸۸۴.

سه بارهت به وهش که (داوای لیخۆشبوون له خوای گه وره ده کهم) قسه یه کی ناپه سه ندهو، به درۆ داده نریت، نه وه ئیمه له گه لیدا هاوړا نین. چونکه داوای لیخۆشبوون کردن هیچ درۆیه کی تیدا نیهو، نه وه حه دیسه ی هاوه لێ خوشه ویست (ابن مسعود) یش که له پيش فهرماشته که ی نه وه وه هیئامان، به سه بۆ بهر په رچدانه وه ی فهرماشته که ی.

ههروه ها له خواناسی پایه بهرز (فضیل) ی کور ی (عیاض) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: "داوای لیخۆشبوون کردن به بی وازه ئیان له خراپه و تاوان، ته و به و په شیمانی که سه درۆزه کانه".

فهرماشتیکیش له خواناسی پایه بهرز (رابعة) ی (عدویه) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: "داوای لیخۆشبوون کردنه که مان پیوستی به داوای لیخۆشبوون کردنی زۆر هیه". جا نه مهش هه ر له فهرماشته که ی (فضیل) وه نزیکه.

ههروه ها ده گیر نه وه، که عه ره بیک ی ده شته کی دهستی گرتبوو به په رده ی که عبه ی پرۆزه وهو، ده یفه رموو: "خوایه، به راستی داوای لیخۆشبوون کردم له گه ل مانه وه و سووربووم له سه ر کردنی تاوان سوو کی و رسواییه و، وازه ئیانیشم له داوای لیخۆشبوون کردن، له گه ل نه وه ی که ده زانم لیبوردن و چاوپۆشی تۆ چه نده فراوانه، نه توانکاری و بی ده سه لاتیه. تۆ به پیدانی نازو نیعمه ته کان خوشه ویستی خۆم بۆ ده رده بریت و، که چی پیوستیش به من نیه و، بی نیازیت لیتم، منیش خه ریکم تۆ له خۆم ده ره نجیم به کردنی تاوانه کان و، که چی پیوستیشم پته. نه ی نه و که سه ی نه گه ر به لینی دا، جیه جیی ده کات و، نه گه ر هه ره شه شی کرد، چاوپۆشی و عه فو ده کات، تاوانه گه وره کهم بخه ره ناو لیبوردن و عه فوه گه وره که ته وه، نه ی به سۆزترینی به سۆزه کان".

نابیت کەس بە یانی هەتا ئیوارە قسە نهکات

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا، بە ڕشتەیه کی (حَسَن)، لە ئیمامی (عَلِيٍّ) هوه (خوای ئی ڕازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئەم فەرمايشتم لە پێغه مبهري خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) وه گرتهوه: «لَا يُتَمَّ بَعْدَ احْتِلَامٍ، وَلَا صُمَاتٍ يَوْمٍ إِلَى اللَّيْلِ». واتە: "ههتیوی له دواى بالغبونهوه نامیئتو، قسه نه کردنیش بهرۆژ ههتا شهو له ئیسلامدا نیه".^(۱)

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە کتیی (مَعَالِمُ السُّنَنِ) ی پێشهواى پایه بهرز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) دا، کە ئەو له تهفسیرو ڕاڤه ی ئەم هه دیسه دا فەرموویەتی: "یه کێک له شیوازی دینداری خه لکانی سه رده می نه فامی بریتی بوو له قسه نه کردن. جا یه کێک له وان ڕۆژو شه وێکی ته و او ده چوه ژووره وه و قسه ی نه ده کردو بیدهنگ داده نیشته. موسولمانانیش لهم باره وه نه هیان ئی کراوه و، فەرمانیان پێکراوه کە زیکری خوا بکه ن و، قسه ی باش بکه ن".

بۆشمان ڕیوایەت کراوە لە سه حیحی بوخاریدا، لە زانای پایه بهرزى شویکه وتوان (قَیْس) ی کورپی (أَبُو حَازِم) وه (په حه تی خوای لیبیت)، کە فەرموویەتی: ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی (صِدِّیق) (خوای ئی ڕازی بیت) ته شریفی برد بۆلای ئافره تیکی هۆزی (أَحْمَس)، کە پتی ده و ترا (زَيْتَب)، جا بینی کە بیدهنگ دانیشته و قسه ناکات. بۆیه فەرمووی: "ئهو به چی قسه ناکات؟" عه رزیان کرد: "له وه ته ی هاو ته هه ج برپاری داوه قسه نه کات و بیدهنگ بیت". ئه ویش پتی فەرموو: "قسه بکه، چونکه ئەم قسه نه کردنه هه لال نیه و کاری سه رده می نه فامیه". ئیتر ئافره ته کهش دهستی کرد به قسه کردن.^(۲)

(۱) پروهانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۱۲۸ / به ژماره: ۲۸۷۳.

(۲) پروهانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۹۳ / به ژماره: ۳۶۲۲.

باسيک سهارهت بهو هه ديساندهي که تهومرهي سهرمکي ناييني پيروزي

نيسلاميان له سهره

نهمه کوټايي مدهسته کهي من بوو لهم کټيېدها. به لآم وام به باش زاني که چهند هه ديسيکي تريشي پټوه بلکيتم، نه گهر خوي گه وره بيه وټ، لايه نه جوانه کاني نهم کټيېه يان پي ته و او بيټ. نه و انيش چهند هه ديسيکن که ته وهره ي سهره کي ناييني پيروزي نيسلاميان له سهره و، زانايانيش راجاييه کي زوريان له باره ي ژماره ي نه و هه ديسانده و هه يه. جا له دهره نجامي به ناو يه کدا کردني بوچوونه کاني نه وان و، نه و هه من بوم زياد کردوه و پټمه و لکاندوه، ژماره ي هه ديسه کان بوون به سي هه ديس.

هه ديسي يه که م:

بريتيه له و هه ديسه ي که نيمامي (عُمَر) ي کوري (خَطَّاب) (خوي لي رازي بيت) رېوايه تي کردوه: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ». واته: "دروستي و پاداشتي کرده و کان ته نها به پټي نه ته کاني خاوه نه کانيانه".

پيشترش له سهره تاي نهم کټيېه و نهم هه ديسه مان باس کرد.

هه ديسي دوهم:

له (عَائِشَةُ) ي دايکي نيماندارانده و هاتوه (خوي لي رازي بيت)، که فرموويه تي: پټغه مبري خوا (درودي خوي له سر بيت) فرموويه تي: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ». واته: "هر که سيک لهم نايه نه ي نيمه دا شتيک دابه پټيټ - که له ودا جيگه ي نه بټه و - شته که ده درټه و به سهريداو لي وهرنا گيرټ".

ئەم ھەدىسەمان لە ھەردوو ھەجھى بوخارى و موسلىمدا بۆ رىوايەت
كراوە. ^(۱)

ھەدىسى سىيىم:

لە ھاوەلى خۆشەويست (نُعمان) ى كورې (بَشِير) ھو ھاوھ (خوالە ھەردوركان
پازى بىت)، كە ھەرموويەتى: لە پىغەمبەرى خوام يىستوھ (درودى خوى لەسرىت)، كە
ھەرموويەتى: «إِنَّ الْحَالَ بَيْنَ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا
كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ
فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ
حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ تَعَالَى مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً، إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ». واتە: "بەراستی
ھەموو ھەلەكراوەكان روون و ديارن، ھەموو ھەرامكراوەكانىش ھەر روون و
ديارن، لە نيوانيشياندا چەند شتىكى سەرلێدەرەنەچوو ھەيە، كە زۆرىك لە خەلكى
نازانن ھەلەلن يان ھەرامن. جا ئەو كەسەى خۆى لەم شتە سەرلێدەرەنەچوانە
پارێزىت، ئەو پاكەنى بۆ ناين و ئابروي خۆى كەردو، دين و حورمەتى خۆى
پاراستو. ئەو كەسەشى بکەوتە ناويانەو، دەكەوتە ناو ھەرامەكانەو، وەكو ئەو
شوانەى مەرو مالاخەكەى لە دەورى پاوان و لەوەرپىكى قەدەغەكراو بلموەرپىت،
كە زۆر نزيكە نازەلەكانى بکەونە ناو پاوانەكەو و لى بۆن. جا ئاگادار بن، ھەموو
پاشايەك پاوانى خۆى ھەيە، پاوانى خۆى گەورەش برىتە لە ھەرامكراو
قەدەغەكراوەكانى. ئاگادارىش بن، لە لاشەى مەزفەدا پارچە گوشتىك ھەيە، ئەگەر
ئەو باش و بۆخواصولحار بوو، تەواوى لاشەكەش باش دەيىت، ئەگەر خراپ و
نارپىكىش بوو، تەواوى لاشەكەش خراپ دەيىت و تىكلەچىت. جا ئاگادارىش بن،
كە ئەو پارچە گوشتە برىتە لە: دل".

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۲ / ۹۵۹ / بە ژمارە: ۲۵۵۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۴۳ /
بە ژمارە: ۱۷۱۸.

ئەم ھەدىسەمان لە ھەردوو ھەجھى بوخارى و موسلىمدا بۆ رىوايەت
كراوە. ^(۱)

ھەدىسى چوارەم:

لە ھاوھلى خۆشەويست (ابْنُ مَسْعُود) ھوھ ھاتوھ (خوای لى رازى بىت)، كە
فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) - كە كەسكى راستگوى
باوھ پىكراوھ - بە ئىمەى فەرموو: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا
نُطْفَةً، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ، فَيَنْفُخُ
فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتِّبَ رِزْقُهُ، وَأَجَلُهُ، وَعَمَلُهُ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ،
فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا
ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، فَيَدْخُلُهَا، وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ
بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيَدْخُلُهَا». واتە: "بەراستى ھەريەك لە ئىوھ لە سكى دايكىدا چل رۆژ بە
تۆوى دەمىنئەوھ، پاشان دەبىتە پارچە خوئىكى مەيوو، ئەوئەندەى تر دەمىنئەوھ،
پاشان دەبىتە پارچە گۆشتىك و، ئەوئەندەى تر دەمىنئەوھ، ئەوجا فريشتەيەك
دەنيردرىت و، گيان دەكات بەبەريداو، فەرمانى پى دەكرىت بە چوار شت: بە
نوسىنى رزق و رۆزى و، تەمەن و ماوھى مانەوھى و، كارو كردهوھى و، بەدبەخت
دەبىت يان بەختەوھ. جا سويند بەو خوايەى، كە بىجگە لە ئەو ھىچ پەرسراوئىكى
راستەقىنە نيە، كەسى وا ھەيە لە ئىوھ كارو كردهوھى بەھەشتەكان دەكات، ھەتا
نئوان ئەو و نئوان بەھەشت تەنھا بە ئەندازەى قوئىكى دەمىنئەت، كەچى
نوسراوھ كەى سكى دايكى پىشى لى دەگرىت، ئەويش دەست دەكات بە كردهوھى
دۆزەخيەكان و، سەرەنجام دەچىتە ناو ئاگرى دۆزەخەوھ (خوا پەنامان بدات). كەسى
واش ھەيە لە ئىوھ كارو كردهوھى دۆزەخيەكان دەكات، ھەتا نئوان ئەو و نئوان

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۸ / بە ژمارە: ۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۱۹ / بە
ژمارە: ۱۵۹۹.

ناگری دۆزه خ تنها به ئەندازهی قۆلێکی دەمیئت، کهچی نوسراوه کە ی سکی دایکی پیشی لێده گرت و، دەست ده کات به کردهوی بههه شتیه کان، سه ره نجام ده چته ناو بههه شته وه (خوا بیكات به نصیمان)."

ئهم هه دیسه مان له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیما بو ریوایهت کراوه.^(۱)

هه دیسی پینجه م:

له کهچه زای خوشه ویستی پتغه مبه ری خوا هه سه نی کوری ئیما می (عَلِی) ه وه هاتوه (خوا له هه ردو وکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی: ئهم فه رمایشته م له پتغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) وه رگرتوه: «دَعْ مَا یَرِیْکَ اِلٰی مَا لَا یَرِیْکَ». واته: "واز له و شته بهیته که گو مان ت له باره یه وه هیه، بو ئه و شته ی که گو مان ت له باره یه وه نیه".

ئهم هه دیسه مان له (سُنن) ی ئیما می (تَرْمِذِی) و (تَسَائِی) دا بو ریوایهت کراوه و، ئیما می (تَرْمِذِی) ش فه رموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِیح) ه.^(۲)

جا فه رمایشتی (یَرِیْکَ) به (یَرِیْکَ) ش ده خوێنرێته وه، واته: (گو مان ت بو دروست ده کات). به لām ئه وه ی یه که میان مه شه ورت ره.

(۱) بروانه: صَحِیحُ الْبَخَارِی / ۳ / ۱۱۷۴ / به ژماره: ۳۰۳۶، وَصَحِیحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۳۶ / به ژماره: ۲۶۴۳.

(۲) بروانه: سُننُ التَّرْمِذِی / ۴ / ۶۶۸ / به ژماره: ۲۵۱۸، وَسُننُ التَّسَائِی / ۸ / ۳۲۷ / به ژماره: ۵۷۱۱.

حه‌دیسى شه‌شهم:

له هاوه‌لى خوشه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که
 فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ
 الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ». واته: "یه کیك له نیشانه‌کانی جوانیتی و ریک‌وپینکی
 موسالمانیتی که‌سیك، نه‌ویه که واز له‌و شته به‌ییت په‌یوه‌ندی به‌خویه‌وه نیه".

نهم هه‌دیسه‌مان له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا بۆ رپوایه‌ت
 کراوه.^(۱)، هه‌دیسکی (حَسَن) یشه.

حه‌دیسى هه‌وتهم:

له هاوه‌لى خوشه‌ويست (أَنَسُ) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، نه‌ویش له
 پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى
 يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ». واته: "ئیمان و باوه‌ری هه‌چکام له ئیوه ته‌واو نابیت،
 تاوه‌کو نه‌وه‌ی بۆ نه‌فسی خۆی پی خوشه، بۆ براکه‌شی پی خوش نه‌بیت".

نهم هه‌دیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه‌ت
 کراوه.^(۲)

حه‌دیسى هه‌شته‌م:

له هاوه‌لى خوشه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که
 فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 طَيِّبٌ، لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ:

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۴ / ۵۵۸ / به ژماره: ۲۳۱۷، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۳۱۵ /
 به ژماره: ۳۹۷۶.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۴ / به ژماره: ۱۳، و صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۷ / به
 ژماره: ۴۵.

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ [الْمُؤْمِنُونَ: ٥١]، وَقَالَ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ [البقرة: ١٧٢] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!». واته: "بهراستی خوای گه وره پاک و خاوینهو، تنها کارو کردهوهی پاک و خاوینیش وهرده گریتهو، خوای گه وره ههمان نهو و فرمانهی کردهو به ئیمانداران که کردویهتی به پیغمهبران، وه کو فرموویهتی: ﴿نهی پیغمهبران، شتی حه لآلو پاک و خاوین بخون و، کردهوهی باشیش بکهن﴾، ههروهه فرموویهتی: ﴿نهی ئهوانهی ئیماننان هیناوه، لهو خواردهمهدهیه حه لآلو پاک و خاوینانه بخون، که کردوومانه به رزق و رۆزی بۆتان﴾، نهو جا پیغمهبری خوا باسی پیاویکی کرد، که سه فهری دوورو دریژ دهکات و، قژی گرزو لول ده بیتهو، تۆزو چلکی لی ده نیشتی و، دهسته کانیشی بۆ ئاسمان دریژ دهکات و، ده پارپتهوهو ده لیته: "نهی پهروه دگار نهی پهروه رگار"، جا نهو خواردنی حهرامه و، خواردنهوهشی حهرامه و، پۆشاک و جل و بهرگیشی حهرامه و، به حهرامیش گوشرکراوه، ئیتر چون نزاو پارانهوهی لی وهرده گریته؟!".

ئهم هه دیسه مان له سه حیحی موسلیمدا بۆ ریوایهت کراوه.^(١)

هه دیسی نۆیه م:

بریتیه له هه دیسی: «لا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ». واته:

- (وتراوه: خودی زیان له شه رعدا نابیت هه بیتهو، زیانگه یاندنیش به بی حه ق هه ر نابیت هه بیتهو).
- (وتراویشه: زیان: نهو هیه که که سیك له بهر سوودو بهر ژه وهندی خزی زیان به که سیکی تر بگه یه نیتهو، زیانگه یاندنیش: نهو هیه که به بی سودو بهر ژه وهندی زیانی بی بگه یه نیتهو).

(١) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٧٠٣ / به ژماره: ١٠١٥.

- (وتراویشه: زیان: نه‌ویه که که‌سیک زیان به که‌سیکی تر بگه‌یه‌نیت، نه‌و
زیانی به‌م نه‌گه‌یاندوه، زیانگه‌یاندنیش: نه‌ویه که به شیویه‌کی نار‌ه‌وا زیان
به که‌سیک بگه‌یه‌نیت، که نه‌و زیانی به‌م گه‌یاندوه).

نهم حه‌دیه‌مان له (مُوطًا) دا به (مُرْسَل) ی بۆ ریوایه‌ت کراوه‌و، له (سُنَنِ) ی
ئیمامی (دَارَقُطْنِي) و له غه‌یری نه‌ویشدا -وه‌کو ئیمامی (ابْنُ مَاجَه-) له چه‌ند
رینگه‌یه‌که‌وه به ریشه‌ی پیکه‌وه‌به‌س‌تراو (مُتَّصِل) بۆمان ریوایه‌ت کراوه‌و،
حه‌دیه‌که‌ش حه‌دیه‌سیکی (حَسَن) به.^(۱)

حه‌دیه‌سی ده‌یه‌م:

له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (تَمِيم) ی (دَارِي) ه‌وه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که
په‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «الدِّينُ النَّصِيحَةُ». قُلْنَا: لِمَنْ؟
قَالَ: «لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ». واته: "تاین بریتیه له
دلسۆزی و نامۆزگاری". ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "بۆ کی؟" نه‌ویش فه‌رمووی: "بۆ
خوای، بۆ کتیه‌که‌ی (که قورئانی پیرۆزه‌و، بۆ په‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی و، بۆ پێشه‌وایانی
موسولمانان و، بۆ ته‌واوی موسولمانانیش".

نهم حه‌دیه‌مان له سه‌حیحی موسلیمدا بۆ ریوایه‌ت کراوه.^(۲)

حه‌دیه‌سی یازده‌یه‌م:

له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌هاتوه (خوای لی‌رازی بیت)، که نه‌و گوئی
له په‌غه‌مبه‌ری خوا به‌وه (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ،

(۱) بر‌وانه: مُوطًا الْإِمَامِ مَالِك / ۲ / ۷۴۵ / به ژماره: ۱۴۲۹، وَسُنُنُ الدَّارَقُطْنِي / ۳ / ۷۷ /
به ژماره: ۲۸۸، وه / ۴ / ۲۷ / به ژماره: ۸۳، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۷۸۴ / به هه‌ردوو
ژماره: ۲۳۴۰ و ۲۳۴۱.

(۲) بر‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۷۴ / به ژماره: ۵۵.

فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ، فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ». واته: "ئهوهی نههیم لئ کردن و لیم قهدهغه کردن، خوتانی لئ پاریزن و لئ دور بکونهوه. ئهوهشی فهرماتم بئ کردن، چهنده دهتوانن جیهجئ بکهن. چونکه ئهوهی نهتهوهکانی پئش ئیوهی لهناوبرد، بریتی بو له پرسیارکردنی زۆرو سه‌ریچئی کردنی پئغه‌مبه‌ره‌کانیان".

ئهم هه‌دیسه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه‌ت کراوه.^(۱)

هه‌دیسی دوازه‌یه‌م:

له هاهه‌لئ خۆشه‌ویست (سه‌هلئ کورئ) (سه‌غده‌وه هاتوه) (خوای لئ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیاویک هات بۆ خزمه‌تی پئغه‌مبه‌ری خوا، عه‌رزئ کرد: ئه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوا، کارێکم پێشان بده، ئه‌گه‌ر بیکه‌م، خواو خه‌لکیش خۆشیان بویم. پئغه‌مبه‌ریش (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رمووی: «ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ». واته: "دنیا‌نه‌ویسته‌و، گوئ به دنیا مه‌ده، تا خوا خۆشی بویت و، بئینازیشه له‌وه‌ی لای خه‌لکیه، تا ئه‌وانیش خۆشیان بویت".

هه‌دیسیکی (حسنه‌و، له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (ابن ماجه‌) دا بۆمان رپوایه‌ت کراوه.^(۲)

هه‌دیسی سیازده‌یه‌م:

له هاهه‌لئ خۆشه‌ویست (ابن مسعود) هاهه‌لئ (خوای لئ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پئغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «لَا يَحِلُّ ذَمُّ امْرِئٍ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۵۸ / به ژماره: ۶۸۵۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۳۰ / به ژماره: ۱۳۳۷.

(۲) بروانه: سُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۳۷۳ / به ژماره: ۴۱۰۲.

مُسْلِمٌ إِلَّا يَأْخُذِي ثَلَاثٌ: الثَّيْبُ الرَّائِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمَفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ». واته: "پشتی خوتنی مروفی موسولمان حه لال ناییت، مه گهر به یه کیلک لهم سی هۆکاره: (زینا کردن له لایه ن پیاویکه وه که زنی هیتاییت، یان له لایه ن ژنیکه وه که شووی کردییت) و، (کوشتی که سی بکوژ له به رامهر که سی کوژراو) و، (وازهیتان له ناین و جیاوونه وه له کۆمه لی موسولمانان)".

ئهم هه دیسه مان له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه ت کراوه.^(۱)

هه دیسی چواردیه م:

له هاوه لی خوشه ویست (ابنُ عَمْرٍو) هوه هاتوه (خواله هه ردووکیان رازی بیت)، که پتعه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموو یه تی: «أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى». واته: "فه رمانم بی کراوه که دژ به خه لکانی بی باوه ر بجه نگم، هه تا شایه تی ده ده ن که هیچ په رسراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خواو، (مُحَمَّد) یش پتعه مبه ری خوایه و، به دروستی و به ریک و پیکش نوێژه کانیان ده که ن و، زه کاتیش ده ده ن. جا که نه وانیه یان کرد، ئیتر خوین و مالی خوین له من ده پارێژن، مه گهر به حه قی شه ریعه تی نیسلام و، حیسابیشیان له لای خوی گه وره یه".

ئهم هه دیسه مان له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بۆ رپوایه ت کراوه.^(۲)

(۱) بروه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۲۱ / به ژماره: ۶۴۸۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۳۰۲ / به ژماره: ۱۶۷۶.

(۲) بروه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۷ / به ژماره: ۲۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳ / به ژماره: ۲۲.

هه‌دیسى پازدهیه‌م:

له هاوه‌لى خوشه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) هوه هاتوه (خوا له هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ». واته: "تاینى پیروزی ئیسلام له‌سه‌ر پینج پایه بنیات نراوه: شایه‌تیدان که هیچ په‌رس‌راویکی راسته‌قینه نیه بیجگه له‌خوا، (مُحَمَّد) یش پیغه‌مبه‌ری خوایه‌و، نوێژ کردن به‌دروستی و به‌رێک‌وێکی و، زه‌کاتدان و، حه‌ج کردن و، گرتنى پۆژووی مانگی په‌مه‌زان".

ئهم هه‌دیس‌ه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما بۆ رپوایه‌ت کراوه.^(۱)

هه‌دیسى شانزدهیه‌م:

له هاوه‌لى خوشه‌ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) هوه هاتوه (خوا له هه‌ردوکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ، لَادَّعَى رَجُلٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، لَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ». واته: "ئه‌گه‌ر خه‌لکی به‌داواکانیان هه‌رچیان داوا کرد بیاندریتی، ئه‌وا که‌سانیکی زۆر داواى مال و خونی خه‌لکیان ده‌کرد. به‌لام ده‌بیت که‌سی داواکار شایه‌تی هه‌بیت و، که‌سی نکۆڵیکاریش سویند بخوات".

ئهم هه‌دیس‌ه‌ به‌م ده‌قه هه‌دیس‌یکی (حَسَن) هه‌و، به‌شیکیشی له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیما هاتوه.^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۲ / به ژماره: ۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۵ / به ژماره:

حه‌دیسى حه‌قدهیه‌م:

له هاوه‌لى خۆشه‌ويست (وَابِصَّة) ى كورى (مَعْبُد) هوه هاتوه (خوای لى رازى بىت)، كه نهو هاتوته خزمه‌تى پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خوای له‌سه‌ر بىت)، پێغه‌مبه‌رىش پێى فهرموه: "ئایا هاتویت ده‌رباره‌ى چاكه‌و خراپه‌ پرسىار بكه‌یت؟" نه‌ویش عه‌رزى كردوه: "به‌لى". پێغه‌مبه‌رىش فهرموویه‌تى: «اسْتَفْتِ قَلْبَكَ، الْبَرُّ مَا اطمَأْنَنْتُ إِلَيْهِ النَّفْسُ، وَاطْمَأْنَنْ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ، وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوَكَ». واته: "له دلى خۆت پرسه. چاكه‌ نه‌ویه‌ كه ده‌رون پێى ئاسووده‌یه‌و، دلێش پێى ئارامه، خراپه‌ش نه‌ویه‌ كه كارێگه‌رى دلتەنگى و په‌شوى و دله‌راوكێى له ده‌رووندا دروست ده‌كاتو، له سینه‌دا دیت و ده‌جیت، ئێر باوه‌كو خه‌لكانىكێش فه‌توات بو‌ بدن به‌ په‌وايه‌تى كردنى نه‌و كاره‌".

حه‌دیسكى (حَسَن) هوه، له هه‌ردوو (مُسْنَد) ى ئىمامى (أَحْمَد) و (دَارِمِی) و، له غه‌برى نه‌وانیشدا بو‌مان رېوايه‌ت كراوه.^(٢)

له سه‌حیحى موسلىمیشدا هاتوه له هاوه‌لى خۆشه‌ويست (نَوَاس) ى كورى (سَمْعَانَ) هوه (خوای لى رازى بىت)، نه‌ویش له پێغه‌مبه‌رى خواوه (دروودى خوای له‌سه‌ر بىت)، كه فهرموویه‌تى: «الْبَرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ». واته: "چاكه‌ بریتیه‌ له په‌وشتى جوانو، خراپه‌ش نه‌ویه‌ كه كارێگه‌رى دلتەنگى و دله‌راوكێى له ده‌رووندا دروست ده‌كاتو، پێشت ناخۆشه‌ خه‌لكى پێى بزانه‌".^(٣)

(١) برّوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٥٦ / به ژماره: ٤٢٧٧، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٣ / ١٣٣٦ / به ژماره: ١٧١١.

(٢) برّوانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ٢٩ / ٥٢٧ - ٥٢٨ / به ژماره: ١٨٠٠١، وَسُنَنُ الدَّارِمِيِّ / ٢ / ٣٢٠ / به ژماره: ٢٥٣٣.

(٣) برّوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٩٨٠ / به ژماره: ٢٥٥٣.

حه‌دیسى هه‌ژدهیه‌م:

له هاوه‌لى خوشه‌ویست (شَدَّاد)ى كورى (أوس)هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)،
ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌رى خواوه (درودى خوای له‌سەر بیت)، كه فهرموویه‌تى: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ
الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ،
وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلْيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ». واته: "به‌راستى خوای گه‌وره چاكه‌ى
له‌سه‌ر هه‌موو شتێك نوسیه‌وه، ده‌بێت هه‌موو كارێك به‌ جوانى و به‌ رێك‌وپێكى
ئه‌نجام بدرێت. جا ئه‌گه‌ر كه‌سیكێك به‌ هه‌دى شه‌رعى كوشت، ئه‌وا به‌ شێوه‌یه‌كى
باش بیکۆژن، ئه‌گه‌ر ئازله‌و گیانه‌له‌به‌ریكێشان سه‌ر بپری، ئه‌وا به‌ شێوه‌یه‌كى باش و
به‌چاكی سه‌رى بپرن، ئه‌و كه‌سه‌شتان هه‌یوان سه‌رده‌به‌رپێت، با كێردو چه‌قۆكه‌ى
تێژ بكات، هه‌یوانه‌كه‌ش زوو ئاسوده‌ بكات".

ئهم هه‌دیسه‌مان له سه‌حیحى موسلیمدا بۆ رێوايه‌ت كراوه.^(۱)

هه‌ردوو وشه‌ی (قَتْلَة) و (ذَبْحَة)ش سه‌رده‌تاكه‌یان مه‌كسوره.

حه‌دیسى نۆزدهیه‌م:

له هاوه‌لى خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ)وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له
پێغه‌مبه‌رى خواوه (درودى خوای له‌سەر بیت)، كه فهرموویه‌تى: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُومْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ
جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ». واته: "ئه‌و كه‌سه‌ى
باوه‌رى به‌خواو به‌ پۆژى دواى هه‌یه، با قسه‌ى چاك بكات، یان بێده‌نگ بێت. ئه‌و
كه‌سه‌ش باوه‌رى به‌خواو به‌ پۆژى دواى هه‌یه، با رێژى دراوسێكه‌ى بگرێت. ئه‌و
كه‌سه‌ش باوه‌رى به‌خواو به‌ پۆژى دواى هه‌یه، با رێژى میوانه‌كه‌ى بگرێت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۴۸ / به‌ ژماره: ۱۹۵۵.

ئەم ھەدىسەمان لە ھەردوو صحیحى بوخارى و موسلىمدا بۆ رىوايەت
كراوە.^(۱)

ھەدىسى بىستەم:

لە ھاوھلى خوشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) ۋە ھاتوھ (خوای لى رازى بىت)، كە پياۋىك
عەرزى پىغەمبەرى خوای كرد: "قوربان نامۆزگاريم بكە". پىغەمبەرىش (دروودى خوای
لەسەرىت) فەرموۋى: «لَا تَغْضَبُ». واتە: "توورە مەبە". جا پياۋەكە چەند جارېك
عەرزى كرده ۋە، ئەويش ھەر دەيفەرموو: "توورە مەبە".

ئەم ھەدىسەمان لە صحیحى بوخارىدا بۆ رىوايەت كراوە.^(۲)

ھەدىسى بىستەويەكەم:

لە ھاوھلى خوشەويست (أَبُو ثَعْلَبَةَ) ۋە (خُشَنِّي) ھاتوھ (خوای لى رازى بىت)،
ئەويش لە پىغەمبەرى خواۋە (دروودى خوای لەسەرىت)، كە فەرموۋىەتى: «إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ
وَجَلَّ- فَرَضَ فَرَائِضَ، فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا، فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ، فَلَا
تَتَهَكَّؤُهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحِمَةً لَّكُمْ غَيْرَ نَسْيَانٍ، فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا». واتە: "خوای
گەورە چەند شتىكى لەسەرتان فەرز كردو، ئىۋەش لەدەستيان مەدەن ۋە مەيان
فەوتىن. چەند سنوورېكىشى بۆ داناون، ئىۋەش لىيان مەيانبەزىنن. كۆمەلە
شتىكىشى ھەرام كردو، ئىۋەش نزيكيان مەبنەۋەو مەيانكەن. لە چەند شتىكىش
بىدەنگ بوەو، باسى نەكردون، ۋەكو مېھرەبانى و سۆزو بەزەيەك بۆ ئىۋە، نەك ئەو
شتانەى لەبىر چووۋىت، ئىۋەش بەشۋىنياندا مەگەپىن و لىيان مەكۆلنەۋە".

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۴۰ / بە ژمارە: ۵۶۷۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۶۸ /
بە ژمارە: ۴۷.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۲۶۷ / بە ژمارە: ۵۷۶۵.

نهم حەدیسەمان لە (سُنن) ی ئیمامی (دَارَقُطْنِی) دا بە رشتەیه کی (حَسَن) بۆ
 رپوایەت کراوە. (۱)

حەدیسە بیست و دوهم:

لە هاوێلی خۆشەویست (مُعَاذ) هه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرموویەتی:
 عەرزی پێغه مبه‌ری خوام کرد (درودی خوای له‌سەر بیت): ئە‌ی پێغه مبه‌ری خوا، کارو
 کرده‌وه‌یه‌کم بێ بفەرموو، که بمخاته به‌هه‌شته‌وه‌و، له‌ ئاگر دوورم بمخاته‌وه‌و.
 ئە‌ویش فەرمووی: «لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ، وَإِنَّهُ لَيْسَ عَلَى مَنْ يَسِرُّهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ
 اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ».
 واتە: "بە‌راستی دەر‌باره‌ی شتیکی زۆر گه‌وره‌ پر‌سیارت کردو، ئاسانی‌شه‌ له‌سەر ئە‌و
 که‌سه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سە‌ری ئاسانی بکات: تە‌نها خوای گه‌وره‌ بپه‌رسته‌و، هه‌یج
 هاو‌به‌شی بۆ دامە‌نی، نوێژه‌کان به‌جوانی و به‌رێک‌و‌پێکی ئە‌نجام بده‌و، زه‌کات بده‌و،
 مانگی ر‌ه‌مه‌زان به‌ر‌و‌ز‌وو به‌و، حه‌جی مالی خوا بکه‌". ئە‌وجا پێغه مبه‌ر فەر‌مووی:
 «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ
 النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ». واتە: "ئایا ر‌یت‌موویت بکه‌م بۆ‌لای چه‌ند
 ده‌ر‌گایه‌کی چاکه‌؟: ر‌و‌ز‌وو گرتن قه‌لغان و پارێزه‌ره‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ، خه‌یر‌کردن و
 سه‌ده‌قه‌ش تاوان ده‌کوژێت‌ه‌وه‌، وه‌کو چۆن ئاو ئاگر ده‌کوژێت‌ه‌وه‌و، نوێژ‌کردن‌یش
 له‌ ناو‌ج‌ه‌ر‌گه‌ی شه‌ودا". ئە‌وجا ئە‌م ئایه‌تانه‌ی خوێنده‌وه‌: ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ
 الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ
 لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السَّجْدَةُ: ١٦ - ١٧]. واتە:
 {لاته‌ن‌یشه‌کانیان له‌ جی‌گه‌ی خه‌وتنه‌که‌یان دوور‌ده‌که‌وێته‌وه‌و، واز له‌ خه‌وتن
 ده‌هێن‌و، له‌ تر‌سی سزای دۆزه‌خ‌و، به‌ته‌مای خه‌لاتی به‌هه‌شت له‌ په‌روه‌ر‌د‌گاریان
 ده‌پارێنه‌وه‌و، له‌و ر‌زق و ر‌ۆزیه‌ی پێمان دا‌ون خه‌یرو سه‌ده‌قه‌ی لی ده‌که‌ن * هه‌یج
 که‌سێک نازانی‌ت ئە‌و که‌سانه‌ چی خه‌یرو خه‌لاتی‌کیان له‌ په‌نه‌انه‌وه‌ بۆ دانرا‌وه‌، له‌و

(۱) بر‌وانه‌: سُننُ الدَّارَقُطْنِی / ٤ / ١٨٣ / به‌ ژماره‌: ٤٢.

خېروپېرانه ی که چاویانی پی گهش ده بیتهوه، نه مهش وه کو پاداشتیک بو نهو کردهوه باشانه ی له دنیا دا کردوونیان}. نهوجا پیغه مبه ر فهرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟». واته: "نایا خه بهرت پی بدهم، که سه ری هه موو جو ره خوا به رستی و دینداریه ک چیه و، کو له که و چله پویه ی ستونه که شی کامه یه؟" منیش عهرزم کرد: "به لئی بفهرموو، نه ی پیغه مبه ری خوا". نهویش فهرمووی: «رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ». واته: "سه ری هه موو کاریک بریتیه له نیسلامه تی و، کو له که ی ناینیش بریتیه له نو یژ کردن و، چله پویه ی ستونه که شی بریتیه له جیهاد و تیکو شان". پاشان فهرمووی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِمِلَاكِ ذَلِكَ كُلِّهِ؟». واته: "نایا خه بهرت پی نه ده م، که شیرازه و مبهستی سه ره کی هه موو نه مانه کامه یه؟" منیش عهرزم کرد: "به لئی بفهرموو، نه ی پیغه مبه ری خوا". نهویش زمانی خو ی گرت و، فهرمووی: «كُفَّ عَلَيْنَا هَذَا». واته: "ناگات له مه بیست و، خو تی لی باریزه". منیش عهرزم کرد: "نه ی پیغه مبه ری خوا، بو چی ئیمه له سه ر نهو قسانه ی ده یانکه ی لپرسینه وه مان له گه لدا ده کریت و سزا ده دریین؟". نهویش فهرمووی: «ثَكَلْنَاكَ أُمُّكَ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ - أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ». واته: "دایکت له ده ست بدات، نه ی نایا بیجگه له دروینه ی زمانیان، چی تر هه یه نهو خه لکه به روودا - یان فهرمووی: به لووتدا - بخاته ناو ناگری دوزه خه وه".

نهم حه دیسه مان له (سُنن) ی ئیمامی (ترمذی) دا بو ریوایهت کراوه و، نهویش فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ی (صحیح).^(۱)

وشه ی (ذُرْوَة) به (ذُرْوَة) ش ده خوینریته وه و، وشه ی (مِلَاكِ) یش سه ره تاکه ی مه کسوره.

(۱) بر وانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۱۱ / به ژماره: ۲۶۱۶.

حه‌دیسى بیست و سیه‌م:

له هەردوو هاوێلى خۆشه‌ویست (أَبُو ذَرٍّ) و (مُعَاذ) وه هاتوه (خوا له هەردوکیان رازی بیت)، ئەوانیش له پێغه‌مبەری خواوه (درودی خوی لەسەر بیت)، که فەرموویەتی: «أَتَقِيَ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتُ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ». واتە: "له هەر شوێنێک بوویت له‌خوا بترسه‌و، به‌شوێن خراپه‌شدا چاکه‌ بکه، تا خراپه‌که بيسرپێته‌وه‌و، له‌گەڵ خه‌ڵکیشدا به‌ره‌وشتی جوان هه‌ڵس و که‌وت بکه".

ئەم هه‌دیسەمان له (سُنَنِ یُئِمَامِي (تَرْمِذِي) دا بو رپوایه‌ت کراوه‌و، ئەویش فەرموویەتی: هه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌و، له هه‌ندێک نوسخه‌ی پشت پێ به‌ستراوی کتیبه‌که‌شیدا فەرموویەتی: هه‌دیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح).^(۱)

حه‌دیسى بیست و چواره‌م:

له هاوێلى خۆشه‌ویست (عَرَبَاض) ی کورێ (سَارِيَة) وه هاتوه (خوا لێ رازی بیت)، که فەرموویەتی: پێغه‌مبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت)، ئامۆژگاریه‌کی به‌هێزی کردین، که دڵه‌کان به‌هۆیه‌وه‌ تووشی ترسو له‌رز بوون‌و، چاوه‌کانیش به‌هۆیه‌وه‌ هاتنه‌ گریان و فرمیسک رشتن. ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: "ئه‌ی پێغه‌مبەری خوا، ئەم ئامۆژگاریه‌ له ئامۆژگاری نه‌و که‌سه ده‌چیت که مالا‌واپی و خواحافیزی ده‌کات. ده‌ی که‌وابوو فەرمانمان پێ بکه‌و، شتی‌که‌مان پێ بسپێره". ئەویش فەرمووی: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ». واتە: "ئامۆژگاریتان ده‌که‌م که ترسی خواتان هه‌بیت‌و، گوێپاریه‌ل‌و فەرمانبه‌رداری گه‌وره‌کانتان بن، باوه‌کو کۆیله‌یه‌کیش کرابیت به‌ فەرمانه‌واتان. چونکه‌ هەر که‌سێک له ئێسه‌ دوا‌ی من بژی و زیندوو بیت، نا‌کوکی و په‌رته‌وازه‌یه‌کی زۆر ده‌بینیت. بۆیه‌ پێسته

(۱) بر‌وانه: سُنَنِ التَّرْمِذِي / ٤ / ٣٥٥ / به ژماره: ١٩٨٧.

له سه رتان دهست به سونهت و رپيازی من و جيگه نشينه شاره زاو رېنمووييکراوه کاغه وه بگرون، به دانه کانتان قهبي پيدا بکهن. زوريش ناگاداري خوتان بن و خوتان له شته تازه داهيتراوه کان پياريزن. چونکه هه موو داهيتراويکي خراب و پېچه وانه ي شهرع گومرايه".

نهم هه ديسه مان له (سُنن) ي نيمامي (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا بۆ رپوايهت کراوه و، نيمامي (تِرْمِذِي) ش فهرموويه تي: هه ديسيکي (حَسَن) ي (صَحِيح).^(۱)

هه ديسي بيست و پينجه م:

له هاوه لي خوشه ويست (أَبُو مَسْعُود) ي (بَذْرِي) هوه هاتوه (خوای لي پاڅي بيت)، که فهرموويه تي: پېغه مبهري خوا (دروودي خوای له سر بيت) فهرموويه تي: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ (النَّاسَ) مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ، فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ». واته: "يه كيک لهو فهرمايشتانه ي پېغه مبهراني پيشوو، که خه لکي پي گه يشتون و چين له دواي چين له ناو خوياندا هيشتويانه ته وه، نه مه يه:

- (نه گهر شهرمت نه کرد، نه وه ي ده ته ويټ بيکه و دواتر خوت ده بينيته وه).
- (نه و که سه ي شهرمي نه کردوه، نه وه ي ويستويه تي کردويه تي).
- (نه گهر کردني کارېک شهرمه زاري لاي خواو لاي خه لکي تيدا نه بوو - چونکه کاري باش بوو -، نه وا بيکه).

نهم هه ديسه مان له صهحيح بوخاريدا بۆ رپوايهت کراوه.^(۲)

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۱۰ / به ژماره: ۴۶۰۷، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۴ / به ژماره: ۲۶۷۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۸۴ / به ژماره: ۳۲۹۶.

حدیسی بیست و ششم:

له هاوه‌لی خوشه‌ویست (جابر) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک له پیغمبه‌ری خوای پرسی و، عهرزی کرد: "نه‌گهر نوپژه فهرزه‌کان بکه‌م و، رۆژووی ره‌مه‌زانیش بگرم و، حه‌لأل به حه‌لأل بزاتم و، حهرامیش به حهرام و، له‌وه زیاتر هیچی تر نه‌که‌م، بیت وایه بچمه به‌هه‌شته‌وه؟" پیغمبه‌ری خواش (درودی خوای له‌سر بیت) فهرمووی: «به‌لی».

نهم حه‌دیه‌مان له سه‌حیحی موسلیمدا بۆ ریوایه‌ت کراوه.^(۱)

حدیسی بیست و هه‌تتم:

له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سُفیان) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ی (تَقَفِي) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: عهرزی پیغمبه‌ری خوام کرد: "ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا، فهرمایشتیکم بی فهرمو له‌م ئاینی پیروزی ئیسلامه‌دا، که ئه‌وه‌نده داگره‌وه و پروون بیت، پرسیار له‌ که‌سی تر نه‌که‌م له‌باره‌یه‌وه". ئه‌ویش (درودی خوای له‌سر بیت) فهرمووی: «قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ، ثُمَّ اسْتَقِمَّ». واته: "به‌لی: باوه‌رم به‌خوا هه‌یه‌و، ئه‌وجا له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ت بمینه‌ره‌وه و به‌رده‌وام به".

نهم حه‌دیه‌مان له سه‌حیحی موسلیمدا بۆ ریوایه‌ت کراوه.^(۲)

زانایان فهرموویانه: نهم حه‌دیه‌سه‌یه‌کیکه له‌ فهرمایشته‌ گشتگیر و داگره‌وه‌کانی پیغمبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) و، هاوماناشه له‌ گه‌ل نهم فهرمایشته‌ی خوای گه‌وره‌دا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [الْأَخْفَاف: ۱۳]. واته: {به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی وتوویانه "په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ بریتیه له‌ خوای گه‌وره" و، پاشان له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ ماونه‌ته‌وه و به‌رده‌وام بوون، ئه‌وه له‌

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۴۴ / به ژماره: ۱۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۶۵ / به ژماره: ۳۸.

قیامه تدا ترسو دلّه پراوکی پروویان تی ناکات و، خه مبارو دلگرنیش نابن بو ئه وهی له دنیا دا به جیان هیشتوه }.

زۆربهی زانیانیش (پهجهتی خویان لیت) فهرموویانه: مانای ئایه ته که و هه دیسه کهش ئه مهیه: باوه ریان هیئاوه و، بهرده وام گوێرایه لی خوی گه وره ن.

هه دیسی بیست و هه شتهد:

بریتیه له و هه دیسه ی که ئیمامی (عمری کوری (خَطَاب) (خوی لی رازی بیت) ریوایه تی کردوه، سه باره ت به پرسیاره که ی جویره ئیل له پتغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت)، ده رباره ی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان و رۆژی دوا یی، که هه دیسیکی مه شه و ره و، له سه حیحی موسلیم و له غهیری ئه وانیشدا هاتوه.

هه دیسی بیست و نۆیه م:

له هاوه لی خۆشه ویست (ابن عَبَّاس) هوه هاتوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: رۆژنیکان له پاشکۆی پتغه مبه ری خوا وه سوار بوو بووم، ئه ویش (درودی خوی له سه ر بیت)، فهرمووی: «يَا غُلَامُ، إِنِّي أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَجَفَّتِ الصُّحُفُ». واته: "رۆله کهم، چه ند وشه یه کی به سوودت فیر ده کهم: ناگات له سنوره کانی خوی گه وره بیت و، مه یانه زینه و بیانپارێزه، تا ئه ویش ناگای له تۆ بیت و، به تپارێزیت و، له کاتی تهنگانه دا بیت به هاناته وه. ئه گهر داوای شتیک ده کهیت، هه ر له خوا داوا بکه و، ئه گهر داوای به هانا وه چوون و پشتیوانیش ده کهیت، هه ر له خوی داوا بکه. بشزانه، ئه گهر ته وای خه لکی کۆبهنه وه، بۆ ئه وه ی سودنیک پی بگه یهن، ناتوانن سودت پی بگه یهن، به و شته نه بیت، که خوا له چاره ی نویسویت. ئه گهر کۆشبنه وه بۆ ئه وه ی

زیانیکت پی بگهیهنن، ناتوانن زیانت پی بگهیهنن، بهو شته نه بیټ، که خوا له چاره ی نویسویت. پتووسه کان هه لگیران و، نوسراوه کانیش وشکبونه ته وه".

ئهم هه دیسه مان له سونه نی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا بۆ ریوایهت کراوه و، نه ویش فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح).^(۱)

له ریوایه تیکی غهیری ئیمامی (تَرْمِذِي) شدا ئهم زیادهیهی ههیه^(۲): «أَحْفَظُ اللَّهَ، تَجِدُهُ أَمَامَكَ، تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ، يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ، لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَمَا أَصَابَكَ، لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرَجَ مَعَ الْكُرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا». واته: " سنوره کانی خوا بپاریزه، تا نه ویش بیټ به هاناته وه، به جوریک، که وا ههست بکهیت هه میسه له بهرده متایه. له کاتی خویشی و هه بووندا خۆت به خوا بناسینه و ناگات لی بیټ، تا نه ویش له کاتی تهنگانه و نه هاتیدا بتناسینه وه و بیټ به هاناته وه. بشزانه، نهو شته ی که نایه ته ریڼگهت، مانای وایه له چارهت نه نوسراوه، نهو شتهش که تووشت ده بیټ و دیته ریڼگهت، مانای وایه له چارهت نوسراوه، لیټ لاناډات. بشزانه، پشتیوانی و سه رکه وتن له گه ل صه برو نارامیدایه و، کرانه وهی دهرووی خه یرو رزگار بوونیش له گه ل ناخویشی و ناره حه تی و زه حه تدایه و، له گه ل هه موو تهنگانه و نه هاتیه کیشدا ده رگای ئاسانی و ئاسانکاری ده کرته وه".

ئهم هه دیسه پینگه و گرنگیه کی زۆر گه وری ههیه.

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۶۶۷ / به ژماره: ۲۵۱۶.

(۲) پروانه: الْمُعْجَمُ الْكَبِير / ۹ / ۳۳۰ - ۳۳۱ / به ژماره: ۱۱۰۸۰، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى

الصَّحِيحَيْن / ۳ / ۶۲۳ / به ژماره: ۶۳۰۳.

حەدیسە سییەم:

کۆتایی ئەم حەدیسانە، کۆتایی کتیبە کەشە. بۆیە بە ڕێشتەیه کی جوان ڕیوایەتی دەکەین و، داوا لە خۆی بەخشنەوی میهره بانیش دەکەین، کە کۆتایی کار و ژیاغان بە خەیر بهێنیت:

پێشەوای پایه‌هرز (أَبُو الْبَقَاءِ خَالِدُ بْنُ يُونُسَ الدَّمَشَقِيُّ) (پەڕەنی خۆی لێت) بۆی گێڕاينەوه، فەرمووی: (أَبُو طَالِبٍ عَبْدُ اللَّهِ) و (أَبُو مَنْصُورٍ يُونُسَ) و (أَبُو الْقَاسِمِ حُسَيْنُ بْنُ هَيْدَةَ اللَّهِ بْنِ صَصْرَى) و (أَبُو يَعْلَى حَمَزَةُ) و (أَبُو الطَّاهِرِ إِسْمَاعِيلَ) فەرمویانە: پێشەوای پایه‌هرز (أَبُو الْقَاسِمِ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ) کە بریتیه له شیخی (ابن عساکر) فەرموویەتی: زانای پایه‌هرز (أَبُو الْقَاسِمِ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْعَبَّاسِ الْحُسَيْنِيِّ) و تاربیژی شاری دیمەشق خەبەری پێ داین و، فەرمووی: زانای پایه‌هرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ يَحْيَى بْنِ سُلْوَانَ) خەبەری پێ داین و، فەرمووی: زانای پایه‌هرز (أَبُو الْقَاسِمِ الْفَضْلُ بْنُ جَعْفَرٍ) خەبەری پێ داین و، فەرمووی: زانای پایه‌هرز (أَبُو بَكْرٍ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنُ الْقَاسِمِ بْنِ الْفَرَجِ الْهَاشِمِيِّ) خەبەری پێ داین و، فەرمووی: زانای پایه‌هرز (أَبُو مُسْهَرٍ) خەبەری پێ داین و، فەرمووی: زانای پایه‌هرز (سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) خەبەری پێ داین له: (رَبِيعَةُ بْنُ يَزِيدَ) هوه، ئەویش له (أَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيُّ) هوه، ئەویش له هاوێلی خۆشەویست (أَبُو ذَرٍّ) هوه (خۆی لێ ڕازی بیت)، ئەویش له پێغه‌مبەری خواوه (دروودی خۆی لەسەر بیت)، ئەویش له جوهره‌ئێله‌وه (دروودی خۆی لەسەر بیت)، ئەویش له خۆی گەوره‌وه، کە فەرموویەتی:

«يَا عِبَادِي، إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي، أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي، أُطْعِمُكُمْ. يَا عِبَادِي، كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي، أَكْسُكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي، أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجِنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ

رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخِرَكُمْمْ وَإِنْسَكُمْمْ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْمْ وَأَخِرَكُمْمْ وَإِنْسَكُمْمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْبَحْرُ أَنْ يُغَمَسَ الْمِخْطُ فِيهِ غَمْسَةً وَاحِدَةً. يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ، أُخْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا، فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ-، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ».

واته: "ئەى بەنده كانم، من زۆلمو ستهمم لەسەر خۆم حەرام کردووە و نایکەمو، لەناو ئیوشتدا حەرامم کردووە، دەى ئیوش ستهم لەیەکتەر مەکەن.

ئەى بەنده كانم، هەمووتان گومراو سەرلێشیواون، مەگەر ئەوانەتان کە خۆم خستوو منەتە سەر پێگەى راست و هیدایەتەم داو. دەى ئیووش داواى هیدایەت و پێتمووی لەمن بکەن، تا پێتموویتان بکەم، بتانخەمە سەر پێگەى راست.

ئەى بەنده كانم، هەمووتان برسین، مەگەر ئەوانەتان کە خۆم خۆراک و خواردنم داو نەتێ. دەى ئیووش داواى خواردن و پزق و پزۆزى لە من بکەن، تا بتاندەمێ.

ئەى بەنده كانم، هەمووتان پرووت و قووتن، مەگەر ئەوانەتان کە خۆم پۆشتەم کردوونەتەو. دەى ئیووش داواى پۆشتەکردنەو لە من بکەن، تا پۆشتەتان بکەمەو.

ئەى بەنده كانم، ئیو بە شەو و بەرۆژ هەڵەو تاوان ئەنجام دەدەن، منیش لە هەموو تاوانەکان خۆشەدم. دەى ئیووش داواى لێخۆشبوون و لێبوردن لە من بکەن، تا لێتان ببورم.

ئەى بەنده كانم، ئیو ناگەنە ئەو ئاستەى زیان لە من بدەن، نا شگەنە ئەو ئاستەى سووڤم پێ بگەن.

ئەي بەندەكانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەو تا دواين كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەو، لەسەر لەخواتر سترين دلى كەسك لەخوتان بن، ئەو هېچ لە مولك و دەسلەتتى من زىاد ناكات.

ئەي بەندەكانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەو تا دواين كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەو، لەسەر تاوانبار ترين دلى كەسك لەخوتان بن، ئەو هېچ لە مولك و دەسلەتتى من كەم ناكات.

ئەي بەندەكانم، ئەگەر لە يەكەم كەستانەو تا دواين كەستان، بە ئادەمیزادو بە جنۆكەو، لە دەشت و تەختايە كدا كۆبينەو بوەستو، هەمووتان داوام لى بكنو، منيش داواكارى هەريەكەتان جيبەجى بكمو، ئەو هېچ داواى كردو بىدەمى، بەو هېچ لە گەنجينەى پر نازو نيعمەتى من كەم نايستەو، مەگەر ئەو نەندەى ئەو كەمكردنەى دەريايەك، كە تەنها جاريك دەرزىەكى بەناودا بكرىت.

ئەي بەندەكانم، ئەو هېچ دىتەو رېگەتان كردهو هېچ خوتانە، بۆتان دەژمىرمو حيسابى دەكەم، پاشان دەتاندەمەو دەپنەمەو بەردەستان، جا ئەو كەسەى كردهو هېچ چاك و باشى بينەو، با سوپاسى خواى گەورە بكاتو، ئەو كەسەش شتىكى ترى بينەو، با تەنها لۆمەو سەرزەنشتى نەفسى خوى بكات."

(أَبُو مُسْهَرٍ) فەرموویەتی: (سَعِيدُ) كورپى (عَبْدُ الْعَزِيزِ) فەرموویەتی: كاتيك خواناسى پایەبەرز (أَبُو إِدْرِيسَ) (خَوْلَانِي) ئەم حەدىسەى دەگێرایەو، دەكەوتە سەر ئەژنوو لەسەر چۆك دادەنشت.

ئەمەش حەدىسكى (صَحِيح)ەو، لە صەحیحى موسلىم و لە غەبرى ئەویشدا بۆمان رپوايەت كراوە^(۱)و، كەسەكانى رشتەى گێرانهو كەشى لە منەو تاو كۆ

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۹۴ / بە ژمارە: ۲۵۷۷.

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أبو ذرّ) هه‌موو دیمه‌شقی‌و، (أبو ذرّ) یش ته‌شریفی هیناوه‌ته
دیمه‌شق.

جا ئه‌م هه‌دیسه‌ چه‌ند سوودیکی تێدایه‌:

یه‌ کێکیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ رسته‌ که‌ی و ده‌قه‌ که‌شی سه‌حیحه‌ و، رسته‌ که‌شی به‌رزه‌ و،
ژماره‌ی راویه‌کانی که‌من و، هه‌موو راویه‌کانیشی دیمه‌شقی‌ن (خوا له‌ هه‌موویان رازی بیت و،
فه‌رو به‌ره‌ که‌تیش دابارینه‌ته‌ سه‌ریان).

یه‌ کێکی تریشیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ - سوپاس بۆ خوا - هه‌دیسه‌ که‌ داگره‌وه‌یه‌ به‌سه‌ر
چه‌ند رێساو یاسایه‌کی گه‌وره‌ و مه‌زن له‌ عه‌قیده‌ و شه‌ریعه‌ت و ئاداب و پالڤته‌ کردنی
دلۆ چه‌ند شتیکی تریش.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ ئیمامی (أحمد) ی کورپی (حَنْبَل) هه‌وه‌ (ره‌حه‌تی خرای
لیبته‌ و، خواش لێ رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: خه‌لکی ولاتی شام هه‌دیسێ له‌مه‌
گه‌وره‌ترو به‌رپزترین نیه‌.

كۆتايى ئەم كىتپە

ئەمە كۆتايى ئەو باسانە بو، كە مەبەستم بوو لە كىتپە كەمدا بىلانھىتم، خىواي مېھرەبانىش بە لوتف و كەرەمى خۆي لە دانانى ئەم كىتپەدا چەندىن مەنتى گەرەمى ناوہ بەسەرما، كە تىوانىمە چەندىن باسو سوودى بەنرخ و گرانسەھاو، چەندىن زانىارى وردو نىمچە شاراوہى ھەندىك لە زانستەكانو بابەتە سەرەكەكانىانو، ھەندىك مەسەلەو بابەتە تازەپىشھات و تەفسىرو رافسەى ھەندىك لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆزو، رپوونكردنەوہى مەبەستەكانىانو، چەندىن حەدىسى صەحىحو، رپوونكردنەوہى مەبەستەكانىانو، باسى ھەندىك زانىارى وردى زانستى فەرمودەو رىشتەى گىرانبەوہى حەدىسو، وردەكارى فىقھىو، مامەلەو ئادابى دلۆ ناخى مرؤفەكانو، چەند شىكى تىشى تىدا باس بكەم.

جا سوپاسو ستايشى خىواي گەرە دەكەم لەسەر ھەموو ئەمانەو، لەسەر ئەو نازو نىعمەتانەى تىرش، كە لەژمارە ناينەو، مەنت و فەزلىش ھەر ھى خوايە، كە رىتمووى كىردم بۆ ئەم زانىارىانەو، سەر كەوتووى كىردم لە كۆكردنەوہيانداو، كارەكەى لەسەر ئاسان كىردم، يارمەتى دامو ھاوكارى كىردم، مەنتى تەواوكردىنى كىتپەكەى خستە سەرم. بۆيە ھەموو سوپاسو ستايشو مەنت و فەزلىو نازو نىعمەت و شوكرانە بۆ تىرەك ھەر شاىستەى ئەوہ.

مىنىش تىكاكارم لە فەزلىو لوتفى خىواي گەرە، كە نزاو پارانبەوہى برايەكى موسولمانم بۆ بكەوېتە كارو، سوودى لى وەرگىرم، لە خىواي مېھرەبان نىزىكم بكاتەوہو، ھىوادارىشم موسولمانى خەيرخواز سوود لە ھەندىك لە زانىارىەكانى ناو ئەم كىتپە وەرېگرېتو، مىنىش بىمە ھاوكارو يارمەتيدەرېك بۆي، كە بەجۆرېك كار بكات، جىگەى رەزامەندى پەرورەدگار بىت.

ئايىن و ئەمانەت و كۆتايى كىردەوہكانو ھەموو ئەو نازو نىعمەتانەى خىواي گەرە بەخشىوېتى بە خۆم و باوكم و دايكمو، خۆشەويستەكانمانو، براكانمانو، ئەوانەش

چاکه یان له گه لدا کردوین و، ټیګرای موسو لمانانیش هه مووی به خواى به خشنده و میهره بان ده سپړم و، لیښی ده پاریمه وه و داوای لیده کم که هه موومان بخاته سهر رېنگه ی راست و به خته وه وری و، له هه لښ و که وتی خه لکانی گومړ او بیوا وېر بمانپار ټریت و، واشمان لی بکات که زیاتر به رده وام بین له سهر نه وانه و، له سهر کار و کرده وه ی چاکی تریش.

به ملکه چیه وه له خواى گه وړه ده پاریمه وه که موه فقه و سهر که وتوومان بکات بو گوftar و کرداری راست و دروست و، بمانخاته سهر شوینه وار و پرې وه ی خواناسه چاو و دل پروونه کان. به راستی خواى گه وړه زاتیکى به پرېزو به خشنده و میهره بانه و، ته و فقه و سهر که وتی منیش ته نها له نه وه وه یه، بو یه ته نها پشت به نه وه به ستم و، ته و به و په شیمانیش لای نه وه ده کم. جا ته نها نه ومان هه بیت به سمانه و، باشترین پشتیوانه و، هیچ هیژیکش نیه له خراپه و تاوان لاماندات و، یارمه تیمان بدات بو گو پراپه لی و کاری باش بیجگه له لوتف و پشتیوانی خواى گه وړه ی به ده سه لاتی کار به جیی بالاده ستی مهن.

سو پاس و ستایش بو خواى گه وړه په وړه دگاری هه موو عالم له سهره تاو له کورتایی هه موو کاره کاغاندا و به ناشکرا و به نه یی، دروودو سه لامی پاک و بوغوش و ته و اویش له سهر سهر دار و سهر وړمان، پیغه مبه وری خوا، که باشترینی دروستکرا و کانی خواى گه وړه یه، هه تا موسو لمانی خواناسی راسال یاد و زیکری نه وه ده که نه و، هه تا خه لکانی غافل و بی ناگا له یاد و زیکری نه و بیخه بهرن. هه وړه ها دروودو سه لام له سهر ټیګرای پیغه مبه ران و، له سهر خزم و که س و کار و شو ټنکه و توانی هه موویان و، له سهر ټیګرای چاکه کارانیش بیت.

کو که ره وه ی زانیاریه کانی نه م کتیه ش، که بریتیه له (أَبُو زَكْرِيَّا مُخِيْبِي الدِّينِ يَحْيَى بْنُ شَرَفِ بْنِ مُرِي بْنِ حَسَنِ بْنِ حُسَيْنِ بْنِ حَمْدٍ التَّوَاوِي) (خوا لیتی خوش بیت) ده لیت: له مانگی (محرّم) ی سالی شش سهدو شه ست و حه و ت (۶۶۷) ی

کۆچیدا له کۆکردنه‌وه‌ی زانیاریه‌کانی ئهم کتیبه‌ بوومه‌وه. چهند زانیاریه‌کی کهم نه‌بیت، که دواتر پیمه‌وه لکاندوه‌و بۆم زیاد کردوه. مۆله‌تی رپوایه‌ت و گێڕانه‌وه‌که‌شی ده‌ده‌م به‌ هه‌موو موسولمانان.^(۱)

(۱) منیش (أَمَجَد مُحَمَّد زَاهِد شَيْخ مُحَمَّد خَوْرَاسَانِي) وه‌ر گێڕی ئهم کتیبه‌ پیرۆزه - به‌ ته‌قدیری خوا- دوا‌ی (۷۷۰) سا‌ن به‌ سا‌لی کۆچی، له: ۲۴ ی / مَحَرَّم ی / سا‌لی ۱۴۳۷ ی کۆچیدا له وه‌ر گێڕانی ئهم کتیبه‌و، نووسینی هه‌ندیک زانیاری پۆیست له‌سه‌ری‌و، پێداچوونه‌وه‌و هه‌له‌چنی کۆتایی بوومه‌وه. سوپاس و ستایش بۆ خ‌وای گه‌وره‌ که سه‌رکه‌وت‌ووی کردم بۆ راپه‌راندنی ئهم کاره‌و، بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی دوو سا‌له له خ‌زمه‌ت‌ی‌دام به‌ نووسین و به‌ وتنه‌وه‌ی وه‌کو وانه‌ی هه‌فتانه (هه‌فته‌ی دوو وانه) له مزگه‌وتی (ئیمان) له شاری ده‌ربه‌ندیخان، که تا ئهم سا‌ته (۱۱۶) وانه‌مان تۆمار کردوه.

خ‌وایه‌ لیت ده‌پا‌رپیمه‌وه به‌رده‌وام دروود و سه‌لام بنێه‌ بۆ سه‌ر رۆحی پیرۆزی سه‌ردار و گه‌وره‌ی پتغه‌مبه‌ران، چه‌زهره‌تی (مُحَمَّد) پتغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان. وه‌ بۆ سه‌ر رۆحی خ‌زم و که‌س و کار و یار و یاوه‌رانی و ته‌واوی شوێنکه‌وت‌وانی.

هه‌روه‌ها ر‌ه‌حه‌ته‌ی خ‌ۆت دابارینه‌ به‌سه‌ر ته‌وا‌ی زانیانی ئهم ئایه‌ پیرۆزه‌دا، شه‌رع‌زانان فه‌رموده‌ناسان ته‌فسیرزانان زمانزانان... هتد، به‌ تایبه‌تی زانی پایه‌به‌رز و خ‌واناسی که‌م وینه، پتشه‌وا‌ی زانیانی سه‌رده‌می خ‌ۆی به‌دواوه، شێخی ناودار و متمانه‌داری مه‌زه‌به‌ی نیمامی شافعی، کانگای بی‌ وینه‌ی نووری سه‌ما‌وی، (قُطْب) ی (عَارِفِین) پتشه‌وا‌ی ناودار (يَحْيَى) ی کورپی (شَرَف) ی نه‌وا‌وی. خ‌وایه‌ له‌ بریتی ئیمه‌و موسولمانانیش پاداشتی خه‌یری بده‌یته‌وه، له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و هه‌موو خ‌زمه‌ته‌ بی‌ وینه‌ی، به‌ کتیبه‌خانه‌کانی جیهانی ئیسلامی کردوه.

له‌ کۆتاییدا ده‌لێم: به‌سه‌ له‌ وه‌سفی ئهم زاته‌ پیرۆزه‌دا که‌ بو‌تریت نه‌وا‌ویه، به‌سه‌ له‌ وه‌سفی ئهم کتیبه‌شدا که‌ بو‌تریت دانرا‌وی نه‌وا‌ویه، به‌سه‌ بۆ ئهم به‌نده‌ گونا‌ه‌باره‌ش که‌ بو‌تریت خ‌زمه‌ت‌کاری کتیبه‌کانی نه‌وا‌ویه.

ليستی سدرچاومكان

• نهوانه‌ی بو ژيانی نيمامی نه‌وه‌وی سووودم لی وه‌ر گرتوون:

(۱) أَعْيَانُ الْعَصْرِ وَأَعْوَانُ النَّصْرِ (صَلَاةُ الدِّينِ خَلِيلُ بْنُ أَبِيكَ الصَّفَدِيِّ) /
المُحَقَّق: الدُّكْتُورُ عَلِيُّ أَبُو زَيْدٍ، الدُّكْتُورُ نَبِيلُ أَبُو عَمَّشَةَ، الدُّكْتُورُ مُحَمَّدُ
موعد، الدُّكْتُورُ مُحَمَّدُ سَالِمُ مُحَمَّدٍ / قَدَّمَ لَهُ: مَازِنُ عَبْدِ الْقَادِرِ الْمُبَارَكِ /
دَارُ الْفِكْرِ الْمُعَاصِرِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / دَارُ الْفِكْرِ - دِمَشْقُ - سُورِيَا /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨ م.

(۲) الْبِدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ (أَبُو الْفِدَاءِ إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُمَرَ بْنِ كَثِيرٍ الدَّمَشْقِيِّ) / الْمُحَقَّق:
عَلِيُّ شَيْبَرِي / دَارُ إِحْيَاءِ الثَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٨ هـ -
١٩٨٨ م.

(۳) بُعْيَةُ الرَّائِي فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ التَّوَاوِيِّ (كَمَالُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ
مُحَمَّدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَعْرُوفِ بِابْنِ إِمَامِ الْكَامِلِيَّةِ) / تَحْقِيقُ: الدُّكْتُورُ
عَبْدُ الرَّؤُوفِ بْنُ مُحَمَّدَ بْنِ أَحْمَدَ الْكَمَالِيِّ / دَارُ الْبَشَائِرِ الْإِسْلَامِيَّةِ - بَيْرُوتُ
/ الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٣١ هـ - ٢٠١٠ م.

(۴) تَارِيخُ ابْنِ الْوَرْدِيِّ (عُمَرُ بْنُ مُطَفَّرٍ بْنُ عُمَرَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْفَوَارِسِ، أَبُو
حَفْصٍ، زَيْنُ الدِّينِ ابْنُ الْوَرْدِيِّ) / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

(۵) تَارِيخُ الْإِسْلَامِ (شَمْسُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ قَائِمَاز
الدَّهْلِيِّ) / الْمُحَقَّق: عُمَرُ عَبْدُ السَّلَامِ التَّدْمُرِيُّ / دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ -
بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٣ م.

(۶) ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ (عَلَاءُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ ابْنِ
الْعَطَّارِ) / ضَبَطَ نَصَّهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ: أَبُو عُبَيْدَةَ مَشْهُورُ بْنُ حَسَنِ
آلِ سَلْمَانَ / دَارُ الْأَثَرِيَّةِ - عَمَّانُ - الْأُرْدُنُّ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٨ هـ -
٢٠٠٧ م.

(٧) تَذْكِرَةُ الْخُفَّاط (مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ الذَّهَبِيِّ) / دِرَاسَةٌ وَتَحْقِيقٌ: زَكْرِيَّا
عُمَيْرَات / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ هـ
- ١٩٩٨ م.

(٨) الدَّارِسُ فِي تَارِيخِ الْمَدَارِس (عَبْدُ الْقَادِرِ بْنُ مُحَمَّدٍ التَّعْنِيمِيُّ الدَّمَشْقِيُّ) /
الْمُحَقِّقُ: إِبْرَاهِيمُ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٠ هـ - ١٩٩٠ م.

(٩) ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ (قُطُبُ الدِّينِ أَبُو الْفَتْحِ مُوسَى بْنُ مُحَمَّدٍ الْيُونَنِيِّ) / دَارُ
الْكِتَابِ الْإِسْلَامِيِّ - الْقَاهِرَةِ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

(١٠) شَذَرَاتُ الذَّهَبِ فِي أَخْبَارِ مَنْ ذَهَبَ (عَبْدُ الْحَيِّ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ
ابْنُ الْعِمَادِ الْحَنْبَلِيِّ) / حَقَّقَهُ: مُحَمَّدُؤُ الدَّرْنَاؤُوطُ / خَرَّجَ أَحَادِيثَهُ: عَبْدُ الْقَادِرِ
الدَّرْنَاؤُوطُ / دَارُ ابْنِ كَثِيرٍ / دِمَشْق - بَيْرُوت / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٦ هـ -
١٩٨٦ م.

(١١) طَبَقَاتُ الْخُفَّاط (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، جَلَالُ الدِّينِ السُّيُوطِيُّ) /
دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٣ هـ.

(١٢) طَبَقَاتُ عُلَمَاءِ الْحَدِيثِ (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الْهَادِي
الدَّمَشْقِيِّ الصَّالِحِيِّ) / تَحْقِيقٌ: أَكْرَمُ الْبُوشِي وَإِبْرَاهِيمُ الزَّيِّيقُ / مُؤَسَّسَةُ
الرِّسَالَةِ - بَيْرُوت / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

(١٣) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدَ بْنِ عُمَرَ الدَّمَشْقِيِّ،
تَقِيُّ الدِّينِ ابْنُ قَاضِي شُهْبَةَ) / الْمُحَقِّقُ: د. الْحَافِظُ عَبْدُ الْعَلِيمِ خَانَ / عَالَمُ
الْكِتَاب - بَيْرُوت / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ.

(١٤) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (جَمَالُ الدِّينِ عَبْدُ الرَّحِيمِ الْإِسْتَوِيُّ) / تَحْقِيقٌ: كَمَالُ
يُونُسُفُ الْحَوْتَ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى /
١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

(١٥) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (عِمَادُ الدِّينِ إِسْمَاعِيلُ بْنُ عُمَرَ ابْنُ كَثِيرٍ) / تَحْقِيقُ: عَبْدُ الْحَفِيزِ مَنْصُورُ / دَارُ الْمَدَارِ الْإِسْلَامِيِّ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ٢٠٠٤ م.

(١٦) طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى (تَاجُ الدِّينِ عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ تَقِيِّ الدِّينِ السُّبْكِيِّ) / الْمُحَقِّقُ: د. مَحْمُودُ مُحَمَّدُ الطَّنَاحِي، د. عَبْدُ الْفَتَّاحِ مُحَمَّدُ الْحُلُو / هَجَرٌ لِلطَّبَاعَةِ وَالتَّنْشِيرِ وَالتَّوْزِيعِ - الْقَاهِرَةُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

(١٧) الْعَبْرُ فِي خَبَرِ مَنْ غَبَرَ (شَمْسُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ قَائِمَازِ الدَّهْلِيِّ) / الْمُحَقِّقُ: أَبُو هَاجِرٍ مُحَمَّدُ السَّعِيدُ بْنُ بَسْيُونِي زَعْلُولُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٥ هـ.

(١٨) عَقْدُ الْجَمَانِ فِي تَارِيخِ أَهْلِ الزَّمَانِ (بَذْرُ الدِّينِ مَحْمُودُ الْعِيسِي) / عَصْرُ سَلَاطِينِ الْمَمَالِكِ / حَقَّقَهُ وَوَضَعَ حَوَاشِيَهُ: دُكْتُورُ مُحَمَّدُ مُحَمَّدُ أَمِينُ / مَطْبَعَةُ: دَارُ الْكُتُبِ وَالْوَتَائِقِ الْقَوْمِيَّةِ - الْقَاهِرَةُ / ١٤٣١ هـ - ٢٠١٠ م.

(١٩) فَوَاتُ الْوَفَيَاتِ (ابْنُ شَاكِرِ الْكُتَيْبِيِّ) / الْمُحَقِّقُ: إِحْسَانُ عَبَّاسُ / دَارُ صَادِرٍ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / الْجُزْءُ: ١ - ١٩٧٣ م، وَالْجُزْءُ: ٢، ٣، ٤ - ١٩٧٤ م.

(٢٠) مِرَاةُ الْجَنَانِ وَعَبْرَةُ الْيَقْظَانِ فِي مَعْرِفَةِ مَا يُعْتَبَرُ مِنْ حَوَادِثِ الزَّمَانِ (أَبُو مُحَمَّدٍ عَفِيفُ الدِّينِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَسْعَدَ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ سُلَيْمَانَ الْيَافِعِيِّ) / وَضَعَ حَوَاشِيَهُ: خَلِيلُ الْمَنْصُورُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م.

(٢١) الْمُنْهَاجُ السَّوِيُّ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ النَّوَوِيِّ (الْإِمَامُ السُّيُوطِيُّ) / تَحْقِيقُ: أَحْمَدُ شَفِيقُ دَمَجُ / دَارُ ابْنِ حَزَمٍ / بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م.

(٢٢) الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي فِي تَرْجَمَةِ قُطْبِ الْأَوْلِيَاءِ النَّوَوِيِّ (الْإِمَامُ شَمْسُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّخَاوِيِّ) / الْمُحَقَّق: أَحْمَدُ فَرِيدُ الْمَزِيدِي / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.

(٢٣) التُّجُومُ الزَّاهِرَةُ فِي مُلُوكِ مِصْرَ وَالْقَاهِرَةِ (جَمَالُ الدِّينِ أَبُو الْمَحَاسِنِ يُوسُفُ بْنُ تَغْرِي بُرْدِي الْأَتَابِكِيِّ) / قَدَّمَ لَهُ وَعَلَّقَ عَلَيْهِ: مُحَمَّدُ حُسَيْنُ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ / بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

• نهوانه ی بۆ وه رگێران و ته خریجی هه دیسه كان و ته علیه كان سوودم لی وه رگرتون:

(١) إِثْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهَرَةِ بِزَوَائِدِ الْمَسَانِيدِ الْعَشْرَةِ / أَبُو الْعَبَّاسِ شَهَابُ الدِّينِ أَحْمَدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَلِيمَ بْنِ قَائِمَازِ بْنِ عَثْمَانَ الْبُوصَيْرِيِّ الْكِنَانِيِّ الشَّافِعِيِّ / تَقْدِيم: فَضِيلَةُ الشَّيْخِ الدَّكْتُورِ أَحْمَدُ مَعْبُدُ عَبْدِ الْكَرِيمِ / الْمُحَقَّق: دَارُ الْمَشْكَاةِ لِلْبَحْثِ الْعِلْمِيِّ بِإِشْرَافِ أَبُو قَتِيمِ يَاسَرَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ / دَارُ الْوَطَنِ لِلنَّشْرِ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م / عدد الأجزاء: ٩ (٨ ومجلد فهارس).

(٢) إِثْحَافُ الزَّائِرِ وَإِطْرَافِ الْمُقِيمِ لِلْسَّائِرِ فِي زِيَارَةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ / عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ مُحَمَّدُ بْنُ هَبَةَ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحُسَيْنِ أَمِينِ الدِّينِ أَبُو الْيَمَنِ بْنُ عَسَاكِرِ الدَّمَشْقِيِّ نَزِيلُ مَكَّةَ / الْمُحَقَّق: حُسَيْنُ مُحَمَّدُ عَلِي شُكْرِي / شَرَكَةُ دَارِ الْأَرْقَمِ بْنِ أَبِي الْأَرْقَمِ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى.

٣) الاستذكار الجامع لمذاهب فقهاء الأمصار (ابن عبد البر) / أبو عمر يوسف بن عبد الله بن عبد البر النمري القرطبي / تحقيق سالم محمد عطا - محمد علي معوض / دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م / عدد الأجزاء: ٩.

٤) الإصابة في تمييز الصحابة / أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني / تحقيق: علي محمد البجاوي / دار الجيل - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤١٢ هـ - ١٩٩٢ م / عدد الأجزاء: ٨.

٥) الاعتبار في التأسخ والمنسوخ من الآثار / أبو بكر محمد بن موسى بن عثمان الحازمي الهمداني، زين الدين / دائرة المعارف العثمانية - حيدر آباد، الدكن / الطبعة الثانية / ١٣٥٩ هـ.

٦) الأم / الإمام محمد بن إدريس الشافعي / تحقيق وتخریج: الدكتور رفعت فوزي عبد المطلب / دار الوفاء - المنصورة / الطبعة الأولى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م / عدد الأجزاء: ١١ [١) كتاب الرسالة + (٢ - ٩) كتاب الأم + (١٠) كتاب اختلاف الحديث + (١١) الفهارس]

٧) إمتاع الأسماع بما للنبي من الأحوال والأموال والحفدة والمتاع / أحمد بن علي بن عبد القادر، أبو العباس الحسيني العبيدي، تقي الدين المقرئزي / المحقق: محمد عبد الحميد النميسي / دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩ م / عدد الأجزاء: ١٥.

٨) البدر المنير في تخریج الأحاديث والآثار الواقعة في الشرح الكبير / ابن الملقن سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري / المحقق: مصطفى أبو الفيط وعبد الله بن سليمان ويأسر بن كمال / دار

الْهَجْرَةُ لِلنَّشْرِ وَالتَّوْزِيعِ - الرِّيَاض - السُّعُودِيَّةُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٩.

(٩) بُلُوغُ الْمَرَامِ مِنْ أدِلَّةِ الْأَحْكَامِ / أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني / تحقيق وتحرير وتعليق: سمير بن أمين الزهري / دار الفلق - الرياض / الطبعة: السابعة، ١٤٢٤ هـ.

(١٠) الْبَيَانُ فِي مَذْهَبِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ / أبو الحسين يحيى بن أبي الخير بن سالم العمراني اليمني الشافعي / المحقق: قاسم محمد النوري / دار المنهاج - جدة / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م / عدد الأجزاء: ١٣.

(١١) بَيَانُ الْوَهْمِ وَالْإِيْهَامِ فِي كِتَابِ الْأَحْكَامِ / علي بن محمد بن عبد الملك الكتامي الحميري الفاسي، أبو الحسن ابنُ الْقَطَّانِ / المحقق: د. الحسين آيت سعيد / دار طيبة - الرياض / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م / عدد الأجزاء: ٦ (٥ أجزاء، ومجلد فهارس).

(١٢) تَأْرِيْخُ دِمَشْقَ / ابْنُ عَسَاكِرَ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانُ / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م / وَالْكِتَابُ مُذِلٌّ بِحَوَاشِي الْمُحَقِّقِ عَلِيِّ شَيْبَرِي.

(١٣) التَّأْرِيْخُ الْكَبِيرُ / محمد بن إسماعيل بن إبراهيم أبو عبد الله البخاري الجعفي / تحقيق: السيد هاشم الندوي / دار الفكر / عدد الأجزاء: ٨.

(١٤) تَخْرِيجُ أَحْيَاءِ عُلُومِ الدِّينِ الْمُسَمَّى الْمَغْنِي عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَارِ فِي الْأَسْفَارِ فِي تَخْرِيجِ مَا فِي الْأَحْيَاءِ مِنَ الْأَخْبَارِ / الحافظ أبو الفضل زين الدين عبد الرحيم بن الحسين العراقي / اعتنى به: أبو محمد أشرف بن عبد المقصود / مكتبة طبرية - الرياض / الطَّبَعَةُ الْأُولَى / ١٤١٥ هـ - ١٩٩٥ م / عدد الأجزاء: ٢.

- (١٥) التَّبَيَّنُ فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ / أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النوري / حققه وعلق عليه: مُحَمَّدُ الْحَجَّارُ / الطَّبْعَةُ الثَّالِثَةُ مَزِيدَةٌ وَمُنْقَحَةٌ، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م / دار ابن حزم - بيروت - لبنان.
- (١٦) تُخْفَةُ الْأَبْرَارِ بِنُكْتِ الْأَذْكَارِ / عبد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي / حقق نصوصه وعلق عليه: مُخَيِّ الدِّينِ مُسْتَو / مكتبة دار التراث، المدينة المنورة / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.
- (١٧) تُخْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أدِلَّةِ الْمُنْهَاجِ / ابْنُ الْمُلقِّنِ سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري / المحقق: عبد الله بن سعاد اللحياي / دار حراء - مكة المكرمة / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٦ / عدد الأجزاء: ٢.
- (١٨) تُخْفَةُ الْمُحْتَاجِ فِي شَرْحِ الْمُنْهَاجِ / أحمد بن محمد بن علي بن حجر الهيثمي / روجعت وصححت: علي عدة نسخ بمعرفة لجنة من العلماء / المكتبة التجارية الكبرى بمصر لصاحبها مصطفى محمد / بدون طبعة / ١٣٥٧ هـ - ١٩٨٣ م / (ثم صورتها دار إحياء التراث العربي - بيروت، بدون طبعة وبدون تاريخ) / عدد الأجزاء: ١٠.
- (١٩) تَذْرِيبُ الرَّاوي فِي شَرْحِ تَقْرِيبِ التَّوَاوِي (لِلسُّيُوطِيِّ) / ٤٩١ هـ. حَقَّقَهُ: أَبُو قَتَيْبَةَ نَظَرَ مُحَمَّدُ الْفَارِيَّابِيُّ / مُؤَسَّسَةُ الرِّيَّانِ - بَيْرُوتُ - لُبَّانُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.
- (٢٠) التَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ مِنَ الْحَدِيثِ الشَّرِيفِ / عَبْدُ الْعَظِيمِ بْنُ عَبْدِ الْقَوِيِّ الْمُنْذِرِيِّ أَبُو مُحَمَّدٍ / تَحْقِيقُ: إِبْرَاهِيمُ شَمْسُ الدِّينِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبَّانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٧ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢١) تَلْخِيصُ الْحَبِيرِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الرَّافِعِيِّ الْكَبِيرِ / أَبُو الْفَضْلِ أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَجَرٍ الْعَسْقَلَانِيِّ / تَحْقِيقُ وَتَعْلِيلُ: الشَّيْخُ

- عَادِلْ عَبْدُ الْمَوْجُودِ وَالشَّيْخُ عَلِيُّ مُحَمَّدٌ مُعَوِّضٌ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ -
بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٧ هـ - ٢٠٠٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢٢) تَلْخِيصُ الْمُتَشَابِهِ فِي الرَّسْمِ / أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ ثَابِتُ بْنُ أَحْمَدَ
بْنَ مَهْدِيٍّ الْخَطِيبُ الْبَغْدَادِيُّ / تَحْقِيقُ: سَكِينَةُ الشَّهَائِي / طِلَاسُ لِلدِّرَاسَاتِ
وَالترجمة والنشر - دَمَشَقُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٩٨٥ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.
- (٢٣) تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ / أَبُو زَكْرِيَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ الدِّينِيُّ يَحْيَى بْنُ شَرْفِ
النُّوَيْ / عَنِيَتْ بِنَشْرِهِ وَتَصْحِيحِهِ وَالتَّعْلِيقِ عَلَيْهِ وَمَقَابِلَةِ أَصُولِهِ: شَرَكَةُ
الْعُلَمَاءِ بِمُسَاعَدَةِ إِدَارَةِ الطَّبَاعَةِ الْمُنِيرِيَّةِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ، بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.
- (٢٤) التَّيْسِيرُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ / زَيْنُ الدِّينِ مُحَمَّدُ الْمَدْعُو بَعْدَ الرُّوُوفِ
بْنَ تَاجِ الْعَارِفِينَ بْنَ عَلِيٍّ بْنَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ الْحَدَّادِيِّ ثُمَّ الْمَنَاوِي الْقَاهِرِيِّ /
مَكْتَبَةُ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الثَّالِثَةُ / ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨ م /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.
- (٢٥) الْجَوْهَرُ التَّقِيُّ عَلَى سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ / علاء الدين علي بن عثمان بن
إِبْرَاهِيمَ بْنَ مُصْطَفَى الْمَارْدِيْنِيِّ، أَبُو الْحَسَنِ، الشَّهْرُ بِأَبْنِ التَّرْكَمَانِيِّ / دَارُ
الْفِكْرِ.
- (٢٦) حِلْيَةُ الْأَوْلِيَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِيَاءِ / أَبُو نُعَيْمٍ أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَصْبَهَانِيِّ
/ دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الرَّابِعَةُ / ١٤٠٥ هـ / عَدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ١٠.
- (٢٧) خُلَاصَةُ الْأَحْكَامِ فِي مُهِمَّاتِ السُّنَنِ وَقَوَاعِدِ الْإِسْلَامِ / أَبُو زَكْرِيَا مُحَمَّدُ
الدِّينِيُّ النَّوَوِيُّ / حَقَّقَهُ وَخَرَّجَ أَحَادِيثَهُ: حُسَيْنُ إِسْمَاعِيلُ الْجَمَلُ / مُؤَسَّسَةُ
الرِّسَالَةِ - لُبْنَانُ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.

(٢٨) خلاصةُ البَذْرِ المُنِيرِ في تخريج كتاب الشرح الكبير للرافعي / ابن الملحق سراج الدين أبو حفص عمر بن علي بن أحمد الشافعي المصري / المحقق: حمدي عبد المجيد إسماعيل السلفي / مكتبة الرشد - الرياض / الطبعةُ الأولى / ١٤١٠ / عدد الأجزاء: ٢.

(٢٩) الدُرُّ الْمَنْضُودُ فِي الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ / شهاب الدين أحمد بن محمد بن علي بن حَجَرِ الْهَيْتَمِيِّ / عفي به: بوجعة عبد القادر مكري ومحمد شادي مصطفى عربش / دار المنهاج - بيروت / الطبعةُ الأولى / ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.

(٣٠) الدَّرَةُ الثَّمِينَةُ فِي أَخْبَارِ الْمَدِينَةِ / محب الدين أبو عبد الله محمد بن محمود بن الحسن المعروف بابن النَّجَّارِ / المحقق: حسين محمد علي شكري / شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم.

(٣١) الدُّعَاءُ لِلطَّبَرَانِيِّ / سليمان بن أحمد بن أيوب بن مطير اللخمي الشامي، أبو القاسم الطبراني / المحقق: مُصْطَفَى عَبْدُ الْقَادِرِ عَطَا / دار الكتب العلمية - بيروت / الطبعةُ الأولى / ١٤١٣.

(٣٢) الرُّوحُ فِي الْكَلَامِ عَلَى أَرْوَاحِ الْأَمْوَاتِ وَالْأَحْيَاءِ بِالْدَّلَائِلِ مِنَ الْكِتَابِ وَالسُّنَنِ / محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية / دار الكتب العلمية - بيروت / ١٣٩٥ - ١٩٧٥.

(٣٣) رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ وَعُمْدَةُ الْمُفْتِينَ / أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي / تحقيق: زهير الشاويش / المكتب الإسلامي، بيروت - دمشق - عمان / الطبعةُ الثالثة / ١٤١٢ هـ - ١٩٩١ م / عدد الأجزاء: ١٢.

(٣٤) سُبُلُ الْهُدَى وَالرَّشَادِ فِي سِيرَةِ خَيْرِ الْعِبَادِ / المؤلف: محمد بن يوسف الصَّالِحِي الشامي / تحقيق وتعليق: الشيخ عادل أحمد عبد الموجود، الشيخ

علي محمد معوض / دار الكتب العلمية بيروت - لبنان / الطبعة الأولى /
١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م / عدد الأجزاء: ١٢.

(٣٥) سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ / مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْقَزْوِينِي / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ
فَوَّادُ عَبْدِ الْبَاقِي / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢ / وَالْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ
بِأَحْكَامِ اللَّبَانِيِّ عَلَيْهَا.

(٣٦) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / سُلَيْمَانُ بْنُ الْأَشْعَثِ أَبُو دَاوُدَ السَّجِسْتَانِيُّ الْأَزْدِيُّ /
تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ مُحْيِي الدِّينِ عَبْدِ الْحَمِيدِ / دَارُ الْفِكْرِ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ٤ / مَعَ الْكِتَابِ: تَغْلِيقَاتُ كَمَالِ يُوسُفَ الْحَوْتُ / وَالْأَحَادِيثُ
مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ اللَّبَانِيِّ عَلَيْهَا.

(٣٧) سُنَنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبَرَى / أَحْمَدُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى أَبُو بَكْرٍ
الْبَيْهَقِيُّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ عَبْدِ الْقَادِرِ عَطَا / مَكْتَبَةُ دَارِ الْبَازِ - مَكَّةُ الْمَكْرَمَةِ /
١٤١٤ هـ - ١٩٩٤ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠.

(٣٨) سُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ عِيْسَى أَبُو عِيْسَى التِّرْمِذِيُّ السُّلَمِيُّ /
تَحْقِيقُ: أَحْمَدُ مُحَمَّدُ شَاكِرٌ وَآخَرُونَ / دَارُ إِحْيَاءِ الثَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ /
عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥ / الْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ اللَّبَانِيِّ عَلَيْهَا.

(٣٩) سُنَنُ الدَّارَقُطْنِيِّ / عَلِيُّ بْنُ عُمَرَ أَبُو الْحَسَنِ الدَّارَقُطْنِيُّ الْبَغْدَادِيُّ /
تَحْقِيقُ: السَّيِّدُ عَبْدُ اللَّهِ هَاشِمُ يَمَانِي الْمَدِينِي / دَارُ الْمَعْرِفَةِ - بَيْرُوتُ /
١٣٨٦ هـ - ١٩٦٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

(٤٠) سُنَنُ الدَّارِمِيِّ / عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَبُو مُحَمَّدٍ الدَّارِمِيُّ / تَحْقِيقُ:
فَوَّازُ أَحْمَدُ زُمْرَلِي، وَخَالِدُ السَّبْعِ الْعَلَمِيُّ / دَارُ الْكِتَابِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٧ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢ / الْأَحَادِيثُ مُدَيَّلَةٌ بِأَحْكَامِ
حُسَيْنِ سَلِيمٍ أَسَدٍ عَلَيْهَا.

(٤١) سُنُنُ النَّسَائِيِّ (الْمُجْتَبَى مِنَ السُّنَنِ) / أَحْمَدُ بْنُ شُعَيْبٍ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيُّ / تَحْقِيقُ: عَبْدُ الْفَتَّاحِ أَبُو غَدَّةٍ / مَكْتَبُ الْمَطْبُوعَاتِ الْإِسْلَامِيَّةِ بِحَلَبٍ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٦ هـ - ١٩٨٦ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٨.

(٤٢) سُنُنُ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / أَحْمَدُ بْنُ شُعَيْبٍ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ النَّسَائِيُّ / تَحْقِيقُ: د. عَبْدُ الْقَهَّارِ سُلَيْمَانُ الْبُنْدَارِيُّ، سَيِّدُ كِسْرَوِيِّ حَسَنٍ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتَ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١١ هـ - ١٩٩١ م.

(٤٣) سِيرُ أَعْلَامِ النَّبَلَاءِ / الْإِمَامُ شَمْسُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ الذَّهَبِيِّ / الْمُحَقِّقُ: مَجْمُوعَةُ مُحَقِّقِينَ بِإِشْرَافِ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ / مُؤَسَّسَةُ الرَّسَالَةِ - بَيْرُوتَ / الطَّبْعَةُ الْحَادِيَّةُ عَشْرَةَ / ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م.

(٤٤) شَرْحُ السُّنَّةِ لِلْبَغَوِيِّ / الْحُسَيْنُ بْنُ مَسْعُودِ الْبَغَوِيِّ / الْمَكْتَبُ الْإِسْلَامِيُّ - دِمَشْقَ - بَيْرُوتَ / ١٤٠٣ هـ - ١٩٨٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ / ١٥ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / تَحْقِيقُ: شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطِ وَمُحَمَّدُ زُهَيْرُ الشَّوَيْشِ.

(٤٥) شَرْحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ (الإعلام بسنته عليه السلام) / مُغْلَطَايَ بْنِ قَلِيحٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَكْجَرِيِّ الْمَصْرِيِّ الْحَكْرِيِّ الْحَنْفِيِّ، أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، عَلَاءُ الدِّينِ / الْحَقِيقُ: كَامِلُ غُوَيْضَةَ / مَكْتَبَةُ نَزَارِ مَصْطَفَى الْبَازِ - الْمَمْلَكَةُ الْعَرَبِيَّةُ السُّعُودِيَّةُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ هـ - ١٩٩٩ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥.

(٤٦) شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ لِابْنِ بَطَّالٍ / ابْنُ بَطَّالٍ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ خُلْفٍ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ / تَحْقِيقُ: أَبُو تَمِيمٍ يَاسِرُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ / مَكْتَبَةُ الرَّشْدِ - السُّعُودِيَّةُ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠.

(٤٧) شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ / أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ سَلَامَةَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ أَبُو جَعْفَرٍ الطَّحَاوِيُّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ زُهْرِي النَّجَّارُ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَانُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٣٩٩ هـ.

(٤٨) شَرْحُ التَّوْوِيِّ عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ (الْمُسَمَّى بِ: الْمَنْهَاجُ شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِمِ بْنِ الْحَجَّاجِ) / أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفٍ بْنِ مُرِي التَّوْوِي / دَارُ إِحْيَاءِ الثَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٣٩٢ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٤٩) الشَّمَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ وَالْخَصَائِلُ الْمُصْطَفَوِيَّةُ / مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى بْنُ سُرَّةِ التَّرْمِذِيِّ أَبُو عَيْسَى / مُؤَسَّسَةُ الْكُتُبِ الثَّقَافِيَّةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٢ / تَحْقِيقُ: سَيِّدُ بْنُ عَبَّاسٍ الْجُمَيْلِيِّ.

(٥٠) صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ بِرَتِّيبِ ابْنِ بَلْبَانَ / مُحَمَّدُ بْنُ حِبَّانَ بْنِ أَحْمَدَ أَبُو حَاتِمِ التَّمِيمِيُّ الْبُسْتِيُّ / تَحْقِيقُ: شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ / مُؤَسَّسَةُ الرَّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٥١) صَحِيحُ ابْنِ خُزَيْمَةَ / مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ خُزَيْمَةَ أَبُو بَكْرٍ السُّلَمِيُّ التَّيْسَابُورِيُّ / تَحْقِيقُ: د. مُحَمَّدُ مُصْطَفَى الْأَعْظَمِيُّ / الْمَكْتَبُ الْإِسْلَامِيُّ - بَيْرُوتُ / ١٣٩٠ هـ - ١٩٧٠ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

(٥٢) صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْبُخَارِيُّ الْجُعْفِيُّ / تَحْقِيقُ: د. مُصْطَفَى دِيبُ الْبَغَا / دَارُ ابْنِ كَثِيرٍ - الِئْمَامَةُ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّالِثَةُ / ١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٦.

(٥٣) صَحِيحُ مُسْلِمٍ / مُسْلِمُ بْنُ الْحَجَّاجِ أَبُو الْحُسَيْنِ الْقَشِيرِيُّ التَّيْسَابُورِيُّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ فُؤَادُ عَبْدُ الْبَاقِي / دَارُ إِحْيَاءِ الثَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥.

٥٤ طَبَقَاتُ الْفُقَهَاءِ الشَّافِعِيَّةِ (تَحْقِيقُ: الدُّكْتُورُ عَلِيٌّ عُمَرُ) / مَكْتَبَةُ الثَّقَافَةِ
الْمَدِينِيَّةِ - الْقَاهِرَةِ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م.

٥٥ عَجَالَةُ الرَّاعِبِ الْمُتَمَنِّي فِي تَخْرِيجِ كِتَابِ عَمَلِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ لِابْنِ
السُّنِّي / أَبُو أُسَامَةَ سَلِيمُ بْنُ عِيدِ الْهَلَالِي / دَارُ ابْنِ حَزْمٍ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ
الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م.

٥٦ الْعِظْمَةُ / أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ جَعْفَرِ بْنِ حَيَّانِ الْأَنْصَارِيِّ
الْمَعْرُوفِ بِأَبِي الشَّيْخِ الْأَصْبَهَانِيِّ / اتَّحَقَّقَ: رِضَاءُ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِدْرِيسِ
الْمُبَارَكْفُورِيِّ / دَارُ الْعَاصِمَةِ - الرِّيَاضُ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٨ / عِدَدُ
الْأَجْزَاءِ: ٥.

٥٧ عُمْدَةُ الْقَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ / أَبُو مُحَمَّدٍ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ
مُوسَى بْنِ أَحْمَدَ بْنِ حَسَنِ الْغَيْثَابِيِّ الْحَنْفِيِّ بَدْرُ الدِّينِ الْعَيْنِيِّ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ
الْعَرَبِيِّ - بَيْرُوتُ / عِدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢٥ × ١٢.

٥٨ عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ / الْحَافِظُ أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدِّينُورِيُّ الْمَعْرُوفُ
بِابْنِ السُّنِّي / بَعْنَايَةُ: بَشِيرُ مُحَمَّدٌ عِيُونُ / مَكْتَبَةُ دَارِ الْبَيَانِ / الطَّبْعَةُ الْأُولَى /
١٤٠٧ هـ - ١٩٨٧ م.

٥٩ عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ / الْإِمَامُ أَحْمَدُ بْنُ شُعَيْبِ النَّسَائِيِّ / دِرَاسَةٌ وَتَحْقِيقُ:
الدُّكْتُورُ فَارُوقُ حَمَادَةُ / مُؤَسَّسَةُ الرِّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٦

٦٠ الْقَوْلُ الْبَدِيعُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْحَبِيبِ الشَّفِيعِ / الْإِمَامُ الْحَافِظُ الْمُؤَرِّخُ
مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّخَاوِيِّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدٌ عَوَامَةُ / مُؤَسَّسَةُ الرِّيَّانِ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م.

(٦١) فتاوى ابن الصلاح / عثمان بن عبد الرحمن، أبو عمرو، تقي الدين المعروف بابن الصلاح / المحقق: د. موفق عبد الله عبد القادر / مكتبة العلوم والحكم، عالم الكتب - بيروت / الطبعة الأولى / ١٤٠٧.

(٦٢) فتح الباري شرح صحيح البخاري / أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي / دار المعرفة - بيروت / ١٣٧٩ هـ / عدد الأجزاء: ١٣.

(٦٣) الفتوحات الربانية على الأذكار النورية / العلامة محمد بن علان الصديقي / دار إحياء التراث العربي - بيروت / عدد الأجزاء: ٧.

(٦٤) فضائل القرآن / أبو بكر جعفر بن محمد بن الحسن بن المستفاض الفريابي / تحقيق وتخريج ودراسة: يوسف عثمان فضل الله جبريل / مكتبة الرشد، الرياض / الطبعة الأولى / ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.

(٦٥) فيض القدير شرح الجامع الصغير / زين الدين محمد المدعو بعبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي بن زين العابدين الحدادي ثم المناوي القاهري / المكتبة التجارية الكبرى - مصر / الطبعة الأولى / ١٣٥٦ / عدد الأجزاء: ٦ / مع الكتاب: تعليقات يسيرة لماجد الحموي.

(٦٦) كشف الخفاء ومزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس / إسماعيل بن محمد العجلوني / مكتبة القدسي - القاهرة / ١٣٥١ هـ / عدد الأجزاء: ٢.

(٦٧) كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال / للعلامة علاء الدين علي المتقي بن حسام الدين الهندي / ضبطه وفسر غريبه: الشيخ بكري حياني / صححه ووضع فهرسه ومفتاحه: الشيخ صفوة السقا / مؤسسة الرسالة - بيروت / الطبعة الخامسة / ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

(٦٨) مُثِيرُ الْغَرَامِ السَّاكِنِ إِلَى أَشْرَفِ الْأَمَاكِنِ / جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي / قدم له وحققه وفهرسه: د/ مصطفى محمد حسين الذهبي / دار الحديث، القاهرة / الطبعة الأولى / ١٤١٥ هـ — ١٩٩٥ م.

(٦٩) مَجْمَعُ الرِّوَايَةِ وَمَنْبَعُ الْفَوَائِدِ / نُورُ الدِّينِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ سُلَيْمَانَ الْهَيْثَمِيِّ الْمِصْرِيِّ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدٌ عَبْدُ الْقَادِرِ أَحْمَدُ عَطَا / مَنَشُورَاتُ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ بَيْنُوتُونِ / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوت - لُبْنَانِ / الطبعة الأولى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠١ م / عددُ الأجزاء: ١٠ + ٢ فَهْرَسْتُ.

(٧٠) الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّبِ ((مع تكملة السبكي والمطيعي)) / أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ) / دار الفكر.

(٧١) الْمُحَرَّرُ فِي الْحَدِيثِ / شمس الدين محمد بن أحمد بن عَبْدِ الْهَادِي الْحَنْبَلِيِّ / المحقق: د. يوسف عبد الرحمن المرعشلي، محمد سليم إبراهيم سمارة، جمال حمدي الذهبي / دار المعرفة - لبنان / بيروت / الطبعة الثالثة / ١٤٢١ هـ - ٢٠٠٠ م / عدد الأجزاء: ٢.

(٧٢) مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مِشْكَاةِ الْمَصَابِيحِ / علي بن (سلطان) محمد، أبو الحسن نور الدين الملا الهروي القاري / دار الفكر، بيروت - لبنان / الطبعة الأولى / ١٤٢٢ هـ - ٢٠٠٢ م / عدد الأجزاء: ٩.

(٧٣) الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحَاكِمُ التِّسَابُورِيُّ / تَحْقِيقُ: مُصْطَفَى عَبْدُ الْقَادِرِ عَطَا / دَارُ الْكُتُبِ الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوت - لُبْنَانِ / الطبعة الأولى / ١٤١١ هـ - ١٩٩٠ م. عددُ الأجزاء: ٤ / مَعَ الْكِتَابِ: تَعْلِيقَاتُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ.

(٧٤) مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / أحمد بن علي بن المشي أبو يعلى الموصلي التميمي /
الحقق: حسين سليم أسد / دار المأمون للتراث - جدة / الطبعة الثانية /
١٤١٠ هـ - ١٩٨٩ م / عدد الأجزاء: ١٣.

(٧٥) مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / أَشْرَفَ عَلَى تَحْقِيقِهِ الشَّيْخُ شُعَيْبُ
الْأَرْنَؤُوط / مُؤَسَّسَةُ الرِّسَالَةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبعةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٩ هـ -
٢٠٠٨ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥٢.

(٧٦) مُسْنَدُ الْبَزَّازِ الْمَشْهُورِ بِاسْمِ الْبَحْرِ الزَّخَارِ / أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ
عَبْدِ الْخَالِقِ بْنِ خِلَادٍ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ الْعَتَكِيِّ الْمَعْرُوفِ بِالْبَزَّازِ / الْحَقَّقَ: مَحْفُوظُ
الرَّحْمَنِ زَيْنِ اللَّهِ، (حَقَّقَ الْأَجْزَاءَ مِنْ ١ إِلَى ٩) / وَعَادِلُ بْنُ سَعْدٍ (حَقَّقَ
الْأَجْزَاءَ مِنْ ١٠ إِلَى ١٧) / وَصَبْرِيُّ عَبْدِ الْخَالِقِ الشَّافِعِيِّ (حَقَّقَ الْجُزْءَ ١٨) /
مَكْتَبَةُ الْعُلُومِ وَالْحُكْمِ - الْمَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ / الطَّبعةُ الْأُولَى / (بَدَأَتْ ١٩٨٨ م،
وَانْتَهَتْ ٢٠٠٩ م) / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٨.

(٧٧) مُسْنَدُ الشَّافِعِيِّ / مُحَمَّدُ بْنُ إِدْرِيسَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الشَّافِعِيِّ / دَارُ الْكُتُبِ
الْعِلْمِيَّةِ - بَيْرُوتُ - لُبْنَان.

(٧٨) مِصْبَاحُ الرَّجَاجَةِ فِي زَوَائِدِ ابْنِ مَاجَهَ / أَبُو الْعَبَّاسِ شَهَابُ الدِّينِ أَحْمَدُ
بْنُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ سَلِيمٍ بْنِ قَايِمَازِ بْنِ عَثْمَانَ الْبُوصَيْرِيِّ الْكِنَانِيِّ
الشَّافِعِيِّ / الْحَقَّقَ: مُحَمَّدُ الْمُنْتَقَى الْكُشْنَاوِيُّ / دَارُ الْعَرَبِيَّةِ - بَيْرُوتُ / الطَّبعةُ
الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٣ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٤.

(٧٩) مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ (الْمُصَنَّفُ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْأَثَارِ) / أَبُو بَكْرٍ
عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ الْكُوفِيُّ / تَحْقِيقُ: كَمَالُ يُونُسُفُ الْحُوتُ /
مَكْتَبَةُ الرُّشْدِ - الرِّيَّاضُ / الطَّبعةُ الْأُولَى / ١٤٠٩ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٧.

(٨٠) مُصَنَّفُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ / أَبُو بَكْرٍ عَبْدُ الرَّزَّاقِ بْنُ هَمَّامٍ الصَّنَعَانِيُّ / تَحْقِيقُ:
حَبِيبُ الرَّحْمَنِ الْأَعْظَمِيِّ / الْمَكْتَبُ الْإِسْلَامِيُّ - بَيْرُوتُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ /
١٤٠٣ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١١.

(٨١) الْمَعَارِفُ / أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ قُتَيْبَةَ الدِّينَوْرِيُّ / تَحْقِيقُ:
ثُرُوتُ عُكَّاشَةَ / الْهَيْئَةُ الْمِصْرِيَّةُ الْعَامَّةُ لِلْكِتَابِ - الْقَاهِرَةُ / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ /
١٩٩٢ م.

(٨٢) مَعَالِمُ السُّنَنِ وَهُوَ شَرْحُ سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ / أَبُو سُلَيْمَانَ هَمْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بَنِ
إِبْرَاهِيمَ بَنِ الْخَطَّابِ الْبَسْتِيِّ الْمَعْرُوفُ بِالْخَطَّابِيِّ / الْمَطْبَعَةُ الْعِلْمِيَّةُ - حَلَبُ /
الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٣٥١ هـ - ١٩٣٢ م.

(٨٣) الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / أَبُو الْقَاسِمِ سُلَيْمَانُ بْنُ أَحْمَدَ الطَّبْرَانِيُّ / تَحْقِيقُ:
طَارِقُ بْنُ عَوْضُ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَعَبْدُ الْمُحْسَنِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْحُسَيْنِيُّ / دَارُ
الْحَرَمَيْنِ - الْقَاهِرَةُ / ١٤١٥ هـ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ١٠.

(٨٤) الْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / سُلَيْمَانُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ أَيُّوبَ أَبُو الْقَاسِمِ الطَّبْرَانِيُّ /
تَحْقِيقُ: حَمْدِيُّ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ السَّلْفِيِّ / مَكْتَبَةُ الْعُلُومِ وَالْحِكْمِ - الْمَوْصِلُ /
الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٠٤ هـ - ١٩٨٣ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢٠.

(٨٥) الْمَوَاهِبُ اللَّدْنِيَّةُ بِالْمَنْحِ الْمُحَمَّدِيَّةِ / أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بَنِ أَبِي بَكْرٍ بَنِ
عَبْدِ الْمَلِكِ الْقُسْطَلَانِيِّ الْقَتَيْبِيِّ الْمِصْرِيِّ، أَبُو الْعَبَّاسِ، شَهَابُ الدِّينِ / الْمَكْتَبَةُ
التَّوْفِيقِيَّةُ، الْقَاهِرَةُ - مِصْرُ / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٣.

(٨٦) مُوطَّأُ الْإِمَامِ مَالِكٍ (رَوَايَةُ يَحْيَى اللَّيْثِيِّ) / مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ
الْأَصْبَحِيُّ / دَارُ إِحْيَاءِ التَّرَاثِ الْعَرَبِيِّ - مِصْرُ / تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ فَوْزَادُ عَبْدُ الْبَاقِي
/ عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٢.

(٨٧) مِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ فِي تَقْدِيرِ الرِّجَالِ / شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قَايِمَازِ الذَّهَبِيِّ / تحقيق: علي محمد البجاوي / دار المعرفة - بيروت - لبنان / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٣٨٢ هـ - ١٩٦٣ م / عدد الأجزاء: ٤.

(٨٨) نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ / الحافظ ابن حجر العسقلاني / تحقيق: حمدي عبد المجيد السلفي / دار ابن كثير - دمشق - بيروت / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م / عَدَدُ الْأَجْزَاءِ: ٥.

(٨٩) التَّقْدُ الصَّحِيحُ لِمَا اعْتَرَضَ مِنْ أَحَادِيثِ الْمَصَانِيحِ / صلاح الدين أبو سعيد خليل بن كيكلدي بن عبد الله الدمشقي العَلَانِيّ / المحقق: عبد الرحمن محمد أحمد القشقرى / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤٠٥ هـ - ١٩٨٥ م.

(٩٠) وَفَاءُ الْوَفَا بِأَخْبَارِ دَارِ الْمُصْطَفَى / علي بن عبد الله بن أحمد الحسيني الشافعي، نور الدين أبو الحسن السَّمُهودِيّ / دار الكتب العلمية - بيروت / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ١٤١٩ / عدد الأجزاء: ٤.

ناومرۆکی بهرگی دوم

- ۵ ((کتییی زیکره کانی جهاد کردن))
- ۶ سونه ته داوای پلهی شههیدی بکریت
- باسی هاندانی پیشه‌وای موسولمانان بۆ فه‌رماندهی پۆلیک چه کدار له‌سه‌ر ترسان له‌خوای گه‌وره‌و، فیرکردنی ئه‌وه‌ی که پێویستی پیه‌تی له‌باره‌ی شه‌رو ریککه‌وتن و شتی تر له‌گه‌ڵ دوژمندا ۸
- سونه ته بۆ پیشه‌وای موسولمانان و بۆ فه‌رماندهی پۆلیکیش، ئه‌گه‌ر ویستی بروات بۆ غه‌زایه‌ک، باسی غه‌زایه‌کی تر بکات ۹
- باسی دوعا کردنی رووبه‌روو بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که شه‌ر ده‌کات، یان کارێک ده‌کات، که یارمه‌تی شه‌ره‌که‌ی تیدا‌یه‌و، باسی ئه‌وه‌ی که شه‌رکه‌ره‌کان چالاک ده‌کات و هه‌لیان ده‌نیت له‌سه‌ر شه‌ر کردن ۹
- باسی دوعا کردن و ملکه‌چی پیشان‌دان و، (الله اکبر) کردن و، داوا کردن له‌خوای گه‌وره‌و، که ئه‌و به‌لینی سه‌رخسته‌نی داویتی به‌ ئیمانداران بیهی‌نیه‌ دی ۱۰
- نه‌هی کراوه له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ له‌ کاتی جه‌نگدا به‌بی پێویست. ۱۸
- دروسته که‌سیک له‌ کاتی جه‌نگدا بۆ ترساندنی دوژمنه‌که‌ی بلیت: من فلانه که‌سم ۱۸
- سونه ته هۆنراوه‌ی (رَجَز) به‌ کار به‌یتریت له‌ کاتی زۆرانبازی و رووبه‌روو بوونه‌وه‌دا ۲۰

سونه ته دهوړوبهړی کهسی بریندار کړاو وای پشان بدهن که به نارام و
 به هیژن و، مژدهشی بدهنی که نهو له پښه څخه خوادا بریندار بوو، بهره و
 شهیدبوون دهچیت و، پشانیشی بدهن که نهوان بهم حالته ته خوشحالن و،
 پیان ناخوش نیه، به لکو نهوانیش هره نهو یان دهویت و، هره نهو هس
 نهو بهری خواست و ناواتیانه ۲۲
 نه گهر موسولمانان سهر که وتن به سهر دوزمناندا مروفی موسولمان چی
 بلیت؟ ۲۳
 نه گهر مروفی موسولمان چاوی به شکست و دوزانی موسولمانان کهوت
 -په نا به خوا- چی بلیت؟ ۲۴
 باسی وه سفو ستایشی پیشه وای موسولمانان بو نهو که سیه له شهردا
 لیها تورو بو ۲۵
 نه گهر که سیک له غهزا گه رایه وه چی بلیت؟ ۲۶
 ((کتبی زیکره کانی سهره کردن)) ۲۷
 باسی داوای خهیرتیا بوون و راپوژ کردن (الاستخاره والاستشارة) ۲۸
 باسی زیکره کانی سهره کردن داوای برپاردان له سهر کردنی سهره که
 ۲۹
 باسی نهو زیکرانه ی کهسی سهره کهر دهیانکان، کاتیک دهیه ویت له مان
 بهچیته دهره وه ۳۲
 باسی زیکره کانی سهره کردن نه گهر که سیه که له مان چوه دهره وه ۳۵
 سونه ته کهسی رپیوار داوای ناموزگاری له کهسانی چاکه کار بکات . ۳۹

سونه ته که سی دانیشتو و هسیت بۆ که سی رپیوار بکات، که له جیگه
چاکه کاندای دوعای خهیری بۆ بکات، باوه کو که سه دانیشته کهش له
که سه رپیواره که باشر بیت..... ۳۹
نه گهر که سی سه فهر کهر سواری ولاخ بوو چی بلیت؟..... ۴۰
نه گهر که سی سه فهر کهر سواری کهشتی بوو چی بلیت؟..... ۴۵
سونه ته له سه فهر دا دوعا بکریت..... ۴۶
سونه ته که سی رپیوار له کاتی سهر که وتیدا به سهر ته پۆلکه و بهر زاییدا (الله
اکبر) بکات و، له کاتی دابه زینشی بۆ دۆلۆ شیوێک ته سیبحات بکات ۴۷
نه هی کراوه له وهی که له کاتی (الله اکبر) کردن و زیکری تر دا دهنگ
زۆر بهرز بکریته وه..... ۴۹
سونه ته گۆرانی بۆ حوشر بوتریت، تاوه کو خیرا پروات و، چالاک بیت و،
نارام بیت و، ناسان ری بکات ۵۰
نه گهر ولاخه که ی له دهست بهر بوو چی بلیت؟..... ۵۰
نه گهر سواری ولاخینکی لاسارو نار ههت بوو چی بلیت؟..... ۵۱
نه گهر چاوی به لادی و ناوه دانیهک بکهویت و، بیهویت بجینه ناویه وه چی
بلیت؟..... ۵۲
نه گهر له کۆمه له که سیک یان له خه لکانینکی تر برسیت چی بلیت؟ ۵۳
نه گهر جنۆ که و شهیتان له شیوهی تایبه تیدا خو یان پیشانی که سیکی رپیوار
دا، چی بلیت؟..... ۵۴
نه گهر له جیگه یه کدا لایدا بۆ مانه وه چی بلیت؟..... ۵۵
۵۸۳

- ٥٧ نه گهر له سه فهره كهى گهرايه وه چى بليټ؟
- ٥٧ نه وهى كه سى رپوار له دواى نوټزى به يانيه وه ده يليټ.
- ٥٨ نه گهر چاوى به شاره كهى خوى كهوت چى بليټ؟
- ٥٩ نه گهر له سه فهره كهى گهرايه وه، چوه مالى خوږه وه چى بليټ؟
- ٥٩ باسى نه وهى بهو كه سه ده وتريت، كه له سه فهر ده گهريته وه.
- ٦٠ باسى نه وهى بهو كه سه ده وتريت، كه له غزا ده گهريته وه.
- باسى نه وهى بهو كه سه ده وتريت، كه له حج گهراوه ته وه، نه وهش نهو
- ٦٠ كه سه ده يليټ به خه لكى
- ٦٢ ((كتيبي زيكړه كانى خواردن و خواردنه وه))
- ٦٣ باسى نه وهى نهو كه سه ده يليټ، كه خواردنى خراو ته به رده ست
- سونه ته خواوونى خواردن له كاتى خسته به رده ستى خواردنه كه بو
- ٦٣ ميوانه كانى، بليټ: بخون، يان قسه يه كى لهو جوړه بكات
- ٦٤ باسى (بِسْمِ اللَّهِ) كردن له كاتى خواردن و خواردنه ودا
- باسيځ: {حوكمه كانى (بِسْمِ اللَّهِ) كردن له كاتى خواردن و خواردنه ودا}
- ٦٩
- ٦٩ باسى عهيب و نوقسانى نه بينينه وه له خواردن و خواردنه ودا.
- نه گهر پيوستى كرد، دروسته كه سيځ بليټ: حهزم لهم خواردنه نيه، يان
- ٧١ عاده تم پټوه نه گرتوه بيخوم، يان شتيكى لهو جوړه
- ٧١ باسى وه سفكردنى خواردن له لايه ن كه سى بخوړه وه

- باسی ئەوەی ئەو کەسە دەبێت، کە خواردن ئامادەبێت، ئەویش
 بەرپۆزوو بێت، نەیشی شکێت ٧٢
- باسی ئەوەی ئەو کەسە دەبێت، کە دەعوەت کراوە بۆ خواردن،
 کەسێکی تر کەوتۆتە شوێنی ٧٣
- باسی ئامۆزگاری کردن و پەرۆردە کردنی کەسێک، کە خراپ نان
 دەخوات ٧٣
- قسە کردن لەسەر ناخواردن سونەتە ٧٥
- باسی ئەوەی ئەو کەسە دەبێت و دەبکات، کە هەر دەخوات و تێر نابێت
 ٧٥
- ئەگەر کەسێک لە گەڵ دەردەدارێکدا نانی خوارد چى بێت؟ ٧٦
- سونەتە خواوەنى خواردن بە میوان و بەو کەسەش کە حسابی میوانی بۆ
 دەکەیت، ئەگەر دەستیان لە خواردنە کە هەلگرت، پێان بێت:
 "بۆن" و، چەند بارەشی بکاتەو، تا دُنیا دەبێت لەوێ تێریان خواردو،
 بە هەمان شیوە بۆ خواردنەو و بۆنى خوش و شتى تری هاوشیوەش ٧٧
- ئەگەر کەسێک تێرى خواردو دەستی هەلگرت چى بێت؟ ٧٨
- ئەگەر کەسى میوان و دەعوەتکراو دەستیان لە خواردن هەلگرت سونەتە
 دوعا بۆ خواوەن خواردنە کە بکەن ٨٤
- ئەگەر کەسێک ئاو یان شلەمەنیه کی دا بە کەسێکی تر، سونەتە ئەو کەسە
 دوعاى خەیری بۆ بکات ٨٦

- سونهته دوعا بۆ نهو كهسه بكریت كه میوانداری خه لکی ده کات و،
هانیس بدریت له سهر نهو کاره..... ۸۷
- باسی ستایشکردنی نهو كهسه ی رپژ له میوان ده گریت..... ۸۸
- سونهته خاوهن مال به خیر هاتنی میوانه كه ی بكات و، سوپاسی خوای گه و ره
بكات، كه نهو بوه ته میوانی و، دل خوشی خوی بهو بۆ نه وه ده برپیت و،
ستایشی خوای گه و ره بكات، كه کردوو یه تی به نه هلی نهو کاره ۸۹
- نه گهر كه سیك تیری خواردو دهستی له خواردن هه لگرت چی بلیت؟
..... ۹۰
- ((کتییی سلاو کردن و، داوای مۆله تی هاتنه ژووره و ی مالان و، دوعا کردن
بۆ كه سی پژمیو و، نه وهش په یوه ندی به مانه وه هه یه))..... ۹۲
- باسی گه و ره یی سلاو کردن و، فرمان کردن به بلاو کردنه و ی سلاو. ۹۴
- باسی چۆنیتی سلاو کردن..... ۹۸
- باسیك: {دوو باره کردنه و ی سلاو سونه ته}..... ۱۰۲
- باسیك: {سلاو کردن به دهنگی بهرز}..... ۱۰۲
- باسیك: {وه لامدانه و ی سلاو دهست به جی}..... ۱۰۳
- باسی نهو حه دیسانه ی سه باره ت به ناپه سه ندی سلاو کردن به ئیشاره تی
دهست و شتی تر هاتون، به بی دهنگ..... ۱۰۴
- باسی حوكمی سلاو کردن..... ۱۰۵
- باسیك: {نهو كهسه ی سلاو یكی پنگه یشت، واجبه وه لامی بداته وه}..... ۱۰۷

- باسيڭ: {ئەو كەسەي سلاۋى كەسيكى دوورى يىڭەشت، واجبە دەست بەجى ۋەلامى بداتەۋە} ۱۰۸
- باسيڭ: {سلاۋى كەسەي گوى گران} ۱۰۹
- باسيڭ: {سلاۋى كەسەي مندال} ۱۰۹
- باسيڭ: {دوبارە كەسەي سلاۋى كەسەي گەن ھەموو بەيەك گەشتىكىدا} ۱۱۱
- باسيڭ: {سلاۋى كەسەي كەسەي بەيەك گەشتىكىدا كاتدا} ۱۱۳
- باسيڭ: {ھۆكۈمى ئەو كەسەي دەگات بە كەسيكى ترو، پىتى دەلىت: (وَعَلَيْكُمْ السَّلَام)} ۱۱۳
- باسيڭ: {سلاۋى كەسەي بەر لە قەسە كەسەي سونەتە} ۱۱۵
- باسيڭ: {فەزلى گەورەي سلاۋى كەسەي} ۱۱۶
- باسى ئەو ھالەتەنەي كە سلاۋى كەسەي تىياند سونەتە، ئەوانەش كە تىياند ناپەسەندە، ئەوانەش كە تىياند (مُبَاح) ۱۱۷
- باسيڭ: {ھۆكۈمە كەسەي ۋەلامدەنەي سلاۋى} ۱۱۹
- باسى ئەو كەسەي سلاۋى لى دەكرىت، ئەۋەش سلاۋى لى ناكرىت، ئەۋەش ۋەلامى دەدرىتەۋە، ئەۋەش ۋەلامى نادىرەتەۋە ۱۲۱
- باسيڭ: {ھۆكۈمى سلاۋى كەسەي كەسەي (دُمَي)} ۱۲۳
- لەقە باسيڭ: {سلاۋى كەسەي كەسەي تىكەل لە موسولمان ۋە غەيرە موسولمان} ۱۲۶
- لەقە باسيڭ: {ھۆكۈمى نووسىنى سلاۋى بۆ كەسەي موشرىك} ۱۲۷

- لقه باسیك سەبارەت بەوہی موسولماننیک دەیلێت، ئەگەر چوو بۆ
سەردانی کافرێکی (ذمی) نەخۆش..... ١٢٧
- باسیك: {سلاو کردن له کەسی بیدەکار} ١٢٩
- باسیك: {سلاو کردن له منداڵان} ١٣٠
- باسی نادابەکانی سلاو کردن و، چەند مەسەلەیکی تایبەت..... ١٣١
- باسیك: {ناپەسەندە لەناو کۆمەڵە خەلکیکدا تەنھا سلاو لە ھەندیکیان
بکریت} ١٣٣
- باسیك: {حوکمی سلاو کردن له جینگە قەرەبالغەکاندا} ١٣٣
- باسیك: {تەنھا یەك جار وەلامی سلاوی کۆمەڵیک بدریتەو بەسە} ١٣٣
- باسیك: {سلاو کردن له کۆمەڵیک} ١٣٤
- باسیك: {سلاو کردن له کاتی چوونەمالەوہدا} ١٣٥
- باسیك: {سلاو کردن له کاتی بەجێھێشتی کۆریکدا} ١٣٥
- باسیك: {حوکمی سلاو کردن لەو کەسە، گومان وایە وەلام ناداتەوہ}
..... ١٣٧
- باسی داوای رینگەپێدان بۆ چوونە مالیک..... ١٣٨
- باسیك: {ئادابەکانی داوای مۆلەتی چوونەژوورەوہ کردن} ١٤٢
- باسیك: {خۆناساندن لە کاتی داوای مۆلەتی چوونەژوورەوہدا} ١٤٤
- باسی چەند مەسەلەیک، کە دەبنە لقە باسی سلاو کردن..... ١٤٦
- مەسەلەیک: {سلاو کردن لەو کەسە لە حەمام دیتەدەرەوہ} ١٤٦

- مهسه له يهك: {سلاو كردن به ته عيرنكي تر، بيجگه له (السَّلامُ عَلَيْكُمْ)} ١٤٦
- باسيځ: {حوكمي ماچكردني دهست و ږوومه تي كه سيځ} ١٤٧
- باسيځ: {ماچكردني ږوخسارو شويڼي تری مردوو} ١٥١
- باسيځ سه بارهت به ته وقه كردن ١٥٣
- باسيځ: {نادابه كاني ته وقه كردن} ١٥٧
- باسيځ: {خوچه ماندنه وه بؤ كه سيځ به عينواني سلاو ناپه سه نده} .. ١٥٩
- باسيځ: {هه ستانه وه له بهر كه ساني گه وړه و پايه بهر ز دروسته} ١٦٠
- باسيځ: {رؤيشتن بؤ خزمه تي پياوچاكان} ١٦١
- باسيځ سه بارهت به وهی كه سونه ته كه سيځ داوا له هاورپه كي چاكي خوړی بكات، كه سهرداني بكات و، زؤريش سهری لی بدات ١٦٢
- باسی دوعا كردن بؤ كه سي پڙميو و، حوكمي باويشكدان ١٦٣
- باسيځ: {سونه ته كه سي پڙميو بليت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)} ١٦٦
- باسيځ: {حوكمي دوعای خه ير كردن بؤ كه سي پڙميو، نه گهر نه و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه كرد} ١٦٨
- باسيځ: {نه گهر كه سي پڙميو شتيكي تری وت، بيجگه له (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، نه و شايسته ی نه وه نيه، كه پتي بوتريت: (يَرْحَمُكَ اللهُ)} ١٦٩
- باسيځ: {پڙمين له ناو نوژدا} ١٦٩
- باسيځ: {نادابه كاني كه سي پڙميو} ١٧٠

- باسيڭ: {حوكمى چەند بارە بوونەوہى پڙمين} ۱۷۱
- باسيڭ: {ئەو كەسەى گونى لە (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) كەسى پڙميو بوو، با دوعاى خەيرى بۆ بىكات} ۱۷۴
- باسيڭ سەبارەت بەوہى، كە ئەگەر كەسيكى جوولە كە پڙمى: ۱۷۵
- باسيڭ: {پڙمين لە كاتى قسە كردندا} ۱۷۶
- باسيڭ: {ئادابە كانى باويشكدان} ۱۷۷
- باسى وەسفو سەنا كردن ۱۷۷
- ئايا درووستە كەسيڭ وەسفى خۆى بىكاتو، باسى چاكە كانى بىكات؟ ۱۸۵
- باسيڭ سەبارەت بە چەند مەسەلەيەك كە پەيوەنديان بەو باسانەى پيشووە ھەيە ۱۸۸
- مەسەلەيەك: {سەبارەت بە وەلامدانەوہى ئەو كەسەى بانگى كردوويت، بە (كَيْفَ وَسَعْدَيْكَ)} ۱۸۸
- مەسەلەيەك: {حوكمى ئەوہى، كە خوت يان كەسيكت بىكەيت بە قوربانى كەسيكى تر} ۱۸۹
- مەسەلەيەك: {ئادابە كانى قسە كردنى ئافرەت لە گەل كەسانى نامەحرەمدا} ۱۹۰
- ((كتىبى زىكرە كانى ھاسەرگىرى و ئەوہى پەيوەندى پيۋەيتى)) ۱۹۲
- باسى ئەوہى ئەو كەسە دەيليت، كە خوازىنى ئافرەتەك دەكات لە كەس و كارەكەى، بۆ خۆى، يان بۆ كەسيكى تر ۱۹۳
- ۵۹۰

- دروسته پیاو باسی کچی خوئی یان باسی نهو ئافره تهی به شوودانی
 به دهستی نهو بهکات بو کهسانی به پیزو چاکه کار، تا ماره ی بکه ن.. ۱۹۴
- نهو هی له کاتی گریهستی هاوسه رگریدا دهوتریت ۱۹۵
- نهو هی له دوای گریهستی هاوسه رگریه که به میرده که دهوتریت ... ۱۹۷
- باسیک: {حوکمی وتنی (بِالرِّفَاءِ وَالْبُيِّنِ)} ۱۹۸
- باسی نهو هی میرده که دهیلئت کاتیک ژنه که ی له شهوی گواسته وهیدا
 دیته ژووره وه بۆلای ۱۹۹
- باسی نهو هی به پیاو دهوتریت، دوای نهو هی خیزانه که ی دهچیته ژووره وه
 بۆلای ۲۰۰
- نهو هی که پیاو له کاتی سه رجیگه یی و جووتبورندا دهیلئت ۲۰۱
- باسی یاری کردن و گالته کردن و قسه ی خوش کردنی پیاو له گه ل ژنی
 خویدا ۲۰۲
- باسی نهو بهی زاوا له گه ل خه زورانیدا له چۆنیتی قسه کردندا ۲۰۳
- باسی نهو هی له کاتی مندالبوون و ژان و نازاری ئافره تدا دهوتریت ... ۲۰۳
- باسی بانگدان به گوئی مندالی تازه له دایکبوودا ۲۰۴
- باسی دوعا کردن له کاتی هینانی په نجه ی شیرینکراو به مه لاشووی مندالدا
 ۲۰۵
- ((کتییی ناوه کان)) ۲۰۸
- باسی ناوانانی مندالی تازه له دایکبوو ۲۰۹

- باسی ناوانی کۆریه‌ی له‌بارچوو..... ٢١١
- سونه‌ته بۆ ناوان ناوی جوان و باش هه‌ڵبژێردریت..... ٢١٢
- باسی خۆشه‌ویستترین ناو به‌لای خوای گه‌وره‌وه..... ٢١٢
- سونه‌ته پیرۆزبایی منداڵبون له‌ باوک و دایکی منداڵه‌که بکریت و،
ئه‌وانیش وه‌لامی پیرۆزباییکه‌ره‌که بده‌نه‌وه..... ٢١٤
- باسی نه‌هی کردن له‌ ناوان به‌ناوه‌ ناپه‌سه‌نده‌کان..... ٢١٤
- دروسته ئاده‌میزاد که‌سیکی شوینکه‌وته‌ی خۆی، وه‌کو منداڵ، یان
خزمه‌تکار، یان قوتابی، یان که‌سیکی هاوینه‌ی ئه‌وان به‌ ناویکی خراب
ناو به‌ییت، بۆئه‌وه‌ی ته‌میی بکات و، رینگری لی بکات له‌ کاریکی
خراب و، نه‌فسی رابه‌ییت..... ٢١٦
- باسی بانگکردن له‌و که‌سه‌ی ناوی نازانریت..... ٢١٧
- باسی نه‌هی کردن له‌ منداڵ و قوتابی که‌ باوک و مامۆستا به‌ ناوی خۆیان هه‌
بانگ نه‌که‌ن..... ٢١٨
- سونه‌ته ناو بگۆردریت بۆ ناوی باش..... ٢١٩
- دروسته ناو کورت بکریته‌وه، نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی پێ ناخۆش نه‌ییت ٢٢٢
- باسی نه‌هی کردن له‌ به‌کارهێنانی ئه‌و نازناوانه‌ی، که‌ خاوه‌نه‌کانیان پێان
ناخۆشه..... ٢٢٣
- دروسته و سونه‌تیشه ئه‌و نازناوه‌ به‌کاربهێنریت، که‌ خاوه‌نه‌که‌ی پێ خۆشه
..... ٢٢٤

- دروسته كه سيك كونهى ههيت و، سونه تيشه كونه بۆ كه سانى گه وره و
 ۲۲۷ پايه بهرز به كار بهيتريت
- به كار هينانى كونه بۆ پياويك به ناوى گه وره ترينى منداله كانيه وه ۲۲۷
- به كار هينانى كونه بۆ پياويك به ناوى غه يري منداله كاني خويه وه ... ۲۲۸
- به كار هينانى كونه بۆ نهو كه سهى مندالى نه به وه، به كار هينانيشى بۆ
 ۲۲۸ مندال
- باسى نه هى كردن له به كار هينانى كونهى (أبو القاسم) ۲۳۰
- دروسته كه سى كافرو بى ده كارو تاوانبار به كونه ناوبرين، نه گهر ته نها
 به وه ده ناسرانه وه، يان ناوبرديان ترسى ناشوب و فيتتهى لى ده كرا .. ۲۳۱
- دروسته كونهى (باوكى فلان) بۆ پياوو، (دايكى فلان) بۆ ژن به كار
 بهيتريت، ئيتز فلانه كه نيرينه بيت يان ميينه ۲۳۳
- ((كتيبى زيكره جوراو جورو په رت و بلاوه كان)) ۲۳۵
- سونه ته له كاتى بيستنى مژدهى دل خوشكهردا سوپاس و ستايشى خواى
 گه وره بكرت ۲۳۶
- نه گهر كه سيك گوئى له قوقهى كه له شيرو، سه رينى گوئدرى ژو، وه رينى
 سه گه وه بوو چى بليت؟ ۲۳۷
- نه گهر كه سيك چاوى به ناگر كهوت چى بليت؟ ۲۳۸
- نه گهر كه سيك له كۆرپك هه ستا چى بليت؟ ۲۳۸
- باسى پارانه وهى كه سيك له كۆرپكدا بۆ خوى و بۆ نه وانه شى له گه ليدان
 ۲۴۰

ههستان له كۆرېځك بهر له وهى زىكرى خواى گه وره بكرېت ناپه سنده

۲۴۱

باسى زىكر كردن به دهم پى كړدنه وه ۲۴۲

نه گهر كه سيك تورپه بوو چى بليت؟ ۲۴۴

نه گهر كه سيك كه سيكى خوشويست، سونه ته پتى بليت، كه خوشى

دهوت، سونه ته كه سى بهرام به ريش وه لامى بداته وه ۲۴۷

نه گهر كه سيكى بينى، توشى نه خوشى، يان به لايه ك بوو بوو چى بليت؟

۲۵۰

نه گهر كه سيك پرسيارى حالى خوى، يان خوشه ويستىكى ليكرا، سونه ته

له گهل نه وهى كه وه لام ده داته وه، سوپاس و ستايشى خواى گه وره ش

بكات، نه گهر وه لامه كهى هه والى باش و خوشى تېدا بوو ۲۵۲

نه گهر كه سيك چوو بو بازار چى بليت؟ ۲۵۲

نه گهر كه سيك به شيويه كى شهرعى ژنى هينابوو، يان شتيكى كړيوو،

يان كارپكى كړدبوو، سونه ته پتى بوتريت: پىكاوته (أصْبَتْ)، يان چاكت

كردوه (أَحْسَنْتَ)، يان شتيكى له و جوړه ي پى بوتريت ۲۵۴

نه گهر كه سيك ته ماشاى ناوېنه ي كرد چى بليت؟ ۲۵۵

نه وهى له كاتى گرتنى كه له شاخدا دهوتريت ۲۵۶

نه گهر كه سيك گوپى زرينگايه وه چى بليت؟ ۲۵۶

نه گهر كه سيك قاچى سړ بوو چى بليت؟ ۲۵۷

دروسته كەسپك دوعا لەو كەسە بكات، كە ستمى لە موسولمانان، يان
تەنھا لە ئەو كرده ٢٥٨

باسى خۆ بەرى كردن لە كەسانى بىدعە كارو خراپە كار ٢٦٢

ئەگەر كەسپك دەستى كرد بە لا بردنى خراپە يەك چى بليت؟ ٢٦٣

ئەگەر كەسپك زمانى راھاتبوو لەسەر قسەى خراپ چى بليت؟ ٢٦٥

ئەگەر كەسپك ولاخەكەى سەرسى دا چى بليت؟ ٢٦٥

ئەگەر فەرمانرەواى شارىك مرد، سونەتە گەورەى شارەكە وتار بۆ
خەلكەكە بەدات، ئامۆزگارىان بكات، فەرمانيان پى بكات بە ئارام
گرتن، خۆ راگرتن، مانەو لەسەر ئەوەى كە پىشتەر لەسەرى بوون
..... ٢٦٧

باسى دوعا كردنى كەسپك بۆ ئەو كەسەى چاكە يەكى لە گەلدا كرده،
يان چاكە يەكى لە گەل ھەموو خەلكدا يان لە گەل كۆمەلە خەلكىكدا
كردو، ستايش كردنى، ھاندانى لەسەر ئەو كارە ٢٦٨

سونەتە كەسى ديارى بەخش بە دوعا كردن پاداشتى كەسى ديارى پىندراو
بەداتەو، ئەگەر ئەو لەكاتى پىدانی ديارى كەدا دوعاى بۆ ئەم كردبوو
..... ٢٧١

ئەگەر كەسپك ديارى كەى بۆ نىردراو، ئەویش لەبەر ھۆكارىكى شەرى
ديارى كەى رەد كردهو، بۆ ئىوونە: كەسەكە خۆى دادوەر يان فەرمانرەوا
بوو، يان ديارى كە گومانىكى تىدا بوو، يان لەبەر ھەر ھۆكارىكى تر،
سونەتە عوزر بەيتەو ٢٧٢

۲۷۲ ۲۷۲ ئە گەر كەسنىڭ پىسى و چەپەلەكت لى بىكاتهو چى پى دەلىت؟
 ۲۷۴ ۲۷۴ ئە گەر كەسنىڭ چاوى بە نۆبەرە كەوت چى بلىت؟
 ۲۷۵ ۲۷۵ سونەتە ئامۇزگارى بە كورتى بىكرىت و، زانستىش بە كەمى بدرىت .
 ۲۷۶ ۲۷۶ فەزلىو گەورەبى رېنمووى كىردن بۆ چاكەو، ھەلنان لەسەرى
 ئە گەر كەسنىڭ داواى زانستىكى لى كراو، شارەزايى لەبارەيەو نەبوو،
 بەلام دەيزانى كە كەسنىكى تر دەيزانىت، باشتر وايە داواكەرە كە رېنمووى
 بىكات بۆلاى ئەو كەسە ۲۷۸
 ئە گەر كەسنىڭ بانگ بىكرىت بۆ كار كىردن بە حوكمى خواى گەورە، چى
 بلىت؟ ۲۷۹
 باسنىڭ: {ئە گەر كەسنىڭ ئامۇزگارىە كى رووتىكرا چى بلىت؟} ۲۸۰
 باسى وەلام نەدانەوئە نەفامان و پشت ھەل كىردن لىيان ۲۸۱
 باسى ئامۇزگارى كىردنى كەسنىڭ بۆ كەسنىڭ، كە لە خوى گەورەتر بىت
 ۲۸۳
 باسى فەرمان كىردن بە پابەندىبون بە پەيمان و بەلئەو ۲۸۴
 ئە گەر كەسنىڭ مالىك يان شتىكى خستە بەردەست كەسنىكى تر -وہ كو
 دىارى-، ئەوا سونەتە كەسى دوہم دوئەى خەبرى بۆ بىكات ۲۸۷
 ئە گەر كافرىكى (ذمىي) چاكەى بەرامبەر موسولمانىك كىرد، ئەو چى پى
 بلىت؟ ۲۸۷
 ئە گەر كەسنىڭ لە خودى خۇيدا، يان لە مندالىكىدا، يان لە مالىە كەيدا،
 يان لە ھەر شتىكى تر دا سىفەتتىكى وەھاي بىنى، كە پى سەرسام بىت و،

- ترسی ئەوەشی ھەبوو، کە چاوی خۆی کاری لێ بکاتو، پێ زەرەرمەند
 بییت، چی بلیت؟ ٢٨٨
- ئەگەر کەسێک شتێکی بینی کە پێ خوشبوو، یان شتێکی بینی کە پێ
 ناخۆش بوو، چی بلیت؟ ٢٩٣
- ئەگەر کەسێک سەیری ئاسمانی کرد چی بلیت؟ ٢٩٤
- ئەگەر کەسێک نیشانەی شوومی لە شتێکدا بەدی کرد چی بلیت؟ ٢٩٥
- ئەوێ لە کاتی چوونە ھەمامدا دەوتریت ٢٩٦
- ئەگەر کەسێک بەندەھێک، یان کەنیزەکیک، یان وڵاخیکی کەری چی
 بلیتو، ئەگەر قەرزیکیشی داوەوە چی بلیت؟ ٢٩٧
- ئەگەر کەسێک لەسەر وڵاخ خۆی نەدەگرت چی بلیتو، چی
 دوایەکیشی بۆ بکرت؟ ٢٩٨
- ناییت کەسی خۆتندەوار یان کەسانی تریش شتێک بۆ خەڵکی باس بکەن،
 کە لێ تێنەگەن، یان ترسی ئەوەیان لێ بکرت، کە ماناکە بگۆرنو، بە
 پێچەوانەی مەبەستە کە یەوێ لێکی بدەنەو ٢٩٨
- دەکرت کەسی زانا یان ئامۆزگاریکەر داوا لە ئامادەبوونی کۆرەکەیان
 بکەن کە بێدەنگی رابگرن، تا بەباشی گوێی بۆ بگرن و لێ تێگەن. ٢٩٩
- ئەگەر کەسێکی پەڕەولێکراو کاریکی دروستی کرد، کە بە رۆڵەت
 نادروست بوو چی بلیت؟ ٣٠٠
- ئەگەر کەسێکی پەڕەولێکراو کاریکی لەو جۆرە کرد،
 شوێنکەوتووەکانی چی پێ بڵێن؟ ٣٠٣

- باسی هاندان له سهر ږاوړ کړدن ۳۰۴
- باسی هاندان له سهر قسه ی باش کړدن ۳۰۶
- سونه ته قسه به ږوونی بکړیت بڼ کسه ی ږووتیکراو ۳۰۸
- باسی گه مه و گالته کړدن ۳۰۹
- باسی شه فاعه ت و تکا کړدن ۳۱۱
- مژده پیدان و ږوړزبایی کړدن سونه ته ۳۱۵
- دروسته سهر سووړپمان به له فزی (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و
هاوړینه کانیان ده ربرپرت ۳۱۸
- باسی فرمان کړدن به چاکه و، نه هی کړدن له خراپه ۳۲۱
- ((کتیښی پاراستنی زمان)) ۳۲۵
- باسیک: {پاراستنی زمان له قسه، مه گهر قسه ی خهیر} ۳۲۶
- باسی حه رامیتی غه بیه ت و فیتنه یی کړدن (الْغِيْبَةِ وَالنَّمِيْمَةِ) ۳۳۸
- باسی هه ندیک بابته ی گرنګ، که په یوه ندیان به پیناسه ی غه بیه ته وه هه یه
..... ۳۴۵
- باسیک: {غه بیه ت کړدن و گوی لئ گرتیشی حه رame} ۳۴۷
- مروفي موسولمان به چی غه بیه ت له کولی خوی بکاته وه؟ ۳۴۹
- باسی نه و غه بیه تانه ی که حه لالنه ۳۵۰

- باسی فەرمان کردن بهو کهسهی که گوئی له غهیهتی مامۆستایه کی خۆی
یان هاوړپیه کی یان کهسیکی تر ده بیټ، که بهرپه رچی غهیه تکاره که
بداته وه و قسه کهی پوچه ل بکاته وه ۳۵۷
- باسی غهیهت کردن به دل ۳۶۰
- باسی که فاره تی غهیهت کردن و تهوبه کردن لئی ۳۶۵
- باسی فیتنه یی کردن (النَمِیْمَة) ۳۶۹
- باسی نه هی کردن له گواسته وه ی قسه بۆ فەرمانپره واو ده سه لاتداران،
نه گهر له بهر پیوستی نه بیټ، وه کو ترسی خراپه یه ک یان شتیکی له و
جوړه ۳۷۱
- باسی نه هی کردن له تانه دان له و نه سه بانه ی، که به زاهیری شهرع سابت
بوون ۳۷۲
- باسی نه هی کردن له شانازی کردن و خو هه لکی شان ۳۷۲
- باسی نه هی کردن له ده برپینی دل خوشی و شادومانی به گړو ده بوونی
که سیکی موسولمان ۳۷۴
- به چاوی سووک ته ماشا کردنی موسولمانان و، گالته پیکردنیان کاریکی
هه رام و نارپه وایه ۳۷۴
- شایه تیدانی درو کاریکی زوړ هه رام و نارپه وایه ۳۷۷
- نایټ به هو ی به خشین یان شتیکی تره وه منهت به سه ر که سدا بکریت
..... ۳۷۸
- نایټ نه فرین له هیچ شتیکی بکریت ۳۷۹

- باسيڻ: دروسته نه فرين له كه ساني تاوانبار بكريت به يي ده ستيشان
 ۳۸۲ كړ دنيا
- باسيڻ: {نه فرين كړدن له موسولمان كاريكي حرامه} ۳۸۵
- باسيڻ: {نه فرين كړدن له شتيك، كه شاياني نه فرين لي كړدن نه بيت}
 ۳۸۷
- باسيڻ: {نه و ته عبرانه ي كه سي ناموزگار يكه به كاريان ده بيت بز
 ۳۸۷ ناگدار كړدنه وه و هوشيار كړدنه وه كه ساني تر}
- نايت به هلس و كه وتي ره ق و زبر مامه له له گه ل هه ژاران و كه ساسان و
 هه تيوان و سوالكه ران و هاوښه كانياندا بكريت و، ده بيت به قسه ي نه رم و
 خوبه كه مزانه وه مامه ل هان له گه لدا بكريت ۳۹۰
- باسي چهند و شه يه ك، كه باكاره تانيان ناپه سنده ۳۹۱
- باسيڻ: {ناوناني تري به (كرم) ناپه سنده} ۳۹۲
- باسيڻ: {عه يدار كړدني خه لكي و خو هه لكيشان و شانازي كړدن
 به سهر ياندا} ۳۹۳
- باسيڻ: {نايت بوتريت: نه وه ي خواي گه وره ويستويه تي و فلا نه
 كه سيش ويستويه تي هه و ده بيت} ۳۹۶
- باسيڻ: {ته نها خواي گه وړ روزه وره و خاوه ني نيمه ته كانه} ۳۹۷
- باسيڻ: {ايا ده كريت كه سيك بلت: نه گه ر فلا نه كار نه نجام بده م، نه وه
 من جووله كه م يان گا ورم؟} ۳۹۷
- باسيڻ: {نايت به موسولمانيك بوتريت كافر} ۳۹۸

باسيڭ: {نابيت دوعا بکريت که خواي گه وره ئيمان له که سيڭ بسيتي} ۳۹۹

باسيڭ: {حوکمي نهو که سهی ناچار کراوه وشه ی کوفر به ده ميدا بيت} ۳۹۹

باسيڭ: {حوکمي نهو که سهی ناچار کراوه موسولمان بيت} ۴۰۰
باسيڭ: {ايا وتني شايه تومان وه کو گيړانه وه به موسولمان بوون دانانريت؟} ۴۰۱

باسيڭ: {نابيت به کهس بوتريت: جيگه نشيني خوا} ۴۰۱

باسيڭ: {نابيت به کهس بوتريت (شاهان شاه)} ۴۰۴

باسيڭ سهاره ت به به کارهينانی وشه ی (سيډ) ۴۰۵
باسيڭ: {چونيتي بانگردني گه وره له لايه ن کويله که يه وه، بانگردني کويله ش له لايه ن گه وره که يه وه} ۴۰۷

باسيڭ: {سهاره ت به ناپه سهندی وتني (مولای)} ۴۱۰

نابيت قسه به ره شه با بوتريت: ۴۱۱

باسيڭ: {ناپه سهنده قسه به نه خوشي (تا) بوتريت} ۴۱۲

باسيڭ سهاره ت به قسه وتن به که له شير: ۴۱۲

نابيت له کاتي ليقه وماندا هاوار هاوارو نهو قسه خراپانه بکريت، که له سهرده می نه فاميدا ده کران: ۴۱۳

باسيڭ: {ناپه سهنده به مانگی (مُخَرَّم) بوتريت (صَفَر)} ۴۱۳

باسيڭ: { نايىت داواي ليخوشبون بۆ كەسى كافرو بياوهر بكرىت }

..... ۴۱۴

باسيڭ: { نايىت به ناهق قسه به موسولمان بوتريت } ۴۱۴

باسيڭ: { نايىت له كاتى گف وگۆر قسه كردن له گەل خەلكيدا هەندىك

تەعبىرى خراب به كار بهيتريت } ۴۱۵

باسيڭ: { نايىت بوتريت: هيچ مەخلوقىكم له گەلدا نيه بيجگه له خوا }

..... ۴۱۶

باسيڭ: { نايىت سويند به جورىك له جورەكانى به ندايه تى كردن

بخورىت } ۴۱۶

باسيڭ: { ناپەسەندە ئەو وشانە بە كار بهيترين، كە لەسەردەمى نەفاميدا

بە كار هيتراون } ۴۱۷

نايىت دوو كەس بە يەكەو ە چە بكنو، كەسيكى تريشان له گەلدا بيت:

..... ۴۱۹

نايىت هيچ ئافره تىك، باسى جوانى لەشو لارى ئافره تىكى تر بكات بۆ

ميرده كەى خۆى، يان بۆ كەسيكى تر، ئەگەر لەبەر پيوستيه كى شەرى

نەبيت، وەكو ئارەزووى خواستو هيتانى ئەو ئافره تە، يان شتىكى لەو

جۆرە: ۴۲۰

باسيڭ: { ئەو كەسەى ھاوسەرگىرى كردو ناپەسەندە پىى بوتريت:

(بەخۆشى بە يەكەو بژينو، منداليش لەنيوانتанда پەيدا بيت) } ۴۲۰

باسيڭ: {ناپهسه‌نده له کاتي توورپيدا ناموزگاري که‌سی توورپه بکريټ}

۴۲۱

باسيڭ: {ناپهسه‌نده که‌سيڭ بليټ: خوا ده‌زانيټ، نه‌و شته وه‌ها نيه، يان

وه‌هايه} ۴۲۱

باسيڭ: {ناپهسه‌نده نزاو پارانه‌وه بيه‌سريټه‌وه به ويستی خواوه} ... ۴۲۲

باسيڭ: {حوکمی سويټد خواردن به غه‌يري ناوړو سيفه‌ته‌کاني خواي

گه‌وره} ۴۲۳

باسيڭ: {ناپهسه‌نده له کرين و فروشتن و شتي له‌و جوړه‌دا سويټد

بخوريټ} ۴۲۴

باسيڭ: {ناپهسه‌نده بوتريټ: (قوسُ قُرح)} ۴۲۵

باسيڭ: {نايټ مروفي موسولمان باسي تاواني خوي بو خه‌لکي بکات}

..... ۴۲۵

باسيڭ: {بچراندني په‌يوه‌ندي نيوان خه‌لکي کارپکي حه‌رام و ناروه‌اويه}

..... ۴۲۷

باسيڭ: {نه‌گه‌ر که‌سيڭ پرېک پارهي له گوپرايه‌لي خواي گه‌وره‌دا

خه‌رج کرد، با بليټ: نه‌وه‌نده پارهم خه‌رج کرد. به‌لام نايټ بليټ:

نه‌وه‌نده‌م دوړاند، يان نه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست دا} ۴۲۸

باسيڭ: {نايا ده‌کريټ شويټکه‌وتوو له‌دواي پيشنويژه‌که‌يه‌وه قورئانه‌که‌ي

نه‌و بليټه‌وه؟} ۴۲۹

باسيڭ: {نه‌هي کردن له‌وه‌ي بوتريټ: باج حه‌قي ده‌وله‌ته} ۴۲۹

- باسيڭ: {ناپهسه‌نده به‌ناوی خوای گه‌وره‌وه داوای شت بکريت} .. ۴۳۰
- باسيڭ: {حوکمی نه‌و که‌سه‌ی به‌ناوی خواوه داوای شت ده‌کات و، نه‌و ده‌کات به‌تکا‌کار} ۴۳۱
- باسيڭ: {ناپهسه‌نده به‌که‌سيڭ بوتريت: خوا ده‌وامت بدات، يان خوا بته‌يليت} ۴۳۲
- باسيڭ: {دروسته به‌که‌سيڭ بوتريت: باوک و دايکم به‌قوربانت بن} ۴۳۳
- باسيڭ: {تانه‌دان له‌ قسه‌ی خه‌ل‌کی و، چهن‌وچوون و ده‌مه‌ده‌مه‌و، کيشه‌و نا‌کۆ‌کی نانه‌وه له‌گه‌ل خه‌ل‌کيدا کارينکی ناپهسه‌نده} ۴۳۴
- باسيڭ: {ناپهسه‌نده له‌کاتی قسه‌ کردندا ده‌م پان بکريت‌ه‌وه‌و زۆر له‌خۆ بکريت بۆ رپنک‌خستنی کۆتایی بر‌گه‌کان} ۴۳۷
- باسيڭ: {ناپهسه‌نده له‌دوای نو‌يزی عيشاوه‌ بيجگه‌ له‌ قسه‌ی باش هيچ قسه‌يه‌کی تر بکريت} ۴۳۹
- باسيڭ: {ناپهسه‌نده به‌ نو‌يزی عيشا بوتريت: (عَمَّة) و، به‌ نو‌يزی مه‌غرييش بوتريت: عيشا} ۴۴۳
- باسيڭ: {در‌کاندن و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی نه‌يتی کارينکی حه‌رامه‌} ۴۴۵
- باسيڭ: {ناپهسه‌نده پرسياړی نه‌وه له‌ پياو بکريت، که‌ بۆچی داويتی له‌ ژنه‌که‌ی} ۴۴۵
- باسيڭ: {حوکمی شهرع له‌باره‌ی نووسين و وتنی شيعره‌وه‌} ۴۴۶
- باسيڭ: {نه‌هی کردن له‌ خراپ‌گۆيی و زمانپسی} ۴۴۸

- باسيڭ: {پٽويسته باوك و داىك مامهلهى چاكيان له گه لدا بكرىت و،
 ندره نجيترين} ۴۵۲
- نهى كردن له درو كردن و، باسى جوړه كاني ۴۵۳
- وا باشه مروفى موسولمان بهر له گيرانه وهى قسه له راستى و
 ناراستيه كهى بكوليتته وه و، نابيت هدر شتيكيشى بيست بيگيرپته وه، هه تا
 گوماني وا نه بىت كه راسته ۴۵۸
- باسى به كارهيثاني ئوسلوبى (تغريض) و (توريه) ۴۶۱
- نه گهر كه سيڭ قسه يه كى خرابى كرد، چى بليت و چى بكات ۴۶۵
- باسى به كارهيثاني چهند ته عبرت ك، كه هه نديك له زانايان به ناپه سه نديان
 داناو و، كه چى ناپه سه ند نين ۴۶۷
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: خوايه له ناگر نازادم بكه} ۴۶۹
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: فلاڼه شت بكه له سهر ناوى خوا} ۴۷۰
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: (خواى گه وړه له ژير ره همتى خويدا كومان
 بكاته وه). دروستيشه بوتريت: (خوايه به ره حى خوت ره حمان بى بكه)}
 ۴۷۰
- باسيڭ: {دروسته بوتريت: (خوايه له ناگر رزگارم بكه). دروستيشه
 بوتريت: (خوايه شه فاعه تى پيغه مبه ره كه تمان به نصيب بكه)} ۴۷۱
- باسيڭ: {ئينكارى كردنى ئهم قسه يه هيچ نه صليكي نيه: (پشتم به
 په وړه ردگارى به خشندهى خوم به ستوه)} ۴۷۳
- باسيڭ: {ناپه سه ند نيه به (طواف) بوتريت: (شوط)} ۴۷۳

- باسیټک: {حوکمی به کارهینانی ناوی رهمهزان بهیّ وشه‌ی مانگ} . ۴۷۴
- باسیټک: {حوکمی ناوانانی سوره‌ته‌کانی قورنانی پیروژ} ۴۷۷
- باسیټک: {دروسته بوت‌ریت: (خوای گه‌وره ده‌فهرمویت)} ۴۷۸
- ((کتییی نزاو پارانه‌وه گشتگیره‌کان))..... ۴۸۰
- نادابه‌کانی نزاو پارانه‌وه..... ۵۰۴
- باسیټک: {سووده‌کانی نزاو پارانه‌وه} ۵۰۹
- باسی پارانه‌وهو (توٚشل) کردنی که‌سیټک به کرده‌وه چاکه‌کانی بۆلای
خوای گه‌وره..... ۵۱۰
- باسیټک: {ئه‌وه‌ی له زانایانی (سَلَف)ه‌وه هاتوه سه‌بارهت به نزاو
پارانه‌وه} ۵۱۲
- باسی به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌سته‌کان له کاتی پارانه‌وه‌داو، پاشان هینانان
به‌دهم و چاودا..... ۵۱۳
- سونه‌ته نزاو پارانه‌وه چه‌ندباره بکریته‌وه..... ۵۱۴
- باسی هاندان له‌سه‌ر ناگایی و ناماده‌یی دَل له کاتی نزاو پارانه‌وه‌دا .. ۵۱۴
- باسی گه‌وره‌یی و فه‌زلی پارانه‌وه‌ی په‌نهانی..... ۵۱۵
- سونه‌ته مروٚفی موسوٚلمان دوعا بۆ ئه‌و که‌سه بکات که چاکه‌ی له‌گه‌لدا
کردوه‌و، باسی شیوازی دوعا کردنه‌که‌شی..... ۵۱۷
- سونه‌ته داوای دوعای خه‌یر له که‌سانی گه‌وره‌و خاوه‌ن فه‌زل بکریٚت،
باوه‌کو داواکاره‌که له داوا لی‌کراوه‌که باشریش بیٚتو، باسی پارانه‌وه له
جینگه پیروژه‌کاندا..... ۵۱۹

- نابیت موسولمانی (مُکَلَّف) دوعای شهر له خوئی و، له مندالۆ،
 خزمه تکارو، مالۆ شتی خوئی بکات ۵۲۰
- به لښه ههیه له سهر ئه وهی که پارانه وهی مروڤی موسولمان گیرا ده بیټ،
 جا بۆ ئه و شتهی داوای کردوه یان بۆ شتیکی تر، به لām نابیت په له بکات
 له گیرابوون ۵۲۱
- ((کتیپی داوای لیخۆشبوون کردن)) ۵۲۳
- باسیک: {حوکی داوای لیخۆشبوون کردن} ۵۳۲
- نابیت کهس به یانی هه تا ئیواره قسه نه کات ۵۳۴
- باسیک سه بارهت به و هه دیسانه ی که ته وه ره ی سه ره کی ئاینی پیروزی
 ئیسلامیان له سه ره ۵۳۵
- هه دیسی یه که م: ۵۳۵
- هه دیسی دوهم: ۵۳۵
- هه دیسی سیهم: ۵۳۶
- هه دیسی چواره م: ۵۳۷
- هه دیسی پینجه م: ۵۳۸
- هه دیسی شه شه م: ۵۳۹
- هه دیسی هه وته م: ۵۳۹
- هه دیسی هه شته م: ۵۳۹
- هه دیسی نۆیه م: ۵۴۰

- ۵۴۱ حەدىسى دەيەم:
 ۵۴۱ حەدىسى ياز دەيەم:
 ۵۴۲ حەدىسى دواز دەيەم:
 ۵۴۲ حەدىسى سىاز دەيەم:
 ۵۴۳ حەدىسى چواردەيەم:
 ۵۴۴ حەدىسى پاز دەيەم:
 ۵۴۴ حەدىسى ساز دەيەم:
 ۵۴۵ حەدىسى حەقدەيەم:
 ۵۴۶ حەدىسى ھەژ دەيەم:
 ۵۴۶ حەدىسى نۆز دەيەم:
 ۵۴۷ حەدىسى بىستەم:
 ۵۴۷ حەدىسى بىست و يەكەم:
 ۵۴۸ حەدىسى بىست و دوھەم:
 ۵۵۰ حەدىسى بىست و سىيەم:
 ۵۵۰ حەدىسى بىست و چوارەم:
 ۵۵۱ حەدىسى بىست و پىنجەم:
 ۵۵۲ حەدىسى بىست و شەشەم:
 ۵۵۲ حەدىسى بىست و حەوتەم:
 ۵۵۳ حەدىسى بىست و ھەشتەم: